

ولامان فیردوس

منتدی اقرا الشافی

www.iqra.ahlamontada.com

کوثر فیک حیرت و بہ سہ رہائی سہ پہلانی فہ عزی کائنات

عہ فی موحیہ و غہ رب

ولایہ مہار فیروزہ وسکی بیٹ

کتبہ شریف حمیر زکریا و بہ سہ رحمانی شہید لایانی فہ خمری کائنات
صلی علیہ وسلم

نامادہ کردنی

علاء موحیہ صمدی غفرلہ

واده مان فیردهوس بیت
ئاماده کردنی: عهلی موحه ممه د غه ریب
خه ت و دیزاینی ناوه وه: عهلی موحه ممه د غه ریب
پیداچوونه وه: مامۆستا نامیق مسته فا
مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ ئاماده کاری کتیب
چاپی یه که م ۲۰۱۸ ز- ۱۴۳۹ ک

پیشکش بیت..

لہ پاش سوپاس و ستایشی پھروہ ردگار.. اللہ علیہ السلام تہم کتیبہ پیشکش دہ کہم بہ:
❁ پڑھی پاکی رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) وہ فا و عہ شقی نیو دلم.
❁ ہموو نہوانہی لہ خہمی گہ یاندنی پھیامی پروزی نیسلامدا بوون و دہ بن.
❁ تہو بابہ حہمہ خو پاریزہی، ہەر زوو جیی ہیشتین و..
❁ تہو دایہ فاتمہ خہم سپییہی، تہمہنی گہنجی خوئی پیشکش کردین.
❁ پیشہ نگانی چاکہم، خوشک و برا.. نازیزہ کانم.
❁ دلکشہ شی خوشہ ویست و ہاودہمی غہم و خوشیم.
❁ ہموو تہو مامؤستایانہی زانست و وانہی ژیانیان لیوہ فی ربووم.
❁ ہموو تہو چاکانہی لہم کتیبہ دا ناویان ہاتوہ و..
❁ ہموو تہو چاکانہش کہ ناویان نہ ہاتوہ (پڑحیان شادبیت).
❁ خزم و ناسیو و دؤست و ہاوری و.. سہرجہم مرو فایہ تی.
❁ ہموو تہوانہش کہ بہ خرابہ کار ناسراون، بہو ئومیدہی کہ بگہرینہوہ و..
❁ خودای میہرہ بان لہ تیمہ یش و لہ تہوانیش خوش بیت و..
❁ (لہوہ ماہ فیردھوس بیت).

قَالَ تَعَالَى:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾^(١)

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاءُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾^(٢)

﴿قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ﴾^(٣)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾^(٤)
﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^(٥)

﴿أَوْ مَنْ كَانَ مِنَّا فَأَخَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي
الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^(٦)

(١) (يوسف: ١١١)

(٢) (البقرة: ٢٥٧)

(٣) (آل عمران: ٣١)

(٤) (الأحزاب: ٧٠ - ٧١)

(٥) (الذاريات: ٥٦)

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ *
لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ﴾^٢

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ
اقتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ﴾^٢

(٦) (الأنعام: ١٢٢)

(١) (يونس/٦٢-٦٤)

(٢) (التوبة: ٢٤)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي. قَالُوا: وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟!

قَالَ (صلى الله عليه وسلم): مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي.^١

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا إِنْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَتْهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنْتَهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ، تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ.^٢

وَقَالَ (صلى الله عليه وسلم): مَالِي وَلِلدُّنْيَا، وَمَا لِلدُّنْيَا وَمَا لِي! وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا، إِلَّا كَرَائِبٍ سَارٍ فِي يَوْمٍ صَائِفٍ، فَاسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا.^٣

وَقَالَ (صلى الله عليه وسلم): مِنْ أَشَدِّ أُمَّتِي لِي حُبًّا نَاسٌ يَكُونُونَ بَعْدِي يَوَدُّ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ لَوْ رَأَى بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ.^٤

وَقَالَ (صلى الله عليه وسلم): إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ.^٥

(١) (البخاري (٧٣٨٠)).
(٢) (البخاري (٦٥٠٢)).
(٣) (صحيح: رواه أحمد في مسنده والحاكم في المستدرک وصححه الألبانی في الصحيحة/٤٣٩ وصحيح الجامع/١٠٧٧).
(٤) (مسلم (٢٨٣٢)).
(٥) (البخاري (٢٧٠٣) ومسلم (١٦٧٥)).

چمند وتھیکھ خوداناسان و زانایان:

- ✽ چیرۆکی چاکان، سەربازیکە لە سەربازەکانی خودا. "جۆنەیدی بەغدادی"
- ✽ کەسانیکێ مردوو هەن بە یادکردنەوہیان دڵ زیندوو دەبیتەوہ و کەسانیکێ زیندوویش هەن، دیتیان دڵان دەمریت. "بیشری کۆری حاریس"
- ✽ کەسێک بەندەپەکی چاکی خودای خوش بویت، وەك ئەوہ وایە خودای خوش ویت. "مەكحولی شامی"
- ✽ ئەو دەمە یادی بەندە چاکەکان دەکرت، پەحمەت دەبارت. "سوفیانی کۆری عویەینە"
- ✽ ئەوہی زۆر پێکەنیت لە ھەبیتەکی کەم دەبیتەوہ، وە ئەوہی گالتەوگەپی زۆر بیت پیتی سوک دەبیت، وە ھەرکەس ھەر خوویەکی زۆرتر بوو بەوہ دەناسریت، وە ھەر کەس قسە ی زۆر بکات ھەلە ی زۆر دەکات، ئەوہش کە ھەلە ی زۆر بکات شەرمی کەم دەبیت، ئەو کەسەش کە شەرمی کەم بیت خۆپاریزی و خواپەرستی کەم دەبیت، ئەو کاتە دلی دەمریت. "عومەری کۆری خەطاب"
- ✽ ناگاداربە...!! ھەلەکانی دنیا لێرسینەوہیان بەدواوہیە و ھەرامەکانیشی، ناگر. "عەلی کۆری ئەبو طالب"
- ✽ بەلا بڕیکاری قسەکانە، ئەگەر گالتە بە سەگێک بکەم دەترسم بیمە سەگ و ھەمان گالتەم پێ بکرتەوہ. "عەبدوللای کۆری مەسعود"
- ✽ ئەگەر دنیا ھەمووی ھی ئیمە بووایە، لەوہی کە ھەمانە زیاترمان نەئەویست بۆ خۆمان. "عەبادە ی کۆری صامت"

❖ ھەر کەس بە ھەق لە خوا بترسێت، ئەوا ھەموو شتێک لێی دەترسێت،
وہ ھەر کەس لە غەیری خوا بترسێت، ئەوا لە ھەموو شتێک دەترسێت.

"فوزەیلی کۆری عەياز"

❖ بە کردەوہ کانت ئاموژگاری خەلکی بکە، نەوہک بە قسە کانت.
"حەسەنی بەسری"

❖ داوای لێخۆشبوون لە پەرورەدگارم دەکەم، بۆ کەم راستگۆییم لە وتنی
(أستغفر الله) دا.
"رابعی عەدەوی"

❖ ھەرگیز ناتوانیت ھەموو خەلک لە خۆت رازی بکەیت، ئیدی نێوان خۆت و
خودا باش بکە، پاشان گوێ مەدە یە کێ لێت رازییە و کێ لێت نارازییە.
"ئیمامی شافعی"

❖ ئایا شەرم ناکەن لەو ھەموو بێ شەرمییەتان بەرامبەر بە پەرورەدگار؟!
"سیری سەقەتی"

❖ نەفسم داوہت کرد بۆ خزمەت پەرورەدگار، وەلێ نە یویست و ملی نەدا
بۆم، ئیدی وازم لە نەفسم ھێنا و خۆم کەوتەمە ی رێ بۆ خزمەتی
پەرورەدگارم.
"ئەبابە زیدی بوستانی"

❖ نەفسەت پەرورەدە بکە و خۆت فێری ئەدەب بکە، بەر لەوہی کە بە
شوێن زانستدا بگەرێت.
"مالیکی کۆری ئەنەس"

❖ کەسێک پێی خۆش بێت کە خەلکی بیناسن، ئەو کەسە لەزەتی
ئاخیرەت نادۆزێتەوہ.
"بیشری کۆری حاریس"

❖ زۆر ھاوڕیتی تۆبەکاران بکەن، چونکە ئەوان دلناسکترینن.
"عومەری کۆری خەطاب"

❖ مەنوارە بۆ بچوکی گوناھە کانت، بەلکو بزائە تۆ سەرپێچی کیت کردووە؟!
"بیلالی کۆری سەعد"

❖ رەفتارە خراپەکان دەردن و زانایانیش ھەتوانن، دە ی ئەگەر زانایان
بەدخو و بن، ئیدی کێ شیفای دەردەکان بدات؟!
"سوفیانی سەوری"

❖ ئەگەر نەفسەت سەرقال نەکەیت بە ھەق و راستییەوہ، ئەو سەرقالت
دەکات بە کاری ناپەرەوہ.
"حەسەنی بەسری"

❖ واتای شوکر ئەوہیە: کە بە نێعمەتەکانی خوداوہ، سەرپێچی خودا نەکەیت.
"جونەیدی بەغدادی"

✽ گریان دہ جورہ: نوڀان بو غہیری خودایہ و تہنہا دانہیہ کیان بو خودایہ، سا ئہ گہر ئہوہیان کہ بو خودایہ لہ سالتیکدا جاریک بیت، ئہوہ ہیشتا زورہ! "سوفیانی سہوری"

✽ ئہ گہر توانای نوڀڑی شہوان و پوڑوو گرتنت نہبوو، ئہوا بزانیہ کہ تو بے بہ شیکی کوٹکراوی، گوناہہ کانت کوٹیان کردوویت. "فوزہیلی کوری عہ یاز"

✽ سہرہ تای شہوہ کہم دہ خہوم و کوٹایہ کہی ہلڈہ ستم، ئیدی وک چوڀ چاوہ پتی پاداشتی ہہ ستانہ کہم، ئاوہ ہاش چاوہ پتی پاداشتی خہوتنہ کہم، چونکہ خہوتن و ہہ ستانم بو خودایہ.

"مہ عازی کوری جہ بہل"

✽ گہ پراین بہ شوین زانستدا بو دنیا، کہچی زانست ئاماڑہی پیداین کہ واز لہ دنیا بہینین. "عہ بدوللای کوری موبارہک"

✽ یم خوشبوو ہہموو کہس ئہم زانستہی منیان بزانیبا، ئیدی تہنیا یہک پیتی نہدرایہ تہ پال من. "ئیمامی شافعی"

✽ ہاورپتی خہلکی بکہ وک چوڀ ہاورپتی ئاگر دہ کہیت، سودی لی وہربگرہ و وریابہ.. نہتسوٹینیت! "شہ قیقی بہلخی"

✽ ئہ گہر پیاویک لہ گوئیہ کمہوہ قسہم پں بلت و لہ گوئیہ ترمہوہ داوای لی بوردنم لی بکات، لی دہبوورم. "حہ سہنی کوری عہلی کوری ئہبو طالب"

✽ ئہ گہر بینیت پیاویک بہربہرہ کانتی دنیا بیت دہکات، ئہوا تو بہربہرہ کانتی ئاخیرہتی لہ گہلڈا بکہ. "حہ سہنی بہ سری"

✽ براکٹ ئہو کہ سہیہ کہ لہ کہموکورتیہ کانت ئاگادارت دہکاتہوہ، ہاورپکے شت ئہو کہ سہیہ کہ دوورت دہ خاتہوہ لہ گوناہ.

"یہ حیای کوری مہ عازی رازی"

✽ ئہ گہر کہ سیک بہ شتیک مہدحی کردیت کہ ئہو شتہ لہ تودا بوونی نہبوو، ئہوا دلنیا مہ بہ لی، چونکہ پیدہ چیت بہ شتیک زہمت بکات کہ ئہو شتہ لہ تودا بوونی نہ بیت. "وہہبی کوری مونہ بیہ"

✽ ئہ گہر کہ سیک خراپہ یہکی لہ برایہ کی بینی و بہ پرویہوہ پیکہ نی، ئہوہ خیانہتی لہ براکہی کردوہ. "فوزہیلی کوری عہ یاز"

✽ دنیا ہہمووی تاریکیہ، مہ جلیسی زانایان نہ بیت. "حہ سہنی بہ سری"

✽ ئہی نہوہی ئادہم.. وہللاہی ئہ گہر قورئانت خویند و ئیمانی تہواوت پتی

ہینا، تھوا لہ دنیا دا.. دل تہ نگیت توول دہ کیشیت و ترست زیاد دہ بیت و گریانت زور دہ بیت.

✽ مروف خوئی بہ گہورہ دہ زانیت.. ہہ تا خوئی نہ ناسیت.

"تھو سولہ یمانیا دارانی"

✽ تھو کہ سہ پازیبہ بہ ہشی خوا، کہ خوزگہ بہ ہیچ حال و گوزہ راتیک نہ خوازیت، تھو حالہی خوئی نہ بیت.

"سوفیانی کوپی عویہینہ"

✽ تھوہی راستگو نیہ، با خوئی ماندوو نہ کات، چونکہ تہنہا راستگوکان رزگاریان دہ بیت و سہردہ کھون.

"مالیکی کوپی دینار"

✽ تھشی نیہت ہینان کاریکی بچووک گہورہ بکات، وک چون تھشی نیہت ہینان کاریکی زور گہورہ بچووک بکاتوہ.

"عہ بدولائی کوپی موبارہک"

✽ خوشبختی کہ سیک لہوہ دایہ کہ بہ تہ واوہتی دہست بہ سہر نہ فسیدا بگریت، بہدبہ ختیش لہوہ دایہ کہ نہ فسی دہست بہ سہر تھودا بگریت.

"تیمامی غہ زالی"

✽ ترسی وہرنہ گیرانی کارہکان، نارہ حہ ترہ لہ تہ نجامدانیان.

"مالیکی کوپی دینار"

✽ زاناکان ہہ تا کار بہ زانستہ کہیان نہ کھن.. ہیشتا ہہر نہ فامن.

"فوزہیلی کوپی عہ یاز"

✽ ہہر کہ س نزا بؤمانہوہی زالمان بکا.. تھو کہ سہ پی خوشہ کہ سہر پیچی فرمانہکانی خوا بگریت.

"سوفیانی سہوری"

✽ زانستیش جہور و ستہمی ہہیہ! وک چون بہوئی سہروہت و سامانہوہ ستہم دہ کرایت.

"وہہبی کوپی مونہبیہ"

✽ تھگہر باسی کہ سیک بکہیت بہ خراپہ، واتہ تو خوت لہو کہ سہ بہباشتر دہ زانیت.

"تھوزاعی"

✽ تھوہی قسہ لہ شتیکدا بکات کہ پھیوہندی بہوہوہ نہ بیت، راستگوئی لہدہست دہدات.

"سہہلی توستہری"

✽ مروفہکان لہ ژیر زمانیاندا خویان حہ شار داوہ، کہ قسہیان کرد دہردہ کھون.

"تیمامی عہلی"

✽ تھوہی تہماعی زور بیت و زوو تورہ بیت، لہ تھہلی تہقوا نیہ.

"بہ کری کوپی عہ بدوللا"

✽ خہلکی کہم بناسہ.. با غہیبہت کردنت کہم بیتہوہ.

"سوفیانی سہوری"

❁ شاهیدی بو زاهید بوونی کهس مهده، چونکه زوهد شتیکه له دل دایه.
"ئهبو سولهیمانی دارانی"

❁ نهفسی خوت باش بکه، خوای عزیز خه لکت بو باش ده کات.
"ئهبو به کری صدیق"

❁ نه گهر ویستت قه دری نیعمه ته کانی خوا بزانیته.. چاوه کانت بنوقینه.
"به کری کوپی عه بدوللا"

❁ نه گهر نهو که سهی که نازانیته.. بیده نگ بیت، نهوا نا کوکی نیوان خه لکی
که م ده بیته وه. "تیمامی غه زالی"

❁ زانست نهو هیه که سوودی هه بیته، نهو هک ته نها درخ بکریته و بهس. "تیمامی شافعی"
❁ شهر له گه ل حه ز و ئاره زوه کانتان بکه ن، وهک چون شهر له گه ل دوژمنه کانتان
ده که ن. "مالیکی کوپی دینار"

❁ بوونی هاورپی زور و بۆر.. به هوپی کزی و لاوازی دینی مروقه کانه وهیه.
"سوفیانی سه وری"

❁ نه گهر ده تانزانی نه ده ب چهنده گرانه، نهوا له جپی رزق و رۆزی.. داوای
نه ده بتان ده کرد له پهروه ردگار. "تیمامی عه لی"

❁ نه گهر هیچ شتی که نه دوژمه وه، نهوا به کراسه که ی بهرم گونا هکار داده پۆشم.
"ئهبو به کری صدیق"

❁ ئارامگرتنی جوان نهو هیه، که هیچ گلهو گازانده به کی حالت بو کهس
نه که یته. "بیشری کوپی حاریس"

❁ پیم خوشه له هه موو شتی که دا نیته به ینم، ته نانه ته له خواردن و
خه و تیشدا. "زوبهیدی یامی"

❁ مروقی چاکه کار ناکه ویت، چونکه نه گهر که و تیش.. پشت و په نای هیه.
"عه بدوللای کوپی عه باس"

❁ خه فه تی دنیا تاریکیه بو دل، غه می ئاخیره تیش رووناکیه بو دل.
"عوسمانی کوپی عه ففان"

❁ ره حمه ته لهو که سه بیت که ناته و او بیه کاغان وهک دیاریه که پیده به خشیت.
"عومه ری کوپی خه تتاب"

❁ باش بزانه که تو خوات خوش ناویت، نه گهر گوپی ریه لی فه رمانه کانی
خوات پی خوش نه بیت. "حه سه نی به سری"

✽ زۆر سہیر کردنی کارہ ناپہواکان، ناسینہوہی کارہ پہواکان لہ دلدا
ناہیلیت. "ٹیبراہیمی کوری ئەدھەم"
✽ کردہوہ باشہ کانتان کہمن، دەہی دلسۆزانہ ئەو کہمانہ ئەنجام
بدەن. "مەیمونی کوری مہران"

باسم الرحمن الرحيم

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.. الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
الَّذِي تَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ، الْفَاتِحِ لِمَا أُغْلِقَ، وَالْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ، وَالْمُعَلِّمِ
الْحَقِّ بِالْحَقِّ، وَالْدَامِغِ لَجَيْشَاتِ الْأَبَاطِيلِ، وَعَلَى آلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَعَلَى
الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

فەخەری عەلەم (ﷺ) خۆریکە.. دنیا بە بوونی ئەو ڕۆشن و
قەشەنگ و زیندوو و پڕ مانایە، ناحەزان و نەیارانیشی چەند پارچە هەورێکی
تەنک و چلکن و پەرش و بلاو و نەزۆکن، هەر زۆر زوو دەپەونەوه و هەرگیز
بەری خۆریان پێ ناگیرێت، یاران و هاوێلانیشی مانگ و ئەستێرە و هەسارە
بوون، کاتێک ئازیز (ﷺ) کاری خۆی تەواو کرد و پەیامەکە ی پەروەردگاری بە
تەواوەتی گەیاند و بە جەستە ی پێرۆزی بە جێی هێشتین، مانگ و ئەستێرە و
هەسارەکان دەرکەوتن و شەوی ئەنگۆستەچاوی پاش کۆچی خۆریان کردە
چراخان و بە نوری وەرگیراوی حەزەرەتی خۆرەوه، دنیایان ڕووناک کردەوه و بەیەك
دەنگ لە دوا ی مانگەوه گوتیان: خۆری ئێمە هەرگیز ئاوا نابێت، ئەگەر
موحەممەدیش بمرێ، ئەوا خودای موحەممەد زیندوو و هەرگیز نامرێ،
هیچ شتێکیش هەرگیز ناتوانێ شوێن پێ پێرۆزەکانی موحەممەد گیان
(ﷺ) بپێتەوه.

ئەوان (هاوێلان و شوێنکەوتووان و چاکان) داوای هیچیان لە کەس
نەدەکرد، تەنها پەروەردگار نەبێت، بەلکو لە شەرمان نەیان دەتوانی داوایەکی
دنیا ییش لە پەروەردگار بکەن...!! چونکە پازی بوون بەوهی کە خودا پێی
بەخشیوون.

ئەگەر یەکیکیان پەشوی و لاخەکە ی لە دەست بکەوتایە خوارێ، خۆی لەسەر
ولاخەکە ی دادەبەزی و هەلی دەگرتەوه، کەسانی دەور و بەری دەیانگوت:
پەحمەتی خودات لێ بێت، بۆ دا بەزیت؟! قسەت بکردبای ئێمە دەماندا بەوه
دەست، ئەویش بە پێزیکەوه دەیگوت: ئاخر خۆشەویستم ئاوهەا فیری

كردووم. نەفسى خۇيان بەرز و گەورە و پېر شكۆ بوو لە ناو خەلكیدا و.. زەلیل و ملكەچ بوون بۆ پەرورەدگار، ئیتر.. فری ئەدرانە ناو ئاگرەو و.. نەدەسوتان!! بەسەر ئاودا بە پى دەروشتن و.. نوقم نەدەبوون!! ژەهریان دەخواردەو و.. نەدەمردن!! شەوان لە خەلوەتى یاردا نەدەخەوتن بۆ پەرستش و.. سبەى لە ھەمووان تەیارتر و ئازاتر بوون بۆ غەزا!! بەکىکیان دەیگوت: ئەگەر ھەژاران نەبوونایە، ئەوا من بازرگانیم نەدەکرد!! بەکىکی دى، قووتى ئەمپروى دەدایە موحتاجان و دەیگوت: خودایا نیەتم ھەبە ئەمپرو بەرۆزو دەبم. مالیان چۆل و ھۆل! غەریبەیک دەیگوت: ئەى کەل و پەلەكانتان لە کوئیە؟! ئەویش دەیگوت: بەر لە خۆمان، ناردمان بۆ مالهەکەى ترمان. ئەوان عاشقبوون و.. شەرمیان دەھاتى بلین: ئیمە عاشقى تۆین ئەى پەرورەدگار.. ئیمە شەیدای تۆین ئەى خوشەویستی خودا (ﷺ).

یەك لەوان زۆر حەزى لە سىیوھەكەى ناو دەستی خۆى بوو، سەیری دەکرد و پىی دەوت: ئەى سىیو..!! ئەگەر بتخۆم دەرویت، ئەگەر بتبەخشم ئەوا دەمینیتەو و بۆم. دەروژەكەرێك دەھاتە بەردەرگا، خاوەن مال دەیگوت: ھانى ئەمەى پى ببەخشن چونكە من زۆر ئارەزووم لىتەتى!! كە خىرىكى بۆ دەھات، دەیگوت: بیدەن بە دراوسى مالهەكەم ئەو لە من ھەژارتەر!! بەکىکیان دوكانەكەى دەکردەو و نرخى شت و مەكەكانى دەنووسى و خۆى لە پەنایەكەو دەستی دەکرد بە نوێژ کردن، ئەوان وەك ھەموو مروفتێك مەعسوم نەبوون لە ھەلە و گوناھ بەلام وەك خۇيان یەكراست پەشیمان دەبوونەو و بۆ ھەر ھەلەبەك كە دەیانكرد، سزایەكى قورسى خۇيانیان دەدا، بۆ ھەر سویندیکى راست (نەك درۆ) پارەبەكى زۆریان دەبەخشی، كەسێك ئازارى بەكىکیانى دەدا و قسەى پى دەوت، ئەویش بە دلێكى فراوانەو ھەولێ دەدا لە برى قسەى ناشیرین پىویستىبەكى بۆ ئەنجام بدات! سالەھای سال گریاو و ئىستىغفارێ کردووە، بۆ ئەوھى لەحزەبێك لە تاو خوشى خۆى، ناخوشى كەسانى تری بیر نەماوە!! خەم دايدەگریت و دەلێت: باش دەزانم ئەم قەرزارىبەى لە كۆلم ناییتەو، بۆ ئەو گالته پى كردنەم دەگەریتەو، كە بەر لە چل سال بە قەرزارىكم كرد!! قسەبەك لە زارى دەردەچیت كە پەيوەندى بەوھو نىبە، لوت و بزوت بە سەدان رۆژ، رۆژووگرتن دەكاتە سزای نەفسى خۆى و ناھێتیت زمانى.. خوشىبەكانى دنیا بچیتیت!! تەنیا جارێك دەنگ بە سەر داىكیدا بەرز دەكاتەو، خیرا دەروات دوو بەندە دەكریت و ئازادیان دەكات!! ئەمانە و چەندەھا ھەلوێستى ئىمانى ناوازەى پى مانا لەم كتیبەدا دەخوینیتەو، كە دوور نىبە بە ھۆى ئىمانى لاوازی خۆمانەو، بە ھەندى لە رووداوھەكان بلین: ئەمە تەنھا خەيالێكە و.. ھىچى تر!! بەلام زۆربەى ئەم بەسەرھاتانە نەك

تهنها له لایه ن که سیکه وه، به لکو له لایه ن چهنه که سیکه باوه پیتکراو و راستگووه باسکراون و پاشان نه م کرده وانهش بو چاکان و خوشه ویستانی خودا زور ناسایی و سانایه، چونکه به هوئی دلسوژی و پرستشیانه وه، هه رچییه کیان بویت خودای بالاده ست بویان مسوگهر دهکات و دوعایان رهد کردنه وهی نییه، له فهرمووده ی قودسیدا هاتووه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أُحِبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرَجُلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيْتَهُ وَلَيْتَنِ اسْتَعَاذَنِي لِأُعَذِّبَهُ وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ. (رواه البخاري).

ئیدی هیچ گومانیک نییه لهو به سه رههات و کهراماتانه ی که له بهنده چاکه کانی خوداوه باس ده کرین، به مه رجیک نهو بهنده ی باسی لیه ده کریت به هیچ شیوه یه که له شیوه کان له شهرعی پهروه ردگار لای نه دابیت و نه نییه کانی له ناشکراکانی نایابر بیت و هه موو گوفتار و پهفتاری بو په زامه ندی زاتی الله جل جلاله بیت و بهس، وه نهو که سهش که به سه رههاته که ده گیریتته وه مه رجه راستگو و باوه پیتکراو بیت.

هه موو چاکه یه کی ئوممه تیش له بچو کترینیه وه تا گه وره ترینی، له پاش خودای بالاده ست، پشکی شیر فزله که ی بو موحه ممه دی نازیزمانه (میکه) که سهروه ی مرو فایه تیه و رینیشاندهر و پوشنکه ره وه ی ریگای ژبانی په ری و ئاده میانه.

زورجار ده بیستین.. که گویا ناکریت گوفتار و پهفتاری نهوان، بکریتته پیوه ریک و ئیمه ی پی پیوانه بکریت!! چونکه نهوان له (عصر السعادة) و (خير القرون) دا ژباون و دنیای ئیمهش سه رده می فیتنه ی ئاخر زه مانه، من بو خو م له گه ل نهو راستیه دام، که ئیمه به م حاله مانه وه ناتوانین که متر له به شیکي ئیجگار که می نهو په رستش و عیباده ته ی نهوان نه نجام بدهین، نه وهش به هوئی سستی و لاوازی ئیمانی خو مانه وه یه، نه وه که مه جالبوونی نهو عیباده تانه ی که نهوان نه نجامیان داوه، چونکه نه گهر مه حال بووایه نهوانیش نه یانده توانی هه ستن بهو په رستشانه، وه نه گهر خو مان له گیلی نه دهین.. نهوا زور باش ده زانین که نهوانیش وه که ئیمه مرو ف بوون و خاوه نی ههوا و ئاره زوو بوون، زوریکیان سه رمایه دار و خاوه ن هه موو نهو خوشییانه بوون که ده توانی مرو ف له خشته به ریت، هه ژار و نه داره کانیشیان پاش

گوزهراندنی سهردهمانکی سهخت، بوونهته خاوهنی خوشگوزهرانی و سهروهت و سامانیک که پیشتر خهونیشیان پیوه نهبینی بوو!! بهلام نهوان وهک ئیمانداریکی دلسۆز.. ههواو ئارهزووی نهفسی ئهمارهیان، نهیتوانی له خستهیان بهریت و ههموو نهو خوشییانهیان بۆ پهزامهندی پهروهردگار بهکار هیتا.

بهراستی ئیبراهیمی تهیمی (عَلَيْهِ السَّلَام) بهراوردیکی زۆر جوان دهکات و دهلیت: نهوان دنیا پرووی تی کردن و لیتی ههلهاتن، بهلام ئیوه دنیا پشتی تی کردوون و به شوینیدا رادهکهن!!

نهوان ئاوهها بوون و چوار دهویشیان خالی نهبوو له خراپهکاری و فهساد، بهلای ئیمه فهساد تهنگی پی ههچنیوین و دلسۆزانه ئیمانداربوون وهک ههنگرتی پشکویهک وایه له ئیو لهپی دهستهکاغاندا، بهلام نهگهر ئیمه نهگهرینهوه بۆ خۆبندنهوی ژیانی نهوان و له بهسهرهاتهکانیدا ریگهچاره بۆ دهرباز بووتمان نه دۆزینهوه و نهوان نهکهین به پیشهنگ بۆ خۆمان و ههولنهدهین شوین پیکانیان بگرینه بهر، ئیدی پیم نالیت: دهبیت کاری ئیمه چی بیت!! و دهبیت چ کهسانیک بکهین به پیشهنگ!! نهوهتا کاری میللهت بووهته شوینکهوتنی مۆدهی بیگانه، کهسانی بیاهوهر و نهیارانی ئیسلامیش له ههموو بوارهکاندا، وهک گورگیک له پیستی مهردا، خۆیان کردۆته دلسۆز و پرزگارکهه و مافپاریزی مروّقایهتی!! ئیمهش دهستهوسان تهماشادهکهین و نهگهر کهسێک باسیکی نهواتمان بۆ بکات، به چهندهها بیانوو خۆمان له نهوان جیا دهکهینهوه و خیرا دهلیین: بابنهوان له کوئی و ئیمه له کوئی!! ئیدی دان بهو راستیهدا نالین که نهوان خهریکی خواپهرستی بوون و ئیمهش سهرقالی دنیاپهرستین!! و نامانهووی له دهریای گوناوه و تاواندا بیینه دهری، ههتا نغرو دهبین و دهخنکین!! نهوان راستگۆیانه خودایان پهراست و خوداش ههموو شتیکی بۆ دهستهمو کردن، ئیمهش بووینهته بهندهی دنیا و دنیاش بیجگه له خهم و ناویمیدی و لهززهتیکی کهم لهسهه حیسابی کهسانیکی دی، هیچی پینهبهخشین و پیمان نابهخشیت!!

بهراستی نهو قسانهش زیاتر خهمساردمان دهکات له ئاسهت ئهرکهکهماندا که خواپهرستییه، دهتۆ سههیریکی مستیک له خهرمانی حالی خۆمان بکه.. که چۆن دلان تهنگ دهکات و غهمان دههتیت و نهگهر فریای خۆمان نهکهوین، چۆن پهنج به بادمان نهکات!! تهماشاکه چۆن!! پهروهردگارێک له یاد نهکهین، که ههمیشه ئیمه له یاده و به دووی شهیتانیکهوهین.. که به دروکانی فریومان دهوات و لهگهڵ خۆیدا دهمانبات بۆ ناو ئاگر! خاوهنی پهیامی (اقرأ) ین، کهچی کتیب و زانستمان واز لی هیتاوه و وهک توتی خهریکی وتنهوهی چهند وشهیهکی سواوی بیگانهین!! یاخود دوو سێ

پہرتووک دہخوینینہوہ، ئیدی خوومان بہ زانا و پیتوؤل دہزانیں! بہلام له راستیدا ساویلکە و نہفام و نہزانیں بہوہی کہ بہر له زانست وەک ھەوا و ئاو.. وەک خوړاک و خەو، پتویستمان بہ پەروردهی نہفس ھەبە، کہ خەسلەتی پیغەمبەران و چاکان و خوښەویستانی خواپە، تەمەنتیکی ئەبەدی واز لی دہەنین بۆ چاوتروکانیکی کەمی دنیا، مالتیک کہ دہمیتتەوہ و فەنا نابیت، کاری بۆ ناکەین و خوومان کوشتووہ بہ دەست دوو ھۆدوہ، کہ پەنگە بپروخی بہ سەرماندا، یاخود جیتی بہتلیں بۆ کەسائیک کہ ھەر نہمانناسن! ھەر خەریکیں لێرە دنیا کو دہکەینەوہ و بہر له پوشتنمان، تفاقیک بۆ ئەوێ پەوانە ناکەین و تویشووہیک زەخیرە ناکەین بۆ پتی دوور، بہراستی سەیرە!!

سەلەمە کوری دینار (زکریا) دہلێت: سەیرم له قەومیک دیت!! کار بۆ مالتیک دہکەن، کہ پوژانە قوئاغیک لیتی دوور دہکەونەوہ و، واز لە کارکردن دہەنین بۆ مالتیک، کہ پوژانە قوئاغیک لیتی نزیک دہبنەوہ!!

نویژ دہخوینین، بہلام ئایا نویژەکاھان دوورمان دہخاتەوہ لە ھەلە و پەلە؟! ئایا دہتوانین خەپالی ناو نویژەکاھان بگێرینەوہ و لە تاو باسکردنیاں شەرمەزار و خەجالت نہبین؟! خوومان بیر چۆتەوہ و خزمەتی کەسائیکی تر دہکەین، کہ پیدەچیت ھێچ سودیکیان نہبیت بۆمان، ئەگەرچی نزیکترین کەسانی خوښمان بن!! بووینەتە کوێلە ھەوا و ئارەزووہکاھان و بہ خەپالماندا نایەت بۆ کویمان دہبن؟! دہزانیں بہ زورخوری لە سوننەتی ئازیز (ﷺ) دەر دہچین و ھەر لەم دنیا کەمخایەنەدا خوومان گیرۆدە ھەندین دہرد و ئازار دہکەین و.. سبە ھەلە نیو گۆری تار، دہبینە ژەمیکی خوښ بۆ کرم و مار!! کەچی ھیشتا بہم دەست و بہو دەست فریای ورگمان ناکەوین!! شەوانە.. نہ دہخەوین، نہ پەرسش دہکەین، بەلکو بہ دیار درۆی دنیا و فرت و فیلی تەکنوڵوژیاوہ، لەسەر شمشیری تیژی کات دا، چەپلە بۆ غەفلەتی یەکدی لی ئەدەین!! لایکیک بۆ درۆ دہکەین و.. کویمینتیک بۆ پیا دہنووسین، گوشتی بۆگەنی یەکتر دہخوین و دہتریقینەوہ، ئەگەر کەسیکیش ئاموژگاریمان بکات، خوومان لەو بہ شارەزاتر دہزانیں و بہ ھەموو ئاوەزیکمانەوہ دہلێن: دہی دوو قسە ھەوێ خوښ نہکەین چی بکەین؟! گرتەکە ئەمەبە.. کہ ئیمە (قسە ھەرام) و (قسە ھەوێ خوښ) لیکتر جیا ناکەینەوہ!

فوزەیلی کوری عەپاز (زکریا) دہلێت: مروقی باوہردار قسە ھەمە و کردەوہی زۆرە، بہلام مروقی دووروو قسە ھەوێ زۆرە و کردەوہی کەمە. کەچی قسە ھەوێ لوس و لەفزی شیرین، کہ پەکیارچە بۆنی پیا و درۆی لی دیت، ئەمپرو بازارپی خوێتە و سەودا و مامەلە ھەگەرمە، وای لێھاتووہ کہ قسە ھەوێ زۆرت کرد (ئەگەرچی کردەوہشی لەگەڵدا نہبیت) ماشەللا چەندە زانا و شارەزا و کەسیکی کوئمەلایەتیت!! ساتیکیش بیدەنگ بیت (ئەگەرچی لە

بیرکردنه وه شدا بیت) چهنده نه فام و ساویلکه ییت! به لام سبه ی ئوخه ی بۆ خۆت، چهنده لیپرسینه وه ت سوکتره له زۆر بلّیانی کهم کرده وه! به هه زاران هاوړتی مۆدێرنه ی هه واییمان هه به، وه لّی هه یفّ...!! زۆربه یان باری قورسی رینگای سه ختی قیامه تمان کهمیک بۆ سووک ناکهن، ئه گهر قورستری نه کهن! تۆ چهنده ئاسووده ییت که هاوړیت کهمه! هاوړتی به، هاوړاته له وه ی به دلّیه تی و جیاړاته له وه ی پتی ناخۆشه!! هاوړتی به، خودات بیر ناخاته وه که غافل بوویت لّی!! راستت ناکاته وه به بّی شکان ئه گهر هه له ت کرد!! کاتیک غه ییبه ت و درۆ و بوهتان و زهمی ئهم و ئه وه ی بۆ ده گپرتیه وه.. ئه و خۆش حال ده بیت و بۆت پینده که تیت!! به لام که راستیه کی تالی پتی ده لّیت، لّیت زیر ده بیت و پشتت تیده کات! له یه ک ناپرسینه وه و، هه سره تی مال و مولکی به کتر، دلّی پر کردووین له ئومیدی گه شتن به زیاتر و بّی ئاگاین له وه ی، له پر فریای هیچ ناکه وین و.. ده مرین!! ده ی ئه گهر بریار بیت، ئیمه فریادپه سی به کدی نه بین له ئاگری دۆزه خ، ئیدی پیم نالّی چ پتویستییه کمان به به کتر هه به؟! بۆ قسه ی بیسوود و قلله ی پتکه نین و غه ییبه ت و لاسایی کردنه وه و درۆ و گالته چاری و فرت و قیل و دلّشکانی به کدی و باسی ناموسی ئهم و ئه و و غافل بوون و کات کوشتن و.. چهنده ها شتی بیسوودی دیکه، نه بیت...!!

هه ر ئهم گوناها نه ی باوی ناو خه لکی وایکردوو.. که به درێژی میژوو تا به ئه مرۆ، چاکانی خودا هه ستییان به غه ربییه کی سه خت کردوو و له ناو خه لکیدا نامۆ بوون و ده بن، به غه ربی دین و هه ر به غه ربییش ده رۆنه وه! ئه گه رچی له ناو کهس و کار و خاک و نیشتمانی خۆشیاندا بن. ئیدی قوسورمان له ئاست فه خری عاله مدا (ﷺ) مایه ی ئه وپه ری شه رمه زاریه، که بّی ئه وه ی پشوویه ک بدات، دوینتی رّی بۆ رۆشن کردینه وه و ئه مرۆ دلّی لامانه و.. سبه یینیش له حوزوری یاردا و سه ر له کړنووشدا.. "ئوممه ته کهم.. ئوممه ته کهم" خه می ئیمه یه تی و بۆمان ده پاړتیه وه!

ده ی من و تۆی به رێز، چهند جار هه ستمان به ته نگبوونی دلّمان کردوو بۆی؟! چهند جار دلّسوژی و میهره بانیه که ی، گریان دووینی؟! چهند جار ده نکه گیلایکی جوانت گرتوو به ده سته وه و هه زت کردوو خزمه تکاری بوویتایه و به ده سته کانی خۆت بتخستایه تۆ ده می موباره کی؟! چهند جار له تۆ پتخه فی گهرم و نه رمی ژووری نووستنه گرانبه ها که تدا، خانوو قورین و چۆل و هۆله که ییت که وتۆته یاد و.. ئیتر جیگا که ت جی هیلّاو و ده ستت کردوو به شه ونوێژ، وه ک چۆن ئه و به رده وام خه ریک ده بوو تا قاچی موباره کی ده ئاوسا؟! چهند کرده وه ت هه به شانازیان پتوه بکه ییت؟! و بلّیت: ئه مه

خۆشه‌ویسته‌که‌م فیری کردووم...!! وازت له چه‌ند خۆشی دنیا هیناوه له‌به‌ر
فه‌رمانی ئه‌و؟! چه‌ند جار ده‌سته‌کانت به‌رز کردۆته‌وه‌ بۆ په‌روه‌ردگار و تکات
لێ‌کردووه‌، تا له‌بری ئیمه‌ پاداشتی چاکه‌ بێ پایانه‌کانی بداته‌وه‌؟! چه‌ند جار
ئاماده‌ و ته‌یار بوویت، تا شته‌ تایبه‌تییه‌کانت بخه‌يته‌ به‌ر ده‌ستی موباره‌کی و
له‌ تاو خرابییان، خه‌جالتی نه‌تگریت؟! !

با ئه‌م پرسیارانه‌ و چه‌نده‌ها پرسیا‌ری تری له‌م شیوه‌ بکه‌ینه‌ پتوه‌ریک بۆ
زانینی پێژه‌ی خۆشه‌ویستییه‌که‌مان بۆ پێغه‌مبه‌ر گیان (علیه‌السلام) ئه‌و
کاته‌ ده‌زانین که‌ ئایا خۆشه‌ویستییه‌که‌مان راسته‌قینه‌یه‌، یان ته‌نیا
زاره‌کیه‌ و هیچی تر؟! خوا په‌نامان بدات.

خوێنه‌ری به‌پێژ: رووداوگه‌لی ناو ئه‌م کتێبه‌ به‌سه‌رهاتی پرمانای ژبانی
هه‌ندێک له‌ عاشقانی خودا و ئه‌ویندارانی موحه‌ممهد گیانن (علیه‌السلام) که
له‌ کتێب گه‌لێکدا ده‌رمه‌پناون و له‌گه‌ڵ په‌چاوکردنی ئه‌مانه‌تپاریزی واتا و
چۆنیتی رووداوگه‌کان، به‌ زمانیکی ساده‌ وه‌رم گیراونه‌ته‌ سه‌ر زمانه
شیرینه‌که‌ی کوردی، هه‌رچه‌نده‌ نه‌متوانی ئه‌و شه‌ره‌فه‌ به‌ خۆم به‌خشم که
له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چه‌ند به‌سه‌رهاتیک له‌ موحه‌ممهدی پێشه‌نگی چاکانه‌وه
(علیه‌السلام) بنووسم، به‌لام دلخۆشی خۆم به‌وه‌ دایه‌وه‌ که‌ ئه‌وانه‌ی من
به‌سه‌رهاته‌کانیان ده‌نووسم، هه‌موو شوێنکه‌وته‌ و شاگرد و خزمه‌تکار
و عاشقی فه‌خری کائیناتن (عزیز).

له‌ کۆتاییدا.. داوای لێ‌خۆشبوون له‌ په‌روه‌ردگار ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر به‌هۆی نه‌زانین و
بێ ئاگاییمه‌وه‌ شتیکم به‌هه‌له‌ تۆمار کردبێت، أستغفرالله‌ العظیم‌ وأتوب‌ إلیه‌...
وصلی‌ الله‌ علی‌ سیدنا محمد‌ وعلی‌ آله‌ وصحبه‌ وسلم.

عه‌لی شیخ موحه‌ممهد غه‌ریبی خه‌رپانی

په‌مه‌زانی ١٤٣٥ ی کۆچی
پووشپه‌ری ٢٧١٤ ی کوردی
ته‌مموزی ٢٠١٤ ی زاینی

فَاقْصِرْ الْقَصْرَ لَعَلَّكُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

بالنده به سهر سهریانهوه راوه ستاوه!

نه نه س ده گپریته وه و ده لیت: رسول الله (ﷺ) ده هاته دهره وه بو ناو
هاوه له کانی له کۆچه ریان و پشتیوانان.. نه وان دانیشتبوون و نه بوبه کر و
عومه ریان له نیواندا بوو (ﷺ) وه که ده دب و شه رمیک.. که سیان چاویان بهرز
نه نه کرده وه تا رسول الله (ﷺ) بینن (ﷺ) بیجگه له نه بوبه کر و عومه.. نه وان
سهیری پیغه مبه ریان ده کرد و نه ویش سهیری ده کردن، نه وان
زهرده خه نه یان بو نه کرد و نه ویش زهرده خه نه ی بو نه کردن!!
ههروه ها ئوسامه ی کوری شه ریک ده لیت: هاته خزمه تی پیغه مبه ر
(ﷺ) هاوه له کانی له دهوری بوون، ده تگوت بالنده به سهر سهریانه وه
راوه ستاوه!! هینده به نه دب بوون له حوزوری خوشه ویسته که یاندا.
ههروه ها به پرائی کوری عازب ده لیت: ویستم له باره ی شتیکه وه له
رسول الله (ﷺ) بیرسم، به لام له بهر ریز و هه ییه تی پیغه مبه ر (ﷺ) دوو
سالم پی چوو، هه تا لیم پرسی...!!

نیگایه که به کامی دل

عه مروی کوری عاص (رضی الله عنه) ده لیت: پیغه مبه ر (ﷺ) هینده شکو دار
بوو له لام.. نه مده توانی به کامی دل و به چاوه کانم نیگای بکه م، وه
نه گه ر پرسیارم لیبکه ن که وه سفی بکه م.. ناتوانم! چونکه نه متوانی وه
هینده ته ماشای بکه م هه تا بتوانم وه سفی بکه م.
که... قابیلی قوربی یار نییه، کز و ماته و بی قهرار

خاموشه رۆح و چاو به ئه سرینه وه که هه مروی به هار

ئه محوایی ته نیا ساتیکه، دل له بی مهیلی لهیلی

بهندی غه م و حه سرته له کونجی سینه ی ته نگ و تار

لهوه زیاتر پیغمبهری دلفوش دهکرد

پوژی فهتحي مهككه بوو.. نه بو قوحافه ی باوكی نه بوبه كر (ﷺ)
كه نابينا بوو، موسلمان بوونه كه ی درهنگ كهوت تا نهو پوژه،
نه بوبه كری گه وره مان باوكی برد بو خزمه تی رسول الله (ﷺ) بو
نه وه ی كه به یعه تی پیدات.. پیغمبهری خو شه ویست (ﷺ) فره مووی:
نه ی نه بوبه كر نه ده بوو نه زیه تی باوكت نه ده یت و ئیمه
بروشتینایه بو لای؟! نه بوبه كر وتی: هاتن بو خزمه تی تو
هه قتره یار رسول الله (ﷺ).

نه بو قوحافه موسولمان بوو و نه بوبه كری صديق
گریا...!! پیان وت: نه مه پوژی شادییه، باوكت موسولمان بووه و
له ناگر رزگاری بووه، ئیتر چشتیک ده تگریتی؟!
نه بوبه كری تواوه له نهوین و خو شه ویستی موسته فادا (ﷺ) وتی:
پیتم خو ش بوو نه وه ی ئیستا موسولمان ده بیت، باوكم نه بووایه...!!!
به لكو نه بو طالبی مامی پیغمبهر بووایه، چونكه نه وه زیاتر
پیغمبهری دلفوش ده كرد...!!

زیکری یار.. گالتیه و گه پ نییه

ئیمام مالیک (رحمۃ اللہ علیہ) ده لیت: جه عفهری کوری موحه ممه د (ﷺ)
زور ده م به پیکه نین بوو، وه جه زی له گالتیه و سو عبه ت بوو، به لام
کاتیك باسی پیغمبهر (ﷺ) ده کرا.. یه کسه ر په نگی زهر د
هه لده گه را، وه هه روه ها به بن ده ستنو یژ باسی خو شه ویستی
نه ده کرد.

تۆ كام ده ست پاده موسیت؟!

جه میله ی خزمه تکاری ئه نه سی کوری مالیک ده لیت: هه ر کاتیک سابتی بونانی ده هات، ئه نه س (ﷺ) پیتی ده وتم: ئه ی جه میله عه تریکم بۆ بهینه با بیده م له ده ستم!! چونکه سابت.. رازی نابن هه تا ده ستم ماچ نه کات و، ده لیت: ئه م ده سته بهر ده ستی رسول الله که وتوو (ﷺ)!!

ههروه ها جاریک سه هلی کوری عه بدوللای توسه تهری ده چیته خزمهت ئه بو داوودی سیجستانی (ﷺ) ئه بو داوود پیشوازی لیده کات و دایده نیشینیت، سه هل ده لیت: ئه ی ئه با داوود.. کاریکم پیت هه یه؟

ئه ویش ده لیت: بلن بزائم کاره کهت چیه؟

سه هل ده لیت: پیت نالیم تا به پیتی توانا به لیتی جی به جیکردنیم پینه دهیت. ئه بو داوود ده لیت: به لئ به پیتی توانا به لیت ده ده می.

سه هل پیتی ده لیت: ئه و زمانهت بهینه ده ری، که فه رموو ده ی رسول الله ی (ﷺ) پتی ده گیریته وه، تا ماچی بکه م...!!

ئیت ئه بو داوود زمانی ده رده هیئت و.. سه هل ماچی ده کات.^۲

ئاره قت گوله

ئه نه س (ﷺ) ده گیریته وه و ده لیت: پیغه مبه ر (ﷺ) ته شریفی هینابه لامان، سه رخه ویکی شکاند و ئاره قه ی کرد، دایکم قاپیکی هینا و ئاره قه که ی تیکرد، پیغه مبه ر خه به ری بووه و فه رمووی: ئه ی ئوم سولهیم.. ئه وه چی ده کهیت؟! دایکم وتی: ئه وه ئاره قه ی پیروزی تو یه، ده یکهینه ناو عه تره کامانه وه، چونکه خوشترین بوونی هه یه.

(۱) (حلیه الاولیاء ۳۲۷/۲)

(۲) (أبو داوود الامام الحافظ الفقیه ۳۰/)

پوشاکہ کت کوانی لہی لہو بہکر!!

پاش ئازار چہ شتتیک زوری خوئی و هاوہ لہ کانی.. حہ زرتی فہ خری کائینات (ﷺ) فہرمانی پەرورددگاری بو هات، کہ خوشه ویسترتین شوئی دنیا له دلیدا کہ (مہککہ) بوو، به جیی بهیلّیت و بروات بو یه سرب، به نهیئی له گهل خوشه ویسترتین هاوړنیدا کوچی کرد، شه وه که ی گه شتته ئه شکوه تی حیراء، ئه بوبه کری صدیق (رضی اللہ عنہ) بو پاراستنی پیغهمبر (ﷺ) هه موو رتیه کی ده گرتہ بهر بو یه موّله تی له پیغهمبر وهر گرت یه که مجار خوئی بچیتہ ناو ئه شکوه ته که، تا ئه گهر مارنک، یاخود شتیک هه بیت ئازاره که ی بو ئهم بیت نهک بو رسول الله (ﷺ) ئه بوبه کر کراسه که ی بهری پارچه پارچه کرد و هه موو ئه و کونانه ی پی گرت که له ناو ئه شکوه ته که دا هه بوون بو دوور خستته وه ی ئازار له خوشه ویسته که ی، ته نیا کویتک مایه وه.. ئه ویشی به پاژنه ی پیی گرت!!

ئه و جا وتی: خوّم و دایک و باوکم به قوربان ت بین، ئیستا ته شریف بهیته، فہ خری عالم (ﷺ) ته شریفی ده چیتہ ناو ئه شکوه ته که، که رۆژ ده بیتته وه و هاوہ له خوشه ویسته که ی به و شیوه ده بینتی، پیی ده فہرمووئی: ئه ی پوشاکہ کت کوانی!! ئه ویش بو ی باس ده کات، ئیدی پیغهمبر دهستی بهرز ده کاته وه و ده فہرمووئی: پەرورددگارا له به هه شتیشدا ئه بوبه کر هاوہ ل و هاو ده مم بیت و له پله ی مندا بیت .

فوشه ویستییه کی ناوازه!!

ئه بوبه کری صدیق (رضی اللہ عنہ) ده لّیت: له ریگه ماندا بووین بو مه دینه، زور تینووم بوو، رۆشتم شیریکی پاک و تازهم هینا بو رسول الله (ﷺ) کاتیک پیغهمبرم بینی شیره که ی خوارد ه وه.. من تینویتیم شکا!!

شیفای دەردان

ئیمام ئەبو عەبدوڵلای بوصیری (رحمە اللہ) دەلێت: لایەکی جەستەم لە جوولە کەوتبوو، پزیشکەکان نەیان توانی یارمەتیدەری چاکبوونەوهم بن، جارێک بەر لە نووستن، سەد سەلواتم نارد بۆ پۆچی رسول الله (ﷺ) پاشان خەوتم و لایەکم تەواو سەر و بێ جوولە بوو، لە خەوغمدا بینیم رسول الله (ﷺ) بوردەکەی لە بەری خۆی لابرد و منی پێداپۆشی و فەرمووی: موژدەیی شیفای لێ بێت لە لایەن خوداوە. ئیدی لە خەووەکەم بیدار بوومەو و بینیم.. وەها چاک بوومەتەو وەك بلیی پێشتر هەرگیز تووشی ئەو نەخۆشییە نەهاتم.

ئیدی ئیمام بوصیری پاش دیداری حەزرەت و چاکبوونەووی لە نەخۆشییەکەی کتیبی (بردة المديح) دەنووسیت، کە سەلوات دانە لەسەر پۆچی رسول الله (ﷺ).

کێت فۆشەوێت؟!

ئەنەس دەلێت: پیاویەک پرسى لە رسول الله (ﷺ): کە پۆژی دوایی دێت؟! فەرمووی: ئەو تۆ چیت بۆ ئەو پۆژە ئامادە کردووە؟ پیاووەکە وتی: هیچ شتێک (بێ گومان بێجگە لە فەرزەکان) تەنیا ئەوێه کە خودا و پیغمبەرم (ﷺ) فۆشەوێت...!! ئازیز فەرمووی: تۆ لەگەڵ ئەو کەسەدایت کە فۆشت ئەوێت.

ئەنەس دەلێت: هیچ شتێک بە ئەندازەی ئەو فەرموودەبەیی پیغمبەر (ﷺ) دلفۆشی نەکردین، کە فەرمووی: تۆ لەگەڵ ئەو کەسەدایت کە فۆشت ئەوێت. وە من پیغمبەر و ئەبوبەکر و عومەر فۆشەوێت و رجام وایە بەم فۆشەوێستییەم بۆیان، پۆژی دوایی لەگەڵ ئەواندا بم، ئەگەرچی هەمان کردەووی ئەوانیشم نەبێت.

(١) (أنیس المؤمنین/١٠١)

(٢) (روضة المحبین/٤١٤)

نایا له گوماندایت؟!

عومهری فاروق (رضی الله عنه) ده چټه ژووری بؤ خزمه تی خوشه ویست و ده بیټیت، پیغهمبر (ﷺ) دوور له خټزانه کانی له ژووره کیدا، له سهر هه سیرنک پاکشاه و شوټنه واری هه سیره که به روخساری پیروزیه وه دیاره...!! عومهر ته ماشای ماله زور ساده و فه قیرانه که ی پیغهمبر (ﷺ) ده کات و ئیدی بهرگه ناگرت و فرمیسک به چاوه کانیدا دټه خوار و ده گریهت!!

خوشه ویست ده فه رمووی: نه وه چټه نه ی کوری خه طاب؟ عومهر ده لټیت: یار سول الله (ﷺ) کیسرا و قهیسهر که دوژمنی خوان، له و ناز و نیعمه ته دان که خوت ده زانیت، به لام تو په یامبر و خوشه ویستی خوایت و، نه مه حال و گوزهرانته؟! خوشه ویست (ﷺ) ده فه رموویت: نایا تو له گوماندایت، نه ی کوری خه طاب؟ نایا رازی نابیت دنیا بؤ نه وان بیت و ئاخیرهت بؤ ئیمه بیت؟!

ئیدی نه م و ته شیرینه.. به جورنک دلنه وایی عومهر ده دهنه وه و، نه و گر و تینه ی پټ ده به خشن، که له سه رده می خه لافه تی خویدا، گهنجی کیسرا و پاشاکانی که و ته به رده ست، به لام نه و نه یویست و پټیازی ماموستا که ی ون نه کرد!!

فوشه ویستی لاهه ها ده بیت

عائیشه ی دایکی ئیمانداران ده گټرټه وه و ده لټیت: نه بویه کری صدیق (ﷺ) وتی: سوټند به و که سه ی گیانی منی به ده سته.. که سه نزیکه کانی پیغهمبر (ﷺ) زور خوشه ویسترن له لام هه تا که سه نزیکه کانی خوم.

له حوزوری خوشه ویستدا

له جهنگی ئو خوددا.. ئافره تیکی ئه نساری له بهنی دینار، میرده که ی و براکه ی و باوکی له یه که پوژدا له ده ست ئه دات و کاتیک ده بریته سهر تهرمه کانیا، ده پرسیت: ئه ی رسول الله (ﷺ) چی لی به سه رهاتوه؟! پتی ده لیت: وه که تو پیت خوشه، سه لامه ته. به لام نه و دلی ئارام نابیته وه و، ده لیت: له کوته با بیینم؟! ئیدی ئاماژه ی بو ده که ن و پیشانی ده دن، ئافره ته که ش روو له پیغه مبه ره خوشه ویسته که ی ده کات و ده لیت: به حوزوری تو هه موو موسیبه تیک سوک و ئاسانه، یار رسول الله (ﷺ)!!!^۱

دلته نگ و بیتاقه ت بووم!

سه و بانێ خزمه تکار و عاشقی رسول الله (ﷺ) نهیده توانی که میک له خوشه ویسته که ی دوور بکه ویته وه!! چونکه دل و گیان و ژیا نی به کپارچه ئه وینی نه و بوو، وه ها بیرێ ده کرده وه که هه رگیز ناتوانیت تا کو تایی له خزمه تی مه عشوقه که یدا بیت و، پوژیک دیته پیتسه وه، که جودایی خالیک له ئیوانیا ندا داده نیت و ئاله ی جودایی، ژانی ناسو ری دووری پی ده چیریت!!! سه و بان (ﷺ) زور پیغه مبه ری خوشه ویست و دووری ئازیزه که ی که م ئارام و بیتاقه تی ده کرد، پوژیک هاته خزمه تی خوشه ویست.. رهنگی تیک چوو بوو، جهسته ی له ر و لاواز بوو بوو، دلته نگی به روخساریه وه دیار بوو...!! رسول الله (ﷺ) پتی فهرموو: ئه ی سه و بان.. ئه وه چشتیک رهنگ و روخساری شیواندوو؟! ! سه و بان وتی: یار رسول الله (ﷺ) نه نه خوشم، نه ئازاریکم هه یه!! هینده هه یه که ساتیک ناتینم، زور تامه زرۆ و بیتاقه ت ده بم و ئارامم له لا نامینیت، تا به دیدارت ده گهم!! پاشان بیرێ نه و دنیا م کرده وه، بو یه زور ئه ترسم که له وێ به دیدارت شاد نه بم، چونکه ده زانم تو له گه ل پیغه مبه راندا پله ت به رز ده کریته وه و من ئه گه ر بێمه به هه شتیش ئه و له پله یه کی نزم تر دام و ناتوانم هه میشه بتیینم، وه ئه گه ر نه یه مه به هه شتیش وه، ئیدی ئه وه هه رگیز به دیدارت ناگه مه وه...!!^۲

(۱) (السيرة لابن هشام ۴/۲۳)

(۲) (مختصر تاریخ دمشق لابن عساکر ۵/۳۴۸)

خوای گہورہش ٹہم ٹاہتہی ناردہ خوارہوہ، کہ دہفہرمووی:
﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾^۱
واتہ: وہ ہر کہ سیک گوٹرایہ لی خودا و پیغہمبہر بکات، جا ٹہوانہ لہ گہل
کہ ساتیکن کہ خودا بہ ہرہی رشتوہ بہ سہریاندا، لہ پیغہمبہران و
راستگوئیان و شہیدان و پیاوچاکان، وہ ٹہوانہ چ ہاوپڑی و ہاوہلیکی
چاکن.^۲

کہ... ہرچی خول و خاشاکی دنیا ہمہ، بہ سہری من
ہرچی درک و خاری سارا ہمہ، کالای بہری من
گہر و سالت ریکا نہ بیت بز مہنزل یارمکہم!!
تیاچیت دلہی خوینرژاوی، پر دمر و کہسہری من

فہرموودہ بہراورد ناکریت

پیاویک پرسیاریک ٹاراستہی عہدوللای کوپی عہباس (ﷺ) دہکات و
ٹہویش بہ فہرموودہ بہ کی رسول اللہ (ﷺ) و ہلامی دہداتہوہ، دیارہ
پیاوہ کەش و ہلامہ کەی بہ دل نابیت، بوہ دہلیت: ٹہبوبہ کر و
عومہ ریش ٹاوہا دہلین. ٹین عہباس تورہ دہبیت و دہلیت: نزیکہ
بہرد بہ سہرتانا بباریت...!! من دہلیم: پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم) و ہہای
فہرموو، ٹیوہش دہلین: ٹہبوبہ کر و عومہر و ہہایان و!!

(۱) (النساء/۶۹)

(۲) (پوختہی تہفسیری قورنان/۸۹)

رېك بوه سته.. سهواد

له جهنگی به دردا بوو.. رسول الله (ﷺ) ریزی هاووله کانی رېك ده کړد، کاتیک گه شته لای سهوادی کورې غوزیه (ﷺ) که له ریزی سوپای موسلماننه کان ترارا بوو و هاتبووه پیشه وه، پیغه مېهر (ﷺ) به هیواشی دای له سکی سهواد و پتی فهرموو: رېك بووه سته.. ئهی سهواد

سهواد وتی: ئازارت دام، ئهی رسول الله (ﷺ) خوداش توی بو هق و دادپه روهری ناردووه، ههقی خومم بده وه!! ئیدی پیغه مېهری ئازیز و میهره بان (ﷺ) سکی پیروزی خوئی بو دهرخست و، فهرمووی: ههقی خوت وهرگره وه. سهوادیش ده ست به جی سکی پیروزی پیغه مېهری له ئامیز گرت و دهستی کرد به ماچکردنی!!

پیغه مېهر (ﷺ) پتی فهرموو: چی وای لیکردیت ئهم کاره بکهیت، ئهی سهواد؟! سهواد وتی: ئهی رسول الله (ﷺ) وهك ده بینی ئهم پوژه هاتوته پیش، بویه پیم خوش بوو که دواهمین به لیتیم بو تو بهرکه ووتی جه سته م و جه سته ی پیروزی بیت!! ئیدی رسول الله (ﷺ) نزای خیری بو کرد.

سکت دیارفه با ماچی کهم

عومه یری کورې ئیسحاق ده لیت: له رېگاکانی مه دینه دا، له گهل حه سه نهی کورې عه لیدا (ﷺ) دهرپوشتم، ئه بوهوره یره مان پیگه شت و، وتی به حه سه ن: سکتیم بو دهرخه، من به فیدای تو بم!! هه تا ئهو شوینه ماچ بکه م، که رسول الله م بینی (ﷺ) ماچی ده کړد!! حه سه نیش سکی بو دهرخست و ئه بوهوره یره ناوکی ماچکړد.

(۱) (حیة الصحابة ۳/۳۳)
(۲) أبوهريرة راوية الأسلام/۲۰۳

چی لهم کراسه ی پښ له بهر کردیت؟!

جاریکیان رسول الله (ﷺ) کراسیکی جوان و نوی ده پوښیت، که زور لیتی دیت و هاوه لآن زور دلخوښ ده بن به وهی که نازیز کراسی نوی پوښیوه، پایوښ که هه ژاران که هه میسه له ته کیره تول ئی حرامدا له پشت پیغه مبه ره وه (ﷺ) ئاماده ده بیت.. داوا ده کات له نازیز که نه و بهر که نوییه ی پښ به خشتیت، هه رچه نده هاوه لآن نه و کاره یان زور پښ ناره حهت ده بیت و لومه ی ده کن، به لام پیغه مبه ری خوښه ویست دلی هه ژاره که ناشکی نیت، کراسه که له بهر خو ی داده که نیت و ده ی کاته به ری هه ژاره که!!

پیاوه هه ژاره که به دل خوښییه کی زوره وه ده رواته وه بو مال، ژنه که ی که ده زانیت نه وه کراسه که ی رسول الله یه (ﷺ) پیی ده لیت: ئایا پوښتوویت شکاتی خوات کردووه لای پیغه مبه ره که ی؟! ! پیاوه که ده لیت: سویند به خودا.. وام نه کردووه. ژنه که ی ده لیت: نه ی چی نه م کراسه ی رسول الله ی (ﷺ) پښ له بهر کردیت؟! پیاوه که ده لیت: وه لاهی ته نیا بو نه وه داوام کرد.. که کاتیک مردم بیکه نه کفتم!!

که... جهستم نه دارییه کالای بو بریوه

وملن دلم نهوینی تو دایپوښیوه

شهوقی لقای جانانه حسرمتی دلم

خوښی فیراقی تریه وا ړنگم په ریوه

مه شقی لیلای

نه بایه زیدی بوستامی (ﷺ) ده لیت: نه ی ئیلاهی.. سهیر نییه که من تو م خوښده ویت، چونکه من به نده یه کی بن هیژ و بن ده سه لاتم و موحتاجی ره حم و که ره می تو م، سهیر له وه دایه که تو منت خوښده ویت! له کاتیکدا تو مه لیکیکیت توانات له سه روو هه موو شتیکه وه یه و هه موو شتیکیش ئاجی به تویه!!

فۆشه ویسترین پۆژ

عائیشه ی کچی نه بوبه کری صدیق (ﷺ) ده لیت: له کاتی سه ره مه رگدا نه بوبه کر وتی: نه مپۆ چ پۆژیکه؟ بیان وت: پۆژی دوو شه ممه یه. نه بوبه کر وتی: نه گهر نه مپۆ مردم، زوو کفن و دفنم بکه ن و مه مخه نه سه ینی، چونکه خۆشه ویسترین شه و پۆژی من، نزیکتیریانه له رسول الله وه (ﷺ) که پۆژی دوو شه ممه یه.

دوور له کۆپی فۆشه ویسته که ی!

یه کیک بوو له شه ویندارانی رسول الله (ﷺ) په یوه ندییه کی به تینی خۆشه ویست، جامی ژبانی پر کردبوو له ئومید، به لام له پر ئهم شه وینداره به پریزه ساتی کوری قه یسی نه نساری (ﷺ) خۆی دوور گرت له کۆر و دانیشته کانی خۆشه ویسته که ی و له ماله وه مایه وه، بیجگه له نوێزه فهرزه کان، ئیدی مه گهر چۆنھا به اتبایه دهر!!

پیغه مبه ر (ﷺ) غه ربیی کرد و فهرمووی: کئ هه والیکئی سابتم بو دینیت؟ پیاویکی نه نساری وتی: من یار رسول الله (ﷺ).

پیاوه که پۆشت و دیتی سابت له ماله وه.. دلته نگ دانیشته وه و سه ری دانه واندوه، پتی وت: نه وه چیته نه ی نه با موحه ممه د؟ وتی: حاله خراپه...!! پیاوه که وتی: له بهر چی؟! وتی: تۆ ده زانیت من پیاویکی ده نگ به رزم و، زۆر کات ده نگم به سه ر ده نگی رسول الله دا (ﷺ) به رز ده بیته وه، خودای گه وره ش ده فهرمووی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٠٠﴾

واته: نه ی نه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه، ده نگتان به رز مه که نه وه به سه ر ده نگی پیغه مبه ردا (ﷺ) وه به ده نگی به رز قسه ی له گه ل مه که ن، وه که ده نگ

به رز کردنه وه تان له گهل یه کتری، نه وه کو کرده وه کانتان به تال بیته وه و خوشتان ههستی پئ نه کن.^۱

به مهش من رهنجم به فیرو دهروات و یه کیک ده بم له نه هلی ئاگر...!!
پیاوه که هاته وه خزمهت رسول الله (ﷺ) و نه وهی بینو و بیستی، عهرزی کرد. خوشه ویستیش (ﷺ) فهرمووی: برو بولا و پئی بلئ: تو له نه هلی ئاگر نیت، به لکو تو له نه هلی به ههشتیت.

نه مهش موژده یه کی گه وه ره بوو بو سابت، که به رده وام ته مه نای خیری ده کرد له ژیانیدا.^۲

که... کز و بیدنگ، به ئومیدی رمزای تو

بو یادت، دمچ له یادم نه فسی خوم

حه رامه لیم، گهشت و سهیران و خوشی

بن ویسالت رژی روون تاریکه بو

سیوئیک.. له ماما چ سیوئیک؟! !

به درژیایی ته مه نی دلته نگ و به داخه وه بوو...!! بو نه وهی نه و چانسهی نه بوو که به دیدار و خزمهتی رسول الله (ﷺ) بگات، بو یه هه میشه ره فیعی کوری مهران (ﷺ) ده یویست خو ی له و هاوه له به ریزانه نزیك بکاته وه، که په یوه ندیه کی گهرم و به تینیان هه بوو له گهل فه خری عالم دا (ﷺ) ئیدی زور ریزی لی ده گرتن و خوشیده ویستن و نه وانیش ریزیان لی ده گرت و خوشیانده ویست.

جاریک نه نه سی خزمهتکاری رسول الله (ﷺ) سیوئیکی به دهسته وه ده بیت و ده یکاته دیاریه که بو ره فیع، ره فیعیش سیوه که وه رده گریت و ده ست ده کات به ماچ کردن و ده لیت: نه مه سیوئیکه و بهر ده ستیک که وتوو.. که بهر دهستی رسول الله (ﷺ) که وتوو!! نه مه سیوئیکه و بهر ده ستیکی به خته وه ره که وتوو، که بهر دهستی رسول الله (ﷺ) که وتوو!!^۲

(۱) پوخته ی ته فسیری قورئان / ۵۱۵

(۲) (صور من حياة الصحابة / ۴۵۸ - ۴۵۹)

(۳) (صور من حياة التابعين / ۴۵۲ - ۴۵۳)

بهیادی کیوه دنوویت؟!

خالیدی کوری وه لید (ﷺ) کاتیک ده چووه جیگای نووستنه که یه وه هه تا خه وه یبرده وه، یادی پیغهمبه ر (ﷺ) و هاوه لانی ده کرد و ده یگوت: خودایا.. دلم له دووریان ده کولتی و شه و قم بو دیداریان توولی کیشا، خودایا.. زوو مهرگم خه لات بکه و بمبه وه بو دیداریان.

وهی به حالمان چ کاریکمان کرد؟!

کاتیک رسول الله (ﷺ) گه شته مه دینه ﷺ .. و له مالی نه بو نه یوبی نه نساری دابه زی.. تا مزگه وت و حوگره که ی بکری نه وه، نه بو نه یوب داوای کرد که خوشه ویست ته شریف بیاته قاتی سه ره وه، به لام پیغهمبه ری نازیز (ﷺ) به هوئی میوانی زوره وه، وای به باش زانی که له قاتی خواره وه بیت، یه کهم شه.. کاتیک نه بو نه یوب و خیزانه که ی (ﷺ) چونه سه ره وه، وتی: وهی به حالمان چ کاریکی خراپمان کرد؟! پیغهمبه ری نازیز (ﷺ) له خواره وه بیت و نیمهش له سه رووی نه وه وه بیین و بچین؟! وه نیمه بکه وینه تیوان پیغهمبه ر و وه حی ناسمانیه وه؟! به راستی نیمه تیا چووین.

ئیدی نه وه شه وه نه یانده زانی چی بکه ن؟! نارامیان نه مابوو! ناچار خزانه که ناریکه وه که نه ده که وته سه ره نه و ناسته ی رسول الله (ﷺ) تیدابوو، وه به قه راغی ژووره که دا هاتو چو یان ده کرد و خو یان له ناوه راستی ژووره که به دوور ده گرت، هه ر چو نیک بوو روژ بوویه وه، نه بو نه یوب چووه خزمه ت خوشه ویست (ﷺ) و عه رزی کرد: وه لاهی نه مشه و من و نوم نه یوب پیلوی چاومان لیک نه ناوه بو نووستن...!! خوشه ویست (ﷺ) فهرمووی: له بهر چی نه ی نه با نه یوب؟! نه بو نه یوب وتی: بیرى نه وه م ده کرده وه که من له سه رووی تووهم، نه گهر بجو نیمه وه خو ل و غوبار ده وه ریت و نازارت ده دات و.. وه من که وتوومه ته تیوان وه حی ناسمانی و توو...!! خوشه ویست (ﷺ) فهرمووی: که میک نارامبه و ناسایی وه ری بگره، نه ی نه با نه یوب، خواره وه بو نیمه باشتره به هوئی زوری نه وه که سانه ی دینه لامان.

نه بو نه یوب ده لیت: ئیدی ته سلیمی فهرمانی رسول الله (ﷺ) بووین، هه تا شه ویکی سارد.. گوزه یه کی ناومان که وت و ناوه که ی رزا، ئیدی ده ست به جی من و نوم نه یوب به قه یفه یه ک، که ته نیا نه وه مان هه بوو وه ک

لیفه خویمان پیداده پویشی.. ئاوه که مان پئی وشک کرده وه، له ترسی ئه وهی نه وه که ئاوه که بچوړیته خواری و ئازاری خو شه ویست بدات (ﷺ)!! که رۆژ بوویه وه رووداوه که ی شهوم بو گپرایه وه و عهرزم کرد: خوّم و دایک و باوکم به فیدات بین.. یار سول الله (ﷺ) من یتیم ناخو شه له سه ره وه بم و تو ش له خواره وه. ئیتر رازی بوو ئیمه بیینه خواره وه و نه وان ته شریف ببه نه سه ره وه.

هه قی فو ت بکه وه.. له ی لوسه ید

ئوسه یدی کوپی حوزه یر زۆر ته مه ننای ئه وهی بوو که جهسته ی بهر جهسته ی پیروزی رسول الله (ﷺ) بکه ویت و تیڕ ماچی بکات!!.. خوا ی گه وه جارێک ئه وهی بو ریکخست و ئه ویش له دهستی نه دا، رۆژێک ئوسه ید (ﷺ) قسه ی خو شی بو خه لکی ده کرد، خو شه ویست (ﷺ) به سووکی کوتایه که مه ری، وه ک بلتی قسه که ی پئی خو ش بوو، ئوسه ید وتی: ئازارت پیگه یاندم، یار سول الله (ﷺ).

خو شه ویست فه رمووی: هه قی خو تم لی بکه وه، ئه ی ئوسه ید. وتی: تو کراست له بهر دایه، من که مه رم دیار بوو کاتیک ده ست لیدام. ئیتر خو شه ویست (ﷺ) کراسه که ی خو ی بهرز کرده وه، بو ئه وه ی ئوسه ید به دلی خو ی هه قی خو ی لی بکاته وه، ئوسه یدیش هه له که ی قو سه ته وه، باوه شی کرد به خو شه ویستدا و دهستی کرد به ماچکردنی نیوان بن بال و که مه ری پیروزی و، ده یوت: خوّم و دایابم به فیدات بین، یار سول الله (ﷺ) ئه وه ته نها ئاواتی من بوو له و ساته وهی که توّم ناسیوه، ئه وه تا ئیستا پئی ده گه م!!

که... بۆ له مسی شتی، بهر که وته ی به دمنت بئ شیتم

بۆ گهردی بهر پیت، بئ قه رار و عه ودالی ریتم

بۆ قوبیه سه ر سه وزه که ی مه دینه ت، سه ر سپی بوو

جهرگ بر او و دلته نگ و گوشرای مه یلی نویتم

(۱) (صور من حياة الصحابة/ ٦٧-٦٦)

(۲) (صور من حياة الصحابة/ ١٧٠)

فیڑای گویڑایہ لی

پوڑیک رسول اللہ (ﷺ) لہ مزگہ وتہ کھیدا.. وتاری بۆ ھاوہ لہ کانی
ئەدا، عەبدوللای کوری پەواحە (ﷺ) لہ پښگەدا بوو بۆ خزمەتی
خۆشەوێستە کە ی، بەر لەوہی بگاتە مزگەوت، گوپی لہ حەزرت بوو بە
ھاوہ لہ کانی دەفەرموو: دانیشن. ئیدی عەبدوللای دەستبەجۆ لہ دەرەوہی
مزگەوت و لہ شوینی خۆیدا یە کسەر دانیشت، ھەتا پښغەمبەر لہ
وتارە کە ی بوویەوہ...!! کاتیکی ھەوا لہ کە گەشت بە پښغەمبەر (ﷺ) بە
عەبدوللای فەرموو: خوای گەورە زیاتر سوورت بکات لہ سەر گوپڑایە لی
خودا و پښغەمبەرە کە ی.

جودایی

پوڑیک عومەری کوری خەطاب (ﷺ) لہ تەنیشت گوپی رسول اللہ دا
وہستا و، وتی: السلام علیک یارسول اللہ (ﷺ) لەسەر بنەدارخورمایە کدا
وتارت بۆ ئەداین، کاتیکی مینبەرمان بۆ دروست کردیت و
بنەدارخورماکەت جێھێشت، گوتمان لہ نالە ی بنەدارخورماکەوہ
بوو، کە چوون نالە ی کۆست کە وتوو یە ک وەھا بوو...!! دە ی
ئەگەر بنەدارخورمایە ک بنالینیت بۆ جوداییت.. ئەبێ ئیمە
چۆن بین بۆ جوداییت، یارسول اللہ (ﷺ)...!!^۱

کھ... نالە ی جوداییت، ئەسرینی نەھیشت لہ چاوما، یارسول اللہ

دەمسوتین شەوقی جەمالت لہ ھەناوما، یارسول اللہ

شادی نەبین گەر نەکا یادی یار ھەموو سات، دلە ی تەنگم

غەم و ناساغی جەم بێ لہ جەرگی بڕاوما، یارسول اللہ

(۱) (حیاء الصحابة: ج ۳/ ۶۶)

(۲) (أنیس المؤمنین/ ۲۷)

کلاوه کهم بۆ بدۆزنه وه!

هه رکهس پرووبه پرووی ده بوویه وه ده بیه زانده و تیکی ده شکانده...!! جهنگی بهرموک بوو، خالدي کورې وه لید (ﷺ) کلاوه جهنگییه کهی سه هری لی کهوت، ئیدی وهک سه هروه تیکی گه وره ی له ده ست دابیت، هاواری ده کرد و ده یوت: کلاوه کهم.. کلاوه کهم!! گه پان و نه یانده دۆزییه وه، دووباره وتی: کلاوه کهم بۆ بدۆزنه وه...!! له ئاکامدا کلاوه که یان بۆ دۆزییه وه و پێیان وت: سه هیره ئه ی ئه با سوله یمان...!! تۆ له گه رمه ی جهنگدا ی، بۆ هینده داوای کلاوه که ت ده که ی؟! خالد وتی: ئه م کلاوه چه ند تاله موویه کی سه هری پیروزی پیغه مبه ری خوا ی تیدایه، که به هو ی به ره که تی پیغه مبه ره وه (ﷺ) پرووبه پرووی هه رکهس بوومه ته وه سه رکه وتنم خه لات کراوه.

له پاش مه رگت!

خه لکی گریان بۆ مه رگی رسول الله (ﷺ) و ده یانوت: وه للاه ی.. پیمان خو ش بوو، ئیمه به ر له مه رگی پیغه مبه ر (ﷺ) به ردینایه، ده ترسین له پاش مه رگی تووشی فیتنه ببین! به لام مه عنی کورې عه دی (ﷺ) ده یوت: وه للاه ی.. من پیم خو ش نییه، به ر له پیغه مبه ر به ردبام...!! بۆ ئه وه ی له پاش مه رگی رسول الله (ﷺ) شاهیدی راستگو یی بۆ بده م، وهک چۆن شاهیدی بۆدا کاتیک له ژياندا بوو.

(۱) طبقات ابن سعد: ج ۳/ ۳۴

(۲) حیاة الصحابة: ۳/ ۵۴ - ۵۳

فۆشویستنی فاطمه ی زههرا.. علی

ئەسلەم دەگیرێتەو و دەلیت: عومەری کۆری خەطاب رۆشتە لای فاطمە ی کچی رسول الله (ﷺ) و پێی وت: ئە ی فاطمە.. وەللاهی کەسم نەدیو و لە تۆ خۆشەویستر بیت لە لای رسول الله (ﷺ) دە ی سۆیند بەخوا لە دوای باوکت کەسیک نییە لە تۆ خۆشەویستر بیت لە لای من.

چ کۆریکی هەیه؟!

ئەین عایشە دەلیت: پیاویکی خەلکی شام وتی: رۆشتە مەدینە، پیاویکم بینی لەسەر ئیستێک، کە لەو جوانتر و پاک و تەمیزترم نەدیوو...! بۆیە حەزمکرد بیناسم، پرسیارم دەربارە ی کرد، وتیان: ئەو و حەسەنی کۆری عەلی کۆری ئەبوطالب (ﷺ) منیش دڵم پڕ لە رق و کین بوو بەرامبەری، وە ئێرەییەم بە عەلی برد کە ئاوەها کۆریکی هەیه...! بەرەو پرووی رۆشتم و، پێم وت: تۆ کۆری عەلی کۆری ئەبوطالبی؟ وتی: بەلێ.. من کۆری عەلیم. ئێتر خۆی و عەلی باوکی پڕ جێو کرد، بەلام حەسەن لە بەرامبەر هەموو قسە ناشیرینەکاندا، بە ئارامییەو، وتی: غەریبە دیاریت؟! وتم: بەلێ. حەسەن وتی: ئەگەر خانوو پێویستە، خانوو دەدەینێ، ئەگەر پارەت لازمە پێت دەبەخشین، هەر پێویستیەکت هەیه، ئێمە هاوکار ت دەبین. پیاو وەکتی: ئێتر رۆشتم و لەسەر زەوی کەسم لەو زیاتر خۆشەو و یست، بیرم کردەو و کە من چیم گوت و ئەویش چ پەفتاریکی جوانی نواند بەرامبەریم؟! بۆیە سوپاسم کرد و خۆم شەرمەزار کرد.

شەرمی باسکردنی فۆشەویست

کاتیک عەبدولرەحمانی کۆری ئەبوبەکر (رضی اللہ عنہ) باسی پیغەمبەری (ﷺ) دەکرد، لە ھەبەتی دا.. رەنگ و پرووی وا دەگۆرا، دەتگوت خۆیتکی زۆری لێ رۆشتوو! وە دەم و زمانی بە جۆریک وشک دەبوویەو، بە زەحمەت قسە ی بۆ دەکرا!!

دراوسییەك بۆ فرۆشتن!!

موحەممەدی کۆری جەھم بانگەوازی کرد بۆ ئەوێ مالاھەکی بفرۆشیت بە پەنجا ھەزار درھەم، کاتیک کەریارەکان ھاتن، وتی: ئەی دراوسییەتی (سەعیدی کۆری عاص)م بە چەند لێدەکەن؟
کەریارەکان وتیان: دەی دراوسێ دەفرۆشیت؟!
موحەممەد وتی: ئەی بۆ نا، دراوسییەك.. ئەگەر داوا ی لێکەیت، پێت ببەخشیت و.. ئەگەر بێدەنگ بیت لێ، ئەو دەستپیشخەر و ھەوالپەرسەت بیت و، ئەگەر خراپ بوویت بۆی، ئەو چاکەت بەرامبەر بنوینیت!!
ئەم وتوێژە گەشتەو بە سەعیدی کۆری عاص (رضی اللہ عنہ) سەعید سەد ھەزار درھەمی دا بە موحەممەد و پێی وت: بیگرە.. مالاھەت بۆ خۆت و لە دراوسیتی خۆت بێبەشمان مەکە.

لە دەب و ژیری قسەکردن

پرسیار دەکەن لە عەباسی کۆری عەبدولموتەلیب و پێی دەلێن: ئایا تۆ گەورەتریت یاخود پیغەمبەر (ﷺ)؟ لە وەلامدا دەلێت: ئەو لە من گەورەترە، بەلام من پێش ئەو لە دایک بووم.

چ موسیبه تیک له مه گوره تره؟!

میسعه ری کوری کیدام ده لیت: رۆژیک له گه ل سوفیان سهریدا ده رۆشتین پیاویکی سوا لکهر هات و داوی خیریکی لیکرد، به لام سوفیان هیچی پینه بوو بیداتن، بویه سوفیان دهستی کرد به گریان...!! پیم وت: چی ده تگریتن؟! سوفیان (عزیز) وت: چ موسیبه تیک له مه گوره تره؟! که پیاویک ئومیدی چاکه یه کی پیت هه بیت، به لام له لای تو دهستی نه که ویت...!!^۱

فوم به فوم کرد

ئبراهیمی کوری نه دههم (عزیز) بانگه بشتی ئاهه نگی کرد، نه ویش ئاماده ی داوه ته که بوو، له وی باسی پیاویکیان کرد که نه هاتبوو بو داوه ته که و، بیان وت: به راستی پیاویکی ئیسک گرانه! ئبراهیم وت: نه وه من بووم که نه مه م به سهر خو مده هینا، کاتی ئاماده ی شوینیک بووم که غه یبه تی خه لکی تیا ده کریت. ئیدی ئبراهیم شوینه که ی جی هیشته و تا سی رۆژ نانی نه خوارد!!^۲

دلی زیندوو

فه تحی موسلی (عزیز) نه خو ش ده که ویت و خه لکان ده چنه عیاده ی، فه تح ده لیت به یه کی که له میوانه کانی: ئایا مرو فه کان نان و ئاو نه خو ن.. نامرن؟! میوانه که ده لیت: به لن. فه تح ده لیت: ده ی دلش وه هایه..^۳ نه گهر له یادی خوا دابیریت، ده مریت.

(۱) (ألف قصة و قصة/ ۳۷۷)

(۲) (حرمة أهل العلم/ ۷۹)

(۳) (مجموعة رسائل ابن الجوزي/ ۲۴۸)

سی سال لیستیغفار!!

سیری سهقه تی (ﷺ) که له زهمانی خویدا، کهم وینه بوو بو خوداپهرستی و زانستی یه کتاپهرستی، دهلیت: ماوهی سی سال من له تهوبه و ئیستغفاردا بووم، بو وتنی (الحمد لله) یهک. پئی دهلین: ئهی هوکاره کهی چی بوو؟!!

سیری دهلیت: ئاگریک کهوته وه له بهغداد، کهسیک هاته لام و پئی وتم: حانوته کهی تو نه سووتاوه! منیش وتم: الحمد لله...!! ئیتر لهو کاته وه من په شیمانم لهوتنی ئه و (الحمد لله) یه، چونکه بهدەر له خه لکانی تر من چاکهم بوو خووم ویست و لهو له حزه دا ناخوشی ئهوانم له بیر نه بوو!!

پاشان سیری.. هه موو کهل و په لی ناو دوکانه کهی ده به خشیته وه.^۱

تامی گوشت ناکه ی!

گرانی و ناره حه تیبه ک پروویکرده موسلمانان، له سه رده می خه لافه تی عومه ری کوری خه طاب دا (ﷺ) لهو روژگاره دا به رده وام خواردنی عومه ری ئه میری ئیمانداران نانی وشک و زهیت بوو!! هه تا ئه و روخساره جوانه ی که وهک ماهی تابان وه ها بوو.. زه رد هه لگه را!! وه هه ر کات سکی قوره ی ده هات، عومه ر ده یکیشا به سکیدا و، پئی دهوت: هه تا ده توانی بقورینه، تامی گوشت ناکه ی، هه تا مندالی موسولمانان تیر ده بن...!!^۲

(۱) (الف قصة و قصة/ ۱۶۱)

(۲) (أنیس المؤمنین/ ۱۲۴)

لہ بئ لہ دہ بيم ببوره.. مامؤستاکہم

ئیمام ئه بوحه نیفه () ده لیت: له تیوان مالی من و حه مادی مامؤستامدا حه وت شه قام هه بوو، له گه ل ئه وه شدا هه رگیز به ره و پرووی ماله که ی قاچم پانه کیشاوه..!! وهك پزیزیک بؤ مامؤستاکه م، وه له وه تی حه ماد مردوو هه موو کات له گه ل دایک و باوکمدا داوای لئ خوشبوونم بؤ کردوو هه له پهروه ردگار، وه من داوای لئ خوشبوون ده که م بؤ هه موو ئه وانه ی لئیانه وه فیر بووم، یاخود زانستیکیان فیر کردووم. پیویسته فیرخواز به چاوی پزیز و گه وره بیه وه بروانیته مامؤستاکه ی، چونکه ئه وه نزیکتری ده کاته وه له سود وه رگرتن، وه هه ندیک له فیرخوازانی سه له ف که ده پؤشت بؤ خزمه تی مامؤستاکه ی، شتیکی ده کرده خیر و ده یوت: پهروه ردگارم.. که موکورتیه کانی مامؤستاکه م لئ بشاره وه و بئ به شم مه که له به ره که تی زانسته که ی.

کوره ی عه شقی یار!

پؤزیک، عه لی کوپی حوسه ینی کوپی عه لی کوپی ئه بو طالب () له مایکدا، سه ری له سوجه ددا بوو، ئاگر بهر بوویه ماله که..!! خه لکی هاواریان لئ کرد: ئه ی کوپی رسول الله () ئاگر.. ئاگر..!! به لام عه لی دل و رۆحی.. بؤته کوره ی عه شقی یار، ئیدی چۆن بزانیته جهسته ی غه ریقی ئاوه، یان پووش و په لاشی ده م ئار؟! بؤیه عه لی زه ینولعابدین له کوپنوشدا ده مینیتته وه، تا ئاگره که ده کوژیتته وه، به سه لامه تی دیته دهر و لئی ده پرسن: ئه ری ئه وه تۆ.. چ شتیک له و ئاگره بئ ئاگی کردیت؟! زه ینولعابدین، وه لامیان ده داته وه و ده لیت: ئاگری دۆزه خ.. بئ ئاگی کردبووم له ئاگری دنیا!!

(۱) حرمة أهل العلم: ۱۹۵)

(۲) حرمة أهل العلم: ۲۰۲)

(۳) صفة الصفوة/ ۳۲۴)

تۆ له بهرتری بۆ چاکه

له نێوان حوسهینی کۆری عهلی کۆری نه بو طالب و.. موحه ممه دی کۆری عهلی کۆری نه بو طالبی براید (عَلَيْهِ) گفتوگۆیه کراو به لێک زیزبوون جیا بوونهوه، کاتیک موحه ممه دی کۆری عهلی گه شته وه ماله که ی خۆی، دهستی کرد به نووسینی نامهیه که بۆ حوسهینی برای..

بسم الله الرحمن الرحيم

له موحه ممه دی کۆری عهلی کۆری نه بو طالبه وه، بۆ حوسهینی کۆری عهلی کۆری نه بو طالب، له پاشان..

به پراستی تۆ پلهیه که ههیه له ریز و چاکه دا، که من پێی ناگهم، نه گهر ئهم نووسراوه مت پێ گه شت و خوینده وه، لوت و بزوت.. کراسه که ت له بهر بکه و نه عله کانت له پێ بکه و بکه وه پێ بۆ لام و.. وه ره ناشتم بکه وه، نه کهیت من پێشت بکه وم بۆ نه و چاکه یه که تۆ له بهرتری بۆی، نه که من...!!

والسلام علیکم ورحمة الله.

کاتیک حوسهین نامه ی برا که ی خوینده وه، خیرا رۆشت بۆ مالی موحه ممه دی برای و ناشتی کرده وه.

مه ده م

عه بدوللای کۆری عامر ده لیت: عومه ری کۆری خه طابیم بینى (عَلَيْهِ) پووشیکی هه لگرت له زهوی و، وتی: خۆزگه من ئهم پووشه بووما یا!! خۆزگه نه خولقی تندر ابا م!! خۆزگه دایکم منی نه ده بوو!! خۆزگه هه ی شتیک نه بووما یا!! خۆزگه له بیر چوونیکى باس نه کرا و ابا م!!^۲

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۱۲۸)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۱۱۹-۱۲۰)

به پاره‌کانمان شت ده‌کړين

خالدی کورې دهریک ده‌لټ: عه‌بدوللای کورې موچه‌یریز (ﷺ) پوښته دوکانی کوتالفرؤشپک بو ټه‌وهی پوښاکیکي لن بکړټ، کوتالفرؤشه‌که ټه‌وی نه‌ده‌ناسی، به‌لام پیاوټک له‌وټی ټاماده بوو ده‌یناسی، ټین موچه‌یریز به دوکانداره‌که‌ی وت: ټهم پوښاکه‌ نرخي چه‌نده؟ دوکانداره‌که‌ی وتی: نرخه‌که‌ی هی‌نده‌یه. ټهو پیاو‌ه‌ش که ده‌یناسی به دوکانداره‌که‌ی وت: ټه‌وه ټین موچه‌یریزه‌ خاتری بگره و جوان مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکه...!! ټین موچه‌یریز وتی: من هاتووم تا به پاره‌کانم شت بکړم نه‌وه‌ک به دینه‌که‌م. ټیتر دوکانه‌که‌ی جی هیشت و هیچی نه‌کړی!!

پارچه‌یه‌ک له‌جه‌ستم

ټه‌یوبی سختیانی (ﷺ) ده‌لټ: که هه‌والی مه‌رگی یه‌کټک له ټه‌هلی سوننم پیده‌گات، وا هه‌ست ده‌که‌م که پارچه‌یه‌ک له جه‌ستم له ده‌ست ټه‌ده‌م.

ده‌یده‌مه ده‌ستی تو

ټه‌بو عه‌لی ده‌قاق (ﷺ) ده‌لټ: پیاوټک میراتییه‌کی زوری بو جی‌ما، پاراپه‌وه له په‌روه‌ردگار و وتی: ټیلاهی.. من نازانم به باشی ټهم دره‌مانه بپارټزم، ده‌یده‌مه ده‌ستی تو، هه‌ر کاتیک ټاتاجم پټی بوو پټیم به‌خشه‌وه. پاشان هه‌موو میراتییه‌که‌ی به‌خشی به‌سهر نه‌داران و هه‌ژاراندا، دواي ټه‌وه هه‌موو ته‌مه‌نی موحتاجی رووی تی نه‌کردوو، هه‌ر کاتیک شتیکی بویستایه، هه‌مان سات خواي گه‌وره ده‌رگای خیری بو ده‌کرده‌وه!

(۱) (تهذيب حلیه الاولیاء: ج ۱۶۶/۲)

(۲) (مجموعه رسائل: ۲۵۲)

دەبوو جیاوازیت نەکردبا!

عەلی کۆری ئەبو طالب لای عومەری کۆری خەطاب (ﷺ) دانیشتبوو، پیاویك هات و شکاتی لە دەست عەلی کرد، عومەری ئەمیری باوەرداران سەیریکی عەلی کرد و، وتی: هەستە ئەی ئەبا حەسەن، وەرە لە تەنیشت نەیارە کە تەو دابنیشە. عەلی لە تەنیشت نەیارە کە یەو دانیشت و پاش چەند ساتیک گرافتە کە چارەسەر کرا، پیاو کە رۆشت و عەلی رۆشتەو شوێنە کە ی خۆی.

عومەر لە پەنگ و روخساری عەلیدا هەستی بە گۆرانیک کرد، بۆیە پیتی وت: چییە ئەی ئەبا حەسەن.. بە دلت نەبوو ئەوێ کە روویدا؟! عەلی وتی: بە ئێ. بە دلم نەبوو!! عومەر وتی: لەبەر چی؟! عەلی وتی: بە ئامادەبوونی نەیارە کەم، منت بە نازناوە کە مەو بە بانگ کرد و وتی: ئەی ئەبا حەسەن، بە لام دەبوو جیاوازیت نەکردبا و بتوتبا: ئەی عەلی. عومەر هەستا، باوەشی کرد بە عەلیدا و نیوچاوانی ماچکرد و، وتی: بە خۆم و با مەو بە قوربانتان بین، بە هۆی ئێوێو خۆدا هیدایەتی داین و لە تاریکییەو بەردینی بەرەو رووناکی!!

تا فاهەنە کە ی دیتەو

ئەبوحەنیفە (رحمۃ اللہ علیہ) دەلیت: جارێکیان ئافەرەتیک فێلی لیکردم...!! ئافەرەتە کە ئاماژەیدا بە کیسیکی کەوتوو لە پێگادا، منیش وامزانی کیسە کە هی ئافەرەتە کە یە و دەیهوێت بیدەمەو دەستی، کاتیک کیسە کەم هەلگرت بیدەمەو، ئافەرەتە کە وتی: لای خۆت بیپاریزە تا خاوەنە کە ی دیتەو بۆی. دواتر بۆم دەرکەوت کە ئافەرەتە کە نە یویستوو ئەمانەتە کە لای ئەو بیت، بۆیە سەپاندی بەسەر مندا.

(۱) (الف قصة وقصة/ ۴۴)

(۲) (الف قصة وقصة/ ۱۵)

گھنجیکی فاوہن بہ لّین

حوتہیت ئہ لڑہیات (زکریاؑ) ھنراہ بہ ردہم حہ ججاجی کوری یوسفی سہ قہفی، حہ ججاج وتی: تو حوتہیتیت؟ وتی: بہ لّی، چیت بہ خہ یالدا دیت بپرسہ، چونکہ من لہ (مقام) دا، بہ لّینم بہ خوا داوہ لہ سہر سئ شت، ئہ گہر پرسیارم لّیکہن.. راستگوؤیم، ئہ گہر بہ لا و ناخوؤشیم بہ سہردابیت.. ئارام بگرم، وہ ئہ گہر تہندروسٹیم.. سوپاسگوزاریم. حہ ججاج وتی: چی دہ لّی دہربارہی من؟ وتی: تو یہ کیکیت لہ دوژمنہ کانی خودا لہ سہر زہوی، حورمہ تی ئابرووداران دہبہیت و.. لہ سہر گومان خہ لکی دہ کوژیت! حہ ججاج وتی: ئہی بو خہ لیفہ عہ بدولہ لیکی کوری مہروان چی دہ لّیت؟ حوتہیت وتی: ئہو لہ تو گہورہ ترہ لہ تاواندا، توؤش یہ کیکیت لہ تاوانہ کانی ئہو. حہ ججاج وتی: ئازاری بدہن. ئیدی ھیندہ ئازار درا تا کار گہ شتہ ئہوہی کہ قامیشیان دہ قلّیشاند و دہیان کرد بہ گوؤشتہ کہیدا و بہ گوریس رایاندہ کیشا، بہ لام ئہو ھیچی نہ دہ گوت. پاشان وتیان بہ حہ ججاج: ئہوہ تا حوتہیت لہ گیانہ لّادایہ..!! وتی: دہریکہن و فرّیدہ نہ بازارہوہ. حوتہیت لہ سہرہ مہرگدا بوو.. دوو ھاورپی لّی نزیکوونہوہ و پّیان وت: ئہی حوتہیت.. چ پّیویستیہ کت ھہیہ ھہ تا بوؤتی ئہنجام بدہین؟

وتی: قومیک ئاوم پّی بدہن.

ئاوہ کہیان بو ھینا و.. مرد، ھیشتا لہ تہمہنی ھہ ژدہ سالیدا بوو!!^۱

دپندہیہ کی برسی!!

دہ لّین بہ بہ کری کوری عہ بدولّای موزنی (زکریاؑ): بوچی ھیندہ بیدہنگیہ کہت توول دہ کیشیت و قسہ ناکہیت؟! بہ کر دہ لّیت: زمانم شیریکہ.. ئہ گہر بہری بدہم دہمخوات!^۲

(۱) الف قصہ وقصہ / ۵۱

(۲) موسوعۃ الأحزان ج ۲/ ۱۳۵

په یوه ندی به منه وه نه بیت

موعه لای کوری زیاد ده لیت: موهرقی عجلی (رحمۃ اللہ) وتی: شتیک هه یه بیست سآله من له ته له بیدام و هیشتا توانام به سه ریدا نه شکاوه، وه هه رگیز واز له داواکردنیشی ناهینم! وتیان: نه وه چیه نه ی نه با موخته مهر؟! وتی: بیده نگ بوون له سه ر شتیک که په یوه ندی به منه وه نه بیت.

ورگت.. ده ریایه که له ده ریاکان!

وه هبی کوری مونه بیه ده لیت به عه تای خوراسانی (رحمۃ اللہ): هاوار له دهستی تو نه ی عه تا!! پیم نه وتیت که تو زانسته که ت ده به یته بهر ده رگای پاشاکان و کورانی دنیا؟! هاوار له دهستی تو نه ی عه تا!!! ده چیه به ردهم که سیک، که ده رگات لیداده خات، هه ژاری خویت بو ده رده خات و ده وله منه ندی خو ی ده شاریته وه لیت، له ولاشه وه واز له که سیک ده هیئت، که ده رگا که ی هه میشه کراوه یه و ده وله منه ندیه که ی پشانداده ت و ده فهرمووی:

﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾^۱ واته: لیم بپارینه وه، به دهم داواکه تانه وه دیم.

نه ی عه تا.. رازیبه به نزمی له دنیا دا، به لام له گه ل دانایدا، وه رازی مه به به گه وره یی له دنیا دا به بی دانایی، نه ی عه تا.. نه گه ر به وه ی به شت ده کات، خو ت به ده وله منه ند ده زانیت، نه وه نزمترین و که مترین شت له دنیا دا به شتده کات!! وه نه گه ر خو ت به ده وله منه ند نازانیت به وه ی که به شت ده کات، نه وه له دنیا دا هیچ شتیک نیه که به شت بکات،

ناگادار به نه ی عه تا!!

ورگت ده ریایه که له ده ریاکان،

دو لیکه له دو له کان،

هیچ شتیک پری ناکاته وه، ته نیا خاک نه بیت!!^۲

(۱) (صفة الصفوة/۱۳۳)

(۲) (الغافر/۶۰)

(۳) (الف قصة وقصة/۵۲-۵۱)

پىشت بەستىن بە پەرۋەردگار

موھەممەدى كۆرى كەبى قورەزى سەرۋەتتىكى باشى چىڭ كەت، پىيان
وت: ھەندىك پاشە كەت بىكە بۆ كۆرەكەت. موھەممەد (ﷺ) وتى:
نەخىر.. بەلكو دەيەخشم و لای پەرۋەردگارم زەخىرەى دەكەم بۆ خۆم،
كۆرەكەشم جىدەھىلم بۆ پەرۋەردگارم، كە خالق و رۆزىدەرى ھەموو
بوونە ۋەرانە.

چ نىعمەتلىك لەمە مەزىنترە؟!

رۆژىك، ئەبو زەرى غەفارى (ﷺ) كراسىكى كۆنى لە بەردا بوو،
ھاۋرىيەكى پىي وت: جگە لەمە ھىچ كراسىكى دىكەت نىيە؟! خۆ ھەر لەم
رۆژانەدا بوو، دوو كراسى نوتم لە لات بىنى!!
ئەبوزەر پىي وت: ئەى برازاي شىرىنم.. راست دەكەيت، بەخشىنم بە
كەسانىك كە لە من زىاتر پىۋىستىيان پىي بوو.
ھاۋرىكەى وتى: سوئىد بە خودا تۆش پىۋىست پىيانە.
ئەبوزەر وتى: خودايە لىمان خۆش بە.. بەراستى تۆ دىنيا زۆر بە گەورە
دەگرىت، ئەم عابايە بە سەر شاۋمە ۋە نابىنىت؟! دانەيەكى دىكەشم
ھەيە بۆ نوۋىزى ھەينى، بىزىكىشم ھەيە دەيدۆشم و لە خىر و
بىرەكەى دەخۆم، گوئىد رىزىكىشم ھەيە پىي دەپۆم، دەباشە ئىتر چ
نىعمەتلىك لەمە مەزىنترە، كە ئىمەى تىداين؟!

(۱) (من روائع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۶۸)

(۲) (رجال حول الرسول: خالد محمد خالد)

له چاکهکانی فۆتت بۆ ناردووم

حوسهینی کوری عهلی (ع.س.ا) قسانی پیاوێکی پنگهشتهوه، که به دلی نهبوو (باسی حوسهینی کرد بوو به خراپه)، له بهرامبهردا حوسهین ههستا قاپێکی پر له خورمای جوانی برد و چوو بۆ مالی پیاوهکه...!! تهقولبابی کرد و.. پیاوهکه هات دهراکهی کردهوه، که حوسهینی بینی قاپێک خورمای جوانی پێیه، بهسهرسورمانهوه وتی: ئه مه چیه؟! ئه ی کهزه ی رسول الله (ﷺ).

حوسهین وتی: بیگره.. پیم گهشتوو که تو له کردهوه چاکهکانی خۆت به دیاری بۆ ناردووم.. منیش له بهرامبهر ئه و کارهتدا ئه م قاپه خورمایه بۆ هیناویت!!

فزمانی ماستاوچی!!

ههرهمی کوری حهییان (ع.س.ا) بهکیک بوو له کاربهدهستهکانی خهلافهتی عومهری کوری خهطاب (ع.س.ا).

مالیکی کوری دینار دهلیت: ههرهمی کوری حهییان کرایه کاربهدهست، ئیدی گومانی برد که هۆزهکهی دینه سهردانی، بۆیه فهرمانی دا که ئاگریک بکریتهوه له نیوان خۆی و ئه و خزمانه ی که سهردانی دهکهن...!! خزمانی هاتن و له دوورهوه سلّویان لێ کرد! ههرهم پێی وتن: سهلام له هۆزهکه م، له دوورهوه مهوهستن فهرموون نزیك ببنهوه...!! وتیان: وهللّاه ی ناتوانین لیت نزیك ببینهوه، ئاگر نیوانمانی گرتوو! ههرهمی کوری حهییان وتی: ئیوهش دهتانهوی به م نزیك بوونهوتان فریم بدهنه ناو ئاگرهوه، ئه ویش چ ئاگریک؟! ئاگری دۆزهخ!

ئیدی هۆزهکه ی (به نائومییدی و به دهستی خالی) گهرانهوه.^۲

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۱۲۵)

(۲) (تهذیب حلیه الأولیاء: ج ۱/ ۳۱۲-۳۱۳)

دینہ ناو گۆرہ کەتەوہ!

پیاویک دەلێت بە ئەبوبە کری گەورەمان: وەللاھی.. جنیو گەلیکت پی دەدەم، لە بێرت نەچنەو وەتە لە گەلەتا دینە گۆرە کەشتەوہ! ئەبوبە کر (ﷺ) پی دەلێت: من قسە ی ناشیرینت پینالیم و سویند بە خوا.. جنیو کانیشت دینە ناو گۆرە کە ی خۆتەوہ.

تەلەفۆنیکی رۆمیت کردووە؟!

عومەری کۆری خەطاب (ﷺ) سوپایەکی نارد بۆ جیهاد، کە سێکی کردە ئەمیریان کە ناوی (ساریه) بوو، سوپاکە رۆشتن و کەوتنە جەنگەوہ، رۆژیکی هەینی.. عومەر لە مەدینە چووہ سەر مینبەر و خۆتە ی دەدا بۆ موسوڵمانان، لە پەر لە وتارە کەیدا هاواری کرد: ئە ی ساریه.. شاخە کە.. شاخە کە...!!

دانیشتوان هیچ لەم هاواری عومەر تی نەگەشتن!! دوا ی تەواو بوونی وتار و نوێژە کە یان، عەلی کۆری ئەبو طالب وتی: ئە ی ئەمیری ئیمانداران.. تۆ دەزانی ساریه لە ولاتی فارسە، بەلام گویمان لیبوو تۆ هاوارت لە ساریه دە کرد!! عومەر وتی: ئە ی عەلی.. بینیم دوژمن خەریکە دەوری موسوڵمانەکان دە گریت، منیش هاوارم کرد لە ساریه کە پشتیان بکەنە شاخە کە تاخودا بیان پارێزیت!!

کاتیک ساریه گەشتەوہ مەدینە.. نەیانھێلا بە سەرھاتە کە ی عومەر بزانی و پێشتر پرس یاری جەنگە کە ی لیکرا، ئەویش وتی: کاتیک رۆوبە پرووی دوژمن بووینەوہ.. ویستیان چوار دەورمان بگرن، لەو کاتەدا گویم لە دەنگیکەوہ بوو، کە لە دەنگی عومەری ئەمیری ئیمانداران دەچوو!! هاواری لیکردم (ئە ی ساریه.. شاخە کە.. شاخە کە!!) ئیدی ئیمەش پشتمان داہە شاخە کە و خوا ی گەورە پزگاری کردین.

فۇپاڭرى كىزى باۋەردار

كاتىك بىتەرستەكان ئازارى زەنیرەیان دەدا (پەندە) بۆ ئەۋەى پاشگەز
بىتەۋە لە دىنى ئىسلام، ھىچ سوۋدى نەبوو، چونكە خوشەۋىستى خوا
ھەموو گىانى داڭىر كىرد بوو، ھىندە ئازار درا تا بىنايى چاۋەكانى لە دەستدا
و بىئاۋەرەكان وتیان: ئەۋە لات و عوززا.. بىنايان لىسەندەۋە!!
زەنیرەش وتى: نا سوئند بە خودا...!! ئەۋانە ناتوانن ھىچ زىانىكم پىڭگەيەنن.
ئىدى خوداى بالا دەست بىنايى بۆ زەنیرە گەپاندەۋە.

شەۋىكى زۆر سارد

پاۋىك چۈۋە لای مەعروفى كەرخى (پەندە) لە شەۋىكى زۆر سارد دا،
دىتى تەنیا كراسىكى لە بەردايە و گىانى لە تاو سەرما دەلەرزىت...!!
پىاۋەكە وتى: ئەى مەعروف.. بۆچى بەھۆى سەرماۋە دەلەرزىت، لە
كاتىكدا ھىندە بەرگت ھەيە، كە بىپۆشیت و سەرماۋە نەبىت؟! مەعروف
وتى: ھالى ھەزارانم ھاتەۋە بىر و.. منىش ھىندە جلوبەرگم نىيە كە
بىبەخشم، ئىدى لەمە زىاتىرم پىنەكرا كە بەشدارى ئەۋان بىم لە
سەرماكەدا!!

يادى گوناھ

عەبدولواھىدى كورى زەيد (پەندە) لە رۆژىكى باراناۋى و سەرما
سۆلەى مەيدانى قەسابەكاندا، عۆتبەى غولامى پىڭگەشت، ئارەقىكى زۆرى
كىرد بوو!! عەبدولواھىد سەلامى لىكرد و پىتى وت: لە رۆژىكى ۋەھا سارد و
باراناۋىدا ئەم ھەموو ئارەقە چىيە كىردوۋتە؟! وتى: خىرە. عەبدولواھىد وتى:
دەى پىم بلى، بزانىم چىتە؟! عۆتبە بەھەمان شىۋەى پىشوو ۋەلامى

(۱) (الف قصة وقصة/۵۹)

(۲) (أنیس المؤمنین/۱۲۵)

دایه وه، عه بدولوا حید وتی: له بهر نه و خوشه ویستی و برابه تییه له نیوانماندا ههیه پیم بلن چیه؟! عوتیه (ﷺ) وتی: سویند به خودا گوناھیکم بیر که وه وه، که له هه مان شویندا نه نجامم دابوو، ئیتر نه مه حالی منه بو نه و گوناھه، که دهیی نی!!^۱

پاقله م ده ست نه که وت

حه سه نی مه سوچی ده لیت: سیری سه قه تی (ﷺ) پارهی کی پیدام و پیی وتم: لای پیاویک پاقله م بو بکړه، که قابله مه که ی له و دیو دهرگا که وه بیت!! منیش رو شتم هه موو که رخ^۲ گه رام، هه رچی پاقله م بینى له دهره وه ی حانوته کان دانرا بوو، بو یه گه رامه وه بو لای و پیم وت: پاره که ت بگره، چونکه پاقله م ده ست ناکه ویت، ته نها له و حانوتانه نه بیت که قابله مه ی پاقله که یان له دهره وه ی حانوته که داناوه.^۳

له دیداری موه مه مه د سه لوات.. صلی الله علیه و آله وسلم

زوهه یر ده لیت: یونسى کوری عوبه ید (ﷺ) ئاوریشم فروش بوو، پیاویک هاته لای داوای پو شاکی کرد، یونس وتی به غولامه که ی: تو په قوماشه که بلاو بکه وه بو نه وه ی کړیاره که بیینیت، غولامه که کاتیک تو په که ی بلاو کرده وه، ده ستیکی کیشا به تو په قوماشه که دا و، وتی: صلی الله علیه و آله وسلم.

یونس وتی به غولامه که ی: قوماشه که هه لگره وه...!! ئیتر یونس رازی نه بوو قوماشه که بفرو شیت به پیاوه که، چونکه ترسی نه وه ی هه بوو که غولامه که ی به وتنی سه لواته که ی.. به قوماشه که یدا هه لدابیت و وه سفی کردیت، تا لای کړیاره که به نرخ بیت...!!^۴

(۱) تهذیب حلیه الاولیاء: ج ۲/۲۲۵

(۲) که رخ: ناوچه به که ده که ویت به شی باشووری خوژناوای شاری به غداد

(۳) صفة الصفوة/۴۴۶

(۴) صفة الصفوة/۶۵۸

له بیاباندا گیرت کردوو؟!

تاوسی کوری که یسان (ﷺ) پایوکی هه ژاری، چاوکزی، پیس و پوخل ده بییت و پیتی ده لیت: باشه وتمان که هه ژاری له لای پهروه دگاره وهیه، نهی نایا ئاوت ده ست ناکه ویت، هه تا خوٚت پاکوخواوین رابگیرت؟!^۱

داوای هیچ له کس مه کن

پنجه مبهری ئازیز (علیه السلام) فهرمووی: کئ دهسته بهری ئه وه ده بییت که داوای هیچ شتیک له کس نه کات، له بهرام بهریدا من زامنی ده بم که خودا بیخاته به هه شت؟ سهوبانی خزمه تکار و عاشقی رسول الله (ﷺ) وتی: من.

ئیدی هه موو ده یان زانی که سهوبان (ﷺ) داوای هیچ شتیک له کس ناکات، جاری وا هه بوو به سهر و لاخه که یه وه بوو، عه ساکه ی دهستی یاخود قامچییه که ی لی ده که وته خواری، خو ی له و لاخه که ی داده بهزی و هه لیده گرتوه و داوای له کس نه ده کرد که بیداته وه دهستی.

له گهر گوناھ بوئی هه بووایه!

موحه ممه دی کوری واسیع (ﷺ) ههر کاتیک گوئیستی سه نای خه لک بووایه، یاخود.. مه دحی خودا په رستی و خو پاریزیان بکردبا، پیتی ده وتن: ئه گهر گونا هه کان.. بوئیان هه بووایه، ئه وا که ستان توانای نزیک بوونه وه تان نه بوو لیم، به هو ی بوئی ناخو شی گونا هانی زورمه وه، ئیتر مه دحی چیم ده که ن؟! ! سه ناخوانی چ شتی کم ن؟!^۲

(۱) تهذیب حلیه الأولیاء: ج ۲/۳۱

(۲) صفة الصفوة/ ۶۴۲

پۆن دلتان هات؟!

کاتیک جهستهی پیروزی رسول الله (ﷺ) ئەسپهردهی خاک کرا،
فاتمه‌ی زه‌هرا (علیها السلام) وتی به ئەنه‌سی کوپی مالیک: ئەه‌ی ئەنه‌س.. چۆن
دلتان هات، که رسول الله تان (ﷺ) کرد به ژیر خاکه‌وه و
گه‌رانه‌وه؟!
حه‌ماد ده‌لێت: هه‌ر کاتیک سابتی بونانی ئەم باسه‌ی ده‌گپرایه‌وه،
هێنده ده‌گریا...!! ده‌تگوت هه‌ر ئیستا په‌راسوه‌وه‌کانی تیکه‌ل ده‌بن
به‌یه‌کدا.

برۆ له‌وا لێت خوشبووم

ئێبن سه‌مماک (رحمته‌الله) ده‌لێت: باسی پیاویکیان بۆ کردم له‌ گه‌وره
خواپه‌رستان، چووم بۆ زیاره‌تی، وتی: بۆچی هاتوویت؟ وتم: زانیم تۆ
کیت، بۆیه هاتووم هه‌تا سوودیکت لێ وه‌ربگرم. وتی: ئەوه‌ی پێی
وتوویت، فریویداویت...!! من خۆم نه‌فسم باشتر ده‌ناسم له‌ که‌سانی تر.
که‌ گویم له‌ قسه‌کانی بوو گریام، پاشان پێم وت: هه‌یچ پێویستییه‌کت
هه‌یه، تا من شه‌ره‌فمه‌ند بکه‌یت به‌ جێبه‌جێ کردنی؟ وتی: هه‌رکه‌س به‌ هه‌ق
مه‌شغولی یادی خوابێت، هه‌یچ پێویستییه‌کی به‌ که‌س نییه، خودا نه‌بێت. وتم:
سویندت ده‌ده‌م به‌ خودا، چیت پێخۆشه‌ له‌ دنیا و ئاخیره‌تا پێم بلێ؟ به
گریانه‌وه وتی: وه‌للاهی ئەگه‌ر سویندت نه‌دابام پێم نه‌ده‌وتیت!! ئەوه‌ی له
دنیا دا پێم خۆشه‌ هێز و توانایه‌ بۆ گوپرایه‌لی کردنی خوا و نه‌فسکی دوور
له‌ هه‌وا و ئاره‌زوو و دلیکی ئاوێته به‌ ترس و ئومێد، ئەوه‌ش که‌ له‌ دوا‌پۆژدا
پێمخۆشه، بیستنی ده‌نگی گه‌وره‌که‌مه، که‌ پێم بلێت: ئەه‌ی به‌نده‌که‌م..
برۆ ئەه‌وا لێت خوشبووم.

(١) (حیاء الصحابة: ج٣/٥٤)

(٢) (الف قصة و قصة ٢٧٨)

لہوہ باشترینی سئی ھے یقہ کہ تہ

عائیشہ ی دایکی ئیمانداران (ﷺ) لہ خەونیدا سئی مانگ دەبینیت کہ دەکەونە ناو ژووورە کە یەوہ...!! خەونە کە ی بو ئەبوبە کرى باوکی دەگیریتەوہ کہ شارەزا بوو لہ لیکدانەوہ ی خەوندا، ئەبوبە کرى دەئیت: ئەگەر ئەم خەونەت راست بیت، ئەوا سئی کەس لہ ژووورە کە تدا بە خاک دەسپێردرین، کە باشترینی خەلکانی سەر زەوین. کاتیک پیغەمبەر (ﷺ) کوچی دواپی کرد و لہ ژووورە کە ی عائیشە دا بە خاک سپێردرا.. ئەبوبە کرى بە عائیشە ی وت: ئەمە یەکیک لہ سئی ھە یقہ کە ت پیغەمبەرە (ﷺ) وە باشترینی سئی ھە یقہ کە تہ.^۱

دوو مانگە کە ی تر و.. دوو باشترینە کە ی تری دنیا، خودی ئەبوبە کرى صديق و عومەری کوری خەطاب بوون (ﷺ) کە لہ ھەمان ژوووردا و لہ خزمەتی رسول اللہ دا (ﷺ) یەک لہ دوا ی یەک بە خاک سپێردران.

ھیچم نییە بو وتن!!

ئەبو سەعید دەگیریتەوہ و دەئیت: کوللە دایە بێستانیکى پابیعیە عەدەویە، پابیعیە (رحمها الله) چووہ ناو بێستانە کە و تەماشایەکی کرد و وتی: ئە ی پەرورەدگارم.. ئەگەر ئەم زەرعاتە بە نسیبی نہ یار و دوژمنە کانتی دەکەیت، یاخود بە نسیبی دۆست و خۆشەویستە کانت، من هیچم نییە بو وتن، چونکە پۆزی ھەموومان ھەر لہ خزمەت تۆوہ یە.

ئیدی ھەرچی کوللە ھەبوو لہ بێستانە کەیدا، فری و پۆشت.^۲

(۱) (أبو بکر الصديق/ ۳۳۲)

(۲) (مجموعۃ رسائل ابن الجوزی/ ۲۴۳ - ۲۴۴)

داوه تیک بو ورده نان فواردن

ئه وان کومه لیک هه ژار بوون، له و هه ژارانیه که له سه ر
رئگاکاندا سوال له خه لکی ده کهن، پیکه وه له سه ر خو ل دانیشتبوون
و خه ریکی خواردنی ورده نان بوون، ورده ناتیگ.. که له سه ر رئگا
کو یان کردبو وه.

حه سه نی کوری عه لی (ﷺ) به سه ر هئسته که یه وه به لایاندا
گوزه ری کرد و سلای لی کردن، ئه وانیش وه لایمان دایه وه و، پئیان
وت: فه رموو خواردن بخو ئه ی کوری رسول الله (ﷺ).
حه سه ن داوه ته که ی قبول کرد وتی: خوا که ساتیکی خو ش ناو یت
که خو یان به گه وه ده زانن. پاشان دابه زی و له سه ر زه وی له گه ل
هه ژاره کان دانیشت و ده ستی کرد به ورده نان خواردن، دواتر که له
خواردنه که بوون هه وه، حه سه ن سواری هئسته که ی بوو و
روشت.^۱

پاشان حه سه ن.. هه ژاره کان داوه ت ده کات بو مال ه که ی خو ی،
میوانداریان ده کات و نان و به رگیان پی ده به خشیت.

لاماده کردنی ده ستی راست

عه بدوللای کوری موسلیمی کوری یه سار ده لیت: باو کم (ﷺ) به باشی
نه ده زانی و پی ناخو ش بوو.. به ده ستی راستی زه که ری بگریت، وه
ده یگوت: ئومید نه که م روژی دوایی به ده ستی راستم کتیه که م وه ربگرم.^۲
وه عوسمانی کوری عه فان (ﷺ) ده لیت: له و کاته وه ی که دهستم
خستوته ناو ده ستی پیروزی رسول الله (ﷺ) بو به یعه ت کردن،
هئشتا ده ستی راستم نه داوه له زه که رم.

(۱) [حیاء علوم الدین ۱۷۸/۵]

(۲) (من روائع اقوال الصالحین: ج ۱/۷۴)

بۆ نزاگانمان گیرا نابیت

شەقیقی کوری ئیبراھیم دەلێت: ئیبراھیمی کوری ئەدھەم (ﷺ) بە بازارەکانی شاری بەسرەدا تێدەپەری، خەلکی لە دەوری کۆ بوونەووە و پێیان وت: ئەی ئەبا ئیسحاق.. خواى گەورە دەفەرموویت:

﴿أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾^١ واتە: لێم بپاړێنەو، منیش نزاگانان لێ وەرەگرم. لەگەڵ ئەوەشدا ئیمە زەمەنیکە لێی دەپاړێنەو، بەلام نزاگانمان لێ وەرناگیریت!

ئیبراھیم وتی: ئەی ئەهلی بەسرە.. ئیو دەلتان مردوووە لە (دە) شت دا، بۆیە نزاگانان وەرناگیریت:

یەكەم: خوداتان ناسی و. هەقی خۆیتان پێ نەدا. دووهم: کتیبەكەى خوداتان خویندەووە و.. کارتان پێ نەکرد. سێیەم: بانگەشەى خۆشەویستی رسول الله تان کرد (ﷺ) بەلام سوننەتەکانیان واز لێ هێنا و کارتان پێ نەکرد. چوارەم: بانگەشەى دژایەتى کردنى شەیتانان کرد و بە کردەووە هاواری بوون.

پنجەم: وتان ئارەزوومان لە بەهەشتە و.. کارتان بۆ نەکرد. شەشەم: وتان ترسی ئاگری دۆزەخمان هەیه و نەفسی خۆتان بە بارمتە بۆ داناو.

هەوتەم: دلتیا بوون لەوێ کە مردن هەقە و.. خۆتان بۆ ئامادە نەکرد. هەشتەم: سەرگەرمی عەیبەکانی براکانتان بوون و، ناتەواوییەکانی خۆتانان فەرامۆش کرد.

نۆیەم: نەعمەتەکانی پەرورەدگارتان خوارد و.. سوپاسیان نەکرد. دەیەم: مردوووەکانتان خستە ناو گۆرەووە و.. هیچ پەندیکتان لێ وەرناگرتن.

(١) (الغافر/٦٠)
(٢) (تهذيب حلية الأولياء: ج٢/٤٨٢)

له ی قووتی مهلال.. له کوئی تو؟! !

نه بوبه کړی صدیق (ﷺ) خزمه تکارنکی هه بوو.. هه رکاتیک خواردنیکي دهه ټپنايه وه، نه بوبه کړ لتي ده پرسى: نه و خواردنه ت چوڼ په یدا کړد؟ نه گهر وه لامی خزمه تکاره کي به دل بووايه، لتي ده خوارد، نه گهر نا.. نه یده خوارد. شه وټکیان بیری چوو له سه رچاوه ی خواردنه که برسیت و لوقمه یه کی لئ خوارد، خزمه تکاره کي پټی وت: چیته وا نه م شه و وه ک شه وه کانی دی له سه رچاوه ی خواردنه که ت نه پرسى؟! وتی: برسیتی نه م کاره ی پټ کړدم، ټیستا پټم بلئ خواردنه که ت له کوئی هټنا؟ خزمه تکاره کي وتی: له سه رده می نه فامید، نوشته و فالم بو که سانتیک گرتوه، نه مړو به لایندا تیپه ر بووم، شایي و زه ماوه ندیان هه بوو، ئیدی بانگیان کړدم و نه م خواردنه یان پیدام. نه بوبه کړ وتی: ئای له ده ستی تو...!! خه ریک بوو به هه لاکه ټا به بیت! ئیدی نه بوبه کړ ده ستیکرد به قورگیدا هه تا خوئی برشیتته وه، به لام خواردنه که دهر نه هه ات، پټیان وت: نه وه ته نیا به ئاو دټته دهری. نه بوبه کړ داواى ئاوی کړد، لتي خواردنه وه و خوئی پشانده وه تا خواردنه که ی فریدایه دهری، پټیان وت: په حمه تی خودات لئ بیت، نه م هه موو زه حمه ته ته نیا بو یه ک لوقمه؟! نه بوبه کړ وتی: نه و لوقمه نه گهر ته نیا له گهل پوحمدا دهر به اتبايه، نه و له گهل پوحمدا دهرم ده هټنا!! چونکه گوټم لئ بوو رسول الله (ﷺ) ده یفه رموو: هه موو به ده نیک حه رامی دهر خوارد بدریت، نه و نه و به ده نه ئاگر له به رتره بوئی. منیش ترسام به ده نم له و لوقمه خواردنه سوود وه ربگریت.

پوټیت؟!

نه نه سی کوپړی مالیک ده گپرتته وه و ده ټیت: عومهری کوپړی خه طاب (ﷺ) سه لامی کړد له پیاوټک، پیاوه کي شه وه لامی دایه وه، عومهر پټی وت: تو چوټیت؟ پیاوه که وتی: الحمد لله. عومهر وتی: منیش هه ر نه وه م ویست له تو که بلټیت: الحمد لله.^۲

(۱) (صفة الصفوة/۹۸)

(۲) (من رواع اقوال الصالحين/۱۱۶)

فهمی میوانت نه بیت!

شه قیقی به لخی (ﷺ) ده لیت: هیچ شتیک نه ندازه میوان
خوشه ویست نییه له لام، چونکه پوزیه که له خزمهت پهره ردگاره و
پاداشته که ی بۆ منه.^۱

تا زیاتر بفوات، کاری زیاتر ده کات!!

شه ویکیان سوفیانی سه وری (ﷺ) هیندهی خوارد هه تا تیر بوو،
دواتر وتی: کاتیک گویدرێژ عه له فی زیاتری پیده دریت، کاری زیاتر
ده کات. ئیت سوفیان شه وه که ی زیندوو کرده وه به خواپه رستی و
نه خهوت هه تا به یانی.^۲

په وشتی هاو پئ ناوازه کان

پیاوێک ده چیته سه ردانی هه سه نی به سری (ﷺ) ده بینیت هه سه ن
خه و تووه و له پال سه ریدا زه مبیله یه ک دانراوه و میوه ی تیدایه، پیاوه که ش
زه مبیله که ده بینیت و داده نیشیت.. ده ست ده کات به خواردنی میوه،
کاتیک هه سه ن به ئاگا دیته وه و ده بینیت هاو پیکه ی خه ریکی خواردنه،
پیتی ده لیت: ئه ی په حمه تی خوات لئ بیت.. وه لاهی ئه مه په وشتی که سه
ناوازه کانه.^۳

(۱) (منجد الخطیب: ج ۲/ ۱۲۷)

(۲) (التصنیف الموضوعی لتاریخ بغداد/ ۵۳۷)

(۳) (من رواع اقوال الصالحین: ج ۱/ ۱۸۶)

گهلا و گولی بی درک

ئەبو موسلیمی خەولانی (عجله) دەلێت: خەلکی ئەوسا.. گەلا و گولی بی درک بوون، بەپراستی ئەمرۆ درک و خاری بی گەلا و گولن! ئەگەر قسەیان پێ بلییت.. قسەت پێ دەلێنەوه، ئەگەر رەخنەیان لیبگریت.. رەخنەت لێدەگرنەوه، وه ئەگەر وازیان لێ بهییت.. ئەوان وازت لێ ناهین!

عوسمانی کوری عەتا دەلێت: باوکم وتی: کاتێک ئەبو موسلیمی خەولانی لە مزگەوتەوه دەپۆشتەوه بۆ مال، لەبەر دەرگاکیدا (الله اکبر) ی دەکرد و ژنەکەیشی لە ژوورەوه (الله اکبر) ی بۆ دەوتەوه، کە دەگەشتە حەوشەکە ی بە هەمان شیوەیان دەکرد، کە دەچوو ژوورەوه ژنەکە ی عەباکە ی و نەعلەکانی لێدەگرت و خواردنی بۆ دەهینا.

شەویکیان.. لە مزگەوت هاتەوه و لەبەر دەرگاکیدا (الله اکبر) ی کرد و هیچ وەلامیکی نەبیست!! لە حەوشەکەشدا بە هەمان شیوە.. تا چوو ژوورەوه، دەبینی چرای مالهەکی دانەگیرساوه و ژنەکە ی دانیشتوو..!! ئەبو موسلیم وتی: ئەوه چیتە لەو تاریکیەدا، کز و مات دانیشتوویت؟

ژنەکە ی وتی: تۆ لەلای معاویە ی کوری ئەبو سوفیان، ریزیکت هەیه. ئەگەر داوای خزمەتکاریکی لێکەیت تا خزمەتەمان بکات و شتیکیشمان پێ ببەخشیت، سوودی هەبیت و گوزەرمان باش بکات، ئەمە حال نیە ئیمە ی تێداین!!

ئەبو موسلیم وتی: خودایە ئەوه ی ژنەکە می خراپ کردوو. چاوه‌کانی کوێر بکە!! (تومەز ئەمە پیشتر ژنیکی هاتوو و ژنەکە ی ئەبو موسلیمی بەم قسانە پێ کردوو).

دەلێت: ئافەرەتەکە لە مالی خۆیدا، لە ناکاو بینایی چاوه‌کانی نامییت و کوێرایان دادی، ژنەکە دەلێت: ئەوه چرای ژوورەکە کوژاوه‌تەوه؟! دەلێن: نەخیر.. چراکە نەکوژاوه‌تەوه!!

ئیدی ئافەرەتەکە دەزانیت کە چاوی کوێر بووه و بە نزای ئەبو موسلیم وای لێهاتوو، بۆیە دەچیتە لای ئەبو موسلیم و بە گریانەوه پۆزشتی بۆ دەهینیتەوه و داوای لێ دەکات کە نزای بۆ بکات، هەتا پەرەردگار چاوانی چاک بکاتەوه، ئیدی ئەبوموسلیم بەزەیی پیا دیتەوه و نزای بۆ دەکات، هەتا چاوه‌کانی چاک دەبنەوه.

گومان له عومر دهکیت!!

نیوه شهو بوو.. دنیا تارک و نهنگوسته چاو، عومری کوری خه طاب (ﷺ) له مال هاته دهر و ته لهی کوری عوبه یدوللا ناگای لی بوو، عومر رۆشت و چوو مالیک، دواتر هاته دهر و رۆشته مالیکی دیکه، بو سبهی که رۆژ بوویه وه.. ته له رۆشت بو مال که، ده بینئ پیره ژنیک نابی نای په ککه وتهی لیه..!! ته له (ﷺ) لی پرسى: نهو پیاوه کاری چیه که شهوانه دپته لات؟! وتی: نهوه موده تیکه دپته لام، کاروباره کانم بو نه نجام ددهات، شه خه ل و پيساییه کانم بو دهر ژیت و لیم دوور ده خاته وه. ته له به خو دی ده لیت: دایکت رۆله رۆت بو بکات نهی ته له.. شوین جی پیکانی عومر دهکیت و گومانی لی دهکیت!!

چی ده پیته گه دهت؟!

وهه بی کوری مونه بیه (رکعتی) ده لیت: نه گهر وهک پایه که ی مزگهوت، بهردهوام بوه ستیت و نوپژ بکهیت، سوودت پیتا گه یه نیت، هه تا دلنیا نه بیت له خه لال بوونی خواردنه کهت.

بی پیچ و پهنا

موحه ممه دی کوری حه فصی دراوسیی بیشری حافی (رحمته) ده لیت: بیشر نه خو ش کهوت و به سهردان چووینه خزمه تی، پیاویک که دیار بوو زور دانیشتبوو، پی وت: نهی بیشر.. ناموژ گارییه کم بکه. بیشر وتی: که چوویته سهردانی نه خو ش، زور مه مینه وه!!

(۱) تهذیب حلیه الاولیاء: ج ۱/ ۶۹

(۲) روضة الزاهدین/ ۸۶

(۳) الف قصة وقصة/ ۴۰

مافی ھەموو فاوھن مافیك بده

پینگەمبەر (ﷺ) سەلمانى فارسی و ئەبودەردائی کردە براى یەكتر، دواى ئەوێ كە بوونە برا، سەلمان دەچیتە سەردانى براکەى و.. ئوم دەردائی براژنى بە پەرپووتى و شپرزەبى دەبینیت..!! لێى دەپرسیت: خیرە ئاوا دەتبینم؟! ئەویش دەلێت: ئەبودەردائی برات هیچ کارى بە دنیاو ھەماو ھەستى لێ شتوو!! پۆژەكەى بە پۆژوو ھەستە و شەو کەیشى بە خواپەرستى بە سەر دەبات. ئەبودەرداء ھاتەو بۆ مال، خواردنیا ھێنا و سەلمان پێى وت: فەرموو بخۆ. ئەبودەرداء وتى: ناخۆم، بەپۆژووم. سەلمان وتى: دەى منیش ناخۆم ھەتا تۆ نەخۆیت. ئیدی پێکەو ھەستە ناھێنا خوارد، کاتیک کە شەو داھات، ئەبودەرداء ھەستا بۆ شەونویژ.. سەلمان پێى وت: بخەو. ئەویش خەوت، پاشان ھەستایەو ھەستایەو و دووبارە سەلمان پێى وتەو: بخەو. ئەویش خەوتەو، کات گەشتە کۆتا بەشى شەو..!! لەو دەمدا سەلمان وتى: دەى ئێستا ھەستە. ئیدی ھەردوکیان ھەستان و کۆتا بەشى شەو کەیان زیندوو کردەو بە شەونویژ و عیبادەت، پاشان سەلمان بە ئەبودەردائی وت: پەرورەدگارت مافی ھەبە بەسەرئەو و.. نەفست مافی ھەبە بەسەرئەو و.. خواخیزانیشت مافیان ھەبە بەسەرئەو، کەواتە تۆش پێویستە لەسەرت مافی ھەموو خواوھن مافیك بەدەیت.

دواتر ئەبودەرداء دەچیتە خزمەتى رسول الله (ﷺ) و بەسەرھاتى سەردانەكەى سەلمانى بۆ دەگیریتەو، فەخرى عالەمیش (ﷺ) پێى دەفەرموویت: سەلمان راستى وتوو.

یادی مەرگ

پەجای کۆری ھەبەو (ﷺ) دەلێت: ئەوێ زۆر یادى مردن بکات.. واز لە ئیرەبى بردن و دلخۆشبوونی دنیاى، دەھێنیت.

(١) (الجليل الصالح والجليل السوء/ ٨٥ - ٨٦)

(٢) (روضة الزاهدین/ ٧١)

فهلکان پوشتن و.. من پرووم کرده تو!

یه حیای کوری عومهر ده گپرتته وه و ده لیت: ناماده ی نوژی پوژی جه زن بووم له گهل عه بدولرهمانی کوری قاسمدا، کاتیک خه لکه که بلاوه یان لی کرد.. ئیبن قاسم (رغم الله) پوشته مزگهوت و دهستی کرد به نوژکردن، پاشان کاتیکی زور له سوجه دا مایه وه، منیش خه می نه وهم بوو، که خواردنه کهم له کیس بچیت له گهل خانه واده کهمدا، بویه لیتی نزیك بوومه وه و گویم لی بوو ده یگوت: ئیلاهی.. به نده کانت پروویان کرده نه وهی که بو نه م پوژه یان ناماده کردوو، عه بدولرهمانیش پرووی کرده تو.. تکای لیخو شبوونت لیده کات له م پوژه گه وره دا، ئیدی نه گهر لیم خوش بیت، نه وا الله.. الله.. چ خوش به ختم من..!! وه نه گهر لیم خوش نه بیت نه وا شیوهن و هه سرهت و عه زاب به شم بیت. یه حیا ده لیت: شتیکم به چله کانیه وه نیشانه کرد و که وقه پری بو لای خانه واده کهم.. له ماله وه نانم خوارد و کاری سه رجییم کرد و خه و تم، پاشان هاتمه وه بو مزگهوت، ده بینم وهك چوئن جیم هیشتبوو. به هه مانشیوه له سوجه کهیدا ماوه ته وه!!

فتوره ی به فشینیم کرد!

پوژیک نه باحه سه نی بوشه نجی (رحم الله) له توالیت ده بیت.. یه کیک له قوتابییه کانی بانگ ده کات و پتی ده لیت: نه م کراسه ی بهرم لابه و بیبه بیده به فلان کهس..!! قوتابییه کهیشی ده لیت: ئایا ناوه ستیت، هه تا بیته دهره وه؟! نه باحه سه ن ده لیت: بروام به نه فسی خو م نییه، تا من بیمه دهر نه و بریاره کهی خو ی نه گوژپیت، وه من ختوره ی به خشینیم کردوو و سیفه تی رژدیش له مرو قدا له ناو ناچیت به به خشین نه بیت.

(۱) (ترتیب المدارك ج ۳/۲۵۵)

(۲) (احیاء علوم الدین ۳/۲۶۲)

تهنھا هاوسه ره کم!

موحه ممه دی کوری سیرین () ده لیت: بیجګه له هاوسه ره کم نه چوومه ته لای هیچ ئافره تیک نه له بیداریم و نه له خه وندا، وه کاتیک له خه وندا ئافره تیک ده بینم و ده زانم خه لآلم نییه، خیرا چاوم وهرده ګیرم و تهماشای ناکه!

دایکه.. مهر دوشه که هات

یه کیک له کرده خاکیه کانی نه بوبه کر () نه وه بووه که بهرده وام خزمه تکردنی که سانی تری پیخو شبووه، نه بوبه کر دهرؤشت مهری بو هندیك له مالان ده دوشی، کاتیک که بوویه جینشینی رسول الله () ئافره تیک وتی: تازه نه بوبه کر نیمه ی بیر ده چیته وه و نایهت مهره که مان بو بدوشیت. به لام نه بوبه کر نه و کاته زیاتر خو ی به خزمه تکاری ئوممهت ده زانی، که بوو به سه روک و گه وره یان، بو یه وازی له و کاره باشانه نه هینا که بهر له خه لافهت نه نجامی ده دان!! نه بوبه کر دهروات بو مهر دوشین و له دهرگای مالی ئافره ته که ده دات، مندالیک دهرگا ده کاته وه و هاوار ده کات: دایکه.. مهر دوشه که هات..!! ئافره ته که دیت و که نه بوبه کر ده بینیت، به شهرمه زاری که وه به منداله که ی ده لیت: رۆله گیان نه وه جینشینی رسول الله یه ()!!

هاوړنی ګریان!

هه رکات رۆژی هه ینی ده هات.. زیراری کوری موړپه و موحه ممه دی کوری سوقه () دهرؤشت به شوین یه کتردا، نه و ده مه ی یه کیان ده ګرت.. داده نیشن و ده ستیان ده کرد به ګریان..!! ګریان بو نه و رۆژه ی که کهس فریای کهس ناکه ویت.

(۱) خلفاء الرسول/۷۰-۷۱

(۲) صفة الصفوة/۵۶۸

فۆل و خاک بفؤ!

رؤژیکیان له سهلمانی فارسی دهپرسن: چشتیکه وههات لی دهکات که
ئه میری و گه وره بیت پی باش نییه؟! ! سهلمان له وهلامدا دهلیت: شیرینی
سه ره تاکه ی و.. تالی کو تاییه که ی!!
عه بدولقه یس دهلیت: له گه ل سهلمانی فارسی دا بووم (ﷺ) که ئه میری
سریه یه ک بوو، به لای کو مه له گه نجیکی سه ربا زدا تپه رین، گه نجه کان ده ستیان کرد
به پیکه نین و، به توانجیکه وه وتیان: ئه مه ئه میره که تانه؟!
وتم: ئه ی ئه باعه بدوللا.. نابینی ئه مانه چی ده لین؟!
سهلمان وتی: وازیان لی بهینه.. خیر و شه ر له مرؤ به دواوه یه، ئه گه ر
توانیت خۆل و خاک بخۆیت.. ئه وا بیخۆ و خۆت مه که ره ئه میری ته نانه ت
دوو که س!! وه خۆت بپاریزه له دۆعای مه زلوم و بی ده ره تانه کان.. چونکه
هیچ شتیک ناکه ویته نیوان دۆعاکانیان و پهروه ردگاره وه.

باسی دنیا له گۆرستان

ئیراهیمی نه خه عی (ﷺ) دهلیت: ئیمه کاتیک ئاماده ی به خاک سپاردنی
مردوو یه که مان ده بووین، یاخود ده مان بیست که یه کیک مردوو، بو
چه ندین رۆژ ماته مینیمان پیوه دیار بوو، چونکه دلنیا بووین له وه ی که
مردن کاری مرو فقه کان یه کلا ده کاته وه.. یان بو به هه شت یان بو دۆزه خ!!
به لام ئیوه له ئه سپه رده کردنی مردوو ه کانتانا، قسه و باسی دنیا
ده که ن!!

(۱) حیاة الصحابة ۳/ ۲۴۷ - ۳۴۸

(۲) صفة الصفوة/ ۵۵۴

ژیانه وه

عه مروی کوپی دینار ده لیت: عه لی کوپی حوسه ینی شهید (عَلَيْهِ السَّلَام) رۆشته سهردانی موحه ممه دی کوپی ئوسامه ی کوپی زهید (عَلَيْهِ السَّلَام) له کۆتا نه خو شیدا، موحه ممه د ده گریا!! عه لی پپی وت: بو ده گریه یت؟ وتی: قه رزارم. عه لی وتی: قه رزه که ت چه نده؟ وتی: پازده هه زار دیناره! عه لی وتی: خه م مه خو.. من دهیده مه وه.^۱

سه روک.. له بازار ده پیت!

عومه ری کوپی عه بدولعه زیز (عَلَيْهِ السَّلَام) ده لیت: سه روکی ولات وه ک بازار پیک وه هابه، ئه و شته ی بو ده پروات که خواستی له سه ره. عه بدوللای کوپی زیاد ی کوپی ئه نعومی ئیفریق ی (عَلَيْهِ السَّلَام) له ده ست جه وری کاربه ده ستان، شار جیده هیلیت و ده که ویته ری بو لای خه لیفه ئه بوجه عفه ری مه نسور، له و ی چه ند مانگیك چاوه ری ده کات، هه تا ده چیته لای خه لیفه!! ئه بوجه عفه ری پپی ده لیت: چی تو ی هیناوه بو ئیره؟ ئیبن ئه نعوم پپی ده لیت: جه ور و سته می کاربه ده ستان منی هینا، منیش وامزانی به هو ی دووری ولاته که مانه وه یه له جه نابته وه، بو یه هاتم ئاگادارت بکه مه وه، به لام هه تا نزیک تر ده بوومه وه له پایته خته که ت، جه ور و سته می گه وره ترم ده بینی، که گه شتمه ئیره ش ده بینم سته م له ده رگا که ی جه نابته وه دیته ده ر. ئیدی ئه بوجه عفه ری تو ره ده بیت و ده ی کاته ده ره وه.^۲

(۱) (من روائع اقوال الصالحین ج ۱/ ۱۸۹)

(۲) (مواقف ایمانیة/ ۱۴۳)

له تۆ باشتر داوه تی کردووم

سه عیدی کوری ئەبی عروبە دەلێت: جارێکیان هه ججاجی کوری یوسفی سه قه فی هه جی ده کرد، به نێوان مه ککه و مه دینه دا تێپه بوو، کاتی پشوو دان خواردنیا بۆ هینا، به بهردهسته که ی وت: برۆ که سیک بهینه با له گه لمدا نان بخوات. بهردهسته که ی رۆشت، دیتی ده شته کیه که نووستوو، به قاچ لێدا و پێی وت: ههسته.. ئەمیر بانگت ده کات. ده شته کیه که له خه هه ستا و چوو، هه ججاج پێی وت: دهسته کانت بشۆ و نانی نیوه پۆم له گه ل بخۆ. ده شته کیه که وتی: له تۆ باشتر داوه تی کردووم...!!
هه ججاج وتی: نهو که سه کیه؟

وتی: خوای (عزیز) داوه تی کردووم بۆ پۆژووگرتن و منیش به دهم داوا که یه وه رۆشتووم. هه ججاج وتی: ئاله م گهرما زۆر به تینه دا؟! وتی: به لێ.. پۆژوو م گرت بۆ پۆژێکی زۆر له مه گهرمتر!! هه ججاج وتی: بیشکینه و سه به ی پۆژوو بگره. وتی: باشه ده بیشکینم، به لام ده بن زامنی مانه وه م بیت هه تا سه به ی!! هه ججاج وتی: نه وه به ده ست من نییه. ده شته کیه که وتی: نه دی چۆن داوای کاریکی تێستام لێده که ی، به کاریکی دواتر که توانات به سه ریدا نییه؟! هه ججاج وتی: خواردنه که مان زۆر به تامه. ده شته کیه که وتی: نه تۆ و نه چیش تلتینه ره که ت تامتان خو ش نه کردوو، به لکو ته ندروستی باش، تامی خواردنه که ی خو شکردوو که خوای گه وه ره پێی به خشیوون.

هه ججاج هه رچییه کی ده پرسی ده شته کیه که به حیکمه ته وه وه لامی ده دایه وه، بۆیه وازی لێهنا.

گومانی باش

مه سروق (رغم الله) ده لێت: کاتیک له ماله وه پیم ده لێن: نه خواردنی که مان هه به، نه دره همیک. نه وه نهو کاته به که من باشترین گومانم به خوای (عزیز) هه به.

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۱۱۸-۱۱۹)
(۲) (من روائع اقوال الصالحین: ج ۱/ ۷۵)

مہلکی دوو بال شکاوا!

له مهككهي پيروژ شه قيقی به لخی و ئیبراهیمی کوری ئه دههم (رحمها لله) به يهك ده گهن، ئیبراهیم به شه قیق ده لیت: ئه و سه ره تایهت چۆن بوو كه گه یاندیتیه ئه م حاله ی ئیستات؟

شه قیق ده لیت: به هه ندیک له ده شتایه کاندایه گه رام، له بیابانیکدا مه لیکم دیت كه هه ردوو بالی شکا بوو، له دلی خویدا وتم: ده وه ستم تا بزانم ئه مه له کوپوه خوړاکی بو دیت!! بینیم بالنده ییکی دیکه کولله ییکی به ده مه وه یه، هات و کولله که ی خسته ناو ده نووکی بال شکاوه که وه، ئیدی تیگه شتم كه رزق و رۆزی. خودا خو ی ده نیی ریت، بو یه وازم له كه سابهت هینا و ده ستم كرد به عیادهت.

ئیبراهیم پیتی ده لیت: ئه ی بوچی تو نه بیته ئه و بالنده یه ی كه خوړاکی هینا بو بال شکاوه كه، هه تا پلهت له و به رزتر و به ریزتر بیت؟! ئه ی نه تیستوه كه پیغه مبه ر (خلی الله رزقلا) فه رموو یه تی:

(أَلَيْدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى)^١.

واته: ئه و ده سته ی كه ده به خشیت به رز و به ریزتره له و ده سته ی كه چاوه رپی ده سته کانی دیکه یه. وه نیشانه ی باوه رداریش ئه وه یه كه له هه موو کاره کانیدا له ته له بی مه قامه بلنده کاندایه ت، هه تا ده گاته پله ی چاکه کاران!! ئیدی شه قیق ده سته ی ئیبراهیم ده گریت، ماچی ده کات و پیتی ده لیت: به راستی تو ماموستای ئیمه یه !!^٢

یادیك یان دیناریك؟!

بیلالی کوری سه عد (رضی الله عنه) ده لیت: براههك.. هه ر کات بتبینیت خوات بیر بخاته وه، باشتره بو ت له براههك كه هه ر کات بتبینیت دیناریك بخاته ده سته ت.^٣

(١) (متفق علیه)

(٢) (طبقات الأولیاء: ١٥)

(٣) (أین نحن من هؤلاء: ج٢/٤)

چاونه ترسی مندالیک

عومهری کوری خه طاب (ﷺ) به ریډا ده پوشت.. کومه لیک مندال یاریان ده کرد، که عومهریان دیت رایانکرد، ته نیا عه بدوللای کوری زوبه یر پاینه کرد و له شوین خویدا وه ستا...!! عومهر پیی وت: چوڼ له گهل هاوریکانتا هه لنه هاتی؟! عه بدوللا وتی: ئه ی ئه میری ئیمانداران.. نه تاوانیکم کردوو له لئی برسم و.. نه ریگاکهش ته نگه هه تا فراوانی بکه م بوټ.

خوشه ویستی دنیا

عه بدولره حمانی کوری زهیدی کوری ئه سلهم ده لیت: پوژیک وتم به ئه بو حازم سه له مه ی کوری دینار (رَحْمَةُ اللهِ): شتیک زور دلته نگم ده کات. وتی: ئه ی برازا که م.. پیم بلن ئه و شته چییه؟ وتم: خوشه ویستی دنیا..! ئه بو حازم پیی وتم: ئه ی برازا که م.. ئه و بزانه، من لومه ی نه فسی خوم ناکه م له خوشه ویستی شتیک که خوا ی گه وره خوشه ویستی کردوو له لاما، به لکو با له شتیک دیکه دا لومه ی خومان بکه ین، که نه هیلین خوشه ویستی دنیا واما لن بکات.. شتیک به ین که خوا پیی ناخوشه و ریگری له شتیکیش بکه ین که خوا پیی خوشه، سا ئه گهر ئیمه وازمان له وه هیئا که خوا پیی ناخوشه و ئه وه مان ویست که خوا پیی خوشه. ئه و کاته خوشه ویستی دنیا هیچ زیاتیکی نابیت بو مان.^۲

دل سه رگه ردانی خه یالاته!

ئه بو ده ردا (ﷺ) ده لیت: په نا بگرن به خوا له خشوعی دوورووی. پیی ده لین: خشوعی دوورووی کامه یه؟! ده لیت: ئه وه یه که به جهسته خشوعت هه بیت و.. له ولوه دلته سه رگه ردانی خه یالاتی دنیا بیت!

(۱) (الف قصة و قصة/ ۹۲-۹۳)
(۲) (تهذيب حلیه الاولیاء: ج ۱/ ۵۲۸)

كەسىك لەبەر دلت گران بوو

ئەبۇبەكرى كەتانى (رەزىلەللىھۇ) دەلىت: پياۋىك خوشىدەويستم و ئەو زۆر لەبەر دلم گران بوو، ئىدى شتىكم پىيەخشى بۆ ئەوئەى ئەو گرانييەى نەمىتت لە دلمدا، بەلام ھەر وەك خۆى مايەو! پاشان رۆژىك لە خەلۋەتىكدا پىم وت: قاچت بخەرە سەر كولم! بەلام ئەو رازى نەبوو، پىم وت: ھەر دەبىت وا بكەيت. ئەويش واى كرد، ئىتر دواى ئەو، ئەو بارگرانييەى كە لەسەر دلم دروست بوو بوو بەرامبەرى.. نەما.

ترسى فستە دليانەو!!

ھەججى كۆرى يوسفى سەقەفى بانگى ھەسەنى بەسرى كرد بۆ ئەوئەى بە توندى لەگەلدا بچولتتەو و سزاي بدات، ھەسەن (رەزىلەللىھۇ) كاتىك لە رىگەدا بوو دەستى كرد بە پارانەو لە پەرورەدگار بە ناوہ جوانەكانى.. پەرورەدگار شى دلى ھەججى كۆرى و بە جۆرىك ترستىكى خستە دليەو، كە كاتىك ھەسەن گەشت.. ھەججى بە پىچەوانەى ويستى خۆى، بە مەبەستى پىشوازى لى كردنى، ھەتا لاي دەرگاگە رۆشت بە دەميەو و لە جىگاگەى خۆيدا دايىشاند، بۆنى خوشى دەدا لە ريشى و زۆر بە سۆزەو و تووئىژى لەگەلدا دەكرد و بە ميەرەبانييەو لەگەلدا دەجوولايەو، لە كاتىكدا بۆ ئەو بانگى كردبوو كە سزايەكى سەختى بدات يان بىكوژىت!!

وتەيەك بۆ غەمى پارەكان

سىرى سەقەتى (رەزىلەللىھۇ) دەلىت: ئەگەر غەمبار بوويت بۆ ئەو بىرە پارەيەى كە لە سەرۋەتەكەت كەم دەكات، ئەوا بگرىە بۆ ئەو كاتانەيش كە لە تەمەنت كەم دەكات

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۲/۲۵۱)

(۲) (من عجائب الدعاء/۵۵)

لہ دہستیاندا.. چرا دہگپت

ئەنەسی کوری مالیک دەلێت: شەویکی زۆر سارد و تاریک بوو!! ئوسەیدی کوری حوزەیر و عەبادی کوری بېشر (ﷺ) لە خزمەت پیغمبەردا (ﷺ) هاتنە دەری، رۆشتن و لە نیوان دەستەکانیاندا.. عەسای یەکیان وەک چرا دەگرا و رینگاکەیی بۆ رۆشن دەکردنەو..!! کاتیک لێک ترازان، هەر کەسە و عەساکەیی خۆی رینگای بۆ رۆشن دەکردەو.. هەتا گەشتنەو ماله کانیاں!!^۱

بە بئ تورە بوون

عەبدوڵلای کوری موسلیمی کوری یەسار دەلێت: کاتیک موسلیمی کوری یەسار (ﷺ) دەهاتەو بۆ مال، خاوخیزانی بێدەنگ دەبوون و قسەیان نەدەکرد!! بەلام کاتیک هەلدەستا و.. نوێژی دادەبەست، ئەوان دەستیان دەکرد بە قسەکردن و پێکەنین!! چونکە موسلیم لە کاتی نوێژەکانیدا، ناگای لە هیچ نەدەما!!^۲

لەحزەیهک لە غەفلەت

جۆنەیدی بەغدادی (ﷺ) دەلێت: ئەگەر بەندەیهکی راستگۆ.. هەزار هەزار سأل لە عیبادهت و یادی (ﷺ) دا بیت، پاشان تەنها بۆ یەک لەحزە پشتی تێیکات، ئەوێ لەو لەحزەدا لە دەستی دەرچوو، زۆرتەر لەوێ لەو سالانەدا دەستی کەوتوو.^۳

(۱) أنیس المؤمنین/۶۳)

(۲) صفة الصفوة/۶۲۷)

(۳) صفة الصفوة/۴۶۷)

پۆشاکەکی دا بە سەریدا و.. پۆشت

ئەبو یەحیا دەلیت: مالیکی کۆری دینارم بینی (ﷺ) سەرپیتهکی کولای پێوو، سات نا ساتیک بۆنی دەکرد، پاشان پیاویکی پیری ههژار له سهر پێگا که دا سوآلی ده کرد، مالیک پیتی وت: لالۆ.. هانی ئه وه بخۆ. پیاوه کهش وهری گرت، ئیدی مالیک دهستی سهری و پۆشاکه که ی دا به سهریدا و پۆشت، دواتر هاوپیتهکی مالیکم بینی و به سهرهاته کهم بۆ گیرایه وه، وتی: ئه وه ده میکه ههزی لیته تی، به لام نه فسی به باشی نه زانیوه که بیخوات، ههر بۆیه کردوویه تی به خیر.

فهوێکی فۆش گهرهم

یونسی کۆری عوبهید ده گیریته وه و دهلیت: پرسیار کرا له ههسه نی به سهری ده رباره ی ئه وانه ی که له مزگه وتدا نیوه پۆخه ویان ده کرد؟ ههسه ن (ﷺ) وتی: بنیم ئه میری ئیمانداران عوسمانی کۆری عه فان (رضی الله عنه) له مزگه وتدا نیوه پۆخه وی کرد، کاتیک ههستا. جێگه ی ورده به رد و زیخ به پوخساریه وه دیار بوو..!! چونکه له سهر زهوی خه وتبوو به بی هیچ پاخهریک، خه لکانیش ده یانگوت: ئه وه ئه میری باوه ردارانه.. ئه وه ئه میری باوه ردارانه!!^۲

چشتیک سهرسورھینه ره؟!

حوسه نی کۆری ئه حمه د دهلیت: پرسیار کرا له ئه بوبه کری شیبلی: چشتیک به لاته وه سهرسورھینه ره؟ ئه بوبه کر (ﷺ) وتی: دلێک خوا بناسیت و پاشان سهرپیچی فه رمانه کانی بکات!!^۳

(۱) حلیه الاولیاء ۳/۳۶۶

(۲) تهذیب حلیه الاولیاء ۱/۷۸

(۳) صفة الصفوة/۴۸۷

هائوسه‌رگیری با وهردارانه

سہ عیدی کو پری موسہیب (رحمۃ اللہ علیہ) کہ زانیہ کی گھوڑی تابیعینہ، کچکی رہفتارباش و پوخسار جوانی ہہ بوو، زور زانا بوو بہ قورٹان و سوننہتی رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) عہدوملہ لیکي کو پری مہروان داخواری کچہ کھی کرد بۆ وہ لیدی کو پری، بہ لām سہ عید دوودل نہ بوو لہ رہد کردنہ وہی ئہو داخواریہ شاہانہیہ، و رازی نہ بوو کچہ کھی بچیتہ مالہ پاشایان، چونکہ دہیزانی کہ وہ لید بہ درۆ و قسہی ناشیرین و بتی ئابرووی و خراپہ کاری ناسراوہ و شایانی کچہ کھی ئہم نیہ، ئہ گہرچی کو پری پاشایہ کیشہ، عہدوملہ لیک لہ سہر داواکھی سوور بوو، بہ لām ہیشتا سہ عید ہہر رازی نہ دہ بوو، بۆیہ سہد قامچی لہ سہ عید درا..!!

سەئید گەزەپەو بوو شارى مەدینە و عەبدوللای کورپی ئەبى وەداعەى
بىنى، کە یەکیک بوو لە قوتابییەکانى خوێ، عەبدوللا پێشتر ھاسەرەکەى
مرد بوو، بۆیە سەئید پێى وت: ئاخۆ ژینکى دیکەت نەھێناوە؟

عبداللہ وٽي: خودا پر حمت پئي بکات کي ٿڻم ده داتي!! من که دوو يان سئ درهم زياترم نيه. سه عيد دهيزاني که عبداللہ خاوہن باوهره و پهفتاري باشه، بويه کچه که ي خوي لي ماره بر ي له سره ٿه و دوو يان سئ درهم مه ي که هه يبوو، به و شيويه سه عيد له خواتر سيکي هه ٺاري هه لٺارد به سر کوره باشابه کي چنگره وه و دهوله مهند دا!!

عبداللہ خوی دہ گپرتہوہ و دہ لیت: پاش ئہوہ کہ کچہ کہی لی مارہ بریم،
نہ مدہ زانی چیبکہم لہ خوشیدا!! بیرم دہ کردہوہ لہ کئی وەرگرم و لہ کئی قہرز
بکہم؟ ئیوارہ داہات، نوژی شیوانم کرد و گہ رامہوہ بو مالہ کہم، چراکہم
داگیرساند و نان و زہیتم ہیئا بو ئہوہی رۆژووہ کہمی پی بشکینم.. لہو
کاتہ دا بوو کہ لہ دەرگا درا!.. وتم: کیہ لہ دەرگا ئہدات؟
وتی: سہ عیدم.

له و ساته دا بیرم له هه موو مروفتیک کرده وه که ناوی سه عید بوو، بیجگه له سه عیدی کوری موسه یب، چونکه سه عید ماوه ی چل ساله له نیوان ماله که ی خووی و مزگه وتدا نه بیته نه بیزاوه، چوومه ده ری ده بینم نه وه سه عیدی کوری موسه یه!! وتم: نه ی نه با موحه ممه د نه گهر بتاردا به شوتمدا نه وا من ده هاتمه خزمه ت.

وتى: نه خىر. تۆشايانترى من بيمه لات.

وتم: فرمانت به چیه؟

وتی: تو پیاویکی سەلت بوویت و ژنت هینا، پیم باش نه بوو که ئەم

شهو خۆت به ته نهايت، ئەمه ژنه كه ته. پاشان دهستی كچه كهی گرت و بهره و دهركاكه رهوانه‌ی كرد، كچه كه هێنده به شه‌رمه‌وه هاته ژووری. كهوت!! سه‌عید كچه كهی لای من جیهیلا و خۆی گه‌رايه‌وه، منیش به‌ره‌وه ئه‌وه قاپه‌ پۆشتم كه نان و زه‌يته كهی له‌سه‌ر بوو، خستمه‌ په‌نا‌ی سییه‌ری چراكه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی كچه كه نه‌یینیت، پاشان چوومه سه‌ربان و بانگی دراوسێكانم كرد و هاتن، به‌سه‌ره‌هاته كه‌م بۆ گێرانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئاگادارب، به‌زووی هه‌واله‌كه گه‌شته دایكم، هات و پێی وتم: پروم له‌ پروت حه‌رام بیت ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌م بووكه‌ بده‌یت، هه‌تا سێ پۆژان تیده‌په‌رن و بووكه‌كه ئاماده‌ ده‌بیت.

سێ پۆژه‌كه گوزه‌شت.. له‌ خێزانه‌كه‌م نزیک بوومه‌وه، ده‌بینم ئەمه له‌ جوانترینی ئافه‌ره‌تانه!! له‌ هه‌موویان زیاتر قورئانی ده‌رخه‌ و زانترینیانه به‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و شاره‌زاترینیانه به‌ مافی می‌رد!!
ماوه‌ی مانگیك له‌ لام مایه‌وه، له‌و ماوه‌دا نه‌ من چوومه‌ لای سه‌عید و نه‌ سه‌عید هاته‌ لای من، پاشان پۆشتم بۆ لای له‌ مزگه‌وتدا خه‌ریکی ده‌رس وتنه‌وه‌ بوو، سه‌لامم كرد و وه‌لامی دامه‌وه، ئیتر هیچی نه‌وت تا لامان چۆل بوو، ئه‌و كاته‌ وتی: حاڵی كچه‌كه‌م چۆنه‌؟
وتم: زۆرباشه‌ ئه‌ی ئه‌با موحه‌ممه‌د، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ هاوړی پێی خو‌شه‌ و دوژمن به‌ دلی نییه‌.

ئیدی پۆشتمه‌وه‌ بۆ ماڵ و.. بیست هه‌زار دره‌مه‌میشی بۆ ناردم!!

پیداویستییه‌كان

سیری سه‌قه‌تی (ﷺ) ده‌لێت: هه‌مووی دنیا هی تو بیت، بێ كه‌لكه‌..
ئه‌گه‌ر له‌م پێنج شته‌ زیاتر بۆ خۆت به‌یلته‌وه: نانێك تیرت بكات، ئاوێك تینووتیت بشكینیت، پۆشاكێك داتپۆشیت، ماڵێك تیدا نیشته‌جی بیت و.. زانستیك كاری پێ بكه‌یت.^۲

(۱) (الف قصة و قصة/۷۷-۷۹)

(۲) (صفة الصفوة/۴۴۷)

لهم لاوه له من ناقلتر بوو

عه بدوللای کوری عه باس (ﷺ) ده لیت: کاتیک که پیغهمبر (علیه الصلاة والسلام) وه فاتی کرد.. وتم به به کئی له نه نساړه کان: وهره با پرسیار له هاوه لآن بکهین، چونکه نه مړو تهوان زوړن. وتی: کارت سهیره!! واده زانیت که خه لک پیوستان به تو ده بیت، کاتیک هاوه لانی پیغهمبریان له ناودایه؟! ئیدی وازم لی هیناوه ده ستم کرد به پرسیارکردن له هاوه لآن، هه والی ههر پیاویکم پئی گه شتبا، ده پوښتم به رده رگاکی، نه گهر خه وتبا، پوښاکیم داده خست و له بهر ده رگاکی داده نیشتم تا بیدار ده بوویه وه، "با" توژ و خوئی ده کرد به سهر و چاومدا، کاتیک پیاوه که بیدار ده بوویه وه و ده هاته ده ری و بهو حاله وه ده بیینیم.. ده یوت: ئهی ناموزای رسول الله (ﷺ) چی توئی هیناوه بو ئیره؟ بتار دبا به شوینمدا من ده هاقه خزمه تت. منیش ده مگوت: شتی وا نابیت.. ره واتره من بیمه خزمه تت. پاشان پرسیار فهرمووده کهم لیده کرد و زانسته کهم لی وهره گرت، پوژان تیپه پین و پیاوه نه نساړیه که ژیا، هه تا منی دی خه لکی لیم کو بوو بوونه وه و پرسیاریان لیده کردم، نه وکات پیاوه که وتی: به راستی ئهم لاوه له من ناقلتر بوو.

تاریکی شهوان

خه له فی کوری سالم (ﷺ) ده لیت: له مه ککه.. که سیك هه بوو که به شیتیان له قه لهم ددها، پیم وت: تو کاتیک شهوانه ده چیه گوړستان، له تاریکی ناترسیت؟! وتی: نه گهر بترسم بیر تاریکی و سهختی ناو گوړ ده که مه وه. وتم: ئهی نه گهر شتیکت بینی و ترساندیتی؟! وتی: ترسی ناخیره ت.. ترسی دنیا بیر ده باته وه.

(۱) (الف قصة و قصة/۸۳)

(۲) (مجموعة رسائل ابن الجوزي/۲۴۴)

ته نیا په نجه یه کت!

ئین سیرین ده لیت: له گومه زڼکی نه بو عوبه یده ی کوری نه بی
حوزه یفه دانیشتبووین، ئاگردانیک له بهر ده ستیدا بوو، پیاوړیک هات بو
لای و له سهر فهرشه که یدا له تهنیشتییه وه دانیشیت، به چپه وه
شتیک پیتوئیمه نه مانزانی چی بوو؟! نه بو عوبه یده پنی وت:
په نجه یه کتم بو بخه سهر هم ئاگره!! پیاوه که وتی: سبحان الله...!!
فه رمانم پیده ده یت په نجه یه کم بخه مه سهر هم ئاگره!! نه بو
عوبه یده ش (رغم الله) وتی: تو نه وه نده رږدیت که په نجه یه کت
ناسوتینی بومن به ئاگری دنیا، به لام له ولاشه وه داوام لیده که یت که
من هه موو جه ستم بخه مه ئاگری دوزه خه وه بو تو.. به راستی
سه یره!!
موحه ممد ده لیت: هه ستم کرد که داوای حوكمدانیک لی کردین،
دادوه رانه نه بوو بیت.

په رڼی پایته فت

یه کیك له والیه کان نامه یه که ده نیریت بو خه لیفه عومهری کوری
عه بدولعه زیز و داوای لیده کات پاره ی بو بنیریت، بو نه وه ی شوورایه که
به ده وری پایته ختی ویلایه ته که یدا دروست بکات، عومهر (رغم الله) له
وه لامیدا ده لیت: ده ی شوورا سوودی چیه؟! به دادپه روه ری په رڼی
پایته خته که ت بکه و رڼگانانی له زولم پاک بکه وه.

نیه تی قسه کردن!!

عه مری کوری زهر ده لیت: جاری وا هه بوو ده یانوت به ئیبراهیمی ته یمی:
قسه مان بو بکه. ئیبراهیم (رغم الله) ده یوت: نیه تی قسه کردنم نه هیئاوه.

(۱) (ألف قصة و قصة/ ۸۴)
(۲) (من روائع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۲۹).

فودایا دلخوشیان بکه

ئیبراهیمی کوری ئه ترهش ده گێڕێتهوه و ده لێت: مه عروفي که رخی له که نار
رووباری دیجله دانیشتبوو، کۆمه لێکی تازه پێگهشتوو له ناو به له میکدا به
بهرده مماندا تێپهریان کرد، پاینده بوارد و شه را بیان ده خواردهوه، هاوه له کانی
پیان وت: نابینی ئه وانه له ناو ئاوه که دا سه رپنجی خودا ده که ن؟
دوعایان لێ بکه!

مه عروف (ﷺ) دهستی بهرز کردهوه بۆ ئاسمان و وتی: ئیلاهی، ئهی
گه وره.. داوات لێ ده که م وهك چوون لهم دنیا دا دلخوشت کردوون،
ئاوه هاش له به هه شتا دلخوشیان بکهیت!!
هاوه له کانی بیان وت: ئیمه پیمان وتیت دوعایان لێ بکه، نهك دوعایان
بۆ بکه!! مه عروف وتی: ئه گه ر له ئاخیره تا خوا دلخوشیان بکات، واته
هه ر له دنیا دا تۆ به ده که ن و خوا لێیان خوشت ده بیست، ئه وه ش هه یج
زیانیك به ئیوه ناگه یه نیت.

دلنیا مه به له فووت

ئه بوبه کری شیبلی (ﷺ) ده لێت: هه یج وه خت له نه فسی خووت دلنیا
مه به، ئه گه ر به پیاده به سه ر ئاویشدا برۆیت...!! هه تا له دنیا ی
غوروه وه سه فه ری ئه به دی نه که یت بۆ دنیا ی ئه مان.

مه به بهت

یه حیای کوری مه عاز (ﷺ) ده لێت: هه قیقه تی مه به بهت.. نه
به هوئی چاکه ی مه به به وه زیاد ئه کات و نه به هوئی سزا کانی شه وه
که م ده کات.

بیگای پاره‌کانم ده‌زان!

خه‌بابی کوری ئه‌ره‌ت (ﷺ) پاش ته‌مه‌نیک له هه‌ژاری.. له کو‌تایه‌کانی ته‌مه‌نیدا ده‌وله‌مه‌ندی و خو‌ش‌گوزهرانی پرووی تی کرد و بوویه خاوه‌نی ئالتون و زیونیک که پیشتر خه‌ونیشی پتوه نه‌بینی بوو...!! به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌شیوازیک به‌کاری ده‌هینا که به‌خه‌یالی که‌سدا نه‌یه‌ت...!!
خه‌باب دره‌م و دیناره‌کانی له شوینیک ماله‌که‌یدا دانا بوو، که ئه‌وانه‌ی پتوستان پتی بوو له هه‌ژاران و نه‌داران، ده‌یانزانی له کو‌یدایه...!! شوینیک بوو.. نه‌شاراوه‌ بوو، نه‌قوفلیکی بو‌ دانرا بوو.
هه‌ژاره‌کان کاتیک پتوستان به‌پاره هه‌بوویه، ده‌چوونه ماله‌که‌ی خه‌باب و چه‌ندیان بو‌سته‌تایه ده‌یانبرد، به‌بی هیچ پرس و مو‌له‌تیک...!! له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خه‌باب له ترسی ئه‌وه‌دا بوو، که لپرسینه‌وه‌یه‌کی سه‌ختی ئه‌و سه‌روه‌ته‌ی لی بکری‌ت و به‌هویه‌وه ئازار بجی‌ژیت.
له کاتی سه‌ره‌مه‌رگیدا کو‌مه‌لنیک له هاوه‌له‌کانی چوونه سه‌ردانی، خه‌باب پتی وتن: ئا ئه‌و شوینه.. هه‌شتا هه‌زار دره‌می تیدایه، سو‌ندبیت به‌خوا هه‌رگیز نه‌شاردوو‌مه‌ته‌وه، نه‌ده‌روژه‌که‌ریکم لی بی‌به‌ش کردوو، پاشان ده‌ستی کرد به‌گریان...!! پتیا و‌ت: بو‌چی ده‌گریه‌یت؟!
وتی: بو‌ ئه‌وه ده‌گریه‌م.. چونکه هاوه‌له‌کانم رو‌شتن و له‌م دنیا‌یه‌دا هیچ پاداشتیکیان وه‌ر نه‌گرت بو‌ کاره‌کانیان، منیش مامه‌وه و ئه‌م سه‌روه‌ته‌م ده‌ست که‌وت، ده‌ترسم پاداشتیکی بیت بو‌ کرده‌وه‌کانم...!!

شکو‌ی نه‌فس

ئیمامی شافعی (رحمته‌اللهه) ده‌لێت: ئه‌گه‌ر به‌زانیا ئاوی سارد له شکو‌مه‌ندی و جوام‌یریم که‌مه‌که‌ته‌وه.. نه‌مه‌ده‌خواردوه.

(۱) (صور من حياة الصحابة/ ۴۱۷ - ۴۱۸)

(۲) (أین نحن من هؤلاء: ج ۱/ ۱۶۱)

چی له مالی دنیا ده کهن؟!

نه یوبی کوری وائی راسبی ده لیت: چوممه مه دینه، دراوسیه کی عه بدوللای کوری عومر (مهندس) هه وائی پیدام که: روژیکیان عه بدوللا له لایه ن معاویه و ه چوار هه زار و.. له لایه ن که سیکي دیکه وه چوار هه زاری تر و.. له لایه ن که سیکي تره وه دوو هه زار و قوماشیکي قه یفه ی بو هات، بو روژی دواتر عه بدوللام بیني له بازار نالیکي بو ولاخه که ی ده کړی به قهرز...!! منیش دهمزانی که چی بو هاتووه، بویه چووم بو لای خیزانه که ی و پیم وت: دهموئی پرساری شتیکت لی بکه م و پیم خو شه راستیه که یم پی بلیت. وتی: فهرموو بپرسه.

وتم: باشه ئایا نه با عه بدولرهمان له لایه ن معاویه و ه چوار هه زار و.. له لایه ن که سیکي دیکه وه چوار هه زاری تر و.. له لایه ن که سیکي تره وه دوو هه زار و قوماشیکي قه یفه ی بو نه هات؟! وتی: به لئ وابوو. وتم: ده ی ئه مړو له بازار بینیم نالیکي بو ولاخه که ی ده کړی، به دره همیکي قهرز! خیزانه که ی وتی: نه و نه خه وت هه تا هه موو پاره که ی به خشیه وه، دواتر قه یفه که ی دا به شانیدا و روخته دهر، به خشی به هه ژاریک و پاشان گه پرایه وه..!

منیش وتم: نه ی ده سته ی بازرگانان.. نه وه ئیوه چی له دنیا ده کهن؟! نه وه ئین عومره ده هه زار دره می بو دیت و شه و ناخه ویت تا ده بیه خشیه وه، بو به یانیه که شی بای دره همیکي قهرز.. نالیک بو ولاخه که ی ده کړیت...!!

گریان له مزگه وت

موحه ممه دی کوری زیاد ده لیت: بینیم پیاوړیک له مزگه وت، له سوچه ده ده گریا و ده پرایه وه، نه بو ئومامه ی باهلی (مهندس) هات و به پیاوه که ی وت: نه گهر نه م گریان و نه حواله ت له ماله وه بووايه زور باشر بوو بوټ.

(۱) (عبداللہ بن عمر/ ۱۹۵ - ۱۹۶)

(۲) (منجد الخطیب: ج ۱۱/۱)

مردووئک فانووئکی له مردووئک.. کړی!

پیاوئک هاته خزمه تی نه میری ئیمانداران عه لی کوری نه بو طالب (عليه السلام) و پتی وت: خانوووه کم کړیوووه و دهمه وئ به ده ست و خه تی خوت گریبه ستی کړینه کم بو بنووسیت.

ئیمامی عه لی سه یړئکی روخساری پیاوه که ی کرد و بینی دنیا چوار مشقی له سه ر عه رشی دلی پیاوه که دانیش تووه، بوئیه ئیمامی عه لی ویستی دهرسیکی بدات و خوا ی گوره ی بیر بخاته وه، قه له می گرت به ده ستیه وه و نووسی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ..

مردووئک خانووئکی له مردووئک کړی...!! که ده که ویتته شاری گونا هباران و پړگای غافلان و چوار سنوری هه یه.. سنوری یه که می به مردن کو تایی دیت!! سنوری دووه می به گوړی تار کو تایی دیت!! سنوری سییه می به لیپرسینه وه کو تایی دیت!! سنوری چواره می شی یاخود به به هه شت، یاخود به دوزه خ کو تایی دیت!!

به فشین بهر له داواکردن

مه هدی کوری سابق ده لیت: روژئک برازایه کی موحه ممه دی کوری سوقه (رگه لیر) هات و داوای شتیکی لیکرد، موحه ممه دی ده ستی کرد به گریان...!! برازاکه ی پتی وت: مامه گیان.. وه لاهی بم زانیا داواکردنه کم ده تگریئیت داوام لی نه ده کردیت. موحه ممه دی وتی: بو داوا کردنه که ت ناگریه م.. به لکو بو نه وه ده گریه م که بهر له وه ی تو بییت و داوای بکهیت، من بن ئاگا بووم و ده ست پیشخه ریم نه کرد تا بیت به خشم!!^۲

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۴۶)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۶۹)

لایا بو میشیك بچولیّمهوه؟!

پرسیاریان کرد له خه له فی کوری ئه یوب (زکریّا) ئایا میش ئه زیه تت ناکات له نوێزه کانتا، وا دهریان ناکه یت؟! خه له ف وتی: نامه ویت خوو به شتیکه وه بگرم که نوێزه کهم لئ بشیوینیت. وتیان: ئه دی چون ئارام ده گریه له سه ری؟! وتی: پیم که شتووه که دوو پرووه کان له ژیر قامچی سولتانه کاند ئارام ده گرن، ئیدی به شانازی پیوه کردنه وه ده لئین: به راستی فلان کهس خوڤاگره! ده ی منیش له بهردهم پهروه ردگارد ده وه ستم، ئیتر چون بو ئه زیه تی میشیك بچولیّمه وه!!

له مرۆ دلت مه شغول کردم!!

هارونی کوری عه بدوللای هه ممال، ده گیریته وه و ده لیت: ئه حمه دی کوری هه نه ل (زکریّا) هاته سه ردانم، ته قولابی کرد و وتم: ئه وه کییه؟

وتی: منم ئه حمه د. ئیدی خیرا پوشتمه ده ری بو خزمه تی و سه لاممان له یه کدی کرد و پیم وت: ئه ی ئه با عه بدوللا.. فه رمان بکه، من له خزمه تی تو دام. وتی: ئه مرۆ دلت مه شغول کردم!! وتم: به چشتیک ئه ی ئه با عه بدوللا؟! وتی: ئه مرۆ تیپه یم کرد به لاتا، خو ت له سییه رد دا دانیشتبوویت فه رمووده ت ئه گیرایه وه بو خه لک و، خه لکه که یش له بهر هه تاوه که دا دانیشتبوون و ده فته ر و قه له میان به ده سته وه بوو، جاریکی دیکه ئه و کاره مه که، ئه گه ر دانیشتیت.. له گه ل خه لکید دا بنیشه و خو ت جیا مه که وه.^۲

(۱) (والثمن الجنة/ ۴۰)

(۲) (التصنيف الموضوعي لتاريخ بغداد/ ۵۵۴)

له پښتانه کیت بینې؟!

وتیان به عه بدولواچیدی کورې زهید: له م پوژگاره ی خوتا پیاوړیک ده ناسیت، که سه رقال بوون به حالی خوږه وه، خه لکی بیر بردبیته وه؟! عه بدولواچید وتی: که س ناسم.. پیاوړیک نه بیت، ئیسستا دیته لاتان! ئیدی زوری نه برد، هه تا.. عوتبه ی غولام (زهره لیل) هاته ژووره وه، عه بدولواچید لپی پرسى: له کوپوه هاتیت نه ی عوتبه؟ عوتبه وتی: له فلان پړوه هاتم. (که پښتانه بوو به ناو قهره بالغی بازاردا لپوه ی هاتبوو) عه بدولواچید پی وت: کیت بینې له پښتانه؟ عوتبه وتی: که سم نه بینې!!

هیشویه ک ترئ و.. سوالکهریک

نافع ده لیت: عه بدوللای کورې عومهر (ههغه) نه خوش کهوت.. ئاره زووی ترپی کرد و بایي دره همیک تریان بو کړی، هه ژاریک هاته بهر ده رگاکی، عه بدوللای وتی: هانن تریکه ی بده نئ...!! پیتان دا، که سیک پوشت تریکه ی له هه ژاره که کړپیه وه به دره همیک و بو ی هینایه وه، هه مدیس هه ژاره که هاته وه بو سوالکردن، عه بدوللای دووباره وتی: هانن تریکه ی بو بهرن!! جاریکی دیکه که سیک پوشته وه تریکه ی له سوالکهره که کړپیه وه به دره همیک، سوالکهره که ویستی نه مجاریش بگه پښتانه وه به لام نه یانته پلا، وه ئه گهر عه بدوللای بیزانیا سوالکهره که یان گه راندوته وه، ئه و تامی تریکه ی نه ده کرد.

(۱) (احیاء علوم الدین ۳۹۹/۴)

(۲) (صفة الصفوة ۲۰۷)

له یادم نه چووو!!

وتیان به جونهید (ﷺ): بلی: لا إله إلا الله.
جونهید وتی: له یادم نه چووو.. تا یادی بکهم.
جهیری ده لیت: جونهید له کاتی سهرمه رگیدا قورئانی ده خویند،
منیش به راسه ریه وه وه ستا بووم و پیم وت: که میک به زه بیت به خوئا
بیته وه.
جونهید وتی: ئه ی ئه با موحه ممه د. ئایا که سیکت بینیه له م
وه خته دا له من زیاتر پیویستی به قورئان هه بیت، ها ئه وه تا خه ریکه
نامه ی کرده وه کانم ده پیچریته وه. جونهید خه می قورئانی کرد و پاشان
دهستی کرده وه به خویندنی سوره تی (البقرة) حه فتا ئایه تی خویند و..
نه فس و پوچی پاکی که پابه وه بو خزمه ت که وره که ی.

که سیک زیاتری پیداویم!

پوژنیک هه زار وشتری بارکراو گه شته مه دینه...!! که خورما و زهیت و
میوژی پی بوو، خاوه نی باره که ش عوسمانی کوری عه فان بوو (ﷺ)
بازرگانه گه وره کان هاتن بو کپینی باره که و بو هه ر دره مه میک دوو دره مه
خیریان پیدا.. به لام عوسمان وتی: له وه زیاتریان پیداویم.
وتیان: باشه بو دره مه میک پینج دره مه خیرت ده ده نیی. عوسمان وتی:
که سیک تر بو هه ر دره مه میک ده دره مه خیری پیداویم...!! بازرگانه کان
وتیان: مه دینه له ئیمه زیاتر بازرگانی لن نییه، ده ی ئه و که سه کی یه؟!
عوسمان پیی وتن: من هه موو باره که م فروشت به خوا و
پیغه مبه ره که ی (ﷺ) له لای خوداش هه ر چاکه یه ک، یه ک به ده
خیری هه یه!!

(۱) (موسوعة الأحزان ج ۲/ ۳۵۰ - ۳۵۱)

(۲) (أنیس المؤمنین/ ۴۴)

یهك ركات ههتا بهیانی

ئەبو بېشەر- دەلێت: مەنسوری کۆری موعتەمەر (رەزەلەلە) دراوسێیەکی ئافەرەتی هەبوو، دوو کچی هەبوو، شەوان کە خەلکی دەخەوتن ئەوان دەهاتنە سەر بان، دواى مردنی مەنسور، شەویەک لە شەوان یەکیەک لە کچەکان دەلێت بە دایکی: دایە گیان.. ئەو کۆلەکە چى لێهات کە لە سەربانی فلان کەس دەمبینی؟! دایکیشی پتی دەلێت: کچی شیرینم ئەو کۆلەکە نەبوو، بەلکو ئەو مەنسور بوو هەموو شەوێکەى لە رکاتێکدا زیندوو دەکردهوه!!

شیخیک شانیکی لێدام!

فەتحی کۆری شەخەف دەلێت: پیاویکی کەلەگەت، پەلاماری ئافەرەتیکی دا و باوەشی پیاکرد...!! چەقۆیەکی بە دەستەوه بوو، هەر کەس لێوێ نزیك دەکەوتەوه برینداری دەکرد، ئافەرەتەکەش لە دەستی هاواری دەکرد...!! لەو کاتەدا بېشەری حافی (رەزەلەلە) بەو ناوێدا تێپەری، لە پیاوێکە نزیك بوویەوه و شانی دا لە شانی پیاوێکە.. ئیدی پیاوێکە کەوتە سەر زەوی و بېشەر پۆشت!! خەلکەکە نزیك بوونەوه لێی، دەبینن پیاوێکە خەریکە ئارەقێکی زۆر دەکات، ئافەرەتەکەش پزگاری بوو و، پۆشت بە دەم کاری خۆیەوه. لە پیاوێکەیان پرسى: حالت چۆنە؟! وتى: نازانم..! بەلام شیخیک هات، شانیکی لێدام و پتی وتم: وریابە خودا سەیری خۆت و کردەوهکانت دەکات. ئیدی ئەو قسەیه قاجەکانی بئ هیز کردم و ترسیکی زۆر هاتە دلمەوه، ناشانم ئەو شیخە کێ بوو؟! وتیان: ئەو بېشەری کۆری حاریس بوو. پیاوێکە وتى: وای لە حالی خراپم! ئیدی لەمپۆ بەدواوه چۆن سەیری بکەم؟!

ئیدی هەر لەو پۆژەدا پیاوێکە تووشی لەرزوتاییک هات و لە پۆژی حەوتەمدا.. کۆچی دواى کرد.

(١) (صفة الصفوة/٥٦٧)

(٢) (إحياء علوم الدين ٣٣٥/٢)

گهوههری به نرف

رؤژنك موحه ممه دی كوری ئیسماعیل ناسراو به ئیمامی بوخاری له سهردهمی گهپانی به دواى فهرموودهی رسول الله دا (ﷺ) سواری كهشتیهك بوو، کیسهیهکی پر له پارهی پی بوو، كه ههزار دیناری تیدا بوو، یهكك له پیاوانی كهشتیهكه هات بو لای ئیمام و سۆز و خۆشهویستی خۆی بو دهربری، وه زۆر خۆی لئ نزیك كردهوه و كاتهکانی له گهلهدا به سهر دهرد، كاتیک ئیمام بوخاری سۆز و خۆشهویستی پیاوهكه ی بینی.. ئه میش سۆزی بۆی جولاو ههزی به هاوپیستی کرد، کار گهشته ئه وهی كه له دواى چهند دانیشتیکیان، پیاوهكه بوویه جیی متمانهی ئیمام و باسی ههزار دینارهكه ی بو کرد.

رؤژنكیان هاوهلهكه ی كاتیک له خه و بیدار بوویهوه، دهستی کرد به گریان و هاوار!! بهرگی خۆی دهری و له روخساری خۆی ئه دا!! كاتیک خه لکی پیاوهكه یان بهوشیه بینی زۆر سهریان سورما..!! وه دهستیان کرد به پرسیارکردن لای دهرباری ئه و حاله له ناکاوهی، تا هیئایانه قسه کردن و وتی: من کیسهیهکم هه بوو ههزار دیناری تیدا بوو، ئیستا دیار نه ماوه و وون بووه!

ئیدی خه لکی دهستیان کرد به گهپان به ناو كهشتیهكه دا و یهك له دواى یهك هه موو سه رنشینه كانیان دهپشكنی بو دۆزینه وهی ههزار دینارهكه، له و كاته دا ئیمام بوخاری (رَحْمَةُ اللهِ) كه له نیازی خراپی پیاوهكه تیده گات، ناهیلایت كهس پیی بزانیی کیسهی پارهکانی دهرده هیئیت و فرپی ده داته ناو دهریاكه وه!! پشکنه رهكان گه شته لای ئیمام و به جوانی پشکنیان، ئه و ده مهی كه ئیمام بوخاری و هه موو سه رنشینه كانی كهشتیهكه یان پشكنی و هیچیان نه دۆزییه وه، گه پانه وه لای پیاوهكه و به توندی لومه و سه ركۆنه یان کرد.

گه شته كه كۆتایی هات و خه لکه كه له كهشتیهكه دابه زین، پیاوهكه هاته لای ئیمام بوخاری و پرسیار لای کرد كه چی کردوه به ههزار دینارهكه ی؟! ئیمام پیی وت: فریم دایه ناو دهریاكه وه!!

پیاوهكه وتی: دهی چۆن بهرگهی له دهستدانى ئه و بره پاره زۆره ت گرت؟! ! ئیمام پیی وت: ئه ی نه فام..!! ئایا نازانی من هه موو ته مه نم له پیناو كۆكردنه وهی فهرموودهی رسول الله دا (عليه الصلاة والسلام)

به سهر بردهوه؟! وه بوومه ته جی متمانه و بروای هه موو
خه لکی؟! ئیدی چۆن خۆم پرووبه پرووی تۆمه تی دزیکردن ده که مه وه، وه
ئایا نه و گه وه ره به نرخی "متمانه و دادپه روه ری" که له
ته مه ندا به ده ستم هیناوه، بو چهند دیناریک له ده سستی خۆمی
نه ده م؟! هه رگیز!!

چ دَل فۆشییه ک؟!

رۆژێک ده لێن به عوسمانی کوری عه فان (ﷺ): له فلان شوین
کۆمه لێک دانیشتون و خه ریکی مه شروب خواردنه وهن، برۆ فریایان
بکه وه. ئه ویش له گه ل که ساتیکدا ده پروات، کاتی که ده گاته شوینه که،
ده بینیت مه شروب خۆره کان له وێ نه ماون، ئیدی ئیمامی عوسمان زۆر دَل
خۆش ده بیت به وهی که له وێ نه ماون! زۆر دَل خۆش ده بیت به وهی که
خوای گه وره ئابرووی نه برده وون و گونا هه که ی په رده پۆش کردوون، هه ر
به و بۆنه یه وه به نده یه ک ئازاد ده کات.

وادهمان فیردهوس بیت!

عه ونی کوری جه ریر ده گێرپه ته وه و ده لیت: گویم له باو کم بوو
ده یگوت: سه له مه ی کوری دینار (رَکْمٌ لِلَّهِ) کاتی که میوه ی ده بین،
هه رچه نده هه زیشی لێ ده کرد، به لام نه یده خوارد و به میوه که ی
ده گوت: وا ده مان فیردهوس بیت.^۲

(۱) (الامام البخاری أستاذ الأستاذین / ۶۹ - ۷۰)

(۲) (صفة الصفوة/ ۳۵۵)

لەى فوا لە كوئىه؟!!

عەبدوللای كۆرى دىنار دەلەت: لەگەڵ عەبدوللای كۆرى عومەردا پۇشتىنە دەرى بەرەو شارى مەككە.. شەوئىكى درەنگ كۆل و بارمان خست بۆ پشوووان، شوانىك لە شاخىكەووە روو بە ئىمە ھاتە خوارەووە.

عەبدوللای كۆرى عومەر (مەكتەپ) پىي وى: تۆ شوانىت؟ وى: بەلى.

عەبدوللای وى: لەم مەرۇمالاتە، بىزنىكم پى بفرۆشە. شوانەكە وى: من بەندەم و ئەم مەرۇمالاتەش ھى گەرەكەمە.

عەبدوللای وىستى لە خۇپارىزى شوانەكە ئاگادار بىت، بۆيە پىي وى: ئى باشە بلى بە گەرورەكەت، گورگ بىزەكەى خوارد.

شوانەكە وى: ئەى خوا لە كوئىه؟!!

عەبدوللای وى: ئەى خوا لە كوئىه؟!!

پاشان عەبدوللای دەستى كرد بە گریان، دواتر پۇشت شوانەكەى لە گەرەكەى كرى و نازادى كرد، وە مەرۇمالاتەكەشى بۆ كرى و پىي بەخشى.

فۇپارىزى مامۇستا

شەقىقى بەلخى دەلەت: پۇشاكىكم بە دىارى پىشكەشى سوفىانى سەورى كرد، بەلام لىي وەر نەگرتەم! منىش پىم وى: ئەى ئەبا عەبدوللای. خۆ من لەوانە نىم كە فەرمودەت لىوہ فىر دەبن، ئىتر بۆچى لىم وەرناگىت؟!!

سوفىان (مەكتەپ) وى: ئەوہ دەزانم، بەلام بىرت نەچىت براكەت يەككە لە فىرخوازەكانم، بۆيە دەترسم دىارىيەكەت لى وەرگرم و لەناو ھاوکارەكانىدا زىاتر دلم نەرم ببىت بۆ براكەت...!!

(۱) (موافق بى فېھا الرسول / ۶۵)

(۲) (إحياء علوم الدين ۳/۳۳۳)

فۆشترین چیژی دنیا

وتیان به خالدى كورى وهلید: گه وره ترين و خوشترين چيژی دنيا کامه یه؟
خالد (ﷺ) وتی: وه لّاهى خوشترين چيژ له لام شه ویک بوو له بهرموک..
کاتیک هه موو سوپاکه به هوى ماندویتی و هیلاکیه وه خه ویا ن لیکه وتبوو،
رۆشتم ژنه که مم بیدار کرده وه و پیم وت: ئایا شه ویکت ده ویت له
شه وه کانی به هه شت؟! ژنه که م وتی: به لّی.
وتم: دهی هه سته با ئیشکی ئهم سوپایه بگرین!! ئیدی هه ستا و
ده ستنوژمان گرت له شه ویکى زستاناویدا، بیجگه له خودا که س نازانیت
چه نده سارد بوو؟! خه لکی هه موو خویان داپۆشیوو، پاشان هه ستام
پاسه وانی سوپاکه م کرد و، ئاسمان په حمه تی بو دهباراندين، منیش له و
کاته دا هه ندی له هاوه لّانم داده پۆشى که جوان خویان دانه پۆشى بوو، ده سا
به خودا له وه شه وه خوشترم نییه، له چيژ و له زه تی دنیا دا!!

هه ر چیه کی بوئ هه ر له وه ده کات!

چوونه خزمه ت ئه بوبه کرى صديق (ﷺ) ئه وه ده مه ی له گیانه لّادا بوو، پتیا ن
وت: ئه ی خه لیفه ی رسول الله (ﷺ) سکالا له ده ست چى ده که ی ت؟
وتی: له گونا هه کانم.
وتیان: چیت ده وئ؟
وتی: لیخۆشبوونم ده وئ.
وتیان: ده لّی چى پزیشکت بو بانگ بکه ی ن؟
وتی: پزیشکم بی نی.
وتیان: ئه ی چى گوت؟
وتی: پزیشکه که م فه رموو ی: من هه ر چیه کم بویت، هه ر ئه وه
ده که م!

گہشتیک بۆ بافہکانی فوراسان

جہ عفری کوری سولہ یمان دہ لیت: سابتی بونانی (زمرہ اللہ) ہیندہ گریا لہ ترسی خوا، تا بینای چاویکی لہ دہ ست دا، پزیشکیکیان بۆ ہینا تا چارہ سہری بکات، پزیشکہ کہ وتی: چارہ سہری چاوت دہ کم بہ مہرجیک گوپرایہ لم بیت. سابت وتی: پزیشکہ کانت چین؟ پزیشکہ کہ وتی: ناییت چیدی بگریہیت. سابت وتی: دہی چاوه کانم چ خیریکیان ہہیہ نہ گہر نہ سرین نہ پزٹن؟! ئیدی چارہ سہرہ کہی وہرنہ گرت.

وہ خانہ وادہ کہی پیان وت: دہ تبہین بۆ گہشتیک بہ ناو دارستانہکانی خوراساندا، بہ لکو کہ سہ وزایی و.. ناو دہینیت، بینایت بۆ بگہ پڑتہ وہ. بردیان.. باغاتہ چر و پر و دہولہ مہندہکانی خوراسانی دیت، بیستان و باخچہی ناوازه و جوان، ناوی سازگار و لہ بہر پڑشتوو.. بہ لام ہہر دیمہ تیکی قہ شہنگ و دلرپیتی دہینیی.. یادیکی بہ ہہشتی دہ کرد و دہ گریا! کاتیک ہاتنہ وہ بۆ بہ سرہ، وتیان: گہشتہ کہت بہ لاوہ چوں بوو؟

وتی: وہ آلاہی ہیچ شتیک سہرنجی رانہ کیشام لہ گہشتہ کہمدا.. پیریک نہ بیت، کہ دیم دوورکات نوپڑی چیشتنہنگاو دہکات...!!!

دواساتہکان و.. گومانی باش

موعتہ مہری کوری سولہ یمانی تہیمی (زمرہ اللہ) دہ لیت: باوکم لہ سہرہ مہرگیدا وتی: ئہی موعتہ مہر.. باسی کردہ وہ باشہ کانم بۆ بکہ، بہ لکو بہ گومانی باشہ وہ بگہم بہ خزمہتی پہروہ ردگارم. ئہوان پیان باشبو کہ.. ئہو کہ سہی لہ کاتی گیانہ آلا دیہ، باسی ئہو کردہ وہ باشانہی بۆ بکریٹ کہ کردوونی، بۆ ئہوہی لہ دواساتہکانیدا گومانی باشی بہ خوا ہہ بیت.

(۱) (تہذیب حلیۃ الاولیاء: ج ۱/۴۰۵)

(۲) (من روائع اقوال الصالحین: ج ۱/۷۸)

له شهرمان.. سهردانت ناکه!

قهیسی کوری سهعدی کوری عهباده (ﷺ) نهخوش دهکهویت و برا موسولمانهکانی دیار نابن سهردانی بکهن، قهیس ههوالیان دهپرسیت، پیی دهلین: به هوئی شهو قهرزانهی که داوته به لایانهوه، شهرم دهکهن بیینه سهردانت...!!

قهیس دهلینت: خودا شهو پاره ریسوا بکات.. که ناهیلینت براکانم بیینه سهردانم. پاشان فهرمان دهداث، جارچییهك جاری بو بدات و بلینت: شهوهی قهرزی قهیسی کوری سهعدی لهلایه.. گهردنی ئازادبیت. ئیدی تا ئیواره پلهی نهخوشیهکهی دادهبهزیت.. هینده برایانی دهچنه سهردانی.

سهروهتهکهم غمی پیدام

سهعدی دهلینت: تهلحهی کوری عوبهیدوللا (ﷺ) هاته لام، بینیم دلتهنگ و غهمباره، لیم پرسى: شهوه چیهته؟! وتى: پارهکانم زور بوون و.. تووشى غهمیان کردووم. وتم: ئى تو چیت لهسهره؟ بیبهخشهوه! ئیدی تهلحه پارهکانی بهخشیهوه، تایهك درههمی لینهمایهوه!! وه تهلحهی کوری یهحیاش دهلینت: پرسیارم کرد له خهزنهدارهکهی تهلحه و پیم وت: پارهکهی چهند بوو؟ خهزنهدارهکهی وتى: پارهکهی تهلحه (٤٠٠,٠٠٠) چوار سهدهزار دینار بوو...!!

بوپوونی بهرامبه

حاتهمی شههم (رحمهالله) دهلینت: دلخوش دهبم کاتیک شهوهی گفتوگوم لهگهندا دهکات بوچوونهکانی راست و دروست بن، وه دلتهنگ دهبم کاتیک ههله دهکات.

(١) (احیاء علوم الدین ٣/٢٥٠)

(٢) (صفة الصفوة/١٢٥)

سەرەفۆشی یان پیرۆزبایی؟!

صیلەتی کۆری ئەشیەم (ﷺ) خۆی و کۆرەکەیی لە غەزایە کدا دەبن.. صیلەت بە کۆرەکەیی دەلێت: ئەی کۆری شیرینم پێشکەوه و بچەنگە، هەتا ئەگەر شەهید بوویت لەسەرت ئارام بگرم!! ئیدی کۆرەکەیی بە دیار چاویەوه دەجەنگێت هەتا شەهید دەبێت، پاشان صیلەت خۆیشی دەرواتە پێشەوه و دەجەنگێت هەتا شەهید دەکریت!! لە مالهوه ئافەرەتان کۆدەبنەوه و دەچنە لای مەعازەیی عەدەویە (خیزانەکەیی صیلەت) بۆ پرسەیی کۆرەکەیی و میژدەکەیی، مەعازە (رحمها الله) پێیان دەلێت: سلاوتان لێ بێت، ئەگەر بۆ پیرۆزبایی لێکردنم هاتوون ئەوا بەخیرین..!! وه ئەگەر بۆ شتیکی دیکەیی بێ لە پیرۆزبایی هاتوون، ئەوا بگەرێنەوه!!

لەوه تۆ چی دەکەیت؟!

عەمرویی کۆری موهاجر دەلێت: عومەری کۆری عەبدولعەزیز (ﷺ) پێی وەتم: ئەگەر بینیمت یەك تۆز لە حەق لاداو، وەرە یەخەیی کراسەکەم بگرە و توند رابووشێنە و پێم بلێ: ئەی عومەر.. ئەوه تۆ خەریکیکت چی دەکەیت؟!

بۆ فوای (ﷺ) نەوهك بۆ لارەزوو

دەلێن بە بێشیری کۆری حاریس (ﷺ): ئایا تۆ فەرمووده ناگیریتەوه؟ بێشەر دەلێت: زۆر حەزم لێیە کە فەرمووده بگێرمەوه، بەلام من حەزم لە هەر شتێک بوو.. وازی لێدەهێنم!!

(١) (إصبر واحتسب: ٩١)

(٢) (من رواع اقوال الصالحين: ج١/٤١)

(٣) (منجد الخطيب: ج٢/٢٢)

چاکه له کامیاندایه؟!

پرسایریان کرد له ئیمامی شافعی (رحمۃ اللہ علیہ) دەربارهی بابەتیک، شافعی بیدەنگ بوو...!! پێیان وت: ڕەحمەتی خودات لێ بیت ئایا وەلام نادەیتەو؟! شافعی وتی: بیدەنگم بوو ئەوێ بزانم چاکە لە بیدەنگیمدا، یاخود لە وەلام دانەوهدا.

برۆ کەسیکی تر فریو بدە

ئێن تەییاح دەچیتە خزمەت عەلی کوری ئەبو طالب و پێی دەلێت: ئەهێ ئەمیری ئیمانداران.. بەیتولمال پەر بوو لە زەرد و سپی. (واتە: ئالتون و زیو) ئیمامی عەلی (علیه السلام) دەلێت: (الله اکبر).. (الله اکبر)!! پاشان ئێن تەییاح یارمەتی دەدات هەتا هەلدەسێت و دەچیتە بەیتولمال و دەلێت: ئەمە کوکراوێ منە و باشترینیشی تێدا، وە هەموو ئەوانە کۆ دەکەنەو.. دەستیان بوو دەمیانه، بەلام من دەستی پەرم بوو دەمی هەژارانه. دواتر دەلێت: ئەهێ ئێن تەییاح.. پیرانی کوفەم بوو بانگ بکە. بانگەوازی خەلک دەکریت و هەرچی لە بەیتولمالدا دەبێت دابەشەکریت و ئیمامی عەلی دەلێت: ئەهێ زەرد.. ئەهێ سپی، من نا، برۆ کەسیکی تر فریو بدە. بەو شیوەیە ئیمامی عەلی یەک دینار لە بەیتولمالدا ناهێلێت و، پاشان فەرماندەدات بەیتولمال دەشۆرن و دوو پکات نوێژی تێدا دەخوینێت!!^۲

نیشانەکانی فۆشەویستی

بیشری کوری سیری (رحمۃ اللہ علیہ) دەلێت: لە نیشانەکانی فۆشەویستی نییه.. کە تۆ شتیکت خۆشبووێت کە فۆشەویستەکەت پێی خۆش نەبێت.

(۱) (إحياء علوم الدين ۲۵/۱)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۱۲۰)

(۳) (حلیة الأولیاء: ج ۸/ ۳۰۰)

دوای مردنیش ریابازه

عه مروی کوپی موسا ده لیت: بیشری حافی (رغمہ اللہ) وتی: پیاو هه یه له دنیا دا ریابازه و دوای مردنیشی هه ریابازه! پیان وت: چۆن دوای مردنیشی هه ریابازه؟! بیشر- وتی: ئه وه ی پتی خوشه خه لکیکی زۆر له پرسه کهیدا ئاماده بیت، ئه وه دوای مردنیشی هه ریابازه!

به لئ راستگو!

عوروه ی کوپی عه بدوللا ده لیت: پرسیارم کرد له موحه ممه دی کوپی عه لی کوپی حوسه یین (عليه السلام): ده رباره ی خشل پیوه کردن و پازاندنه وه ی شمشیر؟ وتی: هیچ گرفتیک له و بابته دا نییه و. ئه بوبه کری صدیق (رضی الله عنه) شمشیره که ی پازاندو ته وه. پیم وت: ده لیتی ئه بوبه کری راستگو؟! موحه ممه دی کوپی عه لی راپه رینیک راپه ری و پرووی کرده قیبله و وتی: به لئ راستگو.. به لئ راستگو.. به لئ راستگو.. چونکه هه رکه س نه لیت راستگو، ئه وا خوا ی گه و ره له دنیا و له ئاخیره تدا هیچ وته یه کی به راست وهرناگریت.

دواکه وتنی به رد باران!

جه عفهری کوپی سوله یمان ده لیت: هه و ره کان ده هاتن و ده چوون و باران نه ده باری و مالیکی کوپی دینار (ﷺ) ده یگوت: ئیوه ده لئین: باران دواکه وت، منیش ده لیم: به رد بارین دواکه وت...!! هه تا به رد نه باری ئیمه باشین.

(۱) (صفة الصفوة/ ۴۲۹)

(۲) (صفة الصفوة/ ۳۳۲)

(۳) (صفة الصفوة/ ۶۴۹)

تینویتی سەر کیوی نور

عه بدولوا حیدی کوری زهید ده لیت: له گهل نه یوبی کوری نه بی ته میمه ی
سختیانی دا بووم (ﷺ) له نه شکه وتی حیراء، تینویتی هینده زوری بو
هینام، هه تا له روخسارمدا ههستی پیکرد و وتی: نه وه چیه ده بینم له
روخسارتا؟ وتم: تینویتییه کی زوره و، ده ترسم بهرگهی نه گرم. وتی:
باسم ناکهیت. وتم: به لن.. دنیا به باست ناکهم. وتی: سویندم بو بخو.
منیش سویندم بو خوارد هه تا نه و له ژياندا بیت باسی نه کهم، ئیدی
نه یوب قاچی هیئا به حیراندا و ئاو هه لقولا، لیم خوارد هه و ئاوم
لیته لگرت!! نه م روودا وه شم بو کس نه گیرایه وه، تا دوا ی مردنی
نه یوبی سختیانی.

له گهر که سیک مردا

ئیسبه غی کوری زهید ده لیت: وه یسی قهره نی (ﷺ) کاتیک ئیواره ی
لیده هات، ده یگوت: نه مشه و شه وی سوجه بردنه. ئیدی سوجه دی ده برد
تا به یانی، وه هه رچی له ماله کهیدا بوو، له خواردن و خواردنه وه..
ده یبه خشییه وه و، ده یگوت: پهروه ردگارا..
نه گهر که سیک له برسیتیا بهریت، لیم مه گره!!
نه گهر که سیک له بیت بهرکیا بهریت، لیم مه گره!!
وه ههروه ها وه یسی قهره نی ده لیت: پهروه ردگارا.. له بری هه موو
گه ده یه کی خالی و.. جهسته یه کی رووت، من داوا ی لیبووردنت لیده کهم،
چونکه له ماله کهمدا هیچ خواردن نییه، بیتجگه له وهی له سکمدایه، وه هیچ
شتیکی دنیا یم نییه، بیتجگه له وهی به کۆلمه وه یه.
" له و کاته شدا ته نها سیپالیتیکی به سەر شان هه ده بیت".^۲

(۱) (صفة الصفوة/ ۶۵۵-۶۵۴)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۳۹)

له فوار دهستی فه قیره وه

ئه بوعه لی روزباری (ﷺ) ده لیت: ئه وه نده و ئه ونده هه زار دینارم به خشیوه به هه ژاران، به دهستی خۆم یهك دیناریانم نه خستۆته دهستیان...!! به لكو دهستم له خواره وه راده گرت و هه ژاره كان خویان پاره كه یان هه لده گرت، بۆ ئه وهی دهستم له سه رووی.. دهستی هه ژارانه وه نه بیت.

کلیلی مسجد الاقصی

له سالی (۱۵) ی کۆچیدا.. سه رکرده کانی سوپای ئیسلامی، داوای وه گرتنی کلیلی شاری قودسیان کرد، له حاکمی شاره که که ناوی (به تریارک سه قریوس) بوو، به لام حاکمه که کلیله کانی نه دا به عه مروی کوری عاص و شه رحه بیلی کوری حه سه نه و ئه بو عوبه یدهی جهراح (ﷺ) وه پتی وتن: ئیمه له کتیه کانه ماندا وه سفی ئه و که سه مان بۆ کراوه که کلیله که وه رده گرت، وه هیچ یهك له ئیوه ئه و که سه نیه!! ئیدی هه واله که یان نارد وه بۆ عومه ری کوری خه طاب (ﷺ) و وتیان: ئیمه نامانه ویت بکه وینه جهنگی ئه و حاکمه وه، هه تا خۆت فه رمانان بۆ ده نیریت. عومه ر سواری و لاخ بوو.. به هاوړیتی غولمه که ی که و تنه ری به ره و قودس، له ریگادا عومه ر سوار ده بوو، پاش ماوه یهك عومه ر داده به زی و به پنی ده رۆشت، غولمه که ی سوار ده بوو، پاش ماوه یهك غولمه که ش داده به زی و، و لاخه که به ته نن پتی ده کرد، بۆ ئه وهی پشوویهك بدات به پشتی، به مشیویه به رده وام بوون تا نزیکی سنوری شام، له وی قوراویك پتی لی سه خت کردن، عومه ر دابه زی و به ناو قوره که دا به پتی په تی ده رۆشت...!!

ئه بوعوبه یدهی جهراح پتی وت: ئایا به ناو قوره که دا به پنی ده رۆی؟! عومه ر وتی: به لی به پنی به ناو قوره که دا ده رۆم، ئیمه زه لیل بووین و خودا به ئیسلام شکۆمه ندی کردین، ئه گه ر له غه یری ئیسلامدا بۆ شکۆمه ندی بکه رین، ئه وا خوا زه لیلمان ده کاته وه!!

ئەمیرەکان خۆزگەیان دەخواست لە کاتی ھاتنە ناو قودسدا نۆبەى
عومەر بیت کە بە سواری وڵاخەکەوہ بیت، بەلام پێچەوانەى خواستى ئەوان
بوو، کە ھاتنە ناو شار.. غولامەکە بە سوار وڵاخەکەوہ بوو، و عومەر بە پى
دەرۆشت...!!

کاتیک گەشتن حاکمەکە سەیرى پۆشاکی عومەرى کرد و
کلیلەکانى پىدا و، وتى: تۆ ئەو کەسەى.. کە لە کتێبەکاغاندا وەسفیمان
خویندۆتەوہ، بە پىادە دیتە ناو شار و غولامەکەى بە سواری، وە لە
پۆشاکیکەیدا ھەق دە پینەى پێوہیە.

عومەر کلیلەکانى وەرگرت و کړنوشى برد بو خودا، وە شەوہکەى
بە گریان بەرپىکرد و فرمیسکەکانى وشک نەدەبوونەوہ، کاتیک وتیان:
ھۆکارى ئەم گریانەت چىیە؟! عومەر وتى: بۆیە دەگریەم، چونکە
دەترسم دنیا بە رووتانا بکړیتەوہ و یەکترى پەسەند نەکەن، ئەو
کاتەش ئەھلى ئاسمان ئیوہ پەسەند نەکەن!!

شوکرى چاوەکان

پیاویک پرسىارى کرد لە سەلەمەى کورى دینار و وتى: چۆن بتوانم
شوکرى ئەم دوو چاوەم بکەم کە خوا پى بەخشیووم؟!

ئەبو حازم (رحمەلله) وتى: ئەگەر بەو چاوانەت خیر و چاکەىەکت
بینى، باسى بکە بۆ خەلکى، وە ئەگەر خراپەىەکت پى بینى، بىشارەوہ و
باسى مەکە، ئاوەھا شوکرى چاوەکانت دەکەیت.

(۱) (أنیس المؤمنین/۳۳)

(۲) (من روائع اقوال الصالحین: ج ۱/۱۰۶)

با قیاموللہیل دابہش بکھین

ئەبو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ) سەرەرای زانستەکە، یەکیک بوو لە خواپەرستە بەردەوامەکان، پۆژەکە بە پۆژوو دەبوو، شەوێکی بە سەرە لە گەڵ ژنەکە و کچەکیدان.. شەوێکیان دەکرد، ھەر کەسە و سێتەکی شەوێکی بەردەکەوت و پێکەو ھەڵدەستان بە زیندووکردنەوێ، ئیدی بەو جۆرە ھەر دەمیکی شەو تێپەر بووایە، مالا کە ئەبو ھورەیرە.. پەرستش و، یادی خودا و، نوێژی تێدا ئەنجام ئەدرا.

و ھەشەسێ کۆری عەبدولرەحمانی کۆری زوبەیدی یامی لە باوکیەو دەگیریتەو و دەلیت: زوبەید (رحمہم اللہ) شەوێکی دابەش کردبوو بە سەر خۆی و من و براکەمدا، زوبەید سێتەکی شەوێکی ھەڵدەستا، پاشان بە قاچی لێی ئەدام ئەگەر سستییەکی تیا بدیام دەیگوت: بخەو کۆرەکەم.. من لە بری تۆ ناخەوم، پاشان کە بە شەوێکی منیشی زیندوو دەکردەو، دەپۆشتە لای براکەم و ھەڵی دەساند، ئەگەر سستییەکی لەویشدا بدیا دەیگوت: بخەو کۆرەکەم.. من لە بری تۆ ناخەوم، بەو شیوێ بە ھەتا بەیانی نەدەخەوت و عیبادەتی دەکرد.

و ھەکیعی کۆری جەراج دەلیت: عەلی و ھەسەن — دوو کۆرەکە صالھی کۆری ھە — لە گەڵ دایکیاندا (رحمہم اللہ) شەوێکیان کردبوو بە سێ بە شەو، بۆ زیندووکردنەوێ، عەلی سێتەکی شەوێکی ھەڵدەستا، پاشان ھەسەن و پاشان دایکیان، کاتیک دایکیان مرد، شەوێکیان کرد بە دوو بە شەو ھەتا بەیانی بە نۆرە نەدەخەوتن، پاشان عەلی مرد.. ئەو کاتە ھەسەن خۆی بە تەنیا ھەموو شەوێکی زیندوو دەکردەو بە شەو نوێژ و عیبادەت.

(۱) (صور من حياة الصحابة/ ۴۸۵)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۶۰)

(۳) (صفة الصفوة/ ۵۸۶)

له گهر نه تزانى بلن: نازانم

نافع ده لیت: پیاوړیک دهرباره ی شتیک پرسپاری کرد له عه بدوللای کوری عومهر (صلی الله علیه و آله) عه بدوللای سهری دانه واند و وه لای نه دایه وه، هه تا خه لکی وا گومانیان برد که ئین عومهر گوئی لن نه بووه، بویه پیاوه که وتی: خودا په حمت پې بکات، ده لپی گویت له پرسپاره که نه بوو؟! عه بدوللای وتی: به لپی گویم لیبوو.. به لام ئیوه وایده بینن که خوی گه وره لپرسینه وه مان له گهل ناکات، له سهر ئه و پرسپارانه ی که ئیوه لیمانی ده که ن؟! وازمان لن بینه په حمتی خودات لیبت.. تا له مه سه له که ت تیده گه ین، نه وسا نه گهر وه لاممان هه بوو پیتی ده لپین، نه گهر نا.. نه وای پیت راده گه یه نین که زانیاریمان له سهری نییه.

ههر دره فتيك و دوو پكات نویژ!

عه بدوللای کوری موباره ک ده لیت: عه لی کوری عه بدوللای کوری عه باس (صلی الله علیه و آله) پینج سهد دره ختی هه بوو، پوژانه له ژیر ههر دره ختیکاندا.. دوو پكات نویژی نه دا نه کرد!

چیت بیر ده خه نه وه؟!

حه سه نی به سری (صلی الله علیه و آله) ده لیت: برایانی دینیمان خوشه ویستن له خانه واده کانمان، چونکه برایان ئاخیره تمان بیر ده خه نه وه و، خانه واده کانیشمان دنیا.. خوش به حالی خانه واده یه که ئاخیره ت بیری یه کتری ده خه نه وه.

(۱) (صفة الصفوة/۲۰۵)

(۲) (سیر اعلام النبلاء/۲۵۲/۵-۲۵۳)

مورمەتى ھەژارى

پروھىمى كۆرى ئەحمەد (ﷺ) دەلىت: ھەژارى حورمەتى خۆى ھەيە،
راگرتىشى بە شاردنەو ۋە خۆشويستىن ۋە پاراستىنەتى، ئەوھى ئاشكرائى
بكات، ئەو كەسە ئەھلى ئەو ھەژارىيە نىيە كە خوا خۆشيدەوئىت.
وھ موھەممەدى كۆرى ئىبراھىم دەلىت: گوئىم لى بوو پروھىم دەيوت:
ماوھى بىست سالاھ خواردن نەھاتوۋە بە خەيالىمدا، ھەتا ئامادە
كراوھ ۋە دانراوھ بوو خواردن.

تەنيا كەسلىك.. بو گەلىك!

خالىدى كۆرى سەفوان دەلىت: گەشتم بە مەسلەمەى كۆرى عەبدولمەلىك،
پېئى وتم: ئەى خالە ھەوالى ھەسەنى ئەھلى بەسرەم پى بلى.
وتم: خودا چاكت بو بكات، ئەوھى دەيزانم پېئى دەلىم، چونكە من
دراوسى ھەسەنم ۋە ھەروھە لە كۆرەكانىدا ئامادە دەبىم..
ھەسەن (ﷺ) كەسلىكە.. نەئىنى ۋە ئاشكرائى ۋەك يەكن، گوفتار ۋە
پەفتارى ۋەك يەكن، كە دانىشت بو كاريك تا تەواۋى نەكات ھەئناسىت، كە
ھەستىت بو كاريك تا تەواۋى نەكات دانانىشتىت، ئەگەر فەرمان بە
نەكردنى كاريك بكات، خۆى بەر لە ھەموو كەس ۋازى لىدەھىتت، بىنىم ھىچ
پىويستى بەخەلك نەبوو، خەلكانىشم بىنى زۆر پىويستىان بەو بوو.
مەسلەمە وتى: ئىدى بەسە..

چۆن گەلىك گومرا دەبن، كە ئاۋەھا كەسلىكان تىدا بىت؟!^۲

(۱) (صفة الصفوة/۴۷۱)

(۲) (الف قصة وقصة/ ۱۱۸، ۱۱۷)

ماندووت کردین و هیچت نهفواردا

ره بیعی کوری خوسه یم (ﷺ) ئاره زووی چه لَوای کرد.. کاتیک بوی دروست کرا، بانگی هه ژارانی کرد و چه لَواکه یان خوارد، خیزانه که ی وتی: ماندووت کردین و خۆت هیچت لئ نه خوارد! ره بیع وتی: بۆ له من زیاتر کهس هیچی خواردوو ه؟!

دۆعای چاکان

عه لی کوری ئه بی چه راره ده ئیت: دایکم نزیکه ی بیست سالتیک له پئ کهوتبوو، نه یده توانی له سه ر پیکانی بروات، پۆژیک پئی وتم: کوپم برۆ بۆ لای ئه حمه دی کوری هه نه ل (ﷺ) داوای لیکه بپارێته وه له خودا بۆم، پۆشتمه خزمه تی ئیمام ئه حمه د بۆ ماله وه، پیم وت: من پیاوێکم، دایکم زه مه نیکه له پئ کهوتوو، ناردوومی بۆ خزمه ت نزی بۆ بکه ی له حوزوری پهروه رداردا، هه تا شیفای بدات. ئیمام وتی: کوپم.. کئ وتی که من دۆعام گیرا ده بیت؟! ! برۆ به دایکت بلئ: ئیمه زیاتر پتویستمان به وه یه که ئه و دۆعامان بۆ بکات. ئیتر به دلته نگیه وه پشتم هه لکرد که بـرۆم، دایکی ئیمام بینیمی و، پئی وتم: بۆ وا دلته نگیت؟! منیش ئه وه ی روویدا بوو بۆم گیرایه وه.

دایکی ئیمام وتی: بگه رێوه بۆ لای دایکت، من گویم لیبوو دۆعای بۆ دایکت ده کرد. ئیدی منیش یه کراسه گه رامه وه بـۆ مال و له ده رگامدا، دایکم به پیکانی خۆی هات...!! ده رگا که ی کرده وه و وتی: پۆله گیان خوای گه وه ره شیفای دام و ته ندروستی پێه خشیم!!

چہندان مہزلوم لہبہر دەرگاتن!

مالیکی کوری دینار (ﷺ) دہچیتہ لای والی بہسہرہ، والی پئی دہلّیت: ئہی مالیک.. دۆعام بو بکہ. مالیک دہلّیت: دۆعای چیت بو بکہم؟! چہندان مہزلوم لہبہر دەرگاکہتن، دۆعات لیدہکەن...!!

چوار جار سوپاسی خودا دہکەم

شورہیحی قازی (ﷺ) دہلّیت: کہ موسیبہتیکم تووش دہبیت، چوار جار (الحمد لله) دہکەم لہ سہری: سوپاسی خودا دہکەم کہ موسیبہتہکە لہوہ گہورہتر نہبوو، سوپاسی خودا دہکەم کہ سہبرم پیدہبہخشی لہ سہری، سوپاسی خودا دہکەم کہ لہ موسیبہتہکاندا دہلّیم: لا حول و لا قوہ الا باللہ و بہ مہش پاداشت وەدەگرم، وە سوپاسی خودا دہکەم کہ موسیبہتہکەم لہ دینہکەمدا نیہ.

یەك قسەئ نەشیاو

پیاویك دوژمنایہتی ئەحنەفی کورپی قەیس دہکات و پئی دہلّیت: ئەگەر یەك قسەئ خراپ بلیت، لہ بہرامبەردا دہ قسەئ خراپ دہبیسیت. ئەحنەف (ﷺ) دہلّیت: بەلام ئەگەر تو دہ قسەئ نەشیاووم پئی بلیت، تەنہا یەك قسەئ نەشیاویشم لی نابیسیت!!

(۱) حلیۃ الاولیاء ۳۸۴/۲

(۲) الف قصۃ و قصۃ ۱۷۹

(۳) حرمة أهل العلم: ۶۲

شکاتی مال

شوره یحی قازی (رحمۃ اللہ) گوئی له که سیک بوو.. شکاتی حالی خوئی بو هاوړتیه کی ده کرد، شوره یح دهستی گرت و بردییه که ناره وه و پتی وت: ئه ی برازام.. نه که یت شکاتی حالت بو غه یری خودا بکه یت! چونکه ئه وه ی گله و گازنده که ی لا ده که یت.. یان هاوړتیه، یان دوژمنه، ئه گهر هاوړی بوو.. ئه و دلته نگی ده که یت، ئه گهر دوژمن بوو.. دلخووشی ده که یت، ته ماشای ئه م چاوه م بکه (ناماژه ی بو چاوکی کرد) سویند به خودا پازده سآله، نه ریگایه کم پی بینیوه.. نه که سیک، (واته ئه و چاوه ی کویر بووه) وه له و کاته وه لای که س باسم نه کردووه، ته نیا تو نه بیت، که ئیستا پیتی ده لیم بو ئه وه ی په ندی لیوه رگریت.. ئه ی گویت لی نه بووه که خوی گه وره له سهر زاری یه عقوب (علیه السلام) ده فهرمووی:

﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾^۱

واته: من باسی خه فته و په ژاره م هه ر لای خودا ده که م.^۲ ئیدی تو ش ته نیا لای خودای میهره بان، شکاتی حالت بکه و.. دلی ته نگت بو ئه و بکه وه و راز و نیازت بو ئه و باس بکه، چونکه خودا باشرین بهر پرسه و.. نزیکترین هاوار لیکراوه.^۳

ساته وه فتی نه هامه تییه کان

ئبو سه عیدی خه راز (رحمۃ اللہ) ده لیت: ته ندروستی و خوشگوزهرانی.. باش و خراب ده شاریته وه، پیاوان له هاتنی نه هامه تی و ناره حه تییه کاند، ده رده که ون.

(۱) (یوسف/۸۶)

(۲) (پوخته ی تفسیری قورئان/۲۴۵)

(۳) (صور من حياة التابعين/۱۱۹-۱۲۰)

دەموچاوم پاك نابێتەو!!

حەبشی كۆری وەرد دەلێت: ئەسوەدی كۆری سالم (ﷺ) لە
بەیانییەو هەتا نیوەڕۆ خەریکی شۆردنی دەموچاوی بوو...!!
پێیان وت: دەنگوباست چییە، بۆ وادەكەیت؟!
ئەسوەد وتی: ئەمڕۆ كەسێکی بیدەچیم بێنی (كەسێك كاریکی
خراپی داهێنابێت) ئیدی لەو ساتەوێ كە بێنیوومە هەتا ئیستا،
من خەریكم دەموچاوم دەشۆم و، وەها گومان دەبەم كە روخسارم
پاك نابێتەو...!!

مەرحەبا.. تۆیشوو هەلگر

هەركات دەروژەكەریك دەپۆشت بۆ لای عەلی زەینولعابدین
(ﷺ) عەلی پێشوازییەکی جوانی لێدەكرد و پیتی دەوت: مەرحەبا لەو
كەسە.. تۆیشووم بۆ هەلەگەریت بۆ پۆژی دوا..^۲

فۆشەویستی واتە بەفشین

سوفیانی كۆری عویەینە دەلێت: گوێم لێ بوو مساوری وەپاق (ﷺ)
دەبیوت: وەللاهی.. بە هەركەس بێم لەبەر خوا (ﷻ) خوشمەدەوێ،
ئیدی ئەو كەسە داوای هەر شتێکی دنیا بێم لێبكات و توانام هەبێت پیتی
دەبەخشم.

(۱) (التصنيف الموضوعي لتاريخ بغداد/ ۱۰۵)

(۲) (صفة الصفوة/ ۳۲۵)

پارچه پارچه بوونی دل!

ئەبودەرداء (رضی اللہ عنہ) دەپاریتەوہ لە پەرورەدگار و دەلیت: خودایا پەنات پێ دەگرم لە پارچە پارچە بوونی دل...!!
پێی دەلێن: ئەی ئەبودەرداء.. پارچە پارچە بوونی دل چییە؟! لە وەلامدا دەلیت: ئەوێهە کە لە هەموو دۆلیکدا سەروەت و سامانیکم هەبێت.^۱

مالم شرە.. براکەم!

جەغفەری کۆری بورقان دەلیت: هەوایی باشە و چاکخوایێهەکانی یونسێ کۆری عوبەیدم پێگەشت، منیش نامەیه‌کم بەمشێوہ بو نووسی:

ئەهێ براکەم.. فەزڵ و چاکەخوای تۆم پێگەشتووہ، بۆیە پێم خۆشبوو لە حالی خۆتەم بو بنووسیت. یونسیش (رَکْبُ الْفُلِّ) وەلامی دامەوہ و بۆی نووسیم:

نووسراوہکەتەم بو هات، داواتکردووہ لە ئەحوالی خۆمت بو بنووسم، پێت راڤەگەیه‌نم.. کە من داوام لە نەفسم کرد، ئەوہی بو خۆی پێی خۆشە بو خەلکیش پێی خۆش بێت، بەلام سەیردەکەم زۆر لەمەوہ دوورە...!! پاشان جاریکی دیکە داوام لێکرد.. واز لە باسکردنی خەلکی بهێنیت، تەنھا بە چاکە نەبیت، ئەمجار بینیم.. نەفسم پۆژووگرتنی پۆژیکی زۆر گەرمی شاری بەسەرە پێ سوکتر و ئاسانترە لە وازھێنان لە باسکردنیان، براکەم.. ئەمە حال و گوزەرانی منە، بەدەست نەفسمەوہ...!! والسلام.^۲

(۱) (رجال حول الرسول/ خالد محمد خالد)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۱۱۶-۱۱۷)

کئ ده تپاریزیت؟!

حه سھنی به سړی (ﷺ) له لای ئین هوبه یرھ والی بوو.. ئین هوبه یرھ له تهره فی یه زیدی کوری معاویه وه فھرمانئکی بو هات، نه گهر فھرمانه که ی جئبه جئ بکردایه.. خوای (ﷺ) لئی توره ده بوو، نه گهر جئبه جئ نه کردایه.. یه زیدی لئ توره ده بوو، ئیدی له و نیوه نده دا گیری کرد بوو، نه یده زانی چی بکات؟! ههر بوئه راویژی کرد به حه سھنی به سړی، نه ویش زور حه کیمانه پئی وت: ئه ی والی ئه وه باش بزانه..

خوای (ﷺ) ده تپاریزیت له یه زید.. به لام یه زید ناتوانیت بتپاریزیت له خوا.^۱

فوانیک بو فوشه ویست

عه لی کوری نه بو طالب (ﷺ) ده لیت: جارئک برسیتییه کی سهخت پرووی تیکردم له مه دینه، رۆشتمه دهر و به دوا ی کارئکدا گه پام له بهر زاییه کانی مه دینه دا، ئافره تیکم بینى که گلی کلۆ کلۆی کو کردبوویه وه، زانیم که پیوستی به وه یه گله که ی تهر بکات، ئیدی رۆشتم له گه لیدا ریک که وتم به هینانی ههر سه تله ئاوئیک به خورمایه ک، شازده سه تله ئاوم بو هینا، هه تا ده سته کانم هه لاوسان، پاشان ئافره ته که شازده ده نکه خورمای پیدام، منیش بردمه وه و چوومه خزمهت پیغهمبه ر (ﷺ) و به سه رهاته که م بو گئیرایه وه و.. پئکه وه لیما ن خوارد.^۲

(۱) (موسوعة أسماء الله الحسنى ۱۶۸/۳)

(۲) (موسوعة الأحزان ج ۲/۲۹۳)

چاکه ی نهینی

ئه بو حه مزه ی سوممالی ده لیت: عه لی کوری حوسه ین (عربی) شه وانه
توره که ی نانی له کوژل ده نا و ده ییه خشیییه وه و ده یوت: به پراستی
به خشین و چاکه کردن به نهینی، توره یی خوا ده کوژینیته وه.
هه روه ها عومه ری کوری سابت ده لیت: کاتیک عه لی کوری حوسه ین مرد
و شوژردیان، شوینه واریکی رهشیان به پشتییه وه بین، پرسیان: ئه مه
چییه؟! وتیان: شه وانه کیسه ئاردی له کوژل ده نا و ده ییه خشیییه وه
به سه ر هه ژارانی مه دینه دا!!
هه روه ها ئین عایشه ده لیت: گویم لیبوو ئه هلی مه دینه ده یانگوت:
هه ستمان به نه مانی (به خشینی نهینی) نه کرد، تا دوا ی مردنی عه لی کوری
حوسه ین نه ییت.
عه لی زه نیولعابدین شه وانه به نهینی قووتی سه د مالی ئه هلی مه دینه ی
ده به خش، سه د ماله که نه یانده زانی ئه و خیره یان له کوپوه بو دیت؟! تا
کاتیک عه لی مرد و خیره که یان لیبړا، ئه و سات زانیان، ئه وه کاری عه لی بووه.^۱

مه مالی شاره زا

به کری کوری عه بدوللا (رغم الله) ده لیت: پیاویکی حه مالم بین کولیکی پی
بوو، زوو زوو ده یوت: الحمد لله.. أستغفر الله.. منیش له سه ری وه ستام هه تا
کوژله که ی دانا، ئه وکاته پیم وت: ئه وه تو له وه زیاتر هیچ نازانیت؟! وتی:
به لن ده زانم.. زیکر و ئه ورا دیکی زورتریش ده زانم و قورئانیش ده خوینمه وه،
به لام مروف هه میشه له نیوان نیعمه ت و گونا هدایه، بوپه سوپاسی خوا
ده که م بو نیعمه ته کانی که خه لاتی کردووم، وه داوا ی لیخوشبوون ده که م
بو گونا هه کانم. منیش له دلی خوئما وتم: ئه م حه ماله له به کر
شاره زاتره!!^۲

(۱) (صفة الصفوة/ ۱۲۶، الف قصة و قصة/ ۱۱۶)

(۲) (من رواع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۱۰۸)

سوالکھریکی یه هودی

رؤژیک عومهری کوری خه طاب (ﷺ) به کۆلانه کانی مه دینه دا ده رۆشت،
پیاویکی نابینای دیت، له ده رگای مالانی ده دا و سوالی ده کرد!! ئه مه زۆر
کاریکرده سهر ده روونی عومهر، بۆیه لێ نزیک بوویه وه و پتی وت: ئه ی
پیاو بۆچی داوا له غهیری خوا ده کهیت؟!
پیاوه که وتی: ئه ی ئه میری باوه پداران، من پیاویکی یه هودیم، پیر بووم و
سه رم سپی بووه و هیچ پاره م نییه.
عومهر دهستی گرت و بر دییه وه بۆ مالی خۆی و، وتی به ئوم
کولسومی خیزانی: چ خواردنیکت هه یه بهیینه، چونکه من میوانیکم
له گه لدایه. پاش نان خواردن، عومهر پیاوه یه هودییه نابیناکه ی برد بۆ
به یتومال و به به رپرسه که ی وت: بزانه کیی وه کو ئه مه هه یه له
شاره که دا، له به یتومال به شیان بۆ دابن، هیچ خیریکمان تیدا نییه ئه گه ر
ئه مانه واز لێ بهینین، پاش ئه وه ی که پیر بوون و پشتیان چه مایه وه!!

هه تای فۆمه!!

عه بدوللای کوری وه رامی کوفی ده لیت: له کوفه پیاویک هه بوو، کوریک
خرابه کاری هه بوو.. رؤژیک له سهر شتیک توره بوو له باوکی، به قاچ
راکیشا، هه تا له مال کردیه ده ری و زۆریک به ریگادا راکیشا..!! هه تا
گه یان دیه شوینیک.
باوکه که وتی: ئه ی کوره که م.. تائیره به سه، من پیشتر به
هه مان شیوه باوکم تا ئیره راکیشاوه!! ئه وه تا تۆش منت تا ئیره
راکیشایه وه، که واته تا ئیره گوناھی تۆ نیه و خه تای خۆمه، تۆش
به سیکه ئیتر، وازم لێ بهینه..!! با سه ی تووشی هه مان سزا نه بیته وه،
به ده ست رۆله کانه ته وه.

(۱) (أنیس المؤمنین/۳۴)

(۲) (الف قصة و قصة/۱۸۲)

رسول الله (ﷺ) سہامت لیڈہ کات!!

زوبہیری کوری موحہ ممہدی کوری موسلیمی مہککی دہ لیت: له خزمہت جابری کوری عہدوللادا بووین (ﷺ) عہلی کوری حوسہینی کوری عہلی کوری ئہ بو طالب (ﷺ) له گہل موحہ ممہدی کوریدا هاتن، موحہ ممہد ئہو کاتہ مندال بوو، عہلی وتی به کورہ کھی: ئہی موحہ ممہد سہری مامہت ماچ بکہ. موحہ ممہد سہری جابری ماچکرد، جابر بینایی له دہست دابوو، وتی: ئہ مہ کیئہ؟ عہلی وتی: موحہ ممہدی کورمہ. ئیدی جابر موحہ ممہدی له نامیز گرت و، وتی: ئہی موحہ ممہد، موحہ ممہدی رسول الله (ﷺ) سہلامی لیڈہ کردیت!!

وتیان: ئہو سہلام گہ یاندنہ چۆن بوو ئہی جابر؟! جابر وتی: له خزمہتی رسول الله دا بووم (ﷺ) حوسہینی له نامیزدا بوو یاری له گہل دہ کرد، فہرمووی: ئہی جابر.. حوسہینی کورم، کوریکی دہ بیت پی دہ لیت: عہلی. پوژی دواپی بانگبیزک بانگ دہ کات: با گہورہی خواپہ رستان (سید العابدین) ہہ ستیت. ئیدی عہلی کوری حوسہین ہہ لدہ ستیت!! وہ ہہروہا عہلش کوریکی دہ بیت، پی دہ لیت: موحہ ممہد. ئہی جابر.. ئہ گہر پی گہ شتیت، سہلامی منی پی بگہیہ نہ، ئہوہش بزانیہ دواپی به یہ گہ شتنتان، تو کہ میتک دہ میتیت له زیاندا. ہہر بہ پی فہرموودہ کھی رسول الله (ﷺ) جابری کوری عہدوللا پاش سی پوژان له دواپی ئہو بہ یہ گہ شتنتہ، کوچی دواپی دہ کات.

کات لیم ناروات!!

خہ لیلی کوری ئہ حمہد (ﷺ) دہ لیت: قورستین کات کہ لیم ناروات، ئہو کاتہیہ کہ خہریکم نان دہ خوم.

لهوهی پیتی ده لیم.. وابکه

سه عیدی حاریسی ده لیت: په بیعی کورې خوسه یم (رغمه الله) توشی
ثیفلیجی هات و نازاره که ی تولى کیشا، هزی چووه سهر گوشتی
مریشک و تا چل پوژ نه فسی خو ی گرت هوه...!! پاشان وتی به خیزانه که ی:
ناره زووم له گوشتی مریشک کرد، چل پوژ خو م گرت به لکو نه فسم واز
بهینیت، به لام وازی نه هینا. ژنه که ی وتی: سبحان الله...!! ده ی نه وه چیه تا
نه فسی خو تی لی بگریته وه؟! کاتیک خوی گه وره بو ی حال کردو ویت.

نیدی ناردی بو بازار مریشکی بو هینا و بو ی سوور کرده وه و نانی
به پوژنی بو کرد و، خوانی ناماده کراوی خسته بهر ده می، کاتیک ویستی
ده ست به خواردن بکات.. ده روزه که ریگ هات و، وتی: خیریکم پی بکه ن
خودا بهر هکات برژینیت به سه رتانا.

په بیع ده ستی له خواردن هه لگرت و، وتی به ژنه که ی: هانی نه وه
بپیچه وه و بیبه بیده به و سوال که ره!! ژنه که ی وتی: سبحان الله...!! په بیع
پی و ت: نه وه ی پیتی ده لیم تو وا بکه. ژنه که ی وتی: من کاریک ده که م که بو
نه و باشتر و خو شه ویستر بیت. په بیع وتی: ده ی بزانه چی ده که یت،
پیمی بل؟ وتی: نرخى نه م خواردنه، پاره ی پیده ده ی و توش ناره زووه که ت
بشکینه و خواردنه که ت بخو. په بیع وتی: زور باشت کرد.. برپو
پاره که م بو بهینه.

نیدی ثافره ته که بای نرخى مریشک و نان و پونه که پاره ی هینا..
به لام په بیع به ژنه که ی گوت: ده ی نیستا پاره که ش بخه ره سهر
خواردنه که و هه مووی به بو سوال که ره که!!

باسکردنی باشییه کان

موحه مده ی کورې سیرین (رغمه الله) ده لیت: زولمیکه و له برا که تی
ده که یت.. کاتیک که خراپه یه کی ده زانیت و باسی ده که یت، به لام کاره
باشه کانی ده شاریته وه.

فۆی دوور فستھوہ تا نہناسریتھوہ!

عہبدوللای کوری سینان دہلّیت: لہ گہلّ عہبدوللای کوری موبارہ کدا چووینہ غہزا دژی پۆمہکان.. کاتیک ہہردوو کۆمہلّہ کہ بہرامبہر وہستان، یہک لہ پۆمہکان ہاتہ دہر و داوای زۆرانبازی کرد، پیاویک چووہ دہر بۆی، زۆری بۆ ہینا و کوشتی، بہو جۆرہ ہہتا شہش سہربازی موسولمانہکانی کوشت، ئیدی کہس نہدہچووہ دہری بۆی و ئہویش لہ نیوان دوو ریزہ کدا خہریکی خۆنواندن بـوو..!!

عہبدوللای کوری موبارہک (رَکَمُ اللّٰہ) پرووی تیکردم و، وتی: ئہ گہر مردم، ئہمہ وہسیتی منہ و جیبہ جیبی بکہ. پاشان ئہسپہکە ی جولاند و خۆی دہرخست بۆ پۆمہکە، پاش ماوہیہک پۆمہکە ی کوشت و بہو شیوہیہ تا شہش لہ پۆمہکانی کوشت و کہسیر نہیوئرا پروبہ پرووی ببیتھوہ..!! ئہویش دای لہ ولّاخہکە ی و خۆی دوورخستھوہ تا نہناسریتھوہ، پاش ماوہیہک سہیر دہکہم ئہوہتا لہ شوینہکە ی خۆیدا و پیتی وتم: ئہی عہبدوللا ہہتا من لہ ژیاندام، ئہمہ بۆ کہس مہگیرہوہ.

پاستگۆیی لہ فروشتندا

زیادی کوری پەبیع لہ باوکیہوہ دہگیریتھوہ و دہلّیت: موحممەدی کوری واسع (رَکَمُ اللّٰہ) گویدریژیک ی ہہوو.. پۆژیک بردی بۆ بازار ی (مہرو) بۆ ئہوہی بیفروشت، پیاویک پیتی وت: یا شیخ.. گویدریژہکەت بہ کہلکی من دیت بیکرم؟! موحممەد لہ وہلامدا بہ پیاوہکە ی وت: ئہ گہر بہ باشم زانیباہ و.. بہ کہلک بہاتبا، ئہوا نہمدہ فروشت..!!

(۱) (الف قصة و قصة / ۱۱۷)

(۲) (صفة الصفوة / ۶۴۳)

دەربارەى مەحەبەت

موحەممەدى كۆرى عەلى جولەندى دەلەيت: پرسیار كرا لە ئیبن جەلاء (رەمەلەلله) دەربارەى مەحەبەت، گوتم لى بوو لە وەلامدا وتى: چىمداوہ لە مەحەبەت؟! من دەمەوێت فێرى تەوبە بـم.

پووناكى چراكە بىتاقەتم دەكات!

شەوێك لە شەوان.. ئەبایەزىدى بوسنامى (رەمەلەلله) چراكەى داگیرساند، بەلام پووناكى و تىشكى چراكە بىتاقەتى دەکرد...!! بۆیە وتى بەو كەسانەى كە لە دەورى بوون: بگەرێن بزائن چ كارێكمان كەردووہ كە بووہ تە هوێ بىتاقەتییە كەم؟! دواى بىركردنەوہ یەك وتیان: بوتلێكمان وەرگرت بۆ ئەوہى تەنیا یەكجار زەیتى پى بهینین.. بەلام دووجار پیمان هینا.^۲

براى موسولمان

جارێك باسى براى موسولمان دەكریت، موحەممەدى كۆرى يوسف (رەمەلەلله) دەلەيت: لە چ شوێنێك وێنەى براى باش ەبە؟! كاتێك دەكریت بە ژێر خۆلەوہ، كەسوكارەكەت سەرقالى دابەشكردنى میراتیە كەتن و.. برا موسولمانەكەشت لە گوێشەبەكدا بە تەنیا دادەنیشیت.. نەزای خیرت بـو دەكات.^۳

(۱) (منجد الخطيب: ج ۲۹/۱)

(۲) (روضة الحبور ومعادن السرور/ ۲۷)

(۳) (روضة الزاهدين/ ۹۰)

هیممه تی بهرز و.. گه شتنه لوتکه

ئین ره جەبی حەنبەلی دەلێت: شیخ عەبدولقادر (رحمە اللہ علیہ) وتی: قووتی رۆژانەم خرنوکی دڕکاوی و خاشاکی سەوزە و پاقلە و گەلای کاهو بوو لە لیوار و رۆخی پرووبارە کە...!! وە بە هۆی گرانیکەووە لە بەغداد.. تووشی نەبوونی و ژیا نیککی سەخت بووم، کە رۆژانیک بە بێ خواردن مامەو، بە لکو دەگەڕام خواردنی پاشماوە و فڕیدراوەم دەدۆزییەووە و دەمخوارد...!!

رۆژیک برسیتی تەنگی پێ هەلچنیم، رۆشتم بۆ کەناری پرووبارە کە. بە لکو گەلای کاهو یان پاقلە یان هەر شتێکی دی بدۆزمەووە و بیکەمە قووتی ئەو رۆژەم، بە لām نەرۆشتمە هەر شوێنیک و بەر لە من کەسانی تری بۆ نەچووین! وە ئەگەر شتیکیشم ئەدۆزییەووە، دەمبینی هەژارەکان بۆ پەلاماردانی، قەرەبالیغان لەسەر دروست دەکرد.. ئیتر لە سۆز و خۆشەوێستیم بۆ هەژارەکان، جێم دەهێلا...!!! دواتر گەڕامەووە ناوەندی شار و لەوێ گەڕام.. هیچ پاشماوەیەکم نەبینی پێش من کەسی بۆ نەچووین، تا گەشتە مزگەوتی (یاسین) لە بازاری (الریاحین) لە بەغداد، لاواز و بێ هێز.. نەمدەتوانی خۆم بگرم، ئیتر چوومە مزگەوت و لە کەناریکەووە دانیشتم، خەریک بوو لە گەڵ مەرگدا تەوقە بکەم...!! گەنجیکی عەجەمی هاتە مزگەوت، نانێکی پوختی پێ بوو لە گەڵ برژاویکدا، دانیشتم و دەستی کرد بە خواردن، ئیدی من وام لێ هاتبوو.. هەر کاتیک ئەو لوقمەییکی بەرز دەکردەووە، من لە شوێن خۆمەووە، لە تاو برسیتی دەمم دەکردەووە!! تەنانەت ئەو هەشام پێ ناخۆش بوو بۆ نەفسم..!

بۆیە وتم بە نەفسی خۆم: ئەمە چییە؟! ! لێرە کەسی لێ نییە بێجگە لە زاتی پیرۆزی (الله عزوجل) نەبێت، یا ئەو قەزایە بۆ مردنی داناو، ئیتر بۆ وادە کەیت؟! لە پەر عەجەمیە کە لاییکی لێکردمەووە و، وتی: بسم الله ئەی براکەم.. فەرموو. وەلێ من نەموست بچمە پێشەو، ئەمجار سوێندی دام، منیش نەفسم پەلە بۆ خواردن.. بە لām موخالەفە نەفسم جولامەووە، دووبارە سوێندی خواردەووە، ئیتر منیش داوێتە کەیم قبول کرد، بە لām هێشتا بە شەرم و لەسەر خۆو دەستم درێژ دەکرد بۆ خواردنە کە، گەنجە کە دەستی کرد بە پرسیار کردن لێم: ئیش و کارت چییە؟ خەلکی کویت؟ بە چی دەناسریت؟

منیش وتم: زانایەکی ئاینیم و خەلکی گەیلانم. عەجەمیە کە وتی: ئێ منیش خەلکی گەیلانم، ئایا گەنجیکی گەیلانی

دەناسیت ناوی عەبدولقادر بیت؟ کە بە کچەزای ئەبی عەبدوللای سەومەعی زاهید دەناسریت؟

وتم: من ئەوهم کە تۆ هەوالی دەپرسیت. ئیتر گەنجه کە تیکچوو و رەنگی ڕووخساری گۆرا و، وتی: سویند بە خودا.. گەشتم بە غەداد و لە خەرجی خۆم پێ مابوو، دەستم کرد بە هەوالپرسینی تۆ و کەس ڕێنیشاندەرم نەبوو بۆ لات.. تا خەرجیە کەم تەواو بوو، وە سێ ڕۆژانە من خەرجی قووتی خۆم پێ نییە، تەنیا ئەو نەبیت کە هی تۆیە پێم، وە برسییتی هیندە زۆری بۆ هیئام، هەتا گوشتی مردارۆ بووم بۆ حەلال بوو، ئیدی بە ناچاری لەو پاسپاردەیی کە هی تۆیە، ئەم نان و برژاوەم کړی. دەی ئیستا بە باشی خواردنە کەت بخۆ، چونکە ئەمە خواردنی تۆیە، وە من ئیستا میوانی تۆم، دواي ئەو هی کە تۆ میوانی من بووی..!!

پیم وت: ئەمە چیه کە تۆ باسی لێو دەکەیت؟!

عەجەمییە کە وتی: دایکت هەشت دیناری پێ پاسپاردم کە بیدەمە دەستی تۆ، منیش بە ناچاری و بۆ زەرورەت ئەم خواردنەم لێ کړی، ئیستا.. من داوای لێ بووردن لێ دەکەم. منیش ئارامم کردووە و بە باشی هەلسوکه و تم لە گەل کرد، ئەو هی مایەو لە خواردنە کە پیم دا و لەبری ئەو خەرجیەیی کە لە گەران بە شوین مندا سەرفی کردبوو، شتیک لە پارە کەم پێدا، ئەویش وەری گرت و ڕۆشت.

شیخ عەبدولقادر. لاویک بوو لە شاری (گەیلان) تاسە و ئارەزووی زانست هێناوویە بە غەداد، لەوێ بە ژیان و گوزەرانیکی پێ لە دەردی سەری و نەهامەتییه وە کۆل نادات، تا شارەزاییه کی نایاب لە زانسته کانی ئەو سەردەمەدا پەیدا دەکات.

عەبدوللای کۆری ئەبی حەسەنی جەببائی دەلێت: شیخ عەبدولقادی گەیلانی پێی وتم: لە خەو و بیداریمدا فەرمانم بە چاکە دەکرد و ڕێگیرم لە خراپە دەکرد، وە قسە کردن (ئامۆژگاری کردنی خەلکی) زۆری بۆ دەهێنام، بە ڕادەیه کە ئەگەر قسەم نەکردبایە ئەوا قەرەباغی لەسەر دلم دروست ئەکرد و، وام لێدەهات خەریک بوو دەخنکام...!! ئیتر نەمەتوانی بیدەنگ ببم، سەرەتا دوو تا سێ کەس لە دەورم کۆ دەبوونەو و ئامۆژگاریم دەکردن، دواتر خەلکی گوێیستی ناوم بوون و لە دەورم جمەیان دەهات...!! تا وای لێهات لە کۆرەکاغدا نزیکەیی حەفتا هەزار کەس دادەنیشتن و گوێیان لێدەگرتم!!

جەببائی دەلێت: شیخ پێی وتم: ئاواتەخوازم وە کە سەرەتا کانم بگەرێمەو و بۆ دەشت و سارا، نە من خەلک ببینم و نە ئەوان من ببینن! پاشان وتی: خواي گەورە سوود و مەنفعەتی خەلکی لە من ویست،

چونکه له سهر ده ستمدا زیاتر له پتېنج سهد که سی بیباوهر موسولمان بوون و.. زیاتر له سهد ده هزار گونا هبار له سهر ده ستم توبه یان کرد و په شیمان بوونه وه!!

ثیمای په بیانی عه بدولقادی گهیلانی (رغم الله) ده لیت: هه موو کاره کانم پشکنی و گه رام، کاریکم نه بینی له به خشینی خواردن فزلی زیاتر بیت، بویه پیم خوشه دنیا به دهستی من بووایه، هه تا درخواردی برسویه کانم ئه دا و تیرم ده کردن، ناو له پی ده ستم کونداره هیچی تیا نامینیته وه!! ئه گهر هه هزار دینار بیت ده ستم، ئه وا ناهیلیم شهوی به سهر دا بیت، هه مووی ده به خشمه وه.

زالم بوون یان مه زلوم؟!

دوو کوری مو عافی کوری عیمران (رغم الله) پیکه وه ده کوژرین، کاتیک هه واله که ی پیده ده، به هه والهینه که ده لیت: پیم بلن کوره کانم به زالمی کوژراون یان به مه زلومی؟ هه والهینه که ده لیت: به لکو به مه زلومی کوژراون.

ئیدی مو عافی له به سهرهاتی کوژرانه که ناپرسیت.. هه تا سهر ده خاته سهر زهوی و سوجه دی شوکر بو خوا ده بات، پاشان سهری بهرز ده کاته وه و ده لیت: دهی ئیستا بوم باس بکه، بزائم چون کوژران؟^۱

دیاره گونا هیکم کردوه!

به کری کوری عه بدوللا (رغم الله) ده لیت: ئه گهر بینیت براکانت ریزت لیده گرن و بچوکیت ده کهن، بلن: ئه وه فزل و گه وره یی خو یانه، وه ئه گهر قسوریان هه بوو به رامبه رت، بلن: ئه وه سوچی خومه، دیاره گونا هیکم کردوه.^۲

(۱) (سیر اعلام النبلاء: ۴۴۷-۴۴۸/۲۰) و (الذیل علی طبقات الحنابلة: ۱۸۷/۲)

(۲) (سلوة الأحزان/ ۸۳)

(۳) (أین نحن من هؤلاء: ج ۳/ ۴)

زیندوون و.. له خزمهت پهروهردگارن

نه نهس ده لیت: کاتیک پیغه مبه (عقلمند) نوژی له سهر مردوویک ده کرد،
چوار جار (الله اکبر) ی ده کرد، به لام له سهر تهرمه که ی همزه ی کوری عه بدو ملوته لیب
(عقلمند) هفتا جار (الله اکبر) ی کرد!!

جبری کوری عه بدوللا (عقلمند) ده لیت: معاویه نووسراویکی نارد بو
کاربه دهسته که ی له مه دینه، که کاریزیک بگه یینیتته کیوی ئو حود،
کاربه دهسته که ی بو نووسی: کاریزه که تهنها به سهر گوری
شه هیده کاندان نه بیت تینا پهریت؟ معاویه بو نووسی: گوره کان
هه لده نه وه و کاره که جیه جی بکه. ئیدی تهرمی شه هیده کانم بیینی به
سهر شانی پیاوه کانه وه، ده توت پیاوانیکن خه ویان لی که وتووه،
ته نانهت بیلیک بهر قاچی همزه ی مامی پیغه مبه (صلی الله علیه و آله) که وت و
خوینی لی چورا!!^۱

بهر له زانست، نه فست پهروهرد به

عه بدوللا کوری موبارهک (زکریا علیه السلام) ده لیت: نه گهر باسی پیاویکم بو بکه ن
که زانستی هه موو گه له کان بزانیته، دلگران نابم به وهی که به دیداری
نه گهم...!! وه نه گهر باسی که سیکم بو بکریته، که نه فسی پهروهرد
کردووه و خاوه نی نه دهبه، نه وا ئاواته خوازم که به خزمه تی بگهم، وه
دلگران ده بم به وهی که نه گهر به دیداری شاد نه بم!!^۲

(۱) (صفة الصفوة/۱۳۸)

(۲) (حرمة أهل العلم: ۱۴۰)

فوای گهوره بۆچی میشی دروست کردوو؟!

ئەحمەدی کۆری عومەری کۆری مقدامی پازی دەلێت: میشتیک نیشتهوه به دەموچاوی خەلیفە مەنسورەوه و گازی لیگرت، میشتەکه دەپۆشت و دەهات.. دەپۆشت و دەهات!! هەتا مەنسوری بیتاقەت کرد، لەو کاتەدا ئیمام جەعفەری صادق (علیه السلام) لەوۆ بوو، مەنسور پیتی وت: ئەهی ئەبا عەبدوللا.. خوای گهوره بۆچی میشی دروست کردوو؟ ئیمام جەعفەر وتی: بۆ ئەوهی زۆردارانێ پتی زەلیل بکات!! ئیدی مەنسور بێدەنگ بوو!

فەمی زەردەخەنەیهك!

موحەممەدی کۆری ئەبی حاتم دەلێت: گویم لە ئیمامی بوخاری بوو دەبیوت بە ئەبی مەعشەری زەریر: گەردنم ئازادکە ئەهی ئەبا مەعشەر. ئەبا مەعشەر وتی: بۆ چشتیک ئازادت کەم؟! ئیمام بوخاری (رەمەللی) وتی: پۆژیک فەرموودەم دەگیرایەوه، سەیرم کردیت و بینیم هێندە فەرموودەکەت بە دلە، سەر و دەستی بۆ پادەوهشینیت، ئیدی زەردەخەنەیهك گرمی...!! ئەبی مەعشەر وتی: گەردنت ئازاد بیت و خودا پەحمت پتی بکات. ئەهی ئەبا عەبدوللا.

کاتی دەنگدان لە بیرت بیت

ئیمامی عەلی (علیه السلام) دەلێت: ئەگەر کەسیکت لە شوێنیک دانا و شوێنەکه.. بەرزتر بوو لە ڕیز و قەدری کەسەکه، ئەوا چاوه‌ڕێی ئەوه بکە.. کە ئەو کەسە تۆ لە شوێنیک دابنیت، کە لە ڕیز و قەدری تۆ نزمتر و کەمتر بیت.

(١) (نور الابصار/ ١٤٨)

(٢) (الامام البخاری أستاذ الأستاذین/ ٦٦)

لایا ده ترسی.. کچه کانم هه ژار بکه ون؟!

عه بدوللای کوری مه سعود (ﷺ) له به یتولمال به خششی مانگانه ی بو
دابین کرا بوو، به لام نهیده ویست و وهری نه ده گرت، له کو تا
نه خوشیه که یدا رۆژیک نه میری باوه پداران عوسمانی کوری عه فان (ﷺ)
ده چیته سهردانی و پتی ده لیت: به ده ست چیه وه ده نالیتی؟
عه بدوللا ده لیت: به ده ست گونا هه کامه وه.
عوسمان ده لیت: ئاره زووت له چیه؟
عه بدوللا ده لیت: ره حمه تی پهروه ردگارم.
عوسمان ده لیت: با ئه و به خشش هت بده ین، که سالانیکه وهری ناگریت.
عه بدوللا ده لیت: پتویستم پتی نییه.
عوسمان ده لیت: با بو کچه کانت بیت له دوا ی خوت.
عه بدوللا ده لیت: ده ترسی کچه کانم هه ژار بکه ون؟! من فه رمانم
پیکردوون هه موو شه ویک سوره تی (الواقعة) بخوینن، چونکه گویم له
رسول الله بوو (ﷺ) ده یفه رموو: هه ر کهس هه موو شه ویک سوره تی
(الواقعة) بخوینیت، هه رگیز تووشی موحتاجی نابیت.
شهوی به سهردا دیت.. عه بدوللا زمان و دلی پاراو ده بن به
یادی خودا و. رۆحی ده گه ریته وه بو لای پهروه ردگار.

به گهنجی.. نه زهریکم کرد!

عه مروی کوری موپره (رگم الله) ده لیت: پیم خوش نییه که چاوانم
ده بینیت، چونکه باشم له بیر به گهنجی نه زهریکم کرد...!!
ههروه ها عه مرو ده لیت: ته ماشای ئافره تیکم کرد، زۆرم به دل
بوو..! ئیدی کویریای چاوم داهات، هه ر بویه تکا ده کهم، که ئه و
کویربوونه م ببیته که فاره تی ئه و گونا هه م.

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۶۰)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۶۴)

با فیری خاکیتی بیٹ

ئین جابر ده لیت: مه كحولی شامی و هاوه له كانی پیکه وه دانیشتبووین..
یه زیدی کوری عه بدوله لیک هات بو لامان، کاتیک یه زیدمان بینو ویستمان
جیگایه کی بو چول بکهین، مه كحول (رغم الله) وتی: له شوینی خوتان
مه جولین، وازی لی بهین له کوئی شوین هه بوو با له وی دابنیشیت..
بو نه وهی فیری خاکیتی و بی فیزی بیٹ...!!

ده روات و.. رۆزیه کهیشی ده بات؟!

موحه ممه دی کوری سه لام ده لیت: سیلمی کوری قوته یه به سواری
بارگیره وه ده هاته لای موحه ممه دی کوری سیرین، ماوه یه کی به سه ردا
چوو، سیلم به پیاده ده هات...!! موحه ممه دی (رغم الله) پیتی وت: بارگیره کهت
چی به سه رهاتوو و به پیاده دیت؟ سیلم وتی: فروشتم.
موحه ممه دی: دهی بو فروشتت؟ وتی: له بهر مه سروفی خواردنه کهی.
موحه ممه دی: دهی واهانیت که بارگیره کهت رۆشت، ئیتر رزق و رۆزیه کهی
له لای تو جی هیشتوو...!!^۱

بو دووری ناخه یته وه له فۆت؟!

پرسیار کرا له سیری سه قه تی (رغم الله) له مه سه له یه کدا ده رباره ی ئارام گرتن،
له و کاته دا دوو پشکیک پهیدا بوو، به چزووه کهی دای به قاچیدا، به لام
سیری هیچی نه کرد! پتیا و ت: ئایا دوو پشکه که له خۆت دوور ناخه یته وه؟!
سیری وتی: شهرم ده کهم له خودا.. من باسی حاله تیک بکه م و پاشان پیچه وانه ی
نه و زانسته بجولیمه وه، که باسی لیه ده که م.^۲

(۱) تهذیب حلیه الأولیاء: ج ۱/۲ (۱۸۲)

(۲) تهذیب حلیه الأولیاء: ج ۱/۳۸۷

(۳) (احیاء علوم الدین ۱۵۱/۵)

په حمه تی په روه رډگار

فوزه یلی کوری عه یاز (رحمة الله) ده لیت: نه گهر الله (عزیز) بمخاته ناو دوزه خه وه، هیشتا له ناو دوزه خیشدا.. ناومید نابم له په حمه تی.

هاتم دزی لیبکهم.. به لام لهو دزی لیکر دم!

دزیک ده چپته مالی مالیکی کوری دینار (رحمة الله) دزه که ده گه ریت و هیچ شتیکی بو په یدا نابن که بیدزی، به لام ده بینیت مالیک وه ستاوه نویت دزه کات، مالیک نویزه که ی کورت ده کاته وه و سه لام ده داته وه، پاشان رووده کاته دزه که و سه لامی لی دزه کات و پی ده لیت: نه ی براهه م.. خودا لیت خوش بیت، هاتپته مال که مه وه، شتیکت په یدا نه کرد بیبهیت، به لام من ریت پیناده م به بی هیچ سوود و قازانجیک بچپته دهره وه...!! پاشان مالیک هه لده ستیت و ده چپت دهریک ده هیئت که ناوی تیدا ده بیت، به دزه که ده لیت: ده ستونیز بگره و دوورکات نویت بکه، له وه باشرت ده ست ده که ویت که بو هاتبوویت.

دزه که ده لیت: به لی.. وا ده که م.

نیر دزه که به وپه ری ریزه وه ده ستونیز ده گرت و دوورکات نویت دزه کات، دواتر ده لیت: نه ی مالیک به لاته وه گران نیه دوو رکاتی تر نه داکه م؟!

مالیک ده لیت: نه وه ی خوا بو نووسیویت، زیادی بکه. دزه که هه تا روژ ده بیت وه خه ریکی نویت کردن ده بیت!! مالیک پی ده لیت: نیستا برو و.. هوشیاری خوټ به. دزه که ده لیت: نه ی گه وره م با نه مپروش له لات بمینمه وه، چونکه نه تی روژووم هیناوه...!! مالیک ده لیت: چهندت نه وی بمینه وه.

دزه که روژانیک له مالی چوټ له مه تاعی دنیا و پر له نوری خودا په رستی مالیکدا ده میتپته وه، شه وانی شه ونوټ و.. روژانی روژووگرتن ده بیت، دزه که کاتی که ده یه ویت بروات ده لیت: نه ی مالیک، نه تی ته وبه کردنم هیناوه. مالیک ده لیت: نه تت باشه و خوداش باشی ده وی.

دزه که ته و به ده کات و به باشی ده گه پرسته وه، که ده چپته ده ری له بهر
 ده رگاکه ی مالیکدا دزیک له دزان پیتی ده گات و پیتی ده لیت: واگومان ده بهم،
 ریت له گه نجینه به که وتوووه؟!
 ته و به کاره کهش ده لیت: نه ی برا کهم.. هه روایه که تو ده لیت، ریم له
 مالیکی کوری دینار که وتوووه، هاتم دزی لیکه م، به لام نه و دزی لیکردم
 (مه بهستی نه وه به که دلی بردوووه) ئیر گه پامه وه بو لای خودای (ﷺ)
 و، نه وه تا ده مبینی نووساوم به ده رگاکه به وه و ئیره جیناهیلیم.. هه تا
 نه وه م ده ست ده که ویت، که خوشه ویستان ده ستیان که وتوووه!!

پینگای گه پانه وه

پیاوێک پرسیار له نه بو حه سه ن عه لی کوری به شار ده کات و پیتی
 ده لیت: پینگای گه پانه وه چونه بو خزمه ت خوای گه وره؟ عه لی (ﷺ)
 پیتی ده لیت: هه روه ک چۆن به نه ئینی سه ره پیتی فه رمانی خوای گه وره ت
 کردوووه، هه ر به نه ئینیش گوێپرایه لی فه رمانه کانی به، هه تا نایابه کانی
 چاکه کردن دیته ناو دل و ده روونته وه.

هه مان له ندازه

ئیمام یه حیای کوری مه عاز (ﷺ) ده لیت: به نه ندازه ی
 ترست له خوای (ﷺ) هه یبه ت و سامت هه به له لای خه لک، وه به
 نه ندازه ی خوشه ویستیت بو خوای (ﷺ) خه لک خوشیان ده ویت،
 وه به نه ندازه ی مه شغول بوونت به فه رمانه کانی خواوه،
 خه لک گرنگی به کار و باره کانت ده دهن.

(۲) (الف قصة و قصة/ ۱۲۱)

(۳) (التصنيف الموضوعی لتاریخ بغداد/ ۱۷۰)

فؤم.. فزمتگوزارهکەى فؤم!

ئەبوعوبەیدەى كورى جەراح (ﷺ) ئەمىر بوو.. كاتىك دەچوو بۆ گەرماو، ئاوى گەرمى دەكرده سەتله دارينهكەيهوه و خوى هەلى دەگرت، نەيدەهيشت كەس بۆى هەلبگریت.^۱

پلوسكەكەى مالى مەباس

عەبدوللای كورى عەباس دەلێت: عەباسى كورى عەبدولموتەليب (ﷺ) پلوسكىكى^۲ هەبوو، كە لەسەر پىگاكەى عومەرى كورى خەطاب دا بوو (ﷺ) پۆزى هەينى عومەر بەرگى پۆشى و كەوتە پى بۆ مزگەوت، خانەوادەى عەباسىش دوو بالەندەيان سەربىرى بوو، كاتىك عومەر گەشتە ئاستى پلوسكەكە، لە مالى عەباسەوه ئاو پۆزىندرا كە خوێنى بالەندەكانى پىوه بوو، و بەر عومەر كەوت، ئىدى عومەر فەرمانى لابردنى پلوسكەكەى دا و.. گەرايهوه بۆ مال و بەرگىكى تری پۆشى، پاشان هاتە مزگەوت و ئىمامەتى بۆ خەلكەكە كرد، عەباس هاتە لای و پى و ت: سوێند بە خودا.. ئەوه ئەو شوێنە بوو كە پىغەمبەر (ﷺ) پلوسكەكەى تيا دانابوو. عومەر بە عەباسى و ت: دەى منىش سوێندت دەدەم، كە دەبێت بچیتە سەر پىشتم و پلوسكەكە بخەیتەوه ئەو شوێنەى كە رسول الله (ﷺ) داینابوو...!!

عەباسىش هەمان كارى كرد.^۳

(۱) (من روائع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۱۶۲)

(۲) (پلوسك: لە سەريان يان لە قاتى دووهم دادەنریت، بۆ دەرچوونى ئاوى باران و ئاوهپۆ، وه ئاوهكەى دەرژىتە كۆلان.)

(۳) (الف قصة و قصة/ ۱۱۹)

که یف و سرور.. یان دلته نگی؟!

هوشه یم ده گپرسته وه و ده لیت: چووینه سهردانی یه ساری کوری دینار، ده گریا..! پیمان وت: چی ده تگریینیت؟ یه سار (رگم لایه) وتی: هه ر نه وهی که خواپه رسته کانی پیش منی گریاند. ههروه ها یه سار ده لیت: که یف خوشی بو دنیا و دلته نگی بو ناخیرهت.. له یه ک دلدا کو نابنه وه، هه رکامیان جیی بو خووی خوشکرد، نه وی تریان ده رده کات.^۱

قسه ی له قسه ی پیغه مبه ران ده چیت!

حه سه نی به سری کوری که نیزه که که ی ئوم سه له مه ی خیزانی رسول الله (ﷺ) بوو، روژیک ئوم سه له مه که نیزه که که ی ده نی ریت بو پیداو یستییه ک، حه سه ن زور ده گرییت.. ئوم سه له مه (هیند غم) به میهره بانی خووی هه لیده گریت و، مه مکی ده خاته ده می حه سه ن و به فه رمانی خودا مه مکی ئوم سه له مه شیر ی لی دیت و حه سه ن شیر ی دایکی باوه رداران نوش ده کات..!! هه ر بو یه وتوو یانه: نه و پله و پایه ی حه سه ن پیی گه شتوو له حیکمه تدا، هوکاری نه و شیر ی خیزانی رسول الله (ﷺ) یه. وه هه ر کاتیک باسی حه سه نی به سری ده کرا، له حوزوری موحه ممه دی کوری عه لی کوری حوسه ین دا (علیه السلام) ده یگوت: حه سه ن نه و که سه یه، که قسه ی له قسه ی پیغه مبه ران ده چیت!^۲

(۱) (صفة الصفوة/ ۵۲۰)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۱۳۱)

فواپہرستی راستہ قینہ

لہ دہوری کہ عہی پیروژ.. عائیشہ ی دایکی ئیمانداران پیاویک دہینیت کہ
بہ سہر شان ھەلیان گرتووہ و تەوافی پیدەکن.
عائیشہ () دہپرستیت: ئەوہ کیہ؟
دەلین: ئەوہ پیاویکە ترسی خودا دلّی لەت کردووہ!!
عائیشہ دەلّیت: لە خواترسان.. خۆراگرتن و نیاز و پێداگیریہ کہ،
باوەردار لاواز ناکات، بەلکو ھێزیکی زیادە دەخاتە پال ھیزەکە ی خۆی،
عومەری کوپری خەطاب () لە خواترساوترینمان بوو، کەچی کاتیک
دەرۆشت خێرا بوو، کاتیک قسە ی دەکرد گوئی لیدەگیرا، وە کاتیک
لەبەر خودا.. لە کەسیکی دەدا، ئازاری پیدەگەیاندا.

مامی پیغەمبەرە کەت دەکەینە شەفاعەتکار

پۆژانکی سەخت و بێبارانی و وشکەسالی بوو.. کە بە (سالی خۆلەمیشە کہ)
ناسراوہ، سائی بی کوپری یەزید دەلّیت: پۆژیک بینیم عومەری کوپری خەطاب
() بە زەلیلی دەپارایەوہ، کراسیکی خەتداری لەبەردا بوو.. نەدەگەشتە
ئەژنۆکانی، دەنگی بەرز دەکردووہ بۆ لیخۆشبوون، ئەشکی چاوانی بە
سەر گۆناید دەھاتنە خوار.. عەباسی کوپری عەبدولموتەلیب لە لای راستییەوہ
بوو، ئەو پۆژە عومەر پوو بە قبیلە دۆغای دەکرد، دەستەکانی بەرز کردبووہ بۆ
ئاسمان، ھاواری بۆ خودا دەبرد و خەلکیش لەگەلیدا نزایان دەکرد، پاشان
عومەر دەستی عەباسی گرت و، وتی:
خودایا.. پیغەمبەرە کەت لە ناوماندا بوو، بارانت بۆ دەباراندین،
ئیسٹا مامی پیغەمبەرە کەت () دەکەینە شەفاعەتکار بۆ
لات، بە میھرەبانی خۆت بارانمان بۆ بارینە.
عومەر ئاوہا مایەوہ، ھەتا بارانی رەحمەت دایکرد و تەپری کرد..
عەباسیش دۆغای دەکرد و چاوہکانی فرمیسکیان دەباراند.

بۆ سووکتیرینیان دهگریهم!!

له دوا ساته کانی ته مه نیدا موحه ممه دی کوری مونکه در دهست ده کاته
گریان!! پتی ده لئین: بۆچی ده گریه ییت؟ موحه ممه د (ﷺ) ده لئیت:
وه للاهی. بۆ گوناھیک ناگریهم که خووم ده زانم ئه نجامم داوه، به لکو
ترسی ئه وهم ههیه که کاریکم کردبیت و زۆر به سووک سهیرم
کردبیت، به لام له لای خودا زۆر گهوره بیت.^۱

کوره ژیکه لهیه کی نه فوش

موعافی کوری عیمران ده گیریته وه و ده لئیت: چوو مه سهردانی فه تحی
موسلی، دیتم به دیار کیژۆ لهیه کی بهرگ دراو و کوره ژیکه لهیه کی
نه خووشیه وه له بهر هه تاودا دانیشتووه!! پیم وت: ریکه م بده تا ئه م
کیژۆ لهیه پوخته و پهرداخ بکه م.

فه تح (ﷺ) وتی: نه خیر ریکه ناده م. وتم: بۆچی؟! وتی: وازی لئ بهینه
هه تا خوی گهوره ئارامی کچه که م و سهبری من له سهری بینیت و په حمم پی
بکات.

پاشان کاتیک چوو مه پاسه ری کوره که و دانیشتم، پیم وت: ئاره زووت له
چشتیک ههیه هه تا بۆتی ئاماده که م؟ مندا له که وتی: دهی تۆ کیت؟ وتم:
موعافیم. کوره که سهری بهرز کرده وه بۆ ئاسمان و وتی: ئه ی
پهروه ردگارم.. دیاری و تاقیکردنه وه کان له تۆوه و.. ئارام گرتنیش
له من.^۲

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۲/۳۵۰)

(۲) (حدائق الأولیاء ج ۱/۸۱)

فیلى شەیتان

حاریسی کوری قهیس (ﷺ) ده لیت: ئە گەر لە نوێژدا بوویت و شەیتان پێی وتیت: نوێژە کەت کورت بکەوه با تووشی ریا نەبیت، چونکە خەلکی دەتبینن. تۆ گوێی پێ مەدە و نوێژە کەت زیاتر درێژ بکەوه.

ئاوه که بدن به هاوه له کهم!

جەنگی یەرموک کۆتایی هات.. سەهرکه وتیکی گەوره نسیبی موسولمانان و.. دۆراندتیک مایه پووچی پۆمه کان بوو، سەربازانتیک.. دوا دلوپه خوێنیان به خشییه دینه کهیان، جەنگاوه رانتیک.. برینی سەخت تەواو هیلکی کرد بوون...!! سیانیان لە ئامیزی خاکدا، لە نزیک یەکهوه کهوتبوون و.. به هۆی برینی زۆرهوه هیژ و برستیان لێرا بوو، ئەوانیش حاریسی کوری هیشام و عەبیاشی کوری ئەبی رەبیعه و عکریمه ی کوری ئەبو جەهل بوون.

حاریس تینویتی زۆری بۆ هینا و داوای ئاوی کرد، ئاویان بۆ هینا.. ویستی بیخواتهوه، عکریمه سەیریکی کرد، ئیدی حاریس وتی: ئاوه که بدن به عکریمه ی هاوه لم...!! ئاوه کهیان دا به عکریمه، ویستی بیخواتهوه.. عەبیاش سەیریکی کرد، ئەویش وتی: ئاوه که بدن به عەبیاشی هاوه لم...!! کاتی ئاوه کهیان برد بۆ عەبیاش و لێی نزیک بوونهوه، سەیر دەکهن گیانی دەرچووه!!

ئاوه کهیان گەراندهوه بۆ دوو هاوه له که ی تری.
به لام ئەوانیش به دووی هاوه له که یاندا گیانیان دەرچوو بوو...!! کهسیان ئاوه کهیان نه خواردوه و شههید بوون...!! (ﷺ).
کاتیک خالیدی کوری وهلید دهیانبینیت، ده لیت: خالید به فیدای ئیوه بیت!!

(۱) (منجد الخطیب: ج ۱/۱)
(۲) (صور من حياة الصحابة/ ۱۳۱ - ۱۳۲)

بازرگانییهك بۆ هەردوو دنیا

حەسەنی بەسری (زکریا) دەلێت: ئەهێ نەوهی ئادەم.. دنیات بفرۆشە بە ئاخیرەت، لە ئاکامدا هەردووکیان دەست دەکەوێت، وه هەرگیز نەکەیت ئاخیرەت بفرۆشیت بە دنیات، ئەو کاتە هەردووکیان لە کێس دەچێت و پەنج بە خەسار دەبێت.

فەمی دنیا.. بۆچی!!؟

ئێبراهیمی کۆری ئەدەم (زکریا) پیاویکی بینی که خەمی دنیا دایگرتبوو، پێی وت: ئەهێ پیاو.. من سێ پرسیارم هەیه بۆ تۆ، وه لأمم بدهوه.

پیاوهکه وتی: بپرسه با وه لامت بدهمهوه. ئێبراهیم پێی وت: ئایا لەم گەردوونەدا شتێک روو دەدات، که ویستی پەروەردگاری لەسەر نەبێت؟! پیاوهکه وتی: نەخێر. ئێبراهیم وتی: ئایا لەو رزق و رۆزییهی که خوا ی گەوره بۆی دیاری کردوویت، شتێک کهم دەکات..؟! پیاوهکه وتی: نەخێر. ئێبراهیم وتی: ئایا ئەو تەمەنەهێ که خوا ی گەوره بۆی نووسییویت لەم ژيانەدا، یهك له حزه کهم دەکات..؟! پیاوهکه وتی: نەخێر.

ئێبراهیم پێی وت: دەهێ ئێتر بۆچی خەم و خەفەتی دنیا دایگرتوویت؟!'

لەرزوتای شەوانە

حەسەنی بەسری (عزرا) دەلێت: هاوه لآن ئومێدیان دەکرد که شەوانە لەرزوتایهکیان لیبێت و.. ببێتە کهفارهتی گوناھانی لهوهو پیشیان.^۲

(۱) (الف قصة و قصة/ ۴۴۱)

(۲) (من رواع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۸۹)

خودا بهر که ت بفا ته شه که تانه وه

ئه بی ته لحه و ئوم سه لیم (ﷺ) کوریکیان ده مریت.. ئوم سه لیم ده لیت به که سوکاره که ی: که ستان مهرگی کوره که مان به ئه بی ته لحه رانه گه یه نیت، هه تاخوم قسه ی بو ده که م.
 ئوم سه لیم ده لیت: ئه با ته لحه هاته وه، خواردنی شیوانم بو ناماده کرد و خواردی و خواردیه وه و سه رخه و یکی شکاند، پاشان له جاران جوانتر خوم بو پازانده وه و پیکه وه چو وینه سه ر جیگا.
 که دیتم تیری خوارد و کاری خو ی کرد، پیم وت: ئه ی ئه با ته لحه، ئه گهر قه ومیک قه رزیکیان دا به خیزانیک و دوا ی ماوه یه ک داوا ی قه رزه که یان کرده وه، ئایا خیزانه که ده توانن قه رزه که یان بو نه گیرنه وه؟
 ئه با ته لحه وتی: نه خیر ناتوانن.
 ئوم سه لیم ده لیت: پیم وت: ده ی وایدانن قه رزه که، کوره که ته. دواتر ئه با ته لحه ده که ویته ری بو خزمه ت پیغمبه ر (ﷺ) و ئه وه ی روویدا بوو بو ی ده گیریته وه، رسول الله (ﷺ) پی یی ده فهرموویت: خودا به ره که ت بخاته شه وه که تانه وه.
 ئوم سه لیم ده لیت: هه ر ئه وه شه وه دووگیان بووم.^۱

سوودی یه کتر بینین

یه کیک له هاوه له کانی ئه بو مه یسه ره ئه حمه دی کوری نزار (زکریا علیه السلام) گله یی ئه وه ی لیده کات که ده میتکه نه یبینیه.
 ئه بو مه یسه ره پی یی ده لیت: ئه ی برا که م.. سوودی یه کتر بینین، دوعا کردن و پارانیه وه یه بو یه کتر، توش هه رکات یادی منت کرد دوعا ی خیرم بو بکه، منیش هه رکات یادی تو م کرد دوعا ی خیرت بو ده که م.. ئیدی وه ک ئه وه وایه که به دیداری یه کتر شاد بووبین، ئه گهرچی یه کتریشمان نه دیبیت.^۲

(۱) (الف قصة و قصة/ ۱۷۴)

(۲) (ترتيب المدارك ج ۲۹/۶)

زانست و سامان

ئیمامی عهلی (علیه السلام) ده لیت: زانست له سهروهت و سامان باشتره، چونکه زانست تۆ ده پاریزیت، به لام تۆ ده بیته پاسهوانی سهروهت و سامان.. بۆ نه وهی بیپاریزیت.

نهوسنهکان

ئیمامی عومهر (رضی الله عنه) قامچییه که ی ده گرت به دهستییه وه و ده پۆشته قه ساخانه که ی زوبهیری کوری عهوام (که تاکه کوشترگه بوو له مه دینه دا) ههر کاتیک پیاویکی ده بینی دوو پۆژ به سه رییه که وه گوشتی ده کپی، قامچییه که ی پیا ده کیشا و پیی دهوت: ئه وه ناتوانی که میك له نهوست بگریته وه بۆ دراوسیکهت و ناموزاکانت؟!'

شوویك له من باشتریت!

موحه ممه دی کوری خالدى زه بی ده لیت: نه مانده زانی که خه یسه مه ی کوری عه بدولرهمان چه نده قورئان ده خوئیت، هه تا ئه و کاته ی که نه خو ش کهوت، ژنه که ی هات و دهستی کرد به گریان. خه یسه مه وتی: بۆچی ده گریه ییت ئه ی ئافرهت؟! مردن ئاکامی هه موومانه. ژنه که ی وتی: له دوا ی تۆ هه موو پیاویك له من هه رام بیت. خه یسه مه (رَحْمَةُ اللهِ) وتی: ئه و هه مووه م له تۆ نه ویست، ته نها ده ترسام شوو به موحه ممه دی به رام بکه ییت. چونکه پیاویکی خراپه کار و ئاره ق خۆره، منیش پیمخو ش نییه ئه م ماله ی که سی پۆژ جاریک خه تمیک قورئانم تیا کردووه، ببیته شوینی ئاره ق خو اردنه وه.

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۲/۳۶)

(۲) (صفة الصفوة/۵۵۸)

لایا تۆمان لہ دست دا؟!

ئەبوحەنیفە (زگمۇلۇڭ) دراوسىيەكى كەوشدرووى ھەبوو.. ھەموو رۆژەكەى كارى دەکرد، تا تاريكى شەو بالى دەكيشا بەسەر دنيادا، ئەوجا دەگەرايەو ھەبوو مالاكەكى، ياخود گۆشتى پىيوو دەيكولاند، ياخود ماسى پىيوو دەيىرژاند، پاشان دەستى دەکرد بە شەراب نۆشين، تا شەرابەكە دەيگرت و مەست دەبوو، ئەو كات ئەم گۆرانىيەى دەوتەو:

أَضَاعُونِي وَأَيُّ فِتْنٍ أَضَاعُوا... لِيَوْمٍ كَرِيهَةٍ وَ سَدَادٍ تُغْرِ

واتە: لە دەستيان دام، ئەمما چ لاويكيان لەدەست دا، بۆ رۆژى سەخت و نەخواراو و.. پىر كەردنەو ھەى كەلینەكان.

ئەم پياو ھەردەوام دەيخواردەو ھەى ئەم بەيتەى دەوتەو، تا خەو دەيىردەو، ئەبوحەنیفەش ھەموو شەو ھەى نوێژى دەکرد و بە گۆرانى وتنى دراوسىكەى زيانى پیدەگەشت، شەوئى لە شەوان.. ئەبوحەنیفە دەنگى دراوسى كەوشدروو ھەى نەبيست! ھەوالى پرسى، وتیان: پۆليس بردوويانە و ئىستا لە زیندانە. ئەبوحەنیفە نوێژى بەيانى کرد و كە رۆژ بوو ھەو ھەى سواری ئىستریك بوو و پۆشت داواى دیدارى ئەمیری کرد، پى پیدرا و پۆشتە لای ئەمیر، ئەمیر لە مەجلیسەكەیدا پى بۆ خۆش کرد و پى وت: چ پىوستىيەكت ھەى تا بۆتى جىبەجى بکەين؟ ئەبوحەنیفە وتى: دراوسىيەكى كەوشدرووم ھەى پۆليس گرتوويانە، ئەمیر فەرمان بدات ئازاد بکرىت. ئەمیریش ئازادى کرد، پاشان ئەبوحەنیفە بە دراوسىكەى وت: ئەى لاو ئايا تۆمان لە دەست دا؟!

لاو ھەى وتى: نا.. ھەرگیز لە دەست نەدا، بەلكو پارىزگارىت لىکرد و بە باشى ئاگادارى بوو! خواى گەورە پاداشتى خىرت بداتەو ھەى بۆ پىزگرتنى دراوسىكەت. ئىتر كەوشدروو ھەى لەو ھەى دواو، نەگەرايەو ھەى سەر شەراب خواردنەو ھەى گۆرانى وتن.

فودا نہینیت بیاریزیت

ئەحمەدی کۆری مەھدی (رەزەئەللاھ) دەلیت: شەوێ لە شەوانی بەغداد..
ژێک هاتە لام و باسی ئەوەی کرد کە لە خانەوادەیەکی بەریزە و تووشی
نارەحەتیەک هاتوو و، پێی وتم: تکت لێدەکم لەبەر خودا نەینییەکم هەیه
بیاریزە.

وتم: نارەحەتیەکت چیە تا بە پێی توانا یارمەتیت بدەم؟
وتی: ئیستا رقم لە خۆم دەبێتەو، چونکە من دووگیانم!!.. وە بە خەلکم
وتوو کە تۆ هاوسەرمی و ئەم کۆرپەش کە لە سکمدایە هی تۆیە! تۆش
ئابرووم مەبە و بەردەپۆشم بە، خودا پارێزەر و داپۆشەرت بێت.
ئەو رۆشت و منیش بێدەنگ بووم، هەتا منداڵەکی بوو، ئیمامی گەرەک
و چەن دراوسێیەک هاتن بۆ پیروزیایی لە دایکبوونی منداڵەکم، منیش
خۆشی خۆم بۆ دەربرین!!.. رۆژی دووهم دوو دینارم دایە دەست ئیمامی
گەرەک و پێم وت: ئەم دینارنە بەدە بەو ئافرەتە بۆ خەرجی منداڵەکە،
چونکە ئیمە پێشتر لێک جیاووینەتەو. ئیدی لەو بەدواوە هەموو
مانگیک لە پێی ئیمامەکەو دوو دینارم بۆ دەنارد و پێم دەوت: ئەمە
نەفەقە ی منداڵەکەیه.

دووسال گۆزەشت و منداڵەکە مرد.. خەلک هاتن بۆ سەرەخۆشیم
و منیش رەزابوونم بە قەدەری خودا دەرەبەری و سوپاسیانم دەکرد.
شەوێکیان پاش تێپەربوونی مانگیک ئافرەتەکە هات و هەموو ئەو
دینارنە ی کە بە ئیمامەکەدا مانگانە بۆم نارد بوو، بۆی گەراندەمەو و
وتی: خوای گەورە سەرت بپۆشی، وەک چۆن سەری منب پۆشی.
منیش وتم: ئەم دینارنە پەیوەست بوون بە منداڵەکەتەو، ئیستاش
هی تۆن، بیانە و چیت پێخۆشە وایان لێبکە.

هاورپی راسته قینه

کۆمه لیک هاورپی خوشه ویست، ده گهن به موحه ممهد باقاری
کورپی عه لی زهینولعابدین (عزیز) موحه ممهد پیان ده لیت: ئایا
یه کیکتان ده توانیت ده ست بکات به کیسه ی هاورپی کهیدا و چی
بوویت بیبات؟ نه وانیش ده لین: نه خیر کاری وه ها ناکهین!!
موحه ممهد ده لیت: که واته ئیوه برا نین، وه ک نه وه ی خوتان باسی
لیوه ده کهن.^۱

به کم سهیری مه که!!

قه تاده ده لیت: بۆمان باسکراوه که سوالکه ریک دیته خزمه تی عایشه
نه ویش ده نکه خورمایه کی پیده دات!! پتی ده لین: نه ی دایکی ئیمانداران.. به
ده نکه خورمایه ک خیر ده کهن؟!
عایشه (عزیز) ده لیت: به لئ وه لاهی وایه.. خه لک زۆره و ته نها خوا
تیریان ده کات، نه ی ئایا نه وه ده نکه خورمایه مسقاله زه پره ی زۆری تیدا
نییه؟!
وه ههروه ها جه عفه ری کورپی بورقان ده گیریته وه و ده لیت: پیمان
گه شتوو که هه ژاریک هاتوته خزمه ت عومه ر (عزیز) له و کاته دا
عومه ر هیشوو یه ک ترپی به ده سته وه ده بیست و ده نکه ترپیه ک ده داته
هه ژاره که و ده لیت: نه م ده نکه ترپیه مسقاله زه پره ی زۆری تیدایه، ئاوه ها به که م
سهیری مه کهن!^۲

(۱) (صفة الصفوة/ ۳۳۲)

(۲) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۱۱۹)

مه بادا.. مه سره ته که ی له دلم دهر نه چیت!

نه بو یوسفی قازی^۱ (رځم لږه) ده لیت: چه فده سال هاوه لی
 نه بوچه نیفه م کرد، فیرخوازی زانستی فهرمووده و فقه بووم، که مده ست و
 حالم شر بوو، روژیک له خزمهت نه بوچه نیفه دا بووم باوکم هات،
 له گه لیدا روژتم، باوکم پی و تم: نه ی کوره که م.. له گه ل نه بو چه نیفه دا قاچت
 رامه کیشه، چونکه نه و نانی برژاوه، توش پیویستت به موچه و خهرجی
 هه یه.

ئیدی منیش زوژیک له کاتی فیرخوازیم که م کرده وه و گوپرایه لی باوکم
 بووم و کاته که م دابه شکرد له نتوان کارکردن و خویندندا، پاشان یه که م روژیک
 که هاتمه وه کوپي نه بوچه نیفه.. پی و تم: چی مه شغولی کردوویت لیمان؟
 و تم: مه شغول بوون به کاره وه بو خهرجی و.. گوپرایه لیم بو باوکم.
 ئیدی دانیشتم، کاتیک خه لکه که هه ستان و روژتن، توره که یه کی پیدام و،
 وتی: بی دلی خو ت مه که. کاتیک سه یرم کرد ده بینم سهد دره می
 تیدایه، وه پی و تم: له کوپره کان دامه بری و کاتیک نه مهت ته واو کرد،
 ناگادارم بکه وه.

ئیدی بهرده وام ناماده ی کوپره کان ده بووم، وه ماوه یه کی که م تیپه ری
 کرد، سهد دره می دیکه ی پیدام، پاشان ده م نا ده میک سهد دره می
 پیئهدام، وه من هیچم پیئنه تهوت بو نه مانی پاره کان، وه ک بلئی
 که سیک پی ده لیت.. بهر له ته واو بوونی پاره که کیسه یه کی تری
 سهد دره می پیئهدام.. هه تا حالم باش بوو، و بوومه خاوه ن سامان.
 نه بو یوسف ده لیت: کوپیکم مرد، ناماده ی کفن و دفنی نه بووم و.. لی
 گه رام بو دراوسن و خزمه کانم...!! له ترسی نه وه ی نه وه ک زانستیکم له
 کیس بجیت له خزمه تی نه بو چه نیفه دا، دوا یی هه سره ته که ی له دلم
 دهر نه چیت...!!!

(۱) (أبویوسف القاضي: مناقب أبي حنيفة للإمام الموفق المكي ۱/ ۴۷۲، سير اعلام النبلاء ۵۳۶/۸، تاريخ بغداد ۲۴۴/ ۱۴)

برابهش لاهه ها ده بیت

عهدولپره حماني كوري عهوف كوچي كرد بو مهدينه، نه نه سي كوري ماليك ده ليت: رسول الله (ﷺ) عهدولپره حماني كرد به براي سه عدي كوري ره بيغي نه نساري (ﷺ) سه عدي پتي وت: نه سي عهدولپره حماني من له زور به سي پشتيوانان سه هروهم فره تره و له گه ل تودا به شي ده كه م، وه دوو هاوسهرم هه يه كاميانن به دل بوو.. بوت ته لاق ده ده م، ههر كه عيده كه ي به سه رچوو تو ماره ي بكه...!!

عهدولپره حماني نه يويست بن كار دابنيشيت و بجيتته سهر مال و حالي حازر، بويه وتي: خودا به ره كه ت پخاته خيزان و سامانته وه.. به لام تو ريگاي بازارم پيشان بده، نيدي خوم مال و حاليك بو خوم پيكي وه ده نيم. نه ويش بازاري پيشاندا.

ندي عهدولپره حماني دهستي كرد به كرين و فروشتن.. قازانچ كردن و كو كردنه وه.. ههر بويه زوري نه برد به رهنج و ماندوو بووني خو، مالي پيكي وه نا و.. ژني هينا.

بیر له فهلك مهكه وه

نه حمه دي كوري نه بي حه واري ده ليت: وتم به نه بو سوله يمانی دارانی: دويني له خه لوه تدا نويزيكم كرد و زور له ززه تم ليبرد! نه بو سوله يمان (رگم الله) پتي وتم: چشتيك نه و له ززه ته ي پي به خشيت؟ وتم: نه وه له ززه ته ي پي به خشيم كه كه س نه يبينيم له كاتي نويزه كه مدا. وتي: نه سي نه حمه د.. تو هيشتا لاوازيست، كه بيرت له خه لكی كردوته وه، بير له خه لكی مهكه ره وه.^۲

(۱) (صور من حياة الصحابة/ ۲۵۵)
(۲) (مواظ الصالحين والصالحات/ ۲۳۹)

تۆ له فودی ستهمکارانیت!

پیاویك ده چیته خزمه تی حه سه نی به سری و لیتی ده پرسیت: من بهرگ بو ئه میره ستهمکاره کان ده دوورم و خودای گه ورهش ده فهرموویت:

﴿وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾^۱

واته: پال مه ده ن به وانه وه كه سته میان کردوو، چونكه دوو چاری ئاگری دۆزه ده بن. ئیدی نازانم ئایا من له وانهم كه پشت به ستهمکاران ده به ستن؟!^۲

حه سه ن (رَحْمَةُ اللهِ) پیتی ده لیت: نه خیر.. ئه وانیه ده رزی و ده زوو ه كه ت پیتی ده فروشن، ئه وانه له وه كه سانه ن كه پشت به ستهمکاران ده به ستن و پشتیوانیان ده بن، به لام تو له خودی ستهمکارانیت!!^۳

له ویش وهك تۆ گێژه!!

ئیمامی شافعی (رَحْمَةُ اللهِ) ده لیت: دوو پیاو زوو ده هاتنه لای ئه عمه ش، یه کیکیان خولای فهرمووده بوو، پوژیک ئه عمه ش توپه بوو له وه یان كه خولای فهرمووده بوو.. پیاوه که ی تریان وتی: ئه گه ر ئاوه هاله من توپه بووایه، چیت نه ئه هاتمه وه بو لای...!!
ئه عمه شیش (رَحْمَةُ اللهِ) پیتی وت: كه واته ئه ویش وهك تو ئه حمه ق و گێژه...!! كه له بهر خووی به دی من، واز له شتیک ده هینیت كه سوودی ههیه بوی.^۴

(۱) (هود/۱۱۳)

(۲) (پوخته ی تهفسیری قورئان/۲۳۴)

(۳) (أنیس المؤمنین/۱۰۶)

(۴) (حرمة أهل العلم/۲۲۶)

به شیکه بۆ ههردوو کمان

عه بدوللای خوشکه زای موسلمی کوری سههعد (رحمها الله) ده لیت: ویستی هه جکردنم هه بوو، خالۆ موسلیم ده هه زار دیناری پیدام و پپی وتم: کاتیک چوویت هه شاری مه دینه بزانه هه ژارتیرین خانه واده کیه، نهو ده هه زار دیناره ی بده ری. که گه شتمه مه دینه پرساری هه ژارتیرین مالم کرد، پیشانیاندام و له ده رگامدا، ئافره تیک وهلامی دامه وه و وتی: تو کیت؟

وتم: من حاجیه کم له نه هلی به غداد، ده هه زار دینارم پی سپیردراوه که بیده م به هه ژارتیرین مالی مه دینه، پرسیارم کرد و ئیوه یان بۆ باسکردم، فه رموو وه ریگره.

ئافره ته که وتی: نه ی به نده ی خوا.. هاوه له که ت مه رچی هه ژارتیرینی داناوه، نهو خیزانه ی به رامیه رمان له ئیمه هه ژارتیرن، بیده ن به نه وان. عه بدوللا ده لیت: نهو مالم جیهیشت و چوو مه لای ماله که ی تر، له ده رگامدا و ئافره تیک وهلامی دامه وه، منیش باب ته که م بۆ باسکرد و نه ویش وتی: نه ی به نده ی خودا.. ئیمه و دراوسی که مان له هه ژاریدا هاوتاین، پاره که به شکه له نیوانماندا.

ناتوانم له وه زیاتر بفۆم

عوقبه ی راسبی ده لیت: چوو مه سه ردانى حه سه نی به سرى (رحمها الله) خه ریک بوو نان و گوشتی ده خوارد، پی وتم: فه رموو بۆ سه ر خوانی ئازاده کان (نهو که سانه ی به که س نیازمه ند نین خودا نه بیست). وتم: نانم خواردوو و ناتوانم له وه زیاتر بخۆم. حه سه ن وتی: سبحان الله...!! موسولمان هینده ده خوات که نه توانیت شتیکی دیکه بخوات!!^۲

(۱) (الف قصة و قصة/ ۱۸۶)

(۲) (مواظ الصالحین والصالحات/ ۱۹)

له فزمت پاشاکاندا

سیری سهقه تی () ده لیت: شه ویک له شه وان ویرده کهم خویند و له میحرابه کهدا قاجم پاکیشا.. بانگیان لی کردم: نهی سیری.. بهم شیوه له خزمهت پاشاکاندا داده نیشیت؟! منیش قاجم هه لکیشا و پاشان وتم: سویند به عزیزه تی تو خودایا.. چیت هه رگیز قاجم راناکیشم.

جونهید ده لیت: دواي نهوه سیری بو ماوهی شه ست سال نه به رۆژ، نه به شهو قاجی رانه کیشاوه.

وه ههروه ها نه بو موحه ممه دی نه لحه ریری ده لیت: من بو ماوهی بیست سال له خه لوته و ته نیایمدا قاجم رانه کیشاوه!! چونکه به راستی ره چاوکردنی جوانترین نه ده ب له خزمه تی (الله) دا باشر و له به رتره.

ترسان له پیا

نه بو عه بدوللای نه نتاکی ده لیت: فوزه یلی کوری عه یاز و سوفیانی سه وری () کو بوونه وه و، وتووژیان کرد.. سوفیانی سه وری دلنه رم بوو و گریا! پاشان وتی: ئومیده کهم نه م دانشته مان بیته مایه ی ره حمهت و به ره کهت بومان.

فوزه یل وتی: به لام نهی نه با عه بدوللا.. من نه ترسم له مه پر زهره رترمان نه بیت!! مه گهر تو باشرین قسه ی خووت نه کرد و منیش باشرین قسه ی خووم نه کرد، مه گهر تو قسه ت نه رازانده وه بو من و من قسه م نه رازانده وه بو تو؟!

سوفیان گریا و، وتی: منت ژیانده وه، خودا بتزینیته وه.^۲

(۱) (احیاء علوم الدین ۱۵۱/۵)

(۲) (الف قصه و قصه/ ۱۸۷)

بى ھودە پۇشتىن

مالىكى كۆرى دىنار (ﷺ) دەلىت: ئەھلى دىنيا پۇشتىن و خوشترىن شتى دىنيان نەچەشت. پىي دەلىن: ئەوۋە چىشتىكە كە خوشترىن چىژى ھەيە لە دىيادا؟ مالىك دەلىت: خوشترىن چىژى دىنيا ناسىنى پەرۋەردگارە ﷻ.

سەرۆكى ولات.. نەدارە؟!

عومەرى كۆرى خەطاب (ﷺ) داۋاي قەرەزىك دەكات لە عەبدولرەھمانى كۆرى عەۋف بە برى (٤٠٠) چوار سەد درھەم، عەبدولرەھمان (ﷺ) پىي دەلىت: قەرەز لە من دەكەيت، لە كاتىكدا بەيتومال لەبەر دەستى خوتدايە، بو لىي نابەيت و پاشان بىگىرەتەۋە؟
عومەر دەلىت: دەترسم لە بەيتومال بىيەم، لە ناكاو ئەجەلم بىت و نەتوانم پارەكە بگىرەمەۋە بو شوينى خۆي!! پاشان تو و ھاۋەلەكانىشت بلىن: قەيناكا ئەۋە بو عومەر بىت. ئىدى لەو دىنيا لە برى پارەكە، لە چاكەكانم بىەن...!! بەلام لە تو قەرەز دەكەم، ئەگەر بىشمرم تو دىت و لە مىراتىيەكەم دەيەتەۋە.

باسكردنى نىعمەتەكان

ھەسەنى بەسرى (ﷺ) دەلىت: باسى نىعمەتەكانى خوا بىكەن بەسەرتانەۋە، چونكە باسكردنيان.. شوكرى نىعمەتەكانە.

(١) (منجد الخطيب: ج١/٤٤)

(٢) (أنيس المؤمنین/١٢٧)

(٣) (من روائع اقوال الصالحين: ج١/١٠٠)

بلی قبولم کرد!

رؤژیک.. دزیک له مزگهوت نهعله کانی ئیمام موحیه دینی نهوه وی ده دزیت! ئیمام موحیه دین (رغمہ اللہ) ده که ویتته شوین دزه که و به دوایدا هاوار ده کات: ئهوا نهعله کانم پی به خشیت، بلی قبولم کرد.. بلی قبولم کرد..!! ماوهیه که بهو شیوه ده پروات به شوینیدا، به لام دزه داماو خیراتر راده کات و خووی وون ده کات.

دواتر ده لیتن به ئیمام موحیه دین: بوچی ئه ونده خووت ماندوو کرد؟! ئیمام ده لیت: پیم خووش نییه سبهی بو جووته نهعلیک له خزمهت پهروه ردگارد رابوو هسینریم و به هووی منهوه سزای که سییک بدریت!!

هاوده مه کانم هیلاکم ده که ن!!

مه نسوری کوری زازان (رغمہ اللہ) ده لیت: کاتیک به دیداری براده ریکم ده گهم، دلخووش ده بم به وهی که باسی خراپه ی هاوړپیه کمان نه کات، وه قسه ی غه بیه تکاریکم بو باس نه کات که غه بیه تی منی کرد بیت، وه به راستی من هیلاک ده بم به ده ست هاوده مه کاغه وه هه تا لیم جیا ده بنه وه، له ترسی ئه وهی نه وه که به باس کردنی که سانی دیکه خویشیان و منیش توووشی گونا به کن.

له کیوی عه ره فات

به کری کوری عه بدوللای موزنی (رغمہ اللہ) ده لیت: کاتیک له کیوی عه ره فات ته ماشای ئه وه هه موو حاجیه م کرد، وا هات به خه یالما که ئه گهر منیان له ناودا نه بووایه.. ئهوا خوا له هر هه موویان خووش ده بوو.

دوو ریگا بو مزگهوت

عبداللای کوری بیشر ده گپرتتهوه و ده لیت: له کاتی چوون بو نوژدا تاووسی کوری که یسان (رغم الله) دوو ریگای هه بوو بو مزگهوت: ریگایه که به نیو بازاردا تیده په ری و ریگایه که له شویتیکی ترهوه، پوژیک به ریگایه کیاندا ده پوشت و پوژی دواتر به ریگایه کیاندا، ئیدی هه کات به ریگایه کیاندا بازاردا برپوشتایه و نهو سه ره برژاوانه ی دوکانی گوشت فروشه کانی بدیبايه، نهو شهوه نانی نه ده خوارد (له ترسی ئاگری دوزهخ) و خهوی لی نه ده کهوت.

وه ئیبن ئه بی رواد ده لیت: تاووس و هاوه له کانیم ده بینی که له نوژی عه سر ده بوونهوه، پروویان ده کرده قیله و قسه یان له گه ل کهس نه ده کرد و به نزا و پارانه وه کانیاں هانیاں ده برده خزمهت په روه ردگار.

وتووژی گهیلانی و شهیتان

شیخ عه بدولقادی گهیلانی (رغم الله) ده لیت: پوژیک له بیاباندا بووم، تینویتی و.. برسیتی و.. گهرما زوریان بو هیتا بووم!! له ئاسووه نوریکی گهرمه بو ده رکهوت، پاشان گویم له دهنگیکه وه بوو ده یگوت: نهی عه بدولقادر.. من خودای تووم، نهوا هه رچی هه رام هه یه بووم چه لال کردیت!! منیش وتم: پرووت پهش بیت.. هه ی نه فرهت لیکراو!! ئیت نوره که گوپا بو تاریکی و دهنگه که ده یگوت: نهی عه بدولقادر.. به فه رمانی خودا و پاشان به زانیاری خووت ده ربازت بوو، هه ر به مشیویه چه فتا که سم له گه وه خواپه رستان گومرا کردوو، نه گهر به هو ی زانسته که ته وه نه بووايه تووشم گومرا ده کرد!! وه کاتی که لیتی ده پرسن: چونت زانی که شهیتانه؟! شیخ عه بدولقادر ده لیت: به وه دا زانیم که شهیتانه، چونکه خودای گه وه ر شتیک چه لال ناکات.. که خو ی هه رامی کردوو.

(۱) (صفة الصفوة / ۴۰۷ - ۴۰۸)

(۲) (نور الأبصار / ۲۳۴)

ژیان وانہ بے.. نابے

حەسەن دەلێت: رۆژێک لە گەڵ عەبدوللای کوێری موبارەک دا بووم (زگم ئێد) گەشتینە شوێنی ئاو خواردنەو و خەلکی ئاویان لێ دەخواردەو، عەبدوللا نزیک بوویەو بۆ ئـهـوێ ئاو بخواتەو، خەلکە کە نەیانناسی، قەرەباڵغیان دروست کرد و پالیاں پێوەنا، کاتی کە لێبوویەو، پێی وتم: ژیاں وانە بێ نابێ...!! ژیاں کاتی کە خوشە، کە نەناسرێن و شکۆدار نەکرێن و وەک کەسی ئاسایی دەرکەوین.^۱

گیرۆدە ی چیت؟

سەهلی توسەتری (زگم ئێد) دەلێت: مۆرید لە گیرۆدە بوون بە سەرپێچییەو دەترسێت و.. عاریفیش لە گیرۆدە بوون بە کوفرەو دەترسێت.^۲

یەک قوم ناو

دەلێن بە حەسەنی بەسری: پیاویک هەیه دەلێت: مەن شیرینی و فالودە ناخۆم، چونکە ناتوانم شوکری ئەو نەعمەتانە بکەم!! حەسەن (زگم ئێد) دەلێت: ئەو ئینسانێکی نەحمەق و گێژە! بۆچی ئەو دەتوانێت شوکری یەک قوم ناوی سارد بکات؟!^۳

(۱) (الاتقياء لأخفاء/ ۲۴۹)

(۲) (أقوال السلف/ ۱۴)

(۳) (من روائع أقوال الصالحين: ج ۱/ ۱۰۲)

من بو لهم پوژهم هه لگرتبوو

کاتی سه ره مه رگ سه عدی کوری ئه بی وه قاص (ﷺ) داوای جبهیه کی خوی کرد که له خوری دروست کرا بوو، کاتی که بویان هینا، وتی: لهم جبهه دا کفتم بکه، چونکه لهم جبهه دا پووبه پرووی بیبرواکان جه نگوام له به دردا.. من بو لهم پوژهم هه لگرتبوو.

چوون و گه پانه وه.. له بازار

ئین ئه بی عه دی ده لیت: داوودی کوری ئه بی هیند (ﷺ) هاته لامان و، وتی: ئه ی گه نه جه کان شتیکتان بو باس ده که م به لکو یه کیکتان سودی لی وه ربگریت، له ته مه نی لاویتیما زوو زوو ده چوومه بازار، کاتی که ده گه پامه وه بو مال، له سه ر خوّم پتویست ده کرد که هه تا فلان شوین ده بیت من یادی خوا بکه م، که ده گه شتمه شوینه که له ویشه وه له سه ر خوّم پتویست ده کرد که هه تا فلان شوینی تر ده بیت من یادی خوا بکه م، ئیدی لهم شوینه وه بو ئه و شوین هه تا ده گه شتمه وه ماله وه، من به رده وام یادی خودام ده کرد.

زولم مه که و.. مه ترسه

پیاویکی قوره یشی ده لیت به عومه ری کوری خه طاب (ﷺ): نه رمونیان به له گه لماندا، دلّمان پر بووه له ترس به رامبه رت! عومه ر ده لیت: ئایا له و توندیه مدا هیچ زولمیکم لیکردوون؟ پیاوه که ده لیت: نه خیر. عومه ر ده لیت: ده ی خوا ترسم زیاتر بکات له دلّتاندا!!^۲

(۱) (الف قصة وقصة/ ۲۶۸)

(۲) (تهذيب حلیة الأولیاء: ج ۱/ ۴۶۴)

(۳) (أنیس المؤمنین/ ۱۳۲)

گہورہی فزمتکار!

نہ بوعہلی ریباتی دہلّیت: بوومہ ھاوړی عہدوللای رازی (ﷺ) کہ
بہرہو دہشت و چولہوانی دہپوشت.
عہدوللا وتی: بہ مہرجیک ھاوړیتیت قبول ئەکەم کہ یەکیکمان
ببینہ ئەمیر. وتم: باشہ تۆ بہرہ ئەمیر. وتی: فەرمان لە من و
گوێراپہ لیش لە تۆ. وتم: بەلێ ھەر وادەکەین.
عہدوللا تورہکە یەکی ھینا. تویشووی سەفەری تیخست و دای
بہ شانیدا، وتم: بیھینہ با من ھەلّی بگرم. وتی: ئەی من ئەمیر
نیم و گوێراپہ لیش لە سەر تۆ نییە؟! کەواتە گوێراپہ لە بہ.
ئیدی پوشتین.. شەوێکیان ئاسمان پەحمەتی دہباراند، من
دانیشتم و عہدوللا ھەتا بەیانی بہ پاسەر مەوہ پاوہ ستا، جلوہ رگیکی
لە بەردا بوو نەیدەھیشت من تەر بېم، منیش لە دلی خۆمدا
دەمگوت: بریا من دەمردم و نەمدەوت: تۆ ئەمیر بە!

چۆن پوژت کردەوہ؟!

مروزی دہلّیت: پرسیم لە ئیمام ئەحمەد (ﷺ): چۆن پوژت
کردەوہ؟! ئەحمەد وتی: کەسێک کہ خواکە ی داوای ئەداکردنی فەرزەکانی
لێکات، پێغەمبەرەکە ی (ﷺ) داوای جیبەجێکردنی سوننەتەکانی لێکات،
دوو فریشتەکە ی داوای راستکردنەوہ ی کردەوہ ھەلەکانی لێکەن،
نەفسی داوای ھەوا و ئارەزووی لێکات، فریشتە ی گیانکیش
چاوہرێکی پوچ کیشانی بکات و سەرباری ھەموو ئەمانەش..
خاوخیزانی داوای خەرجی لێکەن، دہبێ ئەو کەسە چۆن پوژ
بکاتەوہ؟! ^۲

(۱) [حیاء علوم الدین ۱/۲۸۳]

(۲) (الف قصه و قصه/۱۸۸)

فیڑی زوری بۆ جی هیش تووین

ئه سمای کچی ئه بوبه کر (مؤلف) ده ئیت: کاتیک پیغه مبه ر (مؤلف) له مه ککه وه به ری کهوت بۆ مه دینه، ئه بوبه کر هه موو پاره کانی که پینج یان شه ش هه زار ده بوو، له گه ل خووی هه لگرت و به هاوړیه تی پیغه مبه ر (مؤلف) ده رچوو.

ئه بو قوحافه ی باپیرم (واته باوکی ئه بوبه کر) بینایی چاوه کانی له ده ست دابوو، هاته لام و وتی: ئه بوبه کر به خووی و پاره کانییه وه تووشی کاره ساتی کردن. وتم: نه خیر باپیره گیان.. ئه و خیری زوری بۆ جی هیش تووین...!! دواتر چووم ورده به ردم هینا و خستمه که له به ری ماله که و به بهرگیك دامپوشین، پاشان ده ستیم گرت و خستمه سه ر بهرگه که و پیم وت: باپیره گیان.. باوکم ئه مه ی بۆ داناوین. ئه و کاته باپیرم وتی: ده ی ئه گه ر ئه مه ی بۆ دانا، ئه وه نیعمه ته.

ته نها نوێژ کردن پیوه ر نیه

پیاویك به عومه ری کوری خه طابی وت: به راستی فلان پیاو راستگو یه. عومه ری فاروق (مؤلف) وتی: هاوسه فه ری بوویت؟ وتی: نه خیر. عومه ر وتی: ناکوکیه ک له نیوانتانا هه بووه؟ وتی: نه خیر. عومه ر وتی: ئه ی ئه مانه تیکت پی راسپاردوو؟ وتی: نه خیر. عومه ر وتی: تۆ که هیچ زانیاریه کت له سه ری نییه، له خو ته وه چۆن حوکم ده ده ییت...!! و ابزانم ته نیا له مزگه وت دا بینوته.. سه ری بهرز کردۆته وه و نزمی کردۆته وه...!!^۲

(۱) (الف قصة وقصة/ ۱۹۴)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۲۰۲)

شيفايه ك به ههنگوين

پۆژىك غومەرى كۆرى خەتاب نەخۇش كەوت.. پزىشكەكان ھەنگوینیان
 بۆ نووسى و لەو كاتەشدا ھەنگوین لە بەیتومالدا ھەبوو، كە لە
 ھەندى ولاتى پزگەر كراو ھەنگوینیان، بەلام
 غومەر (ﷺ) ھەنگوینەكەى بەكار نەھتیا ھەتا خەلكەكەى كۆ
 كردهو ھەنگوینەكەى سەر مینەر و وتى بە خەلكەكە: ھەنگوینیان پزىشكەكان
 ھەنگوینیان بۆ نووسىو و لە بەیتومالدا ھەنگوین ھەيە.. ئەگەر ئىو
 پزگەر پزىشكەكان ھەنگوینەكەى بەكار نەھتیا ھەنگوین ھەيە.. ئەگەر نا.. ئەوا
 لەمن ھەرام یت.

دوای بیستنی نهم قسانه خه لکه که دهستیان کرد به گریان و به تیکرای دهنگ مؤله تیان پیدا، خه لکه که بلاوه یان لیکرد و یه کیکیان بهوی تریانی دهوت: خوا پاداشتی چاکهت بداته وه ئهی عومهر...!! به راستی ئهرکی ئهو خه لیفانهت قورستر کرد که له دوای خوته وه دښن.

کی بہرگہ ده گریٹ؟!

نه بویه کری واستی ده گیر پته وه و ده لیت: سمنونی کوری همزه (رَحْمَةُ اللهِ)
وتی: نهی په روه ردگارم.. رازیم و بهرگهی هه موو قهزا و قه ده ریک
ده گرم، که له خزمهت تووه بیت.

دواى ئەو ە بۆ ماو ەى چوارده رۆژ، رڤره وى ميزكردى گيرا!! وهك
چۆن مار به سه ر له وه پيچ ده خوا، ئاوه ها سمون به لاي راست و
چه پيدا ده كه وت و لوول ده بوو له تاو ئازار، دواتر كه خواى گه وه ره
شيفاي پڤبه خشى، سمون وتى: ئەى په روه رديگارم.. به ميهره بانى خوٲ
لڤم خوٲ به، من په شيمانم له و قسه يه ى كه كردم.

(١) (موسوعة الأخلاق ج ١/١٤٦ - ١٤٧)

(٢) (صفة الصفوة/٤٦٩)

سہریازیکی نہناسراو!

فہروخ (زنگنه) ژیانٹیکی خوښی هه بوو له گهل هاوسه ره كهيدا، به لام نه وه نه بووه هوکار بو ته وهی خوښی دوور بگریت له ئه ركه ئیمانیه كهی كه غهزا كرده، بویه بن هیچ دوو دلییه كه فہروخ مائناوایی كرد له هاوسه ره دوو گیانه كهی و سی هه زار دیناری له لا جیهیشت، وه به مه بهستی غهزا كردن له مه دینه وه به رهو خوراسان بهرپی كهوت، پاش تیپه ر بوونی بیست و كهوت سال، وهك سوار چاكیكي به ته من و لیها توو، به سواری ته سپكه وه و پمیک به دهستییه وه.. خوښی كرده وه به ناو شاری مه دینه دا، له بهردهم ماله كهیدا دابه زی و به پمه كهی دهستی ده رگا كهی كرده وه، كوره لاویکی لن هاته دهر و پی وت: ئه ی دوژمنی خودا دیتته سهر ماله كه م؟ فہروخ وتی: نه خیر، به لكو ئه مه مالی منه و تو هاتوویتته سهر خیزانه كه م!! ده مه قاله و په لاماردانیان بوویه هوڤی كو بوونه وهی دراوسیکان و هه واله كesh گهشت به مالیکی كوری نه نهس و شیخانی مه دینه، ئه وانیش هاتن بو پشتگیری كردنی كوره لاوه كه، كه ناوی ره بیعه یه و خاوهن ماله كه یه!!

ره بیعه دهیوت: وه لاهی وازت لن ناهینم تا نه ته مه لای سولتان. فہروخیش دهیوت: وه لاهی منیش وازت لن ناهینم هه تا نه ته مه لای سولتان، تو هاتوویتته سهر ماله كه م و هاوسه ره كه م!! ده نگه دهنگ و ژاوه ژاویکی زور دروست بوو، به لام كاتیک خه لكه كه مالیکیان بینی هه موویان بیدهنگ بوون!!

مالیک (زنگنه) وتی: ئه ی پیاو هیچ شتیكت هه یه بیلیت؟

فہروخ وتی: ئه مه مالی منه و من فہروخم. ژنه كهی لهو كاته دا گوئی له دهنگی فہروخ بوو، ناسییه وه و هاته دهر وه، وتی: ئه مه پیاوه كهی منه و ره بیعه ش كوره كه یه تی، ئه و كاته ی منی جیهیشت من دوو گیان بووم پیوه ی. ئیدی ئه و كاته جهنگ و هه را.. بوویه خوښی و شادی! خه لکی بلاوه یان لن كرد و فہروخ رۆشته ژووره وه بو لای هاوسه ره كهی و پی وت: ئه مه كوره كهی منه؟ هاوسه ره كهی وتی: به لن ئه وه كوره كهی خوته. فہروخ وتی: من ئیستا چل هه زار دینارم پییه، ئه ی تو ئه و سی هه زار دیناره ی جیم هیشت چیت لن كرد؟ هاوسه ره كهی وتی: له شوینیک شاردوو مه ته وه، دوا ی چه ند رۆژیک بوئی دینمه وه.

ره بیعه رۆشت بو مزگه وت و وهك هه میشه كوړی به ست، مالیکی

کورې نه نهس و زانایان و گه وره پیاوانی مه دینه و خه لکانی له ده ور
 کوبوویه وه، دایکی په بیعه به فه پروخی وت: برؤ له مزگه وتی
 پیغه مبر (عزیز) نوټر بکه، پوشت و سه یری کرد کوریکي گه وره
 گیراوه، نزيك بوویه وه و که مټک پټیان بو خوش کرد، په بیعه سه یری
 دانه واند و وای پیشاندا که فه پروخی نه بینویه، فه پروخ پرسوی له
 که سټک: نه و پیاوه کی به؟ پیاوه که وتی: نه وه په بیعه کی کورې
 نه باعه بدولره حمانه. فه پروخ به دلیکی خوشه وه گه پرایه وه بو لای
 هاوسه ره که ی و پټی وت: کوره که تم له حاله تیکدا بینی، هیچ که سم له
 نه هلی فیهو عیلم نه دیوه له و بالاتر!! هاوسه ره که ی وتی: باشه
 ئیستا سی هه زار دیناره که ت پټ خوشه بو وتی به ینمه وه یان
 پله و پایه کی کوره که ت؟ وتی: نا سویند به خودا نه مه م پټ خوشتره.
 هاوسه ره که ی وتی: دهی بزانه من هه ره هم موو پاره که ی تووم له
 په روه رده کردنی کوره که تدا خه رچر دووه. فه پروخ وتی: دهی سویند به
 خودا به زایه ت نه داوه.

وه سه باره ت به زیره کی و زانستی په بیعه، یونسی کورې یه زید
 ده لیت: نه بوحه نیفهم بینی له لای په بیعه (رحمات الله) له هه ولی
 نه وه دابوو له و قسانه تیگات که په بیعه ده یکردن.

کی پیده که نیت؟!

فوزه یلی کورې عیاز ده لیت: ته لحه کی کورې موسه پریف (زکریا علیه السلام) پوژیک
 پیده که نیت، دواتر به نه فسی خو ی ده لیت: به چشتیک پیده که نیت؟! له
 راستیدا که سټک ده بیت پیکه نیت، که هیچ مه ترسییه کی نه مابیت و
 له پردی سیرات تپه ری کردیت! سویند بیت.. پینه که نم هه تا
 نه زانم کو تاییه که م چوون ده بیت؟!!

ئیدی هه تا له ژياندا بوو، نه بیزاوه ته لحه پیکه نیت!!^۱

(۱) (صفة الصفوة/ ۳۴۹، ۳۴۸)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۵۹)

بالىدەيەك لەناو ئاودا

كۆمەلىك زانا دەچنە لاي فاقمەي كىچى عەبدولمەلىك (رحمها الله) بۆ پرسە و سەرەخۆشى لە مەرگى عومەرى كۆرى عەبدولعەزىزى ھاوسەرى، داۋاي لى دەكەن كەمىك باسى عومەريان بۆ بىكات، تا بزانن پەفتارى ناو مالى چۆن بوو؟ چونكە كەس وەك ژن، پياۋەكەي ئاناسىت.

فاقمە دەلىت: لە نوپۇز و پۇژوودا لە ئىۋە زىاتى نەبوو، بەلام سوئند بە خودا كەسم نەدىۋە ھىندەي ئەو لە خوداترس بېت، ۋەللاھى خۆشترىن كاتى پياۋ ئەو كاتەيە، كە بە ھىلاكى دىتەۋە لاي خىزانى و كەمىك دەحەسىتەۋە، شەۋان لە نىۋان مەن و ئەودا تەنيا لىفەيەك ھەبوو، ھىندەم دەزانى يادى خۋاي دەكردەۋە و پادەپەرى و دەستى دەكرد بە بال پاتەكاندن، ۋەك بلىي بالىدەيەك بېت و كەوتبىتە ناو ئاۋىكەۋە، پاشان دەستى دەكرد بە گىريان! مېش لە دلى خۆمدا دەموت: ۋەللاھى خۆي بە ھەلاكەت نەبات باشە!! پاشان بەزەيىم پىدا دەھاتەۋە و لىفەكەم لەسەر ھەردووكمان لادەدا و پىم دەوت: خۆزگە و سەد خۆزگە ھىندەي پۇژھەلەت و پۇژئاۋا لە خەلافەتەۋە دوور بوۋىنايە، سوئند بە خودا لەۋەتى تىي كەۋتوۋىن خۆشيمان نەدىۋە.

لەگەر مۇستاجى كەس نەبىت

ھەمادى كۆرى زەيد دەلىت: ئەيۋبى سىختيانى (رەمى الله) پىي و تەم: بەردەۋام بە لە كەسابەتى ناو بازارىت، چونكە ھەتتا ئاتاجىت نەبىت بە براكانت، ۋەك ئەۋە ۋايە كە بەخىشندە بىت بۆيان، ئەگەرچى ھىچىشيان پى نەبەخىشەت.

تہوافیک بہ مہلہکردن!

موجاہدی کوری جوبہیر دہلئت: سیلاویک^۱ ہات..! چوار دہوری
کہعہی شہریفہی داپوشی، ئیدی تہواف کردن خوداپہرستیہک
بوو، خہلکی دہستہوسان بوون لہ ئہنجامدانی، ہەر
خوداپہرستیہکیش کہ خہلکی توانایان بہسہریدا نہدہشکا،
عہبدوللای کوری زوبہیر (موتہنما) ہہلدہستا بہ ئہنجامدانی، بوہ
عہبدوللا بہ ناو لافاوہکدا و بہ مہلہکردن دہستی کرد بہ تہوافی
بہیت!!^۲

کھ... خۆرہ، گہر بہفر و باران و سیلاوہ
وشک و برینگہ، یا قور و لیتاوہ
شیتانہ دیم، لہ دموری مالت گہریم
دل غہرقی ئہمین و جہرگ بۆت سوتاوہ

شتیک لہ دلتا ماوہ؟!

پیاویک بہ جنیودان و قسہی ناشیرین کہوتہ شوین ئہحنہفی
کوری قہیس، ئہویش ہیچ وەلامی نہدایہوہ، بہلام کاتییک
نزیکبوونہوہ لہ ئاوہدانی.. ئہحنہف (زگمۇلنۇ) پرووبہرووی پیاوہکہ
وہستا و پیتی وت: ئہی مہرد.. ئہگہر شتیک لہ دلتا ماوہ بیلئ،
نہوہک ہہندیک لہ نہفامہکانی گہرہک گوئیان لیت بیت و، بہو
شیوازہی خووت وەلامت بدہنہوہ!!^۳

(۱) سیلاو: لافاو)

(۲) صفة الصفوة/۲۷۹)

(۳) مواعظ الصالحین والصالحات/۱۹۴)

متمانه به پهروهردگار

ده لّین به ئه بوحازم (رَحْمَةُ اللهِ): سهرهوت و سامانه کهت چیه؟! ده لّیت: متمانه و پشت به ستمه به خوا و.. نائومیدی و بن نیازیمه به وهی له دهستی خه لکدایه.

تۆ شیاو نیت ببیته والی!

ئه قره عی کوری حابس چوووه خزمهت ئه میری باوه پداران عومهری کوری خه طاب، دیتی عومهر له گه ل منداله کانیدا یاری ده کات و منداله کان خو یان داوه به سهر شان و پشتیدا، ئه قره ع ده لّیت: ئه مه چیه ئه ی ئه میری باوه پداران؟! ئاوه ها ره فتار ده کهن له گه ل منداله کانتانا؟!

عومهری به سۆز و میهره بان بو ره عیهت (ﷺ) راده په ریت و لّی ده پرسیت: ئه ی تۆ ئه قره ع.. چی ده کهیت له ماله وه؟! ئه ویش ده لّیت: من که رۆشتمه ماله که مه وه، ئه وه ی وه ستاوه داده نیشیت، قسه کهر بیده نگ ده بیت، خه وتوو خو ی ریک ده کاته وه، وه من ده کویم هه یه هیچیانم ماچ نه کاردوووه!!

عومهر ده لّیت: ده ی که واته تۆ شیاو نیت ببیته والی به سهر موسولمانانه وه. ئیدی عومهر فه رمانی پیده دات و.. له سهر کار لایده بات..!!

غهمی دنیا.. نا!

مالیکی کوری دینار (رَحْمَةُ اللهِ) ده لّیت: ئه گهر دّیک غهمی ئاخیره تی تیدا نه بیت.. ویران ده بیت، وه ک چۆن خانوویه ک ئه گهر که سی تیدا نه ژی و چۆل بیت.. ورده ورده ویران ده بیت.

(۱) (من روائع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۷۰)

(۲) (ألف قصة وقصة/ ۲۱۰)

دواکھوتنی موچھی دوو مانگ

معاویہی کوری ئه بو سوفیان ماوهی دوو مانگ.. موچھی خه لکی له بهیتومال ده گریته وه و بو یان سه رف ناکات، رۆژیک سه رده که ویته سه ر مینهر و ده ست ده کات به وتاردان.

ئه بو موسلیمی خه ولانی (زکریا) بانگی ده کات و پیتی ده لیت: ئه و پاره ی له ژیر ده ستایه، نه هی تویه.. نه هی باوک و دایکت، ئیت به چ هه قیک له خه لکی ده گریته وه و مووچه کانیا ن پئی نادهیت!!!

توره بوون له روخساری معاویه دا (خوا لیتی خوش بیت) به دیار ده که ویت و خه لک چاوه ری ده بن هه تا بزانی چی ده کات؟! معاویه ئاماژه یان پیده دات که له شوین خویاندا میننه وه، پاشان داده به زیت و ده روات ده ست نوێژ ده گریت و بریک ئاو ده پژی نیت به خویدا، پاشان ده رواته وه سه ر مینهر و پاش همد و سه نای خودا ده لیت: ئه بو موسلیم راستی وت، من گویم له رسول الله (ﷺ) بوو ده یفه رموو: توره بوون له شه ی تانه، شه ی تانی ش له ناگره.. ئاوی ش ناگر ده کوژی نیته وه، ئه گهر که سیکتان توره بوو.. با ده ست نوێژ بگریت، ئه ی خه لکینه: له سه ر به ره که تی خوا ی (عزیز) به ری که ون بو وه رگریتی موچه کانتان.^۱

له وین و قین

ئیمامی عه لی (علیه السلام) ده لیت: خوشه ویسته که ت به شیوه یه کی ئاسایی خوشبوویت و زیاده روه ی له خوشه ویستی به که تدا مه که، نه وه ک رۆژیک رقی لی هه لبگریت، به هه مان شیوه رقت له هه ر که س هه یه زیاده روه ی تیدا مه که، نه وه ک رۆژیک ببیته یه کی که له خوشه ویسته کانت.

شکوډاری له ته قوادایه

ئیمامی شافعی (رحمۃ اللہ علیہ) ده گاته میسر.. عه بدوللای کوری
حه کهم پی ده لیت: نه گهر ده ته ویت له میسرده نیشته جی بیت،
با قووتی سالیکت هه بیت و.. په یوه ندیت به سولتانه وه
هه بیت، هه تا شکوی خوټ بپاریزیت.
ئیمامی شافعی پی ده لیت: نه ی نه بامو حه ممه د.. هه ر کهس ته قوا
شکوډاری نه کات، هیچ شتیک شکوډاری ناکات، من له غه ززه
له دایک بووم و، له حجاز گه وره بووم، نه وهی هه مان بوو ته نیا قووتی
شه ویک بوو!! له گه ل نه وه شدا قهت به برسیه تی نه ماوینه ته وه.

نویژه که یان لی تیکدایت؟!

عه بدوللای کوری عه باس (رحمۃ اللہ علیہ) ده لیت: خشوع له نویژدا نه وه یه که
نویژ خوین هینده بی ناگابیت له دنیا، که نه زانیت کی له لای راستیه وه
وه ستاوه و کی له لای چه پییه وه وه ستاوه بو نویژ.
جاریک موسای کوری جه عفر (عليه السلام) خه ریکی نویژ خویندن ده بیت
(پاش دانانی به ربه ستيك له به رده میدا)، دواي لی بوونه وه له نویژه که ی
که سیک پی ده لیت: خه لکی هینده هاتن به به رده متا.. هه تا نویژه که یان
لی تیکدایت. موسا ده لیت: نه وهی نویژی بو ده کهم زور نزیکتره له وهی که
به به رده ممدا ده روات.

(۱) الف قصة و قصة (۲۰۷)

(۲) (احیاء علوم الدین ۵/۱۶۶-۱۶۸)

فراپترین گومان

فوزہیلی کوری عہ یاز (ﷺ) دہ لیت: نا لہم شیوہ دا.. دہستی سوفیانی کوری عویہینہم گرت و پیم وت: نہ گہر وا گومان دہ بہیت کہ لہ سہر زہویدا لہ من و تو خراپتر ماوہ، نہوا خراپترین گومانٹ بردووه.

خوپرہوشتی لہہلی سہلہف

کومہ لیک دہ پوون بو مالی سوفیانی سہووری (ﷺ) بہ لام نہو لہ مال نابیت، خو یان دہرگا دہ کہ نہوہ و دہ چنہ ژوورہوہ.. سفرہ دادہ خہن و نان دہ خوون، کاتئ سوفیان دیتہوہ زور دلخوش دہ بیت بہو کارہ یان و دہ لیت: خوپرہوشتی لہہلی سہلہفتان بیر خستمہوہ.. نہوان ناوہا بوون...!!

سہرفوشیکی جنیو فروش!!

عومہری کوری خہ طاب سہرخوشیکی بینی.. ویستی بیبات بو نہوہی سزای بدات، سہرخوشہکەش دہستی کردہ جنیودان بہ عومہر.. ئیدی عومہر گہرایہوہ دواوہ و وازی لیہینا...!!
پییان وت: نہی ئەمیری ئیمانداران، بوچی کہ جنیوی پیدایت وازت لیہینا؟! عومہر (ﷺ) وتی: بو یہ وازم لیہینا.. چونکہ بہ جنیوہکانی تورہی کردم، ئەگەر سزام بدایہ نہوا بو تو لہ سہندنہوہی خووم بوو، منیش پیم خوش نییہ بو پاراستنی نہ فسم لہ موسولمانیک بدہم، ئیدی چاوہریم کرد ہتا ئارام بہمہوہ و تورہیہ کہم نہمینیت.

(۱) (منجد الخطیب: ج ۱/۴۶)

(۲) (احیاء علوم الدین ۵/۱۷۸)

(۳) (موسوعة الأخلاق ج ۱/۳۴۳)

بدہ لہ کوری بہرِیزترین

ئەنەس دەلّیت: پیاویک لہ میسرہوہ ہاتھ خزمہتی عومہری کوری خەطاب و پئی وت: ئەہی ئەمیری باوہرداران.. پەنا دەگرم بە تۆ لہ زولم و ستەم. عومەر وتی: پەنات ھیناوە بۆ کەسیک بەلّین وەھایە کە بتپاریزیت، بلّی بزائەم کیشەکەت چییە؟ پیاوہ کە وتی: پێشبرکیم کرد لہ گەل.. کوری عەمرۆی کوری عاصی ئەمیری میسر، پێشبرکیکەم لێبردەوہ.. ئیدی کورہ کە عەمرۆ بە قامچی دەستی کرد بە لێدانم و دەیوت: مەن کوری بہرِیزترینم. عومەر (رضی اللہ عنہ) نامە یەکی نوسی بۆ عەمرۆی کوری عاص، تپایدا داوای لێکرد کە خۆی و کورہ کە ی بکەوئە پئی و بە زووترین کات بگەنە لای ئەمیری باوہرداران، عەمرۆ و کورہ کە ی ھاتن.. ئەو کاتە عومەر پیاوہ میسریہ کە ی بانگ کرد و پئی وت: ھانی ئەوہ قامچی. بیگرہ و لیبیدە. ئیدی پیاوہ میسریہ کە بە قامچی دەستی کرد بە لێدانی کورہ کە ی عەمرۆ، عومەریش دەپگوت: بدہ لہ کوری بہرِیزترین.

ئەنەس دەلّیت: ئیدی لێیدا و سویند بە خوا ئیمەش پیمان خۆش بوو کە لێی بدات، بەلام کاتیک پیاوہ کە بەردەوام بوو لہ لێدانە کە ی.. ئاواتمان خواست کە دەستی لەسەر ھەلگریت، پاشان عومەر وتی بە میسریہ کە: قامچیہ کەت بخە سەر عەمرۆ. پیاوہ کە وتی: ئەہی ئەمیری باوہرداران.. ئەوہ ی لێیدام کورہ کە ی بوو، وە منیش ھەقی خۆمم وەرگرت. پاشان عومەر وتی: ئەہی عەمرۆ.. کە ی خەلکانتان کردە کوێلہ؟! لہ کاتیکدا ئەوان بە ئازادی لەدایک بوون. عەمرۆ وتی: ئەہی ئەمیری باوہرداران.. مەن ئاگاداری ئەم کارە نەبووم و ئەم پیاوہش نەھاتۆتە لام بۆ شکات کردن.

چاکەکاری پاستگۆ

مەعروفی کەرخێ (رضی اللہ عنہ) دەلّیت: چاکەکاران چەندە زۆرن!! بەلام پاستگۆیان چەندە کەمن!!!

تۆ ده میت پاک کرده وه. لیله دلی!

مالیکی کوری دینار (رَحْمَةُ اللهِ) له یه کیك له کۆلانه کانی به سره دا، پیاویکی سه رخۆش ده بینیت، به پشتا که وتوو وه، دَلۆپه مه ی به لیوه کانییه وه ده چۆریت و ده لیت: اللهُ.. اللهُ.. اللهُ..

مالیک ده لیت: جوان نییه ئه و ناوه گه وره یه، له دهم و لیویکی ته ره به شه رابه وه بیته ده ری. هه ره بۆیه ده روات و ئاو ده هیئیت، دهم و لیوی سه رخۆشه که ی پی ده شوات، پاشان دۆعای هیدایه تی بۆ ده کات و ده روات.

مالیک شه و له خه ونیدا، گوئی له ده نگیکه وه ده بیت که ده لیت: ئه ی مالیک.. تۆ له به ره ئیمه ده میت پاک کرده وه، ئیمه ش له به ره تۆ دلیمان پاک کرده وه.

له کۆتا به شی شه و دا مالیک بیدار ده بیته وه و ده روات بۆ مزگه وت، له رتگادا گوئی له پیاویک ده بیت که ده لیت: یاره ب.. من له به ره ده ستی تۆ دام و په شیمانم له کرده وه خراپه کانم، به گه وره یی خۆت تۆ به که م قبول بکه، یاره ب.. یاره ب..!

کاتیک مالیک نزیک ده بیته وه له پیاوه که، ده بینیت هه مان سه رخۆشه که یه که الله.. الله.. ی ده کرد، مالیک پی ده لیت: حالت چۆنه، ئه ی به نده ی خوا؟! پیاوه که ش ده لیت: ئه ی مالیک.. هه ره ئه وه ی که هیدایه تی دام، پی وتیت که حالم چۆنه.

کار بۆ فوا بکه

بیشری حافی (رَحْمَةُ اللهِ) ده لیت: با کرده و کانت له به ره ترسی لۆمه ی خه لکی نه بیت، کار و کرده و هت با ته نها بۆ په زامه ندی خوا بیت.

بۇ سەیری کتیب دەکەیت؟!

دەلّین بە عەبدولغەنى مەقدسى (رەھمەتۇلّەھى): پیاویك تەلاقی خواردووہ کہ تۆ سەد ھەزار فەرموودەت دەرخە! ئەویش دەلّیت: ئەگەر زیاتریشی بووتایە ھەر راستی دەکرد. ھەر ھەھا لیتی دەپرسن: تۆ کہ ئەو ھەموو فەرموودەیت دەرخرکدووہ، ئیدی بۆچی لە کاتی گێرانەوہدا سەیری کتیب دەکەیت؟! عەبدولغەنى دەلّیت: دەترسم ئەگەر سەیری کتیب نەکەم تووشی ریا بىم.

تەمەنت چەند رۆژیکە

حەسەنى بەسرى (رەھمەتۇلّەھى) دەلّیت: ئەى نەوہى ئادەم.. تۆ پیکھاتوویت لە چەند رۆژیک! ھەر کہ رۆژیک تیدەپەریت، بەشیکی تۆیش لەگەل خۆیدا دەبات، ئیدی تۆ کہ مانەوہت مەحالە لەم دنیاىەدا.. بۆچی کار بۆ دنیاىەك ناکەیت، کہ مانەوہت ئەبەدىیە تید؟!!!

کۆپى مردووان

مالیکی کۆپى دینار (رەھمەتۇلّەھى) ھەندیک جار کہ بى کار دەبوو، دەچوو لە گۆرستان کاتەکەى بەسەر دەبرد..!! رۆژیک پیاویك پیتی دەلّیت: ئەى مالیک لە نیو کۆپى مردوواندا دادەنیشیت، چی دەکەیت؟! مالیک پیتی دەلّیت: من لەگەل قەومیکدا دادەنیشم، ئەگەر لە لایان بىم ئازارم نادەن و، ئەگەر لە لایان نەمىتم غەیبەتم ناکەن.

(۱) (سیر اعلام النبلاء: ج ۲۱/ ۴۴۸-۴۴۹)

(۲) (انيس المؤمنین/ ۷۳)

تۆۋپاندىش دلىكى مازى دەۋىت!

كاتىك ئىمامى غەزالى (ر.ھ.ا) لە شارى توس گەرايەۋە.. باسى شىخىكىيان بۆ كىرد لە يەككىك لە گوندىكانى ئەو دەۋرۈبەرەدا، ئەۋىش بە نىەتى سەردان پۇشت بۆ خزمەتى، لەو كاتەدا شىخەكە لە زەۋىيەكىدا خەرىكى گەنم وەشاندىن بوو، كاتىك موحەممەدى غەزالى بىنى، پۇشت بۆ پىشۋازى كىردنى، ئىدى يەككىك لە ھاۋەلەكانى پىۋچاكەكە ھات و داۋاى لى كىرد تۆۋى گەمەكەى پى بىدات، بۆ ئەۋەى بىۋەشىنىت، ھەتا ئەو بى خەيال بىت و بچىت بە دەم غەزالىيەۋە، بەلام شىخەكە پازى نەبوو تۆۋى گەمەكەى پى بىدات، بۆيە غەزالى لە پازى نەبوۋنى شىخەكەى پىرسى، ئەۋىش وتى: چونكە مەن بە دلىكى حازر و.. زمانىكى پاراۋ بە يادى خوداۋە.. تۆۋەكە دەۋەشىنىم و ئومىدى بەرەكەت بۆ ھەموو ئەۋانە دەكەم كە شىتىكى لى دەخۆن، بۆيە ھەز ناكەم بىدەم بە ئەو، مەبادا بە دلىكى بى ئاگا و بە زمانىكى دوور لە يادى خوداۋە بىۋەشىنىت.

دلىۋى

سەھلى توستەرى (ر.ھ.ا) دەلىت: ھىچ شىتىك بە ئەندازەى دلىۋى سەخت و قورس نىيە لەسەر نەفس.. چونكە دلىۋى ھىچ پىشكىكى نەفسى تىدا نىيە لە ھەۋا و ئارەزوۋدا.

نۆۋى مالىۋاى

بەكرى موزنى (ر.ھ.ا) دەلىت: ئەگەر وىستت نۆۋىزەكەت سوۋد پى بگەيەنىت، ئەۋا بە خۆت بلى: پىدەچىت ئەمە دواھەمىن نۆۋىزەم بىت.

(۱) (احياء علوم الدين ۱۷۵/۵)

(۲) (أقوال السلف ۸۸)

پێیان بێ: مالیک نازانیت!

عەبدولرەحمانی کۆری مەھدی دەگیرێتەووە و دەلێت: پیاویکم بینی ھاتە لای مالیکی کۆری ئەنەس (رەمەلە) و چەندین رۆژ بە بەردەوامی پرسیری شتیکی لە مالیک دەکرد و ئەویش وەلامی ئەندایەووە!! ئیدی پیاووەکە وتی: ئەو ئەبەعدەدوڵلا.. من بە نیازی چوونە دەرەووم، وەلامی پرسیارەکەم چی بوو؟! مالیک ماوێھەکی زۆر سەری دانەواند و پاشان سەری بەرز کردەووە و وتی: ئەو برادەر.. من قسەبەک دەکەم کە گومانێ خێرم ھەبێت لە کردنیدا، بۆ ئەم مەسەلە ی تۆش من بە باشی لێ نازانم. وە ئێن مەھدی دەگیرێتەووە و دەلێت: پیاویکم پرسیری شتیکی لە مالیک کرد و ئەویش وتی: شارەزایی تەواوم لێ نییە. پیاووەکە وتی: من چەندین شوێنم بریووە و ھاتووم بۆ لای تۆ بۆ ئەوێ ئەو پرسیارەت لێ بکەم.. تۆش دەلێت نازانم!! مالیک وتی: دەو ئەگەر گەرێتەووە بۆ شوێنەکە ی خۆت، بە خەڵکەکە ی بێ: مالیک وتی: شارەزایی تەواوم لێ نییە.

نازانی بوون!

حەسەنی بەسری (رەمەلە) دەلێت: کاتیک بینیم خەڵک لە پەروەردگاریان رازی نین، ئیدی زانیم کە لە کەسانی وەك خوشیان رازی نابن.

عاسی بوون

ئێراھیمی کۆری ئەدھەم (رەمەلە) دەلێت: ئەگەر ویستت لە خوا ی (عەزەز) عاسی ببیت، ئەوا لە شوێنیکدا لێ عاسی ببە کە مولکی ئەو نەبێت و نەتبینیت.

(۱) مناقب الامام مالک (۳۹)

(۲) (من رواع اقوال الصالحين: ج ۱/۱۸۱)

کوان؟! پیاوانی مینبر له کوئن!!!

حەسەنی بەسری (زەھرا) له ماله خاکیه کهیدا دانیشتیوو.. وه فدیکی کۆیله کانی بهسره هاتنه خزمهتی و، وتیان: گهوره کاڤمان خراپ ههلسوکه و ڤیمان بهرامبهر دهکهن، بۆیه داوات لیده کهین وتاره کهی پۆژی ههینیت با لهسهه ئازادکردنی بهنده و کۆیله کان بیت.

حەسەن گوئی له قسهی وه فدی کۆیله کان گرت، بهلام چهند ههفتهیهک تیپهپی و لهو بارهوه وتاری نهدا، پاش ماوهیهک له پۆژی ههینیدا هاته سهه مینبهر و وتاریکی لهسهه ئازادکردنی کۆیله کان خویندهوه، که زۆر کاریگهر بوو لهسهه نوێزخوینان، به شیوازی که ههرچی له مزگهوته کهدا بوو، و کۆیلهی ههبوو، به بی بهرامبهر ئازادی کرد...!!

پۆزان تیپهپین و وه فدی کۆیله کان به ئازادکراوی هاتنه خزمهت حەسەن و، وتیان: بۆ سوپاسگوزاریت نههاتووین، بهلکو بۆ لۆمه کردنت هاتووین...!!

حەسەن وتی: لۆمه لهبهر چی ئهیهی بـراکانم؟! وتیان: ئیمه تکامان لیکردیت که پهله بکهیت له وتاره کهتدا، بهلام تۆ چهند ههفتهیهک دوات خست، له کاتیکدا ئیمه لهوپهپی موحتاجیدا بووین بۆ ئهوه خوتبهی تۆ!!

حەسەن وتی: من بۆیه وتاره کهم دواخست، چونکه خۆم کۆیلهم نهبوو ههتا ئازادی بکهم، وه پارهشم نهبوو کۆیلهیهک بکرم و دواتر ئازادی بکهم، ههتا خوای گهوره سههرکه وتووێ کردم بهندهیهکم کپی و ئازادم کرد، یهکه مجار قسه کانم له خۆمدا جیه جی کرد، پاشان داوام له خهک کرد و ئهوانیش به دهم بانگهوازی خوداوه هاتن.

فواز یارانی بهههشت

حەسەنی بەسری (زەھرا) دهلیت: خواستن و داواکردنی بهههشت، به بی کردهوهی باش.. تاوانیکه له تاوانهکان.

چاوم فرميسكى بۇ رشت و.. دلم بوى توقى!

عەتا دەلت: پاش مردنى عومەرى كورى عەبدولعەزىز (رەگەلەند) چوومە لاي
فاتمەى خىزانى و پىم وت: ئەى كچى عەبدولمەلىك.. باسى ئەمىرى باوەردارانم بۆ
بكه. وتى: باست بۆ دەكەم، بەلام ئەگەر زىندوو بووايه بۆم باس
نەدەكردىت!!!

فاتمە (رحمها الله) وتى: عومەر نەفس و جەستەى يەكلا كردبوويهو بۆ
خەلك، رۆژەكەى دادەنىشت بۆ كار و بارىان تا ئىوارەى لىدەهات،
هەرچىيەكىشى بۆ تەواو نەكرايه، دەيەتانهو مال و بۆ شەوہەكەى
تەواوى دەكردن، دواتر داواى چراكەى دەكرد كە بە پارەى خۆى پۆشنى
دەكردەوہ، ھەلدەستا دوو ركات نوپژى بەجئ دەيتنا، پاشان سەرى
دەخزانە نىوان دەستەكانى و فرميسكى دەباراندە سەر روومەتى، بە
جۆرى بەرەنسكى دەدا دەموت ئەوا گيانى دەرچوو، جگەرى شەقى
برد..! شەوہەكەى ئاوا دەمايەوہ تا پۆشن دەبوويهوہ، رۆژەكەشى
بەرۆژوو دەبوو.

فاتمە وتى: لىتى نزيك بوومەوہ و وتم: ئەى ئەمىرى باوەرداران بۆ چ
شتىك بوو دوينئ شەو ئاوات لىھات؟

عومەر وتى: واز لە ئىشى من بەيتنە و بپۆ بە دەم كارى خۆتەوہ.
پىم وت: من بە ئومىدى وەرگرتنى ئاموژگاريم. عومەر وتى: كەوايه پىتى
دەلىم، من سەيرى خۆم كرد، كراومەتە گەورە و لىپرسراوى ئەم
ئوممەتە، لە بچوك و گەورە و رەش و سوورى، پاشان يادى.. غەربىكى وونبوو
و.. ھەژارىكى موحتاج و.. ئەسیرىكى بى سەر و شوين و.. نمونەى ئەمانەم
كردەوہ، لە دوورترين شار و ئەترافى زەوى، زانيم كە خواى گەورە پرسياريانم
لىدەكات و بەراستى موحمەدیش (ﷺ) بەلگەيەكى پروونە لە سەرم، بۆيە
ترسبك لە نەفسى خۆم ترسام، كە چاوم فرميسكى بۆ رشت و.. دلم بوى
توقى، ھەر چەند زياتر يادم دەكردەوہ، دلم زياتر دەتوقى، ئەى فاتمە.. ئەوا
پىم وتيت، دە تۆش پەند وەربگرە، ياخود وازبەيتنە.

نه له‌بوو فومم بیر بفه‌یت‌وه؟!

ئوم زه‌ری خزمه‌تکاری عائیشه‌ی دایکی ئیمانداران ده‌ل‌یت: عه‌بدول‌لای کوری زوبه‌یر (ع) سهد هه‌زار دره‌می نارد بو عائیشه، ئه‌ویش ده‌ستیکرد به‌ دابه‌ش‌کردنی، کاتیک ئیواره‌ داهات پتی وتم: ئه‌ی ئوم زه‌ر خواردنه‌که‌مان به‌ینه. منیش وتم: ئه‌ی دایکی ئیمانداران.. ئه‌و هه‌موو پاره‌ت له‌به‌ر ده‌ستا بوو، وه‌ل‌ی نه‌توانی بای دره‌مه‌یک گوشتان بو بک‌ریت؟! عائیشه (ع) وتی: ده‌ی تو ئه‌بوو بیرم بخه‌یت‌وه، هه‌تا وام کردبا.

ما‌فی برایه‌تی ده‌زانیت؟!

پیاویک هاته‌ لای ئه‌بو هوره‌یره (ع) و پتی وت: من ده‌مه‌و‌یت له‌به‌ر خوا برایه‌تیت بکه‌م. ئه‌بو هوره‌یره وتی: ئایا ما‌فی برایه‌تی ده‌زانیت؟! پیاوه‌که‌ وتی: پیم بل‌ی تا بیزانم. ئه‌بو هوره‌یره وتی: یه‌کیک له‌ مافه‌کانی برایه‌تی ئه‌وه‌یه‌ من و تو یه‌کسان بین و.. تو له‌به‌رت‌ر نه‌بیت بو دینار و دره‌مه‌کانت، هه‌تا من. پیاوه‌که‌ وتی: من هیش‌تا نه‌گه‌شتوومه‌ته‌ ئه‌و پله‌ و مه‌قامه‌!! ئه‌بو هوره‌یره وتی: ده‌ی که‌وايه برۆ و وازم ل‌ی به‌ینه.

قه‌لغانی لیماندار

سوفیانی سه‌ه‌وری (رحمه‌الله) ده‌ل‌یت: زه‌مانیک له‌مه‌وبه‌ر ئیمانداران سه‌روه‌ت و سامانیان نه‌ده‌ویست، به‌لام ئه‌مرۆ سه‌روه‌ت و سامان سوپه‌ری ئیمانداره.

(۱) (الف قصة و قصة/ ۲۳۸)

(۲) (الحب فی الله/ ۲۸)

(۳) (روضة الزاهدين/ ۹۲)

بریا دوو فریشتہ کیشم نہ یاندہ زانی!!

ٹہ بوعہ بدوللای خزمہ تگوزاری موحمہ مہدی کوری ٹہ سلہم دہ لیت: زیاتر لہ بیست سال ھاوہ لیتی موحمہ مہدی کوری ٹہ سلہمی توسیم کرد () لہو شوینانہ دا کہ من ٹہ مبینی.. نہ مدیوہ کہ نویژی سوننہت بکات، بیجگہ لہ رۆزانی ھینی، وہ نہ مدیوہ کہ تہ سیبجات بکات یاخود قورٹان بخوینیتہ وہ، وہ هیچ کہ سیش لہ من زیاتر شاره زای کردہ ئاشکرا و نہینییہ کانی نہ بوو، وہ چہ ندجار گویم لی بوو سویندی دہ خوارد و دہ یگوت: ٹہ گہر ہمتوانیا لہ کاتی زیندوو کردنہ وہی سوننہتہ کاندہ نہ ھیلیم دوو فریشتہ کیشم ہمین، ٹہوا ٹہو کارہم دہ کرد لہ ترسی ریا.. بہ لام ناتوانم.

وہ ھہروہ ھا موحمہ مہدی کوری ٹہ سلہمی توسی دہ یگوت: من چیمداوہ لہم خہ لکھ؟! ! من خواہی گہورہ لہ پشتی باوکمدا بہ تہ نیایی خہ لقی کردم، پاشان بہ تہ نیایی لہ سکی دایکمدا مامہوہ، پاشان بہ تہ نیایی دہ خریمہ گۆرہوہ، پاشان دوو فریشتہ کہ بہ تہ نیایی پرسیارم لی دہ کھن، پاشان بہ تہ نیایی کردہ وہ کانم دہ خریمہ ترارزووہ وہ.. دواتر ٹہ گہر بخریمہ بہ ھہشتہ وہ ٹہوا بہ تہ نیایی دہ خریمہ بہ ھہشت، وہ ٹہ گہر بخریمہ ناو ٹاگرہوہ ھہر بہ تہ نیایی دہ خریمہ ناویہ وہ.. ئیدی من چیمداوہ لہ خہ لکی!! وہ للاھی.. دوور کہ وتنہ وہ لہ خہ لکی گہورہ ترینی غہ نیمہ تہ کانہ.

زیندوو یہ کی مردوو

پرسیار کرا لہ حوزہ یفہی کوری یہ مان دہ ربارہی زیندووہ مردووہ کان، حوزہ یفہ () وتی: ٹہوہی کہ ھہول بو گۆرینی خراپہ کان نادات.. نہ بہ دہستی، نہ بہ زوبانی، نہ بہ دلی، ٹہو کہ سہ.. زیندوو یہ کی مردووہ.

(۱) (حلیۃ الأولیاء ۲۴۳/۹)

(۲) (سلوۃ الأحزان/۸۱)

(۳) (صفقات رابحة/۱۷۶)

نه غه مبار ده بم.. نه دلفوش!!

مالیکی کوری دینار ده لیت: له و کاته وهی که به باشی خه لکم ناسیوه..
نه دلم خوش بووه به وهی که ستایشم بکن، نه غه مبار بووم
به وهی که زهمم بکن. پتی ده لیت: دهی بو و بیر ده که پته وه!!
مالیک (رحمۃ اللہ علیہ) ده لیت: چونکه خه لکی هم له ستایش کردند، هم
له زهم کردند.. زور زیاده ره وی ده کهن.^۱

لهی به نده کم

نه بایه زیدی بوستامی (رحمۃ اللہ علیہ) ده لیت: خه لکی له ده ست لپرسینه وه
هه لیتن و منیش داوا کارم له خوا که لپرسینه وهم له گه لدا بکات.
پتی ده لیت: بوچی وا ده لیت؟!
نه بایه زیدیش ده لیت: به لکو له و لپرسینه وه دا خوای (عزیز) پیم
بفرم و ویت: نهی به نده کم. منیش عهرزی ده کم و ده لیم: سهرم
له ریته.. نهی په روه ردگارم. ئیدی به فرمایشتی (نهی به نده کم) من
شهره فمهند نه بم به سهر نه هلی دنیا دا، پاشان چی پی باشه با
نه وهم له گه لدا بکات.^۲

که مته رفه می

عه بدوللای کوری موباره ک (رحمۃ اللہ علیہ) ده لیت: له گه وره ترین موسیبه ته کانی
پیاو نه وهیه که بزائیت خودی خوئی که مته رخه مه، به لام هیچ به لایه وه
گرنگ نه بیت و خه بو که مته رخه مییه کهی نه خوا.

(۱) مواعظ الصالحین والصالحات/ ۱۷۵

(۲) سلوة الأحرار/ ۸۱

پزل و پوزیتان لای فودایہ

کورانی عومہری کوری عہدولعزیز لہ پاش خوئی ہمہوویان باری ئابوریان
باشبوو، گہرچی عومہر (رگم اللہ) شتیکی بو جی نہہیشتبوون لہ
دارای دنیا، بہلام نہوہی ہندی لہ خہلیفہکان.. (یاخود راسترہ بلیین:
پاشاکان، چونکہ لہ دواۓ حہسہنی کوری عہلی یہوہ (عالی اللہ) خہلافہت
نہماوہ و بووہتہ پاشایہتی، بیجگہ لہ عومہری کوری عہدولعزیز کہ لہناو
جہرگہی پاشاکاندا جاریکی تر خہلافہتی راستہقینہی چوار یارہکہی
پیغہمہری (محمّد) زیندو کردہوہ) بہو ہمہو سہروہت و سامانہوہ کہ
لہ باوکہ پاشاکانیانہوہ بویان جیما بوو، بیناون کہ سوآلیان کردوہ.
ئین جہوزی دہلیت: بیستوومہ کہ مہنسور بہ عہدولپرہحمانی کوری قاسمی
کوری موحمہمدی کوری ئہبوبہکری صدیقی (رضی اللہ عنہ) وتوہ: ئاموژگاریم بکہ.
ئہویش وتوہتی: عومہری کوری عہدولعزیز مرد و یازدہ (۱۱) کوری لہ پاش
بہجیما، میراتیہکہی تہنیا حہقدہ (۱۷) دینار بوو، بہ پینج (۵) دیناری
قوماشی کفنہکہی بو کردرا، بہ دوو (۲) دینارش جیگای گوپرہکیان بو کری،
ئہوہشی مایہوہ دابہشکرا بہسہر کورہکانیدا، ہەر کورہی نوژدہ (۱۹) درہمی
بہرکہوت، بہلام کاتیک ہیشامی کوری عہدولملیک مرد، ئہویش یازدہ (۱۱)
کورپی لی بہجیما، کہ سہروہتہکہی ہیشام دابہشکرا، ہەر کورپیکی ہہزار
ہہزار دیناری بہرکہوت (واتہ یہک ملیون دینار بو یہک کور!) پوژان تپہرین و
یہکیک لہ کورہکانی عومہرم بینی لہ یہک پوژدا باری سہد ولاخ شتومہکی لہ
پیئاوی خوادا بہخشی، ہہروہہا یہکیک لہ کورہکانی ہیشامم بینی خہلکی
خیریان پیدہکرد.

دووچار گوڤرايه لي دايم نه بووم!

نه بابه زیدی بوسنامی (زکوة اللہ) ده لیت: دووچار گوڤرايه لي دايم نه بووم، تووشی زیان و خراپه هاتم، جاریک فهرمانی پیدام که له سه ربانه وه پروه کی تالیشک بخمه خواره وه.. له وکاته یدا که خهریکی نه و کاره بووم، دايم بانگی لی کردم و وتی: ده ست هه لگره.. کوړم. وه لی من پارچه یه که له ده ستم که وته خوارئ و، بو ته سلیم بوون به فهرمانه که ی نه و، ویستم پارچه تالیشکه که بگره وه، که چی که وتمه خوارئ و لووتم بریندار بوو..! ئیدی زانیم نه وه به هو ی زوو جیه جی نه کردنی نه مری دايمکه وه بوو..!!

وه جاریکی دیکه.. داوای ناوه ی نانی لی کردم و، وتی: یه که گوژه هه لگره.

وه لی من دوو گوژه م هه لگرت، کاتیک ده رکه و تم، سه رخو شیک هات. لیدام و گوژه یه کی شکاندم، ئیدی نه وه شم له پیچه وانیه فهرمانی دايمکدا بینیه وه..!!

هه روه ها پرسیار ده که ن له نه بابه زید: به چ شتیک که شتیه نه م پله وپایه؟ له وه لاما ده لیت: به ره زامه ندی دايمک.

زیندانی پر له فیږ!!

حه ججاج، ئیبراهیمی تهیمی ده خاته زیندان، پی ده لیت: دوعا بکه با خوای که وره رزگارت بکات. ئیبراهیم (زکوة اللہ) ده لیت: بی گومان زیندانی کردنم خیری تیدایه که خوا کردوویه تی به نسیم، منیش پیم خوش نییه نزا بکه م، هه تا خوا له شتیک رزگارم بکات که خیری تیدابیت بووم.

(۱) روضة الجبور ومعدن السرور/ ۲۲)

(۲) اقوال السلف/ ۸۲)

دوله مهندي به شيوه فقير

ئيمام نه حمه دي كورې حه نېل (ﷺ) دهرسي به كومه له خه لكك
دهوته وه، له نيوانياندا پياويكي بيني كه بهرگيكي كونه ي پوشيېوو.. كاتيك
له دهرس وتنه وه كه ي بوويه وه و خه لكه كه روشتن، ئيمام نه حمه د پياوه كه ي
بانگ كرد و پتي وت: نهو بهرمانه بهرز بكه وه.. هه زار دره مه مي تيدايه،
هه لي بگره و بيه، گوزهراني خو تي پي باشتر بكه.
پياوه كه وتي: من دهوله مهندي و پتويستم بهم پارويه نيه.
ئيدى ئيمام نه حمه د له پياوه كه توره بوو و پتي وت: نه ي باشه
نه تبستوه كه پيغهمبر (ﷺ) دهفرمويت: بهراستي خوا پتي
خوشه كه رهنكدانه وه ي نيعمه ته كاني به روا له تي بهنده كانييه وه ببينيت.

كاري زانايان قورستره

يه زيدى كورې هارون ده ليت: نه مديو كه سيك له نه بوچه نيفه
(ﷺ) زياتر له خودا پترسي، ديتم پوزيك له بهر خوردا
دانيشتبوو له نزيك مالي كه سيك، پيم وت: نه ي نه باحه نيفه..
روشتبايه بهر سي بهري خانووه كه!!
نه بوچه نيفه پتي وتم: خاوه ني نه م خانووه هات و.. برپك قهرزي
ليوه رگرم و خانووه كه شي كرده ره هن له لام، بويه پيم خوش نيه له
سي بهري خانووه كه يدا دانيشم، نه وهك سي بهري خانووه كه ي شي ببپته
رپيا و سوود وه رگرتن بوم، چونكه له سه ر زانكان پتويسته كاري
زياتر نه نجام بدن، له وه ي كه به زانسته كه يان خه لكى بو بانگ
ده كن.^۲

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۳۱۴)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۲۳۴)

نہ فسم تامہ زرؤیہ بؤ بہہشت

رہ جای کوری حہ یوہ وەزیری دلسۆزی خەلیفە ی دادپەرورەر عومەری کوری
عەبدولعەزیز دەلیت: لە خەزەت عومەردا بووم، کاتیک والی بوو لە شاری
مەدینە ناردی پۆشاکیکى بۆ بکرم، پۆشتم بۆم کرى بە (۵۰۰) پینج
سەد درەھەم.. کاتیک سەیری کرد وتی: پۆشاکیکى باشە،
ئەگەر نرخەکەى ھەرزان نەبووایە...!! بەلام کاتیک
بوویە خەلیفەى موسلمانان ناردی پۆشاکیکى بۆ بکرم، پۆشتم
بۆم کرى بە (۵) پینج درەھەم، کاتیک سەیری کرد وتی: پۆشاکیکى
باشە ئەگەر نرخەکەى گران نەبووایە. کاتیک گویم لەم قسەىەى بوو
گریام...!! عومەر (رەزەلەلەلە) وتی: چى دەتگريینیت ئەى رەجا؟
وتم: بیری ئەو قسەىەم کردووە کە بەر لە سالانیک، بۆ ئەو
پۆشاکەى بۆم کرىت، کردت. عومەرىش نەینى ئەو ھەلوستەى
بۆ ناشکرا کردم و، وتی: ئەى رەجا.. من نەفسیکى پەرۆشم ھەىە،
ھەر شتیکم بە دەست ھینابى، نەفسم پەرۆشى لەو بەرزتر
بوو، نەفسم پەرۆشى ھاوسەرگىرى بوو لەگەل دۆتھامەکەمدا
(فاتمەى کچى عەبدولمەلىک) و ھینام، پاشان نەفسم پەرۆشى
ئیمارەت بوو، ئەویشم بە دەستم ھینا و بوومە ئەمىرى مەدینە،
پاشان نەفسم پەرۆشى خەلافەت بوو، ئەویشم بە دەست ھینا و
ئىستاش ئەى رەجا.. نەفسم پەرۆشى بەھەشتە، بۆیە ئومیدەکەم
لە ئەھلى بەھەشت بم.

گىرپانەوہ. یان بەخشین؟!

عەبدوللای کوری عومەر (رەزەلەلەلە) دەلیت: گىرپانەوہى یەك
دانقى حەرەم بۆ خواوہنەکەى، زۆر باشترە لە بەخشینى
سەد ھەزار لە پىی خوادا.

(۱) (دۆتھام: کچى مام)
(۲) (الف قصە و قصە/ ۲۱۱-۲۱۰)

ئاگر نایسوتینیت!!

ئەبىي معشەر دەگىرىتەوہ و دەلٓيت: لە كۆرٓيكي ئەبو حازم دا، عەونى كۆرى
عەبدوللام بىنى (رەمەللى) دەگىريا و فرمىسكەكانى دەسوى بەروخساريدا، پٓيان
وت: بۆ وا دەكەيت؟! عەون وتى: پٓيم گەشتووہ هەر بەشىكى جەستەى
مروڤ، فرمىسكى بەندايەتى بەركەوٓيت.. ئاگر نایسوتینیت.

لەم بیاوہم لە دەست چوو!

حەسەنى بەسرى (رەمەللى) دەلٓيت: ئافرەتٓيكي سۆزانى ھەبوو، سٓى
يەكى جوانى برد بوو بۆ خۆى، تەنھا بە (١٠٠) سەد دینار پٓي دەدا خەلكى
بچنە لای، عابدٓيك ئافرەتەكە دەبٓيت و پٓي سەرسام دەبٓيت، دەچٓيت و بە
دەستەكانى خۆى كار دەكات تا سەد دینارەكەى بۆ كۆ دەكاتەوہ، پاشان
دەرواتە لای ئافرەتە جوانەكە و پٓي دەلٓيت: مٓن تۆم بە دلە و بۆ گەشتن بە
تۆ رۆشتووم بە دەستەكانم كارم كەردووہ و ئەم سەد دینارەم
خەركەردۆتەوہ تا بٓيمە لات.
ئافرەتەكە دەلٓيت: وەرە ژوورى.

عابدەكە دەچٓیتە ژوورى و لەسەر جٓگاكەى دادەنیشٓيت كە لە ئالتون
دروستكرا بوو، پاشان دەلٓيت بە ئافرەتەكە: دەى وەرە. كاتٓيك لە نٓیوان
قاچەكانیدا دادەنیشٓيت، عابدەكە بٓيرى ئەو كاتە دەكاتەوہ كە دەچٓیتەوہ بەر
دەستى خودا، ترسٓيك دايدەگرٓيت و، دەلٓيت بە ئافرەتەكە: وازم لٓى بھٓینە با
بچمە دەرى، سەد دینارەكەش بۆ خۆت.

ئافرەتە سۆزانییەكە دەلٓيت: چى بووہ؟! كەوات لٓیھات، خۆت وتت كە بە
زەحمەت گەشتووٓیتە لام، ئٓیستا لەپٓر بۆ دەتەوٓى پٓرۆى؟!

عابدەكە دەلٓيت: لە ترسى خودا تۆم لەبەر چا و كەوت، ئٓیستا تۆ
بوغزاترٓين كەسٓیت لەبەر چاوم. ئافرەتەكە دەلٓيت: ئەگەر راست
بكەيت، ئەوا لە تۆ زیاتر شوو بە كەس ناكەم. دەلٓيت: وازم لٓیٓینە با بچمە
دەرى. ئافرەتەكە دەلٓيت: ناھٓیلم پٓرۆٓیت تا نەمكەیتە ھاوسەرى خۆت.
دەلٓيت: بھٓیلە با بچمە دەر. ئافرەتەكە دەلٓيت: دەى كەوايە مٓن دٓیمە لات، ئەو

کاته ده مخوازیت؟ عابده که ده لیت: که چوومه دهر له وه ده چیت و ابکه م که تو ده لیت.

پاشان عابده که خوی کو ده کاته وه و ده پواته وه بو شاره که ی خوی، ئینجا ئافره ته که ته وه ده کات و په شیمان ده بیته وه له وه ی که پیشتر نه نجامی ده دا و، بار ده کات بو ئه و شاره ی که عابده که ی لی نیشه جی ده بیت، پرسپاری ناویشانی عابده که ده کات و پیشانی ده دن.

ده لین به عابده که: شازن هاتووو بو لات!! (له جوانیدا وایانزانیوه که شازنه). کاتیک عابده که ئافره ته که ده پینیت، دوا هه ناسه ی هه لده کیشیت و ده مریت...!! ئافره ته که ش ده لیت: تازه ئه م پیاوهم له ده ست چوو، ئایا که سی نزیک ی هه یه؟ ده لین: برابه کی هه ژاری هه یه.

ئافره ته که له بهر خو شه ویستی عابده که، شوو ده کات به برا هه ژاره که ی.^۱

باسی فوشه ویست

ئیمامی مالیک ده لیت: له دوو مه وسیمی هه جکردندا له مه که که ئه یوبی سیختیانیم بینی (ر.ه.ا.ه.) به لام هیچم لی وه رنه گرت بو نووسین، پاشان بو جاری سییه م له لای ئاوی زه مزه مدا بینیم دانیشتبوو، هه رکه باسی پیغه مبه ر (عزیز) ده کرا، هینده ده گریا تا ده بوویه مایه ی سۆز و به زه یم، ئیدی که ئه وه م لیوه بینی فه رموو ده م لیوه وه رگرت بو نووسین.^۲

یادیک له کاتی فویدا

مه یمونی کوپی میهران (ر.ه.ا.ه.) ده لیت: یادی خوا به زوبان.. جوان و باشه، به لام له و باشتر ئه وه یه که به نده یه که له کاتی گونا هدا.. یادی خوا بکاته وه و به هـو ی یاده که یه وه ده ست له گونا هه که هه لگیریت.

(۱) (الف قصة و قصة/ ۲۴۶)

(۲) (حرمة أهل العلم: ۱۴۲)

پۆژه کهم به برسیتی ده میانهوه

عه بدوللای کورپی جه عفر (ههنگه) که وته ری بۆ سه ره زهوی و زاره که ی، له ریگه دا چوو به باخه خورمای که سانیك دانیشته، که غولامیکی رهش پیست کاری تیدا ده کرد، غولامه که خواردنی هینا.. سه گیك هاته ناو باخه که وه و نزیك بوویه وه له غولامه که، غولامه که به شیك له خواردنه که ی بۆ سه که که فریدا، پاشان به سی جار هه موو خواردنه که ی خوی فریدایه به رده می سه که که، سه که که یش له تاو برسیتییه که یدا هه موو خواردنه که ی خوارد و عه بدوللا به سه رسورمانه وه سه یری ده کرد!!
ئه و جا وتی: ئه ی غولام قووتی پۆژانه ته چه نده؟
غولامه که وتی: هه ره ئه وه نده یه که بینیت.
عه بدوللا وتی: ده ی بۆ هه موویت دا به و سه که؟!
وتی: له زهوی و زاری ئه م نزیکانه سه گی لی نییه، که واته ئه م سه که له شوینیکی دووره وه به برسیتی هاتوو به بۆ ئیره، پیم خوش نه بوو خوم تیر بخوم و ئه و به برسیتی مینیتته وه.
عه بدوللا وتی: ئه ی ئه مپرو تۆ چی ده خویت؟
وتی: ئه مپرو به برسیتی به ریده که م.
عه بدوللا به هاوه له کانی وت: به راستی ئه م غولامه له من سه خیره.
پاشان عه بدوللا غولامه که ی کری و ئازادی کرد، وه باخه که و هه رچی تیدا بوو هه مووی کری و به خشی به غولامه که.

زۆر فۆری

حه سه نه ی به سه ری (زکوة الله) ده لیت: وه للاهی.. که سیک خواردنه که ی فری بداته به رده م سه گیك، زۆر له وه باشتره بۆی که له ئه ندازه ی تیر خواردنی خوی زیاتر بخوات.

(۱) [حیاء علوم الدین ۲/۲۵۸]

(۲) [روضه الزاهدین/۸۹]

چۆن تیکه لی فله کی ده بیت؟!

پیاویك ده لیت به وه هبی کوری مونه بیه (رگمُ اللّٰهُ): وهك ده بینیت خه لك خراپ بووه، منیش بریاریکم داوه که تیکه لیان نه کهم. وه هب پئی ده لیت: وه ها کاریک مه که.. هه ده بیت بچیته لای خه لکی و نه وانیش هه ده بیت بینه لات، وه تو کارگه لیکت به وان ده بیت و نه وانیش کارگه لیکیان به تو ده بیت، به لام تو هه ول بده له ناوخه لکیدا که ریکی بیسه ر و.. نابینایه کی بینا و.. بیده نگیکی قسه که به.

سهره تا دراوسئ یه هودییه که مان

مواجهه ده لیت: له خزمهت عه بدوللای کوری عومه ردا بووم (هیند غم) بزنیکیان سه ر بری بوو، غولامیک خه ریکی پیست گرتنه وه ی بوو، عه بدوللاش زوو زوو ده بوت: نه ی غولام.. بو دابه شکردنی گوشته که له دراوسئ یه هودییه که مان وه ده ست پیکه. عه بدوللا هینده نه م وته ی دووباره کرده وه، هه تا پیان وت: چهنده نه مه ده لیت وه؟! عه بدوللا وتی: رسول الله (ﷺ) به رده وام هینده وه سیتی بو ده کردین که چاکبین له گه ل دراوسئدا، وامان ده زانی که دراوسئ میراتی دراوسئیکه ده بات.

پۆز لن مه ده

په بیع ده لیت: کاتیک که سیك داوای شتیکی له ئیمامی شافیعی ده کرد له شهرمی نه و که سه دا که داوای شته که ی لن ده کرد، شافیعی (رگمُ اللّٰهُ) په نگی سوور هه لده گه را.

(۱) (من روائع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۱۷۸)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۲۴۹-۲۵۰)

(۳) (ترتيب المدارك: ج ۳/ ۱۸۸)

فہرمانی فواردنت پئ نہ کردم

گہورہ و قازی (مہرو) ^۱ پیاویک بوو، ناوی نوحی کوپی مریہم بوو..
خوای گہورہ ناز و نیعمہ تیکی زوری بہ سہردا رشتبوو، کچیکی جوان و چاک
و بہ نرخ و ژیری ہہ بوو، گہ لیک لہ گہورہ و سہرؤک ہؤزان و
دہولہ مہندان خوازیاری بوون، بہ لام نوح ہیچانی پہ سہند نہ بوو، ہہر
بؤیہ لہ بہ شوودانی کچہ نازدارہ کہیدا تیا مابوو، ئەم قازیہ.. خزمہ تکاریکی
دیندار و خو پاریزی بہ رگہز (ہیندی) ^۲ ہہ بوو، ناوی موبارہک بوو.

قازیہ کہ باخیکی ناوہدان و بہردار و پر لہ داری میوہی ہہ بوو، رۆژیک وتی بہ
موبارہکی غولامی: دہمہوئی بچیت خزمہت و پاریزگاری باخہ کم بؤ بکہیت.
غولامہ کہ رۆشت و.. دوومانگ گوزہشتی کرد، قازیہ کہ رۆژیک چووہ
باخہ کہ و بہ غولامہ کہی وت: ئەہی موبارہک ہیٹشوویہ کی تریم بؤ بہینہ. بؤی
ہینا و خواردی، تریکہ ترشبوو، قازیہ کہ وتی: ہیٹشوویہ کی ترم بؤ بہینہ با
ترش نہ بیت. موبارہک ہیٹشوویہ کی تری ہینا و ئەویش ہہر ترشبوو!!

قازیہ کہ وتی: ہؤی چیہ تۆ لہم باخہ گہورہدا، بہس تری ترشم بؤ
دہہنیت؟! موبارہک وتی: چونکہ نازانم کامہی ترشہ و کامہی شیرینہ.
قازیہ کہ وتی: سبحان اللہ...!! ماوہی دوو مانگہ تۆ لہم باخہدایت و ہیٹشا
نازانی کامہ تری ترشہ و کامہی شیرینہ؟! ! غولامہ کہ، وتی: سویند بیت ئەہی
گہورہم.. ہیٹشا تامم نہ کردووہ تا بزائم کامہ شیرینہ و کامہ ترشہ.

گہورہ کہی وتی: ئەہی بۆچی لیت نہ خواردووہ؟! غولامہ کہ وتی: چونکہ
تۆ تہنہا فہرمانی خزمہت و پاریزگاری کردنت پیکردم نہک خواردن، بؤیہ
نہموست خیانت لئ بکہم و بہ بن فہرمانی تۆ لئی بخۆم. قازیہ کہ زۆر
سہری سورما و پیی وت: خوای گہورہ ئەمانہ تہکەت بؤ بپاریزی!!
قازیہ کہ کہ بؤی دہرکہوت غولامہ کہی زۆر لہ خواترس و ژیر و خو پاریزہ لہ
حہرام، پیی وت: ئەہی غولام ویستیک لہ دلمدایہ بؤ تۆ، پیویستہ ہہرچیم
وت لہ فہرمانم دہر نہ چیت. غولامہ کہ وتی: من گوئیرایہ لی خودا و پاشان
تۆم.

قازیہ کہ وتی: تۆ دہزانیت کہ من کچیکی جوانم ہہیہ و داخوازیکاریکی
زۆری ہہیہ لہ گہورہ پیاوان و دہولہ مہندان، منیش نازانم بہ کامہیان پازی بم؟

(۱) (مہرو: شاریکی بہ ناویانگہ لہ خوراسان)
(۲) (لہ) (صفة الصفوة) دا ہاتووہ کہ موبارہک بہ رگہز تورکی بووہ).

پاویژم بۆ بکه بزانم کامه‌یان به باش ده‌زانی؟
 غولامه‌که وتی: گه‌وره‌م بزانه.. خه‌لک له زهمه‌نی جاهیلیدا، بنه‌چه و په‌چه‌له‌ک و
 پله و پایه‌یان ده‌ویست، یه‌هودی و نه‌سرانییه‌کانیش جوانییان ده‌ویست، له
 سه‌رده‌می رسول الله دا (ﷺ) دینداری و خو‌پاریزی له‌به‌رت‌ر بوو له
 هه‌موو شتی‌ک، له‌م رۆژگاره‌ی خوشماندا پاره و سه‌روه‌ت و سامان
 هه‌موو شتی‌که، تۆش له‌م چواره‌هه‌ل‌ب‌ژیره‌ بزانه کامه‌یانت ده‌وی.
 قازییه‌که وتی: ئه‌ی غولام.. دینداری و خو‌پاریزیم هه‌ل‌ب‌ژارد، و ده‌مه‌وی
 کچه‌که‌مت بده‌می چونکه دینداری و چاکخو‌ازیم له تۆدا به‌دیکرد، ئه‌مانه‌ت
 داریتی و خو‌پاریزیم بۆ ده‌رکه‌وت.

موباره‌ک وتی: گه‌وره‌م من کۆیله و خزمه‌تکاریم، به پاره‌ی خو‌ت منت
 کړیوه، ئیستا چۆن کچه‌که‌ی خو‌تم لئ ماره‌ ده‌ب‌ریت؟ و کچه‌که‌ت چۆن به من
 رازی ده‌بیت؟! نوح وتی: هه‌سته‌ بچینه‌وه مال ئه‌م کاره‌ ریکه‌خه‌ین.

که چوونه‌وه مال نوح به ژنه‌که‌ی وت: ئه‌ی ئافره‌ت.. ئه‌و به‌نده‌ی که کاری
 باخه‌که‌مان بۆ راده‌په‌رینیت دیندار و خو‌پاریزه‌ له‌ هه‌رام، به‌ هۆی
 چاکه‌کانیه‌وه من ده‌مه‌وی کچه‌که‌مانی پێ بده‌ین، تۆ ده‌ئیی چی؟

خیزانه‌که‌ی وتی: فه‌رمان هی تۆیه، به‌لام با پێش‌تر بزانین کچه‌که‌مان چی
 ده‌ئیت؟ دایکه‌که‌ په‌یامی باوکه‌که‌ی به کچه‌که‌یان گه‌یاند و کچه‌که‌ش وتی: دایه
 گیان.. من له فه‌رمانی خودا و پاشان له فه‌رمانی ئیوه‌ ده‌رناچم و خراپه‌تان
 به‌رامبه‌ر ناکه‌م به‌ ده‌رچوونم له فه‌رمانتان.

له ئاکامدا.. قازییه‌که کچه‌که‌ی خو‌ی له غولامه‌که‌ی ماره‌کرد و سامان و
 مالیکی زۆری پێدان، به هۆی ئه‌و هاوسه‌رگی‌ریه‌ پیرۆزه‌شه‌وه کورێک له
 دایک‌بوو که ناوی عه‌بدو‌ل‌لای کوری موباره‌ک بوو (زکریا) که پیاویکی زانا و
 خودا‌په‌رست و گێره‌ره‌وه‌ی فه‌رمووده‌یه و هه‌تا دنیا ده‌مینی باس‌کردنی
 عه‌بدو‌ل‌لای کوری موباره‌کیش ده‌مینیت.

فۆمان و به‌رپرسه‌کانمان

ئه‌بویه‌کری صدیق (رضی‌الله‌تعالیه‌) ده‌ئیت: به‌رپرسه‌کانتان وه‌ک کرده‌وه‌کانتان
 وه‌هان، ئیوه‌ چۆن بن ئه‌وانیش به‌و شیوه‌ کاره‌کانتان راده‌په‌رینن.

له فواردنی فؤم بده نه بکوژهم

عہ لی کوری ئه بوطالب (عليه السلام) کاتیک لئی ده دریت و بهو لیدانه شهید ده کړیت، ده لیت: ئه وهی لییدام چی لیها؟ پتی ده لیت: گرتوومانه. ده لیت: له خواردن و خواردنه وهی خوومی پیدهن، ئه گهر من ژيام ئهوا خوّم بریاری له سهر ده دم، وه ئه گهر مردم ته نها يه ک شمشیر زیاتری لینه دن.

پاشان وه سیّت ده کات که حه سهن بیشوات و زیاده پوویی له کفنه که پدا نه کات، و ده لیت: من گویم لیبوو رسول الله (صلى الله عليه وآله) ده یفه رموو: زیاده پوویی له کفندا مه کهن.. وه نه زور به په له مبهن بو گوژستان، نه خاوه خاوی تیدا بکهن، چونکه ئه گهر ئاکامم خیریت، زوو ده مبهن بو، وه ئه گهر خراب بیت ئهوا له شانتان دامده گرن.

فودی دؤما

ده لیت به سوفیانی سه وری (رحمة الله): بو ناتبینین دؤعا بکهیت؟! سوفیان ده لیت: به راستی وازهینان له گوناها. خودی دؤعایه، دؤعا کردن ته نها ئه وه نییه به دیار چاوی خه لکییه وه ده سته کانت بهرز بکهیته وه.

به هه شتیم.. یان دۆزه فی؟!

له کاتی گیانه لّادا ئیبراهیمی نه خه عی گریا، پتیا و ت: بو ده گریهیت؟ ئیبراهیم (رحمة الله) وتی: ئه ی بو نه گریه م؟! کاتیک من چاوه پتی په یامهینی خاوی (عزیز) ده کهم و نازانم. ئایا موژده ی به هه شتم پیده دن؟ یا خود دۆزه خ؟!^۲

(۱) (الف قصة و قصة/۲۶۷)

(۲) (الف قصة و قصة/۲۷۰)

مه رگی هه ژارانه

کاتی سه ره مه رگ، عه بدوللای کوری موبارهک (رگه الله) ده لیت به نه سری خزمه تکاری: نهی نه سر.. سه رم بخره سه ر خو له که. نه سر ده ست ده کات به گریان! عه بدوللا ده لیت: بوچی ده گریه ییت؟
نه سر ده لیت: بیری نه و هه موو ناز و نيعمه تانه م کرده وه که تیتیدا بوویت، به لام نه وه تا ئیستاکه به هه ژاری و به غه ربی ده مریت. عه بدوللا ده لیت: بیده نگ به، چونکه من تکام کردووه له یه زدان.. ژایانی ده وله مه ندانه بمژیینیت و مه رگی هه ژارانه بممرینیت.
عه بدوللا له کاتی مردنیدا، چاوه کانی ده کاته وه و به پیکه نینه وه ده لیت:
﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾^۱.
با تیکو شه ران بو پاشه روژی وه ها تیکو شن.^۲

له سه ردان کردن باشتر!

نه بو عه بدوللای ناجی ده لیت: هه ره می کوری حه بیان، سه ردانی وه یسی قه ره نی کرد (رگه الله) و پی وت: نهی وه یس.. به سه ردانیک په یوه نندیمان پیوه بکه.
وه یس وتی: به شتیک په یوه نندیم پیوه کردوویت، که له سه ردان باشتره و زیاتر سودی هه یه بو تو، نه ویش پارانه وه یه له ساته وه ختی ئاماده نه بوونتا، چونکه سه ردان کردن و یه کتر بینین، په نگه پازاندنه وه و ریای تی بکه ویت.^۴

(۱) (الصفات/۶۱)
(۲) (الف قصة و قصة/۲۶۸)
(۳) (پوخته ی ته فسیری قورئان/۴۴۸)
(۴) (صفة الصفوة/۵۴۰)

پووهو بهیت کهوت و، گیانی سپاردا!

عبداللای کوری مهرزوق (زکریا) وهزیری هارونه رهشید بوو.. پوژیک به هارون دهلیت: ئەگەر کەسێک داوای گەڕانەوهی کۆیلەیهکی خۆی کرد، کە رایکرد بوو بۆ لای تۆ، ئایا دەیدەیتەوه به خواهنه‌که‌ی؟ هارون پێی ده‌لیت: به‌لێ، دەیدەمەوه به خواهنه‌که‌ی. عبداللای ده‌لیت: دە‌ی من به‌نده و کۆیلە‌ی خودام، پامکرد و هاتم بۆ خزمه‌تکردنی تۆ، ئیستا وازم لێ بهێنه دەمه‌وی بگه‌ڕیمه‌وه بۆ خزمه‌ت گه‌وره‌که‌م.. خوای (عزیز).

هارون ده‌لیت: ئیمه دانیشتووین و پیاویک له نیاوانماندا خۆی دهبازکرد، برۆ چیت ده‌وی ئەوه بکه. عبداللای به‌رگی ئیحرام ده‌پۆشیت، رینگای مه‌ککه ده‌گریته به‌ر و ده‌لیت: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ.. سهرم له‌ریته په‌روه‌ردگارم، سهرم له‌ریته.

عبداللای له‌ رینگاکه‌یدا دانیشتبوو له‌سهر زه‌وی، ره‌شه‌با تۆز و خۆلی ده‌کرد به‌ سه‌ه‌ریدا!! سو‌فیانی سه‌ه‌وری (زکریا) ده‌یی‌نیت و پێی ده‌لیت: ئە‌ی عبداللای.. له‌ بری ئە‌و پله و پایه‌یه‌ی که‌ وازت له‌یتنا، خودا چی پێه‌خشیت؟ عبداللای ده‌لیت: ئە‌ی سو‌فیان.. رازی‌بوون به‌ قسه‌تی خوام وه‌رگرت. پاشان به‌ رێ ده‌که‌وه‌یتەوه به‌ره و مه‌ککه، پیرانی مه‌ککه و سه‌ره‌م دینه‌ ده‌روه‌ه بۆ سه‌لامکردن له‌ عبداللای، کاتی‌ک قژی بژ و، سه‌ر و چاوی خۆ‌لایی عبداللای ده‌بینن و.. هیلاک‌بوون له‌ روخساری‌دا به‌دی ده‌که‌ن!! پێی ده‌لین: شه‌که‌ت بوون و ئارامگرتنی برینی سه‌حرات به‌ لاوه‌ چۆن بوو؟! ده‌لیت: هه‌روه‌ک چۆن به‌نده‌یه‌کی تاوان‌بار نه‌فسی ده‌خاته به‌ر خۆی و دیته به‌ر ده‌رگای گه‌وره‌که‌ی، وه‌للایه‌ی به‌توانی‌با به‌ پاک‌کردن و به‌ سه‌ر سه‌ر ده‌هاتم. پاشان گریان‌یکی سه‌خت ده‌گریه‌ت!!

ده‌لین: ئە‌م گریان‌ه‌ت له‌ پای چی بوو؟! ده‌لیت: ئە‌م گریان‌ه‌م ده‌که‌مه‌ تاکا‌ر بۆ لای په‌روه‌ردگارم، به‌لکو لیم وه‌رگریت. ئیدی خه‌لکه‌که‌ش ده‌ست ده‌که‌ن به‌ گریان، پاشان کاتی‌ک عبداللای به‌یتی لێ دیار ده‌که‌ویت، پووه و به‌یت ده‌که‌ویت و گیانی ده‌سپێرت.

قهرزاري فوم!

ټه بوحازم به لای قه سابتکدا تیده په پرت، پیاوکه ده لیت: ټه
ټه بوحازم.. وهره له هم گوشته ببهوه زور جوان و قه له وه.
ټه بوحازم (زمره لیر) ده لیت: پارهم پی نیه هه تا گوشتی پی
بکرم. پیاوکه ده لیت: کیشه مان نیه، به قهرز پیتی ددهم.
ټه بوحازم ده لیت: جاري من قهرزاري نه فسی فوم، با قهرزی
تویشم نه به ته سر.

داوود له تاریکیه وه هات!!

ټه بونه عیم ده لیت: داوودی طائی له تاریکیه وه هات...!! هیچ زانستی پی
نه بوو...!! بویه به رده وام خه ریکی زانست و خواپه رستی بوو، هه تا بوویه
گه وری ټه هلی کوفه!
داوود (زمره لیر) ده لیت: هاوه لانی پیغهمبر () چون له
قه کردندا فزولیان نه ده کرد، به هه مانش پیوه ش له سه یر کردندا
فزولیان نه ده کرد!
وه هه روه ها عه بدولپه حماني کوری موسعهب ده لیت: جاريکیان داوودی
طائی کراسیتی دراوی له به ردا بینرا...!! پیاوکه پیتی وت: بوچی ټه و
کراسه ت نادووریته وه؟!
داوود وتی: ټه نه تزانیه.. سه یرکردنی شتیک که په یوه ندی به تووه
نیه، نه هی لی کراوه و دروست نیه؟!^۱

(۱) (من روائع اقوال الصالحين: ج ۱/ ۱۳۰)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۴۵۷/ ۴۵۸)

(۳) (تهذيب حلية الأولياء: ج ۲/ ۴۶۶)

فہلک واز ناہینیت!

پیاویک دہلئت بہ عہدوللای کوری عومہر (ﷺ): ئہی چاکترینی خہلک و، کوری چاکترینی خہلک. عہدوللاش دہلئت: من باشتترینی خہلک نیم و، کوری باشتترینی خہلکیش نیم، بہلام بہندہیہکم لہ بہندہکانی خوا، ئومیدم بہ خواہیہ و لیشی دہترسم، سویند بہ خوا واز لہ پیاو ناہینن، ہہتا بہ ہہلاکہتیا دہبہن...!!

تۆ پیمان ناگہیتہوہ

عہدوللای قہواریری (ﷺ) کہ ماموستای ہەر دوو ئیمام بوخاری و موسلیم بوو، دہلئت: قہت نوژی جہماعہتم نہ دہفہوتا، شہویک میوانم ہات، مہشغول بووم بہ میوانہکہوہ و نوژی عیشام بہ جہماعہت لہ کیس چوو، رۆشتہم دہر بہ شوین نوژیکی جہماعہتدا لہ مزگہوتہکانی بہسرہ، بہلام دیتم خہلکی نوژیان کردووہ و مزگہوتہکان داخراون، ئیدی گہرامہوہ مال و وتم: لہ فہرموودہی حہزرتدا (ﷺ) ہاتووہ کہ نوژی جہماعہت (۲۷) بیست و حہوت پلہ لہ نوژی تاک خیری زیاترہ، ہەر بۆیہ بیست و حہوت جار نوژی عیشام خویند، پاشان خہوتم، لہ خہوغمدا.. لہ گہل قہومیکدا پیشبرکیم دہکرد، ئہوان بہ سواری کۆمہلہ ئہسپیکی تیژ رہوہوہ بوون و منیش بہ سوار ئہسپیکہوہ بووم، ہەرچہندم دہکرد پیان نہدہگہشتم...!!

بہکیکیان پرووی تیکردم و، ووتی: ئہسپہکەت ماندوو مہکە، تۆ پیمان ناگہیتہوہ. وتم: بۆچی ناتوانم پیتان بگہمہوہ؟! سوارہکە وتی: چونکہ ئیمہ نوژی عیشامان بہ جہماعہت کرد و تۆش بہ تہنیا کردت. ئیتہر لہ خہونہکەم بیدار بوومہوہ، زۆر غہمبار و دلتہنگ بووم...!!

(۱) (الف قصہ و قصہ/۱۸۹)

(۲) (انیس المؤمنین/۷۲-۷۳)

من کیم تا قسم بنووسریتهوه؟! !

حه سهن ده لیت: کاتیک عه بدوللای کوری موبارهک (رغم الله) له کوفه بوو، کتیبی (المناسک) ی بو خویندرایه وه، هه تا گه شته قسه یه که تیایدا نووسرا بوو: (عه بدوللا وتی و ئیمه لهوی وهرده گرین). لیره دا عه بدوللا وتی: کن ئه م قسه ی منی نووسیوه؟! و تم: دهی دیاره که نووسه ری کتیه که نووسیویه تی. ئیتر عه بدوللا خه ریکبوو به ده سته کانی نووسینه که ی ده کپاند، هه تا کوژانندیه وه، پاشان وتی: من کیم، هه تا قسم بنووسریتهوه؟! !

دیاری بو ئیمه به رتيله

عه مروی کوری موهاجر ده لیت: عومهری کوری عه بدولعه زیز (رغم الله) ئاره زووی سیوی کرد و، وتی: چ باشبوو ئه گهر سیومان هه بووایه! چونکه سیو هه م بونی خو شه، هه م تامی خو شه...!! کوره مامیکی سیوی بو نارد، عومهر لئی نه خوارد و وتی: چ بون خوش و چاکه! ئه ی غولام.. سیوه که دابهش بکه و برۆ سلاومان بگه یه نه به ئاموزاکه م و پپی بلئ: سیوه که ت گه شته ده ستمان، به و شیوه ی تو پیت خو شه.

عه مرو ده لیت: و تم: ئه ی ئه میری ئیمانداران، ئه وه کوره مامته و یه کیکه له ئالوبه بیت، وه پیت گه شتوو که رسول الله (ﷺ) شتی دیاری ده خوارد و سه ده قه ی نه ده خوارد، ئیتر بوچی له و سیوه ناخویت که زور ئاره زووت لیه تی؟! ! عومهر وتی: هاوار له دهستی تو...!! دیاری بو پیغه مبه ر (ﷺ) دیاری بوو، به لام ئه مرۆ بو ئیمه به رتيله.

(۱) (الأتقیاء لأخفایا/ ۲۵۰)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۴۷۰)

مەرگ.. دیداری دۆستان

کاتیک مەرگی بیلال نزیك بوویه وه (ﷺ) ژنه که ی وتی: ئە ی داخه کهم...!! بیلال کاتیک گوئی له م قسه یه بوو به هوش هاته وه و پئی وت: من به ریم له و قسه ی تو، به لکو بلی: ئە ی خوشیه کهم...!! سبه یینییه دیداری دۆستان.. موحه ممه د و یاران.

یه غمای لیماندار

سه عیدی کوری جوبه ییر (ﷺ) ده لیت: هەر پۆژیک له ته مه نی ئیماندار ده سته و تیکه، خه سارۆمه نده ئە و که سه ی له ده سته بدات.

کۆری زیکر

عه ونی کوری عه بدوللا ده گیریته وه و ده لیت: ده پۆشتین له خزمه ت ئوم ده رداء داده نیشته ی و یادی الله عزوجل.. مان ده کرد، جاریک پتیان وت: پیده چیت بیتاقه تمان کردبی.

ئوم ده رداء (ﷺ) وتی: ئیوه وا ده زانن که منتان بیتاقه ت کردوو...!! به لام من له هه موو شتی که دا خواپه رستیم کردوو و، هه یچ شتی کهم گیر نه هاته وه که له کۆری زیکر کردن ئارامبه خشته یین بیت بو ده روونم و، باشترین بیت بو ده ست که وتی ئە و شته ی که ده مه ویت.

(۱) (انیس مومنین/۲۶)

(۲) (اقوال السلف/۸۹)

(۳) (التصنيف الموضوعی لتاریخ بغداد/۲۸۳)

چون دؤعا له دزان دهکیت؟!

ئه حمه دی کوری عه بدوللای کوری مه سروق ده لیت: ئه سپیکی ره بیعی کوری خوسهیمی سه وری (رگم الله) دزرا، که بیست هزاری پیدا بوو، پیتان وت: دؤعا له دزه که بکه. ئه ویش وتی: پهروهردگارم.. ئه گهر دزه که دهوله مهنده، ئه وایتی خوش ببه، وه ئه گهر هه ژاره، خودایا.. دهوله مهندي بکه!!^۱

سهگی کوری سهگ

فوزهیلی کوری عه یاز (رگم الله) ده لیت: وه لاهی بۆت هه لال نییه که ئازاری سهگیك یاخود به رازیک بدهیت به بی ههق، ئیدی چون ده توانیت ئازاری موسولمانیک بدهیت؟! ئیمام تاجه دینی سه بوکی (رگم الله) ده لیت: له پارهوی ماله که ماندا دانیشتبووم، سهگیك به ره و پروم هات، منیش وتم: دوور بکه وه.. سهگی کوری سهگ. باوکم له ژووره وه گوئی لیم بوو، لیم توپه بوو و ته ریقی کردم وه...!! منیش وتم: ئه دی ئه وه سهگی کوری سهگ نییه؟! مه گهر چ شتیکی هه لهم وتوو؟! باوکم وتی: مه رجی په وای بوونی قسه کهت، له نه بوونی نیه تی به سوک سهیرکردن و گالته پی کردنیدایه.^۲

دلانی پر له قه سهوت

ئه بوبه کری صدیق (عزیزه) ده لیت: چاوه کان به هوی دلره قیمان هه، بی ئه شکن و دل هه کان به هوی گوناھی زورمانه وه، پر قه سهوتن.

(۱) (صفة الصفوة/ ۵۴۳)

(۲) (حرمة أهل العلم: ۶۵)

نه فیئر.. هی فۆت نییه!!

ئه حنه فی کوری قه یس (زگمۆللی) درهه میکی له دهستی پیاوێکدا بینی و پێی وت: ئه و درهه مه هی کیه؟! ! پیاوه که وتی: هی خۆمه.
ئه حنه ف وتی: نه خێر.. هه تا له دهستی تۆدا بیت هی خۆت نییه!!
به لکو هه کاتیک به خشیت، یاخود له کاریکی باشدا خه رجت کرد،
ئه و کاته ده بیته هی خۆت.

له شسافی و نوێژکردن

سبحان الله...!! چاکان له شساغیان بو عیبادت ده ویت و ئیمه ش
بو له ززهت، که چی ئیمه له ئه وان زۆرتر داوا ده که ین، خوا به جه ننهت..
خوا به جه ننهت...!!

ئه بو سوله یمانی دارانی ده لیت: عه بدولوا حیدی کوری زه ید (زگمۆللی)
تووشی ئیفلیج بوون هات و له پێ کهوت، پارا به وه له خوا ی گه وه ره که له
کاتی ده ستوێژ گرتندا شیفای بدات و بتوانیت بو خۆی ده ستوێژ
بگرییت، ئیدی هه ر کات ده یو یست ده ستوێژ بگرییت، به ئاسانی
ده ست و قاچی ده جو لاند تا ده ستوێژه که ی ده گرت، وه هه ر کات
ده گه راپا به وه ناو جیگا که ی له پێ ده کهوت و تووشی ئیفلیج بوونه که ی
ده هاته وه.

وه موحه ممه دی کوری عه بدوللای خوزاعی ده لیت: عه بدولوا حیدی کوری زه ید
ماوه ی چل سال، به ده ستوێژی خه وتنان نوێژی به یانیانی کردوه.

(۱) (این نحن من هؤلاء: ج ۱۹۶/۴)

(۲) (من عجائب الدعاء / ۶۲)

(۳) (تهذيب حلية الأولياء: ج ۳۰۵/۲)

شیرینی فواردن یان بهرد گواستنوه؟!

مالیکی کوری دینار () ده لیت: تو نه گهر بهرد بگوازیته وه له گهل چاکه کاراندا.. زور باشته بو، ههتا شیرینی بخویت له گهل خراپه کاراندا.^۱

به بیانوی گوپرایه لی

پاویک ده لیت به بيشري کوری حاریس: نه گهر پایویک دایکی پتی بلیت: ژنه کهت ته لاق بده. ده بیت به گوپی بکات، یان نا؟
بیشر () ده لیت: نه گهر پایوه که له هه موو شتیکدا به گوپی دایکی کرد بیت، ته نها نه وه فه رمانه ی مابیت، نهوا با نهو فه رمانه شی جیبه جن بکات، به لام نه گهر بیه ویت به بیانوی گوپرایه لی کردنی دایکی ژنه که ی ته لاق بدات و پاشان ده ست بکات به سه ریچی کردن و نه زیهت دانی دایکی، نهوا نه خیر.. با لهو کاره دا به گوپی نه کات و بروات له کاره کانی دیکه یدا خو ی چاک بکات.

ته نیا کراسیک!

مه سه له مه ی کوری عه بدوله لیک ده لیت: چوو مه سه ردانی ئه میری ئیمانداران عومه ری کوری عه بدوله زیز () له نه خوشیه که یدا، سه یرم کرد کراسیکی کونه ی له بهردا بوو، وتم به فاقه ی خوشکم: باشته بوو نه گهر نه م کراسه تان بگوپرایه. فاقه بیده نگ بوو، پاشان چه ند جاریک دووباره م کرده وه، ههتا فاقه سویندی خوارد و وتی: وه للاه ی هیچ کراسیکی تری نییه، نه م کراسه ی بهری نه بیت.^۲

(۱) (رفقاء طریق/ ۲۸)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۴۹۵)

لہمہ لہو لیمامہ بوو؟! !

ئیمام ئەحمەد (زەھری) زۆرجاران باسی زانست و گەورەیی و خوداپەرستی ئیمام شافعی بۆ کچەکە دەکرد، ئیمام ئەحمەد پۆزێک داوەتی ئیمام شافعی کرد بۆ مالهەکی، نانی شیوانیان خوارد و پاش نوێژی خەوتنان، ئیمام شافعی (زەھری) چوو ناو جینگای نووستنەووە هەتا نوێژی بەیانی...!!

پاشان کە میواندارییەکی تەواو بوو، کچەکە ئیمام ئەحمەد وتی: ئەی بابە گیان.. ئەمە ئەو ئیمامە بوو کە باست بۆ دەکردم؟! وتی: بەئێ.

کچەکە وتی: سێ شتم تیا بەدی کرد کە بە دلم نەبوو، کاتیکی خواردنمان پیشکەش کرد زۆری خوارد...!! کاتیکی پۆشتە ژوورەکەو، خەوت و هەلنەستا بۆ شەونوێژ...!! وە نوێژی بەیانی بۆ کردین بە بێ ئەوەی دەستنوێژ بگریت...!!

ئیمام ئەحمەد پۆشت بۆ ئەوەی شافعی ئەم قسانە کچەکە بۆ روون بکاتەو، شافعی پێی وت: ئەی ئەحمەد.. خواردنی زۆرم خوارد، چونکە دەزانم نەهەتە تانە لاله و تۆ بەخشندەیت، نانی بەخشندەیش هەتوانە، من بۆ تیربوون نا.. بەلکو بۆ هەتوانی دەردان نام خوارد، کە هەلنەستام بۆ شەونوێژ لەبەر ئەوە بوو کاتیکی سەرم دانا بۆ نووستن.. کتیی خۆدا و سوننەتی پیغمبەرەکی (ﷺ) هاتنە پیش چاوم، منیش حەفتا و دوو بابەتی جودام لێدەرھێتان و چارەسەرم بۆ دانان، بۆ ئەوەی موسولمانان سوودی لێوەربگرن...!!

ئیدی هیچ فرسەتی شەونوێژ نەبوو، وە ئەوەی کە نوێژی بەیانیم بۆ کردن و دەستنوێژم نەگرت، هۆکارەکی ئەوە بوو کە من بە دەستنوێژی عیشاوو چوووم ناو جینگا و هەموو شەو کەش بیدار بووم و دەستنوێژم نەشکا، بۆیە بە دەستنوێژی عیشا نوێژی بەیانیم بۆ کردن...!!

شهوانه بووکیک بوو!!

ئەبو فەرەجی ئیبن جەوزی (ر.ھ. ۷۹۸) باس دەکات و دەلیت: ئافرەتییکی زۆر جوان ھەبوو لە مەککە، لەگەڵ میردەکە ی دەژیا، رۆژێک لە ئاوتنەدا تەماشای جوانییەکە ی خۆی کرد و.. بە میردەکە ی وت: ئایا کەسیک ھە یە تەماشای ئەم جوانییەم بکات و شەیدای نەبێت؟!

میردەکە ی وتی: بەلێ. ئافرەتە کە وتی: ئەو کەسە کییە؟ وتی: عوبەیدی کورێ عومەیر. ئافرەتە کە وتی: دە ی مۆلەتم بدە، بزانیە چۆن لە خشتە ی دەبەم. پیاوێکە ی وتی: دە ی برۆ ئەوا مۆلەتم پێدایت. ئیدی ئافرەتە کە بە بیانوی پرسیکی شەرعییەو ڕۆشتە لای عوبەید لە گۆشە یەکی (مسجد الحرام) دا.. لە فرسەتێکدا ڕوخساری خۆی بوو دەرخت کە ھەک ماھی تابان درەوشاوە و جوان بوو..! عوبەید (ر.ھ. ۷۹۸) وتی: ئە ی بەندە ی خودا خۆت داپۆشە.

ئافرەتە کە وتی: بەراستی من شەیدای تۆ بووم و پێم خۆشە پێکەوہ بین. عوبەید وتی: پرسیاری چەند شتێکت لێدەکەم، ئەگەر بەراستی وەلامم بدەیتەو، ئەوا بیرێک لە داواکەت دەکەمەوہ.

وتی: ھەر پرسیاریکەم لێ بکەیت، بەراستی وەلامت دەدەمەوہ. عوبەید وتی: پێم بلی ئەگەر ئێستا فریشتە ی گیانکیش بیت و گیانت بکیشیت.. ئایا حەز دەکەیت داواکەت جێبەجێ بکەم و پێکەوہ بین؟! وتی: نا.. سوێند بە خودا حەز ناکەم.

عوبەید وتی: دە ی ئەگەر مردیت و خرابتە ناو گۆرەکەتەوہ و دانرایت بوو لێرسینەوہ.. ئایا حەز دەکرد کە داواکەم بوو جێبەجێ کردبایت؟! وتی: نا.. سوێند بە خودا حەز ناکەم.

عوبەید وتی: دە ی ئەگەر خەلکی کتیبەکانیان وەرگرت و تۆش ھێشتا نازانیت بە دەستی راست یان چەپ نامە ی ئەعمالت وەر دەگریتەوہ.. ئایا لەو لەحزەدا پێت خۆشە کە داواکەم بوو جێبەجێ کردبایت؟! وتی: نا.. سوێند بە خودا حەز ناکەم.

عوبەید وتی: ئە ی ئەگەر لە کاتی پەرینەوہتدا بە سەر پردی سیراتدا، لە کاتیکدا نازانیت رزگارت دەبێت یان نا.. ئایا پێت خۆشە کە داواکەتم بوو جێبەجێ کردبایت؟! وتی: نا.. سوێند بە خودا حەز ناکەم.

عوبەید وتی: ئە ی ئەگەر ترازووہکە ی پەروەردگاریان ھێنا و تۆ

نهته زانی ئایا تای چاکه کانت قورس ده بیت یان سووک.. ئایا حه زت نه کرد
که من داواکه تم بۆ جیبه جی کردبایت!!؟

وتی: نا.. سویند به خوا حه ز ناکهم.

عوبه ید وتی: تو راست ده که یت.. دهی که وایه له خوا بترسه و خوت
بپاریزه، چونکه خوای گه وره نيعمه تی زوری پیبه خشیویت، که هه رگیز
توانای نه ژماردنیا نیت.

ئیدی ئافره ته که به په شیمانی گه پرایه وه بۆ لای هاوسه ره که ی،
هاوسه ره که ی وتی: هه والم پییده بزانی چیت کرد له گه ل عوبه ید!!؟
ئافره ته که وتی: به راستی تویش و منیش ده ست به تال و مایه
پووچین!

ئیدی پاش نه و پرووداوه ئافره ته که خوی یه کلا کرده وه بۆ نوێژ
و پوژوو و خواپه رستی و.. پیاوه که یشی هه رده م ده یگوت: ئاخه من
چیمدا بوو له عوبه یدی کوپی عومه یر..!! خووی ژنه که ی
شیواندم، نه و هه موو شه وێک بووکیکی جوان و پاژاوه بوو..
عوبه ید کردی به راهیبه یه ک (واته: ئافره تی خواپه رست).

بریا ده مزانی.. من هۆکار نیم!

موسای کوپی قاسم ده لیت: بوومه له رزه و بایه کی سوور
دایگر تینه وه..! به و هۆیه وه پوشتم بۆ خزمه ت موحه ممه دی کوپی
موقاتل (زکریا) و پیم وت: نه ی نه با عه بدوللا.. تو گه وره و
پیشه وامانی، له حوزوری پهروه ردگار بپاریوه هه تا پرگارمان بکات
له م ناره حه تییه. به لام موحه ممه د ده ستی کرد به گریان و. پاشان
وتی: من کیم هه تا نزاتان بۆ بکه م!! بریا ده مزانی.. که من
هۆکاری تیاچوونتان نیم!

موسای کوپی قاسم ده لیت: نه و شه وه له خه و غدا به خزمه ت
پیغه مبه ر گه شتم، پیغه مبه ر (سۆز) فهرمووی: پهروه ردگار به
هۆی نزاکه ی موحه ممه دی کوپی موقاتله وه پرگاری کردن.^۲

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۲۷۹ - ۲۸۰)

(۲) (احیاء علوم الدین ۳/ ۳۴۲)

ھەر کات لھو پۆژھم دیتھوہ یاد

عومھری کۆری خەطاب دەئیت بە سەعیدی کۆری عامر^(١) (عید): بۆ بھ بە والی حمص. سەعید دەئیت: ناپۆم و.. وھریناگرم، چونکە ئەو کارە سەختە بۆ من...!! عومەر دەئیت: وەللاھی دەبیت وھری بگریت.. خەلافەتە کەتان کردە گھەردنی من و.. وازم لێدەھێنن، ئەمە کە ی پەواپە؟! !

ئیدی سەعید پازی بوو، و بە یارمەتی خوا کەوتە پێ و، وەك والی لە حمص مایەو، عومەریش بۆ زانینی ئەحوالی ئوممەتە کە ی و لپرسینەوہی کاربەدەستەکانی، دەپۆشتە شارەکان و لە نزیکەوہ لە بارودۆخی دەپرسین، کاتیک خەلیفە موسولمانان چووہ سەردانی شاری حمص لە شام، خەلکە کە ی ھاتنە لای و گلە و گازندە ی ئەمیرە کە یان کرد کە سەعیدی کۆری عامر بوو، چوار خدە و خوویان باسکرد کە بە دلیان نەبوو.. وتیان:

یە کەم: بە یانیان درەنگ دیتە دەر بۆ لامان...!!

دووہم: شەوانە وەلامی کەس ناداتەوہ...!!

سێھەم: مانگانە پۆژیک یا دوو پۆژ، گۆشەگیرە و خۆی لە خەلک دوور دەگریت!!

چوارھەم: بە یانابە یێتیک بێھۆشی رووی تێدە کات...!!

عومەر داوای روونکردنەوہی کرد و سەعید وتی: من خزمەتکارم نییە و ژنە کەم نەخۆشە، بە یانیان خۆم ھەویر دەشێلم و.. نان بۆ خۆم و خیزانم ئامادە دەکەم، پاشان دەستنویژ دەگرم و دوورکات نوێژ دەکەم.. ئیدی دوا ی ئەوہ ھەموو پۆژە کەم بۆ خزمەتی ئەوانە...!! وەشەوہ کەم ھی خودایە و خوداپەرستی تیا دەکەم...!! ھەر وہا مانگانەش پۆژیک یا دوو پۆژ جلوبەرگی خۆم دەشۆم و بە دیاریەوہ دادەنیشم تا وشک دەبیتەوہ.. چونکە تەنیا یە ک بەرگم ھەبە...!!

بۆ بێ ھۆشییە کە شەم.. کاتیک من بیاوێ بووم و ئامادە ی کوشتنی خوبەیی ئەنساری بووم (عید) قورەیش گۆشتیان لیکردەوہ و.. بە قەدی داریکدا ھەلیانواسی و پتیان وت: ھەز دەکەیت موحەممەد لە شوینی تۆدا بوواپە؟ و تۆش بە سەلامەت لە نیو خانەوادە ی خۆتا بوویتایە؟! !

(١) (سعيد بن عامر: (صور من حياة الصحابة / ٧، صفة الصفوة / ٢٣٨، حلیة الأولیاء / ٢٤٤/١))

خوبه یب وتی: وه لّاهی پیم خوش نییه که خوم و خاوخیزانم تهنندروست
 بین و رسول الله (ﷺ) درکیت بچیت به پیتدا...!! پاشان خوبه یب بانگیکی
 کرد له خوشه ویسته که ی و، وتی: یا موحه ممه د...!!
 دواتر دهستی کرد به پارانوه له و خودایه ی.. که هیچ هاوبه ش و
 هاوتایه کی نییه و تهنه ا نه وه که له ناره حه تییه کان فریامان ده که ویت و
 وه لّامی داواکا گمان ده داته وه، وه نه م دوعایه ی خویند:
 اللَّهُمَّ أَحْصِهِمْ عَدَدًا وَ اقْتُلْهُمْ بَدَدًا وَلَا تُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا.
 ئیتر هه رکات نه و رۆژهم بیر دیته وه، که من بییاوهر بووم و وازم له
 رزگارکردنی خوبه یب هینا، ب هوش و ئیختیار ده که وم و ئاگام له خوم و
 ده وروبهرم نامینیت...!!
 دوا ی نه و روونکردنه وانه، پله و به های سه عید زیاتر بوو له لای عومه ر.

پۆژی جهژن چی ده که ییت؟! !

موحه ممه دی کوری یه زید ده لیت: وه هییی کوری وه رد م بینی (رگه لّله)
 نوژی جهژنی کرد، کاتیک خه لکه که بلاوه یان لی کرد و رۆشتن بو لای،
 سه یریکی کردن و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا...!!
 پاشان وتی: نه گهر نه م خه لکه کاتیک رۆژیان کرده وه و دلیا
 بوون له وه ی که رۆژوو و په رستشی مانگه که یان لی وه رگیراوه..
 پتویست بوو له بری نه م خو سه رقال کردنه یان، خه ریکی
 نه دا کردنی شوکر بوونایه بو وه رگیرانی عیاده ته که یان، وه نه گهر
 لیشیان وه رنه گیرابیت: نه و نه و کاته پتویست بوو زیاتر و
 زیاتر سه رقالی عیاده ت بوونایه.

لیوه بی گونا هه ن

عومه ری کوری خه تاب (ﷺ) داوا ی له مندالان ده کرد نزای لیخو شبوونی
 بو بکه ن و پتی ده وتن: ئیوه هیشتا پاک و بی گونا هه ن، نزاتان
 گیرایه.

(۱) (صفة الصفوة/۳۸۱)

(۲) (اقوال السلف/۹۲)

داوی چی دهکیت له باوکه بهرپرسهکەت؟!

ئین ئەبی عەلییە دەلیت: پۆژیک عومەری کوری عەبدولعەزیز (رەگمە اللہ) دانیشتبوو بۆ گۆتگرتن لە خەلکی و چارەکردنی گرتەکانیان، کاتی نیوەپۆ هات، ئەویش ماندوو و بێتاقەت و شەکەت بوو...!! بۆیە عومەر وتی بە خەلکەکە: لە شوێن خۆتان بێننەو، کەمیکتر دیمەوێ بۆ لاتان. ئیدی پۆشتە ژوورەوێ تا دەمێک پشوو بدات.

پاشان عەبدولمەلیکی کوری هات و پرسبیری باوکی کرد، وتیان: چووێ ژوورێ. ئەویش مۆلەتی وەرگرت و چووێ لای باوکی و پیتی وت: ئەبی ئەمیری باوەرداران.. چی هینایتییە ژوورێ؟! وتی: ویستم دەمێک پشوو بدهم. کورەکە ی وتی: ئەبی ئایا دلناییت کە مردن لەم لەحزەدا نایەت؟! کە ئوممەتەکەت لەبەر دەرگاگەت چاوەڕێت دەکەن و، تۆش خۆت شاردۆتەوێ لێیان!! ئیدی عومەر پشووێکە ی نەدا و پۆشتەوێ بۆ لای خەلکەکە ی.

فەزەتگوزارت بێ

عومەری فاروق و ئیمامی عەلی (رەگمە اللہ) لە تەواف بوونەوێ و چوونە دەرەوێ.. دەشتەکییەکیان بینی، دایکی گرتبوو بە کۆلەوێ و دەیگوت: منم و لاخی دایکم..! بەلام وەک و لاخ هەلنایەم.. سل ناکەمەوێ و ناترسم.. وێ دایکم زیاتر هەلی گرتوووم و شیرێ پێداوم.. سەرم لەریتە پەرورەدگارم، سەرم لەریتە...!! لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ.. لَبَّيْكَ.. لەو کاتەدا ئیمامی عەلی بە ئیمامی عومەر دەلیت: ئەبی ئەباحەفص..! بەجینەوێ تەواف، رەنگە ئیستا رەحمەتی خوا دابەزێت و هەموومان بگریستەوێ. پیاوێکە بەو شێوێیە پۆشتە تەواف و هۆنراوێکە ی خۆی دەوتەوێ و لەبەیکی دەکرد، ئیمامی عەلیش دەیگوت: ئەگەر چاکبیت لەگەڵدا، خوا لێت رازی دەبێت و.. بەو کارە کەمانەت پاداشتیکی زۆرتەرت ئەداتەوێ.

(١) (الف قصة و قصة/٤٩٤-٤٩٥)

(٢) (حياة الصحابة: ج٣/٤٠١)

شاردنه وهی راستیه کان.. فیانه ته

عه بدوله لیکي کوری هائی ده گیریته وه و ده لیت: زوبه یدی کوری حاریسی
یامی کچیکی ته لحه ی کوری موسه ریفی خواست (ﷺ) له ساتی
خواستنه که یدا ته لحه پی گوت: کچه که م ناشیرینه!!
زوبه ید وتی: ئه وهوا پازی بووم.
ته لحه گوتی: له پاژنه ی پییدا برینیک هه یه!!
زوبه ید وتی: ئه وهوا پازی بووم.

بار قورسه کان.. تیاچوون!

ئاگریک که وته وه له شاری به سره.. مالیکی کوری دینار (ﷺ)
چمکی پۆشاکه که ی گرت به دهستییه وه و ده پۆشت و ده یگوت: بار
قورسه کان تیاچوون...!! بار قورسه کان تیاچوون...!!^۲

له فۆشه ویستی دره مه کاندا

عه بدوللای کوری وه هه ب (ﷺ) ده لیت: نه زرم کرد له سه ر خوّم
هه رکات غه یبه تی ئینسانیک بکه م، له بری ئه و گونا هه دا پۆژیک
به پۆژوو بيم، ئیدی غه یبه تیکم ده کرد و پۆژیک پۆژوووم ده گرت.. غه یبه تیکم
ده کرد و پۆژیک پۆژوووم ده گرت، هه تا هیلاکی کردم! بۆیه نه تم هینا له
پاش هه ر غه یبه ت کردنیک، دره مه مک ببه خشم، ئیدی له خو شه ویستی
دره مه مه کاندا توانیم واز له غه یبه ت کردن بهینم.

(۱) (صفة الصفوة/ ۵۵۹)

(۲) (صفة الصفوة/ ۶۴۸)

(۳) (حرمة أهل العلم: ۷۲)

له ده بی فەرمووده گیرانه وه

مالکی کوری ئه نه س ده لیت: پیاوێک ها ته سه ردانی سه عیدی کوری موسه یب (ﷺ) له کاتی نه خووشیه کهیدا.. له و کاته دا سه عید راکشا بوو، پیاوه که پرسیا ری فەرمووده یه کی لیکرد.. سه عید دانیشت و خوێ رێک کرد، ئینجا فەرمووده که ی بو گیرایه وه، پیاوه که وتی: چه زم نه کرد ئه زیه تی خوێ بدهیت. سه عید وتی: به راستی من پیم ناخو شه فەرمووده ی رسول الله (ﷺ) باس بکه م بو ت و.. راکشام.

پن په تیم هه تا مردن

بیشری حافی (ﷺ) له سه رده می گالته و گه پ و رابواردنیدا، هاوړیکانی له ماله که ی خویدا جه م ده کات و سه رقالی خواردن و خواردنه وه و گالته و گه پ و گورانی وتن ده بن، پیاوچاکیک له پیاوچاگان ده روا ته بهر ده رگا که ی بیشر و ته قولبابی لی ده کات، که نیه کیک ده چیه ته ده ر و پیاوچا که که پیتی ده لیت: ئایا خاوه نی ئه م ماله، که سیکی ئازاده؟ یا خود به نده یه؟!

که نیه که که ش ده لیت: خاوه نی ئه م ماله که سیکی ئازاده. پیاوچا که که ده لیت: ده ی دیاره که راست ده که ی، چونکه ئه گه ر به نده بووایه، ئه وا ئه ده بی به ندایه تی په چاو ده کرد و وازی له گالته و گه پ و گورانی ده هیتا.

بیشر له ژووره وه گوئی له وتووێژه که یان ده بیت، به خیرایی و به سه ری پرووت و به پیتی په تی.. دیته بهر ده رگا که، به لام له و کاته دا پیاوه که رۆشتوو و تپه پری کردوو، ده لیت به که نیه که که: هاوار له ده ستی تو..! ئه وه کێ بوو که قسه ی له گه ل کردیت؟! ئه ویش با سه که ی بو ده گیرپه ته وه، بیشر ده لیت: له چ لایه که وه رۆشت؟ ده لیت: له وپوه. ئیدی بیشر ده که ویته شوین پیاوچا که که هه تا پیتی ده گات و، پیتی ده لیت: ئه ی گه وره م تو بوویت له بهر ده رگا که م وه ستایت و له گه ل که نیه که که م وتووێژت کرد؟ پیاوچا که که ش ده لیت: به لئ من بووم. بیشر ده لیت: تکایه ئه و قسانه م بو دووباره بکه وه.

پیاوچاکه کەش قسەکانی بو دووبارە دەکاتەو و پێی دەلێت: تو
کەسیکی ئازادیت، نەوێک بەندە...!! چونکە ئەگەر بەندە بوویتایە، ئەدەبی
بەندایەتیت پەچاو دەکرد و، وازت لە گالتە و گەپ و گۆرانی و پابووردن
دەهێنا و.. ملکه چی گەورەکەت دەبوویت و بەندایەتیت بو دەکرد...!!
ئیدی لە دواى بیستنی ئەو وتانە، بیشر خوێ ناگریت و کولمەکانی لە
زەویدا دەگەوزنیت و دەلێت: بەلکو بەندەم...!! بەلکو بەندەم...!!
پاشان سەهری خوێ هەلەدەگریت، بە سەهری پرووت و بە پێی پەتی
دەگەریت، هەتا وای لیدیت بە (حافی) ناویانگ دەردەکات...!! واتە: پێ
پەتی.

پێی دەلێن: بوچی نەعلێک لە پێ ناکەیت؟! بیشر دەلێت: چونکە
گەورەکەم.. **اللَّهُ** **بَعْلُكَ** لە ساتەوێختیدا هینامیەو سەر پێی چاکە، من
پێم پەتی بوو، بۆیە واز لەم حالەتە ناهێنم هەتا مردن!!^۱

قەزات لە من کەوێت!

کەهمسی کورێ حەسەن (زەمە **الزُّهْرِي**) دەیهوێت دووپشکیک بکوژیت،
دووپشکەکە خوێ دەکات بە کونیکدا، کەهمس پەنجەى دەکات بە
کونەکەدا بو ئەوێ بیگریت و بیکوژیت، دووپشکەکە دەدات بە
پەنجەیهو، پێی دەلێن: بو ئەو کارەت کرد؟! کەهمس دەلێت:
ترسی ئەوێم هەبوو دووپشکەکە بێتە دەرەو و بدات بە
دایکمهو.

شیاوترین زیندانی

عەبدوڵلای کورێ مەسعود (زەمە **صَوْبِي**) دەلێت: سوێند بەو خوایهی کە هیچ
خوایهک نییه بێجگە لە ئەو، لەسەر زەویدا شتێک نییه هێندەى زمانم..
پێویست بکات زۆترین کات لە زیندانا بیت.^۲

(۱) (التوابين/ ۲۱۱)

(۲) (اقوال السلف/ ۶۴)

نزیکبوونهوه

ئین ئه بی چه واری ده لیت: له خزمهت ئه بوسوله یمانی دارانیدا بووم، لیان
پرسی: نزیکترین شتیک چیه که نزیکت بکاتهوه له پهروهردگار؟!
ئه بوسوله یمان () دهستی کرد به گریان و وتی: ئایا من که سیکم که
ئه و پرسیارهم لی بکرت؟! دواتر وتی: نزیکترین شتیک که نزیکت بکاتهوه له
الله .. ئه وهیه که پهروهردگار سهیری دلت بکات و دلی تویش.. هیچ
شتیکی دنیا و ئاخیرهتی نهویت، بیجگه له زاتی پاکی الله.. نه بیت.^۱

ههسیریکی دهستچن

عوبهیدی کوری سابت دهگیرتهوه و ده لیت: نووسراویکم نارد بو عهلی
کوری زه بیان، که لهو کاتهدا قازی به غداد بوو، پیم وت: پیم گه شتووه که
له سه ههسیریکی دهستچن داده نیشیت، له کاتیکدا قازییه کانی بهر له
تو له سه ههرشه نهرم و نۆل داده نیشتن و پالیان ده دایه وه..!!
عهلی () بو نووسیم: به راستی من شهرم ده کم که له
بهرده ممدا دوو پیای ئازاد و موسولمان، له سه ههسیریکی دهستچندا
دانبیشن و من له سه ههرشه نهرم و نۆل..!! دوو نه یاره که ی
بهرده مم له سه هه چي دانیشتن، منیش تهنها له سه هه داده نیشم.^۲

ههریکن ته مهنت ده بهن!

عومه ری کوری عه بدولعه زیز () ده لیت: شه و پوژ.. خه ریکن کار
له تو دا ده کهن و له ته مهنت ده بهن، دهی تو ش قۆلی مهردانه ی لی
هه لکه و باشترین کاریان تیدا بکه.

(۱) (روضة المحبین / ۳۰۸)

(۲) (التصنيف الموضوعی لتاریخ بغداد / ۱۶۹ - ۱۷۰)

نافهوم ههتا بهیانی

ئیمامی زههه بی (رگم لیل) ده لیت: عهلی زهینولعابدین کوری حوسهین (عزیز) که شهوی به سهردا دههات، دهستنوژی دهگرت و دهچووو لای جیگای نووستنه کهی و دهیوت: چهنده باشیت!! چهنده گهرم و نهرمیت!! چهنده پشوو هینه ریت!! به لام له بهه شتدا له تو باشتر ههیه، له تو گهرم و نهرمتر ههیه، له تو پشوو هینه رتر ههیه، دهسا وهللاهی ناخهوم ههتا بهیانی.

ئیدی ههتا بهیانی نوژی دهکرد، بویه که پوژ دهبوویهوه، له پوخساریدا تیشکیک له نور و پرووناکی دهبنرا.

من سهری عهبدوللا ماچ دهکهه

عهبدوللای کوری حوزافه ی پالهوان (عزیز) له سهردهمی پیغه مبهردا (عزیز) به کهمین نامه ی میژووپی.. له رسول الله وه (عزیز) دهبات بو کیسرای گه وره ی ولاتی فارس و بانگهیشتی دهکات بو ئیسلام و دهگهریته وه.

سالانیک گوزه شتن و.. عومه ری فاروق له سالی نۆزده ی کوچیدا سوپایه کی نارد بو جهنگی پۆم، که عهبدوللای کوری حوزافه به کیک بوو له سه ربازه کانی نهو سوپایه، ههرقلی قهیسهری گه وره ی پۆم ههوالی نهوه ی پیگه شتوو که شوینکه وتووانی فهخری کائینات (عزیز) خاوهنی ئیمانیک پاستن و.. بیروباوه ریکی دامه زراویان ههیه و.. نهفسی خو یان زور به ههرزان داده نین له پیناو ریبازی خوا و پیغه مبهره کهیدا (عزیز) بویه داوای کرد له سوپاکه ی نهگهر موسولمانه کانیان به نهسیری گرت.. نهیانکوژن و به زیندویتی بیانیهنن بو بهردهمی قهیسهر.

ویستی خوداوهند وهها بوو که عهبدوللای کوری حوزافه به کیک بیت له نهسیره کان لای سوپای قهیسهر، عهبدوللایان هینایه بهردهم قهیسهر و پینان وت: نهمه به کیکه له هاوهله پیشینه کانی موحه ممه د (عزیز).

ههرقل کاتیک زور پروانییه عهبدوللا و پاشان دهستی کرد به قسه کردن و، پتی وت: من پیشنیارت بو دهکهه بیته نهسرانی.. نهگهر وات کرد ئازادت دهکهه و.. ریزیک زورت لیده گرم.

عهبدوللا وتی: ههیهات..!! مردن زور خوشه ویست تره له لام، لهوه ی تو

بانگم ده کهیت بۆی.

قهیسەر وتی: وایدەبینم تۆ که سێکی مەردیت.. ئەگەر رازی ببیت، دەتکەمە
هاوبەشی خۆم و نیوێ مۆلکه که مت پێدەبەخشم.
عەبدوڵلای ئەسیر و کوۆتکراو، بە زەرەخەنەو وەتی: وەللاهی نەک نیوێ
مۆلکت، بەلکو ئەگەر هەموو مۆلکه کهت و هەموو مۆلکی عەرەبم پێدەیت..
ئەوا هەرگیز بۆ چاوتر و کانیکیش بیت.. واز لە دینی موحەممەد (ﷺ) ناھێنم.
قهیسەر وتی: دەی که واته دەتکوژم.

عەبدوڵلا وتی: چیت لە دەست دیت درێغی مەکه.

قهیسەر فەرمانی دا بدریت لە خاچ و.. تیربارانی بکەن، بەلام نەپیکریت، تەنها
بیترسین، خۆشی بەردەوام داوای بەنەسرانی بوونی لێدەکرد.. عەبدوڵلاش رازی
نەدەبوو، پاشان هێنایانە خوار و.. مەنجه لێکی زۆر گەورەیان هێنا، زەیتیان تیکرد و
خستیانە سەر ئاگر، بە پلەیه کی زۆر گەرم زەیتەکیان هەلقراچاند و، بە دیار
چاوییهو دوو لە هاوێلهکانی یەک لە دوا یەک خراوە ناو زەیتەکهو..!! بەلام
عەبدوڵلا زیاتر لە جارێ سوورتر بوو لەسەر بیر و باوەڕەکهی.

قهیسەر ناویمێد بوو، بۆیه وتی: بیخەنە ناو مەنجه لە زەیتەکهو.. کاتیک
بردیاری بۆ لای مەنجه لە که فرمیسک بە چاوانیدا هاته خوار.. قهیسەر که
بەمە زانی، وا هەستی کرد که ترساوه، بۆیه وتی: بیگێرنە دواوه.

هێنایانەو بەردەم قهیسەر بۆ پاشگەز بوونەو، بەلام ئەو خۆراگرانە
پەرچی دانەو، قهیسەر وتی: بەلا لیت بدا.. ئەی چی گریانیدی...!!

وتی: بۆ ئەوێ گریام که تەنها یەک نەفسم هەیه بەختی بکەم.. لە کاتیکدا
ئارەزووی ئەوێ دەکرد که بە ئەندازەی مووێکانی جەستەم، گیانم
هەبووایه و بەختم بکرایه لە پێناو پێبازی خوا و پێغەمبەرەکهیدا (ﷺ)!!

هەرقل فەرمانیدا کردیانە ژوورێکی داخراو که تەنها ئافەرەتێکی سۆزانی تیا
بوو، بۆ ئەوێ عەبدوڵلا لە خستە بهریت، پاش چەند کاتژمێرێک.. هەرقل
سۆزانییه کهی بانگ کرد، تا گوێ بیستی رووداوهکانی ناو ژوورەکه بیت.

ئافەرته سۆزانییه که وتی: گەورەم. نازانم تۆ منت بۆ لای مروۆف
ناردووێ یان بۆ لای بەرد؟! هەرچی لیتی نزیک دەبوومەو، ئەو هیچی
نەدەکرد و بیجگە لە لا اله الا الله.. لا اله الا الله.. هیچی تری نەدەوت!

هەرقل وتی: بیکەنەو ژوور و بیجگە لە گوشتی بەراز و شەراب، هیچ
خواردن و خواردنەوێکی تری پێ مەدەن، عەبدوڵلا بەو جوړه تا سێ پوژ
هیچی لە بەردەمدا نەبوو گوشتی بەراز و شەراب نەبیت، پاشان چوونە
ژوورێ دەبینن عەبدوڵلا خەریکی نوێژکردن و خواردن و خواردنەوێ کهش وەک
خۆی ماوێتهو!

پیان وت: بۆ هیچت نه خواردووہ؟! تۆ سئی رۆژہ برسیتی و تینویتی زۆری بۆ هیئاویت.. بۆت هه‌بوو بخویت، وه گونا‌ه‌بار نه‌ده‌بوویت چونکه ناچار کرا بوویت.

عه‌بدو‌ل‌لا وتی: پیم خو‌ش نه‌بوو به خواردنی گوشتی به‌راز و خواردنه‌وه‌ی شه‌راب، ئەم دوژمنه‌ی خودا گالته به دینه‌که‌م بکات.

ئیدی قه‌یسه‌ری رۆم ته‌واو نا‌ئوم‌ید بوو له‌م پال‌ه‌وانه‌ خۆ‌پا‌گره‌، بۆیه پیتی وت: سه‌رم ماچ بکه.. وازت لیدی‌نم و ئازادت ده‌که‌م.

عه‌بدو‌ل‌لا وتی: باشه.. به‌و مه‌رجه‌ی هه‌موو برا ئە‌سیره‌کانی دیکه‌شم ئازاد بکه‌یت. هه‌رق‌لیش به‌وه‌ رازی بوو، ئیدی کاتی‌ک عه‌بدو‌ل‌لا رۆشت بۆ ئە‌وه‌ی سه‌ری هه‌رق‌ل ماچ بکات، له‌ ده‌روونیدا وتی به‌ خ‌وای خ‌و‌ی: ئە‌ی په‌روه‌رد‌گارم.. خ‌و‌ت باش ده‌زانیت که ئە‌م پیا‌وه‌ بئ با‌وه‌ر و پیسه‌، وه‌ من ده‌چ‌م تف ده‌که‌مه‌ سه‌ری، به‌ شی‌وه‌یه‌ک که ئە‌و واب‌زان‌ی ماچ‌م ک‌رد‌وو‌ه، وه‌ رۆژی د‌وایی که پرس‌یارت لی ک‌رد‌م بۆ ئە‌م کار‌ه‌م ک‌رد‌وو‌ه، پیت ده‌لیم: به‌ ع‌یز‌زه‌ت و جه‌لالی تۆ.. ته‌نها بۆ ئە‌وه‌ وام‌ک‌رد که برا‌کان‌م له‌ نا‌په‌حه‌تی ر‌زگار بکه‌م. ئیدی عه‌بدو‌ل‌لا وای‌ک‌رد و هه‌رق‌ل له‌سه‌ر به‌ئینه‌که‌ی خ‌و‌ی، عه‌بدو‌ل‌لا و برا ئە‌سیره‌کانی ئازاد ک‌رد..!

ئە‌سیره‌کان پیکه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ و.. ئە‌م هه‌واله‌یان بۆ ع‌وم‌ه‌ری ک‌ور‌ی خه‌ط‌اب (ع‌ل‌یه‌) با‌س‌ک‌رد، هه‌رچه‌نده هه‌ندی‌ک له‌ موس‌و‌ل‌مانه‌کان ئە‌و کاره‌یان به‌ د‌ل نه‌بوو، به‌لام ع‌وم‌ه‌ری فاروق زۆر د‌ل‌خ‌و‌ش بوو به‌و کاره‌ی عه‌بدو‌ل‌لا و وتی: هه‌قه‌ له‌سه‌ر هه‌موو موس‌و‌ل‌مان‌یک سه‌ری عه‌بدو‌ل‌لای ک‌ور‌ی ح‌وزافه‌ ماچ بکات، وه سه‌ره‌تا من خ‌و‌م ئە‌و کاره‌ ده‌که‌م. ئیدی ع‌وم‌ه‌ر و موس‌و‌ل‌مانه‌کان یه‌ک له‌ د‌وای یه‌ک هه‌ستان و سه‌ری عه‌بدو‌ل‌لایان ماچ‌ک‌رد.

به‌ره‌و جی‌ژوانی یار

مه‌ع‌ازی ک‌ور‌ی جه‌به‌ل (ع‌ل‌یه‌) ده‌ل‌یت: ئە‌وه‌ گ‌ومان‌داره‌کانن که مرد‌نیان خ‌و‌ش نا‌و‌یت!! چونکه مردن، خ‌و‌شه‌ویست له‌ خ‌و‌شه‌ویسته‌که‌ی ن‌زیک ده‌کاته‌وه‌.

چراکه بکوژینهوه!

له گوندیکی نزیك پهی، زیاتر له سی (۳۰) کهس له لای نه بی حهسه نی نه تاکی (زگره لای) جه م بوو بوون، ژماره یه کی کهم کولیره یان پی بوو، که تیری نه نه کردن، بو نه وهی کهس شهرم نه کات و برسیه کان.. به ئیسراحت ده ست بو کولیره که بهن، ههستان کولیره کانیاں پارچه پارچه کرد و چراکه یان کوژانده وه و بسم الله یان کرد بو خواردن...!! دواتر که چراکه یان روژن کرده وه، سهیر ده کهن پارچه کولیره کان وهک خو یان ماون...!! چونکه هه ریه که و به نیه تی نه وهی که براکه ی تری له کولیره که بخوات، دهستی بو کولیره که نه برد بوو! هه رچه نده هه مووشیان برسیان بوو...!!

کهوره ناو ده پژیژیت

فوزه یلی کوری عه یاز ده لیت: مالیکی کوری دینار پیاویکی بینی نوژی ده کرد و به باشی نه دای نه ده کرد، مالیک وتی: چهنده به زه بیم به منداله کانیدا دیته وه!! پیان وت: سهیره...! نه م پیاوه خراب نوژ ده کات و توش به زه بیت به منداله کانیدا دیته وه؟! مالیک (زگره لای) وتی: ئاخر نه مه گه وره که یانه و هه ر له مه وه فی ر ده بن.^۲

باشترین په شیمانی

ئیمام جه عفه ری صادق (علیه السلام) ده لیت: په شیمان بم له وهی که که سی کم به خشیوه، چاکتره له وهی که په شیمان بم له وهی که تو له م له که سیک سه ندوه ته وه و ئازارم داوه.

(۱) (احیاء علوم الدین ۳/ ۲۵۲ - ۲۵۳)

(۲) (مواعظ الصالحین والصالحات/ ۱۷۹)

چل ساله ناره زووم لیته

عوسمانی کوری ئیبراهیم ده لیت: گویم له مالیکی کوری دینار بوو وتی به پیاویک له هاوه له کانی خوی: من ناره زووم له کولیره و ماسته. ئه ویش رۆشت و بۆی هینا، مالیک (رگم لایه) کولیره که ی کرد به ماسته که دا و ههر ئه مدیودیوی پیده کرد و سهیری ده کرد، پاشان وتی: ماوه ی چل ساله ناره زووم لیته و به سه رتدا زالبووم هه تا ئه مپۆ، ئیستا ده ته وئ لیم به به یته وه؟! دوور که وه لیم. ئیدی مالیک وازی له کولیره و ماسته که هینا و نه یخوارد.

به ر ده رگای زانایان

عه لی کوری ئه بوطالب (عزیز) ده لیت: ئه گهر زانایان له به ر ده رگای پاشایاندا بینی، بلن: ئه وانه خراپترینی زانایان و خراپترینی پاشایان، به لام ئه گهر بینیت پاشایان له به ر ده رگای زانایان.. ئه و کاته بلن: ئه وانه باشتترینی زانایان و باشتترینی پاشایان.

شه وی زاوایه تی و نوێژی به یانی؟!

(عنبسه بن الازهر) ده لیت: حاریسی کوری حه سان (عزیز) ژنی گواسته وه، وه پیاو ئه و کاته که ژنی ده هینا و ده چوو هه رده وه.. رۆژانیک له گه ل بوو که کهیدا ئه مایه وه و، ئاماده ی نوێژی به یانیان نه ئه بوو، به لام حاریس له یه کهم شه ویدا نه به یشت نوێژی به یانی له مزگه وت له ده ست بچیت، بۆیه پیاو وت: تو ئه م شه و بووکت گواستۆته وه و دیت بو مزگه وت؟!

حاریس پتی وت: سویند به خودا.. ئه و ئافره ته ی نه هیتیت بیمه نوێژی به یانی له مزگه وت، به راستی ئافره تیکی خراپه.

(۱) (صفة الصفوة / ۶۴۶)

(۲) (حياة الصحابة / ۱۶۳/۴)

دلہ پاکہ کان

عوسمانی کوری عہ فان (ﷺ) دہ لیت: ئە گەر دلہ کانمان پاک ببنهوه.. ئەو کاتە
تیر نابین لە کەلامی خواي (ﷺ) هیندە تامەزرۆی دەبین، بۆیە بەراستی
من پێم ناخۆشە پۆژتیکم بەسەردا بیت و قورئانی تیدا نەخوینم.

فواردن هەرس دەکات؟! !

عەبدوللای کوری عومەر (ﷺ) لە گەڵ ئەو هەدا کە بازرگانێکی دەولەمەند
و سەرکەوتوو بوو، دنیا نەویست و بەخشندەش بوو، پۆژیکیان
هاورپێهەکی کیسەیهەکی پری بۆ هینا بە دیاری، ئین عومەر وتی: ئەمە
چییه؟ هاورپێهەکی وتی: ئەمە دەرمانێکی زۆر باشە لە عیراقەوه بە تاییبەت
بۆم هیناویست. ئین عومەر وتی: باشە ئەم دەرمانە بۆچی چاکە؟ وتی:
بۆ هەرسکردنی خۆراک باشە. ئین عومەر زەردەخەنەیهەکی کرد و وتی:
خواردن هەرس دەکات!! من ماوهی چل سألە.. تیر خواردنم
نەخواردوو.

دان بدە بە مریشکەکان

حەییوہی کوری شوریح (ﷺ) ئەلقەہی زانستی دەبەست و
دادەنیششت دەرسی دەوتەوه بە قوتابییهکانی، لە گەرمەہی وانەکەدا.. دایکی
بانگی لی دەکرد و دەیوت: ئەہی حەییوہ.. هەستە جو بدە بە مریشکەکان.
ئەویش خیرا مەجلیسەکەہی جیدەهیششت و دەرۆشت بۆ ئەنجامدانی
فەرمانەکەہی دایکی.

نافرہ تیکی توبہ کار!

نافرہ تیک زینا دکات و حەددی شەری لئ ئەدرت.. پاشان توبە دکات و، واز لەو کارە پیسە دەهێنیت، پاش ماوه یێک کەسیک دەچیتە خوازی بێنی نافرەتەکە، برای نافرەتەکە پێی خوۆش دەبیت کەسیکی باش و رینماییدەر بیت بۆ خوشکەکە، ئیدی بۆ ئەم مەبەستە دەچیتە خزمەت عومەری کۆری خەطاب راویژێ پێدەکات و دەلێت: فلان کەس هاتۆتە خوازی بێنی خوشکەکەم.. ئایا باسی ئەوەی رابردووی بۆ بکەم؟ عومەر (رضی اللہ عنہ) دەلێت: وەللاھی.. ئەگەر باسی ئەو کارە رابردووی بکە، بەم قامچیە هەلتە واسم!!

فریشتەکان شەرمی لئ دەکەن!

ئیمامی عەلی (علیه السلام) دەگێرێتەو و دەلێت: پێغمەبەر (ﷺ) کاریکی کرد بۆ عوسمانی کۆری عەففان، نە بۆ منی کرد، نە بۆ ئەبوبەکر و نە بۆ عومەر..!! ئیمامی عەلی دەلێت: لەگەڵ ئەبوبەکر و عومەردا لە خزمەت رسول اللہ (ﷺ) دانیشتبووین، ئازاریک لە قاچی پیرۆزیدا بوو، بۆیە قاچی پیرۆزی هەتا لای ئەژنۆی دەر خستبوو و لەناو ئاوی ساردا داینابوو، چونکە لەناو ئاوی ساردا ئازارەکی دەسەرەوی و سوکنایی بۆ دەهات، عەرزەم کرد: یار رسول اللہ (ﷺ) بۆچی ئەژنۆی موبارەکت دەرناخەیت؟ فەرمووی: ئەو عەلی.. ئەژنۆ عەورەتە.

لەو دەمانەدا کە ئیمە لە دەوری بووین، عوسمانی کۆری عەففان هات، ئیدی رسول اللہ (ﷺ) بە پۆشاکەکی خۆی، پێ و لاقی پیرۆزی داپۆشی!! منیش وتم: سبحان اللہ یار رسول اللہ!! ئیمە لە دەورت بووین و پێ و لاقی پیرۆز بە دەرەو بوون، بەلام کاتیک کە عوسمان هات داپۆشین؟! رسول اللہ (ﷺ) فەرمووی: ئایا شەرم لە کەسیک ناکەم کە مەلاییکە شەرمی لئ دەکەن؟!

(۱) (موسوعة أسماء الله الحسنى/الغفور)
(۲) (مختصر تاریخ دمشق لابن عساکر: ۱۱۸/۱۶)

به نیازی فوا

فوزه یلی کوری عه یاز (ﷺ) ده لیت: نه گهر به راده یه ک بی نیاز بوویت
له خه لک.. که هیچ شتیکیان لی داوانه ک هیت، نهوا خوا ی گه وره
هه رچییه کت بوویت بیت ده به خشییت.

به ری بافان

عوروه ی کوری زوبه یر (ﷺ) باخیکی هه بوو.. که یه کیک بوو له باخه
گه وره کانی مه دینه، به رژین و دیواری بو باخه که کرد بوو و به دریژیایی
سال دره خته کانی ده پاراست، له نه زیه تی ری بواران و چه قاوه سووی
مندالان، هه تا نهو کاته ی که خورماکانی پیده گه شت و به روبوومه که ی
ده پرسه ی و خوش ده بوو، ئیدی له چه ندین لاهه ده رگای ده کرده وه بو خه لکان،
هه تا به ئاسانی بیته ناو باخه که یه وه و.. له به روبوومه که ی بخون.
وه هه روه ها ئین شه وزه ب، ده لیت: عوروه ی کوری زوبه یر کاتیک باخه
خورماکه ی پیده گه شت.. ده رگای باخه که ی واز ده کرد و مؤله تی خه لکی
ده دا بیته ناو باخه که و.. بخون و له گه ل خوشیاندانده ل بگرن و بیبه نه وه،
ئیدی خه لکانی نهو ده وره به ره و کوچه ریبه کان.. ده هاته نه ناو باخه که و
ده یانخوارد و ده شیانبه رده وه بو ماله وه یان، عوروه کاتیک ده هاته ناو
باخه که ی هه تا ده چووه ده ری، نه م ئایه ته پیروژه ی ده وته وه:
﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾^{۳۲}.

واته: وه با کاتیک چوویته ناو باخه که ته وه، بتوتوایه هه رچی خودا
ده یه ویت هه نه وه ده بیت، هه موو توانایه کیش هه ر به ده ست
خودایه.^{۳۳}

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۲۶۵-۲۶۶)

(۲) (الکھف/ ۳۹)

(۳) (صفة الصفوة/ ۳۲۰)

(۴) (پوخته ی ته فیسیری قورئان/ ۲۹۸)

لہی غافلک.. فودا دہ تپاریزی

یوسفی کوری حوسہین دہ لیت: لہ گہل زیننونی میسری دا بووم،
دووپشکیکی گہورہمان دیت لہ کہناری گوماوٹکدا وہستا بوو.. بوقیک لہ
گوماوہ کہ ہاتہ دہر و دووپشکہ کہ سواری پشتی بوو، بوقہ کہ
دہستیکرد بہ مہلہ کردن بو ئہوبہری گوماوہ کہ..!!

زیننون (رگمہ لہی) وتی: ئہم دووپشکہ کاریکی ہہیہ، برؤ با بزانیں
چیدہ کات! رۆشتین دیمان پیاوٹکی سہرخوٹ لہ ژیر سایہی درہختیکدا
خہوی لیکہ وتووہ، مارٹک ہات و رۆشتہ سہر سنگی پیاوہ
سہرخوٹہ کہ و دہویست پٹوہی بدات، دووپشکہ کہ ہات، دای بہ
مارہ کہوہ، کوشتی و گہرایوہ بو گوماوہ کہ، لہوی سواری پشتی بوقہ کہ
بوویہوہ و چوویہوہ بو ئہوبہری گوماوہ کہ..!!

زیننون پیاوہ خہو لیکہ وتووہ سہرخوٹہ کہی جوولاند تا چاوہ کانی
کردوہ و پی وت: ئہی لاو.. ہہستہ تہماشای ئہمہ بکہ کہ خودا پرزگاری
کردی لی! بہ سہرہاتہ کہی بو لاوہ کہ گیرایوہ و وتی:

يا غافلاً وَالْجَلِيلُ يَحْرُسُهُ.. مِنْ كُلِّ سَوْءٍ يَدْبُ فِي الظُّلَمِ
كَيْفَ تَنَامُ الْعُيُونُ عَنْ مَلِكٍ.. تَأْتِيهِ مِنْهُ الْفَوَائِدُ النِّعَمِ

واتہ: ئہی غافلک کہ خودا دہ تپاریزی، لہ ہہموو خراپہ یہ کہ بہ
تاریکیدا دہروات، چاوان چوٹ دہ چنہ خہو لہ ئاست خودایہ کہ، کہ لہ
خزمہ تیہوہ سوودی نیعمہ تانی بو دیت و دہیانینیت!

لاوہ کہ ہہستا و وتی: ئیلاہی.. ئہمہ رہمہ تی تویہ بو کہ سیٹ کہ
سہرپیچیت دہ کات، ئہی دہ بیت نہرمونیانیت بو کہ سیٹ چوٹ بیت
کہ گوٹرایہ لت دہ بیت!!

پاشان لاوہ کہ پشتی ہہ لکرد کہ بروات، پیم وت: بو کوٹ دہ چیت؟
لاوہ کہ وتی: دہ چم بو دہشت و بیابان.. چیدی ناگہ پیمہوہ بو
شاران.

خودا له لیوه به په حمتره

مالیکی کوری دینار (زځمکه) ده لیت: دراوسیه کم هه بوو.. نه هلی به زم و خراپه کاری بوو، دراوسیکان گله و گازنده یان کرد و پیکه وه پوشتینه لای، پیمان وت: به راستی گله و گازنده ت له سهره و ریگه چاره نه وه یه که لیره بریوت. وتی: من له مالی خوښم و.. ناروم.

وتمان: دهی که واته خانووه که ت بفروشه.

وتی: خانووی خوم نافروشم.

وتمان: لای سولتان شکات ده که یی.

وتی: من خوم له دار و ده سته ی سولتانم.

وتمان: که وایه لای خوا ی گه وره دوعات لی ده که یی.

وتی: خودا له لیوه به په حمتره بو من!!!

مالیک ده لیت: که شه و داهات، هه ستام نویژم کرد و نزام لی کرد، له ناکاو.. ده نگی که هاته بهر گویم، ده یوت: دوعای لیمه که، نه وه یه کی که له پیاوچا که کان. بویه پوشتمه بهر ده رگا که ی و ته قولبایم کرد، هاته دهر، که منی دیت و هها گومانی برد که ده مه وی دهری بکه م له گه ره ک، بویه به داوای لیخو شبوونه وه قسانی ده کرد، منیش وتم: بو نه وه نه هاتووم، به لام نه مشه و شتیکی ناوه ها و ناوه ها پرویدا.

که نه که ده ستیکرد به گریان و وتی: به راستی منیش توبه م کردووه که جاریکی تر نازارم بو که سی تر نه بیت...!! منیش سوپاسی خودام کرد و گه پامه وه.

پاشان که هه و آلم زانی ده بینم نه که له گه ره ک، به لکو له شاره که شدا نه ماوه، ئیدی نه مزانی بو کو ی پوشتووه!!

قه دهری خوا و ابوو، پوشتم بو حه ج، له (مسجد الحرام) دا کوړ و کومه لیکم دیت، له کوړه که نزی که بوومه وه، سهیر ده که م دراوسئ که نه که م له زه ویدا که وتووه، هینده نه مامه وه ههر له ویدا مرد!!

بووکیکی کەر و.. لال و.. کویر!!

سابت پۆشته ناو باخیکهوه.. برسیتی و تینۆتی زۆریان بۆ هینا، بۆیه چاوی گیرا تا شتیك بدۆزیتهوه که بیخوات، سیوکی بهدی کرد و کهمیکی لی خوارد، قومیک ئاویشی خواردوه، بهلام.. چه ند ساتیکی زۆری نه برد به ئاگا هاتهوه و به خۆی وت: هه ی تیاچیت!! چۆن له بهری داریک ده خۆیت که ه ی خۆت نییه و مۆلهت له خاوه نه که ی وه نه گرتوه؟!

سابت سویندی خوارد هه تا خاوه ن باخه که نه دۆزیتهوه و، داوای لیخۆشبوونی لی نه کات نه پروات، هه والی پرسى و خاوه ن باخه که ی دۆزییه وه و پپی وت: من کاریکی هه له ی وه هام کردوه، تکات لی ده که م به گه وره یی خۆت له گونا هه که م خۆش ببه. خاوه ن باخه که وتی: ته نیا به مهرجیک لیت خۆش ده بم، مهرجه که ش ئه وه یه که من کچیکم هه یه تۆ ده بی بیکه یته هاوسه ری خۆت، به لام ئاگاداره.. کچه که ی من کویره و.. نابینى، لاله و.. قسان ناکات، کهره و. نابیسى!!!

سابت که وته بیرکردنه وه.. پاشان وای به باش زانی که هاوسه رگیری له گه ل کچیکی به و شیویه، زۆر باشتره له خواردنه وه ی کیم و زوو خاوی دۆزه خ، له بری ئه و له ته سیوه هه رامه ی که به بی مۆله تی خاوه نه که ی خواردوویه تی، بۆیه په زامه ندى خۆی بۆ هاوسه رگیری به که ده ربهری و پۆزی بووک گواسته وه یان دیاری کرد، بووکیکی کهر و لال و کویر!!! ئاماده کرا و زاواش دلته نگ و غه ماوی، به لام پشتی به خودا به ست و به رده وام یادی په روه ردگاری ده کرد و ده یگوت: لا حول و لا قوه الا بالله، وانا لله و انا الیه راجعون.

سابت که چوووه ژوو ری، له دلی خۆیدا وتی: هه رچه نده هاوسه ره که م کهره، به لام هه ر سه لام ده که م خۆ فریشته کان وه لامم ده ده نه وه. بۆیه به ده نگى به رز وتی: السلام علیکم و رحمة الله و برکاته.

سابت گوئی له ده نگیکه وه بوو وه لامی دایه وه، که سه بری کرد ده بینیت ئه وه هاوسه ره که یه تی وه لامی ده داته وه...!! ئیدی بۆی ده رکه وت که هاوسه ره که ی ده بینیت و.. ده بیستیت و.. قسانیش ده کات، بۆیه پاش بیده نگیه ک سابت وه سفه که ی باوکی بۆ هاوسه ره که ی گیرایه وه، که وا نه بووه!!!

هاوسه ره که ی وتی: باوکم درۆی نه کردوه، من لالم.. چونکه قسانی هه رام ناکه م و له گه ل ه یچ پیاویکی نامه حه رمدا قسه م نه کردوه!! من

نابىستەم.. چۈنكى لە كۆپىڭدا دانەنىشتووم، كە غەيبەت و بوھتان و گالته و گەپ و قسەى گوناھى تېدا كرا بېت!! مەن نابىنام.. چۈنكى سەھىرى ھىچ پياۋىكى نامەھرەم و ھىچ دىمەنىكى ناشەرەيم نە كەردوۋە!!^۱
بەمچۆرە سابىتى خواناس و خۇپارىز، ھاۋسەرىكى لە خۇى خواناستر و خۇپارىزىرى بوو بە نىسب، كە بەرھەمى ئەو ھاۋسەرگىرىيە پىرۋەش ئىمام ئەبو ھەنىفە نىعمانى كۆپى سابىت بوو (رحمهم الله) .

فۇم شتومەكى فۇم ھەلدەگرم

عەلى كۆپى ئەبو طالب (ﷺ) بايى درھەمىك خورما دەكرىت و ھەلى دەگرىت، ھەتا بىباتەۋە بۇ خانەۋادەكەى.. پياۋىك دەبىنىت و پىنى دەلىت: ئەى ئەمىرى ئىمانداران.. بەئىلە با بۇت ھەلبىگرم. عەلى پىنى دەلىت: نا براكەم سوپاست دەكەم.. وا ھەقتە باۋكى مىندالەكان خۇى ھەلى بگرىت.^۲

قاچەكانم تۇزاۋى نەبوون

ئەھمەدى كۆپى ئىبراھىم دەلىت: يونسى كۆپى عوبەيد (ﷺ) لە كاتى سەھرەمەرگىدا، سەھىرىكى قاچەكانى كەرد و دەستى كەرد بە گرىان!!

پىيان وت: چى دەتگرىنى ئەى ئەبا عەبدوللا؟!
وتى: مەخابن بۇ قاچەكانم!!.. چۈنكى خۇلاۋى نەبوون لە پىناۋى خوادا و غەزاكەردىيان بە قىسمەت نەبوو.^۳

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۲/۲۹۹)

(۲) (حياة الصحابة ۳/۳۴۳)

(۳) (صفة الصفوة/۶۵۹)

مراوییه کی مردارو بوو!

عبداللای کوری مبارهك (رحمہ اللہ) سالتك ده چووه هج و سالتك ده چووه غزا، خوئی ده گیریتتهوه و ده لیت: سالتك سه ره هج هم بوو، پینج سه د (۵۰۰) دینارم برد و چووم بو کوفه تا و شتریک بکرم، له ریگامدا نافرته تیکم دیت خه ریک بوو په ری مراوییه کی مردارو بووی لی ده کردهوه و پاکی ده کرد!! به ره و پرووی پو شتم و پیم وت: بو ئهم کاره ده کهیت!! وتی: ئه ی به نده ی خودا پرسایری شتیکم لی مه که، که په یوه ندی به تووه نیه. به لام من وازم نه هینا، چونکه هه ستم کرد شتیک هه یه له م کارهیدا، بویه سوور بووم له سه ره وه لام وه رگرتن، نافرته که م هینایه قسه کردن و وتی: وات لیکردم که نه پینیه که مت بو ناشکرا بکه م، من چوار کچم هه یه، بو ماوه ی چوار پوژه هیچیان نه خواردووه، باوکیشیان ماوه یه که له مه و بهر کوچی دواپی کردووه، بویه ئهم مراوییه م هه لگرت و به نیازم چاکی بکه م بویان، چونکه مردارو بوو هه لاله بو مان هه تا له برسانا نه مرین.

عبداللای ده لیت: به نه فسی خو م وت: هه ی تیا چیت عه بدوللا...!! تو چی ده کهیت بو ئهمه؟! ئیدی پینج سه د دیناره که م پیدا و، وتم: ئهمه بو تو به، بکه ریوه بو لای کچه کانت و به م پاره حال و گوزهرانتان باش بکه. ئیدی خوای گه و ره ناره زووی هه جکردنی له دلما نه هیشته، پاشان گه پامه وه بو شاره که ی خو م و له وی مامه وه تا حاجیه کان هاتنه وه، به هه ر حاجیه کی دراوسی و هاو پیم ده وت: خوای گه و ره هجته قبول بکات و پاداشتی کرده و کو شته بداته وه. ئه ویش ده یگوت: خوای گه و ره هجته توش قبول بکات، ئیمه له فلان و فلان جیگادا تو مان بین...!!

زور له حاجیه کان ئهم قسه یان دووباره ده کردهوه بو م، منیش تیراده مام و بیرم له و وتانه ده کردهوه و تینه ده گه شتم، هه تا له خه و غمدا گه شتم به خزمه تی رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) و پی فهرمووم:

ئه ی عه بدوللا.. به لاته وه سه یر نه بیت، تو نافرته تیکی دلته نگی ئوممه ته که مت رزگار کرد، بویه تکام له خودا کرد فریشته یه که له شیوه ی تودا رابسی پیریت، له بری تو هج بکات!!

بۆ دهنگت بهرز دهكه يته وه؟! !

موحه ممه دى كورى مونكه در (رَحْمَةُ اللهِ) شهوانه هه لدهستا و دهست نوێژى دهگرت، پاشان نزای دهکرد و سوپاس و ستایشى خودای دهکرد، دواتر به دهنگى بهرز زيكرى دهکرد!! پتيان وت: بۆ دهنگت بهرز دهكه يته وه؟! وتی: دراوسينه كى ناساغم هه به شكاتى حالى دهكات و له تاو ئازار دهنگى بهرز دهكات وه، منيش بۆ شوكرانهى نيعمه تهكانى پهروهردگار دهنگم بهرز دهكه مه وه.

برۆ تۆ ئازاديت

رۆژيك غولاميكي ئيمام جه عفهرى صادق (عليه السلام) ئاوى دهکرد به دهستى جه عفهردا، ئاوه كهى پيا پرشت و جلو بهرگه كهى تهپر كرد، جه عفهر ناپه زايانه سه يريكي غولامه كهى كرد.

غولامه كه وتی: ئه ی گه وهره م، ﴿وَالْكَافِرِينَ الْعِظَ﴾

واته: ئه وانهى رقى به تينى خويان ده خونه وه، له رتي خوادا.

جه عفهر وتی: ئه وا تو په ييه كه م شارده وه.

غولامه كه وتی: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾

واته: ئه وانهى له خه لكى ده بوورن، له بهر په زامه ندى خوادا.

جه عفهر وتی: ئه وا عه فوم كرديت.

غولامه كه وتی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾^١

واته: خواى گه وره چا كه كارانى خوشده ویت.^٢

جه عفهر وتی: برۆ تۆ ئازاديت له پيناوى خوادا و له سامانه كه شم

(١٠٠٠) هه زار دينار بۆ تۆ بیت.^٤

(١) تهذيب حلية الأولياء: ج١/٤٩٣

(٢) آل عمران/١٣٤

(٣) (پوخته ی ته فسیرى قورئان/٦٧)

(٤) (الف قصة و قصة/٣٧٠)

وہ لائیگی پر لہ میکمہت

وتیان بہ رابیعی عہدہویہ (رحمہا اللہ): بؤ داوا لہ کہ سوکارت
ناکہیت تا خزمہ تکاریکت بؤ بگرن، ئیش و کاری ناو مالت لہ کوّل
بکاتہوہ؟ رابیعی خواناس وتی: سویند بہ خوا.. من شہرم دہکہم داوا۱ دنیا
بکہم لہ کہ سیک کہ خواہنیہتی، دہی چؤن بتوانم داوا۱ دنیا لہ کہ سیک
بکہم کہ ہی ئہو نیہ..!!

بازرگانی بہ بی سہرمایہ!

مالیکی کوری دینار (رُحْمُ اللّٰہِ) دہئیت: تاہتی پەرورہدگار بکہرہ
بازرگانیہک، بہ بی ہیچ سہروہت و سہرمایہیک.. قازانچ لہ داوا۱
قازانچ دہکہیت.

پشتیکی خراپ دہبینیت!

چاوی سولہیمان۱ تہیمی ئاوی سپی کرد و پزیشک نہشتہرگہری بؤ
کرد و پی۱ وت: نابیت ئاو بہر چاوت بکہو۱ت. سولہیمان (رُحْمُ اللّٰہِ)
دہستنو۱ژہکە۱ شکا.. لہ فافہکە۱ چاوی لابر۱د و دہستنو۱ژ۱ گرتہوہ،
پاشان لوکە و لہ فافہکە۱ خستہوہ سہر چاوی، کاتیک پزیشکەکە ہات،
سولہیمان پی۱ وت: بزانیہ ہیچی خراپ دہبینیت؟
پزیشکەکە سہیری چاوی کرد و وتی: ہیچ شتیک۱ خراپ نابینم..!!
سولہیمان وتی: دہی من دہستنو۱ژم گرت و چاویشم تہر بوو.
پزیشکەکەش پی۱ وت: دہی موژدہت لیبیت.. خوا۱ گہورہ شیفای
داویت و چاوت چاک بو۱تہوہ.۲

(۱) (أنیس المؤمنین/۶۳)

(۲) (صفة الصفوة/۶۵۷)

بافه کت.. یان.. جه ماعه تی مه سر؟!

عه بدوللای کوری عومهر (ﷺ) ده لیت: رۆژیک عومهری کوری خه طاب
رۆشته دهر بۆ ناو باخه دارخورمایه که هی خۆی بوو، هه تا هاته وه
نویژی عه سری به جه ماعه تی له کيس چوو.
عومهر وتی: انا لله و انا اليه راجعون.. به هۆی باخه که مه وه نویژی
عه سرم به جه ماعه تی له ده ست چوو، ئیوه به شایه تی ده گرم که
باخه که مه ده که مه خیر بۆ هه ژاران، به لکو ببیته که فاره تی ئەم کاره ی
که عومهر کردی!!

له گه ل فۆمدا دنیا پاده کی شم!

عومه یری کوری سه عد^۲ (ﷺ) سالتکی ته واو والی شاری حمص بوو له
شام.. له و ماوه دا نه هه والتیک، نه خه راجیک له عومه یره وه بۆ عومه ر
نه هات، عومه ری کوری خه طاب (ﷺ) ده لیت به نووسه ره که ی: نامه یه که
بنیره بۆ عومه یر و بانگه یشتی بکه با بیت بۆ ئیره، تا بزانی خیا نه تی له
په یمانه که ی نه کردوو.

رۆژیک کۆلانه کانی مه دینه بوونه بینهری..

پیاوئیکی.. پرچ بژ و ئالۆسکاوی!!

جه سته شه که تی و خۆلای..!!

کۆسپ و نه هامة تی سه فه ری..

بوو بوونه کالآ و پۆشاکي به ری..!!

به هۆی ناره حه تی و زه حمه تی و ماندوو بوونی زۆری ریگای تولانییه وه،
خه ریکبوو قاچه کانی هه لیان نه ده گرت، به سه ر شانی راستیه وه هه گبه یه که و
قابیک، به سه ر شانی چه پیشیه وه کونده یه کی بچووکی ئاو خواردنه وه
ده بینرا، جه سته ی سوک و لاواز و بی هیزی دابوو به سه ر دارعه سایه کدا، هه نگاوه
کورت و ماندوو هه کانی به ره و کۆری ئەمیری باوه پردارانیان ده برد، ئەم پیاوه

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۲۹)

(۲) (عمیر بن سعد: صفة الصفوة / ۲۵۲، سیر أعلام النبلاء: ج ۲/ ۵۵۷، ألف قصة و قصة / ۳۰۱)

شه کهت و تۆزاییه که له (حمص) هوه به پڻ هاتۆته مه دینه، به یی پشوو دان!!
هاته بهردهم عومهر، وتی: السلام عليك.. ئەه ی ئەمیری باوهرداران.
عومهر سلاوی لیکرد و، بینینی ئەم پیاوه هیلاک و شه کهته زۆر ئازاری
دهروونی دا، عومهر پیتی وت: حالت چۆنه ئەه عومهیر؟! !
عومهیر وتی: حالم ئەمهیه به دیار چاوتهوه.. نامبینی تهندروست و خوین
گهرم، له گهل خۆمدا دنیا به ههر دوو شاخه که ی راده کیشم؟! !
عومهر وتی: ئەه ئەوه چیه که پیتته؟

عومهیر وتی: هه گبه کهم.. تویشووی سهفه رمی تیدایه و، قاپه کهم..
خواردنی تیدا دهخۆم و، کونده کهشم.. ناوی دهست نوێژ و خواردنه وهمی
تیدایه، دارعه ساکه شم.. خۆمی به سهردا دهدهم و دوژمنیکی پڻ تار ده نیم
که لیم نزیک ده بیتهوه، دهی سویند به خودا.. دنیا هیچ نییه، شهیدا بوونی
ئهم که لویه لانه م نه بیت!!

عومهر وتی: به پیاده هاتوویت؟! عومهیر وتی: به لڻ. عومهر وتی: ئایا
نیمارهت و لاخیکی لڻ نه بوو، پیتی بدنه ههتا سواری بیت؟! وتی: کهس پیتی
نه دام و.. منیش داوام له کهس نه کرد!!

عومهر وتی: ئەه باشه چیت کرد بو ئەوهی که به لڻمان لڻ وهگریت
بۆی؟ عومهیر وتی: چوومه ئەه شارهی که ناردمت بۆی، چاکانی ئەویم
کوکردهوه و وهگریتی باجم دایه دهستیان، تا کویان کردهوه و منیش له
شوینی شیاوی خۆیدا دامنا و تهواوم کرد، وه ئەگهر شتیکی لڻ مابا
بوتم دههینا. عومهر وتی: کهواته هیچته نههیناوه؟ عومهیر، وتی: نه خیر. عومهر
به دلخۆشی و رووی گه شهوه، وتی: به لڻ بو عومهیر تازه بکه نهوه.
عومهیر وتی: ههیهات!! ئەوه رۆژانیک بوون گوزه شتی، چیت نه بو تو کار
ده کهم، نه بو غهیری تو. پاشان مۆله تی له عومهر وهگریت و گه رابهوه
ماله که ی خۆی که چهند میلێک له مه دینهوه دوور بوو.

مودده تیک پاش ئەوه عومهر (۱۰۰) سهده دیناری هینا و دای به پیاویک که
ناوی حاریس بوو، پیتی وت: برۆره خزمهتی عومهیری کوپی سهده وهک
میوانیک خۆت پیشان بده، ئەگهر حالیت به باش زانی بیدهنگ به، ئەگهر
ژیانی سهخت و دژوار بوو ئەم سهده دیناره ی پڻ بده.

پیاوه که رۆشت و عومهیر پیتی وت: له کوپوه هاتوویت؟
پیاوه که، وتی: له مه دینهوه.

عومهیر وتی: موسولمانان چۆن بوون؟
وتی: ئەوان باش بوون.

عومهیر وتی: ئەه ئەمیری باوهرداران حالی چۆن بوو؟
وتی: که سیکێ راست و پیاویکی چاکه، حالی باشه.

عومه یر وتی: خودایا.. یارمه تی عومه ر بده، به راستی من که سیك ناناسم هیئنده ی ئه و تووی خوشبویت و، توند بیت له سهر خوشه و یستییه که ی بویت.

پاشان پیاوه که سی رۆژ له مالی عومه یر مایه وه، هیچیان نه بوو کولیره ی جو نه بیت، که ده یاندا به پیاوه که و خویمان به برسیتی ده مانه وه، هه تا برسیتی زۆری بو هیئان.

پیاویك به میوانه که ی عومه یری وت: به راستی ئه م ماله ت هیلک و برسی کرد، ئه وان له ده می خوایانی ده گرنه وه بو تو، ئه گهر به باشی ده زانیت وهره بو مالی من، تا بارگرانییان له سهر نه مینیت.

ئیدی پیاوه که سه د دیناره که ی ده رهینا و وتی: ئه مه ئه میری باوه رداران ناردوو یه تی بویت، ئاتاجی خویتی پی دابین بکه.

عومه یر هاواریکرد و وتی: ئاتاجم پی نیه بیگه رینه وه بو ئه میری باوه رداران!! خیزانه که ی پی وت: ئه گهر پیویست پی بوو هه لیگهر، ئه گهر نا.. دابه شی بکه به سهر موحتاجاندا.

وتی: سویند به خودا.. هیچم نیه تاپاره که ی تیا خهرج بکه م. پاشان رۆشته ده ری و هه موو پاره که ی به سهر منداله شه هید و هه ژاراندا دابه شکرد.

پیاوه که گه رایه وه خزمه ت عومه ر و به سه رهاته که ی بو گیرایه وه، عومه ریش نووسراویکی نارد بو عومه یر که تیدا نووسرا بوو: ئه گهر ئه م نووسراوه مت پیگه شت، نووسراوه که دامه نی تا ده گه یته لام.

عومه یر هاته لای عومه ر، خه لیفه ی موسولمانان وتی: چیت کرد به دیناره کان؟ وتی: بو پرسیاریان ده که یته؟ خه لیفه ی موسولمانان وتی: سویندت ده ده م چیت له دیناره کان کرد؟ عومه یر وتی: به خشییم به نه فسی خوم. (واته به خشینم، چونکه ئه وه ی ده یبه خشییت ده مینیتته وه، ئه وه ی نایبه خشییت ده پروات و نامینیتته وه). عومه ر وتی: خودا ره حمت پیبکات. پاشان فه رمانیدا کولیک خواردن و دوو پۆشاکیان بو هیئا.

عومه یر وتی: هیچ پیویستییه کم به خواردنه که نیه، چونکه له ماله وه دوو ئه ندازه جو مان هه یه، تا ئه وه ده خوین خودا رزق ده نیرییت، به لام دوو پۆشاکه که ده به م، چونکه دایکی فلان (مه به ستی ژنه که ی بوو) پۆشاکه که ی کۆن بووه و که لکیکی وه های نه ماوه. عومه یر دوو به رگه که ی برد و رۆشته وه بو ماله که ی خوئی!!

دەرگایهك له میهره بانى!

ئىبراھیمی کورى ئەدھەم (ﷺ) له سەفەرئیکیدا، سێ کەس له ھاوێلەکانى ھاوسەفەرى دەبن. له هەندێ شوێنى دەشت و چۆلەوانیدا، دەرۆنە ناو مزگەوتیکى چۆل.. هەوا زۆر سارد دەبێت، مزگەوتەکەش دەرگای پێوه نابێت، کاتیک شەو دادی و ھاوێلەکانى دەخەون، ئىبراھیم هەلەستیت و له جێ دەرگا کەدا دەووستیت.. هەتا بەیانى!
کاتیک ھاوێلەکانى بیدار دەبنەوه پێ دەلێن: ئەمشەو بۆ نەخەوتیت؟! ئىبراھیم دەلێت: هەواکەى سارد بوو.. ترسم هەبوو سەرماتان ببێت، بۆیه هەستام.. له جێ دەرگا کەدا وەستام!

گوناهى چل سال له مەوبەر!

موحەممەدى کورى سیرین (ﷺ) به هۆى قەرزی کەوه غەم داىگرتبوو، کە دەبوو بىگێریتەوه بۆ خاوەنەکەى، دەیگوت: دەزانم.. ئەم غەمەى داىگرتووم به هۆى گوناھێکەوهیه، کە بەر له چل سال ئەنجام داوه...!!
ئەوکات وتم به پیاویک: ئەى موفلیس...!!
کاتیک ئەمە بۆ ئەبو سەعیدی دارانى دەگێرنەوه، دەلێت: ئەوان له بەر کەمى گوناھەکانیان، زانیویانە له کوێوه غەم و ناپەختیهکانیان بۆ دیت، وه له بەر زۆرى گوناھى من و گوناھى تۆیه، کەوا نازانین له کوێوه سەختى و گەرفته کاغان بۆ دیت!!^۱

هاورپیهتى

ئەبو موسای ئەشعەرى (رضی اللہ عنہ) دەلێت: ھاوړپى چاک.. باشتره له تەنیاى، وه تەنیايش.. باشتره له ھاوړپى خراپ.

(۱) (التبصرة لابن الجوزى ۲/ ۲۰۱ - ۲۰۲)

(۲) (حلیۃ الاولیاء ۲/ ۲۷۱)

نویکردنه وهی بهرگی که عبه

داوا ده که ن له عومه ری کوری عه بدولعه زیز (رغم الله) که وهك عاده تی سالانه بهرگی که عبه ی پیروژ تازه بکاته وه، عومه ر له وه لامدا ده لیت: من ئەمسال نیه تم هیناوه پاره له و کاره دا خه رچ نه که م و له بری ئەوه چه ند هه ژاریکی برسی پی تیر بکه م.

کئ له مه ی پیدایت؟!

عومه ری کوری خه طاب (ﷺ) پارچه برۆنزیکی بچووک به ده ست منداله بچووک که یه وه ده بینیت، پرسیا ری لئ ده کات: کوری من کئ ئەمه ی پیدایت؟! منداله که ی ده لیت: بابه گیان.. کاربه دهسته که ی به یتوما ل پیدام. عومه ر ده روات و ده لیت به کاربه دهسته که: کئ فه رمانی پیکردیت ئەمه بده یته کو ره که م؟ کاربه دهسته که ده لیت: ئەه ی ئەمیری باوه رداران.. جه ردی به یتوما لم کرد، هه مووی ئالتون و زیو بوو، ته نها ئەم پارچه برۆنزه ی تیابوو، که نرخیکی وه های نییه، منیش دام به دهستی کو ره که ی تۆوه. ئیدی عومه ر هینده تو ره بوو هه تا روخساری سوور بووه و پئی وت: هه ی دایکت پۆله پۆت بو بکات.. ئایا هه موو مالی موسولمانان گه رایت، مالیکت نه دۆزیه وه حه رام بخوات مالی عومه ر نه یت؟! هانی پارچه برۆنزه که بگره و بیخه وه شوئن خو ی.

چۆن ناسیمت؟!

بیشری حافی ده لیت: پیاویک وتی به مالیکی کوری دینار: ئەه ی ریا باز...! مالیک (رغم الله) وتی: ئەوه له که یه وه ناوی من ده زانیت؟! بیجگه له تۆ که س ئاوه ها به ته واوی ناوی منی نه زانیوه.

(۱) (أنیس المؤمنین/۳۹)

(۲) (صفة الصفوة/۶۵۱)

گرانی.. ترسی ناویت!

وتیان به سه له مهی کوری دینار (ﷺ): ئەهی ئەبا حازم.. نابینی چۆن نرخی شتومەك گران بوو؟!! سه له مه وتی: دەهی بوچی ئەوه خەمتان پێدەدات؟! ئەو خوایهی له هەرزانیدا رۆزیمان دەدات، هەر ئەو خوایه شه که له گرانیدا رۆزیمان دەدات.^۱

دابەشی سیی دەکەیت؟!

هاوه لی پایه بهرز ئەبو قیلابه (ﷺ) دەئیت: رۆژێکیان له ساته وه ختیکیدا ده پۆشتم، هه ورێکم بینی، له ئاسمانه وه دهنگێک لێی ده خوری و پێی ده وت: ئەهی هه وره که.. ئاوه که ت ببارینه کێلگه ی فلان که س. منیش دواي هه وره که که وتم، تا هه وره که گه شته کێلگه یه ک و هه موو ئاوه که ی بارانده کێلگه که، که هه وره که له بارانه که ی بوویه وه، وتم به خواهنی کێلگه که: تو چی ده که ی ت له به رو بوومی ئەم کێلگه یه ت؟! وتی: ئەهی برا که م.. کاتیک خودا به به رو بوومی ئەم کێلگه یه رۆزیم دەدات، به رو بوومه که ی ده که مه سی به ش: به شیکی بو هه ژاران.. به شیکی بو خۆم و خواخیزانم.. به شه که ی تریشی وه ک بنه توو هه لده گرمه وه و وه رزی داها توو ده یچینه وه، بو ئەوه ی هه مان به رو بووم پێ بداته وه...!!^۲

دۆزهخ ناھیلێت بھوم

کچه که ی ره بیعی کوری خوسه یم ده ئیت به باوکی: باوه گیان.. ئەوه بو خەلکی ده خه ون و نابینم تو بخه ویت؟! ره بیع (ﷺ) ده ئیت: کچی خۆم.. دۆزهخ ناھیلێت خه و بچیته چاوم.^۳

(۱) تهذيب حلیه الاولیاء: ج ۱/ ۵۲۶

(۲) انیس المؤمنین/ ۵۴

(۳) موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۱۷۷

ساتیک بو یادی فوا

ئەبوزەر (رضی اللہ عنہ) دەلیت: عومەری کوری خەطاب لەو کەسانە بوو.. کە دەستی پیاویک یان دوو پیاو لە هاوئەکانی خۆی دەگرت و دەیگوت: وەرەن با ساتیک بە یادی پەرورەدگار ئیمامان زیاد بکەین. هەر وەها ئەسوەدی کوری هیلال دەلیت: لەگەڵ مەعازدا (رضی اللہ عنہ) دەرۆشتین، پێی وتین: دانیشن با سەعاتیک یادی خودا بکەین.^۱

وەها بیر دەکەینەو؟!

رابعە عەدەویە (رحمها الله) کە هیشتا تەمەنی شەش سالان بوو، خواردن خرایە بەردەمی و نەبخوارد...! باوکی وتی: رابعە گیان.. چ زیاتکی هەیه ئەگەر ببخۆی؟! رابعە وتی: من ناخووم هەتا نەزانم ئایا ئەم خواردنە حەلālە یاخود حەرامە؟ باوکی وتی: ئەگەر زانیت حەرامە و هیچی تەرت دەست نەکەوت لەم خواردنە زیاتر، ئەوسا چی دەکەیت؟ رابعە وتی: ئەی بابە گیان.. ئارامگرتن لەسەر برسیتی دنیا باشترە، هەتا ئارامگرتن لەسەر ئاگری دۆزەخ لە پۆژی قیامەتدا.^۲

دوو دەرگای بەهەشت

کاتیک ئیاسی کوری معاویە (رضی اللہ عنہ) دایکی دەمریت.. زۆر ناپەڕەخت دەپیست و دەگریەت. پێی دەلین: بو هیئەندە دەگریەیت؟! ئیاس دەلیت: چۆن نەگریەم؟! لە کاتیکدا من دوو دەرگای کراوەم هەبوون بو بەهەشت.. یەکیکیانم لێ داخرا.

(۱) (حياة الصحابة ۱۶/۴)

(۲) (أنیس المؤمنین/۶۲)

دوو جار لازاری مہدہ

عہدوللای کوری موبارہک (رَکْمُ اللّٰہِ) وتی: توبہ کردن لہ غہیبہت نہوہیہ کہ داوای لیخوشبوون و نزای خیر بکہیت بو نہو کہسہی کہ غہیبہت کردوہ.

سوفیانی کوری عویہینہ (رَکْمُ اللّٰہِ) پی وت: بہلکو دہبیت داوای لیبورڈن لہ خودی نہو کہسہ بکہیت کہ غہیبہت کردوہ. عہدوللای وتی: نہو کاتہ دوو جار لازاری دہدہیت...!! جاریک بہوہی کہ غہیبہت کردوہ و جاریکیش بہوہی کہ ناگاداری دہکہیتہوہ لہوہی کہ غہیبہت کردوہ.

خوڑاگری و نویژکردن

عہدوللای کوری عہباس (مَکْنَعْمَا) بہ سہر و لاخہ کہیہوہ بوو، کہسک ہات و پی وت: خودا پاداشتی گہورہت بداتہوہ، نہی ئین عہباس.. کورہکہت مرد. عہدوللای لہسہر و لاخہ کہی دابہزی و دوو رکات نویژی کرد، دواتر پیاوہ کہ وتی: بہراستی سہیرہ...!! نہی ئین عہباس، من وتم: کورہکہت مرد، کہچی تو دوو رکات نویژت خویند! عہدوللای وتی: نہی فہرموودہی خودات نہخویندوتہوہ کہ دہفہرمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾^{۳۳}
واتہ: نہی نہو کہسانہی کہ باوہرتان ہیناوہ، پشت بہستن بہ خوڑاگرتن و نویژکردن، بہراستی خودا لہگہل خوڑاگرانہ.

(۱) (موعظ الصالحین والصالحات/ ۵۹ - ۶۰)

(۲) (البقرة/ ۱۵۳)

(۳) (أنیس المؤمنین/ ۵۹۵۸)

(۴) (پوختہی تہفسیری قورنان/ ۲۳)

زانایهکی فاوهن وهرج

ئەبوبە کری کوری ئەبی عیسام (رەزەلەلە) دەلێت: ئەوەی پروویدا لە بەسەرھاتی عەلەویەکە لە بەسەر .. پروویدا و کتیبەکانی منیش فەوتان و، هیچیان لێ نەمایەو، بۆیە لەوەی کە دەرخم بوو پەنجا هەزار فەرموودەم ھێنایەو و ئامادەم کردەو، بۆ ئەو کارەش ئەرۆشتم لە دوکانی بەقالەکە، لەبەر پۆشنایی چراکەیدا دەمنووسیەو، پاشان بیرم کردەو کە من مۆلەتم لە خاوەنی چراکە وەرنەگرتوو...!! ھەر بۆیە پۆشتم لە ئاوی رووبارەکەدا نووسینەکەم پاک شۆردەو و دووبارە ئامادەم کردەو!!

شەپی لیمە و.. فۆشەویستی لەوان!!

جاریکیان عومەری کوری خەطاب پۆشەتە خزمەتی رسول الله (ﷺ) گلەیی لە عەلی کوری ئەبو طالب کرد، عومەر وتی: یارسول الله (ﷺ) ھەتا من سەلام نەکەم لە عەلی، ئەو دەستپیشخەری ناکات بۆ سەلام لێکردن!! فەخری عالەم ناردی بە شوێن عەلی دا و گلە و گازندەکە ی عومەری پیوت، عەلی لە وەلامدا وتی: یارسول الله (ﷺ) خۆت فەرمووت: ھەرکەس دەستپیشخەریت بۆ سەلام کردن لە براکە ی، خوای گەورە قەسریکی بۆ بنیات دەنێت لە بەھەشت. منیش لە خۆشەویستیدا بۆ عومەر ویستم قەسرەکە بۆ ئەو بیت!!^۱

(۱) ((عەلەویەکە): کەسێک بوو بە ناوی عەلی کوری موحمەد، لە ساڵی ۲۵۵ کۆچی لە بەسەر بانگەشە ی ئەوەی کرد بوو کە لە عەلەویەکانە، وە کۆیلە زنجیەکانی سودانی لە خۆی کۆ کردبوو و سەپایەکی پێک ھێناو، خەلیفە موعتەمەدی شکاند بوو، بۆ ماوەی سیازدە سال کارگەلێکی خرابی ئەنجام دا بوو، تا لە ئەنجامدا کوژراو.))

(۲) (سیر اعلام النبلاء ۱۳ / ۴۳۳)

(۳) (أنیس المؤمنین / ۴۰)

بریا هاوه لیکم لیږه ده بوو

سوفیانی کوری عویهینه (ﷺ) ده لیت: پوژیک.. دلگهرم بووم و گریام، له دلی خوځمدا وتم: بریا نیستا یه کیک له هاوه له کانم لیږه بووایه و له گهل مندا بگریایه، پاشان که میک خه و بردمیوه و که سیک هاته خه وم.. کیشای به سینهمدا و وتی: نهی سوفیان.. برپو پاداشته که ت لای نه و که سه وهر بگره که پیت خوش بوو بتبینیت.. کاتیک ده گریایت.^۱

چاوی وشتره کهم کویر کرد!

عبداللای کوری عهون (ﷺ) که مجار توپه ده بوو، نه گهر توپه ش بووایه ده یوت به و که سهی که توپه ی ده کرد: خوا به ره که تدارت بکات. نه زهر ده لیت: عبداللای کوری عهون غولامیکی هه بوو.. پوژیکیان غولامه که ی هات و به عبداللای وت: گه وره م چاوی وشتره کهم کویر کرد. عبداللای وتی: خوا به ره که تدارت بکات..! وتم: سهیره..!! نه و چاوی وشتره که ی دهره یناوه و توش ده لی خوا به ره که تدارت بکات؟! وتی: دهی که واته پی ده لیم.. برپو نازاد به له ری خوادا.^۲

بی هاوه ل ده مینیته وه

فوه زه یلی کوری عه یاز (ﷺ) ده لیت: نه وهی به شوین برایه کی بی کهم و کورتیدا بگریت.. له ناکامدا به بی برا ده مینیته وه.^۳

(۱) (مواظ الصالحین والصالحات/ ۵۳ - ۵۴)

(۲) (حلیه الاولیاء ۳/ ۳۹)

(۳) (رفقاء طریق/ ۴۰)

مردنی لیمام و.. شکاندنی دەرگاگه!

پیغه مبهەر (ﷺ) به عومهری کوری خه طاب ده فهرمووئیت: ئیسلام بۆ مردنت ده گریهت، ئه ی عومهر.. له کاتیکدا تۆ چرای ئیسلامیت. هاوهلی پایه بهرز.. حوزهی فیهی کوری به مان ده لیت به عومهری کوری خه تاب: ئه ی عومهر.. هه زه تی رسول الله (ﷺ) هه والی پیدام، که له نیوان تۆ و فیتنه دا ده رگایه که هه یه، ئه گهر تۆ مردیت ئه وه ده رگاگه والا ده بیت و فیتنه ده ووروژیت.

عومهر (ﷺ) ده لیت: ده رگاگه ده شکیندریت؟ یاخود ده کریته وه؟ چونکه ئه گهر کرانه وه بیت، ئومیدی داخستنه وه ی هه یه. حوزهی فیه ده لیت: به لکو ده شکیندریت.

پۆژیکی ههینی عومهر سه رده که ویتته سه ر دوانگه و ده لیت به هاوه له کانی: له خه وندا دیتم که له شیریک سی ده نووکی لیدام، من خۆم ئه مه به نزیکیبونه وه ی ئه جه لم ده زانم، چونکه که له شیر له خه وندا به نده یه کی عه جه مییه و، ده نووک لیدانی که له شیریش.. تانه لیدانه به خه نجه ر. پاشان عومهر ده لیت: ئه گهر من مردم، ئه وا خودا دینه که ی و ئه مانه ته که ی و ئه وه ی ناردوو یه تی بۆ پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ده یپاریزیت و نایفه ویتنیت.

عومهر وتاری ههینی خویند و له پۆژی چوار شه ممه دا بریندار کرا، ئه وانه ی هه ستان به شه هید کردنی عومهر (کۆمه له یه کی نهیتی) بوون به سه رۆکایه تی پیاوئیکی به هودی، که خۆی به ئیسلام پیشان ده دا به ناوی (عه بدوللای کوری سه به ء) که له کۆمه له کهیدا.. له مه جوسان و به هودیانی کۆکردبوو یه وه، هه ر له و کۆمه له یه دا پیاوئیکی مه جوسی نارد بۆ شه هید کردنی هه زه تی عومهر (ﷺ) که ناوی ئه با لوللوه بوو.

عومهر له نوژی به یانی پۆژی چوار شه ممه دا سی خه نجه ری لی ده دریت، له گه ل ئه وه شدا ده یه ویت به ئیمامه ت نوژه که ی به یانی بۆ موسولمانان ته واو بکات، به لام قاچه کانی توانای هه لگرتنی جه سته ی عومهر یان نامیتیت، بۆیه عه بدولپه رحمانی کوری عه وف بانگ ده کات، بۆ ئه وه ی نوژه که یان به ئیمامه ت بۆ ته واو بکات، ئه ویش نوژه که یان بۆ ده کات.

پاشان عومهر هه لده گرن و ده یبه نه وه بۆ ماله که ی خۆی، له کاتیکدا خوینی لیده پۆشت و بیهۆش که وتبوو، عومهر دوا ی ئه وه ی به هۆش خۆی دیته وه، به که م پرسایاری ئه مه ده بیت و ده لیت: کێ برینداری کردم؟ پێی

دهلین: بهنده به کی مه جوسی برینداری کردیت.
 ئیدی عومهر کرنوشی شوکرانه بو خودای میهره بان ده بات، که به
 دهستی غهیره موسولمان لیتی دراوه، لهو ساته وه خته دا که خویته پاکه که ی
 ده پرژیت و مه رگی نزیك ده بیته وه، ده لیت به عه بدوللای کوری: نه ی
 عه بدوللا.. سهرم به رز بکه وه له سهر پشتییه که و بیخهره سهر
 زه وی، به شکوم خودا به نیگایه کی پر له سوز سه یرم بکات و په حمم
 پی بکات.
 عومهر شه هید کرا و ماوه ی خه لافه ته که ی ده سال و شش مانگ و چوار
 رۆژ بوو.

با سوک نه بیت!

موقاتلی کوری موحه ممه د ده گیریته وه و ده لیت: له گه ل باو کم و براکه مدا له
 خزمه ت نه بی ئیسحاق ئیبراهیمی کوری هه ربیدا (زکریا) ئاماده بووین،
 ئیبراهیم وتی به باو کم: نه مانه کوری خۆتن؟ باو کم وتی: به لئ. ئیبراهیم وتی:
 وریابه.. با له سه ریچی خوادا نه تبینن، هه تا له بهر چاویان سوک نه بیت.

ساته کانی ده م شۆردن

دایکی ئیمانداران عایشه ی کچی نه بوبه کری صدیق (عزیزه) ده لیت:
 سه یره..! هه ر یه کیك له ئیوه پاش خواردنێکی پاک و جوان ده ست و ده می
 ده شواته وه، به لام بو قسه گه لیکی پیس و خراپ ده می ناشواته وه..!!^۲

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۴۱)

(۲) (التصنيف الموضوعی لتاریخ بغداد/ ۱۸۰)

(۳) (حرمة أهل العلم: ۲۸)

به نوری فودا

عہلی کوری ئه بوطالب (علیہ السلام) ده لیت: له سه رده می خه لافه تی عومه ردا بووین.. له خه و غدا بینیم نوژی به یانی ده کهم له پشت رسول الله وه (ﷺ) که له نوژی که بووینه وه، له مزگه وت چوومه دهر، ده بینم ئافره تیک وه ستاوه و قاپیک خورمای پییه و پی و تم: ئه ی عهلی.. ئه مه ببه بو رسول الله (ﷺ) کاتیک برده بو خزمه تی، به دهستی موباره کی خورمایه کی دهره ئینا و خستییه ده مم، که هه ستم به شیرینی خورماکه کرد و تم: خورمایه کی دیکه بو زیاد بکه یار رسول الله (ﷺ). به لام بهر له وه ی خورمایه کی دیکه وهر بگرم، خه بهرم بووینه وه و گویم له بانگیژ بوو بانگی به یانی ده خویند له مزگه وتی رسول الله دا (ﷺ).

عہلی ده لیت: رۆشتم له مزگه وت له پشت عومه ره وه نوژی به یانیم کرد، که له نوژی بووینه وه، چوومه دهر بینیم ئافره تیک له بهرده م مزگه وت وه ستاوه و قاپیک خورمای به دهسته وه یه...!!

ئافره ته که وتی: ئه ی عهلی.. ئه م خورمایه ببه بو عومه ری ئه میری ئیمانداران. کاتیک خورماکه م برد بو عومه ر، به دهستی خو ی خورمایه کی دهره ئینا و خستییه ده مم، که هه ستم به شیرینی خورماکه کرد، و تم: ئه ی ئه میری ئیمانداران.. خورمایه کی دیکه بو زیاد بکه.

عومه ریش وتی: ئه گهر پئغه مبه ر (ﷺ) بو ی زیاد بکردبایت.. منیش بو م زیاد ئه کردیت..!! عهلی زۆر به لایه وه سه یر ده بیت و ده لیت: ئه ی ئه میری ئیمانداران.. ئه مه خه ونه بینوو ته؟! یان له غه ییه وه زانیت?!!

عومه ریش ده لیت: نه خه ونم دیوه.. نه غه یب ده زانم!! به لام ئه گهر باوه ردار دلسوزانه دل پالفته بکاته وه بو الله عزوجل.. ئه وا ئه و که سه وای لیدیت که به نوری خودا ببینیت.¹

به تۆ چی؟!

شورهك ده‌لێت: ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی پوویدا له‌ نێوان عه‌لی و معاویه‌دا، پرسیارێکم کرد له‌ ئیبراهیمی کۆری ئه‌ده‌هم (ر.ه.ا) ئیبراهیم وه‌لامی نه‌دامه‌وه‌ و ده‌ستی کرد به‌ گریان...!! منیش په‌شیمان بووم له‌و پرسیاره‌ی که لێم کرد، دواتر ئیبراهیم سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌ و، گوته‌: به‌پاستی ئه‌وه‌ی نه‌فسی خۆی بناسیته‌، ئه‌وا مه‌شغول ده‌بێت به‌ خۆیه‌وه‌، وه‌ هه‌ر که‌سیک په‌روه‌ردگاری بناسیته‌، ئه‌وا سه‌رقالی خواپه‌رستی ده‌بێت و کاری به‌سه‌ر که‌سانی تروه‌و نامینێت.

هه‌ناسه‌ی دایک

بیشری کۆری حاریس (ر.ه.ا) ده‌لێت: ئه‌گه‌ر که‌سیک نزیک بێت له‌ دایکیه‌وه‌ و گوته‌پایه‌لی بیت، به‌پزێتره‌ له‌وه‌ی له‌ پێی خوادا جیهاد ده‌کات، وه‌ سه‌یر کردنی دایک به‌ سۆز و میهره‌بانیه‌وه‌ له‌ هه‌موو شتێک باشتره‌.

ترسان.. له‌ لافاتی زمان!

جونه‌یدی به‌غدادی (ر.ه.ا) ده‌لێت: مندالێکی جه‌وت سالان بووم، له‌به‌ر ده‌ستی سیری سه‌قه‌ته‌ی دا، یاریم ده‌کرد.. کۆمه‌لێکیش له‌به‌ر ده‌ستیدا بوون، باسی (شوکر) یان ده‌کرد، سیری پێی وتم: ئه‌ی مندال.. (شوکر) چییه‌؟ وتم: شوکر ئه‌وه‌یه‌.. که به‌ نعه‌مه‌ته‌کانی خوداوه‌ سه‌رپێچی نه‌که‌یت. سیری پێی وتم: ئه‌ترسم به‌خت و شانسته‌ له‌ خوداوه‌ زمانت بێت! ئیدی من هه‌تا ئه‌م کاته‌ش بۆ ئه‌و قسه‌یه‌ ده‌گریه‌م، که سیری پێی وتم.

(١) حرمة أهل العلم: (٤٣)

(٢) (التبصرة: ج١/١٨٨)

(٣) (صفة الصفوة/٤٦٥)

لاه!! لهى نهفسه شهالووهكم

موحهممهدى كورى مونكه در دهگيرتتهوه و دهليت: شهويك تهميمى دارى
(ﷺ) خهوت و شهوهكهى زيندوو نهكردهوه ههتا بانگى بهيانى درا، ئيدى
تهميم يهك سالى ريك شهوانه نهخهوت!! وهك سزايهك بو ئهوتنهها
شهوهى كه زيندووى نهكردهوه.

با قوتيله پرايهكيش بيت!

شهويك له شهوان عومهرى كورى خهطاب (ﷺ) دانىشتوووه و..
مووچهى فهريمانبهركانى دهنووسيت، له پال دهستى دا.. قوتيله چرايهك
دانراوه، كه به زهيت دهگرا، ئيمامى عهلى (عليه السلام) دهچيته ژوروهوه بو
خزمهتى، ئيمامى عومهر دهليت: بو كارى تايبهتى هاتوووته لامان
ياخود بو كارى موسولمانان؟ ئيمامى عهلى دهليت: بو ئهم پرسيارهم
ليدهكهيت؟!!

ئيمامى عومهر دهليت: ئهگهر كارى موسولمانانه ئهوا با قوتيله چراكه
بگريت، ئهگهر كارى تايبهتى خوته با قوتيلهكه بكوژينمهوه و مالى
موسولمانان بيچكه له بهرژهوهندى موسولماناندا به كار نههينين.

گوپرايهل بوونى پهروهردگار

ئيمام جهعفهرى كورى موحهممهد (عليه السلام) دهليت: ههر كه سيك.. له
زهليلى سهرپيچى كردنهوه، پهروهردگار بيبات بو شكومهندي
گوپرايهل بوون، خواى گهوره دهولمهندي دهكات بهبن
سهرهوت و سامان، شادمانى دهكات بهبن هاوده، ريزدار و
شكومهندي دهكات بهبن عهشرهت.

لهفۆپانی بوون

پۆژیک تاووسی کۆری که یسان (رحمۃ اللہ علیہ) له حەرهمی پیروژدا و له کۆریکی گه وره دا، نامۆژگاری خه لک ده کات و درێژه به نامۆژگاری کردنه که ی ده دات، حه سه نی به سری (رحمۃ اللہ علیہ) ده چیت لی نزیك ده بیته وه و ده چیتیت به گویدا و پتی ده لیت: نه گهر موعجه بیت به نه فسی خۆت، نه وا ههسته نه م کۆره جی بهیله. ئیدی ده سته جی تاووس هه لده ستیت و کۆره که ی به جی ده هیلتیت.

په فتاری هاوسه ران

پیاویک ده چیته خزمهت عومهری کۆری خه طاب (رحمۃ اللہ علیہ) بۆ نه وه ی شکاتی هه لسوکه وتی خراپی ژنه که ی بکات، به لام ده بینیت عومهر خۆی له ماله که ی خۆی کیشه ی هه یه، بۆیه به بی هیچ قسه یه ک ده روات...!! عومهر بانگی لی ده کات و پتی ده لیت: نه ی پیاو.. تۆ بۆچی هاتبوویت؟ پیاوه که ش به راشکاوی ده لیت: هاتم گله یی هه لسوکه وتی خراپی ژنه که مت بۆ بکه م، به لام دیتم تۆش هه مان گازنده ت هه یه که من هه مه، ئیتر ده نگم نه کرد و گه رامه وه.

عومهر وتی: نه ی براهه م.. ژنه که م چیشتم بۆ لیده نیت، به رگه کانم ده شوات، پیدایستییه کانم فه راهه م ده هیئت و، شیرده دات به منداله کانم و گه وره یان ده کات، ئیدی نه گهر جاریک خراپ هه لسوکه وتی کرد، یاخود هاواری کرد به سه رماندا، نابی باسی بکه ین و هه موو چاکه کانی تری له بیر خۆمان به رینه وه، نه وه ش بزانه نه ی برای موسولمانم.. نه وه ی له نیوان ژن و میرد دایه، دوو پۆژیکه و ته واو ده بیت، یا ئیمه ده مرین و ئیسراحه ت ده که ین له ده ستی، یا نه و ده مریت و ئیسراحه ت ده کات له ده ستی ئیمه. ئیدی پیاوه که به دلکی خوش و ئارامه وه ده رواته ده ری، پاش نه وه ی که به دلکی ته نگه وه هاته ژوور.

بۇ دوو درهم سوئند دهفویت؟! !

جارىكيان كەسپك درۆيهك دەداته پال موحه ممه دى كورى سىرىن (رگم اللہ) و پىي ده لیت: دوو درهمم له لاته، بمده وه. موحه ممه ده لیت: هيچت له لام نييه. پياوه كه واده زانیت كه موحه ممه د سوئند ناخوات، بۆيه پىي ده لیت: ئايا سوئند ده خویت كه هيچم له لات نييه؟! موحه ممه ده لیت: به لئ.. سوئند ده خۆم كه تۆ هيچت له لام نييه. خه لكى پىي ده لئ: ئه ي ئه بابيه كر.. ئايا سوئند بۆ دوو درهم ده خویت؟! له كاتيكدا دوينى وازت له چل هه زار درهم هينا له بهر گومانىك.. كه بهس ته نها تۆ گومانى وا ده به يت..!! موحه ممه دى كورى سىرىن ده لیت: به لئ سوئند ده خۆم بۆ دوو درهم.. چونكه نامه وى هه رامى ده رخوارد بدهم، له كاتيكدا كه دلنيام ئه وه دوو درهمه هى ئه وه نييه و هه رامه بۆي.

بريا.. وهك تۆ بوومايه

ئهبوبه كرى صديق (رگم اللہ) بالنده يهك ده بينيت، به سه ر چلى دره ختيكه وه، ده لیت: چ نيحه تيكه تۆي تيدايت ئه ي بالنده..!! ده خویت و ده خويته وه و له م چل بۆ ئه وه چل ده فریت و سه بينيش هيچ ليپرسينه وه يهكت له سه ر نييه، بريا منيش وهك تۆ بوومايه، غه مى ليپرسينه وه ژيان سه خت ده كات.

غه يبه تي دايك و باوك!

عه بدوللاي كورى موبارهك (رگم اللہ) ده لیت: ئه گه ر غه يبه تي كه سپكم بكردايه، ئه وا غه يبه تي دايك و باوكم ده كرد، چونكه ئه وان له به رترن بۆ چاكه كانم.^۲

(۱) (صور من حياة التابعين/ ۱۲۹)

(۲) (حرمة أهل العلم: ۱۲۳)

پیم فوش نیه پیکه وەبیز

فاتمە ی کچی عەبدولمەلیک (رحمها الله) هەندێ گەوھەری هەبوو کە باوکی پیتی دابوو.. عومەری کۆری عەبدولعەزیزی مێردی پیتی وێ: یا ئەوێ تا ئەو گەوھەرانی دەنێریت بەیتومال یا پێدەدەیت لێک جوداببینەو؟ چونکە پیم ناخۆشە من و ئەو گەوھەرانی لە یەک خانوودا پیکه وەبین...!! فاتمە وێ: گەوھەرەکان دەخەمە بەیتومال و.. تۆ هەلەدەبژێرم. ئیدی گەوھەرەکانیان خستە بەیتومالەو. عومەر مرد و یەزیدی کۆری عەبدولمەلیک رۆشتە سەر کورسی دەسەلات، رۆژێک بە فاتمە ی خوشکی وێ: ئەگەر بتهوێ گەوھەرەکانت بۆ دەگیرمەو. فاتمە وێ: شتێک لە ژبانی عومەردا نەموستبێت، ئەوا دواي مەرگیشی نامەوێت.

رقم لە کارە خراپەکە یەتی

رۆژێک ئەبوودەدە (ﷺ) بە لای پیاوێکدا گوزەری کرد کە گوناھێکی کرد بوو، خەلکی جێنێویان پێدەدا، بەلام ئەو پێگری لێکردن و پیتی وێ: ئەگەر ئێوە ئەم پیاوێتان لە چالێکدا بدیبایە، ئایا پرگارتان نەدەکرد؟! خەلکە کە وێ: بەلێ بێ گومان.. هاوکاریمان دەکرد تا پرگاری دەبوو. ئەبوودەدە وێ: کەواتە جێنێوی پێ مەدەن و سوپاسی خودا بکەن کە ئێوەش هەمان گوناھتان ئەنجام نەداوە و خودا پاراستوونی لەو گوناھە. وێ: کەواتە تۆ رقت لەم پیاوێ گوناھکارە نییە؟! وێ: من رقم لە کارە خراپەکە یەتی، ئەگەر وازی لێهێنا.. ئەوا بڕامە. ئیدی پیاوێ گوناھکارە کە بە بیستنی ئەو قسە یە، دایە پرمە ی گریان و.. تۆبە و پەشیمانی خۆی دەربری لەو گوناھە ی کە کردبووی.

(۱) (الف قصة و قصة/ ۲۹۳)

(۲) (صور من حياة الصحابة/ ۲۰۹ — ۲۱۰)

کەسیک قەدری فۆی بزانیٓت

هه‌وال گه‌شت به‌ عومهری کورێ عه‌بدولعه‌زیز (زکریا) که‌ یه‌کیک له‌ کوره‌کانی ئه‌نگوستیله‌یه‌کی نقیمداری کرپوه به‌ هه‌زار دره‌هم، بۆیه عومه‌ر نامه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسیت و پیتی ده‌لیت: سویندت ده‌ده‌م که‌ ئه‌نگوستیله‌که‌ت بفروشتیت و به‌ نرخه‌که‌ی هه‌زار فه‌قیری پتی تیر بکه‌یت، وه‌ ئه‌نگوستیله‌یه‌ک بکه‌ به‌ یه‌ک دره‌هم و له‌ سه‌ری بکو‌له‌: په‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ بیت، که‌ قەدری خو‌ی ده‌زانیٓت!!

پۆژوو‌ی نه‌ینیت گرتوو‌ه؟! !

هه‌روه‌ک چۆن که‌سانیک خه‌ریکی به‌خشین بوون به‌ نه‌ینی.. ئاوه‌هاش که‌سانیک هه‌بوون که‌ به‌پۆژوو بوون به‌ نه‌ینی، داوودی کورێ ئه‌بی هیند چل سال به‌ پۆژوو بووه، که‌س پیتی نه‌زانیوه...!!
داوود (زکریا) دوکاندار بووه و خه‌ریکی ئاوریشم فروشتن بووه.. به‌یانان که‌ له‌ مال پۆشتوووه‌ته‌ ده‌ر، خواردنی پۆژه‌که‌ی له‌گه‌ڵ خو‌ی بردوووه و به‌ ماله‌وه‌ی وتوووه: من له‌ دوکان نان ده‌خۆم. که‌ هاتۆته‌ ده‌ریش خواردنه‌که‌ی به‌خشیوه به‌ هه‌ژاریک، ئه‌هلی بازاریش وایان زانیوه که‌ له‌ ماله‌وه‌ نانی خواردوووه، به‌مشپۆیه‌ به‌ پۆژوو بووه هه‌تا ئیواره پۆشتوووه‌ته‌وه بۆ ماله‌وه، له‌و پۆژوووه‌که‌ی شکاندوووه، بٓ ئه‌وه‌ی که‌س پیتی بزانیٓت...!!^٢

زه‌ماوه‌ند له‌ به‌هه‌شته

عوبه‌ی غولام (زکریا) له‌و هه‌موو خواردنه‌ جو‌راوجۆرده‌دا، نان و خو‌یی ده‌خوارد و ده‌یگوت: زه‌ماوه‌ند له‌ به‌هه‌شته.

(١) (انیس مومنین/١٢٣)

(٢) (صفة الصفوة/٦٥٧)

زیاتر لیم بده.. گهورهم!!

هیشامی کوری عه ممار، مامۆستای بوخاری و نه بوداوود (رحمهم الله)
ده لیت: من هیشتا مندال بووم، باوکم خانوویه کی هه بوو فروشتی به
بیست دینار و ته یاری کردم بو حج، کاتیک چوومه مه دینه، روشتمه
خزمت مالیکی کوری نه نه س و پیم وت: فهرمووده م بو بگیروهه.
مالیک (رگم الله) وتی: بخوئنه.
وتم: ناخوئیم.. به لکو تو فهرمووده م بو بگیروهه.
مالیک وتی: بخوئنه. منیش هه مان قسه م دووباره کرده وه.
ئیدی مالیک وتی: نهی غولام.. وه ره، نه م منداله ببه و پازده داری لیده.
غولامه که هات، بردمی و پازده داری لیدام، پاشان هینامیه وه بو
خزمتی مالیک و پیتی وت: پازده داره که م لیدا. ئیدی من وتم: تو
زولمت لیکردم، پازده دارت لیدام، به بی هیچ تاوانیک!! گهردنت ئازاد
ناکه م. مالیک وتی: دهی باشه پیم بلی: که فاره ته که ی چیه؟
وتم: که فاره ته که ی نه وه یه.. له بری پازده داره که، پازده فهرمووده م
بو بگیرته وه. ئیدی مالیک پازده فهرمووده ی بو گیرامه وه، دواتر پیم
وت: لیدانه که م زیاد بکه و.. فهرمووده ی زیاترم بو بگیروهه. مالیک
دهستی کرد به پیکه نین و وتی: برۆ.

منداله کان ناچار مه که ن!

ئیمامی عه لی کوری نه بوطالب (علیه السلام) ده لیت: منداله کانتان ناچار
مه که ن به داب و نه ریتی خوئان، چونکه نه وان بو زه مانیکی
جیاوازتر له زه مانى خوئان خولقاون.

نہعلہکانت داکہنہ

تہیبی کوری ئیسماعیل (ؑ) بینایی چاوه کانی له دهست دابوو، رینیشاندہرہکھی دهیبرد بو مزگهوت و دهیہینایہوہ، رۆژیک که دهگہنہ مزگهوت پیی دهلئت: نہعلہکانت دابکہنہ. تہیب دهلئت: بوچی؟! رینیشاندہرہکھی دهلئت: چونکہ نہعلہکانت پیسایان پیوہیہ. ئیدی تہیب دهستہکانی بہرز دهکاتہوہ و چہند دوعایہک دهکات و دهستہکانی دهہینیت بہ روخساریدا.. خوای گہورہش بینایی چاوه کانی بو دهگیرتہوہ.

تہیب ئہہلی قورئان بوو، بویہ دہرۆشت بو ئہو شوئنانہی کہ قورئان خوینی لی نہبوو، ہہتا خہلکان فییری قورئان بکات، وہ کاتیک خہلکہکھی فییر دہکرد، ئہو شوئنہی جئ دہہیشت و دہرۆشت بو شوئنیکی دیکہ و ہہمان کاری دہکردہوہ، ئیدی بہردہوام ہہتا ئہو رۆژی کوچی دوایی کرد، خہریکی قورئان وتنہوہ بوو.

لہحوالی دل و.. فہلات وہرگرتن!

ئین شہوزہب دهلئت: ئہمیری بہسہرہ، پارہی دابہشکرد بہ سہر ئہہلی بہسہردا، بریکیشی نارد بو مالیکی کوری دینار، ئہویش قبولی کرد، موحممہدی کوری واسع (ؑ) ہاتہ لای و پیی وت: ئہی مالیک.. خہلاتہکانی سولتانت، قبول کرد؟! مالیک وتی: ئہی ئہبابہکر.. لہوانہ بپرسہ، کہ لہ لام دانیشتون. ہاوہلہکانی مالیک وتیان: ئہی ئہبابہکر.. مالیک بہ خہلاتہکہ چہند کویلہیہکی کپی و ئازادی کردن. موحممہدی کوری واسع وتی: دہی بہ خودا سوئندت ئہدہم، دلت ئیستا وک بہر لہ وہرگرتنی خہلاتہکہ وایہ؟! مالیک وتی: سوئند بہ خودا.. نہخیر. موحممہد وتی: بینیت.. چ شتیک ہاتوتہ ناختہوہ؟! مالیک (ؑ) وتی بہ ہاودہمہکانی: بہ راستی مالیک گویدریژہ، خوداپہرستی بہو شیوازہی موحممہدی کوری واسع دہبیت.

(۱) (سلوة الأحزان/۵۵)

(۲) (صفة الصفوة/۶۴۲-۶۴۳)

لیستا.. ساته وه فتی غه فله ته!

موسای کوری موغیره ده لیت: موحه ممه دی کوری سیرینم بینی (ﷺ) ده مهو نیوه پۆ هاته ناو بازار، به دهنگی بهرز.. ئه لاهو ئه کبه ر و سوبحانه للا و.. زیکری خودای ده کرد، پیاویک پی و ت: ئه ی ئه با به کر.. ئا له م سات و شوینه دا و زیکر کردن؟! !
ئین سیرین وتی: ئیستا.. ساته وه ختی غه فله ته.^۱

پله و پایه و په په له ک

حه سه نی کوری عه لی (ﷺ) چووه بازار بۆ کرینی پیوستیه ک، نرخی شته که ی له دوکانداره که پرسى، دوکانداره که ش نرخی گشتی شته که ی پیگوت، به لام کاتیک زانی که کرپاره که حه سه نی کچه زای رسول الله یه (ﷺ) وه ک ریز و گه وه راگرتنیک نرخی که ی که م کرده وه، ئیدی حه سه ن له کرینی شته که په شیمان بوویه وه و وتی: نامه ویت له شتیکی پووچی دنیایدا، سوود له وه وه ربگرم که له بنه ماله ی پیغه مبه رم (ﷺ).

پیچه وانیه ی هه وای نه فس

ئه بوسوله یمانی دارانی (ﷺ) ده لیت: باشترینی کرده وه کان ئه وه یانه که به پیچه وانیه ی هه وا و ئاره زووی نه فسه وه ئه نجام درابیت.^۲

(۱) (حلیة الاولیاء ۲/۲۷۲)

(۲) (حیة السلف ۴۹)

فوت نزا بو فوت بکه

عه بدوللای کوری ئه بی صالحی مه کی ده گیریتته وه و ده لیت: نه خوش کهوتم و تاووسی کوری که یسان هات بو سهردانم، پیم وت: ئه ی ئه باعه بدولپرهمان له خوا بپاریوه هه تا شیفام بدات. تاووس (رحمہ اللہ) وتی: خویش نزا بو خوت بکه، چونکه خوی گه وره نزا ی بی ده رتان و موحتاجان.. ناداته دواوه.

باشتر له مه جی مالی فوا!

حه سه نی به سری (رحمہ اللہ) کومه لیک له هاوه له کانی خو ی ده نیریت بو جیبه جی کردنی کاری پیاویک، وه پیمان ده لیت: له یرتگه تانا برۆنه لای سابتی بونانی و ئه ویش له گه ل خوتانا به بن. ئه وانیش ده رۆن، سابت پیمان ده لیت: من له ئیعتیکافدام، ئیوه برۆن. دووباره ده چنه وه بو لای حه سه ن و هه واله که ی سابتی پیده لین، ئه ویش ده لیت بچنه وه پتی بلین: ئه ی نازانیت ئه گهر هه ج له دوا ی هه جی مالی خوا بکه ی، هینده ی رۆشتنت بو راپه راندنی کاری براهه کت خیرت ده سگیر نابیت؟! ئه وانیش ده گه رینه وه لای سابت و قسه که ی حه سه نی بو باس ده کهن، ئه ویش واز له ئیعتیکافه که ی ده هینیت و ده روات له گه ل هاوه له کانیدا.

پزیسکی ئاگر

ئه بو ده رداء (رحمہ اللہ) ده لیت: ئامان براهه م..! خوت بپاریزه له دوعای مه زلومان، چونکه وه ک پزیسکی ئاگر.. له گشت لایه که وه به رز ده بیتته وه بو خزمهت خودای (عزیز).

(۱) (صفة الصفوة/ ۴۰۹)

(۲) (اقوال السلف/ ۷۷)

دادوهری له لیسلامدا

دوو ئافرهت بو داواکردنی بژیوی، ده چنه خزمهت عهلی کوری ئه بو طالب، ئافرهتیکه عه ره ب و خزمهتکاره کهی، ئیمامی عهلی (علیه السلام) بو ههر به کیکیان مه نیک^۱ خواردن و چل درههم جیا ده کاته وه، خزمهتکاره که به شه کهی خووی ده بات و ده روات، ئافرهته عه ره به که ده مینیتته وه و ده لیت به ئیمامی عهلی: ئه ی ئه میری ئیمانداران! چه نیکت به خشی به من، بن کهم و زیاد هینده شت به خشی به ئه و، له کاتیکدا من عه ره بم و ئه و ئافرهتیکه عه جه می خزمهتکاره!!

ئیمامی عهلی پیی ده لیت: من به وردی له کتییی خوادا گه رام و نه مبینی نه وهی ئیسماعیل ریزیان له نه وهی ئیسه حق زیاتر بیت، ته نها به ته قوا نه بیت.

وه جوعده ی کوری هو بهیره ده چیتته خزمهت ئیمامی عهلی و پیی ده لیت: ئه ی ئه میری باوه رداران! دوو پیاو دینه خزمهت، به کیکیان تووی له خووی و سهروه تی و خاوخیزانی خوشتر ده ویت، ئه وی دیکه یان ئه گه ر بووی بلووی سه رت بپریت، ئه و در یغی له و کاره دا ناکات، که چی تو له به رژه وهندی نه یاره که تدا دادوه رییان ده که یه!! بو وه ها کار یکه ده که یه؟! ئیمامی عهلی ده کیشیت به سینهی جوعده دا و ده لیت: دادوهری کردن کار یکه ئه گه ر بو خوم بووایه، ئه و له به رژه وهندی لایه نگر که مدا کاره کهم ته و او ده کرد، به لام دادوهری کار یکه له خوا وه یه.^۲

بیانو و هینانه وه

ئین عه ون ده لیت: پیاویک عوزری بو ئیبراهیمی نه خه عی هینایه وه، ئیبراهیم (رحمه الله) پیی وت: ئه و قبولمان کرد.. چیدی توش بیانوو مه هینته وه، چونکه بیانوو هینانه وه درووی تیکه ل ده بیت.^۳

(۱) (مه ن: کیشانه به کی خه لکی عیراقه، بریتیه له سن کیلۆ)

(۲) (التاریخ الاسلامی ج ۱۱/۳)

(۳) (من رواع اقوال الصالحین: ج ۱/۱۸۴)

سەرەفۇشى دنیایى

حاتەمى ئەصەم دەلیت: رۆژىك نوژىكى جەماعەتم لە کيس چوو،
تەنھا ئەبوئىسحاقى بوخارى (رحمۈلله) سەرەخۇشى لىکردم، بەلام ئەگەر
کوپىکم مەردبا لە دە ھەزار کەس زیاتر پرسە و سەرەخۇشیان
لیدەکردم...!! چونکە موسیبهتى دین سوک و ئەھوونترە لە لایان ھەتا
موسیبهتى دنیایى!

گەپان بە دواى زانست دا

عەبدولرەحمانى كوپى قاسمى عوتقى مىسرى.. كە يەككە لە شاگردە
پیشکەوتووکانى مالیكى كوپى ئەنەس (رحمۈلله) كە چیرۆكەكەى زۆر
سەر سورەپنەرە...!! مىسر جى دەھىلیت و سەفەر دەكات بۆ مەدینە،
خۆى دەیگىریتەو و دەلیت:

بە تارىكى دەھاتمە خزمەت مالیک...!! دوو تا چوار پرسىارم ئاراستە
دەکرد، من لەو کاتانەدا ھەستم بە ئارامى و دەروون گوشادى دەکرد، ئیدی
بەر لە نوژى بەیانى دەپۆشتمە خزمەتى، جارێکیان پالمدا بە دەرگاکیەو
و خەو بردمییەو...!! مالیک ھاتە دەر و ھەستم پینەکرد... کەنیزەکیكى پەش
پىستی مالیک، ھات شەقیكى لىدام و پیتی وتم: ھەستە، گەرەكەت پۆشتە
دەر، ئەو وەك تۆ غافل نابیت، ئەمڕۆ.. چل و نۆ سالا بە دەستنوژى
شەوان نوژى بەیانى دەكات، مەگەر چۆنھا نەبیت.

ئین قاسم، ھىندە زوو زوو دەچوو خزمەت مالیک بۆ بەدەستھێنانى عیلم
و ئاداب.. کەنیزەكە وایدەزانى كە ئین قاسم خزمەتكارى مالیکە...!!!

ئین قاسم بە شوین زانست دا.. ئاوارە و دوور لە مال بوو، وە کاتیک
مال جى دەھىلیت، خیزانەكەى سەرپشك دەكات بۆ دانیشتن و ئارام گرتن
تا گەرانەوہى، یاخود تەلاق وەرگرتن و دەستپیکردنى ژيانىكى نوێ بۆ
خۆى.. ئەو کاتە ژنەكەى دووگیان دەبیت، بۆیە بریاری مانەوہ و چاوەرپی
کردنى مێردەكەى دەدات.

ئین قاسم دەلیت: ھەفدە سال لەبەر دەرگای مالیکدا مامەوہ.. ھىچ كپین

و فروشتنيكم تيا نه نجام نه دا، پوژنيك له خزمهت ماليكدا بووم، حاجياني
ميسر هاتن بو مه دينه.. گه نجيك خوځي كرد به ژووردا، سلاوي له ماليك
كرد و وتي: ئين قاسم ليږه يه؟
ئاماژه يان بو من كرد، گه نجه كه هات و.. نيو چاواني ماچ كردم، منيش
بو نتيكي زور خو شم هه ست پيكر، له بو نكي كور ده چوو...!! دوايي زانيم
نه وه كور هكه ي خو م بوو!
ههسته كانى ئين قاسم هه له نه بوون. نه وه كور هكه ي خوځي بوو.. كه
به ر له حقه ده سال له سكي دايكي دا بوو.. باوكي جي هيشت و ئاواره ي
شاران بوو بو فير بووني زانست...!!

بازرگانيهك بو هه ژاران

حه سانى كور ي نه بى سينان (رَحْمَةُ اللهِ) كه يه كيك بووه له بازرگانه
خوداناسه كانى شارى به سره، ده ليت: نه گه ر هه ژاران نه بوونايه.. نه وا
بازرگانيم نه ده كرد.
وه ليدى كور ي يه سار ده ليت: ئافره تيك.. كراسيكي په نگ كالو بووى له
به ردا بوو، هات و سوالي له هه سان كرد، هه سان به دوو په نجه ي
شايه قمان و ناوه راسته ي ئاماژه ي بو هاوكاره كه ي كرد، هاوكاره كه ي دوو
دره مى بو جيا كرده وه.
به لام هه سان وتي: دوو سه د دره مى بو جيا بكه وه...!!
پيان وت: نه ي هه سان به و بره پاره يه نه وه نده و نه وه نده سوال كه رت
پي رازى ده كرد. هه سان وتي: من بو شتيك رو شتم ئيو په يتان پي
نه برد، نه و ئافره ته شتيك له گه نجي تيدا مابوو، تر سام نه بووني و نه دارى
شتانيكي خراپي فير بكه ن!!^۲

(۱) (ترتيب المدارك ۲۵۰/۳)

(۲) (حلية الاولياء ۱۱۶/۳)

بزانه کي ده بينيت؟!

شيخ عهبدولقادري گهيلاني (رحمۃ اللہ علیہ) ده لیت: خه لک.. په رده يه که له نيوان خوټ و نه فستدا، وه نه فست.. په رده يه که له نيوان خوټ و په روه ردگار تدا، هه تا سه رقāl بيت به خه لکيه وه.. نه فست نابينيت، وه هه تا سه رقāl بيت به نه فسته وه.. په روه ردگار ت نابينيت.

فوشه ويستی کورې فوشه ويستی

عومهری کورې خه طاب (ﷺ) به پتي ريز و پايه و نارې هه تي چه شتيان، له پيناو خوا و پيغه مېره کهيدا (ﷺ) شتومه کی به يتومالي به سه ر خه لکيدا دابه ش ده کرد.

رؤڅک سه رقāl دابه شکردن بوو، نوره ي عهبدوللای کورې هات و به شي خوټی وه رگرت، پاشان نوره ي ئوسامه ي کورې زهيد (ﷺ) هات،

عومهر دوو هينده ي عهبدوللای کورې خوټی پيدا!!!

عهبدوللای له وه ده ترسا شوين و جتي له ئيسلامدا له دواوه بيت، له کاتيکدا ئوميد هوار بوو به هوټی گوپرايه لي و تیکو شان و دنيا نه ويستی و پاريز کاريه وه، له لای خوا له موسولمانه پيشه ننگه کان بيت، بوټيه وتی به باوکی: فه زلي ئوسامه ت دا به سه ر مندا.. له وه ختيکدا نه وه ي من له خزمه تي پيغه مېره دا (ﷺ) بينيوومه نه و نه بينيووه؟! !

عومهر وتی: کورم، ئوسامه له تو خوشه ويستی تر بوو له لای پيغه مېره ي خوا (ﷺ) وه باوکيشی له باوکت خوشه ويستی تر بوو له لای پيغه مېره ي خوا (ﷺ). ئيدي عهبدوللای له مېهسته که ي باوکی تيگه شت و، رازی بوو.

پزگارکردنی توسه و.. گریانی له نهس!!

ئه نه سی کوری مالیک (ﷺ) هه رکاتیک یادی پزگارکردنی توسه ری ده کرده ده گریا!!

توسه شاریکی فارسی به هیز بوو، موسولمانه کان سال و نیویکی ریک دهوری شاره که یاندا نه مجا بۆیان پزگار کرا، نه ویش چ پزگار کردنیک؟! سه خترین پزگارکردنیک بوو که موسولمانه کان دبییتیان. دهی نه گهر پزگار کردنیک ناوه ها بیت، ده بیت گریانی نه نهس هوکاره که ی چی بیت!!! کاتیک ده رگای قه لاکه ی توسه کرایه وه، چه ند کاترمیریکی که می مابوو بۆ نویژی به یانی، ئیدی له ناو قه لاکه دا پیکدادانیک سخته و ترسناک، له تیوان سی هه زار سه ربازی موسولمانه کان و سه د و په نجا هه زار سه ربازی فارسه کاندایا پرویدا، جه نگی که بوو له و په ری ناره حه تیدا.. هه ره له حزه یه کی مه رگه ساتیک بوو، به تاییه ت بۆ سوپای ئیسلام، به لام له کو تاییدا خوای گه و ره له ساته وه ختی هه له اتنی خو ردا، سه رکه وتنی کرده نسیبی موسولمانه کان، نه و کاته بۆیان ده رکه وت که نویژی به یانیان له کیس چوو، به هو ی نه و جه نگه سه خته وه که پرو به پرو ی بوونه وه، ئیدی نه نهس بۆ یه که مجار له ته مه نیدا، بۆ له ده ستدانی نویژی به یانی ده گریه ت و ده لیت: چی له توسه ر بکه م؟! من نویژی به یانییه کم فه وتا.. که حه زم نه ده کرد هه موو دنیا هی من بیت و نه و نویژه م بفه وتیت.

قه رزاری و.. داوای لیفوش بوون

موعه تهر ده لیت: باوکم^۱ قه رزار بوو و (أستغفر الله) ی ده کرد!! پپیان وت: داوا بکه له خوای گه و ره تا قه رزه که ت له سه ر نه هیلیت. نه ویش وتی: نه گهر خودا لیم خوش ببیت، نه و قه رزه که شم له سه ر ناهیلیت!!^۲

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۱۳۵ - ۱۳۶)

(۲) (واته: سوله یمانی کوری ته رخانی تهیمی (زکریا (رضی))

(۳) (حلیه الاولیاء ۳/ ۳۲)

لەم ھۆدەيە کەي دروست کراوہ؟!

عەبدولجەباري کورې نەزري سەلمی دەلّیت: حەسانی کورې ئەبی سینان بە لای ھۆدەيە کدا تپەپری، وتی: ئەم ھۆدەيە لە کەيەوہ دروست کراوہ؟! پاشان ھەلۆستەيە کي کرد و وتی: ئەي نەفسە کەم بە تۆ چي لە کەيەوہ دروست کراوہ؟! بۆ پرساری شتیک دەکەیت کە پەيوەندی بە تۆوہ نییە؟! ئیدی حەسان (زگمۇللی) پۆژووگرتنی یەک سالی کردە سزایەک بۆ نەفسی، لەبەر پرساریک کە پەيوەندی بەوہوہ نەبوو.. سالتیک بە پۆژوو بوو!!

پۆن ھاوړیتی فۆشەوستانت دەکەیت؟!

جونەیدی بەغدادی دەگێرتەوہو دەلّیت: سیری سەقەتی (زگمۇللی) لەدوا ساتەکانی ژيانیدا بوو، پۆشتمە خزمەتی و لەنزیکیەوہ دانیشتم، گویم نوساند بە گوپیەوہو چاوانم فرمیسکیان باراندەسەر گۆنای، لەو ساتەدا سیری چاوە کانی کردەوہو گوتی: تۆ کیت؟ وتم: من جونەیدی خزمەتکارتم. گوتی: بەخیر بیت. پیم گوت: یاشیخ.. ئامۆزگاریەکم بکەتا لەدوای خۆت سوودمەندبم پیتی. گوتی: ھەرگیز ھاوړیتی خراپەکاران مەکەو.. ھەرگیز نەکەیت بەھاوړیتی دۆستان و خۆشەوستانت لەخواي (عزیز) دابیریت.

کي دەيەویت بچیتە ژوور؟!

پۆژیک صالحی موپری لەبەر دەستی رابیعی عەدەویەدا دەلّیت: ئەو کەسەي زۆر لە دەرگا بدات، ئاکام دەرگای بۆ دەکریتەوہ. رابیعی خواناس (رحمها الله) دەلّیت: دەرگا ھەمیشە کراوہیە بۆ ھەمووان، بەلام باسەکە ئەوہیە کي دەخوازیت بچیتە ژوورەوہ؟!

(١) حلیۃ الاولیاء ١١٥/٣

(٢) صفة الصغرة / ٤٥١

(٣) مواظ الصالحين والصالحات / ٥٢٠

لايىنەكەي خۇي.. بۇ دىئاي تۇ نافرۇشىت!

مەرۋانى كاربەدەستى معاويەي كورى ئەبوسوفيان لە مەدینە، نامەيەكى لە لايەن معاويەو بۇ ھات، كە بېرىارى دابوو بە زەبىرى شمشىر پەيمان بۇ يەزىدى كورى ۋەربىگىرىت، لە نامەكەدا معاويە فەرمانى كىردىوو بە مەرۋان پەيمان لە موسولمانان ۋەربىگىرىت بۇ يەزىد...! مەرۋان لە مزگەوتدا بەلئىننامەكەي دەخوئىندەو، بەر لەۋەي تەۋاۋ بېت عەبدولپەھمانى كورى ئەبوبەكرى صدىق (رضي الله عنه) ھەستايەو ۋە بە دەنگى بەرز وتى: سۆئىند بە خودا چاكەتان بۇ ئوممەتى موحەممەد (ﷺ) نەۋىستوو.. بەلكو دەتانەۋى خەلافەت بگۆرۈن بۇ ھەرقلىيەت، ھەركە ھەرقلىك مرد.. ھەرقلىكى دىكە بچىتە شوئىنەكەي...!!

ئىدى معاويە.. ئىردراۋىك بە سەد ھەزار درھەمەو دەئىرىت بۇ لاي عەبدولپەھمان، دەيەۋىت بە ھۆى دىئاۋە كەمەندكىشى بىكات، بەلام عەبدولپەھمان قبولى ناكات ۋە ئىردراۋەكە دەئىت: بگەپتو بۇ لاي معاويە ۋە پىي بلى: عەبدولپەھمان ئايىنەكەي خۇي بۇ دىئاي تۇ نافرۇشىت...!! ۋە كاتىك دەزانىت كە معاويە خۇي ساز كىردوو بېت بۇ مەدینە، ئەو مەدینە جى دەھىللىت و.. دەست بەجى بەرە ۋە مەككە دەروات، لەو دەمەدا بگاتە دەۋرۋبەرى مەككە، گىانى پاكى دەسپىرىت ۋە دەگەپتەو بۇ خىزمەتى خۋاي گەۋرە!!

زۆرىيە سائەكان

ھەسەنى بەسرى (رضي الله عنه) دەئىت: لە مالىھكانتانا، لەسەر سفىرە ۋە خوانەكانتانا، لە رىگەتانا، لە بازاركىردنتانا، لە كۆر ۋە كۆبۈنەو ۋەكانتانا ۋە لە ھەر كۆيەك بوون.. ئىستىغفارى زۆر بىكەن، چۈنكە نازانن چ كاتىك خۋاي ﷺ لىتان خوش دەبىت.

(۱) (رجال حول الرسول/خالد محمد خالد)

(۲) (أقوال السلف/۹۱)

بیست سال بو پوره رده ی زمان!!

عهدوللای کوری ئه بو زه که ریا () ده لیت: بیست سال خه ریکی پوره رده ی زمانم بووم، بهر له وه ی بۆم راست بیته وه!
ئه بو جه میله ده لیت: ئه بو زه که ریا له کوو و دانیشتنه کانیدا باسی که سی نه ده کرد و به هاوده مه کانی ده وت: ئه گهر یادی خودا بکه ن، ئه وا هاوکاریتان ده که یین.. وه ئه گهر باسی خه لکیتان کرد ئه و کاته به جیتان ده هیلین.^۱

داوای پی ده که یت بۆتی دینم!

موحه ممه دی کوری سیرین ده لیت: له سه رده می عوسمانی کوری عه ففان دا () نرخ یه ک دارخورما گه یشته هه زار دره هم، ئوسامه ی کوری زه ید پۆشت دارخورمایه کی بریندار کرد و ناو کروکه که ی ده ره ینا و کردیه نووشی گیانی دایکی.
پیان وت: ئه ی ئوسامه.. چی وای لیکردیت ئه و کاره بکه یت؟! له کاتیکدا ده زانیت نرخ ی دارخورمایه ک گه یشته وه هه زار دره هم؟!
ئوسامه () وتی: دایکم داوای لیکردم، وه دایکم هه ر شتیکم لئ بخوازی و من له توانامدا هه بیت بۆی ئاماده بکه م، ئه وا هه رگیز دریغی ناکه م.^۲

دیاری به هه موو که س ناده م!

پیاویک ده لیت به هه سه نی به سری (): تو غه یبه تی منت کردووه. هه سه ن پتی ده لیت: پله و پایه ت هینده به رز نییه له لام، هه تا من چاکه کانی خووت بو بکه مه دیاری.

(۱) (صفة الصفوة/ ۸۱۱ - ۸۱۲)

(۲) (صفة الصفوة/ ۱۹۰)

له موزوری شافیی دا

صالحی کوری نه حمه دی کوری هنبه ل ده گیریته وه و ده لیت: شافیی (رحمۃ اللہ) به سهر تیستره که یه وه بو و باو کم به پیاده به تهنیشتی تیستره که یه وه ده رۆشت، دواتر یه حیای کوری مو عین به باو کمی وت: نه ی نه با عه بدوللا! هیچ کاریک نه بوو بیکهیت، نه وه نه بیت که به تهنیشت تیستره که ی شافیعییه وه برۆیت؟! باو کم وتی: نه ی نه با زه که ریا.. نه گهر تۆش له تهنیشته که ی تری تیستره که یه وه به پیاده برۆشتیتایه، سوودی زیاتری هه بوو بۆت.

بۆ شیعر ناھونیته وه؟!

ماوهی بیست سال ره بیعی کوری خوسه یم (رحمۃ اللہ) بیتجگه له وتهی باش هیچ قسه به کی بن واتای نه کردووه!! جاریکیان پتی ده لیتن: بۆچی شیعر ناھونیته وه؟! خو هاوړیکانت شیعریان ده هونیته وه؟! ره بیع ده لیت: هیچ شتیک نییه بوتیریت و فریشته کان نه ینووسنه وه.. منیش پیم ناخۆشه له به لگه نامه که ی رۆژی دوایمدا، دپره شیعر بخوینمه وه!! نیمامی غه زالی ده لیت: وتیان: ره بیعی کوری خوسه یم بیست سال قسه به کی دنیای نه کردووه، وه رۆژانه سهر له به یانییه که ی شوشه ی جه وههر و قه لهم و کاغه زی ئاماده نه کرد.. ههر قسه به کی بکردایه ده ینووسییه وه، پاشان ئیواره نووسراوه که ی ده هینا و لیپرسینه وه ی خو ی ده کرد، له و قسانه ی که کردبوونی.

(۱) (التصنيف الموضوعی لتاریخ بغداد/ ۵۵۵)

(۲) (حلیۃ الاولیاء ۱۱۳/۲)

(۳) (احیاء علوم الدین ۱۲۱/۳)

به قهرزه که ته وه بمره!!

عه لی کوری حه سه نی کوری زیاد ده لیت: باو کم هاوه لی نه حمه دی کوری
 حه نبه ل بوو (رغم الله) قهرزازی زوری بو هینا و منی نارد بو لای ئیمام
 نه حمه ده ته راویژی پی بکه م، که ئایا باو کم ده توانیت له گهل سولتان و
 داروده سه که ی کار بکات، هه تا قهرزه که ی له سه ر نامینیت؟
 ئیمام پیی وتم: پیی بلئ: با له گهل نه وان کار نه کات، با به قهرزه که ی وه
 بمریت و.. هه ر به قهرزه که ی وه بگاته وه به خزمه ت خوای (چرگل).

سه ره وه ده شکینئ!! !

کاتیک عومه ری کوری عه بدولعه زیز (رغم الله) خه لافه ت کرایه
 گه ردنی.. هه ر له سه ره تاوه یه که م پوژی به ماندوو بوون و ناره حه تی
 ده ست پیکرد، کفن و دفن و پرسه ی خه لیفه سوله یمان و، وه رگرتنی
 خه لافه ت له پوژیکدا زور ماندووی کرد، ها ته وه بو هو ده که ی خو ی،
 ویستی که مێک پشوو بدات.. به لام فریای نه وه نه که وت سه ر بنیته وه و
 له جینگا که یدا رابکشیت...!!

عه بدوله لیکی کوری که له و کاتانه دا ته مه نی به ره و حه فده سالی
 ده پوشت، هات و وتی به باوکی: به نیازی چیت نه ی نه میری ئیمانداران!!
 عومه ر وتی: نه ی کوپم. به نیازم سه ره خه وێک بشکینم، چونکه به ده نم
 وزه و گرو تینکی تیا نه ماوه. وتی: نه ی نه میری ئیمانداران. ده ته وێ
 سه ره خه و بشکینیت به ر له وه ی مافی زولم لیکراوان بگپریته وه؟!

عومه ر وتی: کوپه که م.. دوینئ شه و به هو ی سوله یمانی مامته وه..
 نه خه وتم، وه نوێژی نیوه پوشت ئیمامه تم بو موسولمانان کرد، هه ق و مافی
 زولم لیکراوانیش ده گپرمه وه، إن شاء الله. عه بدوله لیک وتی: نه ی کێ زامنی
 مانه وه ته تا دوای نیوه پو؟!

نه و شانه عه زمیکی به عومه ر به خشی و.. خه و ی له چاوانی توژاند
 و.. گر و تین و هیژی له جه سه ته ی هیلاکی عومه ردا زیندوو کرده وه و

وتی: ئادهی لیم نزیك بهوه کوره کهم. نهویش لئی نزیك بوویهوه،
عمومهر کوره کهی له ئامیز گرت و نئو چاوانی ماچ کرد و وتی: سوپاس
بو ئه و خودایه ی که له پشتی خۆم کوریکي پیبه خشییم، که یاریده ده ر و
پشتگیرم بیت بو دینه کهم!!

پاشان ههستا و فره مانیدا. جار بدریت به ناو خه لکیدا: کئی زو لمی
لیکراوه با داوایه که بهرز بکاتهوه بو ئه میری باوه پداران، بو ئه وه ی
ئه میری باوه پداران به پشتیوانی خوا مافه که ی بو بگیریته وه.

موحتاجبوون به فیه لکی.. ناره مه تییه

موسای کوری ته ریف ده لیت: ئیبراهیمی کوری ئه ده هم (رَحْمَةُ اللهِ) له
سه فره یکی ناو ده ریادا بوو، په شه با و گیزه لکه یه کی سه خت پرووی
تیکردن، که خه ریک بوو به هه لاکه تیا ده بردن، ئیبراهیم به عه بایه ک سه ری
خوی داپووشی و ویستی بنوویت! پئیان وت: ئایا تو نابینیت ئیمه له چ
ناره حه تییه کداین، وای بئ خه م ده ته وی بنووی؟!

وتی: من وای نابینم که ئه مه ناره حه تی بیت. وتیان: ئه ی ئه گهر
ئه مه ناره حه تی نه بیت.. که واته چی ناره حه تییه؟! ئیبراهیم وتی:
موحتاجبوون به خه لکی ناره حه تییه، نه ک موحتاجبوون به خودا. پاشان
دهستی کرد به پارانه وه و وتی: پهروه ردگارا.. قودره تی خۆت پیشان
داین، ده ی ئیستا عه فوی خۆتمان پیشان بده.

ئیدی ده ریاب.. وه ک زه تی ناو په رداخیکی لیهات، ئارام و بئ شه پۆل!!^۲

هه موو کات.. نا!

به ئاماده بوونی سوفیانی کوری عویه نه، پرسیاریک ئاراسته ی عه بدوللای
کوری موباره ک ده کریت، عه بدوللا (رَحْمَةُ اللهِ) ده لیت: ئیمه فره مانمان
پیکراوه له حوزوری گه وره کاتماندا وه لام نه ده ینه وه.^۳

(۱) (صور من حياة التابعین/ ۸۲-۸۳)

(۲) (الأقضية الأخفيا/ ۲۴۲)

(۳) (حياة السلف/ ۵۹)

نویژکردن و.. فیهال پوشتن!

مهیمونی کوری حهییان ده لیت: نه مدیوه موسلیمی کوری یه سار (زگم الله) له نویژدا به که مترین له حزه نیگای نه ملولا بکات، ته نانهت پوژیک لایه کی مزگه وته که پروخا و نه هلی بازار و دوکانداره کان له ناله ی پروخانه که ترسان، به لام موسلیم که له مزگه وته که دا بوو نویژی ده کرد، نویژه که ی نه بیری!

قوتابغانه ی فاپهرستان

عیسای برای مه عروفی که رخی ده لیت: ئیمه سه ره تا له سه ر دینی مه سیحی بووین، من و مه عروفی برام له خویندنگه ی که نیسه ده مانخویند، مامۆستاکه بابته ی "خوای باوک و خوای کور" ی به منداله کان ده وته وه، مه عروفی برام هاواری ده کرد و ده یوت: أَحَدٌ.. أَحَدٌ.. خَوَا تَاک و ته نه یاه، خَوَا تَاک و ته نه یاه.

ئیدی مامۆستاکه له سه ره نه وه زۆری لی نه دا، پوژیک زۆر به سه ختی لییدا، نه ویش له دهستی هه لهات و پوشت، چهند سالتیک نه گه رایه وه! دایکم هه میشه ده گریا و ده یگوت: نه گه ر خوای گه وره مه عروفی کورم بگه رینته وه بووم، له سه ره هه ر دینیک بیت نه چمه سه ره دینه که ی. دوا ی سالانیکی زۆر مه عروف گه رایه وه بو مال، دایکم پیتی وت: نه ی کوری شیرینم.. له سه ره چ دینیکیت؟ مه عروف (زگم الله) وتی: له سه ره دینی ئیسلامم. دایکم وتی:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

ئیدی له پاش موسولمانبوونی دایکم، هه موومان موسولمان بووین.^۲

(۱) (حلیه الاولیاء ۲/۲۹۱)

(۲) (صفة الصفوة/ ۴۲۳)

چاکی مکھ با فراپ نہ بیت!!

عومہری کوری عہدولعہ زیز (رحمۃ اللہ) دہ لیت: ئەوہی بہ بی زانست کاریک
ئەنجام بدات، چەندە چاکسازی تیدا بکات، لەوہ زیاتر دەشیوینیت.

وتہیہ کی دروست و.. برپاریکی دادوہرانہ

ئەمیری باوہرداران عومہری کوری خەطاب (ﷺ) ئەسپیکی کپی لە
پیاویکی دەشتەکی و پارەکە کاش پێدا، پاشان سواری ئەسپەکە بوو و
پیی رۆشت، بەلام زۆر دوور نەکەوتەوہ، ئەسپەکە پەکی کەوت و نەیتوانی
بەردەوام بیت لە غاردان، ئیدی عومەر بە ئەسپەکەوہ گەرایەوہ بو ئەو
شوئەنی کە لپی دەرچوو بوو و بە پیاوہکە کەوت: ئەوہتا ئەسپەکەت ببەوہ
بو خۆت، چونکە پەکی کەوتووہ، پیاوہکە وتی: وەری ناگرمەوہ، ئەی ئەمیری
باوہرداران.. من ئەسپیکی تەندروست و بی خەوشم پی فرۆشتوویت.

عومەر وتی: با کەسێک لە ئیوانماندا دادوہر بیت. پیاوہکە وتی: شورەیحی
کوری حارسە کیندی دادوہرمان بیت. عومەر وتی: پازیم. ئیدی ھەردووکیان
پیکەوہ چوونە لای شورەیحی قازی..

کاتیک قازی گوئی لە قسە پیاوہکە بوو، پرووی کردە عومەر و پیی وت:
ئەی ئەمیری باوہرداران، ئایا ئەسپەکەت بە ساغلمی وەرگرت؟
عومەر وتی: بەلێ.

شورەیح وتی: ئەی ئەمیری باوہرداران.. ئەوہی کریوئە بیپارێزە بو
خۆت، یاخود وەک چوون بە ساغی وەرت گرت، ئاوہەبا بە ساغی
بیگێرەوہ..!!

عومەر بە سەرسوڕمانەوہ سەیری شورەیحی کرد و وتی: دادوہری
ئاوہەبا نەبیت ئەی چوون دەبیت..!! وتہیہکی دروست و.. برپاریکی
دادپەرەرانە، ئەی شورەیح.. برۆ بو کوفە و کاروباری قەزایان بو
بەرپۆلە ببە.

(۱) (حياة السلف/ ۶۳)

(۲) (صور من حياة التابعين/ ۱۱۱-۱۱۲)

مهوت پۆژه میوانم نه هاتوو!

پۆژێك عه‌لی كۆری ئه‌بو طالب (ﷺ) ده‌ستی كرد به‌ گریان! پێیان وت: چی ده‌تگريه‌ نیت؟ عه‌لی وتی: ئه‌وه‌ بۆ ماوه‌ی هه‌وت پۆژه هه‌یج میوانێكم نه‌هاتوو. ئه‌ترسم خوا بێ رێز و ریسوای كردبم!!

فوداناسیکی بازارگان و.. بازارگانیکی فوداناس

موحه‌مه‌دی كۆری سیرین (رَحْمَةُ اللهِ) زیانیکی گه‌وره‌ی لێ كه‌وتبوو له‌ بازارگانیدا، پۆژێك برێك زه‌یتی (یاخود پۆنی) كۆری كه‌ له‌ ناو هه‌زه‌دا^٢ هه‌لگیرا بوو، به‌ چل هه‌زار دره‌مه‌ی دواخراو.. بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریكراو، كاتیك ده‌می یه‌كێك له‌ هه‌زه‌كانی كرده‌وه، مشكێکی تۆپیوی تێكچووی تیدا بینی. له‌ دلی خۆیدا وتی: ئه‌م پێساییه‌ له‌ ناو هه‌موو زه‌یته‌كه‌دا بووه‌ ئه‌نجا جیاكراوه‌ته‌وه، كه‌واته‌ زه‌یتی ناو هه‌موو هه‌زه‌كان پێسه‌، ئه‌گه‌ر بێگێرمه‌وه‌ بۆ خاوه‌نه‌كه‌ی، پێده‌چێت پێساییه‌كه‌ی لێ ده‌ر به‌یته‌ت و هه‌مووی بفرۆشێته‌وه‌ به‌ خه‌لكی، ئه‌مه‌ش زیان به‌ ته‌ندروستی خه‌لك ده‌گه‌یه‌نێت. بۆیه‌ موحه‌مه‌دی كۆری سیرین له‌ گه‌ل ئه‌و باره‌ دژواره‌ی كه‌ هه‌یبوو.. هه‌موو زه‌یته‌كه‌ی له‌ ناو برد...!! پاش ماوه‌یه‌ك.. فرۆشیاری زه‌یته‌كه‌ داوای پاره‌كه‌ی كرد، به‌لام موحه‌مه‌د پاره‌ی نه‌بوو قه‌رزكه‌ی بداته‌وه، ئیدی فرۆشیاره‌كه‌ شكاتی برده‌ لای والی و.. موحه‌مه‌دی كۆری سیرین خرایه‌ زیندانه‌وه، دواي مانه‌وه‌یه‌کی زۆر، كاربه‌ده‌ستی زیندانه‌كه‌.. پاش ئه‌وه‌ی له‌ حاڵی موحه‌مه‌د گه‌یشته‌ و خودا په‌رستی به‌رده‌وام و خۆپارێزی تیدا به‌دی كرد، پێی وت: یاشێخ.. كه‌ شه‌و داها‌ت بپۆژه‌وه‌ لای خاوخیزانت، كه‌ پۆژ بوویه‌وه‌ وه‌ره‌وه‌ بۆ زیندان، به‌رده‌وام ئاوابه‌، تا ئه‌و كاته‌ی ئازاد نه‌بیت. موحه‌مه‌د وتی: نا سویند به‌ خودا واناكه‌م. كاربه‌ده‌سته‌كه‌ وتی: سب‌حان الله...!! بۆچی واناكه‌یت؟! وتی: بۆ ئه‌وه‌ی هاوكارت نه‌بم له‌ خیانه‌ت كردن له‌ كاره‌كه‌تا.

(١) (إحياء علوم الدين ٢/٢٥٢)

(٢) (هه‌یزه‌: هه‌روه‌ك مه‌شكه‌ و كونده‌ له‌ پێسته‌ی چه‌یوانی ورده‌ دروست ده‌كریت، مه‌شكه‌ بۆ دۆ، كونده‌ش بۆ ناو به‌كاردێت، به‌لام هه‌یزه‌ پۆنی تیا هه‌لده‌گیریت.)

ئەنەسى كۆرى مالىك (ﷺ) ھاوۋەل و خزمەتكارى رسول الله (ﷺ) لە سەرە مەرگىدا وەسەت دەكات، لە پاش مردنى.. موخەممەدى كۆرى سىرىن بېشوات و نوڤىزى لەسەر بكات.

ئەنەس كۆچى دوايى كرد و موخەممەدى كۆرى سىرىن.. هېشتا لە زىندان بوو، خەلكى رۆشتە لای والى و وەسەتەكەى ئەنەسىيان پى راگەياند و.. داوايان لىكرد كە مۆلەتى موخەممەد بدات، تا بېشوات و نوڤىزى لەسەر بكات، والى مۆلەتى موخەممەدى دا، بەلام موخەممەد وتى: نايەمە دەر.. تا خاوەن قەرەزەكە مۆلەتم نەدات، چونكە من لەسەر داواى ئەو كراومەتە زىندان!!

ناچار رۆشتە مۆلەتى خاوەن قەرەزەكەشيان بۆ وەرگرت، ئىدى موخەممەد رۆشت ئەنەسى شۆرد و كفىنى كرد و نوڤىزى لەسەر كرد، پاشان چۆن رۆشت.. ئاوەهاش گەرايەو بۆ زىندانەكەى و سەردانىكى كەسوكارەكەشى نەكرد...!!

پۆشنایى مالهەم!

ئەبوهورەيرە (ﷺ) بەردەوام چاك بوو بۆ دايكى، هەركاتىك دەبويست لە مال بچىتە دەرى، دەچوو لە بەردەم دەرگای ژوورەكەيدا دەووستا و دەيگوت: سەلام و رەحمەت و بەرەكاتى خوات لى بىت ئەى دايە گيان.

ئەويش دەيگوت: سەلام و رەحمەت و بەرەكاتى خواش لە تۆ بىت، ئەى كۆرەكەم. ئەبوهورەيرە دەيگوت: خوا رەحمت پى بكات، وەك چۆن بە مندالى گەورەت كردم. دايكىشى دەيگوت: خوا رەحم بە تۆش بكات، وەك چۆن لە پىرىمدا باشىت بۆم.

و هەركاتىك دەگەرايەو بۆ مال، ئەم گفتوگۆيەى دووبارە دەكردهو لەگەڵ دايكىدا.

و دايكى لە جىگەدا كەوتبوو، ئەبوهورەيرە خۆى بە باووش دەيبرە دەستشۆر و دەيھێنايەو.

(۱) (صور من حياة التابعين/ ۱۳۲ - ۱۳۳)

(۲) (صور من حياة الصحابة/ ۴۸۷)

له دوریدا نزیکی و.. له تاریکیدا نوریک!

جه عفه ری کوری زهید ده لیت: له گه ل سوپا به کی موسولماناندا چوومه غهزا، بو رزگار کردنی شاری کابل له نه فغانستان.. صیله تی کوری نه شیه م ناماده ی ناو سوپا بوو، له ریگادا.. تاریکی داهات، سه ربازه کان کو ل و باریان خست و نانی شیوانیان خوارد، پاش نه دا کردنی نویژه فهرزه کان هر که سه و به ئومیدی پشودوانیک له جیه کدا لیتی پاکشا، بینیم صیله تی کوری نه شیه م (زگره لیل) هر وه که هوانی دی به ته مای خه و تنه، له دلی خومدا وتم: نه مه کوانی خوداپه رستی و شه ونویژی نه م پیاوه؟! ناوه هاش ده یانگوت: هینده شه ونویژ ده کات، تا قاچه کانی تووشی په نه مین و هه لاوسان ده بن..!! سویند به خودا نه م شه و ناخه وم و تیبینی نه و ده که م، هه تا بزانه چی ده بینم.

کاتیک سه ربازه کان غه رقی نووستن بوون، بینیم نه و هه ستا و به ره و شوینتیک دوور له سه ربازگه که وه ده روات، منیش به په نهانی له دوویه وه رۆشتم، چوویه ناو دارستانیک چی و پر.. له لق و پوی دره خت و گزوگیا، ده تگوت ده میتکه که س به م گوزه ردها تینه په ریوه..!! له شوینتیک دارستانه که دا وه ستا.. روویکرده قیله و ته کبیره ی نویژی خویند، له نویژه که یدا زور مایه وه، من له دووره وه ته ماشام ده کرد، بینیم..

پوخساری گه شاوه و جوان..!

نه ندانه کانی جه سته ی، خاموش و بن بزووت..!

رۆحی ئارام..!

وه که بلتی له ته نیایی دا، هاوده میتک و خوشیه کی دوزیوه ته وه و..!

له دوریدا.. نزیکی و

له تاریکیدا.. نوریک!!

ئاله م ساتانه دا له رۆژه لاتی دارستانه که وه، شیریکمان لی په یدا بوو، من که دیم.. دلیم داکه وت و ترسیکی زورم لینیش، ئیتر بو خوجه شاردان سهر که و تمه سهر داریکی گه وره و چر تا پاریزاو بم، شیرکه هه نگاو به هه نگاو نزیکی بوویه وه له صیله ت، به لام نه و به شیوازیک له نویژه که یدا رۆچوو بوو، سویند به خودا لای نه کرد به لای شیرکه وه و هیچ گرنگیه کی پینه دا..!! له نویژه که ی به رده وام بوو.. تا سوچده ی برد، وتم: ئیستا په لاماری ده دات. سهری له سوچده به رز کرده وه و دانیش.. شیرکه له به رده میدا وه ستا، وه که بلتی لیتی راما بوو!!

هیچ پهلاماریکی نه دا!.. که له نویژه که بوویه وه، به هیمنی سهیری
شیره که ی کرد و لیوه کانی جولاند و چهند قسه یه کی کرد، که من گویم لئی
نه بوو.. ئیدی شیر که زور به هیمنی صیله تی جیهیشت و.. له کوپوه هات،
هه ر له ویشه وه روشت!!

کاتیک به ره به یان هات، هه ستا نویژی به یانی کرد، به جوړی سنا و
سوپاسی خودای کرد، که پیشتر نه میستبوو.

پاشان وتی: په روه ردگارا.. داوات لیده کهم له ناگری دوزه خ بمپاریزی،
په روه ردگارا.. بنده یه کی گونا هکاری وه ک من، چون جورته تی نه وه م هه بیت
داوای چوونه به هه شت لیکه م؟! هینده نه مه ی دووباره کرده وه.. هه تا
گریا و منیشی گریان، ئیدی گه پرایه وه بو ناو سوپاکه بی نه وه ی که س
پتی بزانت، به لکو خه لکی وایانده زانی که له نیو نوینی نه رم و شل دا
خه وتوو! منیش به دووی نه ودا هاته وه و مه گه ر خودا بزانت چیم به
سه ردا هات؟! له شه و بیداری و.. هیلاک بوونی جهسته و.. ترس و
له رزی شیری درنده!!

له به رده م کیدا دهو ستم؟! !

عہ لی زهینو لعابدینی کوپی حوسهینی شهید (عزیز) کاتیک ده ست
نویژی ده گرت، رهنکی زه رد هه لده گه را و له رزینیک دایده گرت.. نه م حالته
هینده چه ندباره ده بیته وه هه تا پوژنیک خیزانه که ی لئی ده پرسیت: نه م
حالته چیه و بوته خووت.. له کاتی ده ست نویژ گرتندا؟! ! عہ لی له
وه لامدا پتی ده لیت: ئیوه گه ر بتانزانیا یه من ده مه وی له بهر ده ستی
کیدا رابوو ه ستم؟! و مونا جاتی کی بکه م؟! نه و نه و پرسیا رده تان
نه ده کرد.

(۱) (صفه الصفوة/۶۱۶)

(۲) (صفه الصفوة/۳۲۴)

فواردن نییہ لہ موزوری فویندنا

موحه ممہدی کوری سہ حنون (رگم لہ) کہ نیزہ کیکی دہ بیت، بہ "دایکی مودام" بانگی دہ کات، رۆژیک موحہ ممہد سہ رقالی دانانی کتیبیک دہ بیت.. ہہ تا شہوی بہ سہ ردا دیت، دایکی مودام خوانی بۆ ئامادہ دہ کات و بۆی دہ بات، ئہ ویش دہ لیت: من ئیستا سہرم قالہ و بوار ی خواردنم نییہ. کاتیک ی زۆر تپہر دہ کات و ئہو لہ ہہ مان حالدا دہ بیت، ئیدی دایکی مودام تیکہ ی بۆ دہ کات و خواردنہ کہ دہ کات بہ دہ میہوہ، ئہو دہ مہ ی بانگی بہ یانی دہ دریت، موحہ ممہد دہ لیت بہ دایکی مودام: ئہ مشہو سہ رقال بووین و ئاگامان لیت نہ بوو، ئیستا چیت ئامادہ یہ بیہینہ با بیخوین. دایکی مودامیش دہ لیت: سویند بہ خوای گہ ورہ خواردنہ کہم کرد بہ دہ متہوہ. ئہ ویش دہ لیت: ہہ ستم پی نہ کردوہ !!

سویندیک.. بہ دیناریکی لالتون!

ئہ بو حنیفہ (رگم لہ) پہیمانی دا ئہ گہر لہ کاتی قسہ کردندا، سویندی خوارد ئہوا بۆ ہہر سویندیک درہہ میک بکاتہ خیر، سویند بۆ قسہ ی راست نہک بۆ درۆ...!! ئیدی ئہ مہ بوویہ خوویہک لای ئہ بو حنیفہ، بۆیہ ئہ مجار پہیمانی دا ئہ گہر سویند بخوات.. دہ بیت بۆ ہہر سویندیک یہک دیناری ئالتون بدات...!! بہو شیوہ یہ خو ی لہ سویند خواردن پاراست.

ناسینی فوا

ئہ حمہدی کوری عاصمی ئہ نتاکی (رگم لہ) دہ لیت: پیم خوشہ نہ مرم.. ہہ تا خوای (عزیز) دہ ناسم، ناسینی دانپیانان.. نا، بہ لکو ئہو ناسینہ ی کہ بتوانم شہرمی لی بکہم.

پازیبوون.. بئ باسکردن!!

شہ قیقی بہ لُخی دہ گِیرِ پتہ وہ و دہ لَیت: عہ بدولعہ زیزی کوری تہ بی پرواد بینایی چاویکی نہما، ماوہی بیست سال کہس لہ خانہ وادہ کھی پتی نہ زانی!! ہہ تا پوژیک کوریک لئی ورد بوویہ وہ و پتی وت: بابہ گیان چاویکت نابینیت!! عہ بدولعہ زیز (ﷺ) وتی: بہ لَی کوری شیرینم، پازیم بہ بہشی خوا.. تہ وہ ماوہی بیست سالہ چاویکم کویرہ.

بؤ کہ سہ نزیکہ کانت

تہ نہس دہ گِیرِ پتہ وہ و دہ لَیت: تہ بوتہ لَہ (ﷺ) دہ ولہ مہ ندرینی خہ لَکی مہ دینہ بوو، وہ خوشہ ویسترنی سہ روہ تہ کھی لہ دلیدا.. باخچہ یہ ک بوو بہ ناوی (بیرحا) کہ لہ رووگہی مزگہ وتہ کہ وہ بوو، پیغہ مہر دہ روژتہ ناویہ وہ و لہ ناوہ سازگارہ کھی دہ خواردہ وہ. کاتیک نایہ تی..

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾^۱ ہاتہ خوارہ وہ، واتہ: ئیوہ ہہرگیز بہ خیر و چاکہ ناگہن و دہ سگرتان نابیت، ہہ تا بہختی نہ کھن ہہندی لہ و داراییہی کہ خوشتان دہ ویت. تہ بوتہ لَہ وتی: یارسول اللہ (ﷺ) خوشہ ویسترن سہ روہ تی من باخچہی بیرحایہ.. لہ بہر رہ زامہندی خوای گہورہ دہیکہ مہ خیر و دہیدہ مہ دہستی تَو.

رسول اللہ (ﷺ) فہرمووی: بـہـخ بـہـخ!! چ سہ روہ تیکی بـہـسوودہ، چ سہ روہ تیکی بـہـسوودہ!! من وایدہ بینم بیبہ خشیتہ کہ سہ نزیکہ کانت. تہ بو تہ لَہ وتی: وای لیدہ کم کہ تَو بہ باشی دہ زانیت یارسول اللہ (ﷺ). ئیدی باخچہ کھی دابہ شکرد بـہـسہر کہ سہ نزیک و ناموزاکانیدا.^۴

(۱) (صفة الصفوة/۳۸۲)

(۲) (آل عمران/۹۲)

(۳) (پہختہی تہفسیری قورٹان/۶۲)

(۴) (موسوعة الأخلاق ج ۱/۱۱۷-۱۱۸)

گوپرایه لت نابم!

ئەبو عوبەیدەى جەراح (ﷺ) زۆر بە باشى گوپرایەلى فرمانەکانى خودای (ﷻ) و پیغەمبەر (ﷺ) و ئەمیرەکانى بوو.

پاشا پرگارکردنى ولاتى شام، لەسەر دەستى ئەبو عوبەیدەى سەرکرەدا، نەخۆشى تاعون لەو ولاتەدا تەشەنەى کرد و خەلکی زۆرى بە هەلاکەتا برد، عومەرى کورى خەطاب (ﷺ) نەیدەویست پالەوانىک و خوداپەرستىک و خۆپارێزىکى وەك ئەبو عوبەیدەى لە دەست بچیت، کە زۆر پتویست بوو بۆ ئىسلام، بۆیە نامەیهك دەنیریت بۆ ئەبو عوبەیدە و داواى لێدەکات کە:

هەر کاتىک نامەکەى پێگەشت، ئەگەر شەو بوو پۆژ نەکاتەو، وە ئەگەر پۆژ بوو شەو نەکاتەو هەتا دەکەوێتە رێ بۆ مەدینە. بەلام ئایا ئەبو عوبەیدەى ئەمىنى ئەم ئوممەتە.. سەربازەکانى جێدەهێلێت؟! و خۆى دەرباز دەکات؟!

کاتىک نامەکەى عومەر دەگاتە دەستى، ئەبو عوبەیدە دەلێت: ئەمىرى ئيمانداران دەیهوێت کە سىک بمینێتەو.. کە ناتوانیت بمینێتەو! بۆیە بەمجۆرە وەلامى نامەکەى عومەر دەداتەو و بۆى دەنووسیت:

ئەى ئەمىرى ئيمانداران.. لە دلسۆزیت گەشتم، بەلام من یەکیکم لە سەربازەکان و نامەوێت خۆم بپارێزم لەوێ کە تووشیان دەبێت، وە من نامەوێت لێیان جیا بيمەو، هەتا خواى گەورە کارى خۆى تێدەپەرێنێت، بۆیە گەردنم ئازادکە بۆ سووربوونت لە دەرچوونم و مۆلتى مانەوهم پێدە.

کاتىک عومەر نامەکە دەخوینێتەو، فرمیسکەکانى بە خور دینە خوار و دەگریەت.. پێى دەلێن: ئایا ئەبو عوبەیدە مردووە؟!

عومەر دەلێت: نەخیر.. بەلام مردنى نزیکە. هەرواش بوو کە فاروق وتى، ئەبو عوبەیدە مایەو هەتا تووشى تاعون هات و هەر بەو نەخۆشییە کۆچى دواى کرد.

به شیک له دلمی داگیر کردبوو!

وه هیب ده لیت: عه بدوللای کوری عومهر (ههغه) و شتریکی فروشت، پیمان وت: نه گهر نه تفرؤشتایه با شتر نه بوو بؤت؟! عه بدوللاش وتی: به راستی و شتریکی زور ریک و چاک بوو بؤم.. به لام به شیک له دلمی داگیر کرد بوو، منیش پیم خوش نه بوو بیجگه له یادی پهره ردگار، دلم به هیچ شتریکی دیکه وه سه رقالم بکه م!!

قاچ شیلانی دایک.. یان شهونویژ؟!

عومهری کوری مونکه در (رگم الله) به رده وام شه وه کانی زیندوو راده گرت و شهونویژی ده کرد.. دایکی پیی دهوت: رؤلّه گیان.. ثاره زووم شه وه شه ویک به نووستووی بترینم!!
موحه ممهدی کوری مونکه در ده لیت: شه ویک. عومهری برام به درژایی شه و خهریکی شه و نویژ بوو، منیش نه خه وتم و خهریکی قاچ شیلانی دایکم بووم، وه من پیم خوش نییه شه وه که ی خوم بگورمه وه به شه وه که ی شه و!!
وه ههروه ها موحه ممهد سهری ده خسته سهر زهوی و ده یوت به دایکی: نه ی دایه گیان.. ههسته قاچه کانت بخه سهر کولمم.

ههله ی مامؤستا

شیخ عه بدولقادی گهیلانی (رگم الله) ده لیت: نه ی کوری شیرینم.. وا مه زانه که مامؤستاکهت دووره له ههله و گوناها چونکه نه ویش مروقه، هه ندی جار ههله و هه ندی جار راست ده کات، نه گهر ههله یه کت لن بینی، بیانوو یه کی شهرعی بؤ بدؤزه وه، نه گهر بیانوو ی نه بوو، نه و کاته داوای لیخؤشبوونی بؤ بکه له خزمهت پهره ردگاردا.

(۱) (صفة الصفوة / ۲۰۸)

(۲) (صفة الصفوة / ۲۴۶)

قسه که ت پی نالیمه وه!

ره بیعه ی کوری که عب (ﷺ) ده لیت: خوشه ویست (ﷺ) زهویه کی پیدام، به تهنیش زهویه کی نه بوبه کروهه، ئیدی دنیا پرووی تیکردم و له سهر دارخورمایه ک جیارا بووم له گهل نه بوبه کردا، نه وه ده بوت: دارخورماکه له زهویه که ی مندایه. منیش ده موت: نه خیر دارخورماکه له زهویه که ی مندایه. پیدا گیریم کرد و نه بوبه کر قسه یه کی پی وتم، که پیتم خوش نه بوو.. دوا ی نه وه هه زوو په شیمان بوویه وه و پیی وتم: نه ی ره بیعه قسه که م پی بلیره وه.. تا بپیته سزایه ک بوم. وتم: نا سویند به خودا.. قسه که ت پی نالیمه وه.

نه بوبه کر (ﷺ) وتی: که واته ده چمه خزمه تی رسول الله (ﷺ) و.. عهرزی ده که م که تو ناته وی هه قی خوتم لیوه رگریته وه. پاشان نه بوبه کر رۆشت. رسول الله ی هیئا و وه ک خو ی باسه که ی بو گیرایه وه. پیغه مبه ر (علیه السلام) فهرمووی: نه ی ره بیعه تو و نه بوبه کر چیتانه؟ وتم: یا رسول الله (ﷺ) ویستی نه وه قسه یه ی پی بلیمه وه که نه وه پیی وتم، منیش به باشم نه زانی و قسه که م پی نه وته وه. پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: به لی.. نه وه ی پی مه لیروه که پیی وتوویت، به لکو پیی بلی: خوا لیت خوش بییت نه ی نه بوبه کر. منیش وتم: خودا لیت خوش بییت نه ی نه بوبه کر. ئیدی نه بوبه کر رۆشت و چاوانی نه سرینیان ده باراند و.. ده یگوت: خوا له بری من پاداشتی خیرت بداته وه، نه ی ره بیعه ی کوری که عب.. خوا له بری من پاداشتی خیرت بداته وه، نه ی ره بیعه ی کوری که عب.

له ده ب و زانست

ئیمامی علی (علیه السلام) ده لیت: هه تیو نه وه که سه نییه که دایک و باوکی نییه! به لکو هه تیو که سیکه که نه ده ب و زانستی نییه.

پیکهوه ساتیکمان به سهر بردووه

موحه ممه دی کوری واسیع (زگم لیل) ده لیت: مروقی باوه پردار ناگاته پله ی
نیحسان، هه تا چاکه ی نه بیت بو هه موو نه وانه ی که هاوه لیتیان ده کات،
نه گهر بو ده میکی که میش بیت.
جاریکیان موحه ممه دی کوری واسیع بزنیك ده فروشیت، ئاموژگاری
کریاره که ی ده کات و پی ده لیت: ئه م بزنه چهند ساتیکی له ته کماندا به سهر
بردووه، بویه داوات لی ده که م که چاک بیت له گه لیدا و خزمه تی بکه یت.

چوار دوعای وه رگیراو.. به چوار دره م!

پیاویکی عاره ق خور. کومه لیک له هاو پیکانی داوه ت کرد و دانیشتن بو
خواردنه وه، پاشان بانگی خزمه تکاره که ی کرد، چوار دره م می پیدا هه تا
بجیت هه ندی میوه جاتیان بو بکریت.

خزمه تکاره که رۆشت.. له ریکادا گه شت به مه نسوری کوری عه ماری
خواپه رست (زگم لیل) که داوای خیری ده کرد بو هه ژاریک که له ته کیدا بوو،
ده یگوت: کن چوار دره م ده دات به م به نده هه ژاره، تا چوار دوعای بو بکه م؟!
غولامه که چوار دره م مه که ی دا به مه نسور، مه نسور وتی: چ نزایه کت بو
بکه م؟ غولامه که وتی:

یه که م: گه وریه کی دلپه قم هه یه ده مه وی رزگارم بیت له ده ستی.

دووهم: خوای گه وریه جیتی چوار دره م مه که م بو پر بکاته وه.

سیه م: خوای گه وریه له گه وریه که م بیوریت و له گونا هانی خوش
ببیت.

چواره م: خوای گه وریه له من و گه وریه که م و له توش و کومه له که ش
ببیوریت!

مه نسوری کوری عه ماری نزاکانی بو خزمه تکاره که کرد و رۆشت،
خزمه تکاره که ش دره نگ که وت له گه رانه وه یدا.. کاتیک رۆشته وه، گه وریه که ی
به توره بوونه وه پی وت: بوچی دره نگ هاتیه وه؟ ئه ی کوانی میوه که؟!
غولامه که به سه ره اته که ی بو گپرایه وه، گه وریه که ی که میک هیمن

بوویه وه و وتی: دهی پیم بلی بزائم نزاكانت چی بوون؟! !
 وتی: نزی نازاد بوونی خۆم کرد له کۆیلایه تی.
 گه وه که ی وتی: ئەوا تۆم نازاد کرد له پێی خوادا.. دووهمیان چی
 بوو؟! وتی: پێ بوونه وه ی چی چوار دره مه که، که به خشینم به
 مه نسور. گه وه که ی وتی: له منه وه چوار هزار دره مه میش بو تۆ.. ئە ی
 سیه م چی بوو؟! وتی: خوی گه وه له تۆ خوش بیت .
 گه وه که سه ری پاره شاندا و.. گریا، شه رابه که ی پزاندا، پیکه کانی
 شکاندا و، وتی: ته و به م کرد و چیت ناگه پیم وه بو ئەم کاره.. ئە ی
 چواره م نزا ت چی بوو؟! وتی: خوا له من و له تۆ و له مه نسور و له م
 کۆمه له خوش بیت. گه وه که وتی: ئیدی ئە وه یان به ده ست خوی
 لیورده و به سوژه.. نه ک من.
 ئە وه شه وه کاتیک گه وه ی غولامه که ده خه ویت، گوئی له ده نگیکه وه
 ده بیت پێی ده لیت: ئە وه ی تۆ له سه رت بوو کردت.. گومان ده به بیت
 ئە وه ی له سه ر ئیمه یه نه یکه یین؟! خوی گه وه له تۆ و له غولامه که و له
 مه نسور و له کۆمه له هاوړیکانت خوش بوو.

له سرینم پێ ده بارین

یه حیای کوری عه بدولحه مید ده لیت: پۆزانه ئیمام ئە بوحه نیفه ده برایه
 زیندان و لێی ده درا بو ئە وه ی کاروباری قه زا.. بگریته ده ست، به لام ئە وه
 وه ری نه ده گرت، کاتیک له سه ری درا و برینه که ی پێوه دیار بوو،
 ده ستی کرد به گریان...!!
 وتیان: بو ده گریه ییت؟ ئە بوحه نیفه وتی: ئە گه ر دایکم برینه که م
 ببینیت.. ده گریه ت و تووشی غه م ده بیت، منیش هیچ شتیک ئە ندازه ی
 غه می دایکم نازارم نادا...!!
 ئە بوحه نیفه (رَحْمَةُ اللهِ) زۆر باش بووه بو دایک و باوکی، به رده وام نزی
 خیری بو ده کردن، وه مانگانه بیست دیناری بو ده کردن به خیر.

(۱) (احیاء علوم الدین ۱۵۴/۴)

(۲) (ابوحنیفة النعمان/۱۰۲)

فوا مەرامی کردووہ

ئین عەون دەلیت: وتیان بە موحمەدی کوپی سیرین (ﷺ): ئەی ئەبابەکر.. پیاویک غەیبەتی کردیت، تۆش حەلالی بکە و گەردنی نازادکە. ئین سیرین وتی: شتیک حەلأل ناکەم.. کە خودا حەرامی کردووہ.

زیاتر گریانەت!

شەویک موحمەدی کوپی مونکەدر (ﷺ) نوێژ دەکات، لەناکاو دەست دەکات بە گریان و گریانەکەیی هێندە توول دەکشیت، هەتا خانەوادەکەیی دەترسن و پرسیری لێدەکەن: چشتیک دەتگریەنیت؟! موحمەد ناتوانیت وەلامیان بداتەووە و بەردەوام دەبیت لە گریانەکەیی! ئیدی دەنێرن بە شوێن سەلەمەیی کوپی دیناردا، سەلەمە دیت و پێی دەلیت: چشتیک دەتگریەنیت ئەی براکەم؟! وا خانەوادەکەت تۆقیون لەتاو گریانێ تۆ! ئازاریکت هەیه، یاخود شتیکت بەسەر هاتوووە؟! موحمەد دەلیت: گەشتم بە خزمەتی ئایەتیک بۆیە گریام، خواي گەورە دەفەرموویت:

﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾^١ واتە: پڕۆژی قیامەت، لە لایەن

خواوە شتانیکیان بۆ دەرکەوت کە بیریان لێ نەکردۆتەووە و گومانیان بۆی نەچوووە.

ئیدی سەلەمەیش دەست دەکات بە گریان و هەردووکیان زۆر دەگریەن! خانەوادەکەیی موحمەد دەلێن بە سەلەمە: تۆمان هێنا هیوری بکەیتەووە، کەچی زیاتر گریانەت!

ئەویش هۆکاری گریانەکیان بۆ باس دەکات.^٢

(١) حلیۃ الاولیاء ٢/٢٦٣

(٢) الزمر/٤٧.

(٣) (من روائع اقوال الصالحين: ج١/٤٧)

وریابه.. قسه به کس مهلی

موحه ممه دی کوری سیرین (رگه لایله) گوئی له پیاویک ده بیت جنیو به
حه ججایی کوری یوسفی سه قه فی ده دات، ئین سیرین پیی ده لیت: وریابه،
ئه ی پیاو..! کاتی لیپرسینه وهی رژی دواپی، بچو کترین گوناھی خوت له سه ر
شانت، قورستره له گه وره ترین گوناھی هه ججای، چونکه به راستی خوی
گه وره حاکمیکی دادپه روه ره، وه ک چۆن هه قی ئه و که سانه ده سه نیته وه
که هه ججای زولمی لی کردوون، ئاوه هاش هه قی هه ججای له و که سانه
ده سه نیته وه که زولمیان لی کردووه، بویه نه فسی خوت.. به قسه وتن به
خه لکیه وه سه رقالمه که.

له میریکی فای

سابت ده لیت: کاتیک سه لمانی فارسی (عزیزه) ئه میری مه دائن بوو..
پیاویک له ئه هلی شام هات و باریک (کا) ی پی بوو، سه لمانی ش کراسیکی
خه تدار و بالاپوشیکی له به ردا بوو، مۆلیک گه می کوکراوه ی پی بوو،
پیاوه که سه لمانی نه ده ناسی و به جلوه رگیدا وایده زانی هه ماله، بویه
پی و ت: وه ره ئه م کایه م بو هه لگره.
سه لمانی ش داواکه ی قبول کرد و باره که ی بو هه لگرت..!! خه لکی
بینیان و پیان و ت: ئه ی پیاو.. ئه وه تو چی ده که ی ت؟! مه گه ر نازانیت ئه وه
ئه میره که مانه!! پیاوه که به داوای لی بوردنه وه وتی: ئه ی ئه میر.. بمبه خشه
نه مناسیت، تکایه باره که م له سه ر شانت داگره!!
سه لمان وتی: نا.. زور ئاساییه براکه م، من نیه تم هی ناوه داینه نیم،
هه تا ده گه ی نه ماله وه تان.^۲

(۱) حلیه الاولیاء ۲/۲۷۱

(۲) صفة الصفوة ۱۹۶

زوناره کی.. پچراندا!

حه سەنی به سړی (ﷺ) دراوسیه کی نه سرانی ده بیت.. له سهر بانه کهیدا ئاوده ست خانیه که دروست ده کات، به بڼ مه به ست و به هوئی ئاوده سته که وه کون ده بیته سه قفی خانوه که ی هه سەن و، میز و ئاوی پیس تکه تکه ده چۆر پته خواره وه بۆ ناو ژووره که ی، به لام دراوسئ نه سرانییه که به مه نازانیت.. هه سه نیش قاپیک له ئاست کونه که دا داده نیت و ئه وه ی تیی ده چیت شه وان ه له تاریکیدا ده پریژیت!! چه ند سالتیک به سهر ئه مه دا گوزهر ده کات!!

پاشان رۆژیک هه سەن نه خوښ ده که ویت، دراوسئ نه سرانییه که دیت ه سهر دانی هه سەن و به چاوی خوئی حاله که ده بینیت، دراوسئ نه سرانییه که ده لیت: چه نیکه ئه م ئه زیه ته ی منتان له سه ره!!؟

حه سەن پئی ده لیت: ماوه ی ئه وه ند ه ساله.

ئیدی نه سرانییه که.. زوناره که ی^۱ ده پچرینیت و موسولمان ده بیت!!^۲

ده سه لات.. غم هینره!

کاتیک عومهری کوری عه بدولعه زیز (ﷺ) له کفن و دفنی سوله یمانی کوری عه بدولمه لیک ده گهر پته وه و به یعه تی پیده دریت.. غولامیکی عومهر پئی ده لیت: بۆ وا غه مگین ده تپینم؟! !

عومهر ده لیت: وینه ی ئه م حاله ی منی تیدام.. که سان غه مبار ده کات، من ده مه ویت ههر تاکیکی ئوممه تی موچه مه د (ﷺ) له رۆژه لاتی زهوی تا رۆژ ئاوا ی.. هه قی خوئی بده می، به بڼ ئه وه ی که س له کیتایکدا بۆمی بنووسیت، یاخۆ داوا ی بکات لیم!!^۲

(۱) زونار: پشتویتیکی تایبه ته نه سرانییه کان ده بیه ست.

(۲) الف قصه وقصه/۳۹

(۳) صفة الصفوة/۳۳۵

تو دز نیت.. لہی قہلہرہشی فوشہویست!

مالیکی کوری دینار (زمرۃ اللہ) دہلّیت: بہ نیازی حہ جکردن چوومہ دہرہوہ، لہ کاتیکدا لہ دہشتایہ کدا بووم، قہلہرہشیکم دیت کولیرہیہ کی بہ دہمہوہ بوو، وتم: ئەو قہلہرہشہ بہو کولیرہی دہمیہوہ کاریکی ہہیہ، بویہ دوای کہوتم، تا لہ ئەشکەوتیک نیشتہوہ.

بہرہو ئەشکەوتہ کہوتمہ پئی، لہوئی دیتم پیاویک بہستراوہتہوہ و ناتوانیت خوئی رزگار بکات و کولیرہکەش لہ بہر دہمیدا دانراوہ! پیم وت: تو کیت و خەلکی کام شاریت؟!

وتی: من لہ حاجییانی مالی خودام، دز و چہتہکان پارہ و کہلوپہلہکانیان بردم و وہک دہبینی لیرہ بہہندکراوی جیان ہیشتووم، چہند پوژیک بہسەر برسیتی بہرگہم گرت.. پاشان رووم کردہ پەرورددگارم و، وتم: ئەہی ئەو کہسہی کہ خووت دہفہرموویت: ﴿أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَلَهُ مَعِ اللَّهُ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾^۱

واتہ: ثایا پەرستراویکی تر ہہیہ، بیجگہ لہ زاتیک کہ دیت بہ ہاواری ناچار و داماوہوہ، کاتیک ہاواری لیدہکات، وہ ناخوشی و بہلاکان لادہبات.. خودایا.. من ناچار و بن دہرہتانم پرحمم پئی بکہ. ئیدی خوای گہورہ بہم قہلہرہشہدا خواردنی بو ناردم.

مالیک دہلّیت: ئیدی پیاوہکەم رزگار کرد و، پیکہوہ کہوتینہ پئی، تینوومان بوو و ئاومان پئی نہبوو، بہ دہشتایہکەدا پوانیمان.. بیریکمان دیت ئاسکیک لہ کہناریہوہ بوو، لئی نزیک بووینہوہ، ئاسککہ کہمیک دوور کہوتہوہ، کاتیک گہشتینہ لای بیرہکە دیمان ئاوی بیرہکە لہ قولاییدایہ، ئاومان دہرہینا و تیرمان خواردہوہ.. دواتر من سوور بووم لہسەر ئەوہی کہ نہپوین تا ئاسککہکەش ئاو دہدہین، ئیدی من و ہاورپیکەم چالیکمان کەند و پیمان کرد لہ ئاو و خویمان دایہ کہنار.. ئاسککہکەش ہات و تیر ئاوی خواردہوہ.

(۱) (النمل/۶۲)

(۲) (الف قصہ و قصہ/۲۸۲)

خودی دهر دهبیته دهرمان؟!

جونهیدی بهغدادی (رَکَمُ اللّٰهُ) دهلیت: شهویکیان خهوم لی زرا، ویستم نارام بم نهمتوانی، پاشان ههولمدا ویردیکی له کیس چووم به قهزا بگپرمهوه بهلام نهمتوانی، پاشان ویستم دیراسهی بابهتیک بکهه له قورئان نهویشم نهتوانی و، بیتاقهتییهکی سهخت پرووی تی کردم...!! ئیدی پۆشاکهکهه دابهشامدا و بهو کوئا بهشهی شهو پۆشتمه دهری، کاتیک گهشتمه ناوهراستی کوئانهکه، پیاویکم پیگهشت، عهبایهکی بهخویهوه پیچابوو، سهری بهرز کردهوه و وتی: بۆ نههاتیه دهر، ههتا ئهم کاته دهرنگه؟! وتم: گهورهه هیچ وادهیهکمان ههبووه؟! وتی: نهخیر.. بهلام داوام کرد لهو کهسهی که دلهمکان دهجوولینیت، دلی تۆم بۆ بچوولینیت!! وتم: ئهوهتا جوولاندی و بهم شهوه دهرنگه هینامیه دهر، کاریکت ههیه؟! وتی: بهلی. وتم: کارهکهت چییه؟ وتی: ئهی ئهباقاسم.. چ کاتیک خودی دهر دهبیته دهرمان؟! وتم: ئهگهر نهفس موخالهفهی خوئی جوولایهوه، ئهوکاته دهردهکهی دهبیته دهرمانی.

ئیدی پیاوهکه ههناسهیهکی ههلیکشا و وتی: ههر ئهمشهوه حهوت کهپهت ئهم وهلامهم دایهوه به نهفسم، بهلام نهفسم دهیوت: نهخیر.. ههر دهبیت له جونهیدهوه بیبیستم، ده ئهی نهفسهکههم.. ئهوهتانی بیستت له جونهیدهوه، ئیتراز دههینیت!!

پاشان پیاوهکه تیپهری کرد و له دواي ئهوه جاریکی تر نهمینیهوه.

فاوهنی وهرع

ئهبوعهبدولرهمانی عومهری (رَکَمُ اللّٰهُ) دهلیت: کهسیک خاوهن وهرع بیت.. واز له شتیک دههینیت که گومانی تیدایه، بۆ شتیک که گومانی تیدا نییه.

کورم.. مروقی باوه‌پدار درؤ ناکات

پارچه‌یه‌ک زه‌وییان هه‌بوو له "گه‌یلان".. کشتوکالی تیدا ده‌کرد و مانگایه‌کیان هه‌بوو له‌گه‌ل خوئی ده‌یبرده کیلگه، نه‌و هیشتا له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیدا بوو، ریشی ته‌واو دهر نه‌هاتبوو، باوکی کوچی دواپی کرد بوو، له‌گه‌ل دایک و برابه‌کیدایک هه‌و ده‌ژیان.. نه‌و که‌سه شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی بوو (رحمته‌الله) که هه‌ستی ده‌کرد نه‌و کاری نه‌و نییه و پیویسته بچیته " به‌غداد " بو خویندن.

دایکه دلسۆزه‌که‌ی گهرچی پیی ناخۆش بوو کوره‌لاه‌که‌ی لیتی دوور بکه‌ویتته‌وه، به‌لام له‌ولاشه‌وه نه‌یده‌ویست هه‌ز و خولای کوره‌که‌ی له‌ناو ببات، بۆیه خواستی خوئی واز لی هینا بو خواستی کوره‌که‌ی.. وه هه‌زی خوئی کرده‌قوربانی هه‌زی کوره‌که‌ی..! هه‌ر بۆیه ته‌یاری کرد بو سه‌فه‌ر و له‌دارای دنیا ته‌نیا هه‌شتا دیناریان هه‌بوو هه‌مووی پیدایه‌لام عه‌بدولقادی تازه‌پینگه‌شتووی خو‌پاریز، چل دیناری وه‌رگرت و چل دیناره‌که‌ی دیکه‌شی جه‌نیلای بو براکه‌ی! دایکی دلسۆزی که ئافره‌تیکي خو‌پاریز و خواپه‌رست بوو.. ناوی فاته‌ه‌ی کچی عه‌بدوللای سه‌ومه‌عی بوو (رحمته‌الله) به‌ر له‌هه‌موو شتی که ئامۆزگاری کوره‌نازیزه‌که‌ی کرد و پیی وت: ئامان کورپی شیرینم.. درؤ نه‌که‌یت، چونکه مروقی باوه‌پدار درؤ ناکات، هه‌میشه راستگۆبه‌کورپی نازدارم، هه‌روه‌ک چۆن له‌سه‌ر راستگۆیی په‌روه‌رده‌م کردوویت، هه‌موو هیوا و ئومیدیکم راستگۆیتته. پاشان دیناره‌کانی بو کرده‌کیسه‌یه‌کی بچوو و له‌بن بالیدا گیرفانتیکی بو دووری، هه‌تا له‌چاوی دز و جه‌ردان دوور و نادیار بیت.

کورپی لاو.. مالئاوایی کرد و له‌گه‌ل کارواندا که‌وته‌پئی به‌ره‌و به‌غداد، کاروانه‌که‌گه‌شته‌شاری هه‌مه‌دان و له‌وێ چهند رۆژیک پشوویان دا و دووباره‌که‌وته‌نه‌و پئی، له‌ریگه‌یاندایک کۆمه‌لیک دز و جه‌رده‌یان لی په‌یدا بوو، به‌سواری ته‌سه‌په‌تیژ په‌وه‌کانیان هه‌و، ده‌وری کاروانیاندا و ده‌ستیان کرد به‌تالانی، یه‌ک به‌یه‌کی ریواره‌کانیان ده‌پشکنی و هه‌رچییان پئی بووایا ده‌یانبرد.

جه‌رده‌ی پشکنه‌ر گه‌شته‌لای عه‌بدولقادر و هه‌روا بئی گوئی پیدان لیتی پرسى: چیت پییه؟ چونکه دلنیا بوو لاوێک له‌و ته‌مه‌نه‌دا شتیکی وه‌های پئی نییه‌شایانی بردن بیت، به‌لام له‌پیر گوئی له‌وه‌لامێک بوو که له‌شوینی خوئی وشکی کرد، ده‌م و گوئی باز و چاوانی زاق و تووشی شوکی کرد..!! وه‌لامه‌که‌ش نه‌و بوو که عه‌بدولقادر وه‌سیته‌که‌ی دایکی له‌بیر نه‌کرد و

راستگۆیانه وتی: چل دینارم پییه.

جهرده که باوه پری به گۆتکانی نه کپرد و دووباره لئی پرسیییه وه، به لام نه مجارهش به هه مانشیوه هه مان وه لای گۆی لئ بوویه وه، بۆیه بردیه لای گه وره که یان، له وۆ سهردهسته ی دز و جهرده کان لئی پرسى: چیت پییه؟!

شیخی تازه پیگه شتوو وتی: چل دینارم پییه.

سهردهسته که وتی: کوانی دیناره کانتم پیشان بده؟

ئه ویش دیناره کانى له گیرفانى بن بالیدا دهرهیتا و وتی: ئه وه تانی.. ئه وه دیناره کاغه. سهردهسته ی دزه کان به سه رسورمانه وه وه ری گرت و ژماردی ده بینیت چل دیناره، بۆیه پیی وت: چی وای لئ کردیت شوینی پاره کانت ئاشکرا بکهیت، له کاتیکدا ئه گهر درۆیه کت بکردبا و بتوتبا: هیچم پی نییه، ئیمه باوه پیمان پی ده کردیت و وازمان لئ دههینایت!!

شیخ وتی: له بهر ئه وه ی دایکم وه سیتی بو کردووم، که ههرگیز درۆ نه کهم و راستگۆ بم، چونکه مروفی باوه پدار درۆ ناکات، ئهم پیاوهش پرسىاری لئ کردم و منیش راستگۆیانه وه لامیم دایه وه.

ئهم قسانه ی شیخ زۆر کاریگه رییان هه بوو بو سهر دهروونی سهردهسته که.. ئه وه که نهیده زانی گریان چیه، لهو کاته دا چاوه کانی پر بوون له فرمیسک و به عه بدولقادی وت: تۆ دایکت وه سیتیکت بو ده کات و به گۆی ده کهیت، ئه گه رچی به له ده ستدانی هه موو پاره کانیشیت بیت، ئیمه ییش چه ندین ساله رێگا له خه لکی ده گرین و دزی و تالانی ده که یین و ئارامی خه لکان ده شیوینین و له گه ل هه موو ئهم کاره خراپانه شدا خۆمان به موسولمان ده زانین، ئیستا تۆ به شایهت ئه گرم ئه ی کوره کهم.. ئه وا من له سهر دهستی تۆدا تۆبه ده کهم.

پاشان سهردهسته که هه موو هاوه له کانی بانگ کرد و به سه رهاته که ی شیخی بو گیرانه وه، ئه وانیش هه موویان چۆن له دزی و جهرده ییدا شوینی که وتبوون، بو تۆبه کردن و گه رانه وه بو لای پهروه ردگاریش شوینی که وتن.

ئیدی به پشتیوانی خودا و به به ره که تی شیخ عه بدولقادی لاو، دز و جهرده کان هه رچییان لا بوو گیرایانه وه بو خاوه نه کانیان و، بو خۆیان بوونه پاسه وانی کاروانه که، هه تا به سه لامه تی گه یاندیانه شاری "به غداد" له سالی ٤٨٨ کۆچیدا، له وه ده مه ییدا که شیخ عه بدولقادر له ته مه نی هه ژده سالییدا بوو.

گویم راکیشه.. لهی غولام!!

عوسمانی کوری عه فان (ﷺ) پوژیک تورپ ده بیت له خزمه تکاریکی و گوئی راده کیشیت تا ئازاری پیده گه یه نیت.. دواتر زور به زوویی غولامه که ی بانگ ده کات و داوای لیده کات تۆله ی خو ی بکاته وه و گوئی راکیشیتته وه، به لام غولامه که نایه ویت تۆله له گه وره که ی بکاته وه.
عوسمانیش پیداکیری ده کات و ده لیت: گویم راکیشه ئه ی غولام.. چونکه تۆله ی ئه م دنیا زور به سوژتره، له تۆله ی ئه و دنیا!

له ده بی گوئی کرتن

مه عنی کوری عیسا ده لیت: مالیکی کوری ئه نه س (ﷺ) کاتیک ده یویست فه رمووده یه کی ئازیزمان (ﷺ) بو بگیریته وه، خو ی ده شوش و بوئی خوشی له خو ی ده دا، وه ئه گه ر که سیک ده نگی به رز بکردایه ته وه، پیی ده وت: ده نگت نزم بکه وه.. چونکه خودای (ﷺ) ده فه رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾^۱

واته: ئه ی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه، ده نگتان به رز مه که نه وه به سه ر ده نگی پیغه مبه ردا (ﷺ). بو یه هه ر که س له کاتی گیرانه وه ی فه رمووده ی پیغه مبه ردا ده نگی به رز بکاته وه.. وه ک ئه وه وایه که ده نگی به سه ر خودی ده نگی رسول الله دا (ﷺ) به رز کرد بیتته وه.^۲

(۱) (الحجرات/۲)
(۲) (پوخته ی ته فسیری قورنن/۵۱۵)
(۳) (صفة الصفوة/۳۱)

فوت لیږهیت و.. به شیکت له بهه شته!

له جهنگی بهمامه دا توفه یلی دهوسی شهید بوو.. وه عه مروی کوریشی (ص ۱۰۷) دهستی راستی له خوار قو لیه وه برپاوه...!!

پوژانیک تیه رین و.. عه مروی کوری توفه یل هاته خزمه تی عومهری فاروق، که سانیک له لای دانیشتبوون، خواردنیکیان هیئا، عومهر خه لکه که ی داوت کرد بو خواردن.. له و ئان و ساته دا عه مرو کشایه دواوه!!

عومهری فاروق (ص ۱۰۷) پیی وت: نه وه تو چیت لی به سه ر هاتووه؟! ! و بزائم له شهرمی ده ست کشایته دواوه له خواردنه که! عه مرو وتی: به لی نهی نه میری باوه پداران.

عومهری جیا که ره وهی هق و باتل وتی: وه لاهی.. تامی نه خواردنه ناکم، هه تا به و دهسته براوت، خواردنه که تیکه ل نه که ییت...!! وه لاهی.. له م کو مه له دا بیجگه له تو که سیکی دیکه ی تیدا نییه، خو ی لیږه بیت و به شیکي له بهه شت بیت. (مه بهستی دهسته براوه که ی بووه، که له پیناوی دینه که ی خوادا له شهر ی بهمامه دا په ریندرا بوو) ئیدی عه مرو ده چیته پیشه وه و نه وه ده کات که عومهر داوای لی ده کات .

به لام پوچ و، پارچه کانی تری جهسته ی عه مروی کوری توفه یل له دنیا دا ده مینه وه، تا له شهر ی بهرموک دا پله ی شهاده ت وهرده گری ت و به به کجاری.. جهسته و پوچی ده گه رینه وه بو بهه شت.

دلم لای پاره کانه

یوسفی کوری نه سبات ده گپ رسته وه و ده لیت: دهر باره ی شتیک پرسیاریان کرد له سوفیانی سه وری (رحمه الله) له کاتیکدا که خه ریکی شت کپین بوو، سوفیان وتی: نیستا وازم لی بهینه، چونکه من دلم له لای دره مه کانه.

(۱) (صور من حياة الصحابة/ ۱۵-۲۲)

(۲) (حياة السلف/ ۸۵)

پہیامنیری شہیتان

مونیری خزمہ تکاری فہ زلی کوری ئہ بی عہ یاش دہ گیریتہ وہ و دہ لیت: لہ گہل وہ ہبی کوری مونہ بیہدا (رغمہ اللہ) دانیشتبووم، پیاوئک ہاتہ لای و پئی وت: بہ لای فلانہ کہ سدا تیپہریم و گویم لئی بوو، قسہ ی ناشیرینی پیدہ وتیت. وہ ہب تورہ بوو و وتی: ئہ وہ شہیتان ہیچ پہیامنیریکی نہ دوزیہ وہ تہ نہا تو نہ بیت؟! مونیر دہ لیت: من لہوئی مامہ وہ ہتا ئہ و پیاوہی کہ جنیوی بہ وہ ہب دابوو، ہات و سہ لامی کرد لہ وہ ہب، وہ ہبیش وہ لامی دایہ وہ و دہستی بوو دریز کرد و تہ وقہ ی لہ گہل کرد و.. لہ تہ نیشٹ خوہ وہ داینیشاند.

ہات.. لافیرہ تم لن تیک بدات

ئہ میری ئیمانداران عومہری فاروق (رضی اللہ عنہ) بہ شانڈیک لہ باوہر پیکراوانی ئہ ہلی (حمص) ی وت: ناوی ہہ ژارہ کانتانم بو بنووسن.. ہہ تا پیداوہستیہ کانیاں بو دابین بکہم. ئہ وانیش لیستیکیان بہرز کردہ وہ بو لای عومہری فاروق، کہ ناوی ہہ ژارہ کانی تیدا بوو، یہ کیک لہ و ناوانہ سہ عیدی کوری عامر بوو (رضی اللہ عنہ).

عومہر وتی: سہ عیدی کوری عامر کیہ؟! وتیان: ئہ میرہ کہ مانہ. عومہر وتی: ئہ میرہ کہ تان فہ قیرہ؟! وتیان: بہ لئی.. سوئند بہ خودا روظانیکی دوور و دریز تیدہ پیرنیت و.. لہ مالہ کہیدا ئاگر ناکاتہ وہ.

ئیدی عومہر گریا..!! تا ئہ سرینی چاوہ کانی ردینی تہر کرد، پاشان ہہ زار دیناری خستہ ناو کیسہ یہ کہ وہ و وتی: سہ لامی منی پی بگہ یہ نن و پئی بلین: ئہ میری باوہر داران ئہم ہہ زار دینارہ ی بو ناردوویت.. ہہ تا پیداوہستیہ کانتی پیدابین بکہیت.

شانده کہ گہ شتنہ لای سہ عیدی کوری عامری والی حمص و، کیسہ کہ یان پید، کاتیک سہ عید سہیری کرد و زانی پرہ لہ دینار،

یه کسه ره پاره کانی دوور خسته وه له خوئی و، وهك بلیتی تووشی
موسیبه تیك هاتیبت، دهیوت: انا لله وانا الیه راجعون.
ژنه که ی سه عید به ترسیکه وه راپه ری و وتی: ئه وه چیه ئه ی سه عید..
ئایا ئه میری باوه رداران مردووه؟! !
سه عید وتی: به لکو له وه گه وره تر روویداوه...!! ژنه که ی وتی: ئه ی
موسولمانان تووشی ناره حه تیك هاتوون؟! سه عید وتی: به لکو له وه
گه وره تریش روویداوه...!! ژنه که ی وتی: ده ی چ شتیك هه یه که له مانه
گه وره تر بیت؟! سه عید وتی: دنیا هات بو لام بو ئه وه ی ئاخیره تم لی
تیك بدات و، فیتنه جیی بو خوش بوو له ماله که مدا.
ژنه که ی بی ئه وه ی به دیناره کان بزانیبت، وتی: ئی باشه خوٚت پرزگار
بکه لیی. سه عید وتی: ده ی تو یارمه تیم ده ده ییت له و کاره دا؟
ژنه که ی وتی: به لی.. یارمه تیت ده ده م.
ئیدی سه عید هه واله که ی بو باسکرد و هه زار دیناره که ی کرده ناو
چه ند کیسه یه که وه و.. دابه شی کرد به سه ره هه ژاراندا، ژنه که ی شی
یارمه تیده ری بوو له و کاره دا.^۱

دیواریك.. له ئاسن

مالیکی کور ی دینار (رُحْمًا) ده لیبت: له سه ره شاخیك راهیبیکم بینی..
چوو مه لای و پیم وت: ناموژگارییکم بکه.. که بزائم چوون واز له دنیا
بهینم و ببه خواپه رست.
راهیبه که وتی: ئه ی تو مه گه ر خواوه نی قورئان و فورقان نیت؟!
وتم: به لی وایه.. به لام پیم خوشه له تویشه وه شتیکی به سوود
وه رگرم.
وتی: ئه گه ر توانیت له نیوان خوٚت و ئاره زوو ه کانتا دیواریك دروست
بکه ییت له ئاسن، ئه وا دروستی بکه!!^۲

(۱) (صور من حياة الصحابة/ ۱۱-۱۲)

(۲) (حلیة الاولیاء ۲/ ۳۶۵)

له ناوه دانییه وه بو ویرانه!

سوله یمانی کوری عه بدوله لیک پرسیار ده کات له سه له مه ی کوری دینار و پئی ده لیت: نه ی نه با حازم، ئیمه چیمان و یرقان له مردن ده بیت ه وه؟! نه با حازم (زمره لیل) ده لیت: چونکه ئیوه دواړوژستان ویران کړدوه و دنیا تان ئاوه دان کړدوته وه، ئیتر پیتان ناخوښه له ناوه دانییه وه برؤن بو ویرانه.

فورمه تی نال و بهیت

زانای پایه بهرز زهیدی کوری سابت (ﷺ) ده یه ویت سواری ولاخه که ی بییت، عه بدوللای کوری عه باسی ئاموژای خوښه ویست (ﷺ) ده پروات وه که خزمه تکاریک له بهر ده میدا ده وه ستیت و ولاخه که ی بو ده گریت، بو نه وه ی به ئاسانی سوار بییت، زهید پئی ده لیت: خو ت نه زیت مه ده.. نه ی کوره مامی رسول الله (ﷺ).

عه بدوللا ده لیت: فه رماغان پیدراوه ئاوبین له خزمه ت زاناکانماندا. زهیدیش ده لیت: بیته ده ست.

عه بدوللا ده ستی ده خاته ناو ده ستی زهید، زهید داده نه ویت و ده ستی عه بدوللا ماچده کات و ده لیت: فه رماغان پیدراوه ئاوه هابین له خزمه ت ئال و بهیتی پیغه مبه ره که ماندا (ﷺ).

عومه ری کوری خه طاب ده رباره ی عه بدوللای کوری عه باس، ده لیت: به راستی لاویکی پیره.. خاوه ن زمانیکی به پرس و بیر.. خودانی دلکی ژیره.

(۱) (الأتقیاء الأخففاء / ۱۸۹)

(۲) (صور من حياة الصحابة / ۱۸۰)

(۳) (صور من حياة الصحابة / ۱۷۴)

قورلانهکەى داپۆشى

ئەمەش دەلێت: لە لای ئیبراھیمی نەخەعی بووم خەریکی قورئان خویندن بوو.. پیاویك مۆلەتی ھاتنە ژوورەوہی خواست، بەر لەوہی بیتە ژووری ئیبراھیم (زگمۇلێڤ) قورلانهکەى داپۆشى و وتی: با وا نەزانیت من ھەموو کاتیک سەرگەرمی قورئان خویندەم!!

نافر.. مەرەکان ھى من نین!!

ھەر لە منداڵییەوہ یەکیك بوو لە ئەمانەت پارێزەکانی مەککە.. بەیانیان زوو دەبوو شوانی مێگەل و دەبێردنە دەرەوہی مەککە و، ئیواران درەنگانیک دەبھێننەوہ، ئەمە سەرەتای ژيانى عەبدوللای کورێ مەسعود بوو (ﷺ) بۆیە بە ھۆی منداڵی و دوورەپەرتزییەوہ لە کۆمەلگە، زۆر گوێی بە پروداوہکانی مەککە نەئەدا، کە دەنگۆی بە پێغەمبەر بوونی فەخری کائیناتیش (ﷺ) یەکیك بوو لەو پروداوانەى کە عەبدوللا دەبیست و خۆی پتوہی سەرقال نەدەکرد.

پۆژیک لە بیابان دوو پیاوی بە تەمەن و بە ویقار، بەرەو پروی ھاتن، ھیلاک و شەکەت.. تینویتی لیو و گەرووی وشک کرد بوونەوہ!! نزیك بوونەوہ و سەلامیان کرد، وتیان: لاوۆ.. لەم بزنانە کەمێک شیرمان بۆ بدۆشە، تا تینویتی پێگای پێ بشکینین و گەروومانى پێ تەر بکەینەوہ.

عەبدوللا وتی: ناتوانم!! چونکە مێگەلەکە ھى خۆم نییە و ئەمانەتە لە دەستی مندا. دوو پیاوہکە نیشانەى رەزامەندی لە روخساریاندا دەرکەوت و.. دووربینی خێر و چاکەیان لە دوا پۆژی لاوہکەدا کرد و خوشیان ویست.

یەکیکیان وتی: بزنتیکم پیشان بەدە کە سابرین نزیکی نەکەوتییەوہ، (جووتی نەگرتبێت و نەزابێت). عەبدوللا ئاماژەى بە بزنیکی بچوووکدا کە لە نزیکیانەوہ بوو، پیاوہکە گرتی و بسم اللہی کرد و دەستی ھینا بە گوانیدا!! عەبدوللا بە سەرسوڕماتیکەوہ دەپروانى و لە دلای خۆیدا دەیگوت: ئەوہ مەحالە چۆن گوانی کارێکی بچوووک، شیرى لیدیت؟! بەلام زۆری نەبرد گوانی کارەکە ھەلاوسا و شیرێکی زۆری لیھات، دوو پیاوہکە

تیریان لی خواردهوہ و بہشی عہدوللاشیان دا، لہ کاتیکدا عہدوللا باوہری بہ چاوہکانی نہدہکرد...!

پاشان پیاوہ موبارہکہ کہ بہ گوانہکہی وت: بچورہوہ یہک...! ئیر گوانہکہ رۆشتہوہ یہک و، وہک یہکہم جاری لیہاتہوہ.

عہدوللا وتی بہ پیاوہ موبارہکہکہ: لہو قسانہم فیربکہ کہ فہرمووت. پیاوہ موبارہکہکہ فہرمووی: تو لاویکی فیرکراویت.

دواتر عہدوللا بووی پروون بوویہوہ کہ دوو پیاوہ باویقارہکہ، یہکیکیان رسول اللہ (ﷺ) ئہوی دیکہشیان ئہبوبہکری صدیقی ہاوہلی بوو (ﷺ) کہ لہ ریگہیاندا بوون بوو شاری یہسرب.

پاشان ماوہیہکی زوری بہ سہردا نہچوو، عہدوللا موسلمان بوونی خووی راگہیاند و داوای کرد کہ لہ نزیکہوہ خزمہتی رسول اللہ (ﷺ) بکات، خوشہویستیش (ﷺ) رازی بوو کہ عہدوللا لہ نزیکی خوویہوہ بیت، ئیر عہدوللا لاو.. خالی وەرچہرخانیکی گرنگ لہ ژیانیدا پروویدا و.. وہک سیبہری ئازیزی لیہات، بوہر کوئیہک دہچوو ئہو لہ خزمہتیدا بوو.

نہ دہرفی دہکہین.. نہ کاری پیدہکہین!!

حہسہنی بہسری دہلئت: عومہری کوری خہطاب لہ ویردی شہوانہیدا کہ دہگہشت بہ ئایہتیک لہ قورئانی پیروژ ہیندہ دہگریا ہتا دہکہوتہ سہر زہوی.. نہخوش دہکہوت و لہ مالہوہ دہمایہوہ و خہلکی دہچوونہ عیادہی!

وہ عہدوللا کوری عومہر (ﷺ) دہلئت: لہم سہردہمہدا ہاوہلہ بہرئزہکانی رسول اللہ (ﷺ) یہک دوو سورہت زیاتریان لہبہر نییہ لہ قورئان، بہلام کار بہ ہہموو قورئان دہکہن.. لہ ئاخہر زہمانی ئہم ئوممہتہشدا، دہرخکردنی قورئانیان بوو ئاسان دہبیت، تہنانتہ منداال و نابیناکانیش ہہموو قورئان لہبہر دہکہن، بہلام کاری پیناکہن.^۲

(۱) (صور من حياة الصحابة / ۹۷-۹۸-۹۹)

(۲) (موسوعة الأحزان ج ۱/ ۱۱۲)

نازاره کی بیر بردمه وه!

ژنه که ی فه تحی موسلی (رحمہا اللہ) ده که ویت و نینوکی په نجه ی لی ده بیت وه، له و ساته وه خته پر له نازاره دا.. ده ست ده کات به پیکه نین! پئی ده لین: ئایا تو هه ست به نازار ناکه یت، وای پیده که نیت؟! ژنه که ی فه تح ده یت: به راستی پاداشتی برینه که م، ناره حه تی و نازاره که ی له بیر بردمه وه!!

نابینا یه کی دل پو شن!

چاوانی نابینا بوو.. به لام مالی دلی پو شن و پرووناک!!.. ده یتوانی له ماله وه دابیشیت و به شداری غه زاکان نه کات، که سیش لومه ی نه کات، به لام نه فسی گه وره.. هه میشه به دووی کاری گه وره وه یه، بویه خو ی ته یار کرد و به هاوه له به پر تزه کانی وت: منیش دیم بو غه زا، له گه ل خوتان بمهن، له وی له مهیدانی جه نگدا به یداخی.. لا اله الا الله مُحَمَّد رَسُوْلُ الله.. بده نه ده ستم، هه تا ده توانم بهرز رایده گرم و پاریزگاری لیده که م، چونکه من نابینا و ناتوانم رابکه م!!.. نه وه وته و هیممه تی به رزی عه بدوللای کوری ئوم مه کتوم بوو (صلی اللہ علیہ وسلم).

جه نگی قادسیه پرویدا..

سو پای ئیسلام پرو به پرووی ده وله تی زله یزی فارسه کان بوویه وه.. پاش چه ند پوژیک.. به یداخی یه کتاپه رستی، له نه رزی بت و ئاگر په رستیدا شه کایه وه.. خوینی سه دان شه هید، ئاگری نه فامی و زولم و فه سادی کوژانده وه، یه کی لک له و شه هیدانه.. عه بدوللا بوو که له گوړه پانی جه نگدا.. به لاشه یه کی خه لتانی خوینه وه که وتبوو، و به یداخه که ی له ئامیز گرتبوو!!

(۱) (احیاء علوم الدین ۷۳/۴)

(۲) (صور من حياة الصحابة / ۱۵۳ - ۱۵۴)

دوكانداری و چوارسه د پكات

جونهیدی بهغدادی (زهه لاله) هه موو پوژتیک ده چوویه بازار..
دوكانه که ی ده کرده وه، په رده ی دانه دایه وه و چوار سه د پكات
نوژی ئه دا نه کرد، پاشان ده گه رایه وه بو ماله وه...!!!

هه وریک.. بوته سه یوانی!

ئه بو سوله یمانی ئه لمه کته ب ده لیت: جار یکیان بوومه هاوسه فه ری
کورزی کوری وه به ره (زهه لاله) که به ره و مه که ده پوشتین، له هه ر
شوینیک کاروان دابه ستایه بو پشوودان.. کورز پاش ماوه یه که ده چووه
که ناریکه وه بو نوژکردن، هه ر ساتن گوئی له دهنگی وشتره کان
بووایه، ده هاته وه...!!

پوژیکیان کات تیپه ری کرد و.. کورز دیار نه بوو، ئیدی هاوه له کانی بلاو
بوونه وه بو گه ران به شوینیدا، منیش که وچه گه ران، دیتم له
شوینیکی نزمدا به و کاته گه رمه خه ریکی نوژ کردنه و.. هه وریک به
پاسه ریه وه وه ستاوه و بوته سه یوانی...!!

کاتیک منی دیت پی وتم: ئه ی ئه با سوله یمان.. پیوستیه کم پیت
هه یه. وتم: بلن.. من له خزمه تی تو دام، پیوستیه که ت چیه؟! وتی: پیم
خوشه ئه وه ی که دیت بيشار یته وه. وتم: باشه، ئه مهش با بو تو
بیت. وتی: ده ی به لیم بده ری.

منیش سویندم بو خوارد.. لای که س باسی نه که م، تا دوی مردنی
نه بیت.^۲

(۱) (الأقفاء الأخفاء/ ۲۴۵)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۷۲)

رینگای مالکهم هوراز و سهفته!

ئەبۆدەرداء (عليه السلام) دەلێت: مالى ئیمە لەوێهه.. بۆ ئەوێ کۆ
دەکەینەوه و.. هەر بۆ ئەوێش دەگەرێنەوه، بۆ ئەوێ کۆچ
دەکەین و.. بۆ ئەوێش کار دەکەین!!
شەویەک بوو لە شەوه ساردەکان!!
کۆمەلێک بوونە میوانی ئەبۆدەرداء، ئەویش خواردنی گەرمی بۆ
هێنان، بەلام بۆ کاتی نووستن هیچ بەتانی و لیف و داپۆشەرێکی بۆ
نەهێنان! یەک لە میوانەکان وتی: دەچم و قسەى لەگەڵ دەکەم. یەکیکی
دیكەیان وتی: مەرۆ.. وازی لێ بهێنە.
بەلام ئەو پڕۆشت و لە بەردەم ژوورەکەى ئەبۆدەرداءدا وەستا.. بێنى
ئەبۆدەرداء پال کەوتوو، ژنەکەى لە تەنیشتییهوه دانیشتوو و تەنها
چەرچەفێکی تەنکیان پێیه.. کە نە دادی گەرما دەدات، نە سەرما!! ئیدی
میوانەکە وتی: دەبینم تۆش وەک ئیمە دەنوویت و پڕۆژ دەکەیتەوه!! ئەى
کوانى جێگە و بانەکانتان؟!
ئەبۆدەرداء وتی: لەوێ.. مالىکی دیکەمان هەیه، هەر کەلوپەلێکمان
دەست کەوتیت دەینێرین بۆ ئەوێ، ئەگەر لێرە شتیکیان مابا.. بێگومان
دەمان نارد بۆ ئێوه، پاشان ئەو رینگایەى دەچیت بۆ مالەکەى ترمان،
هەورازە و سەرکەوتنى سەختە!! کەسێک بارەکەى سوک بێت باشترە
لەوهى کە بارەکەى قورسە، ئیمەش ویستمان بارمان سوک بکەین،
بەلکو بتوانین رینگاکەمان تێپەرێنین.
پاشان وتی بە پیاوێکە: ئایا تێگەشتیت؟!
پیاوێکە وتی: بەلێ تێگەشتم و خوا پاداشتی چاکەت بداتەوه.

بافەوانی دل

عەلى كورى ئەبوطالب (عليه السلام) دەلێت: زۆر خۆرى دل دەمرێت، وەک چۆن
ئاودانى زۆریش، دەبێتە هۆی خراب بوونی باخ و زەرعات.

ترسی درۆ کردن

رۆژیکیان ته لحه ی کوری موسه ریف (رَحْمَةُ اللهِ) گوئی لی ده بیت
پیاویک زۆر داوای لیبووردن له پیاویکی تر ده کات، ته لحه پیتی ده لیت: زۆر
داوای لیبووردن مه که، ده ترسم به هوی زۆر داوای لیبووردنه که ته وه
تسووشی درۆ کردن بیت.^۱

لایا دوو پروویهک ههیه؟!

حوزه یفه ی کوری یه مان (ﷺ) به (نهینی پاریزی پیغه مبه ر) (ﷺ) ناویانگی
ده رکرد بوو.. خوشه ویست (ﷺ) ناوی هه موو دوو پرووه کانی پیتبوو، وه
به لینی نه درکاندنی لی وه رگرتبوو، که له لای کهس ناویان نه هیتیت.

عومه ری کوری خه طاب (ﷺ) کاتیک موسولماتیک ده مرد، ده پرسی: ئایا
حوزه یفه ئاماده ی نوێ له سه ر کردنی بووه؟! نه گه ر بیانوتایه: به لئی. نه وا
عومه ریش نوێ له سه ر مردووه که ده کرد، به لام نه گه ر بیزانیبا که حوزه یفه
نوێ له سه ر نه کردووه، نه ویش گومانی ده برد و نوێ له سه ر
نه ده کرد.

پاشان عومه ر له سه رده می خه لافه تی خویدا.. له حوزه یفه ده پرسیت:
ئایا دوو پروویهک له ناو کاربه ده سه ته کاغدا هه یه؟ حوزه یفه ده لیت: به لئی یه کیک
هه یه. عومه ر ده لیت: پیم بلئی کئی یه؟ حوزه یفه ده لیت: پیت نالیم، چونکه
به لینی نه درکاندنی ناوه کانیانم داوه به پیغه مبه ر (ﷺ).

وه دواتر حوزه یفه ده لیت: هه رچه نده من قسه م بو نه کرد، به لام خوا
هیدایه تی عومه ری دا بو دۆزینه وه ی، چونکه هینده ی نه برد دوو پرووه که ی
ناسیه وه و له کاره که ی دووری خسته وه!!^۲

(۱) حلیه الاولیاء (۱۷/۵)

(۲) (صور من حیاة الصحابة / ۲۹۹)

بئ نیازی

ئەبو سەئیدى خدرى (رضی اللہ عنہ) دەلێت: پۆژم کردەو و هیچ خواردنیکمان نەبوو کە بێخۆین!! ئیدی لە برسانا بەردێکم بەست بە سەکەمەو.. خێزانەکەم وتی: بچۆرە خزمەت رسول الله (ﷺ) و داواى شتیکی لێبکە، چونکە فلان و فلان پۆشتنە خزمەتی و داوايان لێکرد، ئەویش پێی بەخشین.

وتم: ئارام دەگرم، بەلکو شتیکم دەست بکەوێت. بەلام هیچم دەست نەکەوت، بۆیە چوومە خزمەت پێغەمبەرى خوشەویست (ﷺ) لەو کاتەدا وتاری دەدا و لە فەرمايشتهکانی ئەمەم بەر گوێ کەوت کە دەیفەرموو: هەرکەس خۆی دوور بگرێت لە پووزەردی سۆلگەردن و داواکردن لە خەلکی، خوا لە هەردوو جیهاندا رووسوور و سەربەرزی دەکات، وە هەر کەسێکیش چاوی تیر و بئ نیازی بیت و چاوی لە دەستی ئەم و ئەو نەبێت، خواى گەورە دەولەمەند و بئ نیازی دەکات..

ئیدی لە داواى ئەو دەوام لە هیچ کەسێک نەکردوو و بەردەوام خواى گەورە پۆزی داوم، هەتا وام لێهات لەنێو ئەنسارەکاندا کەسم نەدەناسی لە من سەروەتی زۆرتەری هەبێت.

ستەمی پۆژووگرتن

حەسەنى بەسرى (رحمۃ اللہ علیہ) لە مەجلیسیکدا دەلێت: پۆژوو بگرە و ستەم لە پۆژوو گرتنە کەتدا مەکە. پێی دەلێن: باشە ستەمی پۆژوو گرتن چیه؟! حەسەن دەلێت: ستەم و زۆلم کردن لە پۆژوو گرتندا، وەك ئەوێ. پیاویك بلێت: ئەو شتە و ئەو شتەم بۆ ئامادەکەن، من دەمەوێت بەیانی بەپۆژووبم، ئەو فەرمان کردنە یەکیکە لە زۆلمەکانی پۆژوو گرتن، بۆیە هەول بدە تەنانهت بە هۆی پۆژووگرتنیشتهو ئەرك و ئەزیەتت بۆ کەس نەبێت.

(١) (صفة الصفوة/٢٥٨-٢٥٩)

(٢) (من روائع أقوال الصالحين: ج ٢٥/١)

مه‌بایه‌کی ئاوریشمین

موغلی کوری ئیسماعیل ده‌لێت: پیاویکی ئەهلی شامم بینی، هات بو بازارپ ئاوریشم فرۆشه‌کان و ده‌یوت: عه‌بایه‌کی ئاوریشمینم ده‌وێت به‌ چوار سه‌د دره‌هم. یونس‌ی کوری عوبه‌ید (ر.ه.ا) وتی: ئیمه هه‌مانه به‌ دوو سه‌د دره‌هم. له‌و کاته‌دا بانگیژ بانگیدا بو نوێژ کردن. یونس بازارپ جێهێشت و که‌وته‌ پێ بو ئه‌وه‌ی ئیمامه‌ت بو به‌نی قشیر بکات، کاتیک گه‌رایه‌وه‌ دیتی خوشکه‌زاکه‌ی عه‌باکه‌ی فرۆشتوو به‌ پیاوه‌که‌ به‌ چوار سه‌د دره‌هم، یونس وتی: ئه‌م دره‌همانه‌ چین؟! خوشکه‌زاکه‌ی وتی: نرخ‌ی عه‌باکه‌یه، فرۆشتم به‌م پیاوه‌.

یونس به‌ پیاوه‌که‌ی وت، (که‌ هێشتا له‌و ناهه‌ویدا بوو): ئه‌ی به‌نده‌ی خوا.. ئه‌و عه‌بایه‌ به‌ دوو سه‌د دره‌همه‌، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی بیبه‌ و ئه‌م دوو سه‌د دره‌همه‌ی تریش هه‌لگره‌وه‌ بو خۆت، ئه‌گه‌ر ناته‌وی داینێره‌وه‌...!! پیاوه‌که‌ وتی: تۆ کی‌یت؟ یونس وتی: پیاویکم له‌ موسولمانان. پیاوه‌که‌ وتی: توخوا پێم بلێ تۆ کی‌یت و ناوت چیه‌؟ وتی: من یونس‌ی کوری عوبه‌یدم.

پیاوه‌که‌ وتی: ده‌ی سوێند به‌ خوا.. ئیمه‌ کاتیک له‌ جه‌نگ و کوشتاری دوژمندا، تووشی ناره‌حه‌تی ده‌بین، نزا ده‌که‌ین و ده‌لێین: ئیلاهی.. ئه‌ی په‌روه‌ردگاری یونس‌ی کوری عوبه‌ید، غه‌ممان به‌ره‌وه‌ینه‌وه‌ و له‌ ناره‌حه‌تی خه‌ڵاسمان بکه‌، په‌روه‌ردگاریش به‌ هانامانه‌وه‌ دێت.

یونس وتی: سبحان الله.. سبحان الله..^۱

ته‌یری ناو قه‌فه‌س

نه‌زالی کوری سه‌به‌ره‌ (ر.ه.ا) ده‌لێت: دوو‌پوه‌کان له‌ مزگه‌ه‌وتدا.. وه‌ک ته‌یری ناو قه‌فه‌س وه‌هان.. نا‌ارام و بێ ئۆقره‌ن!

ویستان.. فواردن نه فوم!

مهیمونی کوری مهران ده لیت: گله و گازندهی ژنه کهی عه بدوللای کوری عومه ریان کرد وتیان: بۆ باش خزمه تی عه بدوللا ناکهیت؟! وتی: دهی من چی بکه، خواردنیکمان بۆ ئاماده نه کرد و نهو که سانیك بانگ نه کات بۆ خواردنی؟!

که سانیکی هه ژار هه بوون له سههر ریگا کهی عه بدوللای کوری عومه ر (مۆلک) داده نیشتن. کاتیك له مرگهوت ده هاته وه، ده یهینانه وه و له خواردنه کهی خو ی پیده دان، پۆژیکیان.. ژنه کهی خواردن ده بات بۆ هه ژاره کان و پییان ده لیت: له سههر ریگا کهی عه بدوللا دامه نیشن و.. نه گهر ناردی به دووتانا ئیوه به دهم داوا که یه وه مه یه ن.

پاشان عه بدوللا دیته وه و له ریگا کهیدا هه ژاره کان نابین، بۆیه ده نیریت به دواياندا و به ماله وه ده لیت: برۆن فلان و فلانم بۆ بانگ بکه ن. به لام نه وان ناپیان خواردبوو و له سههر داوا ی ژنه کهی نه هاتن به دهم داوا کهی عه بدوللا وه، ئیر عه بدوللا نهو شه وه نان ناخوات و ده لیت: ئیوه ویستان من نه مشه و خواردن نه خوم!

جاریکیان ئین مو تی عه بدوللای کوری عومه ر ده بین، جه سته ی له ر و لاواز و بی هیز بووه، به صه فیه ی خیزانی عه بدوللا ده لیت: ئایا ناتوانی باشتر خزمه تی بکهیت، به لکو که میك بیته وه سه ره خو؟! صه فیه ده لیت: ئیمه ههر خواردنیک بۆ ئاماده ده کهین، خو ی تیری لی ناخوات و کهسانی تری بۆ داوهت ده کات، به لکو تو قسه یه کی بۆ بکهیت و به گویت بکات.

ئین مو تی عه بدوللا ده لیت: نه ی نه با عه بدولره حمان.. نه گهر تیر خواردن بخویت، تا جه سته ت نه وه ی بۆ بگه ریته وه که له ده سته داوه، باشتره. عه بدوللا پیی ده لیت: وا خه ریکه ده بیته هه شت سال.. ته نیا بۆ یه ک جار تیرم نه خواردوو!! ئیستا تو ده ته ویت من تیر بخوم، له کاتی کهدا به قه د نیوان دوو ئاو خواردنه وه ی گویدریژیک ته مه نم ماوه؟!

(۱) گویدریژ به وه ناسراوه که زۆر بهرگه ی تینویتی ناگریت و ماوه ی نیوان دوو ئاو خواردنه وه ی هینده که مه، به نموونه ده هتیرته وه. صفة الصفوة/۲۰۷

(۲) (صفة الصفوة/۲۰۷)

تۆبه له هه موو ئاره زووه كان

موحه ممه دى كورى واسع (رگمۇللى) ده لىت: چل شهو به سه ر به كه وه هه موو شه وىك ئاره زووى جگه رى برژاوم ده كرد، وتم: ده چمه جيهاد.. به لكو بزنىكم به ركه وىت و ئهم ئاره زووه مى پى بشكىنم، ئىدى رۆشتينه جهنگه وه و.. ده سته وتمان هه بوو و بزنىكم به ركه وت، داوام كرد له يه كىك له هاوه له كانم كه جگه ره كه يم بو برژىنىت، خه و زورى بو هينام و خه وتم، دىتم فرىشته گه لىك له ئاسمان دابه زين و نووسيان: فلان بو جيهاد رۆشته ده ر و.. فلان بو ده سته وت و.. فلان بو شانازى كردن به خووه.. پاشان به پاسه رى منه وه وه ستان و وتيان: ئاره زووبازىكى داماهه..!! ئاره زووى له جگه رى برژاو بوو!! ئىدى له و كاته دا وتم: توخوا وامه كن.. من زور په شيمانم و تۆبه ده كه م. پاشان وتم: ئه ي پهروه ردگارم چىتر ناگه رىمه وه بو وه ها كارىك، من تۆبه ده كه م له هه موو ئاره زووه كانم.

سزا.. له جنسى فودى تاوان

مه كحولى شامى (رگمۇللى) ده لىت: پياوىكم بينى نوپى ده كرد.. له هه ر ركوع و سجودىكدا ده گرىا، به خومم وت: ئه مه بو رىا ده گرىه ت..!! ئىتر هه ر به هوى ئه و گومانه خراپه مه وه، خواى گه وه ره بو ماوه ي يه ك سال گريانى لى قه ده غه كردم و سزاي دام و نه مده توانى بگريه م..!!

به سۆزترين

سوفيانى سه ورى (رگمۇللى) ده لىت: پىم خوش نيه خيساب و كىتابم بدرىته ده ست دايك و باوكم..!! چونكه هىچ كه سىك نيه.. له پهروه ردگارم به سۆزتر و ميه ره بانتر بيت بوم.

دایەگیان.. بم بە فاشە

عەبدوللای کۆری عەون (زەمەلە) دەلێت: سەیر کردنی دایک و باوک عیبادەتە، جارێکیان عەبدوللای دایکی بانگی دەکات، بە دەنگی بەرز وەلامی دەداتەو، ئیدی وەک پەشیمان بوونەو و سزایەک بوو ئەو دەنگ بەرز کردنەوێ بەسەر دایکید، دوو کۆیلە دەکڕیت و ئازادیان دەکات!!

بردیان.. تا بیکەن بە نان

جەغفەری کۆری سولەیمان دەلێت: گویم لیبوو حەبیبی فارسی (زەمەلە) دەبوت: عومرەتی خێزانم.. هەویری شێلا و پۆشت ئاگری بوو بەینیت، لەو کاتەدا سوالکەرێک هات داوای خێری دەکرد، منیش پێم وت: ئەو هەویرە هەلگرە و.. بییە، نووشی گیانتان بێت. عومرەت هاتەو و پرسی: کوانی هەویرەکە؟! وتم: بردیان.. هەتا بیکەن بە نان. بەلام کاتێک زۆری بوو هیانام، پروداوەکەم بوو گیرایەو، وتی: سبحان الله.. ئەی نابێت شتیکمان هەبێت بێخۆین؟! منیش بێدەنگ بووم، هیندە نەبرد پایۆیک هات، قابله مەیه کی گەورە پێ بوو، کە پری بوو لە نان و گوشت، ئەو کاتە عومرەت وتی: چ زوو بۆیان هێنایەو!! کردووینانە بە نان و.. گوشتیشیان خستۆتە پال؟! عومرەتیش خۆی یەکیک بوو لە ئافەرەتە خۆپاریز و خودا ناسەکان.

ئەگەر شەوانێک حەبیب درەنگ هەستایە بوو خواپەرستی، عومرەت بە خەبەری دەهینایەو و پێی دەوت: هەستە ئەی پایا.. کاروانی چاکان بەرێ کەوتن و بە جێیان هێشتین، پێگایەکی دوورمان لە پێشە و توویشوومان ئامادە نییە!!

(١) (صفة الصفوة/٦٦٢)

(٢) (صفة الصفوة/٦٦٥)

ترسیك لهودیوی دەرگاکه!!

عهبدوئلای کوری عهباس (رضی اللہ عنہ) ده لیت: نه گهر له ژووریکدا خهریکی گوناھتیک بوویت و دلّت دانه چله کی بو ئه وهی که خوا ده تبینیت، به لام ره شه با دەرگاکه ی جولانده وه و ترسایت.. نه و ترسه ت ژور گه وره تره له گوناھه که ت.^۱

وانه یهک بو پیاوانی دوو ژنه

یه حیای کوری سه عید ده لیت: مه عازی کوری جه بهل (رضی اللہ عنہ) دوو ژنی هه بوو، نه گهر سه ره رۆژی یه کیکیان بووایه نه وا له مائی نه وی تریان ته نانه ت نه ئاوی ده خوارد.. نه ده ست نوژی هه لده گرت!! پاشان له شام دهر دیک بلاو بوو یه وه و خه لکی سه رقآل بوون پیوه ی، ههر دوو ژنه که ی مه عازیش مردن و پیکه وه خرا نه گوړیکه وه، مه عاز بو ئه وه ی بزانی ت کامیان له پیشدا دابه یلته ناو گوړه که وه، هه ستا تیر و پشکی بو کردن! وه نه نه س ده یگیریته وه که رسول الله (ﷺ) فه رموو یه تی: زاناترینی ئوممه ته که م به حه لآل و حه رام.. مه عازی کوری جه به له.^۲

هه ست به تامه که ی ده که م

نه بوسوله یمانی دارانی (رضی اللہ عنہ) ده لیت: کاتیک تیکه یه که ده که م بو برا یه که م و ده یخوات.. هی نده دلخوش ده بم هه ست به تامه که ی ده که م له ده می خو مدا.

(۱) (أین نحن من هؤلاء: ج ۲/ ۲۶۷ - ۲۶۸)

(۲) (صفة الصفوة/ ۱۷۹)

له مړو په لکه دارفورماکان نه هاتن!

ئیراهیمی خه واصل () ده لیت: کاتیکې بې نیشیم هه بوو. پوژانه ده چوومه ده ری بۆ که نار پووباریکی گه وره، به ده وریدا په لکی دارخورما هه بوو، منیش شتیکم له و په لکانه لې ده کرده و و سه فته م ده کردن و دهمدانه دهم ناوی پووباره که.. بهم کاره خو م سه رگرم کردبوو، هه ر ده تگوت داوام لیکراوه که نه م کاره بکه م!! چهند پوژانیکې زور کاتی خو م ناو هها برده سه ر.

هه تا پوژیکیان بیرم کرده و و وتم: با بهم که ناراو هدا بچم بزائم سه فته ی په لکه دارخورماکان به ره و کو ی پوشتوون؟! ئیدی نه و پوژه نیشه که م نه کرد و چهند سه عاتیک به پوخی پووباره که دا پوشتم.. بینیم ئافره تیکې به ته مه ن له که ناری ناو ه که دا دانیش تووه و ده گریه ت!

وتم: نه وه بوچی ده گریه ت!؟

وتی: پینج مندالم هه یه، باوکیان مردووه، ئیدی ناره حه تی و هه ژاری زوری بۆ هینان، پوژیک هاقه نه م شوینه ده بینم له ناو ه که دا په لکه دارخورمای سه فته کراو دیت، منیش گرمه وه و بردم فروشتم و خه رچی منداله کانم پی دهرهینا... ئیت چهند پوژیک خه رجیمان له سه ر نه م کاره بوو، به لام نه مړو په لکه دارخورماکان نه هاتن!

ئیراهیم ده لیت: ده ستم به رز کرده و بۆ ئاسمان و وتم: نه ی په روه ردگارم.. نه گه ر بمزانییا پینج مندالم به سه ره وه یه، نه واکاری زیاترم ده کرد...!!

ئیراهیم ده لیت: ئیدی وتم به ئافره ته به ته مه نه که: هیچ خه م مه خو.. من نه و کاره م ده کرد.

ئیت هه ر خو م به پشتیوانی خوا ی گه وره، بۆ چهند سالتیک خه رچی خو ی و منداله کانیم دابین ده کرد.

تەمەنیک پر له پەشیمانی

سەلامی کۆری ئەبی موتیع دەلێت: شەوێکیان چووینە سەردانی مالیکی کۆری دینار (رەمەلەللی) مالهەکی تاریک و بێ چرا بوو...!! خەریکی خواردنی وشکە ناتیک بوو...!! پێمان وت: ئەی ئەبا یەحیا.. بۆچی چرایەك هەل ناکەیت؟! ئەی بۆچی شتیک بە نانەکەتەوه ناخۆیت؟! مالیک وتی: وازم لێ بهێنن، سوێند بە خوا.. زۆر پەشیمانم لەو تەمەنەیی که گوزەراندووومە و تێپەریوه.

نرخەکی چەندە؟!

عەلی کۆری حوسەینی کۆری حەرب دەلێت: سیری سەقەتی تووشی کۆکە هاتبوو، باوکم هەتوانیکی کۆکەیی پێدام کە بیبەم بۆی، کاتیک هەتوانەکم بۆ برد، سیری وتی: ئەی نرخەکی چەندە؟ وتم: باوکم باسی نرخەکی نەکردوو، دیارە هەروا بۆی ناردوو. سیری (رەمەلەللی) وتی: دەی بگەرێوه بۆ خزمەتی باوکت.. سلاوی منی پێ بگەیهنە و پێی بلن: ئیمە ماوەی پەنجا سالا خەلکی فیری ئەوه دەکەین کە لەسەر حیسابی دینەکیان هیچ شتیک نەخۆن، ئەمڕۆ تۆ وایدەبینیت.. کە ئیمە لەسەر حیسابی دینەکەمان شتیک بخۆین!

تەوقەیهك له دلهوه

عومەری کۆری خەطاب (ﷺ) دەلێت: ئەگەر مەرفەکان بەنەتینیەکانی دلی یەکتریان بزانن، ئەوا تەنانت تەوقەشیان لەگەڵ یەکتەدا نەدەکرد!!

(۱) (صفة الصفوة/۶۴)

(۲) (تهذيب حلية الأولياء: ج ۳/۲۸۴)

ویردی شهوانه

ئەبی عیسمەتی بەیھەقی دەگیریتەو و دەلێت: شەویك لە خزمەت ئەحمەدی کۆری حەنبەلدا (رەحمتە اللہ) مامەو، کاتیک ویستم بنووم لە دەفریکدا ئاوی هینا و لە نزیکمەو داینا، دەمەو بەیانی ئیمام هات و.. کە بینی ئاوەکە وەك خووی ماوەتەو و هیچ دەستنوێژی پێ نەگیراوە، وتی: سبحان الله...!! چۆن دەگونجیت پیاویك فیرخوازی زانست بیت و هیچ ویرد و شەونوویژکی نەبیت؟!'

هەر بە گریان کردیە دەری!

عەبدولرەحمانی کۆری زەیدی کۆری ئەسڵەم دەلێت: عەتای کۆری یەسار و سولەیمانی کۆری یەسار (رەحمتە اللہ) لەگەڵ هەندێ لە هاوێلەکانیاندا، لە مەدینە ی رسول الله (ﷺ) چوونە دەری بە مەبەستی حەجکردن، کاتیک گەشتنە (الابواء) لە مالتیک دابەزین بۆ حەوانەو، سولەیمان و هاوێلەکانی چوونە دەری بۆ دابین کردنی هەندێ پێداویستی.. بەلام عەتا لە مالهەو مایەو و خەریکی نوێژکردن بوو، ئافەرەتیک دەشتەکی جوان، چوو زوورەو.. عەتا لە نوێژەکە ی بوویەو و بە ژنەکە ی وت: بلی بزانی چ پێویستییهکت هەیه تا بۆتی جێهەجی بکەم؟ ئافەرەتەکە وتی: هەستە لەگەڵم جووت بە، بەراستی من پیاوم نییە و بیتاقەتیم زۆری بۆ هیناوم. عەتا وتی: دوورکەو لێم.. منیش و خوێشت مەسوتینە بە ئاگر. بەلام ئافەرەتەکە وازی نەدەهینا...!! عەتا کە بینی ئافەرەتە جوانەکە سوورە لەسەر داواکە ی و واز ناھێتی.. دەستی کرد بە گریان و پێی وت: بەلا لێت دا.. دوورکەو لێم...!!

عەتا.. گریان و ترس زۆری بۆ هینا، کاتیک ئافەرەتەکە ترس و گریان بە کۆلی عەتای بینی.. ئەویش دەستی کرد بە گریان...!! سولەیمان هاتەو، کە بینی عەتا دەگریت و ئافەرەتیکیش لە سوچیکدا دانیشتوو دەگری، ئەمیش پێ ئەوێ بزانی ئەوان بۆچی دەگرین، دەستی کرد بە گریان بۆ گریانەکە ی ئەوان...!! ئیدی یەك لە دوا یەك هاوێلەکانی دەهاتەو و کە

ئەو حالەیان دەبینی ئەوانیش بێ ئەوەی پرسیری بکەن دەستیان دەکرد بە گریان...!! تا وای لێ هات دەنگی گریانەکیان بەرز بوویەو.. ئیدی کاتیک ئافرەتەکە ئەو هەموو گریانە ی دی، هەستا و پوشتە دەرەو!!

پاشان سولهیمان لەبەر گەورەیی و پزیزیک، دەربارە ی ئافرەتەکە پرسیری لە عەتا نەکرد.. تا بۆ هەندێ پتووستی خۆیان دەگەنە میسر، لەوێ شەوێکیان عەتا لە خەو پادەپەرێ و دەست دەکات بە گریان، سولهیمان پتیی دەلیت: چی دەتگرتین بڕاکەم؟! عەتا زیاتر دەگریت و سولهیمان پرسیری لێدەکاتەو، عەتا دەلیت: پت دەلیم بەلام لای کەس باسی مەکە تا من زیندووم.. یوسفی پێغەمبەرم بینی لە خەوئەدا، جوان تەماشایم کرد کە جوانییە کەیم بینی گریام، یوسفی پێغەمبەر (عليه السلام) فەرمووی: بۆچی دەگرییت ئە ی پیاو؟! وتم: بە دایک و باوکمەو فیدات بین ئە ی پێغەمبەری خوا.. بیری تۆ و خێزانەکە ی عەزیز و نازەحەتییەکانی زیندان و دووری یەعقوبم کردەو و.. زۆر سەرسام بووم پتیی، بۆیە گریام. پێغەمبەر یوسف فەرمووی: ئە ی بۆ سەرسام نابێ بەو پیاو و ئافرەتە دەشتەکیەکە ی (الابواء)؟! ئیدی زانیم کە مەبەستی خۆمە، دەستم کرد بە گریان و بە گریان بێدار بوومەو.

ئەو کاتە سولهیمان وتی: ئە ی بڕاکەم.. دە ی ئیستا باسی ئەو ئافرەتەم بۆ بکە، بزانم چی بوو؟ ئەویش بە سەرھاتەکە ی بۆ گێراپەو، دوا ی ئەو ی کە عەتا مرد.. سولهیمان بۆ یەکیک لە ئەھلەکە ی خۆ ی گێراپەو، ئەویش تا سولهیمان نەمرد، بۆ کەسی نەگێراپەو.

فۆزگەت پێ بیت!

پیاویک وتی بە ئیبراھیمی کوپی ئەدھەم (رحمۃ اللہ علیہ): خۆزگەم پت بیت.. ھەر بە رەبەنی خۆت تەرخان کردووە بۆ خواپەرستی. ئیبراھیم وتی: تەنھا یەک ترس کە بە ھۆی پەرەردەکردنی منداڵەکانتەو دیتە دلستەو.. لە ھەموو ئەم ئەحوال و خواپەرستی ی من گەورەترە.

(۱) (صفة الصفوة/۳۱۹، ۳۱۸)
(۲) (أین نحن من هؤلاء: ج ۳/۲۴)

بۇ پارچە قورېك دەگرېم!

عەممارەي كورې زازان دەلېت: كەھمىسى كورې ھەسەن (ﷺ) پېيى
وتم: ئەي ئەبا سەلەمە.. گوناھىكم كىردووه و چىل سالە بىو ئەو
گوناھەم دەگرېمەم. وتم: ئەو گوناھە چى بىو ئەي ئەبا
عەبدوللا؟! وتى: براپەكم سەردانى كىردم، منىش ماسىيەكم بىو كېرى بە
يەك دانق، كاتىك كە لە خواردنى بوويەو، ھەستام لە بندىوارى
دراوسىكەمان پارچەيەك قورم بىو ھىنا و دەستى پى شۆرد، ئىتر
ئەو چىل سالە من بىو ئەو پارچە قورە دەگرېمەم، نازانم
بىوچى بەبى پرسى خواوئەكەي ھىنام؟!'

بۇنى سىو دېت

ئەلفەھرى لە باوكىيەو دەگرېتەو و دەلېت: عومەرى كورې عەبدولعەزىز
سىو دابەش دەكىرد.. سىو دەستكەوتى بى شەپ و كوشتارى
موسلمانان، كورېكى بچوكى عومەر سىوئىكى ھەلگىرت و بىردى بىو دەمى،
عومەر بە جورى لە دەمى كورەكەي سەندەو كە ئازارى پى گەياند،
ئىدى منالەكە بە گىرمانەو پۆشتەو بىو لاي دايكى.. ئەويش ناردى لە
بازار سىو بىو كېرى..!!

دواتر عومەر (ﷺ) كاتىك گەراپەو بىو مال، ھەستى بە بىوئى
سىو كىرد..!! بىو بە فاتمەي خىزانى وت: ئەي فاتمە.. شىتكت
لەو دەستكەوتى بى شەپ و كوشتارە ھىناو؟! فاتمە وتى: نەخىر.
ئىدى گىرمانى منالەكە و كېرىنى سىوئەكەي بىو گىراپەو، عومەر وتى:
وئەللاھى كە لە دەمى منالەكەمم فىراند. وەمزانى لە دلى خۆمى
دەستىنم، بىلەم پىم ناخۆش بىو بەشى خۆم لاي پەرورەدگار
بە زايە بدەم بىو تەنيا سىوئىك لەو دەستكەوتەي كە موسولمانان
بە بى شەپ و كوشتار دەستيان كەوتووه!!'

(۱) (صفة الصفوة/۱۶۴)

(۲) (صفة الصفوة/۳۳۶)

نان و زهیت

مالیک ده لیت: سالمی کوپی عه بدوللای کوپی عومهر.. پوښاکیکي کهم نرخی ده پوښی که بایی دوو درههم بوو، سوله یمانی کوپی عه بدولمه لیک، سالمی بینی سیمایه کی جوانی هه یه، پیی وت: تو چ خواردنیک ده خویت؟! سالم (زگړلاند) وتی: نان و زهیت.. نه گهر گوشتیش هه بوو ده یخووم. سوله یمان پیی وت: دهی ئایا چوون ئاره زووت ده چیتته سهر نان و زهیت؟! سالم وتی: نه گهر ئاره زووم لپی نه ما.. نایخووم، خووم برسی ده کهم هه تا ئاره زووم ده چیتته وه سهری.

بابه گیان.. برؤم یاری بکه م؟

په بیعی کوپی مونزیر ده لیت: گویم له باوکم بوو ده یگوت: کومه لیک خزم و خویش له ده وری په بیعی کوپی خوسه یم (زگړلاند) کو بوو بوو ونه وه، کچه کهی هات و پیی وت: بابه گیان.. برؤم یاری بکه م؟
په بیع وتی: برؤ و قسه ی خیر بکه کچم!!
چهند جاریک ئهم گفتوگو یه دووباره بوو یه وه، له نیوان په بیع و کچه کهیدا، ئیدی خزمه کانی پیان وت: خودا چاکت بو بکات، ئه ی په بیع.. تو هیند ده له سهره که پیی بلپی: برؤ یاری بکه، خو کچه کهت شتیکی خرابی نه و تو وه، وا هیند ده لیت: قسه ی خیر بکه کچم!!
په بیع وتی: به لکو هیند ده له سهره نه هیلم ئه و رسته له په راوه کهمدا بنووسریتته وه، هه تا سبه ی له نامه ی ئه عملدا، (برؤ یاری بکه) نه خوینمه وه!!

(۱) (صفة الضفوة/۲۲۳)

(۲) (صفة الضفوة/۵۴۴)

په ممتی خوا له وه بیت.. ناو ده فواته وه

موحه ممدی کوری سوبج ده لیت: مه عروفي که رخی (رغم الله) به پوژوو بوو (پوژوو سوننهت) به لای ناوگيريدکا تيپه ری، ناوگيريه که ده بوت: په ممتی خوا له وه بیت که ناو ده خواته وه. مه عروف پوژوو که ی شکاند و ناو که ی خوارده وه و وتی: به لکو خوا پارانه وه که ی وه ربگريټ.

لار زووی فواردن و فواردنه وم نه ما

شه قیقی کوری ئیبراهیمی به لخی (رغم الله) ده لیت: له سالی سهد و چل و نوډا.. به نیه تی چه جکردن پوښتمه دهر، له قادسیه دابه زیم، له کاتیکدا سهیری جوانی و زوری نهو خه لکه م ده کرد.. گه نجیکی سیما جوانی په نگ نه سمه ری توخی، به دهن باریکم به رچاو که وت.. به سه ر پوښاکه کانیه وه به رگیکی خوری له بهر کرد بوو، به به رگیکی فراوان خو ی پیچابوویه وه، جووتی نه علی له پیدا بوو، به ته نیا دانیشتبوو، له دلی خو مدا وتم: نهو گه نجه له سو فیه کانه و ده یه و بیته پاسه وانی خه لکه که له ریگه یاندا، وه لاهی ده چم بو لای و سه رزه نشتی ده که م! که نزيك بوومه وه لی، بینمی و پیی وتم: نهی شه قیق.. خوی گه وره ده فهرمووی:

﴿اجْتَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾^۱

واته: خو تان له زوری که له گومانه کان بپاریزن، چونکه به راستی هه ندیک له گومانه کان تاوانن.

پاشان جی هی شتم و پوښت! له دلی خو مدا وتم: نه مه کاریکی زور سه رسوریه نه ره، نه وه ی له دلما بوو وتی و ناوی هی نام..! دیاره نه مه پیاوچاکه، به دوایدا ده پوم و داوای لیده که م تا نزام بو بکات و له گومانه که م بمبوریت، به لام نهو له چاوانم ون بوو و نه مبینی.. تا کاتیک له دولی (فضة) دابه زین، بینم راوه ستاوه نویژ ده کات، وتم: نه مه هاوړیکه مه، ده چمه لای و

(۱) (صفة الصفوة/۴۲۵)

(۲) (الحجرات/۱۲)

(۳) (پوخته ی ته فیری قورنان/۵۱۷)

داوای گهردن ئازادی لیده کهم.. بویه ئارامم گرت تا دانیشست و له نوژه کهی بوویه وه، پاشان پرووی تیکردم و، پئی وتم: ئهی شەقیق.. فەرموودهی خوای گه وه بخوینه وه که ده فەرموویت:

﴿وَإِنِّي لَعَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾^۱

واته: وه به راستی من زۆر لیبوردووم لهو که سهی تهوبهی کردبیت، وه باوه ری هینابیت و کرده وهی چاکی کردبیت، پاشان بهرده وام بووبیت له سه ره و پیاژه.

پاشان ههستا پۆشت و جیی هیشتم.

وتم: به راستی ئەم گه نجه له (ئهبدال) هکانه، ئه وه دوو که پهرت نهینی دلمی باسکرد. کاتیک گه شتینه (الابواء) بینیم.. گه نجه که لای بیریکدا وه ستاوه و گۆزه کهی به دهسته وهیه و به نیازی ئاو خواردنه وهیه، گۆزه کهی دهستی کهوته ناو بیره که وه و من ته ماشام ده کرد.. بینیم چاوی برپیه ئاسمان و دهیگوت: عه شق و یادی تو خواردنه وهی منه، ئه گهر تینوی ئاوم بوو.. وه قووتی منه، ئه گهر خواردنم ویت.

پاشان وتی: ئهی خودایا.. ئهی گه وره.. ته نیا ئه وه م هیه با له کیسم نه چیت. شەقیق ده لیت: دهی سویند به خودا.. بینیم ئاوی بیره که هاته سه ره وه، ئه ویش دهستی درێژکرد و گۆزه کهی گرت وه و پری کرد له ئاو و ده ست نوژی گرت و چوار رکات نوژی کرد!! پاشان شتیکی هینا و توند له نیو چنگی گۆشی و خستیه ناو گۆزه که وه، گۆزه کهی پاده وه شانده و گیراوه کهی ناوی ده خوارده وه، پرو به پروی پۆشتم و سه لامم لیکرد، ئه ویش وه لامی سه لامه کهی دامه وه، پیم وت: لهو فهزل و نیعمه تهی خودا پئی به خشیویت.. بمرهیه تا بیخۆم.

وتی: ئهی شەقیق.. نیعمه تانی خودا بهرده وامه بۆمان به دیار و نادیاریه وه، ده تۆش گومانی باشت به خودات هه بیت.

پاشان گۆزه کهی بو پادیرام، منیش لیم خوارده وه.. ده سویند به خودا قهت له وه به له زه تر و بۆن خوشترم نه خواردوته وه...!! نیرت تیرم خوارد و تینویتیتم شکا، چه ند پۆژیک مامه وه نه ئاره زووی خواردنم هه بوو.. نه ئاره زووی خواردنه وه...!! پاشان نه مبینیه وه تا داخلای مه کهکه بووین.

(۱) (طه/۸۲)

(۲) (پوختهی تفسیری قورئان/۳۱۷)

(۳) (ئهبدال: پلهیه کی زۆر تابه ته لای نه هلی ته سه وف..)

شه وٲکیان.. نیوه شهو بوو، له تهنیشـت شوٲنی ئـا و خواردنه وه که دا بینیم.. پـاوه ستا بوو، به گریان و ملکه چی و نالینه وه نوٲژی ده کرد هـتا پـړو شنایی به یان، پـاشان هـستا له ده وری که عبه دوو رکات نوٲژی کرد و، هـهر له وٲی له گـهـل خـه لکـیدا نوٲژی به یانی کرد، پـاشان دهـستی کرد به ته و اف کردن تا دواي خوړ هـه لـه اتن، پـاشان له پـشتی (مه قام) وه نوٲژی کرد و چووه ده ری، شوٲنی که وتم، ده بینم..! خـزمه تکار و غولـام و خـه لکـی زوړی له ده وروبـهـر کو بوویه وه، ده هـاتن و سـه لامیان لٲده کرد...!! به پیچه وانه ی ئـه و ته نیاییه که له پـړگـادا پـٲوهم بیني، بوٲه له یه کٲی له وانه ی که لٲوه ی نزیک بوون، پرسیم: ئـه م گـه نـجه کٲی یه؟ وٲی: ئـه مه.. موسای کوړی جه عفـه ری کوړی موحه مـه دی کوړی عـه لی کوړی حوسه ینی کوړی عـه لی کوړی ئـه بو طالبه (عليه السلام).

ئیمام موسای کازم.. له مه دینه له سالی سهد و بیست و هـه شـتی کوچی له دایکـبووه.. ره شید له زه مانی ده سـه لاتـی خویدا، دٲته مه دینه و ئیمام موسا ده سگیر ده کات و له گـهـل خوٲی ده بیات، له به غداد ده یخاته زیندانه وه، تا له وٲی له سالی سهد و هـه شـتا و سـیدا کوچی دوايی ده کات.

نازادکردلی تۆ، که فاره تی گوناھی منه

پـړوژنـک عـه بدو لـلای کوړی عـومـهـر (عليه السلام) زلله یه کی سوک ده دات له غولامٲکی، عـه بدو لـلای یه کـسـهـر به شیمان ده بٲته وه و پٲی ده لٲت: ئـه ی غولام ئازارم دایت؟! غولامه که ش ده لٲت: نه خیر.. گـه وـرهم ئازارت نه دام. عـه بدو لـلای ده لٲت: به لئ.. ئازارم دایت، بـړو ئازاد به له پـړی خـوادا، وه ئـه وه ش بـزانـه که مـن هـیچ پا داشتـیـک وه رنا گرم له پای ئازادکردنی تـوـدا، به لـکو ئازادکردنی تـوـو.. ته نهـا که فـاره تی که بـو ئـه و گـونا هـه ی که مـن کـردم به رامـبهـرت.

فیروز شہر

ئەبۇبەكرى صديق (رضي الله عنه) دەلىت: ھىچ خىرىك لە شىكىدا نىيە.. كە بە خىر دابزىت، بە لام ئاكامەكەى بۆ دۆزەخ بىت، ۋە ھىچ شەرىكىش لە بەلا ۋ نازەھەتسەكدا نىيە.. كە ئاكامەكەى بۆ بەھەشت بىت.

فۆم دەیمە فزیمە تگارت!

عہ بدوللای کوږی موبارهك (رُكْعَةُ الرَّكْعَةِ) ده لیت: گه شتمه مه ككه ده بینم..
خه لکی یی بارانی و وشكه سالی ږووی ټیكردوون و له (مسجد الحرام) دا
نویژه بارانه ده كهن، له نیوان خه لكه كه دا.. غولامیكي په ش پست هات، كه
دوو پارچه گوښی پیوه بوو..!! به پارچه به كیان خوږی داپوڅی بوو، ئه وی
دیکه یانی دابوو به سهر شانیدا..!! ږوڅسته شوینیکي نه بیزاو له ته نیشتی
منه وه، گوښم لیوو ده یوت: ئیلاهی.. ژوړی تاوان و خرابی كرده وه كان.. په حمه تی
ئاسمانی لی گرینه وه، بو ئه وهی خه لكان په روه رده بن، من داوات لی
ده كه م یا حلیم.. مؤله ت بده، ئه ی ئه و كه سه ی كه بنده كانت بی له جوانی
هیچیان لی نه دیویت.. ههر ئیستا بارانی په حمه تیان بو بارینه.. ههر
ئیستا..!! به رده وام ده یوت: ههر ئیستا، ههر ئیستا.
تا هه ور ئاسمانی داگرت و له هه موو شوینیکه وه باران
باری...!!

غولامه که له شوینه کهیدا دانیشت و دهستی کرد به ته سبیحات، منیش دهستم کرد به گریان، پاشان کاتیک روشت که وځه شوینی و شوینه که یم زانی.. دواتر چوومه لای فوزه یلی کوږی عه یاز، پئی وتم: چیه وا غه مگین ده تبینم؟! وتم: که سیک پیشمان کهوت و به بی ئیمه کاره که ی گرتنه ده ست...

وتى: ئەو ئۆ باسى چى دەكەيت؟! منىش ئەوئى پروویدا بوو بۆم گىئراپەوئى.. ئىتر فوزەیل ھاوارى کرد و کەوت، دواتر وتى: ھاوار لە دەستى تۆ...!! ئەى کوپرى موبارەك بمبە بۆ خزمەتئى.

وتم: تازه کات نه‌ماوه! ده‌چم لټي ده‌کوڼمه‌وه تا بارودوخ و پله و پاڼه‌ي بزانم!! يو به‌ياني روشتمه ماله‌که، ياونکي به ته‌من له به‌رده‌رگا

دانیشتبوو، منی ده ناسی، وتی: مەر حه با ئه ی ئه با عه بدولر همان، پئویستیت چییه؟

وتم: پئویستم به غولامیکی رهش ههیه.

وتی: چهند غولامیکم ههیه، به ئاره زووی خوٚت هه لیبژیره، دواتر بانگی کرد ئه ی غولام. ئیتر غولامیکی به هیژ و پته و هاته دهر، وتی: ئه مه ئاکامیکی سوپاسکراوی ههیه، به باشی ده زانم ئه مه بهیت .

وتم: پئویستم به مه نییه. ئیدی غولامه کان یه ک له دوای یه ک هاتن، ههر که غولامه کهم بینی چاوم پۆشن بوویه وه، پیاوه که وتی: دیاره ئه مهت دهوئیت؟ وتم: به ئی. پیاوه که وتی: به که لکی فروشتن نایهت، چونکه توانای کاری نه ماوه، خواردن و خواردنه وهی پۆژانه شی له رستن و بادانی چهند قهیتانیکه وهیه، که ئه گهر به نیو دانق که متر یان زیاتر بیفروشتیت، ئه گهر نا پۆژه که ی به برسیتی ده مینیتته وه. غولامه کانی تر وتیان: ئه مه شه وگاری درپژ ناخه وئیت و تیکه لیمان ناکات و گرنگی به خو ی ده دات. منیش دلَم خو شویست و کریم.

پاشان به ره و مالی فوزه یلی کوپی عه یاز که وتینه پئی، ده میک پۆشتین و.. غولامه که پئی وتم: ئه ی گه وره م!

وتم: گیان.. سه رم له رپته...!!

وتی: قوربان وامه ئی...!! ئه وه بو بهنده کان له به رتره، وا به گه وره کانیان بلین. وتم: پئویستییه کهت چییه؟ بلی.. ئه ی خو شه ویستم!

وتی: من به دهن له ر و لاوازم و برستی کارکردن نه ماوه، غولامه کانی دیکه زۆر له من باشتر بوون، بۆچی له ناو هه موویاندا منت هه لپژارد؟! وتم: خودا نه مژینیت.. ئه گهر ویستبیتم بته که مه خزمه تکار و کارت پئی بکه م، به لام من نه رم خانووئیکت بو ده کرم و ژنت بو ده هیتم و.. خو م ده بمه خزمه تکار...!!

غولامه که دهستی کرد به گریان...!! وتم: بۆچی ده گریهیت؟! وتی: تو ئه مهت بویه کرد چونکه به هه ندی له په یوه ندییه کانی من و په روه ردگارمت زانیوه.. ئه گهر نا بۆچی له ناو هه موو غولامه کاندا ته نها منت هه لپژارد؟! وتم: تو پئویستت به زانیی ئه و شتانه نییه. وتی: تو خوا پیم بلی. وتم: به هو ی گیرا بوونی نزا که ته وهیه.

غولامه که پئی وتم: وایده بینم ان شاء الله تو له پیاوچاکان بیت، خوا ی گه وره که سانیکی بژاردهی هه یه له ئیو خه لکید.. ئه حوالیان که شف ناکات ته نها بو بهنده باشه کانی خو ی نه بیت...!! پاشان وتی: ئه گهر که میک له سه رم بووه ستیت، چهند پرکاتیکی دوینیم له سه ر ماوه؟ وتم: ئه وه تانی.. مالی فوزه یل ئه وه نده ی نه ماوه. وتی: نا ئیره م پئی خو شتره. فه رمانی خوا دوا

ناخریت. ئیدی له ده‌رگای (الباعه) وه پۆشته ناو مزگه‌وت و به‌رده‌وام نوێژی کرد.. تا ئه‌وه‌ی ویستی بۆ هات، ئه‌وکاته رووی تیکردم و وتی: ئه‌ی ئه‌با عه‌بدولپه‌حمان هه‌یچ پێویستییه‌کت نییه‌؟
وتم: بۆ؟

وتی: ده‌مه‌وی ئیره‌ جێ به‌یلم و برۆم!

وتم: بۆ کوێ؟

وتی: بۆ ئه‌و دنیا!!

وتم: وامه‌که.. به‌یله‌ با به‌ خزمه‌ت کردنت دلشاد بيم.

وتی: ژيان ئه‌و ساته‌ خوێش بوو که هه‌لسوکه‌وتم له‌ نێوان خوێم و خوادا بوو، به‌لام ئیستا که تۆ ئاگاداری، ئه‌وا که‌سانی تریش ئاگادار ده‌بن، منیش هه‌یچ پێویستییه‌کم به‌وه‌ نییه‌!!!

ئیدی به‌ده‌مدا که‌وت و ده‌یگوت: ئیلاهی.. هه‌ر ئیستا گیانم بکیشه.. هه‌ر ئیستا.. هه‌ر ئیستا..!! پاش که‌میک لێی نزیک بوومه‌وه، ده‌زانم مردوو..!! خودا په‌حمی پێبکات، وه‌ سوێند به‌ خودا قه‌ت باسم نه‌کردوو، تا دلته‌نگیم تولى کیشا و.. دنیا له‌ چاومدا ته‌نگ و بچوک بوویه‌وه!!

فراپترین ده‌رد

پیاویك ده‌چێته‌ خزمه‌ت عایشه‌ی دایکی ئیمانداران (عزیزه‌) و پێی ده‌لێت: من تووشی ده‌ردێك هاتووم، نازانم هه‌یچ ده‌رمانیكت هه‌یه‌ بۆم؟ عایشه‌ ده‌لێت: ده‌رده‌که‌ت چیه‌؟
پیاوه‌که‌ ده‌لێت: تووشی دلپه‌قی هاتووم.
عایشه‌ ده‌لێت: خراپترین ده‌رد ئه‌م ده‌رده‌ی تۆیه‌..!! بپرسه‌ردانی نه‌خۆشان بکه‌ و.. شوێن جه‌نازه‌ی مردوووان بکه‌وه‌ و.. چاوه‌ڕێی ئه‌وه‌ش به‌ که‌ تۆش ده‌مریت.

(١) (صفة الصفة/٣٩٩-٤٠٠-٤٠١)

(٢) (موسوعة الأخلاق ج١/١٤٧)

بیده وه بهو که سانه ی لیت سهندوون

موحه ممه دی کوری حه سان ده لیت: مامه م بۆی گیرامه وه و وتی: موحه ممه دی کوری قوحتبه گه شته کوفه و وتی: پیویستم به که سیکه منداله کانم بۆ په روه رده بکات، به مهرجیک قورئانی دهرخ بیت و زانا بیت به سوننه تی رسول الله (ﷺ) و ئه سه ری هاوه لآن و فیه و نه خو و شیعر و سه ربورده ی خه لکی. پتیان وت: ئه وه هه موو زانسته مه گهر ته نها له داوودی طائیدا هه بیت.

موحه ممه دی کوری قوحتبه یش خو ی ئامو زای داوود بوو، بۆیه که سیکه ناردده لای و پی پاگه یاند که ئه وه کاره بگریته ئه ستۆ، له به رامبه ردا رزق و رۆزی و سوودیکی زۆری ده ست ده که ویت، به لام داوود نه یویست، ئه مجار توره که یه کی بۆ نارد که ده هه زار دره می تیدا بوو، داوود ئه ویشی بۆ ناردده وه، دواتر دوو توره که و دوو غولامی بۆ نارد و به غولامه کانی وت: ئه گهر داوود دوو توره که که ی وه رگرت، ئه وا ئیه ئازاد بن.

غولامه کان پاره که یان برد و رۆشتن بۆ خزمه تی.. به لام دیسان داوود وه ری نه گرت، دوو غولامه که پتیان وت: ئازاد بوونی ئیمه به نده به وه رگرتی ئه وه دوو کیسه وه، بۆیه تکات لیده که ین وه ری بگره!

داوود (رکمه لینه) پی وتن: منیش ده ترسم وه رگرتیان گوریسیک بیت بگریته گهر دنم و پیوه ی فری بدریمه ناو ئاگره وه، بیگه رینه وه و پی بلین: ئه م پارانه بگریته وه بۆ ئه وه که سانه ی که لیتی سهندوون باشتره له وه ی که بیاندات به من.

فه لکی له فیردان

پیاویک هاته لای مه یمونی کوری مهران و پی وت: خه لکی هه تا تو یان له ناودا بیت، هیشتا له خیر و خوشیدان. مه یمون (رکمه لینه) وتی: نه خیر.. خه لکی هه تا له خوا بترسن له خیر و خوشیدان، ئه گهر ته قوای خوایان نه بیت، خیر و خوشییان نامینیت.

(۱) (زهرة البساتین ج ۲/ ۳۸۲-۳۸۳)

(۲) (من روائع أقوال الصالحین: ج ۱/ ۳۸)

پۆژی شادییه نهوهك گریان

کاتیک گهنجینه که ی کیسرا دههین بۆ عومهری کوری خه طاب، عه بدوللای کوری نه لئه رقهه ده لیت: ئایا نایخه یته به ی تومال، تا به شی ده که یته؟ عومهر ده لیت: له ژیر سیبه ری سه قفیکدا داینانیم، هه تا به یری ده که م. ئیدی عومهر (ﷺ) فه رمان ده دات گهنجینه که بخریته به رده م مزگه وت و نه و شه وه پاسه وانی بکه ن، که پۆژ ده بیته وه، عومهر فه رمان ده دات و گهنجینه که ده ر ده خه ن، سپی و سووریکی وای تیدا ده بیت، که چاوانی بۆ ده دره وشیتته وه، هه ر له وکاته دا عومهر ده ست ده کات به گریان! پی ده لیت: بۆچی ده گریه یته؟! نه ی نه میری ئیمانداران.. سویند به خودا نه مه پۆژی شوک ره و پۆژی شادییه، نه وهك گریان! عومهری فاروق ده لیت: بۆ نه وه ده گریه م.. چونکه نه مه هه رگیز به قه ومیک نه دراوه، دوژمنایه تی و رق و کینه ی نه خستبیتته نیوانیان ه وه.

گوشت گران بووه!

نه حمه دی کوری نه بی هه واری ده لیت: پۆژیکیان وتیان به ئیبراهیمی کوری نه ده هه م: گوشت گران بووه! ئیبراهیم (ﷺ) وتی: ده ی خو تان هه رزانی بکه ن. واته: مه ی کړن تا خواستی له سه ر که م ده بیتته وه و نر خه که ی داده به زیت.

له گه ر قیامهت نه بووایه

پیاویك جنیو ده دات به عومهری کوری عه بدولعه زیز، عومهر (ﷺ) پی ده لیت: نه گه ر پۆژی قیامهت نه بووایه.. منیش وه لامم نه دایته وه.

(۱) (الف قصة و قصة/ ۱۸۰)
(۲) (تهذيب حلیة الأولیاء: ج ۲/ ۴۸۹)

تہنیا نہزہریک

ئەبی عەمرووی کوری عەلوان (ﷺ) دەلیت: پۆژیک بۆ پێداویستیەکم چووومە بازاری رەحبە.. جەنازەیهکم بینی، شوینی کەوتم تا نوێژی لەسەر بکەم، لەوێ لە ناو خەلکەکەدا وەستام تا دفن بکریتم. بێ مەبەست چاوم کەوتە سەر ئافرەتیکی سفور و سور بووم لەسەر نەزەر کردنەکم.. دواتر گەرەمەووە بۆ لای خودا و انا لله و انا الیه راجعون.. و.. اُستغفر الله م وت، پاشان گەرەمەووە بۆ مال، خێزانەکم پێی وتم: ئەی گەرەم.. ئەو چیه دەموچاوت رەش بوو؟!! منیش خێرا ئاوینەیهکم هێنا و سەیرم کرد، دەبینم دەموچاوم رەش بوو..!! ئیدی پیاچوونەووەم بۆ نەینییەکانم کرد، هەتا بزائیم لە کوێو تووشی بەلا هاتوو؟ بیری نەزەری ئافرەتەکم کردەووە و ئەو بە ھۆکارەکی زانی، بۆیە ماوەی چل پۆژ چووومە خەلوەتەووە.. اُستغفر الله م دەکرد و داوای سڕینەووەی گوناھەکم و ئاکامەکم دەکرد لە پەرورەدگارم.

پاشان دلم ختورەیی کرد کە بچمە زیارەتی جۆنەیدی شیخم لە بەغداد، پۆشتم.. کاتیکی گەشتمە حوجرەکەیی، تەقولبابم کرد، جۆنەیدی (ﷺ) هات و پێی وتم: وەرە ژووری ئەی ئەبا عەمرو.. تۆ لە رەحبە گوناھ دەکەیت و ئیمە لە بەغداد.. داوای لیخۆشبوونت بۆ دەکەین.^۱

دووکاری پێ ناکەین

پیاویک دەروات بۆ مالی سەلمان فارسی.. دەبینیت سەلمان خەریکە خۆی ھەویر دەشیلیت، پیاوێک پێی دەلیت: ئەو چی دەکەیت؟! سەلمان (ﷺ) دەلیت: خزمەتکارەکی مان نارد بۆ کاریک.. ئیدی پیمان ناخۆش بوو دوو کاری پێ بکەین!!^۲

(۱) (صفة الصفوة/۴۶۶)

(۲) (صفة الصفوة/۱۹۶)

باوکی دلسۆز و غەمفۆر

ئەو شەو وادەى گواستەنەوێ کەچە کەى بوو، بۆ مالى زاواکەى..
عەبدوللای کورێ جەغفەر (ﷺ) وەك باوکیکی دلسۆز کەچە کەى بانگ
کرد، چەند نامۆزگاریبە کى کرد و پێى وت: ئەى کەچە کەم.. نە کەى غیری
لە پیاوێ کەت بکەیت، چونکە غیری کلیلێ جودا بوونەوێ و تەلاقە، وە
نە کەیت زۆر لۆمەى پیاوێ کەت بکەیت، چونکە لۆمە کردن سۆز و
ئەوین لە ناو دەبات، وە ئەوێش بزانە ئەى کەچە کەم.. ئاوا
خۆشترین بۆنە!!

بردنی کراسیک و.. کوشتنی کوریک!

سوپاکەى عەبدولمەلیکی کورێ مەروان، روو و کەعەبەى پیروۆز هاتن.. بەلام
بۆ حەج.. نا!!!! بەلکو بۆ ئابلۆقەدان و.. کوشتن و.. برین و.. تالانکاری،
نزیکی شەش مانگ ئابلۆقەى مەککەى پیروۆزیاندا وپاشان چوونە
ناوێو، چ چوونیک!!

چوون عەبدوللای کورێ زوبەیریان شەهید کرد و بەوێشەوێ نەوێستان،
هەتا جەستەى ساردەوێ بوویان لە خاچدا!!

حەججای سەقەفى کە سەرکردەى سوپاکە بوو، بە هەموو
رووێکیوێو هاتە خزمەتى دایکی عەبدوللا ئەسمای کچی ئەبووبە کرى صیدی
(ﷺ) و پێى وت: دایکە!! عەبدولمەلیکی کورێ مەروان رایسپاردم کە چاک

بم بەرامبەرت، چ پێویستیەکت هەیه تا بۆتى جێبەجێ بکەم؟
ئەسما وتی: من دایکی تۆ نیم!! دایکی ئەو هەلواسراوێم بەو بەرزاییوێ،
وێ هیچ پێویستیەکیشم پێتان نییه، بەلام گوێ بگرە لە من، تا بۆت
بگیرمەوێ.. لە پێغەمبەرى خودام بیست (ﷺ) فەرمووی: لە سەقیفدا
درۆزێک و.. درێدەبەك، دەرێدەکەوێت. درۆزێکەمان بینی ودرێدەکەش، جگە لە
تۆ وانا زانم کەسێکی دیکە بیت!!!

کورێ ئەبى زیناد دەلیت: کراسیک لە کراسەکانى رسول الله (ﷺ) لە

لای ئەسمای کچی ئەبوبەکر بوو، کاتیک عەبدوڵلای کۆری زوبەیر شەهید کرا.. کراسە پیرۆزەکش بەر تالان کەوت..!! ئەسما وتی: بردنی کراسەکەی رسول الله (ﷺ) سەختەرە لە لام.. تا کوشتنی عەبدوڵلای کۆرم. پاشان کراسەکە دۆزرایەووە و زانرا لای پیاویکە لە ئەهلی شام، کاتیک داوای کراسەکەیان لێکەردەووە وتی: نایدەمەووە.. هەتا ئەسما داوای لێخۆشبوونم بۆ نەکات. ئەسما وتی: چۆن داوای لێخۆشبوون بۆ بکوژی عەبدوڵلا بکەم؟! وتیان: دەی کراسەکە ناداتەووە. ئەسما وتی: پێی بلێن با بیت. پیاووەکە کراسەکەی هێنا و عەبدوڵلای کۆری عۆروە لەگەڵدا بوو، ئەسما وتی: کراسەکە بدە بەعەبدوڵلا. پیاووەکش کراسەکەی پێدا، ئەسما وتی: کراسەکەت وەرگرت.. ئەی عەبدوڵلا؟ عەبدوڵلای کۆری عۆروە وتی: بەلێ وەرگرت. ئەسما وتی: خودا لێت خۆش بیت. ئەی بەندە ی خودا. ئەسما مەبەستی عەبدوڵلای کۆری عۆروە بوو.. نەوێک بکوژەکە.

نیووی نرفەکە ی بکە بەفێر

سولهیمانی کۆری حەرب دەلێت: ئەگەر سەیری جلوبەرگەکانی (شوعبە) ت بکردبا، عەبای سەرشان و کراس و پۆشاکەکانی هەمووی بایی دە درهەم نەدەبوون، وە کەسیکی زۆر خێرخواز بوو. جاریکیان شوعبە (رکەلێ) سواری گوێدریژەکەی دەبیت.. سولهیمانی کۆری موغیرە دەبینیت و گله و گازندە ی حالی خۆی دەکات، شوعبەش دەلێت: وەللاهی هیچ شک نابەم بیجگە لەم گوێدریژە. پاشان لەسەر گوێدریژەکە دادەبەزیت و دەبیه خشییت بە سولهیمان! وە قیرادی ئەبو نوح دەلێت: کراسیکم پۆشی بوو، شوعبە کە کراسەکەی بینی، پێی وتم: ئەو کراسەت بە چەند کریووە؟ وتم: بە هەشت درهەم. وتی: ئەی نە ئەبوو کراسیک بکریت بە چوار درهەم و چوار درهەمەکە ی تریش بکەیتە خێر و بیدەیت بە برابەرکت؟! ^۱

(۱) (الف قصة وقصة/ ۱۸)

(۲) (صفة الصفوة/ ۶۸۰- ۶۸۱)

کچه شیرفرۆشهکه

ئهوه فاروقه.. عومهری کوری خه طاب (ﷺ) کاتیک تهنها به گویگرتن له وته به نرخ و به به هاکانی کچیک شیرفرۆش، بۆی دهرده که ویت که ئه و کچه که شتۆته پلهی ئیحسان له خودا په رستیدا، چونکه ئه و کچه خودا ده په رستیت و ده بینیت، ئه گهر نه بینیت.. ئه و دنیایه که خودا ئه و ده بینیت، ههر بۆیه خیرا بریار ده دات که بیخوای بۆیه کیک له کورهکانی، ئیدی ههزاری و بیکهسی کچه که هیچ گرفتیک بۆ دروست نه کرد.

عومهری فاروق.. بۆ زانیی حالی میلله ته کهی، شهوانه به نهینیی ده گهرا و له ههر کوپیه که ههستی به گرفتیک بکرایه، ده رۆشت و لێی ده کۆلییه وه، شهوێک که له گهل (ئهسله م) دا بوو، گویستی وتووێژی دایک و کچیک ده بیت. دایک: ههسته ئاو بکه ناو ئه و شیره وه.

کچ: ئه ی دایه گیان، نازانی بریاری ئه میری باوه رداران له سه ر چی بوو؟

دایک: ئه و بریاره چی بوو کچه که م؟

کچ: جارچییه که ی عومه ر جاریدا که ئاو تیکه لی شیر نه که ن.

دایک: ههسته کچم ئاو تیکه لی شیره که بکه، تۆ له شویتیکدا یته نه عومه ر ده تبینیت، نه جارچییه که ی.

کچ: ئه ی دایه گیان ئه گهر عومه ر نامان بینیت، ئه و خودای عومه ر ده مان بینیت، وه لاهی کاری ناکه م که له ناو کۆر و کۆمه لدا گویرایه لی بم و له چۆله وانیدا له فه رمانی ده رچم.

پاش بیستنی ئه م وتووێژه، ئیمامی عومه ر وتی به ئه سله م: ماله که دیاری بکه و شوینه که بزانه. پاشان دهستی کرده وه به گه ران هه تا به یانی، که رۆژبوویه وه ئه سله می نارد بۆ ئه وه ی هه والی دوو ئافره ته که ی بۆ به ینیت، ئه سله م هاته وه و وتی: دوو ئافره ته که دایک و کچن، ئافره ته که بیوه ژنه و پیاویان له ماله وه نییه.

عومه ر که ئه مه ی بیست، کورهکانی بانگکرد و پتی وتن: کامتان پتویستی به ژن هه یه تا بۆی به ینم؟ خو ئه گهر باوکتان گروتینیکی بمایه بۆ ئافره ت، ئه و نه مده هتلا که ستان پتشم بکه ون.

عه بدوللا وتی: من ژنم هه یه.

عه بدولپه حمان وتی: من ژنم هه یه.

عاصم وتی: ئه ی باوه گیان.. من ژنم نییه، بۆ منی بخوازه.

عومه ر خوازیینی کچه که ی کرد بۆ عاصمی کوری و هاوسه رگیریان کرد،

خوای گه وره کچیکی پییه خشین، کچه که شیان کچیکی بوو، کچه زاکه شیان کوریکی بوو ناوی عومهری کوری عه بدولعه زیز بوو (ﷺ) که هه ندیک له زانایان به خه لیفه ی پینجه می راشیدین ناوی ده بن، دلّه نورینه که ی عومهری کوری خه طاب وه که هه می شه.. جوانی بوچوو و راستی پیکا^۱.

له ساروو هه موو عه شقیکه وه

عه بدولوا حیدی کوری زه ید (ﷺ) ده گیریته وه و ده لیت: چوومه ناوچه ی خه ربه.. له وی گه نجیکی رهش پیستم بینی، تووشی گه ری بوو بوو.. هه چاوانی کویر بوو هه م له پین که وتبوو..! مندا لایش له و لاه به ردیان تیده گرت و روخساریان خویناوی کرد بوو، دیتم لیوه کانی ده جوولیتنه وه، ئیدی لیتی نزیك بوومه وه، بیستم ده یگوت: ئه ی گه وره م.. به راستی تو ده زانیت، ئه گه به مقه ست گوشتم لئ بکه یته وه و به مشار ئیسکه کانم بپریته وه.. بیجگه له خو شه ویستیم بو ت هیچم زیاد ناکات..! ده ئه ی گه وره م.. چیت پین باشه وه هام لئ بکه^۲.

لیبور دنی خودایی

ئه نه سی کوری مالیک ده لیت: سه لمانی فارسی چووه سه ردانی عومهری کوری خه طاب (ﷺ) عومهر شانی دادابوو سه ر بالیفیک، بالیفه که یدا به سه لمان، سه لمان وتی: خودا و پیغه مبه ره که ی راستیان فه رموو ه. عومهر وتی: چیت بیستوو ه بو مان باس بکه ئه ی ئه با عه بدوللا. سه لمان وتی: چوومه خزمه ت رسول الله (ﷺ) شانی دادابوو ه سه ر بالیفیک، بالیفه که ی دا به من و پاشان فه رموو ی: ئه ی سه لمان.. هه ر موسولمانیک بجیته سه ردانی برا موسولمانه که ی.. ئه ویش وه ک پرزگرتنیک بالیفیکی بو دانا، ئه وا خودا لیتی خو ش ده بیت^۳.

(۱) (الف قصة و قصة / ۳۵۲-۳۵۳)

(۲) (حدائق الأولیاء ج ۱ / ۸۲)

(۳) (حیة الصحابة ۳ / ۱۷۲)

له کوچه کانی دنیا دا میوانی غمهم!!

ئیبراهیمی کوری موسا ده لیت: رۆژێك بوو له رۆژانی جهانی قوربان.. فەتحتی کوری سه عیدی موسلیم بینی (رَکْمُ اللّٰهِ) یۆن و دوکەلی گوشتی برژاو رۆشتبوو به سه ریا.. خۆی کرد به ناو یه کێک له کۆلانه کاندا و گویم لیبوو ده یگوت: نزیکه کان به قوربانیه کانیان.. خۆیان نزیکتر ده که نه وه و من به توولکیشانی غمهم لیت نزیک ده مه وه!! ئه ی خۆشه و یستم.. تاکه ی له کوچه کانی دنیا دا میوانی غمی دیدارت بم؟!

ئیدی بینیم بئ هۆش کهوت...!! پاشان دوا ی سئ رۆژ به یه کجاری گه راپه وه بۆ لای خۆشه و یسته که ی و به خاکمان سپارد!!

که... جهانی قوربانیه قوربان، خولیای من و یسالی تویه

بئ له گریان نیمه بۆ ژین، پیکه منیم درویه

غمم جهم له دل، چل به بئ گول، چاوانم پر له ئه سرین

خه زانی عومرم هات و گولزارم بئ رینگ و بویه

نامۆزگاریکی باشت کرا!!

ئه بنوسوله یمان ده لیت: ره بیعی کوری خوسه یم (رَکْمُ اللّٰهِ) له بهر ده رگای ماله کهیدا دانیشتبوو.. له پر به ردێک هات کیشای به روخساریدا و برینداری کرد، ره بیع به خۆیی وت: نامۆزگاریکی باش کرایت ئه ی ره بیع..! ئیتر هه ستا رۆشته ژووری و ده رگا که ی داخست، دواتر هه تا مرد ته بیترا له بهر ده رگا دا بنیشیت.^۲

(۱) (صفة الصفوة/۷۹۶)

(۲) (صفة الصفوة/۵۴۶)

لهوهی وا دهزانیت باشترینه

پرسیار دهکهن له هسهه نی بهسری (زگم الله): خراپترینی ناو خه لکان کتیه؟! هسهه نه ده لیت: نه و کهسهی که خوئی به باشترین دهزانیت.. نه وه خراپترینی ناو خه لکه.

لابردنی پووشیک

موحه ممه دی کوری مه نسور ده لیت: باوکم وتی: له دانیشتنیکی ئیمام بوخاری موحه ممه دی کوری ئیسماعیلدا بووین (زگم الله) پیاوئیک.. پووشیک به ریشیه وه بوو لایبرد و فری دایه سهر زهوی مزگه وته که، دواتر بینیم موحه ممه دی کوری ئیسماعیل جاریک سهیری پووشه که ی ده کرد و.. جاریک سهیری خه لکه که، له دهر فیه تیکدا که خه لکه که بی ناگا بوون، دهستی برد پووشه که ی هه لگرت و خستیه ناو قوئی پووشا که ی، نه وه خته ی که له مزگه وت چوو ده ری، بینیم پووشه که ی دهره ینا و فری دایه سهر زهوی...!!

درهفتی زهققوم

پیاوئیک خواردن دهه ییت و دهیخاته بهردهم ریاحی قه یسی، نهویش که میکی لیده خوات و دهستی ل هه لده گریت، پیاوه که پی ده لیت: ده بینم تیرت نه خواردوو، بوچی زیاتر ناخوئیت؟! ئیدی ریاح (زگم الله) ده لیت: چوون بتوانم تیر بخوم له م رۆژگاره ی دنیا دا؟! کاتیک ترسی نه وه م هه بیت سبه یی له دۆزه خدا درهختی زهققومم دهرخوارد بدریت! ئیت پیاوه که خواردنه که هه لده گریت و ده لیت: تو له کوئیت و ئیمه له کوئین؟! !

تەوافیک بە فۆخشاندن!

ئێبراهیمی خەواص (رەزەلە) دەلێت: بێجگە لە جادەى فەرمى، لە شازدە رێگەوێ بەیابانم گرتە بەر، سەرسوڕهێنەرترین شتێک کە دیم، پیاویک بوو، هەر دوو دەست و هەر دوو قاچی نەبوو، تووشی ناپەهەتییهکی گەورە بوو، بە فۆخشاندن پێی دەپری، تووشی شوکی کردم! لێی نزیک بوومەوێ و سەلامم لێکرد، پێی وتم: وێهەلێکە سەلام.. ئەى ئێبراهیم.

وتم: بە چیدا ناسیمت، کە تۆ پێشتر منت نەدیوێ؟! وتی: ئەوێ تۆی هێنا بۆ ئێرە.. هەر ئەوێ ئێوان من و تۆی ئاشکرا کرد. وتم: راستت وت، دەتەوێ بۆ کوێ بچیت؟ وتی: بۆ مەککە. وتم: خەلکی کوێی؟ وتی: بوخارا. ئیدی ماوێهێک بە سەرسوڕمانەوێ سەیرم کرد...!! ئەویش ناپەزایانە سەیرێکی کردم و وتی: ئەى ئێبراهیم.. سەرت لە خاوەنى هێز سوڕدەمێتی، کە بێ هێزێک هەلەگرت و بەزەیی پیا دیتەوێ؟! پاشان فرمیسک بە چاوانیدا هاتە خوار، منیش پێم وت: نا.. ئەى فۆخشەوێستم. ئێرە بەو حالەى فۆخەوێ جێم هێشت و تێپەریم، کاتێک گەشتە مەککە، دەبینم پیاوێکە لەوێهە و بە فۆخشاندن خەریکی تەوافکردنە بە دەووری حەرەمدا...!!!

پازى تەنیاى

دەلێن بە عامری کوپى عەبد قەیس (رەزەلە): ئایا تۆ لە نوێژەکانتا هەلە ناکەیت؟ عامر دەلێت: بۆچی هێچ شتێک هەیهە لە قورئان فۆخشەوێستر بێت لە لای من؟! تا هەلەى تیا بکەم، هەیهات!! پاز و نیاى فۆخشەوێستەکەم هەموو هەستەکانم داگیر دەکات.

(١) (صفة الصفوة/٧٨٧)

(٢) (الجزاء من جنس العمل: ٤٩٠/١)

کہم بلئ: بؤ دیار نیت؟!

عہ بدوللای کوری مہ سعود (ﷺ) دہ لئیت: کہ برایہ کمان ماوہ یہ ک دیار نہ ئہ ما، دہ چووینہ لای، ئہ گہر نہ خوش بوواہہ.. چوونہ کمان دہ بوویہ عیادہ تی نہ خوش و ہہ والپرسینی، ئہ گہر سہر گہرمی کارئک بوواہہ.. چوونہ کمان دہ بوویہ کؤمہ ک و ہاواکاری کردنی، ئہ گہر ئہ وانہ ش نہ بوواہہ.. چوونہ کمان دہ بوویہ سہردانی براکہ مان.^۱

بؤ نہوہکانی ئادہم دہ گریہم

یہ کئیک لہ پیاوچاکہ کان، رؤژئیک پیاوئیک دہ بینیت خہریکہ بہ سہر ئاگرہوہ گوشت دہ برژئینیت.. ئیدی خوئی پئ ناگیرئت و دہ ست دہ کات بہ گریان..!! پیاوہ کہ پئی دہ لئیت: ئہوہ بؤ دہ گریہیت؟ ئایا پئویستت بہ گوشتہ؟ پیاوچاکہ کہ دہ لئیت: نا بؤ گوشت ناگریہم. پیاوہ کہ دہ لئیت: ئہدی بؤچی دہ گریہیت؟
پیاوچاکہ کہ دہ لئیت: بؤ نہوہکانی ئادہم دہ گریہم.. حہ یوانہ کان بہ مردووی دہ خرئنہ سہر ئاگر و دہ یان برژئینن، بہ لام نہوہکانی ئادہم سبہی بہ زیندووی دہ خرئنہ ناو ئاگرہوہ.^۲

رہممت نہوہک زہممت

ئیمام ئہ حمہدی کوری حہنبہل (رہمۃ اللہ) دہ لئیت: چ سوودئیکت پئدہ گات ئہ گہر براکہت.. بہ ہوئی تووہ خوای گہورہ سزای بدات؟! دہی ہہر ئیست.. بہ دلئیکی پاکوہ لہ ہہ لہی براکانت ببورہ، نزای لیخوشبوونیان بؤ بکہ و گہردنیان ئازاد بکہ.

(۱) (الف قصہ و قصہ/۲۰۷)

(۲) (أنیس المؤمنین/۱۰۶)

به کرده باشه کانتیه ده نازیت؟! !

ئه بوبه کری کوری سازان ده لیت: گویم لی بوو، عه بدولعه زیزی مه قدسی (رگه لیت) (که یه کیک بوو له ئه بداله کان) ده یوت: کاتیک ته مه نم گه شته ساته وه ختی بالغبوون، نه فسم گرت.. تا رایبه یینم و تاوان و خراپه ی لی قه دهغه بکه م، وه داوام له خودا کرد که سه رکه وتووم بکات و سه رکه وتووی کردم، وه پشتم به خوا به ست و خوا یارمه تیده رم بوو، وه لیپرسینه وه ی نه فسی خۆم کردوو، تا به ئه مپۆ هه له و گونا مه کانم ئه وه ی خۆم پیی بزانی.. له سی و شەش هه له تیناپه رن!! بو هه ر هه له یه کم.. سه د هه زار جار (أستغفر الله) م کردوو، وه بو هه ر هه له یه کم هه زار رکات نوێژم کردوو!! له هه ر رکاتی کیدا خه تمیکی قورئانم کردوو!! له گه ل هه موو ئه مانه شدا من هیشتا دنیا نیم له ده سه لاتی پهروه ردگارم که لیمی وه ربگریت..!! وه من ئیستا له ترسی قه بول بوون یان قه بول نه بوونی ته وبه که مدام!!

عومه ری فاروق (عزیزه) ده لیت: ئه گه ر بلین: ته نیا یه ک که س ماوه بخریته دۆزه خه وه، ده ترسم ئه و که سه من بم! وه ئه گه ر بلین: ته نیا یه ک که س ماوه بچیت به هه شته وه، ئومیده که م ئه و که سه من بم.

فهوتن له غه زادا!

شه قیقی به لخی (رگه لیت) ده لیت: له غه زایه کدا بووین.. شه و و پۆژمان پر له ترس بوو، پیاوی کمان بینی خه وتبوو!! بیدارمان کرده وه و پیمان وت: ئا له م کات و شوینه ترسنا که دا و نووستن!! پیاوه که سه ری بهرز کرده وه و وتی: شه رم ده که م له وه ی پهروه ردگارم بزانی.. که من بیجگه له خودا خوئی، له شتیکی دیکه ده ترسم. پاشان سه ری نایه وه و خه وت.

(۱) (صفة الصفوة/۸۲۸)

(۲) (الأولياء/۳۴)

تۆ شایسته تری بۆ خهلافهت

شهويكى زور سارد و تاريك بوو...!! ئەمیری ئیمانداران عومەری کوری خەطاب لە گەڵ عەبدولرەحمانی کوری عەوفدا بوو (ع.ف.ع) عومەر ئاگرێکی بەدی کرد، لە گەڵ هاوێڵە کەیدا رۆشت بۆ ئەوەی بزانێت ئەو ئاگرە چییە؟ بینی ئافرەتیک لە بەردەم ئاگرە کەدایە و سێ مندالیش بە دەوری ئاگرە کەدا دەگرین و.. هەر یەکەیان بە جوړیک دایکی ئەدوین:

دایە بەزەبیت بە ئەشکی چاواندا بیتەوه...!!

دایە خەریکە لەبرسان دەمرم..!

دایە بەر لەوەی بمر پاروووە نانتیک نییە بېخۆم؟!

عومەر لە بەردەم ئاگرە کەدا دانیشت و وتی: ئەی ئافرەت.. ناپەرەتیت چییە؟! ئافرەتە کە بە توانجێکەوه، وتی: اللە.. اللە.. لە عومەر..! عومەر وتی: دەی عومەر چۆن بە حالتان بزانیت؟! ئافرەتە کە وتی: دەبیتە ئەمیرمان و.. لێشمان غافل دەبیت؟!

ئیدی عومەر بە خێرای گەڕایەوه و رۆشت بۆ بەیتومال و دەرگاکی کردەوه، پاسەوانە کە وتی: خێرە ئەی ئەمیری ئیمانداران؟

عومەر وەلامی نەدایەوه، کیسێکی پڕ لە ئارد و قاپێک زەیت و قاپێکی تر هەنگوینی هێنا و وتی بە پاسەوانە کە: بێدە بە کۆلمدا. پاسەوانە کە ویستی بیدا بە کۆلی خۆیدا، بەلام عومەر نەیهێلا و پێی وت: دایکت پۆلە پۆت بۆ بکات، ئایا تۆ لە پۆژی پەسلاندا گوناھەکانی من هەڵدەگری؟! پاشان خۆی کۆلەکی هەلگرت و کاتیک گەشتەوه لای ئافرەت و مندالەکان، لە بەردەم ئاگرە کەدا دانیشت، خۆی دەستی کرد بە ئامادەکردنی خواردنە کە، پاشان کە خواردنە کە ئامادە کرد.. بە دەستە پاکی خۆی خواردنی دا بە مندالەکان، دایکی مندالە هەتیوێ کانیشتە ماشای دەکرد و دەیگوت: وەللاهی تۆ شایستهی خەلافەتی.. نەوهک عومەر!

عومەر وتی: ئەی ئافرەت بەیانی وەرە بۆ لای عومەر، من لەوی دەبم و لە بارە تۆوه قسانی بۆ دەکەم. پاشان رۆشت و لە پشت بەردێکەوه دانیشت و سەیری مندالەکانی دەکرد، عەبدولرەحمان، پێی وت: دەی با برۆین شەوه کە زور ساردە...!! عومەر وتی: وەللاهی ئێرە جێناهیتم، هەتا مندالەکان پێدەکن، وەک چۆن دەگریان کاتیک هاتم.

بەیانی ئافرەتە کە هاتە خانەیی خەلافەت، بینی پیاویک لە نێوان عەلی و ئیبن مەسعود دا (ع.ع.ع) دانیشتوو و هەردووکیان پێی دەلێن: ئەمیری

باوہ پداران، وہ ئہو پیاوہ. ھہمان ئہو پیاوہیہ کہ دوئنی شہو بہ توانجیکہوہ پیی وت: اللہ.. اللہ.. له عومہر...!! بۆیہ ئافرہتہ کہ تووشی ترس و لہرزیک بوو، عومہر وتی: گوئی مہدہیہ ئہی ئافرہت. پیم بلئی بہ چہند ئہو زولم لیکردنہت دہفرۆشیت؟ ئافرہتہ کہ وتی: بمہخ. شہ ئہی ئہمیری باوہ پداران. وتی: سوئند بہ خودا.. نارۆیت، ھہتا زولم لیکردنہ کہ تم پیدہفرۆشیت.

له کوټاییدا عومہر بی ئاگابوونہ کہی له گوزہرانی ئافرہتہ کہ کری بہ شہش سہد درھم له پارہی تایبہتی خوئی نہک هی بہیتومال، وہ فہرمانی کرد عہلی وەرہقہ و قہلہمیکی ھینا و نووسی: ئیمہ (عہلی و ئین مہسعود) شایہتی دہدہین کہ فلان ئافرہت زولم لیکردنہ کہی فروشت بہ عومہری کوپی خہطابی ئہمیری باوہ پداران. پاشان عومہر وتی: ئہگہر مردم ئہم نوسراوہ بخنہ ناو کفنہ کہمہوہ تا بہ لبقای پەرورہدگارم دہگہم.^۱

بوہستہ.. کارہ کہ خراپ مہکە

تاریقی کوپی شہاب دہلئیت: قسہ گہلیک کہوتہ نیوان سہعد و خالد () پیاویک رۆشتہ لای سہعد و قسہی بہ خالد وت.. سہعدیش بہ پیاوہ کہی وت: بوہستہ..!! کارہ کہ خراپ مہکە، ئہوہی له نیوان خالد و مندایہ، نہ گہشتۆتہ دینہ کہمان!^۲

دراوسی چاک

حہسہنی بہسری () دہلئیت: دراوسی چاک کہسیک نیبہ کہ ئازاری بو دراوسیکانی نہبیت..!! بہلکو دراوسی چاک ئہو کہسہیہ کہ تہحہمولی ئازاری دراوسیکانی دہکات.

(۱) (أنیس المؤمنین/۳۱-۳۲)

(۲) (حیاة الصحابة ۱۴۱/۲)

کوانی دلم؟؟ ! دلم کوانی؟؟ !

یہ کیس لے ہوا وہ لہ کانی زیننونی میسرے (رغمہ اللہ) بہ کولانہ کاندہ دہور ئەدات و بانگ دەکات: کوانی دلم؟! کوانی دلم؟! کئی دلمی دۆزبۆه تەوہ!!

چارټيکيان مندالټيک ده بښت، ده گريهت و ډايکي لټي نه دا، پاشان دايکه که منداله که ده کاته ده رټي و ده رگا که ي به روډا کلوم ددهات، منداله که سه يري راست و چه پي خو ي ده کات و نازا نيت بو کو ي بروات و روو له کو ي بښت؟! بويه ده گه رپته وه بو به رده م مال و له بهر ده رگا که دا سه ري داده نيت و خه وي لټ ده که وټ، کاتيک خه به ري ده بښته وه ده ست ده کات به گريان و ده لټت: نه ي دايه گيان، نه گه ر ده رگاي نوم له سه ر دابخرت، ئيدي کي ده رگام به روډا بکاته وه؟! نه گه ر تو دهرم بکه يت.. ئيدي کي نزیکم بکاته وه له خو ي؟! وه نه گه ر تو لټم زویر بښت، ئيدي کي مگرته خو؟!

که دایکه که گوئی له م قسانه ده بټ، به زه یی پیا دا دټه وه و هله ده ستټ له درزی ده رگا که وه سه پری ده کات.. ده بینټ کوره که ی فرمټسک به سر گو نایدا دټه خواری و خوله که تهر ده کات.. ئیدی ده رگای لی ده کاته وه، له ئامیزی ده گریټ و ماچی ده کات و پټی ده لټ: ئه ی پرووناکی چاوان و نازیزی گیانم، تو خوت کاریکت کرد که لټ زویر بټم و ئه مه ت به سه ردا بټ، خو نه گهر گو نپایه لم بوو یتایه، ئه وا له منه وه هټیچ ناخوشییه کت نه ئه بنی.

ئىتر ھاۋەلەكەي زىننۇن دىلى بۇ دەدۆزىتەۋە، پاشان ھاۋار دەكات و دەئىت: دىلم دۆزىيەۋە.. دىلم دۆزىيەۋە.

کے زانیہ؟!

سوفیانی کورې عوښهینه (رحمۃ اللہ) ده لیت: زانا ټه و که سه نیه که بزانت
کامه باشه و کامه خراپه! به لکو زانا ټه و که سه یه که بزانت کامه باشه و
شوینی بکه ویت، وه بزانت کامه خراپه و خو ی لی دوور بگریت.^۲

(۱) (موسوعة اسماء الله الحسنى ۷۸/۳)

(٢) (حياة السلف/٦٥)

دایکت پۆلہ پۆت بۆ بکات!

عەقیلی کۆری ئەبوطالب.. ھاتە لای عەلی کۆری ئەبوطالبی برای و پێی
وت: ئەی عەلی تۆ تازە بوویتە ئەمیری باوەرداران، ئەمەوی ھەندێ پارەم
بدەیت!! ئیمامی عەلی (علیه السلام) پێی وت: ئەی عەقیل.. بڕۆ کە ئیوارە داھات،
ئەنجا بگەرێو..!! دنیا تاریک داھات.. ئیمامی عەلی ھەندێ ئاسنی لە ناو
ئاگردا داگرده...!! عەقیل ھات وتی: ئەی عەلی پارەکەت ئامادە کرد؟
ئیمامی عەلی ئاسنە داگرادەکانی خستە ناو تورەکە یەکی ناسکەو و
پێی وت: ھانئ ئەو تورەکە بگرە!! عەقیل دەستی ھێنا و.. تورەکە کە
گرت، ئیدی دەستی سوتا و بئ ھۆش کەوتە سەر زەوی...!! کاتیک ھاتەو
ھۆش خۆی ئیمامی عەلی پێی وت: دایکت پۆلە پۆت بۆ بکات ئەی
عەقیل...!! ئەگەر ھال ئاوا یە بۆ ئاگری دنیا، ئەی ئەبیت ھالی من و تۆ
چۆن بیت لە پۆژی دوایی؟! کاتیک پێکەو کۆت و زنجیری ئاسنمان لئ
دەبەستن و دەمانبەن بۆ ناو ئاگر؟! ئەی عەقیل ھەر کەس خیانت
لە موسولمانان بکات، بە درھەمێک یان دیناریک.. پۆژی دوایی لە سەر
ئاگر پردیکی بۆ دادەنرێ، لەسەری دەوہستیت و پردەکە لە ژێر
پێکانیدا دەپمیت و ھەفتا پاییز فەرق دەدریتە ناو قولایی ئاگرەوہ.

داوہتیہک بۆ ریا!

ئین موھیریز دەگیریتەوہ و دەلیت: عومەری کۆری خەطاب (رضی اللہ عنہ)
داوہت کرا بۆ نانخواردنیک، دوای نانخواردن و ھاتنە دەرەوہ، وتی: پیم
خۆش بوو ئامادە ئەم داوہتیہ نەبووما یە! پێیان وت: بۆچی ئەی
ئەمیری ئیمانداران؟! عومەر وتی: چونکە وا ھەستم کرد کە ئەم
ھاوہلەتان، تەنھا بۆ ریا و خۆدەرخستن ئەم داوہتیہی کێدووہ.

(١) (أنیس المؤمنین/٤٧)

(٢) (حیة السلف/٢٢٦)

تەلە پېچانېكى تەر و بۇنفۇش

رۆزىك كەنیزەكىكى حوسەينى كۆرى غەلى (عَلَيْهِ السَّلَام) بە چەند تەلە
پېچانېكەو پۇشتە ژوورەو و وتى: گەورەم ئەم پېچانە تەر و بۇن
خۇشە بۇ تۆيە. حوسەين (پېچانە بۇنخۇشەكەى پېغەمبەر (ﷺ))
پېتى وت: بېرۇ تۆ ئازادىت! ئەوانەى كە لە خزمەتيدا دانىشتبوون، وتيان:
ئەى كۆرى رسول الله (ﷺ) لەبەر خاتىرى چەند تەلە پېچانېك
ئازادى دەكەيت؟! حوسەين وتى: خواى گەورە دەفەرمووئى:

﴿وَإِذَا حُيِّئْتُمْ بِهِ فَاَحْسِنُوا بِأَحْسَنِ مَنَاسِكِ﴾^۱

واتە: ھەر كاتېك سەلامىكتان لېكرا، ئەو بە چاكتر لەو سەلامە،
سەلام بکەن.^۲ منىش شىتېكم نە دۆزىيەو لەو پېچانە باشتر بېت.. ئازاد
بوونى خودى كەنیزەكە نەبېت.^۳

قامچىيەك بۇ فۇم!

عوسمانى كۆرى ئەبى عاتېكە دەلېت: ئەبو موسلىمى خەولانى (رَحْمَةُ اللهِ)
لە مزگەوت قامچىيەكى ھەلواسىبوو و دەيوت: بۇ ئەم قامچىيە، من
لەبەرترم ھەتا ئازەلان!!

ئېتر ھەر كاتېك كەمتەرخەمى بکردايە لە خواپەرستيدا، خېرا قامچىيەك يان
دوو قامچى دەكېشا بە قاچيدا!! وە دەيوت: ئەگەر بە ئاشكرا
بەھەشت يان دۆزەخ بېينم، ئەوا ناتوانم لەمە زياتر ھېچ بۇ كەردەوہكانم
زياد بکەم.^۴

(۱) (النساء/ ۸۶)

(۲) (پوختەى تەفسىرى قورئان/ ۹۱)

(۳) (أنيس المؤمنین/ ۱۲۳)

(۴) (سیر اعلام النبلاء ۹/ ۴)

برۆ بهدم کاری فۆتهوه

رۆژیک داوودی طائی (رَگَمُ اللّٰهُ) رۆشته بازار.. خورمای جوان و په سیوی
بینی و نهفسی ئاره زووی کرد...!! چوو له فرۆشیاره که و پیتی وت: بایی
دره میك خورما بدهیه ههتا به یانی.
فرۆشیاره که وتی: برۆ بهدم کاری خۆتهوه.
له و لاهه که سیک که داوودی ده ناسی ئاگای له م باسه بوو، هاته لای
فرۆشیاره که.. کیسه یه کی خسته دهستی که سه د دره می تیدا بوو،
دواتر پیتی وت: بچۆ به شوین ئه و پیاوه دا.. ئه گهر بایی دره میك خورمای
برد، ئه وه سه د دره مه که هه لگره بۆ خۆت.
فرۆشیاره که کهوته شوینی و پیتی وت: بگه پێوه.. بایی دره مه که
خورما به!! داوود وتی: پێویستم پیتی نییه، ئه وه ته نها ویستم نهفسی
خۆم تاقی بکه مه وه، بینیم نه فسم نرخی یه ک دره می نییه له م دنیا به دا،
که چی سه به ینی داوای به هه شت ده کات...!!

جوانترین بیانوو بۆ براكهت

رۆژیک ته له ی کوری عه بدولرهمانی کوری عه وف، ژنه که ی پیتی
ده لیت: که سم نه دیوه له براكات سپله تر بیت!!
ته له (رَگَمُ اللّٰهُ) پیتی ده لیت: به وه سته بزانه.. بۆچی وا ده لیت؟! ژنه که ی
ده لیت: چونکه ده بپنم کاتیک تۆ وه زعت زۆر باشه.. ئه وان زوو زوو
دینه سه ردانت، به لام ئه و کاتانه ی وه زعمان خراپه.. لیت دوور
ده که ونه وه و واز له سه ردان کردنت ده یتن!!
ته له ده لیت: وه لاهی.. ئه وه له په وشته جوانه کانیانه، ئه وان
کاتیک دینه سه رداغان که ئیمه بتوانین میوانداریان بکه ین، وه کاتیک
ئه و توانایه مان نییه، ئه وان نایه ن.. بۆ ئه وه ی بارگرانی نه خه نه
سه رشانه مان.

(۱) (طبقات الأولیاء/ ۲۰۲)

(۲) (رفقاء طریق/ ۴۱-۴۲)

ماموستای فیئر

بهر له تۆبه کردن و گه پانه وهی، خه ریکی دزی و رێگه برین بوو له خه لکی...!! فوزه یلی کوری عه یاز (رَکَمُ الرَّحْمَةِ) شه ویك بو دزی رۆشته مالتیک.. کاتیک له په یژهی ماله که وه ده هاته خوارئ، گوئی لی بوو خاوهن ماله که قورئانی ده خویند، فوزه یلیش گوئی گرت:

﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾^۱
 واته: ئایا وه ختی ئه وه نه هاتوو به بو برواداران، که دلیان مل که چ بیت بو یادی خودا و ئه وه قورئانهی که ناردوو به تیبه خواره وه؟! ئیدی سه دای خوینده نه وهی قورئانه که هات و، له رێگای گوئی به گه شته مالی دلی فوزه یل.. ئیتر پییه کانی داکوتا به په یژه که دا و، پرووی کرده په روه ردگار و وتی: ئه ی په روه ردگارم، تو به شاهد ئه گرم، که وا ئیتر کاتی ئه وه هاتوو که دلم مل که چی یادی تو بیت...!! ئیدی هه ر ئه م پیاوه بوویه یه کیک له پی شه نگه کانی خواناسان.^۲

وه کاتیک فوزه یل ئامۆزگاری خه لکانی ئه کرد، عه بدوللای کوری موباره ک.. نیتو چاوانی ماچ ده کرد و ده یوت: ئه ی ماموستای خیر. کئ ئه مه به باشی ئه نجام ئه دات بیجگه له تو؟!!!

فوزه یل ده لیت: ئه گه ر پیاو نزیک ببیته وه له لاشه یه کی گه نیو و بوگه ن، باشتره بو ی له وهی نزیک ببیته وه له سولتانه کان...!!

هه روه ها ده لیت: پیاویك تیکه لی سولتانه کان نه کات و بیجگه له فهرزه کان هیچ خیریکی زیاده ی نه بیت، لای ئیمه باشتره له پیاویك که تیکه لی سولتان بکات و بیجگه له فهرزه کان، شه وه که ی شه ونوئز بکات و.. رۆژه که ی به رۆزوو بیت و.. هه ج و عومره بکات و.. له پیناوی خوادا جهاد بکات...!!

(۱) (الحدید/۱۶)
 (۲) (پوخته ی ته فسیری قورئان/۵۳۹)
 (۳) (انیس المؤمنین/۱۰۰)

دهردیکی شاراوو

جونهیدی بهغدادی دهلیت: گویم له سیری سهقهتی بوو (زنگنه) دهیگوت: ماوهی سی سال دهردیکم لی شاردرایهوه و پیم نهزانی!! دهردهکesh ئهوهبوو که ئیمه کۆمهلیک بووین زوو دهپۆشتین بو نوێزی ههینی، ههریه که و شویتیکمان ههبوو که چۆلمان نهدهکرد و شوینه که به ئیمهوه دهناسرایهوه!

پۆژیکی ههینی پیاویکی دراوسیمان مرد.. منیش پیم خوش بوو که شوین جهنازه کهی بکهوم، ئیدی له کاتی خۆم بو ئه و کاره بهخشی و شوین جهنازه کهی کهوتم، پاشان هاتهوه بو نوێزی ههینی، کاتیک نزی کهوهقهوه له مزگهوت، نهفسم پی و تم: ئیستا خه لکی دهتبین که له کاتی خۆت بو شتیکی دیکه تهرخان کردوو و.. له وادهی هانت بو مزگهوت دوا کهوتوویت!! ئه و قسهی نهفسم زور سهخت بوو له سهرم، بویه منیش و تم به نهفسی خۆم: ئه ی نهفسه کهم!! دهتبینم ماوهی سی ساله تو ریاکاریت و من پیت نازانم؟! ئیتر ئه و شوینه واز لی هینا که ههموو جاریک دهچوومه ئهوی و، له شوین گهلیکی جیا جیادا نوێزم دهکرد، بو ئهوهی شویتیک به منهوه نهناسریتهوه، یاخود شتانیکی لهو بابته زوو نهدهن.

له فوراسانهوه بو شام

حهسهنی کوری عهرهفه دهلیت: عهبدوللای کوری موبارهک (زنگنه) پی و تم: له ولاتی شام قهله میکم وهرگرت و بیرم چوو بیده مهوه به خاوه نه کهی.. کاتیک گه شتمهوه (مهرو)، سهیر ده کهم هیشتا قهله مه کهم پییه، ئیدی گه رامهوه بو شام و قهله مه کهم دایهوه به خاوه نه کهی...!!

(۱) (تهذیب حلیه الاولیاء: ج ۳/ ۲۹۰)

(۲) (مهرو: شاریکه له خوراسان)

(۳) (التصنیف الموضوعی لتاریخ بغداد/ ۷۱)

بېدەنگى بە.. لەوان وەلامى دەدەنەو

ئەبۇھورەيرە دەلىت: لە خزمەتى پىغەمبەردا (ﷺ) بووين، پياۋىك قسەى وت بە ئەبۇبەكر (رضي الله عنه) بەلام ئەبۇبەكر بېدەنگى ھەلبارد، پىغەمبەر (ﷺ) كارەكەى بە دل بوو و زەردەخەنەى بو ئەكرد..! بەلام كاتىك پياۋەكە درىژەى بە قسەوتنەكەى دا، ئەبۇبەكر خۆى نەگرت و ھەندى لە قسەكانى پى وتەو، ئىتر پىغەمبەر (ﷺ) تـوـرە بوو و ھەستار پۇشت، ئەبۇبەكر شىش شوىنى كەوت و عەرزى كرد: يا رسول الله (ﷺ) ئەو قسەى پىدەوتم و تەشريفت دانىشتبوو.. بەلام كاتىك ھەندى لە قسەكانىم پىوتەو، تـوـرە بوويت و ھەستابت؟!

پىغەمبەر (ﷺ) فەرمـوـوى: تـوـو فرىشتەبەكت لەگەلدا بوو، كە لە برى تـوـو وەلامى پياۋەكەى ئەدايەو، بەلام كاتىك ھەندى لە قسەكانىت پىوتەو.. شەيتان كەوتە نىوانتەنەو، بـوـو منىش نەبوو لەگەل شەيتان دانىشم، بـوـيە ھەستام.

مەرج بو فوا دامەنى

ئىسرائىلى كوپى يونس دەلىت: كاتىك عەمروى كوپى شورەحبىل خەرجىيەكەى وەردەگرت، دەستى دەكرد بە بەخشىنى، وەختىك دەگەشتەو مال، خاوخىزانەكەى پارەكەيان دەژمارد و دەيانبىنى پارەكە وەك خۆى ماۋەتەو و كەمى نەكردوو..!! عەمرو (رغم الله) بە برازاكانى دەوت: ئەى ناكرى ئىۋەش ئاۋەها بكەن؟ ئەوانىش دەيانوت: ئەگەر بمانزىبا پارەكە وەك خۆى دەمىنيتەو و كەم ناكات، ئـهـوا ئىمەش لىمان دەبەخشى.

عەمروىش دەيوت: مـن مەرج بـو پەرۋەردگارم دانانم.^۲

(۱) (حياة الصحابة: ج ۳/ ۱۴۰)

(۲) (سير اعلام النبلاء ۴/ ۱۳۵)

گوپرایه لی به.. بیدارت ده کاته وه

پیاویک وتی به ئیبراهیمی کوری نه دههم (رگه لایه): هه چهند ده کهم توانام نییه شهوانه ههستم بو شهونوژ، به لکو دهرمانی نههم دهردهم پی بلیت!!! ئیبراهیم پی وت: تو له پوژدا سه ریچی فه رمانه کانی خودا مه که، شهوانه خودا خوئی بیدارت ده کاته وه و له زه تی قیام و موناجات پیده به خشیت، چونکه بیداری شهوانه بو عیادهت.. له گه وه ترینی ریز و پایه به رزیه کانه، بی گومان که سی سه ریچی کاریش شایه نی نه وه ریزه نییه. وه هه سه نی به سری (رگه لایه) ده لیت: خه لکی به هوئی گونا هه وه توانای شهونوژیان نامیتیت، ده سا تو هه موو پوژیک.. ده مه و مه غریب بیریک له خو ت بکه وه، بزانه چ گونا هیکت کردووه، داوای لی خوشبوونی بو بکه له پهروه ردگار، بو نه وه ی شهونوژت به نسیب بکات.

با شهرمی داوا کردنت هه بیت

سامی کوری عه بدوللا خه ریکی ته واف کردن بوو به دهوری به یتا.. هیشامی کوری عه بدوله لیکي خه لیفه ی نه مه ویه کانیش هات، سامی بینو و پی وت: نه ی سام شتی کم لی بخوازه، چیت دهوی پیت نه به خشم...! سام (رگه لایه) وتی: شهرم ده کهم له مالی خوادا، داوا له غهیری خوا بکه م. دواتر کاتیک له مسجد الحرام هاته دهر، هیشام وتی: تو له مالی خوادا شهرمت کرد داوام لی بکهیت، ئیستا له دهره وه ی مزگه وتین، چیت نه وی.. لیم بخوازه تا بو تی مسو گهر بکه م؟ سام وتی: نه ی هیشام.. نه ته وی له کاروباری دنیا بیت لی بخوازم، یا خود له کاروباری نه و دنیا؟! هیشام وتی: به لکو له کاروباری نه م دنیا به، چونکه من هیچ ده سه لاتی نه و دنیا نییه. سام پی وت: ئینجا نه گهر من شهرم بکه م داوای دنیا بکه م له، الله.. که خاوه نیه تی، ئیت چو ن له تو ی داوا بکه م که خاوه نی نیت؟!^۱

(۱) (صفقات رابحة/ ۱۰۱ - ۱۰۲)

(۲) (أنیس المؤمنین/ ۱۰۶)

پیم فۆشبوو تهواوی بکهم

موحه ممه دی کوری ئەبی حاتەمی وه پاق دەلێت: موحه ممه دی کوری ئیسماعیلی بوخاری () داووت کرا بو باخی یه کێک له هاوه له کانی.. ئەو دەمه ی کاتی نوێژی نیوه پۆ هات، به جه ماعت نوێژی بو کردن، پاشان ههستا بو نوێژی سوننهت و زۆر له نوێژه کهیدا مایه وه، کاتیک له نوێژه که ی بوویه وه چمکی کراسه که ی بهرز کرده وه و وتی به یه کێک له ناماده بووان: بزانه چ شتی که له ژیر کراسه که مدا ئازارم ده دات؟! پیاوه که که سهیری کرد، ده بینیت زهرده واله یه که له شازده یا هه قده شوینه وه داویه تی به ئیمام بوخارییه وه و جه سته ی ئاوساوه.. وه شوینی پێوه دانی زهرده واله که به ئاشکرا به جه سته یه وه دیاره..!! پێیان وت: بوچی هه ر که یه که مجار زهرده واله که پێوه یدایت، سه لامت نه دایه وه.. هه تا هینده ئازارت نه دات؟! ئیمام بوخاری وتی: له سوره تیکدا بووم پیم خۆشبوو که تهواوی بکهم.

هاورێکانی باوکم

عه بدوللای کوری عومەر () له رێگه دا ده بیست بو مه که که.. پیاویکی ده شته کی ده بینیت، له گه ل کاروانه که ی خۆیدا سه ری ده خات و عه مامه که ی سه ری داده گریت و پێی ده به خشیست. هاوه له کانی پێی ده لێن: ئە ی ئین عومەر.. ئە وه پیاویکی ساده ی ده شته کییه، هه رچه ییه که پێبدایه رازی ده بوو، ئیتر بو عه مامه که ی خۆت پێدا؟! عه بدوللا ده لێت: ئاخه ئە وه هاورێی باوکم بوو.

جیئەکی سوودبەش

چۆن ئازاردان لە مەزھەبی ئەولادی رەسولدا (ﷺ) رێی دەبێتەو؟! !

هیشامی کۆری عوروو دەلێت: عەلی کۆری حوسەین (ﷺ) بەسەر وڵاخەکیەو دەچوو بۆ مەککە، دەرۆشت و دەهاتەو.. نە لە وڵاخەکی ئەدا و نە پیایدا ئەکێشا..!!

و- کاتێک عەلی دەرۆشت لە لای ئەسەلمی ئازادکراوی عومەری کۆری خەطاب دادەنیشیت، پێیان دەوت: واز لە ئەشرافی قورەیش دەهێنیت و، دەبێتە هاوێڵی بەندەییەکی بەنی عەدی و لە کێشێک دادەنیشیت؟! عەلی لەو ئەمیاندا دەیوت: پیاو لە جیئەکی دادەنیشیت، کە سوودمەند بێت لێ.

هەرۆهە عەبدوڵڵەحمەنی کۆری ئەردەک دەلێت: عەلی داخێلێ مژگەوت بوو.. تەنگی بە خۆی و خەڵکی هەلچنی، هەتا لە کۆر و کۆمەڵی زەیدی کۆری ئەسەلمدا داوێنیشیت، نافییی کۆری جوبەیر پێی وت: خوا لێت خۆش ببێت.. تۆ گەرۆی خەڵکیت و هەنگاو هەلەگەریت، هەتا لە کۆری ئەم کۆیلەدا داوێنیشیت؟! عەلی وتی: زانست لە هەر کۆییەکی و لە کێشێک بێت.. هەر لەوێ ئارەزوو دەکەیت و دەخوازیت و وەرەگێرت.

لەهلی تەقوا

تاوسی کۆری کەیسەن (رەزەئەد) دەلێت: ئەوێ ئەهلی تەقوا بێت و پاستییەکان بدرکێنیت.. باشترە لەوێ کە ئەهلی تەقوا یە و بێدەنگی هەلەبژێرت.

لیره.. شاری من نییه!!

"هەر کهسه و به جوړیک عه شقی موسته فا (صلی الله علیه و آله) ده یگریه نیت"

کاتیک وهیسی قهره نی (رغمه لیل) ده چیت بو چه ج کردن، ده پواته شاری مه دینه.. نه و ساته وه خته ی که له بهردهم دهر گای مزگه وته که ی فه خری عالهمدا (ص ۱۸۵) ده وه ستیت، پتی ده لین: نه وه گوړی پیغه مبه ره (ص ۱۸۵) به کسه ر وه یس بئ هوښ ده که ویته سهر زهوی..!! کاتیک دیته وه هوښ خو، ده لیت: لیره مبه نه ده ری!! چونکه شاری من، شاریک نییه که پیغه مبه ری تیدا له گوړ نرابیت..!!

وه نه بی عه لقه مه ی مه دینی ده گیریته وه و ده لیت: صه فوانی کوړی سوله یم (رغمه لیل) هیتنه دل وابسته ی مزگه وتی پیغه مبه ر (ص ۱۸۵) بو.. نه نه هاته دهر وه ههر کاتیک ده یویست بیته دهر ده ستی ده کرد به گریان و ده یگوت: ده ترسم جاریکی دیکه نه گه ریمه وه بو ی!!

هه روه ها ئین قه یم (رغمه لیل) له کتیبی (بدائع الفوائد) دا ده گیریته وه و ده لیت: پرسیار کرا له ئیمام ئین عه قیلی هه نه لی و پیمان وت: ئایا که عبه پیروتره یا خود حوجره ی شهر یفه که پیغه مبه ری (ص ۱۸۵) تیدا به؟! ئیمام ئین عه قیل (رغمه لیل) له وه لامدا وتی: نه گهر ته نها مه به ست دار و دیوار و بینای حوجره که یه، نه وا که عبه پیروتره له حوجره ی شهر یفه، به لام نه گهر مه به ست حوجره که یه و پیغه مبه ری تیدا بیت (ص ۱۸۵) نه وا نه خیر، سویند به خوا.. نه که عبه.. نه عه رش.. نه فریشته ی هه لگری عه رش.. نه جه ننه تی عه دن و.. نه هه موو که ونیش.. ناگه نه ئاست و پله و پایه ی نه و جه سته یه ی که له حوجره که دایه، چونکه نه و حوجره یه جه سته یه کی تیدا به، نه گهر بخریته تای ترازوویه که وه و هه موو که ونیش بخریته تاکه ی تری ترازوویه که وه، نه وا تای ترازووی نه و جه سته یه سه نگینتر و قورستر ده بیت.

(۱) (تهذیب حلیه الاولیاء: ج ۳/ ۱۸۵)

(۲) (صفة الصفوة/ ۳۵۰)

(۳) (له بهرنامه ی (سایه ی قورئان) ی د. عوسمان موحه ممد غه ربیه وه وه رگیراوه (خوا بیپاریزیت)).

ههوالی ههردوو دنیا

ئیمامی عهلی (علیه السلام) دهرواته گۆرستانیک و دهلّیت: ئەهی ئەهلی گۆرستان، ئەهی ئەهلی تهنیایی و ناره‌حه‌تی...!! له دواى ئیوه: ماله‌کانتان خه‌لکی تری تى رۆشت و سامانه‌کانتان دابه‌ش کرا و هاوسه‌ره‌کانتان شوویان کرده‌وه، ئەمه هه‌والی دنیا به له پاش ئیوه، ئەهی هه‌والی ئەو دنیا چۆنه؟! پاشان ئیمامی عه‌لی هه‌ر خۆی ده‌لّیت: سویند به‌و که‌سه‌ی نه‌فسی منی به ده‌سته.. ئەگه‌ر مو‌لّه‌تی قسه‌کردنیا‌ن هه‌بوایه، ئەوا ده‌یانگوت: به‌راستی باشت‌ترین تو‌یشوو.. ته‌قوايه.

دلی مه‌شغول کردووم

حاریسی کو‌ری نه‌به‌هان ده‌لّیت: له مه‌که‌که گه‌رامه‌وه.. کونده‌یه‌کی ئاوم به‌دیاری برد بۆ مالیکى کو‌ری دینار (رَکْمٌ لِّدَّ) ماوه‌یه‌ک دواى ئەوه، رۆژیک چووم و له مه‌جلیسه‌که‌یدا دانیشتم، مالیک پێی وتم: ئەهی حاریس.. وه‌ره کونده‌ی ئاوه‌که‌ت به‌وه، چونکه دلی مه‌شغول کردووم. وتم: ئەهی ئەبا یه‌حیا.. من بۆ ئەوه پێشکه‌شم کردیت، هه‌تا به‌کاری به‌ئینیت بۆ ده‌ست نوێژ گرتن و ئاو خواردنه‌وه. مالیک وتی: ئەهی حاریس.. من هه‌رچی دیمه‌ مزگه‌وت، شه‌یتان دێته‌ لام و پێم ده‌لّیت: ئەهی مالیک.. کونده‌ی ئاوه‌که‌ت دزراوه.. کونده‌ی ئاوه‌که‌ت دزراوه!! به‌راستی دلی مه‌شغول کردووم.

زالبوون به‌سه‌ر دوژمندا

ئیمامی عه‌لی (علیه السلام) ده‌لّیت: ئەگه‌ر زالبوویت به‌سه‌ر دوژمنه‌که‌تا، لیخو‌ش به‌به و لیخو‌ش بوونه‌که‌ت بکه‌ره سوپاسگوزاریه‌ک بۆ په‌روه‌ردگار، که‌ سه‌ری خستی به‌سه‌ر دوژمنه‌که‌تا.

مالی دنیا.. تویشووی ریواریک

ئهو له مه دینهی فه خری عاله مه وه (ﷺ) نه هاتوو بهو گه شت و سه یراتیك له ولاته جوان و دلر فینه کهی شام...!! ئه وه عومهری کوپی خه طابه (ﷺ) که هاتوو له نزیکه وه ژیان و گوزهرانی ئوممه ته کهی بینیت و ئاگاداری ئه حوالی کار به دهسته کانی بیت، ئه و پی پاش بوو، شه وه کهی سه ردانی ئه بو ده رداء بکات.. گه شته به رده م مال و له ده رگای دا.. بینی ده رگا والایه و.. مال تاریکه و خاموش.. هیچ رووناکیه کی تیدا نیه...!! ئه بو ده رداء ههستی به هاتنی عومهر کرد، ههستا پیشوازی لیکرد و له ژوو ره کهیدا دابنیشاند، ئیدی ده ستیان کرده وتووێژ و قسه و باس.. له ساتیکدا تاریکی بالی کیشا بوو به سه ریاندا، عومهر دهستی خشاندا بو سه رینه کهی ئه بو ده رداء، بوی ده رکهوت سه رینه کهی بریتیه له جلی سه ر پشتی ولأخیک...!! ئه مجار دهستی خشاندا بو جیگا کهی، له ورده چه و زیاتر، دهستی بهر هیچی تر نه کهوت...!! ئه مجار دهستی خشاندا بو لیفه کهی.. ئه ویش هینده ته نک بوو، له بهرامهر سه رمای دیمه شقدا هیچی پینه ده کرا...!! عومهر وتی: خودا ره حمت پیبکات. ئه ی هینده مان بو نه ناردیت ههتا حالی خوئی پش پاش بکهیت، ئه مه ئیستا چ حالیکه توئی تیدا بیت؟!!

ئه بو ده رداء (ﷺ) وتی: ئه ی عومهر.. ئه و فه رمووده یه ته له بیره که رسول الله (ﷺ) بوی باسکردین؟ عومهر وتی: کام فه رمووده؟ ئه بو ده رداء وتی: ئه ی خو شه ویست (ﷺ) نه یفه رموو: با مالی دنیای هه ر به کیکتان هینده ی توویشووی ریواریک بیت؟ عومهر وتی: به لی باشم له بیره. ئه بو ده رداء وتی: ئه ی پاش ئه وه ئیمه چیمان کرد ئه ی عومهر؟!!

ئیدی عومهر گریا و.. ئه بو ده رداء گریا.. گریانیان بو یه کدی سه نده وه، تا پۆشانی به یانیان لی هه لهات.

فرشته‌کان گویت لیده‌گرن!

شه و داهات.. خه لکی خه وتن، ته نیا عاشقه‌کان نه بیت!! دنیا نارام و بیده‌نگ.. نه‌ستیره‌کان له نامیزی ناسماندا، ورشه‌یان ده‌هات..
 ئوسه‌یدی کوری حوزهر (ﷺ) له فه‌زای نازادی پشت خانوو‌ه‌که‌یدا
 دانیش‌تبوو، یه‌حیای کوری له‌ولاتریه‌وه‌ نووستبوو.. نه‌سپه‌که‌شی که
 ناماده‌ی کرد بوو بۆ جهاد.. که‌میک له‌ دووری خۆیه‌وه‌ به‌ستبوویه‌وه،
 ئوسه‌ید ناره‌زووی کرد نه‌و که‌شه‌ جوانه‌ گول‌اوپرژین بکات به‌ خویندنی
 نایاتیک له‌ قورئانی پیروژ، ئیدی به‌ ده‌نگه‌ خو‌ش‌اواز و به‌ سۆزه‌که‌ی،
 ده‌ستی کرد به‌ خویندن:

﴿الْم * ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
 مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾^۱

واته: ئەم قورئانه هیچ گومانیکى تیدا نییه، پێنیشانده‌ره‌ بۆ پارێزکاران،
 ئەوانه‌ی که‌ بر‌وا ده‌هێنن به‌ شته‌ نادیار و په‌نه‌انه‌کان، وه‌ نوێژ ده‌که‌ن و له‌و
 پۆزیه‌ی که‌ پێمان داو‌ن ده‌به‌خشن له‌به‌ر خودا، وه‌ ئەوانه‌ی که‌ بر‌وا ده‌هێنن
 به‌و قورئانه‌ی که‌ بۆ تۆ نێردراوه‌ ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د، وه‌ به‌و کتێبانه‌ی که‌ بۆ
 نێردراوانی پێش تۆ نێردراونه‌ته‌ خواره‌وه‌، وه‌ بر‌وا‌ی ته‌واویان هه‌یه‌ به‌ پۆژی
 دوا‌ی.

ئوسه‌ید، بیستی و بینی.. نه‌سپه‌که‌ی ده‌حیلینیت و.. هێنده‌ ده‌جوولیت
 خه‌ریکه‌ په‌ته‌ی به‌ستنه‌وه‌که‌ی بپج‌رینیت!! بۆیه‌ ئوسه‌ید بیده‌نگ بوو.
 نه‌سپه‌که‌ش نارام و هێور بوویه‌وه، دووباره‌ ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌
 کرده‌وه:

﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۲

واته: ئەوانه‌ له‌سه‌ر رێی راستی له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌، وه‌ هه‌ر ئەوانن
 که‌ پ‌زگ‌ارن.^۴

(۱) (البقرة/ ۱ - ۴)

(۲) (پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان/ ۲)

(۳) (البقرة/ ۵)

(۴) (پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان/ ۲)

ئیدی دووباره ئەسپە کە گەران و جوولانتیکی بە ھیزتر و خیراتری لە جاری یە کەم کرد، بۆیە ئوسەید دووباره بێدەنگ بوو... ئەسپە کەش ئارام و ھێور بوویەوہ...!!

چەند جارێک ئەمە پرویدایەوہ، ئیدی ئوسەید لەوہ ترسا کۆرەکە ی ببیت بە ژێر ئەسپە کە یەوہ، بۆیە رۆشت خەبەری بکاتەوہ، لەم ساتەدا سەیرێکی ئاسمانی کرد.. پەلە ھەورێکی بینی وەک سەیانێکی کراوہ.. کە چاوان لەوہ قەشەنگتر و لەوہ گەشاوہتری نەدیوو...!! ئونە ی چراگەلێکی پێوہ ھەلواسرا بوو، ئاسۆ ی پر کرد بوو لە پروناکی و درەوشانەوہ.. دواتر وورده وورده بەرز دەبوویەوہ بۆ بلندایی ئاسمان و لە چاوانی ون بوو...!!

کە رۆژ بوویەوہ رۆشت بۆ خزمەتی خوشەویست (ﷺ) و ئەوہ ی پرویدا بوو بۆی گێرایەوہ، خوشەویست (ﷺ) پێی فەرموو: ئەوہ فریشتە بووہ گوێی لە خوێندنەکە ی تۆ گرتووہ ئە ی ئوسەید، وە ئەگەر بەردەوام بوویتایە لە خوێندنەکەت، ئەوا خەلکی بە ئاشکرا دەیانبینی.

ھاوسەفەری بەدھوو

رۆژێک عەبدوللای کۆری موبارەک (رەمەلانی) بوویە ھاوسەفەری کەسیکی بەدخوو، لە سەفەرە کە یاندا عەبدوللای زۆر موراغات و خزمەتی ھاوسەفەرکە ی دەکرد، کاتیکی لێک جیا بوونەوہ، عەبدوللای دەستی کرد بە گریان...!!

پێیان وت: بۆچی دەگریەیت؟!
وتی: بۆ ئەوہ دەگریەم کە من لە ھاوسەفەرە کەم جیا بوومەوہ، بەلام ئەو ھەر وەک خۆی.. لەگەڵ پەوشتە خراپەکانیدا مایەوہ و لێکتر جودا نەبوونەوہ.

(۱) (صور من حياة صحابة ۱۶۸-۱۶۹)

(۲) (رفقاء طریق/۴۷)

به سهر پشکودا ههنگاو دهئیت!

ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی^۱ (رَحْمَةُ اللهِ) پیاوئیکی دامه‌زراو و.. باوهر به‌هیز بوو، هه‌میشه سوور بوو له‌سهر هه‌ق وتن و ئاشکرا کردنی راستی، دنیای فانی فروشت بوو به دنیای باقی، دلسوزانه خوئی یه‌کلا کردبۆوه بو خوداپهرستی و بانگه‌واز بو دینه‌که‌ی، ئیدی له لای خه‌لک ریز و خوشه‌ویستی و پله‌یه‌کی بلندی هه‌بوو، وه‌ک پیاوئیکی نه‌فس پاک ده‌یانینی و.. ده‌یانزانی که نزا و پارانه‌وه‌کانی لای په‌روه‌ردگار گیران.

ئه‌سه‌وه‌دی عه‌نسی درۆزن.. که له یه‌مه‌ن بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رئیتی ده‌کرد، ویستی زه‌برئیکی توند له‌م پیاوه خوداپهرسته بووه‌شینئیت و.. ترس و بیم بخاته دلی نه‌یارانی خو‌یه‌وه، بۆیه‌فه‌رمانی دا له گۆره‌پانی‌کدا دارئیکی ئیجگار زۆر کو بکریته‌وه و.. گپی تیه‌ر بدرئیت، هه‌تا کلپه ده‌سه‌ئیت، وه خه‌لکی بانگه‌یششت کرد بو ته‌ماش‌ا کردنی زانا و خوداپهرستی یه‌مه‌ن ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی، که چۆن ته‌وبه ده‌کات و دان به پیغه‌مبه‌رئیتی ئه‌سه‌وه‌دی عه‌نسی دا ده‌ئیت.

ئاگر کلپه‌ی سه‌ند و.. خه‌لکی کو بوونه‌وه، دار و ده‌سته‌ی ئه‌سه‌وه‌د ئه‌و ناوه‌یان ته‌نی بوو، ئه‌سه‌وه‌دی درۆزن له سهر کورسیه‌کی گه‌وره، که له دووره‌وه‌وه‌ پروو به پرووی ئاگره‌که بۆی دانرا بوو، دانیششت و ئه‌بوموسلیمان هی‌نایه به‌رده‌می.

ئه‌سه‌وه‌دی درۆزن پئی وت: شایه‌تی ده‌ده‌ی که موحه‌ممهد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رسول الله یه؟ وتی: به‌لئ.. شایه‌تی ده‌ده‌م که رسول الله یه و کو‌تا پیغه‌مبه‌ری خودایه.

ئه‌سه‌وه‌د وتی: ئه‌ی شایه‌تی ده‌ده‌ی که من پیغه‌مبه‌ری خودام؟ وتی: ئه‌وه‌ی که تو ده‌یلت من ناییستم.

به‌رده‌وام ئه‌م پرسیارانه‌ی لیده‌کرد و ئه‌ویش به هه‌مانشی‌تیه وه‌لامی ده‌دایه‌وه، تا ئه‌سه‌وه‌د وتی: که‌واته فری‌ت ئه‌ده‌مه ناو ئه‌و ئاگره‌وه!! وتی: ئه‌گه‌ر وا بکه‌یت.. من به‌م ئاگره‌ی که به‌دار خوش‌ت کردووه، خۆم ده‌پاریزم له‌و ئاگره‌ی که خوای گه‌وره به‌مرو‌ف و به‌رد خوشی کردووه.

ئیدی توپه‌بوونی دوژمنی خودا.. که‌شته ئه‌وه‌ی که ده‌ست و قاچی ئه‌بو موسلیم به‌هست و له دووره‌وه‌وه فری‌ت بدنه‌ناو ئاگره‌گه‌وره‌که‌وه، به‌لام ئه‌و کاتیک له‌نیوان ئه‌رز و ئاسمان دا بوو، ته‌نها یادی خودای ده‌کرد و

(۱) (أبومسلم الخولانی: (صور من حياة التابعین/ ۳۵۴، صفة الصفة/ ۸۰۷))

دهیگوت:

حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نَعَمَ الْوَكِيلُ.. حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نَعَمَ الْوَكِيلُ
دلی باوه‌پداران خه‌ریک بوو دهر ده‌هات..!! چاوه‌پریان کرد.. تا کهم کهم
ناگره که دامرکایه‌وه.. دیتیان نه‌بو موسلیم کوته‌کانی ده‌ست و قاجی
سوتاون و.. به‌لام پۆشاکه‌کانی نه‌سووتاهه..!! به پیتی په‌تی و به
زه‌رده‌خه‌نه‌وه به سهر پشکو‌دا هه‌نگاو ده‌نیت..!! ئیدی درۆزنه‌که له ترسی
موسولمان بوونی خه‌لکی، په‌نای برد بو تۆقاندن و هه‌په‌شه کردن.

یه‌کیک له داروده‌سته‌کانی وتی: باش‌تره ئه‌م پیاوه دوور خه‌یته‌وه لی‌ره و
خۆت له شه‌پری قوتار بکه‌یت. به‌و جو‌ره فه‌رمانی دوور خسته‌وه‌ی دهرکرد
و نه‌بو موسلیم به‌خۆشییه‌وه به‌ره‌و مه‌دینه که‌وته ری.. به ئومیدی
دیداری ئه‌و رسول الله یه‌ی (ﷺ) که به‌ر له‌وه‌ی به‌خزمه‌تی بگات.. باوه‌پری
پن هینابوو، به‌ر له‌وه‌ی بی‌ینیت.. عاشقی بوو بوو !!

به‌لام کاتیک گه‌شته ده‌ورو به‌ری مه‌دینه.. به‌ر له‌وه‌ی چاوانی گه‌ش بیت به
دیداری و.. رۆحی شاد بیت به‌هاوه‌لیتی ئه‌و نازداره (ﷺ) هه‌والی
جه‌رگبری مه‌رگی پی‌غه‌مبه‌ری پی‌گه‌شت و غه‌میکي ئیجگار قوولی خسته نیو
دل‌یه‌وه..!!! ئه‌بو موسلیم گه‌شته مزگه‌وت، ده‌ست‌نوێژی شووشه‌ت و.. له
په‌وزه‌ی شه‌ریفه‌دا، دوو رکات نوێژی ئه‌دا کرد و.. ویردی ده‌خویند و
ده‌یگوت: انا لله و انا الیه راجعون.. اُستغفر الله العظیم..

عومه‌ری کو‌پری خه‌طاب (ﷺ) لیتی نزیک بوویه‌وه و پیتی وت: تۆ له‌چ
شاریکه‌وه هاتوویت؟ وتی: له‌یه‌مه‌نه‌وه هاتووم.. عومه‌ر وتی: هه‌والی
ئه‌و هاوه‌له‌مان ده‌زانیت، که ئه‌سوه‌دی عه‌نسی فری‌دایه‌ ناو ئاگره‌وه و
خودای گه‌وره‌ پرزگاری کرد؟ وتی: ئه‌و باشه سوپاس بو خودا. عومه‌ر وتی:
سویندت ده‌ده‌م به‌ خودا، تۆ ئه‌بو موسلیم نیت؟ وتی: به‌لێ. ئیدی
عومه‌ر گریا و.. نیو چاوانی ماچ کرد و وتی: ئایا ده‌زانیت ئه‌و دوژمنه‌ی
خودا چی به‌سه‌ر هاتوو؟ وتی: له‌ وه‌ته‌ی له‌یه‌مه‌ن دهرچووم، هه‌والی
نازانم. عومه‌ر وتی: خوای گه‌وره به‌ ده‌ستی چه‌ند باوه‌پداریک ئه‌سوه‌دی
کوشت و مو‌لکه‌که‌ی له‌ناو برد و خه‌لکه‌که‌ی گه‌رانده‌وه بو ئیسلام. ئه‌بو
موسلیم وتی: سوپاس بو ئه‌و خودایه‌ی.. که نه‌یمراندم تا کوشتنی ئه‌و
زالمه‌م بیست و خه‌لکه‌که‌ش جاریکی دی گه‌رانده‌وه بو ئیسلام. عومه‌ریش
وتی: منیش سوپاسی ئه‌و خودایه‌ ده‌که‌م که له‌ ئوممه‌تی موحه‌ممه‌د (ﷺ)
که‌سیکی پیشاندام، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر هات.. که به‌سه‌ر ئیبراهیمی خه‌لیل
دا هات (ﷺ).

نابن له مندا بوونی نه بیت

ئەبی یوسف دەلیت: له خزمەت ئەبوحەنیفەدا بووم، پێکەوه
دەرۆشتین، گویم لێ بوو پیاویک بە یەکیکی تری دەگوت: ئەوه
ئەبوحەنیفە. شەوانە ناخەوێت و خواپەرستی دەکات!!
ئەبوحەنیفە (رەزەلە) وتوێژەکە یەسیست و، وتی: وەڵاهی نابن
خیریەک دەربارەم بوتریت و له مندا بوونی نه بیت! ئیدی ئەبوحەنیفە
شەوهکانی به نوێژ و پارانەوه و ملکهچی بو پەرورەردگار زیندوو ئەکردهوه.
وه خیزانەکە ی ئەبوحەنیفە دەلیت: له وه ته ی بوومه ته هاوسه ری،
شەوانە له جیگا کهیدا پانه کشاوه بو نووستن...!! خەوی هاوینانی له
نیوان نیوه‌پو و عەسردا بوو.. زستانانیش له مزگەوتە کهیدا، سەرەتای
شەوه‌کە ی دەخەوت.

بو قازانبیش بیت؟!

بەکری کوری مونیر دەلیت: باریک شتومەك هاتبوو بو موحەممەدی
کوری ئیسماعیلی بوخاری (رەزەلە) که ئەحمەدی کوری بۆی پەوانە کرد
بوو.
ئێواره‌کە ی هەندیک بازارگان هاتن بو لای، ویستیان کەلوپەله‌کە ی بکرن
به پینج هەزار درهه‌می قازانج، ئیمامی بوخاری پیتی وتن: جاری ئەمشه‌و
برۆن و.. چاوه‌پێ بکه‌ن.
بو به‌یانیه‌کە ی کۆمه‌لێک بازارگانی تر هاتنه لای و داوای
کەلوپەله‌کە یان لێ کرد به ده هەزار درهه‌می قازانج، به‌لام ئیمام بوخاری
پیتی نه‌دان و وتی: من دوینی نیه‌تم هینا کەلوپەله‌که‌م بده‌م به‌ وانە ی که
یه‌که‌مجار به پینج هەزاری قازانج داوایان کرد!!
ئیدی فروشتی به کۆمه‌له‌ بازارگانه‌کە ی یه‌که‌م و وتی: پیم خوش نیه‌
پینجه‌وانه‌ ی نیه‌ته‌که‌م بجولیمه‌وه!!^۱

(۱) مناقب الامام ابی حنیفة (۲۱)

(۲) الامام البخاری أستاذ الاستاذین: (۶۸)

ماسییه کی تازه

عومهری فاروق (ص ۲۲۵) ناره زووی چووه سهر ماسییه کی تازه،
خزمه تکاره کی و شتریکی ناماده کرد و دوو شهو.. پئی بری، هه تا
ماسییه کی تازه ی بۆ کری و دوو شهوی تریش پئی بری هه تا گه پرایه وه..
و شتره که هینده ماندوو بوو بوو ناره قه ی ده کرد.
خزمه تکاره که بردی هه تا به ناو فینکی بکاته وه.. عومهر ته ماشایه کی
کرد و وتی: به هوی ناره زوویه کی عومهر وه، نه زیه تی ناژه لیکت دا،
وه لاهی.. عومهر تامی نه و ماسییه ناکات.^۱

دوو هاوړی و.. دوو رکات!

عه بدولای کوری موباره ک (رکعتی) ده لیت: نه گهر دوو کهس له پښتیا کدا
بوونه هاوړی و یه کیکیان ویستی دوو رکات نوښت بکات، به لām له بهر
هاوړیکه ی وازی لږ هیتا نه وه ده بیته پیا، به لām نه گهر له بهر هاوړیکه ی
دوو رکاته که ی نه دا کرد نه و کاته ده بیته شیرک (په نا ده گرین به خوا)،
که واته: نه له بهر خاتری کهس وازی لږ بهینه.. نه له بهر خاتری کهس
نه دای بکه.^۲

کلیلی یادی فوا

ئین مه سعود (ص ۲۲۵) ده لیت: که سائیک هه ن کلیلی یادی خودان،
هه رکاتیک ده بینرین، یادی الله جبرکات ده کریت.^۳

(۱) (موسوعة الأحزان ج ۱/۲۸۱)

(۲) (حياة السلف/۲۳۲)

(۳) (حياة السلف/۲۲۴)

دههۆل و زورنا

فوزهیلی کوری عه یاز (ﷺ) ده لیت: نه گهر دنیا م بویت.. نه وا پیم خوشه به دههۆل و زورناوه دهستم بکه ویت، نه وهك به هوی خواپهرستی و پیاوچا کیمه وه.^۱

پی بکه م له گهل لیوه؟!

شه قیقی به لخی ده لیت: وتیان به عه بدوللای کوری موبارهك: تو كه له نوێژ بوو ویته وه، بوچی نایه ییت له گهل یتمه دابنیشیت؟! عه بدوللا (ﷺ) وتی: ده چمه وه له خزمهت هاوه لان و شوینكه وتوووان داده نیشم، ته ماشای کتیبه کان و.. به سه رهات و.. پاشماوه و ئاسه واره کانیا ن ده که م، ئیت چ بکه م له لای ئیوه؟! ! ئیوه خه ریکن غه یبه تی خه لکی ده که ن.^۲

نه وهك دیناره که ی من نه بییت!

بیشری کوری حاریس ده لیت: پوژیک که همسی کوری حه سه ن (ﷺ) دیناریکی پیوو، روشته ده ری، له رتگه دا دیناره که ی لی کهوت، گه را به دوایدا و دوزیه وه، به لام هه لی نه گرته وه و وتی: ته ترسم نه مه دیناره که ی من نه بییت.^۳

(۱) (حیة السلف/۲۳۰)

(۲) (سیر اعلام النبلاء ۳۹۸/۸)

(۳) (صفة الصفوة/۶۶۴)

به شکردنی فۆشه ویستی

کچه که ی فوزه یلی کوری عیاز (ﷺ) نه خوش بوو.. فوزه یل پۆشته ژوروی بۆ لای، کچه که ی پی ویت: ئە ی بابە گیان تۆ منت خوش دەوئیت؟! فوزه یل وتی: بئ گومان تۆم خوش دەوئیت.. کچم. کچه که ی وتی: لا إله إلا الله...!! وه لّاهمی گومانم وا نه بوو پیت بابە گیان، گومانم وا نه بوو که له گەل خوادا که سیکی ترت خوش بووئیت، خوشه ویستییه که ت با ته نها و ته نها بۆ الله ﷻ.. بیت و، خودا له خوشه ویستییه که تدا با ته نیا و تاک بیت، خوشه ویستییه که ی منیش با له پتی ئەو سۆز و میهره بانییه وه بیت، که خودا ئە یخاته دلی باوکه وه بۆ پۆله که ی، نه ک به شکردنی خوشه ویستییه که ت بیت له نیتوان الله ﷻ و که سانی تردا.

ئین قه یم (ﷺ) ده لیت: خودا مافیکی هه یه له خوشه ویستیدا، که نابیت هه ی که س هاوبه شی بیت، وه خراپترین تاوانیش ئە وه یه که ئەو خوشه ویستییه له شوینی خۆیدا دانه نیت و، هاوبه ش بۆ خودا دابنیت له وه خوشه ویستییه دا.

فۆشه ویستی به قسه ی بریقهدار نییه

حه سه نی به سری (ﷺ) ده لیت: کاتیک پیغه مبه ری ئازیزمان (ﷺ) ده فهرموئیت: (المرء مع من أحب) هه رکه س له گەل خوشه ویستانی خۆی حه شر ده کری.

به وه تووشی غورور نه بیت و بلیت: من پیغه مبه ر و چاکانم خوشه ویست و سبه ی له خزمه ت ئە واندا ده بم! چونکه جووله که و گاوه کان پیغه مبه ره کانی خۆیانیاں خوشه ویست و سوننه ته کانیان په یره و ناکه ن، ئە گه ر سوننه تی ئەو که سانه ت په یره و کرد که خوشت ئەوین.. ئە وکاته له گەل ئە واندا حه شر ده کریت، چونکه خوشه ویستی ته نها قسه ی بریقهدار نییه.

کاترمیریک بیرہ دوکانہ کھم

فوزہ یلی کوری موحمہ مہدی رەقاشی دەلێت: رۆژیک مەعروفی کەرخیم
بینی (رەمەلانی) دەگریا، وتم: بۆچی دەگریەیت؟!
وتی: باریان جییان هیشتین و، خەلکی باوەشیان کردۆتەو بۆ دنیا و،
چروکی بۆتە خوویان، دلێان رەق بوو و.. رۆژی پەسلانیان بـیر
چۆتەو. پاشان هەستا و پیکەو پۆشتین بۆ دوکانی (ئارد فروشی)
براکە، سەلامی کرد و دانیشـت.. براکە یـتی وت: سەعاتیک لێرە
دابـنیشـه و ئاگات لە دوکانە کە بیت، مـن کاریکـم هەیه، دەرۆم و دیمەو.
مەعروف وتی: بە مەرجیک دادەنیشـم، دەست نەنیم بە رووی
سوآلکەرانەو. براکە یـازی بوو و رۆشت بە دەم کارەکە یەو، مەعروف
تەماشای کرد.. بیۆژنان و مندالان و کەم توانایان دانیشـتوون، ئیتر
دەستی کرد بە دابەشکردنی ئارد بە سەریاندا، هەتا دوکانە کە ی پاک
کردهو! کاتیک براکە ی هاتەو و دوکانی چۆلی بینی.. هاواری کرد و، وتی:
هەژارت خستم..!!

ئیدی مەعروفیش هەستا و گەرایەو بۆ مزگەوتە کە ی، برا
دوکاندارە کە شی سندوقی پارە کە ی والا کرد و بینی پـرە لە درەم..!!
دواتر رۆشتە لای مەعروف و یـتی وت: بەیانیش سەعاتیک بـیرە
دوکانە کە م. ئەویش وتی: شتی ئاوەها بە تەجروبه روو نادات.
پاشان مەعروف وتی: پاک ی و بـیگەردی بۆ خودانی هەموو شتەکان،
دەبەخشـیت بەو ی کە خۆی دەیهوێ.. وە ئەگەر داوای هەموو دنیای لـی
بکەین، لێمان ناگریـتەو، بەلام ئیمە داوامان لیکرد بمان پارـیزیت لە دنیا..
ئەویش پاراستینی.^۱

سەبارەت بە شۆرشەکان

ئیمامی غەزالی (رەمەلانی) دەلێت: شۆرشەکان.. بـیرمەندەکان دروستی
دەکەن، فیداکاران هەلیدەگیرسـین، چلکاوخۆر و کاسەلێسەکانیش دەیدزن.

(۱) (مناقب معروف الکرخي/ ۱۵۱-۱۵۲)

گهوره نهکردنی موسیبه تهمکان

ئیمامی عهلی (علیه السلام) ده لیت: ههر کەس هیئەدە بای موسیبه ته بچووکه کان بکات.. ههتا گهوره ده بن له بهر چاوی، خوای گهوره موسیبه تی گهوره تری تووش ده کات.

کیویک له لارام گرتن!

عوروهی کوری زوبهیر (عنه) قاچی تووشی شیرپه نجه بوو بوو!!
پزیشکه کان پێیان وت: چارت نییه ته نیا برینه وهی قاچت نه بیت ئەهی عوروه!
ئەویش خۆی ته سلیمی قهزای خوا و.. کاری پزیشکه کان کرد، ئەو کاتهی
بردیانه ژووری نه شته رگه ری بۆ برینه وهی قاچی.. پزیشکه کان وتیان:
ئەهی عوروه.. سرکه ریک بخۆ ههتا ههست به ئازاری برینه وه که
نه کهیت. عوروه وتی: په نا ده گرم به خوا له وهی که شتیک بخۆم،
بیهۆشم بکات له یادی پهروه رداگار.

پزیشکه کان وتیان: دهی چۆن به رگه ی قاچ برینه وه کهت ده گریت؟!
عوروه وتی: من نوێژ داده به ستم.. دواي ته کبیره تول ئیحم و رکوع و
سجود، ئەو کاتهی که داده نیشم بۆ خویندنی ته حیات، ئیوه ئیشی
خۆتان ئەنجام بدن، چونکه لهو ساتانه دا بیر له دنیا ناکه مه وه، ته نیا
له گه ل خوای خۆمدا ده بم و ههست به ئازار ناکه م..!!

عوروه دهستی کرد به نوێژه کهی، کاتیک دانیشت بۆ خویندنی ته حیات..
هه مان له حزه پزیشکه کان قاچیان برپیه وه! عوروه سه لامی دایه وه،
خوین له قاچی ده رۆشت..!! هه لیان گرت و بردیانه وه بۆ مال، میوان له
دهوری دانیشتبوو و قاچه جیا بۆ وه کهی له به رده میدا دانرا بوو، عوروه
دوو کوری هه بوو، بانگی کرد له کوره گه وه کهی، به لام وه لامی نه بوو..!!
ئیدی عوروه وتی: انا لله وانا الیه راجعون.. برۆن بزانی چی بووه وا دهنگی
نه بوو؟! چونکه ئەمه یه کهم جاره بانگی بکه م و وه لام نه داده وه..!!

دانیشتوو و رۆشتن به دم کوره که یه وه، ده بین.. له سه ربان که وتۆته
خواره وه و گیانی سپاردوو! هاتنه وه ژووری و پێیان وت: ئەهی عوروه خوای
گه وه پاداشتی خیرت بداته وه، کوره گه وه کهت مردوو!

لهو ساته وه خته سه خته دا، عوروه قاچه براوه کهی گرت به دهستی وه و،

وتی: ئەهی پەرورەدگارم.. دوو قاچت پی بەخشیم، یەکیکیانت بردەووە و ئەویتریانت بوو هیشتەمەووە، سوپاسی ئەوویانت دەکەم کە بردتەووە و شوکری ئەوویانتەم کە بوو هیشتوووەتەووە، وە دوو کورت پی بەخشیم، گەورەکیانت بردەووە و بچووەکەت بوو جێ هیشتەم، سوپاسی ئەوویانت دەکەم کە بردتەووە و شوکرانە بژیری ئەوویانتەم کە بوو جێ هیشتوووم.

دواتر قاچەکەیی کفن کرد و وتی: ئەهی قاچەکەم.. سوپاس بوو خودا نەم بردوووی بوو شوینیک کە خودا تۆرە بکات.

دیوانی ئەمیرەکان

جەغفەری کۆری بورقان دەلێت: ئەمیری بەسەر.. کەسیکی ناردە لای عامری کۆری عەبد قەیس و لێی پرسی: ئەووە چشتیکە کە وات لێ دەکات.. نایەیتە دیوانی ئەمیرەکان؟! عامر (رەمەلە) وتی: ئێووە لە بەردەگاتاندا موحتاجان و نەداران وەستاون.. بانگیان بکەن و پێداویستیەکانیان جێبەجێ بکەن.. ئێر واز لەو کەسانە بهێنن کە پێویستیان پێتان نییە..!!^۱

بەرەکەت لە شتی باشدا

ئەبوی سەختیانی دەلێت: خورمایەکی خراپم کۆری..! عەبدوللای کۆری زەیدی جرمی (رەمەلە) بینیمی و پێی وتم: وەمزانی بە هاوێڵیتمان سوودمەند بوویت، ئەهی نەتزانێووە خوای گەورە.. لە هەموو شتیکی خراپدا بەرەکەتی هەلگرتوووە؟!^۲

(۱) (أنیس المؤمنین/ ۶۸ - ۶۹)

(۲) (سیر اعلام النبلاء ۱/ ۱۸۴)

(۳) (روضة الزاهدین/ ۷۳)

فواز یاره فهوتوو هکان!!

ئیمامی شافعی (رحمہ اللہ) دەلێت: چشتیکم نه دیوه وهك دۆزهخ..
ئهوهی لێی هه لدێت خه وتبێت!! وه نه مدیوه وهك به هه شتیش ئه وهی
داوای ده کات خه وتبێت!!

پێگایهك بوو پێی گه شتم به فودا

نه عیمی کوری موحرزی کوری ئه بو هورهیره، له ئه بو هورهیره ی باپیریوه
ده گیرێته وه و ده لێت: ئه بو هورهیره (رحمہ اللہ) په تیکی باریکی هه بوو که هه زار
گری لێ درا بوو.. شه وانه نه ده خهوت هه تا ته سبیحاتی پێ نه کردایه.^۱
ههروه ها عامری کوری شو عیب ده لێت: هه سه نهی به سهری
مامۆستامم بین، ته سبیحیک به دهسته وه بوو، پرسیارم ده رباره ی کرد،
هه سه ن (رحمہ اللہ) پێی وتم: ئه ی کوره کهم.. ئه وه شتیک بوو
سه ره تا کان به کارمان هینا، ئیمهش له و که سانه نین که له کو تاییه کاندایه
وازی لێ بهین، وه من پێم خو شه به دل و، به ده ست و، به زوبانم..
یادی الله عز وجل بکه م.

ههروه ها ته سبیحیک به ده ست جونهیدی به غدادیه وه بینرا، به
سه رسورمانیکه وه پێیان وت: تو ئه و ریز و که سی تییه ت هه یه و ده بین
ته سبیح ده گریه به ده سته وه؟! !
جونهید (رحمہ اللہ) وتی: ئه وه پێگایهك بوو، پێی گه شتم به خودا.. لێی
جودا نا مه وه!!^۲

(۱) (صفة الصفوة/ ۲۵۰)

(۲) (روضة الحبور ۱۱۸- ۱۱۹)

دیارییه کانیشت فۆشه ویستن

ئیمامی عەلی (علیه السلام) کراسیکی دەبیت کە زۆر جارەن دەپۆشیت، تا پیتی دەلبن: هۆی چیه کە ئەوەندە ئەم کراسە دەپۆشیت؟! ئیمامی عەلی دەلێت: ئەوە هاوڕیتی خۆشه ویست و هەلبژاردەم.. عومەری کۆری خەطاب پیتی بەخشیم، بۆیە هێندە حەزم لێیە کە بیپۆشم.

مانگرتن لە گۆی گرتن!

پۆشاکیکی زۆر هات بۆ عومەری کۆری خەطاب (علیه السلام) هەموو پۆشاکە کە دابەشکرد و هەر پیاویک پۆشاکیکی بەرکەوت، پاشان عومەر سەر کەوتە سەر مینبەر و کراسیکی لەبەردابوو (کراسیکی لە دوو پۆشاک پیکهاتبوو) وتی: ئەی خەلکینە، ئایا گۆی دەگرن؟ سەلمانی فارسی وتی: نەخێر. گۆی ناگرین!! عومەر وتی: بۆچی ئەی ئەبا عەبدوڵلا!!

سەلمان وتی: هەر کەسە و پۆشاکیک بە سەردا دابەش کردووین، بەلام خۆت کراسیکت لەبەردایە؟ واتە دوو پۆشاکت بێردوو.

عومەر وتی بە سەلمان: پەلە مەکە ئەی ئەبا عەبدوڵلا، پاشان بانگی کرد: ئەی عەبدوڵلا، بەلام کەس وەلامی نەدایەو، ئەمجار وتی: ئەی عەبدوڵلا کۆری عومەر. عەبدوڵلا کۆری عومەر وتی: سەرم لە پێتە.. ئەی ئەمیری باوەرداران. عومەر وتی: سویندت دەدەم بە خودا.. ئەم پۆشاکە خۆمم پێ داپۆشیو، پۆشاکە کە تۆ نییە؟ عەبدوڵلا وتی: بەلێ سویندت بە خودا پۆشاکە کە منە.

(عومەر بەلا بەرز و کەلەگەت بوو.. تەنیا پۆشاکیک بەشی نەکردوو، بۆیە عەبدوڵلا کۆری پۆشاکە کە خۆی پێدەدات، هەتا بە هەردووکیانەو کراسیکیان لێ دەربیت بۆ ئەمیری باوەرداران).

دوای ئەو ڕوون بوونەو یە سەلمان، وتی بە ئەمیری ئیمانداران: دەی قسە بکە.. ئیستا گۆیت لێ دەگرین.^۱

دلی تهنګ و.. دیداری چاکان

جه عفهری کوری سوله یمان ده لیت: هه رکاتیک هه ستم به قه سوته و دلره ق بوونی خوّم ده کرد، بو ئه وهی دلم نهرم بیته وه.. ده پوشتم سهیری روخساری موحه ممه دی کوری واسیعم ده کرد، هه ده تگوت کوپ مردوویکی جه رگ سوتاوه..!

ههروه ها عه بدوللای کوری موباره ک ده لیت: کاتیک سهیری فوزه یلی کوری عه یازم ده کرد، دلته نگیم نوئی ده بوویه وه و.. رقم له نه فسی خوّم هه لده ستا، دواتر عه بدوللا له قسانه یدا دهستی ده کرد به گریان..! ههروه ها بیشری کوری حاریس ده لیت: ئیستا یادی مو عافی کوری عیمران ده که مه وه و.. یادی دیتنی روخساری ده که مه وه، ئیدی بو خوّم سودمه ند ده بم بهم یاد کردنه وه یه م.

چاکان ئاوه هان، ئه گهر له خزمه تیاندا بیت و سهیری روخساری پر له نوریان بکه یت، به ره که ت وهرده گریت، وه ئه گهر لیانه وه دوور بوویت یادیان بکه وه، سودمه ند ئه بیت به یاد کردنه وه یان.. هه بویه سوفیانی کوری عویه نه ده لیت: کاتیک یادی ئه ولیاکانی خوا ده کریته وه، به ره که ت و ره حمه تی خوا نازل ده بیت.^۲

فه می کریچی

موحه ممه دی کوری سیرین (رَهِمَةُ اللهِ) چه ند خانوویه کی هه بوو بو کری، ته نها به ئه هلی زیمه ی ددها، پییان وت: بوچی خه لکی موسولمانیش ناکه یته کریچی خوّت؟! وتی: چونکه هه موو سهیری مانگیك.. ترس و خه میك ده چیته دلی کریچییه وه، منیش نامه ویت ترس بخه مه دلی هیج موسولمانیکه وه.^۲

(۱) (حرمة أهل العلم: ۱۴۳)

(۲) (تهذيب حلیه الأولیاء ج ۲/۴۳۴)

(۳) (رفقاء طریق/ ۵۷)

تہنہا یہک تہسبیحات!

عہ بدولواحیدی کوری زہید دہ لیت: حہ بیبی فارسی (زمرہ اللہ) له کاتی سہرہ مہرگیدا، ترس و.. دلہ راوکیہ کی سہخت پرووی تیکرد و.. به زوبانی فارسی وتی: ئەمەوێت سەفەرێک بەکەم، که تا ئیستا نەمکردووہ...!! دہمەوێت پڼگایەک بپریم، که تا ئیستا نەمپرێوہ...!! به نیازم بچمە خزمەت گەورە و خوشەویستەکەم، که هیشتا نەمدیوہ...!! ئەمەوێت برۆامە ترس و ناپرەحەتیانێک، که تا ئیستا وینەیانم نەدیوہ...!! به نیازم بچمە ژێر خاک و له ژێریدا بمینمەوہ، هەتا پوژی پەسلان.. پاشان له بەردەستی پەرورەدگاردرا رادەوہ سێندریم، ئەترسم پیم بلیت: ئەی حەبیب.. تەنہا یەک تەسبیحاتم بو بەینە، لەو تەسبیحاتە ی که له شەست سالی تەمەنتا بو منت کردووہ و شەیتان نەیتوانی بیت هیچ زەفەرێکت پڼ ببات. ئەو کاتە منی بەستەزمان چی بلیم؟! بیجگە لەوہی دەستەوسان بلیم: ئەی پەرورەدگارم.. ئەوہ تام بە قاچی گیر بە زنجیر و.. بە دەستی کوئکراومەوہ، هاتووہ خزمەتت...!!

عہ بدولواحید دہ لیت: حەبیب شەست سال، سەرقالی خواپەرستی بووہ و هیچ شتیکی دنیایی مەشغولی نەکردووہ.. کہ چی ئەوہ حالێهتی!! ئەی ئەبیت حالی ئیمە چۆن بیت؟! پەنا دەگرین بە خوا.

بەر بەرەکانی دینی

ئیمام جەعفەری صادق (علیه السلام) دہ لیت: هەرگیز توند مەبن له بەر بەرەکانی دیندا، چونکە دل دوور دەخاتەوہ له یادی خوا و.. دوور وویی بەرہەم دەهینیت.

پۆشتم و هاتمهوه.. من هه ر عومه رم

عومه ری کوری عه بدولعه زیز (رَکَمُ اللّٰهِ) شه وێك میوانیکی هات.. عومه ر مه شغولی نووسین بوو، چراکه ی خه ریک بوو ده کوژایه وه، میوانه که وتی: هه لده ستم به دهم چراکه وه هه تا نه هیلم بکوژیته وه. عومه ر وتی: نه وه له ره وشت به رزی پیاوان نییه.. که کار به میوانه که یان بکه ن. میوانه که وتی: ئی باشه.. با غولامه که ئاگادار بکه مه وه..! عومه ر وتی: نه وه تازه خه وی لی که وتوووه. ئیدی عومه ر خۆی هه ستا چراکه ی پر کرد له زه یت. میوانه که وتی: ئاخری خۆت هه ستایت کاره که ت نه نجامدا.. نه ی نه میری باوه رداران؟! عومه ر وتی: پۆشتم.. من عومه ر بووم و، هاتمه وه.. من هه ر عومه رم، هه یچ که مم نه کردوووه، چاکترینی خه لک که سێکه خۆی به گه وره نه زانیت له حوزوری په ره وردگارا.

تیر نابیت له فه و!!

عه بدوله حمانی کوری نه بی له یلا (رَکَمُ اللّٰهِ) نوێژه سوننه ته کانی له ماله وه ده کرد، کاتیک هه ستی بکر دایه که که سێک خه ریکه دیته ژوو ره وه بو لای، نوێژه که ی ده بپری و ده چوووه ناو جیگا که ی و خۆی ده کرد به نووستوو، ده یانگوت: نه مه تیر نابیت له نووستن، زۆربه ی کاته که ی خه وتوووه!! ئیدی نه یان ده زانی که به نه ینی نوێژه سوننه ته کانی ده کات.

شاردنه وی گریان له نوێژدا

نه عمه ش ده گیریته وه و ده لیت: حوزه یفه ی کوری یه مان (ﷺ) له نوێژدا بوو ده ستیکرد به گریان، کاتیک سه لامی دایه وه بینی پیاوێک له دوایه وه وه ستاوه، حوزه یفه پیتی وت: تکایه به که س مه لی که حوزه یفه له نوێژدا گریاوه.^۲

(۱) (احیاء علوم الدین ۳/۳۵۵)

(۲) (حیة السلف/۲۵۲)

چهوری پشتم لاکره که ی کوژانده وه!!

خه بابی کوپی ئهرهت.. رۆشته خزمه تی ئیمامی عومهر (عقلمند) عومهر
بردییه سهرووی مه جلیسه که یه وه و زۆر نزیکه کرده وه له خووی و پیتی وت:
که سیک له تو زیاتر شیاوی ئهم مه جلیسه نییه، بیجگه له بیلال!
پاشان داوای لی کرد ناره حه ترین ئهو ئازارانه ی بو بگێریته وه که له
دهستی بیباوه په کان تووشی هاتبوو، به لام خه باب شه رمی کرد وه لامی
عومهر بداته وه.. کاتیک عومهر مکوړ بوو له سه ره وه لام وه رگرتن، ئیدی
خه باب پۆشاکه که ی لادا و پشتی وه دیار خست.. دیتنی ئهو دیمه نه ی
پشتی خه باب، عومهری تووشی راچله کین کرد و، وتی: ئه وه چۆن روویدا
بۆم باس بکه؟!!!

خه باب وتی: بیباوه په کان ئاگرێکیان بو کردمه وه و.. وازیان لی هینا هه تا
پشکووی گه شی لی که وته وه.. پاشان جلویه رگیان له به رمدا نه هیشته و
رایانکی شام به سه ریدا...!! هه تا گوشتی پشتم که وته خواره وه و هیچ
شتیک پشکوکانی ره ش نه کرده وه، ئه وه چه وریه نه بیت که له
جه سته مه وه ده چکایه سه ری...!!

رێگای ده رچوون

دزیك ده چیته مالی رابیعه ی عه دهویه (رحمها الله) شتیک ده دزیت،
به لام کاتیک ده یه ویت بپروات، رێگای ده رچوون ون ده کات و ناتوانیت
بچیته ده ر!! هه ره که شته که داده نیت.. رێگاکه ده دوزیته وه!! سێ جار
ئهم کاره دووباره ده کاته وه، هه ره سێ جاره که ناتوانیت ده رگاکه
بدوزیته وه، هه تا به ناچاری واز له دزییه که ی ده هینیت و ده پروات.^۲

(۱) (صور من حياة الصحابة/ ۴۱۷)
(۲) (الجزء من جنس العمل: ج ۲/ ۴۸۴)

من بۇ فۇم دەگریم

پرسىار دەكەن لە ھەسەنى بەسرى و پىتى دەلەن: ھۆى چىيە ئىمە
ئاموژگارى خەلكى دەكەين و دەيانخەينە گریان، بەلام تۆ كە
ئاموژگارى خەلكى دەكەيت خۆت دەگریمیت؟! ھەسەن (رەمەللى) پىيان
دەلەت: شیوەن گىپر و جەرگ سوتاو وەك یەك نین!! ئیوہ شیوەن بە
خەلكى دەگىپن.. بەلام من جەرگم سووتاوہ و بۆ خۆم دەگریم.

لە ھىچ شتیکدا.. پىشت نادەمەوہ!

عومەرى كورى خەطاب دەلەت: پۆژىك رسول الله (ﷺ) فەرمانى پىكردىن
كە خىر و سەدەقە بكەين، منىش لەو كاتەدا پارەم ھەبوو، وتم: ئەگەر
برىار بىت پۆژىك پىشى ئەبوبەكر بەدەمەوہ، ئەوا ئەمىرۆ پىشى
ئەدەمەوہ. ئىدى پۆشتىم نىوہى پارەكەم ھىنا، رسول الله (ﷺ)
فەرمووى: چىت ھىشتۆتەوہ بۆ خانەوادەكەت؟ وتم: ھىندەى ئەوہى
كە بۆم ھىناوئىت. دواتر ئەبوبەكر ھات و ھەرچىيەكى ھەبوو
ھىناى!! رسول الله (ﷺ) فەرمووى: ئەى ئەبابەكر.. چىت
ھىشتۆتەوہ بۆ خانەوادەكەت؟ ئەبوبەكر وتى: خوا و..
پىغەمبەرەكەيم بۆ ھىشتوونەتەوہ. عومەر دەلەت: ئەو كاتە وتم:
ھەرگىز لە ھىچ شتیکدا پىشى ئەبوبەكر نادەمەوہ!!^۲

پۆلەكەى مزگەوت

پەبىعى كورى خوسەيم (رەمەللى) دەلەت: جریوہ جریوہ
پۆلەكەكانى مزگەوت، لە خۆشەويستى و سۆز و مېھرەبانىيەكانى
خىزانەكەم.. زياتر دلخۆشم دەكات.

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/۱۹۵)

(۲) (أبوبكر الصديق ۱۳۶)

من خراپترینم

مالیکی کوری دینار (زمرہٴ لائف) دہلّیت: وہ لّاهی ئه گہر کہ سیّک له دہرگای
مزگہ وندا بووہ ستیت و بلّیت: با خراپترین خہ لّک ہہ ستیتہ سہر
پّی، ئہوا یہ کسہر مالیکی کوری دینار ہہ لدہ ستیت.

سوالکھری زانست!

بہقی کوری مہ خلہدی ناسراو بہ ئہ بو عہ بدولرہ حمانی ئہ ندہ لوسی
قورتوبی (زمرہٴ لائف) تاسہی بینینی ئہ حمہدی کوری حہنہل دہکات و له
مہ ککہوہ دہ چیتہ بہ غداد.. بہ لّام له بہختی ئہو ہہ وائی قہ دہغہ بوونی
کۆر و کۆبوونہ وہ کانی ئہ حمہدی پیدہگات له لایہن دہ سہ لّاتہوہ...!! بۆیہ
غہمیکی زۆر دایدہ گریت...!!

پاشان پرساری مائی ئیمام ئہ حمہد دہکات و دہ بدوزیتہوہ و له
دہرگاکیان ئہ دات.. ئیمام ئہ حمہد دیتہ دہری، ئہ بو عہ بدولرہ حمان دہلّیت:
وتم: ئہی ئہ با عہ بدولّلا.. پیاویکی غہریب و دوور له مالم...!! وہ ئہمہ یہ کہمین
جارمہ دیمہ ئہم شارہ، من فیرخوازی فہرموودہ و سوننہ تم، وہ بۆ خزمہتی
تۆ نہ بیت بۆ هیچ شتیکي دیکہ نہ ہاتوومہ تہ بہ غداد...!! ئیمام ئہ حمہد
وتی: وہرہ پەنای کۆلہ ککہ با کس چاوی پیت نہ کەویت.

پاش گفتوگو یہ ک ئیمام ئہ حمہد بۆی دہر دہ کەویت، کہ ئہم پیاوہ غہریبہ
له ولّاتی ئہ ندہ لوسہوہ ریگی دووری بریوہ بۆ زانست و.. له مہ ککہوہ
ہاتوہ بۆ بہ غداد، بۆیہ پیتی خویش دہ بیت کہ پشت و پەنای بیت و
یارمہتی بدات.. بہ لّام ئیمام دہرس و دہوری لی قہ دہغہ کراوہ...!!

ئہ بو عہ بدولرہ حمان دہلّیت: وتم: من ئہمہ یہ کەم جارمہ دیمہ ئہم
شارہ و له لای خہ لّکی نہ ناسراوم، ئہ گہر ئیزنم بدہیت، پۆژانہ له شیوہی
دہرۆزہ کەریکدا.. دیمہ بہر دہرگاکیہت و سوال دہکەم (سوالی زانست...!!)
ئہو کاتہ ہەر له ہہمان شوینی ئیستاماندا، ئہ گہر تہنہا یہک
فہرموودہ شم بۆ بگتیریتہوہ.. ئہوہ کیفایہتہ بۆ من. ئیمام ئہ حمہد پیتی وتم:

(۱) (ہەر یەک له خەلیفە (المأمون، المعتصم، الواثق) پشتگیری ئہو بیرورابہ بوون کہ دہیوت:
قورئان مہ خلوقہ (نعوذ باللہ). بۆیہ نازاریکی زۆری ئیمام ئہ حمہد ئہ ددریت و زیندانی دہ کریت،
لہبەر ئہوہی کہ دہیفہرموو: قورئان کەلامی خواہ و مہ خلوق نیہ.)

به لئی نه وه بو تو بیت، به لام بهو مهرجه ی که خوټ له لای خه لک و نه هلی فهرمووده ناشکرا نه که یت. منیش وتم: نهو مهرجه ش بو تو. ئیدی پوژانه عه سایه کم ده گرت به ده ستمه وه و.. میزه ریکی پیسم ده به ست به سه رمه وه.. قه لهم و نه وراقه کانیشم ده خسته ناو قو لی کراسه که مه وه و.. ده هاتمه بهر ده رگاکه ی ئیمام و.. هاوارم ده کرد: خیریک، خوا په حمتان پی بکات!! خیریک.. له پی خوا دا نه ی چاکه کاران!! ئیتر ئیمام ده هات، ده بیردمه په ناوه و دوو یان سی فهرمووده یان زیاتری پیده وتم. ئیدی ههر بهو شیویه نه بو عه بدولپه حمان بهرده وام ده بیت، هه تا نهو خه لیفه ده مریت و که سیکی تر ده چیته شوینه که ی، که له سه ر مه زه بی نه هلی سوننه ده بیت، ئیمام نه حمه دیش ده رده که ویته وه و، له کو ره کانیدا نه م به سه ره اته ی نه بو عه بدولپه حمان ده گیریته وه و سه بر و ئارام گرته نه که ی بهرز ده نرخی نیټ.

لیوه به کی پیده که نن؟! !

ئین مه سعود (ﷺ) خه ریکی لی کردنه وه ی سیواک بوو له دار ی (الاراک)، قاچه کانی باریک و ناسک بوون.. ره شه با پو شاکه که ی بهری لادا و قاچه کانی ده رکه وتن، ئیدی نهو خه لکانه ی که بینیان پی پیکه نن!! رسول الله (ﷺ) فهرمووی: به چی پیده که نن!! وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا به باریکی قاچه کانی پیده که نن. رسول الله (ﷺ) فهرمووی: سو یند به وه ی که گیانی منی به ده سته.. نهو قاچانه له ته رازووی په روه ردگارد، قورس و سه نگیترن له کیوی ئو حود.

(۱) (خه لیفه (المتوکل: جعفر بن المعتصم) له سالی ۲۳۲ ک له دوا ی (الواثق) هوه هاتووه و له سه ر بیروای نه هلی سوننه بووه، که ده فهرموون: قورنان که لامی خوا به. ئیدی ئیمام نه حمه د و نه هلی سوننه لهو میحنه ته رزگاریان بووه.)
(۲) (سیر اعلام النبلاء ۲۹۲/۱۳ - ۲۹۴)
(۳) (صفة الصفوة ۱۴۵)

فوا هاوبه شی ناوِیت

رؤژیکیان عومهری کوری خه طاب (ﷺ) قامچییه ک ده دات له پیاوئیک...!!
پاشان پئی ده لیت: هه قی خو ت بکه وه. پیاوه که ده لیت: شتی وا ناکهم،
به لکو له بهر خوا و.. پاشان له بهر تو، واز له هه قی خو ت
ده هینم. عومهر ده لیت: نه خیر کاره که ت به باشی نه کرد...!! یان
ئه وه تا ته نها له بهر من وازی لی ده هینیت، ئه و کاته منیش پئی
ده زانم. یا خود ئه وه تا ته نها له بهر خوا وازی لی ده هینیت و خوا خو ی
پاداشتت ئه داته وه.

پیاوه که ده لیت: ده ی ئه وه منیش ته نها له بهر خوا وازم له هه قی خو ت
هینا. عومهریش ده لیت: به لی، ئیستا کاره که ت به باشی ئه نجامدا.

فاوه نی دریزترین ده ست!

عائیشه ی کچی ئه بوبه کر (ﷺ) ده لیت: رسول الله (ﷺ) فه رمووی
به هاوسه ره کانی: ئه و که سه تان که خواوه نی دریزترین ده سه ته.. ئه وه
یه که مین که ستانه که پاش مه رگم پیم ده گاته وه!
ئیدی له دوا ی مه رگی رسول الله (ﷺ) کاتیک کو ده بووینه وه،
ده ستمان دریز ده کرد بو ئه وه ی بزانی کمان ده ستی له هه مووان
دریز تره، به رده وام ئه و کاره مان ده کرد...! هه تا زهینه بی کچی جه حش
(ﷺ) که ئافره تیکی کورت بوو، وه دریزترینمان نه بوو، کوچی دوا یی
کرد...!! ئیدی ئه و کاته زانیم که پیغه مبه ر (ﷺ) مه به ستی له دریزترین
ده ست.. چاکه کردن و خیرخوازی بووه، چونکه زهینه ب ئافره تیکی
پیشه ساز بوو، به ده سه ته کانی خو ی کاری ده کرد و ده سه ته وه ته که ی
ده به خشییه وه به سه ره هه ژاراندا.

(۱) (احیاء علوم الدین ۲/۲۹۶)
(۲) (تهذیب حلیه الأولیاء: ج ۱/۲۷۶)

سئ پۆژ پشوو

ئەبو عوسمانی سەقەفی دەلێت: عومەری کوری عەبدولعەزیز غولامیکی ھەبوو، بە ئیستریک کاری دەکرد و پۆژانە درەھەمیکی بوو دەھینایەو.. پۆژیکیان درەھم و نیویکی بوو ھینایەو..! عومەر (رەمەللی) وتی: ئەمە چییە دەیینم بە دەستتەو؟! غولامەکە ی وتی: لە بازار خەرجم دەرھیناوە. عومەر وتی: نا.. وانییە، بەلکو تۆ ئیستەرەکت زیاد لە پتویست ماندوو کردوو، برۆ سئ پۆژ پشووی پێ بدە...!

ھەلۆھەلۆ شاندنەوێ مامەلەیک

ئەبو عەبدولرەحمانی مازنی دەلێت: مەجمەعی تەیمی (رەمەللی) بە دڵ و دایەن. کراسیکی چنی و فرۆشتی، کپیارەکە نەنگییەکی تێدا بینی و کراسەکە ی بوو گێپرایەو، مەجمەع لەو کاتەدا دەستی کرد بە گریان...!! کپیارەکە پێی وت: مەگری.. من پازیم بە کراسەکە و نرخەکەیشی بوو خۆت!! مەجمەع وتی: من ئەم کراسەم بە شەوق و زەوقیکەو چنی و بە ھۆی عەیبیکەو لێم وەر نەگیرا، لە تۆش وایە بوو پارەکە ی دەگریم؟! نا.. براکەم! وانییە، من بوو کردەو بەشەکانی خۆم دەگریەم، کە لە ماوێ چل سالدا ئەنجام داوە، ئەترسم بە ھۆی کەم و کوری و عەیبیکەو، لێم وەر نەگیرێت و بدیتەو بەناو چاواغدا.^۲

منت لە یاد بیت

یەحیای کوری مەعاز (رەمەللی) دەلێت: چ بڕایەکی خرابە..! ئەو بڕایەکی کە پتویست بەو بکات پێی بلێت: لە نزا و پارانەو کانتا منت لە یاد بیت!!^۲

(۱) تهذيب حلية الأولياء: ج ۲/۲۰۰
(۲) مجموعة رسائل ابن الجوزي (۲۴۳)
(۳) رفقاء طريق (۴۶)

بهزەییان بهودا بیتهوه!

ئیمام جەعفەری صادق (علیه السلام) دەلیت: ئەگەر لە برائیکتەوه شتیکت پێ گەشتەوه که پێت ناخۆش بوو (باسی تۆی کردبوو بە خراپە) هیچ خەم مەخۆ، چونکە ئەگەر بەراستی وەها بیت که ئەو وتویەتی، ئەوه سزایە که و بۆت پێش خراوه، ئەگەر وەهاش نەبوو.. ئەوه دەبیته چاکەییەک بۆت که خۆت ئەنجامت نەداوه!!

هەر وەها وتیان بە عەمرووی کۆری عوبەید (ر.م.ل.ن.س.): فلان کەس هێندە بناسی خراپە ی کردیت، هەتا بەزەییان پێتا هاتەوه!! عەمروو وتی: بەلکو بەزەییان بهودا بیتهوه!!

وشتیریکی قەڵەو

رۆژێک عومەری کۆری خەطاب (علیه السلام) تەماشای وشتەرە خێرییەکان دەکات.. لە نێوانیاندا وشتیریکی قەڵەو دەبینیت، پرسیار دەکات: ئەم وشتەرە باشە هی کێ یه؟! پێی دەلێن: هی عەبدوللای کۆرتە!! عەبدوللا بانگ دەکات و پێی دەلێت: ئەم وشتەرەت بە چەند کړیوه؟ عەبدوللا دەلێت: بە ئەوهەندەم کړیوه. عومەر دەلێت: نرخەکهی هەلگرهوه بۆ خۆت و.. وشتەرەکه واز لێ بهێنە بۆ بەیتومالی موسولمانان..!! عەبدوللا دەلێت: چۆن شتی وا دەبیت؟! من چەتیکە خەریکم خزمەتی دەکەم!

عومەر دەلێت: راستە خزمەتت کردوو، بەلام لە کاتی خزمەتەکهدا دەلێن: ئەمە وشتیری کۆری ئەمیری ئیماندارانە.. باش بیلەوه پێن و ئاگاداری بن، ئەمە وشتیری کۆری ئەمیری باوه پدارانە.. باش ئاوی بدەن، ئەمە وشتیری کۆری ئەمیری باوه پدارانە.. مە ی وروژێنن، کەواتە بە چەندت کړیوه نرخەکهی هەلگرهوه بۆ خۆت، تازە ئەم وشتەرە هی بەیتومالی موسولمانانە!!

(۱) حرمة أهل العلم: (۱۲۲)

(۲) انیس المؤمنین/ (۳۹)

بۆنى مىسكى لىۋە دەھات!!

لە ئىبراھىمى مىسكى دەپرسن: تۆ بۆچى وا بە بەردەوامى بۆنى مىسكىت لىۋە دىت؟! ! ئىبراھىم (ر.ھ.) لە ۋەلامدا دەلىت: ۋەللاھى.. سالانتيكى زۆرە مىسكىم بەكار نەھىناۋە، بەلام ھۆكارەكەي ئەۋەيە كە ئافرەتەك بە فىل و تەلەكە پردمىە مالەكەي خۆي و دەرگاكانى لەسەر داخستىم و ويستى لەگەلى جووت بىم، منىش لەو كارەدا دامام و نەمدەزانى چى بكەم؟! ! لەناكاۋ فىلىك ھات بە بىرمدا و بە ئافرەتەكەم وت: پىۋىستە من دەست بە ئاۋ بگەيەنم. ئىدى ئافرەتەكە لەگەل كەنیزەكىكىدا ناردىم.. كاتىك چوومە ناۋ توالىتەكەۋە، پىسىم ھەلگرت و مالىم بە جەستەمدا..!! پاشان بەۋ حالەۋە گەرامەۋە بۆ لاي ئافرەتەكە، كاتىك بىنىمى توۋشى شۆك ھات و فەرمانىدا بىرىمە دەرەۋە، منىش گەرامەۋە بۆ مال و خۆم شوۋشت، شەۋەكەي لە خەۋغدا دەنگىك پىي وتم: "كارىك كە تۆ كردت، كەس نەيكردوۋە، بۆيە لە دنيا و لە ئاخىرەتدا بۆنخۆشت دەكەم." بۆ بەيانىيەكەي كە ھەستام بۆنى مىسكىم لىۋە دەھات و ھەتا ئىستاش ئەۋ بۆنە خۆشە بەردەوامە.

تۆ لە بەھەشت بوۋىت!!

پىۋىك بە ەلانى كورى زياد دەلىت: لە خەۋغدا بىنىم تۆ لە بەھەشت بوۋىت. ەلە (ر.ھ.) پىي دەلىت: ھەي بەلا لىت بىدات..!! شەيتان كەسى نەدۆزىيەۋە پىي رابوۋىرىت من و تۆ نەبىت؟! ^۲

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۲۸۱)

(۲) (تہذیب حلیۃ الأولیاء ج ۱/ ۳۸۰)

بزنیك دهوریکی مه دینه له دات

ئه عمه ش له موجهیده وه (زگم لښ) ده گیریتته وه و ده لیت: له مه دینه دا مالیکې که مده ست و هه ژار هه بوو، ته نیا بزنیکیان هه بوو، جاریک خیریکیان بو پوشت و وتیان: باشتره ټیمه یش ئه م بزنه بنیرین بو که سانیک که له ټیمه هه ژارتر بن.

ماله که بزنه که یان برد و به نیو ماله کانی مه دینه دا گه پانديان، به لکو مالیکې هه ژار وه ری بگریټ و به خوی بکات بو خو، به لام که س خو به شیاوتر نه نه زانی هه تا بزنه که گل بداته وه، بویه سه ره نجام بزنه که هاته وه بو ئه و ماله ی که لیوه ی ده رچوو بوو.

له تناسم.. باشترین ناسین

ئه سمه عی له باوکیه وه ده گیریتته وه و ده لیت: موهه لله بی کوری ئه بی سوفره، به فیزیکه وه به لای مالیکې کوری دیناردا تپه پری کرد و خو با ئه دا!! مالیک پتی وت: ئایا نازانی ئه و جوړه پوشتنه په سهند نه کراوه.. ته نها له نیوان به ره کانی جه نگدا نه بیت!!

موهه لله ب وتی: ئه ی ئایا تو من ناسیت؟!

مالیک (زگم لښ) وتی: ئه تناسم.. باشترین ناسین.

موهه لله ب وتی: ده ی که وایه چی ده زانیت ده ربارهم؟

مالیک وتی: سه ره تاکه ت، نو تفه یه کی پیس و بوگهن بوویت...!! کو تاییه که شت لاشه یه کی بوگهن کردوویت...!! ئیستاش تو له نیوان سه ره تایه کی بوگهن و کو تاییه کی بوگهن دا.. پیسای هه لده گریټ...!!

موهه لله ب وتی: ئیستا منت ناسی، باشترین ناسین.^۲

(۱) (صفة الصفوة/ ۲۷۴)

(۲) (تهذيب حلیة الأولیاء: ج ۱/ ۴۲۹)

کورہ کت بۆچی ده گریهت؟!!

فوزه بلی کوری عه یاز (زمره الله) ده لیت: عه لی کورم گریا..!! پیم وت: نه ی کورہ کهم بۆچی ده گریهت؟! عه لی وتی: نه ترسم له رۆژی دوایدا یه نه گرینه وه!!

هه روه ها فوزه یل ده لیت: عه لی پی وتم: نه ی بابه گیان، داوا له وه که سه بکه که له م دنیا منی پی به خشیویت.. با له و دنیا ش به خشیته وه پی. فوزه یل ده لیت: عه لی کورم.. به رده وام دلشکاو و غه مبار بوو. پاشان فوزه یل به گریان وه ده لیت: نه و یارمه تی دهرم بوو له سه ر دلته نگي و گریان.. نه ی به ری دلم.. خودا پاداشتی نه و چا کانه ت بداته وه، که خو ی زانایه پیان.

باشترین پارێزهر

شیخ نه بوبه کری که تانی (زمره الله) نوێژ ده کات و ئاگای له ده ور به ری نابیت، دزیک دیت و پۆشاکه که ی ده بات و ده روات بۆ نه وه ی بیفرۆشیت، کاتیک ده یه ویت بیدات به کریاره که، ده ستی وشک ده بیت و ناتوانیت بیجو و لیتیت!

ئیدی بی دوا که وتن پۆشاکه که ده باته وه بۆ شیخ و به سه رهاته که ی بۆ ده گیریت وه، نه ویش نزای بۆ ده کات و ده لیت: نه ی په روه ردگارم.. نه و شته ی که لی می برد بوو بۆ هی نامه وه، تۆش به ره حم و لوتفی خو ت، نه وه ی پی به خشه وه که لیت سه نده وه.

دوای پارانه وه که، به سو ز و میهره بانی خوای گه وره ده ستی دزه که چاک ده بیت وه.

(۱) (سیر اعلام النبلاء ۴۴۴/۸ - ۴۴۵)
(۲) (الجزء من جنس العمل: ج ۲/ ۴۸۴)

ترسی دووږوو بوون

پیاوښک ده لیت به حوزه یفه ی کوری یه مان (ﷺ): ده ترسم دووږوو بم.
حوزه یفه پی ده لیت: نه گهر دووږوو بوویتایه.. ترسی دووږوو بوونت
نه بوو، مادام ترست هیه.. کهاته دووږوو نیت.

باوکه.. هه ژارت فستین!

نه بی عه مروی کندی ده لیت: سهر بازه کانی روم په لاماری گامیشه کانی
(به شیر تهری) یان دا و.. بردیان، که نزیکه ی چوار سهد گامیش
ده بوون...!! به شیر داوای کرد لیم هاوړتی بکه، منیش بوومه هاوړلی و
له گهل یه کیک له کوره کانی خو، له خزمه تیدا روستین.
نه و غولامانه ی به شیر که له گهل گامیشه کانیدا بوون پیمان گه شته وه،
گوچانه کانیان به ده ستیانه وه بوو، گوتیان: نه ی گهره مان.. گامیشه کان
روشتن...!! به شیر (رغم الله) وتی: ده ی نیو هس برؤن.. نازاد و سهر به خو
بن له ری خوا دا. کوره که ی پی وت: بابو گیان هه ژارت خستین...!! بو
وات کرد؟! به شیر گوتی: بیده نگ به کوره که م.. په روه ردگارم تاقی
کرده وه، منیش پیم خوش بوو بو ی زیاد که م.

له هلی زانست

نه بوده رداء (ﷺ) ده لیت: فیرخوازی زانست بن، نه گهر بو تان
نه کرا نه و نه هلی زانستان خوش بوویت، نه گهر نه وه شتان بو
نه کرا.. نه و رقتان لیان نه بیته وه.

(۱) (الرضا عن الله / ۵۴ - ۵۵)

(۲) (حياة السلف / ۵۸)

فانوۋە بى سەقفەكان!

عەلقەمەي كۆپى مەسەد دەلەت: رۇژىك ئەبو موسلىمى خەولانى چوۋە
مزگەوت، سەيرى كرد چەند نەفەرئىك كۆبۈۋنەتەۋە.. ئومىدى كرد لەو
كۆمەلەيە كە زىكرى خىر و يادى پەرۋەردگار بگەن، بۆيە رۇشتە ناو
كۆرەكەيانەۋە دانىشت.. بەلام سەيرى كرد يەككىيان باسى
غولامەكەي دەكات و...!! يەككىي دىكەيان باسى خزمەتكارەكەي...!! بەو
شېۋەيە ھەموويان خەرىكن لە مزگەوت دا باسى دنيا دەكەن..!
ئىتر ئەبو موسلىم (رەمەللىھۇ) سەيرىكى كردن و وتى: ئەزانن
نمونەي من و ئىۋە ۋەك چى وايە؟! ۋەك ئەۋە وايە پياۋىك، لىزمە
بارائىكى بەخوڤ لىي بدات، لايەك بگاتەۋە.. دوو تاك دەرگاي گەۋرە بىنىت
و بلىت: ئەگەر بىرۆمە ئەۋە مائە باشترە بۆم.. ھەتا ئەم بارانە
خۆش دەكات. ئىدى دەرۋاتە مائەكەۋە و دەبىنىت خانوۋەكە سەقفى
نىيە...!! منىش ھاتم لە لاي ئىۋە دانىشتەم و ئومىدەۋار بووم كە
لەسەر زىكر و خىرىن، بەلام دەبىنم ئىۋە ھاۋەلانى دىيان.. ئەگەر چى
لە مزگەوتىشكان.

ۋەلامىك بۇ شەيتان

حاتەمى ئەصەم (رەمەللىھۇ) دەلەت: بەيانىيەك نىيە شەيتان پىم نەلەت:
ئەمىرۆ چى دەخۆيت؟ چى دەپۆشيت؟ لە كوئى نىشتەجى دەبىت؟ منىش پىي
دەلەت: ئەمىرۆ مەرگ دەچىژم.. كفن دەپۆشم و.. لە گۆردا نىشتەجى
دەبم.

(۱) (حلىة الاولياء ۱۳۲/۲)

(۲) (رفقاء طريق/ ۶۴ - ۶۵)

قهزای فوام پی باشتره

سهعدی کوری ئه بی وه قاص (ﷺ) به هوئی بهرکهه تی نرای
پیغه مبهری نازداره وه (ﷺ) دوعاکانی گیرا ده بوون.. سهعد گه شته
مهککه و بینایی چاوه کانی له ده ست دا بوو.. خه لکی به هه له داوان
دهرۆشته خزمه تی، هه ر یه که و داوای دوعاییکه لیده کرد، ئه ویش دوعای
بو ئهم و ئه و ده کرد و دوعاکانی گیرا ده بوون لای پهروهردگار..!
عه بدوللای کوری سائب ده لیت: ئه و کاته من لاویک بووم، هاته
خزمه تی و خوم پیناساند.. سهعد ناسیمی و پیی وتم: تو قورئان
خوینه که ی مهککه تی؟ وتم: به لئ. پاشان دواتر پیم وت: مامو گیان.. تو
دوعا بو خه لکی ده که تی و دوعاکانت گیرا ده بن لای پهروهردگار، باشتر
بوو ئه گه ر دوعاییکیشته بو خوت بکردبا، هه تا خودا بینایی چاوه کانتی
بو ده گیرایته وه! سهعد زه رده خه نه یه کی کرد و گوتی: ئه ی کوره کهم..
قهزای خوام پی باشتره هه تا روشنایی چاوه کانم..!!

له مردووانیش شهرم دهکات!

عائیشه ی دایکی باوهرداران (ﷺ) ده لیت: پی شتر ده چوومه ئه و
ماله ی که رسول الله (ﷺ) و باوکمی تیدا دفن کرا بوون و، حیجابم لا
ده برد و ده مگوت: ئه مه یان میرده کهمه و ئه مه شیان باوکمه، به لام دواتر
که عومهری کوری خه طابی تیا دفن کرا.. سویند به خوا هه رکات ده چوومه
ژووری.. توند پۆشاکه کهم له خوم ده پیچا و حیجابم ریعایهت ده کرد،
وهک شه رمیک له عومه ر..!!^۲

(۱) (مدارج السالکین ۲/۲۲۷)
(۲) (عائشة أم المؤمنين/۱۶۵-۱۶۶)

دہ تہو یت یت بؤ بنووسن؟! !

رہ بیعی کوری خوشہ یم (ﷺ) بہ یانیان بہر لہ ہموو شتیک دہ یگوت:
مہرحہ با.. لہ فریشہ کانی رہ حمان، ئادہی بؤم بنووسن.. بسم اللہ
الرحمان الرحیم، سبحان اللہ.. والحمد للہ.. ولا الہ الا اللہ.. واللہ اکبر.

نزاکی سہمید.. کوشتمی!

ئہو دہمہی سہ عیدی کوری جوبہیر (ﷺ) براہی بہردہم حہ ججاجی
کوری یوسفی سہ قہ فی زالم..
حہ ججاج پی وت: ناوت چیہ؟
سہ عید وتی: سہ عیدی کوری جوبہیر. (واتہ: دلخوشی کوری چاککەرہوہ).
حہ ججاج وتی: بہ لکو تۆ چارہرہشی کوری شکینہری.
سہ عید وتی: دایکم زاناترہ بہ ناوم، ہہ تا تۆ.
وتی: چارہرہش خۆت و دایکت.
سہ عید وتی: غہیب خودا دہیزانیت، نہوہک تۆ.
حہ ججاج وتی: ہہر لہ دنیا دا ئاگری کلپہدارت پیشان دہدہم.
سہ عید وتی: ئہ گہر ہمزانیبا ئہوہ بہ دہست تۆیہ، ئہوا دہمکردیتہ
خودای خۆم.

حہ ججاج وتی: چی دہ لیت سہ بارہت بہ موحمہد (ﷺ)?
سہ عید وتی: پیغہمبہری رہ حمہتہ، ئیمامی رینیشاندہرہ، دروود و سہلامی
لہ سہر بیت، نیردرای خودای جیہانیانہ بؤ ہموو ئادہمیزاد بہ گشتی، لہ
رپی چاکترین ئاموژگاریہوہ.

حہ ججاج وتی: ئہی عہلی کوری ئہبو طالب لہ بہہشتہ؟ یان لہ دۆزہخ؟
سہ عید وتی: ئہ گہر چوویتہ ناوی، ئہہلہکەہی دہبینیت و دہزانیت کیی
تیدایہ، ئیدی پرسی چیتہ لہ نادیاریک کہ پەرہدہ پۆش کراوہ و
پاریزراوہ؟! !

حہ ججاج وتی: ئہی بؤ خہلیفہکان چی دہ لیت؟
سہ عید وتی: من بریکاری ئہوان نیم، ہہر کەسہ و لہ پەھنی

کردهوه کانیدایه.

حه ججاج وتی: قسه یان پێ بلیم یان مه دحیان بکه؟
سه عید وتی: ئه وهی نایزانم نایلیم، به لکو پارێزهری نه فسی خۆمم.
حه ججاج وتی: به کام له خه لیفه کان سه رسامیت؟
سه عید وتی: ئه وه یان زیاتر پهروه ردگارم لێی رازییه.
حه ججاج وتی: دهی کامیان زیاتر پهروه ردگار لێی رازییه؟
سه عید وتی: ئه وه زانستی که سیکه، که دیار و نادیاریان ده زانیت.
حه ججاج وتی: ئه ی من چ پیاوێکم له رۆژی په سلاندا؟
سه عید وتی: من سووکتیم له وهی که خودا غه ییم بۆ دیارخات.
حه ججاج وتی: ناتهووی باوه رم پێیکه ی؟
سه عید وتی: به لکو نامه ویت به درۆت بخه مه وه.
حه ججاج وتی: واز له هه موو ئه مانه به ینه، بزانی چیه وا قهت پینه که نیویت؟!
سه عید وتی: شتێکم نه دیوه به خاته پێکه نین، چون دروستکراوی
ده تخاته پێکه نین که له گل دروستکراوه، گلێش ئاگر ده یخوات...!!!
حه ججاج وتی: ئه دی ئیمه بۆ پێده که نین؟
سه عید وتی: دلّه کان وهك یهك نین.
حه ججاج وتی: ئایا شتیکت دیوه له گالته و گه پ؟
وتی: لهو باره یه وه هیچ نازانم.
حه ججاج فه رمانیدا عود و شمشالیان هینا، عود لیدرا و فووکرا به
نهیدا، ئیدی سه عید گریا...! هه ججاج وتی: چ شتیک ده تگریه نیت؟!
سه عید وتی: ئه ی هه ججاج.. کارێکی گه ورهت بیر هینامه وه، سویند
به خودا نه تیر بووم و نه پارا بووم و نه هیچم ده سته که وت، وه هیشتا
دلته نگم بۆ ئه وهی که بینیم.
حه ججاج وتی: ئه ی ئه وه به زم و په زمهت نه دی؟
سه عید وتی: سویند به خودا.. ئه ی هه ججاج ئه وهی تۆ ده لێی گالته و گه پ،
ئه وه دلته نگیه، فووکردن به نه یه که دا رۆژێکی گه وره ی بیر هینامه وه.. ئه و رۆژه ی
فوو به که په نادا ده کری، عوده که ش دره ختیکه بۆ هه ق نه بپراوه ته وه، ژیکانیش
ریخۆلن، رۆژی په سلان له گه لته زیندوو ده کری نه وه.
حه ججاج وتی: من له تۆ خۆشه و بستم له لای خودا.
سه عید وتی: کهس پێشناخری لای خودا هه تا جیکه ی خۆی نه زانی،
ته نها خودا زانی به غه یب.
حه ججاج وتی: چون پێشناخریم له لای خودا که من له م پله و پایه دام، من
له گه ل ئیمامی جه ماعه دام و تۆ له گه ل ئیمامی جودایی و فیتنه دایت.
سه عید وتی: من له جه ماعهت ده رنه چووم، وه رازیش نیم به فیتنه، به لام

قہزای خودا ناگہ پرتہ وہ.

حہ ججاج وتی: ئہوہی بو ئہ میری باوہ پدارانی کو دہ کینہوہ، چونی دہ بینی؟
سہ عید وتی: نہ مدیوہ.

حہ ججاج فہرمانیدا.. ئالتون و زیو و گہوہر و مرواری و یاقوتیان
ہینا و لہ بہر دہستی سہ عیدی کوپی جوبہ یردا خریان کردہ وہ.
سہ عید وتی: ئہمہ باشہ.. ئہ گہر شہرتہ کھی بہ جی بہیتیت.

حہ ججاج وتی: شہرتہ کھی چییہ؟

سہ عید وتی: بہوہی خپت کردوٹہ وہ، (ئہمان) بکپیت لہ ترسی پوڑی
دوایی، ئہوہ چاکہ، دہنا بہ یہک ترس خویشیہ کانی ہہموو دنیات بیر
دہباتہ وہ.. خوی گہورہ دہفہرموویت:

﴿يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْلُلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾^۱

واتہ: لہو پوڑہدا ئتوہ ئہو بومہ لہرزہ دہبین.. ہہموو دایکیکی شیردہر
کہ مہمکی لہ دہمی کوپہ کہیدایہ، لہ ترسی ئہو پوڑہ بی ئاگا دہ بیت لہو
مندالہی کہ شیر پیداوہ، وہ ہہموو ئافرہ تیکی دوو گیان، کوپہ کھی ناو
سکی لہبار دہ چیت و فرپی دہدات، وہ خہلکی دہ بینی سہرخوشتن، بہلام
سہرخوشتن نین، بہلکو سزای سہخت و بہ تینی خودا وای لی
کردوون.^۲ وہ بیتجگہ لہوہی کہ پالفتہ کراوہ لہ ہہموو پیسییہک، خیر لہ
شتیکدا نیہ کہ بو دنیا کو کرابیتہ وہ.

حہ ججاج وتی: ئہوہی کومانکردوٹہ وہ بہ چاکہ دہ بینی یان بہ خراپہ؟
سہ عید وتی: بہ بیر و بوچوونی خوٹ کوٹکردوٹہ وہ، کہواتہ ہہر
خوٹ دہزانیٹ چاکہ یان خراپہ.

حہ ججاج وتی: پیتخوشہ شتیکت لہمانہ ہہ بیت؟

سہ عید وتی: ئہوہم خوشناوی کہ خودا خوشی ناوی.

حہ ججاج وتی: بہلا و ئازار لیٹ بدا.

سہ عید وتی: بہلا و ئازار بو ئہو کہسہی دوور دہخریتہ وہ لہ بہہشت و
دہخریتہ ناو ئاگہرہ وہ.

حہ ججاج وتی: ہہلبڑیرہ ئہی سہ عید.. چ کوشتنیک بتکوژم؟

سہ عید وتی: ہہلبڑیرہ بو خوٹ ئہی حہ ججاج!! وہلاہی بہ چ

(۱) (الحج/۲)

(۱) (پوختہی تہفسیری قورئان/۳۲۲)

کوشتنیک یمکوژی، به هه مان کوشتن خودا ده تکوژیته وه له پوژی دوابی.
 هه ججاج وتی: ئه ی ده ته وی بته خشم؟
 سه عید وتی: ئه گهر به خشین بیت ئه و له خودا وه یه، وه تو هیج
 رزگار بوون و بیانوویه کت نییه.
 هه ججاج وتی: بییه ن بیکوژن.
 کاتیک سه عید له ده رگاکه چووه ده ر پیکه نی، به هه ججاجیان گوت: سه عید
 پیده که نیت!! ئه ویش گهراندیه وه و پی وت: چشتیک خستیتیه پیکه نین؟!
 وتی: له بوژی تو به رامبه ر به خودا و، له حیلمی خودا له سه ر تو،
 سه رم سو رماوه...!!
 هه ججاج فه رمانیدا که بیکوژن، سه عید وتی: فرسه تیکم بده نی تا دوو رکات
 نوژی ئه داکه م. سه عید روویکرده قبیله و وتی:

﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^۱

واته: به راستی من رووی خوّم وه ئه گیرم بو لای زاتیک که ئاسمانه کان و
 زهوی به ده ست هیناوه، جگه له خودا رووم له هیچی تر ناکه م، وه بی
 گومان من له هاوبه ش پهیدا که ران نیم.
 هه ججاج وتی: رووی وه رگیرن له قبیله.
 وه ریانگیرا و سه عید وتی: ﴿فَأَيْنَمَا تُولُوْنَ فَمَهُ وَجْهَ اللَّهِ﴾^۲
 واته: روو بکه نه هه ر لایه ک ئه وه رووگه ی خودا له ویه.
 وتی: بیخه ن به ده مدا.

سه عید وتی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾^۳
 واته: له م زهوی به دروستمان کردوون، دووباره ده تانگیرینه وه ناو زهوی (به
 مردوویی) وه جاریکی تر له و زهوی به ده رتان ده هینینه وه (به زیندوویی بو
 لیترسینه وه).^۴

هه ججاج وتی: سه ری بپرئ.

-
- (۱) (الأنعام/۷۹)
 (۲) (پوخته ی ته فسیری قورئان/۱۳۷)
 (۳) (البقرة/۱۱۵)
 (۴) (پوخته ی ته فسیری قورئان/۱۸)
 (۵) (طه/۵۵)
 (۶) (پوخته ی ته فسیری قورئان/۳۱۵)

سەعید وتی: من شایەتیت لەسەر دەدەم کە هیچ خودایەك نییە (الله)
نەبێت، تاك و تەنها و بێ هاودەمە و موخەممەد (ﷺ) بەندە و
نێردراویەتی.. هەتا پۆژی دواى یەك دەبیننەو، ئەى حەججاج.
پاشان سەعید پارایەو لە خوا و وتی: ئەى پەرورەدگارم.. لە دواى من،
دەسلەلاتى مەسەپێنە بەسەر كەسێردا كە بیکوژێ.
سەعید بە سەرپرین شەهادەتی وەرگرت و پاش خۆى خودا
پارانیەو کەى گیرا کردو ئەو دواھەمین کەس بوو کە حەججاج توانی بیکوژێت.
دەلێن: حەججاجیش دواى ئەو.. ماوەى پازدە پۆژیک ژیا و بەردەوام تا
لە ژياندا بوو هاواری دەکرد: من چیم دابوو لە سەعیدی کورێ
جوبەیر؟! هەر کات دەمەوتی بنووم سەعید قاچم دەگریت!
هەر وەها دەلێن: حەججاج تەنها چل پۆژ دواى سەعید ژیاو،
هەر کات خەوی لێدەكەوت، لە خەونیدا سەعیدی ئەبینی،
جلکەکانی ئەگرت و پێى دەوت: ئەى دوژمنی خوا.. بە چ هەقیك
كوشتمت؟! حەججاجیش دەیگوت: من چیم دابوو لە سەعیدی کورێ
جوبەیر؟! من چیم دابوو لە سەعیدی کورێ جوبەیر!؟

یەكەمین بیدعە

عائیشەى داىكى ئیماندارن (رضی اللہ عنہا) دەلێت: یەكەم بیدعە كە هاتە
ناومانەو پاش مەرگی پیغەمبەر (ﷺ) تیر خواردن بوو، خەلكی
كاتێك تیر دەبن.. نەفس و هەوا و ئارەزوویان، روو دەكاتە دنیا.

دزی پۆژ و.. دزی شەو

حەسەنى بەسرى (رحمہ اللہ) چەند جەندرمە یەك دەبینیت كە پەلى دزێكى
ئاسایان گرتوو و دەییەن بۆ لای حاكمی شار، حەسەن لەو ساتەدا دەلێت:
بەراستی زۆر سەیرە.. دزی شەو (كە پێدەچێت لەبەر موحتاجی دزی بكات)
دەبێت بۆ لای دزی پۆژ (كە بە پۆژی روون قووتی میلەت دەخوات)..!!

لومیده واری جیا بوونه ویت!

زورعهی کوری ئیبراهیم دهگیریتته وه و دهلیت: پیاوئیک هاته لای عومه ری کوری خه طاب و پی و ت: من دایکیکی به سالآچووم ههیه، به کولمه وه دهگیریم و دهیبه مه دهستشور، هه ر خویشم پاکی دهکه مه وه.. به لام له و کاتانه دا پرووم وهرده گیریم له دایکم بو ئه وهی هه ست به شه رمه زاری نه کات، ئایا پاداشتی چاکه کانیم داوه ته وه؟
عومه ر (عزیزه) وتی: نه خیر.

پیاوه که وتی: من ئه وه هه موو خزمه ته ی ده که م و تو ده لییت: نه خیر؟! عومه ر وتی: ئه وه ی که تو بو ی ده که ییت، ئه وه پیشتی بو تو ی کردوو و نزای مانه وه تی ده کرد له ژياندا، تو ش هه مان شتی بو ده که یته وه، به لام ته مه ننای جیا بوونه وه ی ده که ییت و خواخواته زوو مریت.

شمشیریک.. بیباوه ر و باوه ردار بناسیت

موحه ممه دی کوری سیرین ده لییت: وتیان به سه عدی کوری ئه بی وه قاص: تو له ئه هلی شورایت و هه قتره تو شه ر بکه ییت (شه ری ناوخوی موسولمانان) هه تا که سیکی دیکه، ئیتر بو شه ر ناکه ییت؟!
سه د (عزیزه) وتی: شه ر ناکه م هه تا شمشیریکم بو نه هیتن که دوو چاو و.. دوو لیو و.. زوبانیکی هه بییت، مروقی باوه ردار له بیباوه ر جیا بکاته وه!!
چونکه من جیهام کردوو و زور باش ده زانم جیهاد چونه!!
وه عه لی کوری ئه بو طالب (علیه السلام) ده لییت: هیچ کات گویم لی نه بووه که رسول الله (ص) دایک و باوکی بکات به قوربانی هیچ که س، بیجگه له سه عدی کوری ئه بی وه قاص نه بییت، گویم لی بوو له جهنگی ئو حود دا ده یفه رموو: سه عد تیر بهاویژه.. دایک و باوکم به قوربانت بیت.

فەرزه‌کان کهمن!

بیلالی کوری سه‌عد (رَحْمَةُ اللهِ) ده‌لَیت: وه‌لَلاهی.. ئە‌گەر له‌ دنیا‌دا پادا‌شتی چاکه‌کان‌تان بۆ پَیش‌بخرایه، ئە‌وسا ئە‌وه‌ی له‌ سه‌رتان فەرزه‌کراره‌وه‌ ژۆر به‌ که‌متان ده‌زانێ.

ئافورێکمان بۆ دروست بکه‌ن!!

پرسیار ده‌که‌ن له‌ سه‌هلی تو‌سته‌ری (رَحْمَةُ اللهِ): ئە‌گەر که‌سی‌ک له‌ پو‌ژیک‌دا یه‌ک ژهم نان بخوات، چۆنه‌ به‌ لات‌ه‌وه‌؟ سه‌هل ده‌لَیت: ئە‌وه‌ خوار‌دنی راست‌گۆ‌کانه، که‌ پله‌یه‌ک له‌ خوار پَی‌غه‌مبه‌رانه‌وه‌ن. پنی ده‌لَین: ئە‌ی ئە‌گەر دوو ژهم نان بخوات؟ سه‌هل ده‌لَیت: ئە‌وه‌ خوار‌دنی ئی‌مان‌دارانه. ده‌لَین: ئە‌ی ئە‌گەر سی ژهم نان بخوات؟ سه‌هل ده‌لَیت: ئە‌وه‌ بلَین به‌ خانه‌واده‌که‌ی: با‌ئاخو‌ریکی بۆ دروست بکه‌ن.^۱

پاره‌ی فۆت.. پاره‌ی هاو‌ریکه‌ته‌؟!

په‌باحی کوری جه‌راح ده‌لَیت: فه‌تحی موس‌لی (رَحْمَةُ اللهِ) چو‌وه‌ مال‌ی هاو‌ری‌یه‌کی که‌ ناوی عی‌سای ته‌ممار بوو. عی‌سا له‌ مال‌ نه‌بوو، فه‌تح به‌ خزمه‌تکاری مال‌ه‌که‌ی وت: برۆ کیسه‌ پاره‌ی برا‌که‌مم بۆ به‌ینه‌!! خزمه‌تکاره‌که‌ کیسه‌که‌ی بۆ ه‌ینا و.. فه‌تح دوو دره‌می له‌ ناو پاره‌کان‌دا ده‌ره‌ینا و رۆشت، کاتیک عی‌سا هاته‌وه‌، خزمه‌تکاره‌که‌ به‌ سه‌رهاته‌که‌ی بۆ گ‌یرایه‌وه‌.. عی‌سا وتی: ئە‌گەر راست بکه‌یت ئە‌وا تو‌ ئازادیت. عی‌سا سه‌یری پاره‌کانی کرد، بینێ که‌ خزمه‌تکاره‌که‌ راست‌گۆیه، ئیتر ئازادی کرد!!^۲

(۱) (این نحن من هؤلاء: ج ۵/۸)

(۲) (التبصرة لابن الجوزی ۲/ ۳۰۲)

خواردنی سەرۆك

ئەبو ئومەیهی غولامی عومەری کۆری عەبدولعزیز (رەحەمەتەللاھ) دەلیت:
رۆژێك فاقمەهی خیزانی عومەر بۆ نیوهرۆ نیسکی پێدام، منیش وتم: ئەمە
چی بوو.. هەموو رۆژێك هەر نیسك؟! ! فاقمە وتی: ناشوکر مەبە، ئەهی
کۆرەكەم.. ئەمە خواردنی گەرەكەتە، كە ئەمیری باوەردارانە.

كەهی دەگەریتەوه؟! !

ئەحمەدی کۆری سالم دەلیت: كەسێك دای لە دەرگای مالی ئیبراهیمی
خەواص، مەیمونەهی خوشکی ئیبراهیم (رەحەمەتەللاھ) وتی: کیت دەوێ؟ وتی:
ئیبراهیمی خەواصم دەوێ. مەیمونە وتی: ئیبراهیم رۆشتوووەتە دەرێ.
كەسەكە وتی: كەهی دەگەریتەوه؟
مەیمونە وتی: كەسێك رۆحی بەدەست خۆی نەبیت، كێ دەزانیت
كەهی دەگەریتەوه؟! !^۲

هاوەلی خراپ

سەگێکی گەرەهی پەشی سامناک، لە تەنیشت مالیکی کۆری دینارەوه
دەبیریت.. پیتی دەلێن: ئەهی ئەبا یەحیا.. ئەوه ئەو سەگە ترسناکە
نابینی لە کەنارتەوه، وەها بیخەم دانیشتوویت؟! مالیک (رەحەمەتەللاھ)
دەلیت: ئەو سەگە زۆر لە هاودەمی خراپ باشتەرە.^۳

(۱) (الف قصة وقصة/ ۴۹۵)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۱۴)

(۳) (رفقاء طریق/ ۱۹)

گۆرستانم بۆ بگه پرين

ئىمام ئەبو عەبدوللا موھەممەدى كۆرى خەففى شىرازى (رەھمەتۇللاھى) تووشى ئازارىك دىت و لە جوولەى دەخات، كاتىك بانگ دەدرىت بۆ نويز، كەسىك بە كۆل دەيھىتت بۆ مزگەوت...! پىي دەلەين: كارەكە ھىندە قورس نەكەيت و لە مالەوھ نويزەكانت بگەيت باشتىر نىيە؟! ئەويش دەلەيت: ئەگەر جارىك گويتان لە (جەننەلئىللا) بوو و منتان لە ريزى نويزخوينەكاندا نەبىنى، ئەوا لە گۆرستاندا بۆم بگه پرين.

مردوو لەسەر شانى مردوو!!

ھەسەنى بەسرى (رەھمەتۇللاھى) لە باسى مردندا دەلەيت: مردوى سبەى.. خەرىكە مردوى ئەمرو دەبات بۆ گۆرستان و پەندىك وەرنەگريت!!

بىتاقەت نابىت لەم مالەدا؟!

شوعەبى كۆرى ھەرب دەلەيت: لە شارى كوفە چوومە لای مالىكى كۆرى مېغول، خۆى بە تەنيا لە مالەكەيدا دانىشتبوو...! پىم وت: ئايا لەم مالەدا و.. خۆت بە تەنيا، وەرس و بىتاقەت نابىت؟! مالىك (رەھمەتۇللاھى) وتى: ھەرگىز گومانم نەبردووھ يەكەك لە خزمەت اللە.. دا بىت و بىتاقەت ببىت.

كھ... دلەك ئاومدان بە يادى تۆ بى

نورى دىدارت لە سىنەى كۆ بى

چلۆن دمخوازى بەزمى پمفيقان؟!

مەگەر ئەو عەشقە ساختە و درۆ بى

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۱۳۲)

(۲) (ألف قصة وقصة ۱۹۶۷)

به های مرؤفان

پاشایهك و گه دایهك.. به های مرؤف و ونیان وهك یهكه، به لآم به پزترینیان خواناسترین و خوپاریزترینیانه، بیلالی حه به شی (ﷺ) به ندهیهك بوو، له بهر موسولمان بوونی هینده نازار درا، هه تا کار گه شته ئه وهی كه به سه ر لمی داغی بیابانه وه پال خرا و.. له بهر ئه وه هه تا وه گهرمه ی مه كه كه دا، كرا به ژیر به ردیكى گهره وه!! لای زالمان و دنیاویستان ته نیا هیژ و سامان به های مرؤف دیاری دهكات، بویه بیلال له لای ئه وان هیچ به هایه کی نه بوو چونكه كویله یه کی بی سه روهت و سامان بوو، به لآم بن گومان.. له لای خودا و خوداپه رستان کار پیچه وانیه ی وستی ئه وانیه.

قه یس ده لیت: بیلال کرابوو به ژیر به رده وه، ئه بوبه کری صدیق (ﷺ) هات، به پینچ دراوی زیپر ئازادی کرد، بته پرسته کان پینان وت: ئه گهر ته نیا یهك دراویشت بدایه، پیمان ده فرؤشتیت. ئه بوبه کر وتی: ئیوهش ئه گهر داوای سه د دراوی زیرتان بکردبا، من ههر پیمده دان و بیلالم ئازاد ده کرد!!^۱

سوینده که ی ناشکینم

سه عیدی کوری جوبه یر (زکرم الله) ده لیت: دووپشکیتك دای به ده ستمه وه و دایکم سویندی له سه ر خواردم، كه ده بیت فالچی نوشته ی به سه ردا بخوینیت، منیش ئه وه ده ستم كه دووپشك پیوه ی نه دابوو. دامه ده ست فالچییه كه!! چونكه پیم ناخوش بوو سوینده که ی دایکم بشکینم!!^۲

(۱) (تهذیب حلیه الاولیاء: ج ۱/۶۱)

(۲) (تهذیب حلیه الاولیاء: ج ۲/۱۰۴)

سهردهمی جاهیلی گوزهشت

ئه بوزهری غهفاری تانه دهدات دا له بیلالی حه بهشی (ﷺ) به
هوئی پهنکه ره شه که ی پستییه وه، پاشان په شیمان ده بیته وه..
خوئی ده خاته سهر زهوی و سویند ده خوات و ده لیت: سهرم بهرز
ناکه مه وه، هه تا بیلال پئی نه خاته سهر کولمم!! ئیدی بهو شیوه یه
سهری بهرز ناکاته وه، هه تا بیلال قاچی ده خاته سهر کولمی
ئه بوزهر.

له ی زانایان.. قاچتان راکیشتن!!

شیخ سه عیدی حه له بی (رَکْمُ اللّٰهُ) (شیخی ئه زهر و زانای گه وره ی ولاتی
شام له سهردهمی خویدا) خهریکی دهرس و دهوری خوئی بووه و ههردوو
قاچی لیپراکیشاوه.. ئیبراهیم پاشای کوپی موحه ممه د عه لی حاکمی میسر
ده چیته لای و شیخ سه عید قاچی هه لئاکیشتیت!! ئیبراهیم پاشا زور
ناپه حهت ده بیته، به لام توپه بوونه که ی ده شاریتته وه و ده ری نابریته،
دواتر که ده چیته دهره وه، کیسه یه کی بو ده نیریته که هه زار لیهری
ئالتونی تیدا ده بیته، به لام شیخ سه عید کیسه ئالتونه که وه رئاگریته و
ده یگریته وه و.. به نیردراوه که ی ده لیت: بگه ریوه بو لای گه وره کهت و..
پئی بلن: ئه وه ی قاچی راده کیشتیت، دهستی راناکیشتیت.^۲

به ردهوام به.. به ردهوام ده بیته

ئیمامی ئه حممه د (رَکْمُ اللّٰهُ) ده لیت: ئه گه ر پیت خوش بوو خوا ی
به ردهوام ئه وهت پی به خشتیت.. که خوت پیتخوشه، ئه وا توش
به ردهوام به له سهر ئه وه ی که خوا پی خوشه.

(۱) (مدراج السالکین ۲/ ۳۳۰)

(۲) (موسوعة الأخلاق ج ۲/ ۹۴)

شووم و نه گبه تی

ئه بو سوله پمانی دارانی (زکریا) ده لیت: هه ر شتیک.. ئیت
خانه واده کت بیت، یان سهروهت و سامانه کت، یان منداله کت بیت،
نه گهر غافلین کردیت له یادی خوای (عزیز) نه وه شووم و نه گبه تییه
بۆت.

هاوه لیتیمان توولی کیشا

ئه بوبه کری کوپی عیاش (زکریا) له کاتی سه ره مه رگیدا بوو،
خوشکه که ی دهستی کرد به گریان، ئه بوبه کر پی وت: خوشکه که م چی
ده تگری نیت؟! ته ماشای ئه و گوشه یه بکه له م ماله دا.. هه ر له ویدا ئه م
برایه ت، هه زده هه زار جار خه می قورئانی کردوه.
وه ئیسحاقی کوپی حوسه ین ده گیریته وه و ده لیت: کاتیک
ئه بوبه کری کوپی عیاش چوو ته مه نه وه و پیر بوو، له ماله تاریکه کهیدا..
کاتی رۆزوو شکاندن به ربانگه که ی ده هی نا، ده یچه قاند به ناو ئاوی
گۆزه کهیدا و ده یگوت: ئه ی مه لائیکه ته کانم.. هاوه لیتیمان توولی
کیشا، نه گهر بۆتان ده کریت له خزمهت خوای (عزیز) شه فاعه تم بۆ
بکه ن.

لامانجی فۆشو یستن

ئه بو ده ردا (عزیز) ده لیت: هه ژاریم خوشده ویت بۆ خۆبه که م زانیم،
مه رگم خوشده ویت بۆ لبقای پهروه ردارم، وه نه خوشیم خوشده ویت بۆ
که فاره تی گونا مه کانم.

(۱) (مواعظ الصالحین والصالحات/ ۲۳۰)

(۲) (صفة الصفوة/ ۵۹۱)

(۳) (این نحن من هؤلاء: ج/ ۲۷)

فۆشگوزهرانی.. پیشفستنی پاداشتهكانه؟!

ئیراهیمی کوری عهبدولرحمانی کوری عهوف دهگیریتتهوه و دهلیت: باوكم بهرۆزوو بوو، خواردنی بهربانگیان بۆ هیئا، وتی: موضعهبی کوری عومهیر (ساروس) شههید کرا که زۆر له من باشتربوو، هیچ شتیکی نهبوو بیکه نه کفنی تهنها کراسیک نهبیت، نهویش کاتیک سهریان پیدادهپۆشی قاچهکانی دهردهکهوتن، وه کاتیک قاچهکانیان پیدادهپۆشی سهری دهردهکهوت...!! پاشان ئیمه خوڤگوزهرانی رووی تیکردین، دهترسم پاداشتی چاکهکاغان بۆ پیش خرابیت. پاشان دهستی کرد به گریان و خواردنهکهی نهخوارد...!!

ژهر فواردنهوهی فالد

خالدی کوری وهلید (ساروس) ئابلوقههی قهلایهکی سهخت و قایمی دابوو.. خهلکی قهلاکه پێیان وت: ههتا تۆ ژهر نهخویتتهوه، ئیمه خو نادیهین به دهستهوه. خالديش به ناوی الله جل جلاله. ژهرهکهی خواردنهوه و هیچ زیانیکی پێنهگهشت...!! خهلکی قهلاکهش خۆیاندا به دهستهوه.

بهبن جوانکاری

ئین تاوس دهلیت: وتم به باوكم (تاوسی کوری کهيسان (زکمهالله)): بابه گیان.. دهمهویت فلانه ئافرهت بکهمه هاوسههري خۆم. باوكم وتی: باشه کورم.. برۆ با یهکتر ببینن. ئیدی منیش ههستام، سههرم شۆرد و.. باشترینی پۆشاکهکانم پۆشی و.. پۆنم دا له قۆزم، کاتیک باوكم بهو شیوهیه بینیمی، پتی وتم: دانیشه، مهپۆ...!!

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۹۲/۱)

(۲) (الف قصة وقصة/ ۵۹)

(۳) (صفة الصفوة/ ۴۰۸)

پڳای سهرکھوتن

بهر له وهی که قوته ییهی کوری موسلم به ری بکه ویت بو فوتوحاته کانی ولاتی چین، بو نه وهی یه که مجار که سانی نه هلی ته قوا هه لیریت، که سیک ده نیریت بو مزگهوت هه تا بزانت کی لیه، پیاوه که له مزگهوت ده گه رسته وه و ده لیت: موحه ممه دی کوری واسیعم بینی په نجهی شایه تومانی بهرز کرد بوویه وه و دوعای ده کرد. قوته ییهش ده لیت: نه و په نجهی یه موحه ممه دم پڅ باشتره له سی هه زار سوارچاک...!!
قوته ییه هه میسه سوور بووه له سهر هاوه لی کردنی موحه ممه د () له جه نگه کاند، به هو ی چاکی و خو پاریزیه وه.

کورپه کانم له ماله وهن

نه حمه دی کوری عه بدوللای عجلی ده لیت: ربعی کوری حیراش () پیاویکی باوه پیتکراو بوو، هه رگیز دروی نه ده کرد، نه م پیاوه دوو کوری هه بوو که له هه ججای کوری یوسفی سه قه فی.. عاسی بوو بوون، وتیان به هه ججای: نه و دوو کورپه باوکیکیان هه یه قهت دروی نه کردووه، بنیره به شوینیدا و پرساری کورپه کانی لیکه.. بیگومان راستیه که مان پیده لیت، نیمه ش کورپه کانت بو ده ستگیر ده کهین و سزایان ده دهین.
به فهرمانی هه ججای، ربعی هات و لئی پرسی: کورپه کانت له کوین؟
نه ویش له وه لآمدا و بی هیچ دوو دلییه ک وتی: کورپه کانم له ماله وهن...!!
نیدی هه ججای به و هه موو سته مکارییه وه.. که زانی پیاوه که راستگو یه، پیی وت: نه و له بهر راستگو ییت، له کورپه کانت خوشبووم.^۲

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۸۶/۱)

(۲) (الف قصة وقصة/ ۵۱۰۰)

عہ شقی زانست

عہ بدولہرہ حمانی کوپری ئہ بی حاتم () دہ لیت: ماوہی حہوت مانگ لہ میسر بووین، چیشیتکی شلہ مہ نیمان تیدا نہ خوارد...!! ہہ موو پوژہ کہ مان تہر خان کرد بوو بو نامادہ بوون لہ کوپری زانایاندا، شہ وہ کہ یشی سہرقالی لہ بہر گرتنہ وہ و بہر اورد کردنی ئہ و زانستہ بووین کہ پوژہ کہی وەرمان گرتبوو!!

پوژیک خوم و ھاوپیہ کم چووینہ خزمہت یہ کیک لہ شیخہ کاغان بوو وەرگرتنی زانست، وتیان: شیخ ناساغہ.

ئیدی کاتی گہرانہ وہ مان بو مال.. لہ پیگہ دا ماسیہ کمان بینی، حہ زمان لپی کرد و کریمان، ہەر کہ گہشتینہ مالہ وہ، کاتی نامادہ بوو غمان ہات لہ یہ کیکتر لہ کوژہ کاندا، بویہ نہ مان توانی ماسیہ کہ باش بکہین و بیخوین! وازمان لی ہینا و پوشتین بوو کوژہ کہ، ئا بہو شیوہ یہ بہر دہ وام بووین.. ہہ تا سی پوژ بہ سہر کرینی ماسیہ کہ دا گوزہشت و خہریک بوو ماسیہ کہ دہ گوژا و خراپ دہ بوو، ناچار بہ کالی خواردمان، چونکہ کاتیک بی ئیشیمان نہ بوو، ہہ تا ہیچ نہ بیت ماسیہ کہ بدہین بہ کہ سیک بو مان بیرژینیت...!!

پاشان عہ بدولہرہ حمان دہ لیت: ناگونجیت.. زانست وەر بگریست و جہستہت لہ خوشگوزہ رانیدا بیت.

شکاندنی شکوی نہفس

عوروی کوپری زوبہیر دہ لیت: عومہری کوپری خہ طابم بینی کوندہ یہ کی ئاوی بہ سہر شانہ وہ بوو...!! پیتم وت: ئہی ئہ میری باوہرداران.. ئہم کارہ بو تو شیاو نییہ. عومہر () وتی: وازم لی بہینہ.. کاتیک وہ فدہ کان گوژپرایہ ل و مل کہ چانہ ہاتنہ لام، شکومہندیہ کہ ہاتہ ناو دہرونمہ وہ، منیش دہمہ ویت ئہ و شکومہندیہی نہ فسم بشکینم...!!

(۱) (سیر اعلام ۱۳/۲۶۵-۲۶۶)

(۲) (مدراج السالکین ۲/ ۲۳۰)

سالیئکھ چاوه پئی تو دھکم!

هیشامی کوری خالدى ربعى (رگم اللہ) ده لیت: چوومه مزگهوت.. کيسه يه کی هه زار درهه ميم پئی بوو، که له وه زیاتر هیچم شک نه ئه برد، له پال پایه يه کدا دامنا و ده ستم کرد به نویژکردن.. پاشان که له نویژه کهم بوومه وه، هه ستم رۆشتم و بیرم نه بوو کيسه ی پاره کهم هه لگرمه وه!!

ئیدی پاره کهم لی وونبوو، نه وهش دلتهنگی کردم و باری گوزهرانی له سهر قورس کردم! وه تا ماوه ی سالیئک نه وهم بو کهس باس نه کرد، رۆژ به رۆژ باری ژیانم گرانتر ده بوو، بویه رۆشتمه وه په نای هه مان پایه ی مزگهوت..!! له وئی نویژم کرد و له خودا پارامه وه که کيسه پاره کهم بو بگيریته وه، له و کاته دا پیره ژنیئک له ته نیشتمه وه گوئی له پارانه وه کهم بوو.. پئی وتم: ئه ی به نده ی خودا.. نه وه باسی چی ده که بیت!!

وتم: يه ک سال له مه وپیش کيسه يه ک پارهم له په نای نه م پایه دا له بیر چوو. پیره ژنه که وتی: بئ خه م به! پاره کانت له لای منه، منیش يه ک ساله چاوه پئی تو نه کهم..!!

ئیدی پاره که ی بو گيرامه وه و کو تایی به ناره حه تیه کانم هینا.

لیشکهری شیرینیت

عومه ری کوری خه طاب (سولہ) هه ر کاتیک گه نجیکی ده بینی و پئی سه رسام ده بوو، پرسیری دهر باره ی ده کرد و ده یگوت: نه وه گه نجه هیچ شاره زاییه کی هه یه له کاریکدا؟ نه گهر وه لامه که ئه رینی بووایه زیاتر خووشی ده ویست، به لام نه گهر نه رینی بووایه گه نجه که ی له بهر چاو ده کهوت.

(۱) (الف قصة و قصة ۲۰۴)

(۲) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۵۸)

فاکیتی له زانست دا

په بیعی کوری سوله یمان ده لیت: نیمامی شافعی (ﷺ) له دهر و هه یوانی مزگه و ته که دا، دهرسی پیده و تینه وه و ده مان نووسیه وه، خوړ هاته پاسه ری و نه و له جی خویدا نه جوولا...!! یه کیک له براده ره کانی هات و پی و ت: نه ی نه با عه بدوللا.. دهرس وتنه وه له و بهر هه تاوه گه پمه دا؟! بو ناچیته سیبه ره که؟! شافعی به م شیوه یه وه لامی دایه وه:
أَهِنْ لَهُمْ نَفْسِي فَهُمْ يُكْرِمُونَهَا..... وَلَنْ تَكْرِمَ النَّفْسَ الَّتِي لَا تُهِنُّهَا
واته: نه فسی خووم به گه وره نازانم و دل نه رم و نیانم بو یان، نه وانیش ری زی لی ده گرن.. وه ههر نه فسیک سوکی نه که یت، ری زی لی ناگیریت.
(سوک به مانای خاکی تی و خو به گه وره نه زانین، نه وه ک ری سوا یی).

کرده وه ی باش

نیمامی علی (ﷺ) ده لیت: کرده وه ی باش نه وه یه که له به رامبه ری دا چاوه ری سوپاس و پاداشت له که س نه که یت، بیجگه له په روه ردگار.^۲

پون هاتووم.. ناو هه دهرؤم

مه عرو فی که رخی له کو تا روزه کانی ژیانیدا ده بیت و له دارای دنیا ته نیا نه و کراسه ی ده بیت که له به ری دا بو وه، به کری زوجا جی پی ده لیت: وه سیه تیک بکه. مه عروف (ﷺ) ده لیت: که مردم نه م کراسه ی به ریشم بکه ن به خیر، من ده مه ویت هه روه ک چون به پروتی له دایک بووم، ناو هه ها هیج له دوا ی خو مه وه جینه هیلم و به پروتی بکه ری مه وه بو خزمه ت په روه ردگارم.^۳

(۱) (الف قصة و قصة / ۴۱۹)

(۲) (حياة السلف / ۲۲۶)

(۳) (أین نحن من هؤلاء: ج ۴ / ۲۱۵)

لیړه بازارې لافیره ته!

عه تاي کورې به سار (ﷺ) پياوړک ده بينيت له مزگه وندا شت ده فروشيت.. پياوه که بانگ ده کات و پتي ده لیت: ئیړه بازارې ناخیره ته.. نه گهر تو دنيا ت ده وئ، نهوا بچو بو بازارې دنيا.

لای زه مزهم

حه میدی ده لیت: له لای سوفیانی کورې عویه نه بووین (ﷺ) فهرمووده ی پیغهمبری (ﷺ) بو ده گیراینه وه، که باسی له وه ده کرد ئای زه مزهم به هر نیه تیک بیخو یته وه خواي گه وره نیه ته که ت ده هینیته دی، پياوړک له ناوماندا هه ستا روشت و.. پاش موده تیک هاته وه و وتی به سوفیان: نهی نه با موحه ممه د!! ئایا نه و فهرمووده ی پیغهمبری (ﷺ) ده رباره ی ئای زه مزهم بو ت گیراینه وه، صه حیحه؟ سوفیان وتی: به لن صه حیحه. پياوه که وتی: دهی من ئیستا روشتم له ئای زه مزهم خوارده وه، به و نیه ته ی که تو سه د فهرمووده ی هه زره تم (ﷺ) بو بگیریته وه...!! سوفیان پتی وت: دهی دانیش شه. ئیدی پياوه که دانیش ت و سوفیان سه د فهرمووده ی بو گیرایه وه.^۲

پون توبه ده که یت؟!

ئیراهیمی کورې نه ده هم (ﷺ) ده لیت: نه و که سه ی که ده یه ویت توبه بکات.. با دوور بکه ویته وه له و شوینه ی زولم و گوناھی تیا کردووه و واز له هاوړیتی نه وانه بهینیت که تیکه لی ده کردن، نه گهر.. نا، نهوا نه وه ی ده ست ناکه ویت که ده یه ویت.

(۱) (والثمن الجنة/۲۹)

(۲) (الف قصة و قصة/ ۱۵۰)

مانای راستگوئی

رؤزیک ئیمامی بوخاری (رحمۃ اللہ علیہ) بۆ وەرگرتنی فەرمووده دەچیتە خزمەت پیاویک، لەوێ دەبینیت پیاوێک ئەسپەکی بەر بوو، ئەویش چمکی کراسەکی بۆ گرتوووەتەو و واپیشانی دەدات کە جووی تێداپە، ئیدی ئەسپەکی دیت و دەیگریتەو.

بوخاری لە پیاوێک دەپرسیت: ئەرێ ئەو تۆ جۆت پیوو؟
پیاوێک دەڵێت: نەخێر.. بەلام وامێرد بە خەیاڵی ئەسپەکی دا کە جۆم پییە. ئیمامی بوخاریش پێی دەڵێت: من هاتم بۆ خزمەت بۆ ئەوێ فەرموودەت لێوەرگرم، بەلام من فەرمووده لە کەسێکەو وەرناگرم، کە تەنانت لەگەڵ ئازەلانیشتا درۆ بکات.

ئیدی ئەو غونەیهکی بالا بوو، بۆ گەران بە شوێن راستگوکاندا، بۆ وەرگرتنی فەرموودهی خۆشەویست (ﷺ) لێیانەو، بۆیە کتیبەکی بوخاری.. بە راستترین سەرچاوەی فەرمووده دادەنریت.

پارە پەرست!

خەسەنی بەسری (رحمۃ اللہ علیہ) دەڵێت: وەللاهی.. ئەوێ دینار و درهەمی زۆر بەلاوێ گرنی بیت، خوا (ﷻ) زەلیلی دەکات.

لەولیاى فوا

ئەحمەدی کوری وەرد (رحمۃ اللہ علیہ) دەڵێت: وەلی خوا کەسێکە، هەتا پلەى بەرزتر بیت.. خۆبەکەم زانیی زیاتر دەبیت، هەتا سەرۆهتی زیاد بکات.. سەخواهتی زیاتر دەبیت، وە کاتیکیش تەمەنی گەورەتر دەبیت. هەول و کۆششی بۆ عیبادەت زیاتر دەبیت.

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/۴۱)
(۲) (این نحن من هؤلاء: ج ۱۲۲/۵)

ناوت.. بۇنخۇش و فۇشەویست لەكەم

ئەيۇبى عەتتار دەلەت: بېشىرى كۆرى خارىسى حافى (رەزىئەللاھ) پىنى وتم:
باسى سەرەتای گەرانەوہمت بۆ دەكەم: پۇژىك بە رېدا ئەپۇشتم..
کاغەزىكى كەوتووم بىنى لەسەر زەوى ناوى اللہ.. ى تیا نووسرا بوو..!!
هەلمگرتەوہ و چووم لە رووبارەكەدا پاك شۆردم.
لە دارای دنیا پېتىچ دانقم شك ئەبرد، بە چوار دانقیان میسکم كېرى و
بە دانقەكەى تریان گولوم كېرى و ناوى اللہ.. م پى بۇنخۇش کرد.
پاشان گەرەمەوہ بۆ مالهەكەم، كاتىك نووستم.. گویم لە
دەنگىكەوہ بوو، پىی وتم: ئەى بېشەر.. وەك چۆن ناوى منت بۇنخۇش کرد،
ئاوہا ناوت بۇنخۇش و خۇشەویست دەكەم، وەك چۆن ناوى منت پاك
کردەوہ، ئاوہا دلەت پاك دەكەمەوہ..!!

كاتى تەواوى نىيە بۇ فەوتن!

عومەرى كۆرى خەطاب (ﷺ) كاتى نەبوو تېر بخەوئیت و پشوو
تەواو وەرېگرېت بۆ جەستەى، ئىدى بە دانىشتنەوہ وەنەوزى ئەدا..!!
كاتىك پىيان دەوت: ئەى ئەمىرى ئیمانداران.. ئایا بە باشى ناخەوئیت؟!
عومەر دەیوت: چلۆن بخەوم؟! ئەگەر بە پۇژدا بخەوم.. كار و بارى
موسولمانانم بۆ جىبەجى ناکرېت و لە دەستم دەچىت، وە ئەگەر بە
شەودا بخەوم.. بەشى خۆم لە کىس دەچىت لە خزمەت
پەرورەدگارمدا.

(۱) (صفه الصفوة/ ۴۳۶)

(۲) (صفه الصفوة/ ۴۴۹)

چراکانت دانه گیرساندوه

ئەبی عەبدوللای کوری خەطیب دەلێت: تەبیبی کوری ئیسماعیل، پەرە کاغەزێکی هەبوو، ناوی سێ سەد کەس لە ھاوڕێکانی تیا نووسی بوو، هەموو شەویەک بەر لە خەوتن.. ناوەکانی دەخوێندەوێ و دۆعای خێری بۆ دەکردن! شەویەک بەر لەوێ دۆعیان بۆ بکات.. خەوی لێدەکەوێت، لە خەونیدا پیتی دەلێن: ئەی ئەبا حەمدون.. بۆچی ئەمشەو چراکانت دانه گیرساند؟! ئیدی تەیب (رەزەلە) هەلەستیت.. چرایەک هەلەدەکات و پەرە کاغەزەکی دەهینیت و. دانه دانه نزای خێر بۆ ھاوڕێکانی دەکات!!^۱

هەروەها ئوم دەرداء دەلێت: ئەبودەرداء (رەزەلە) سێ سەد و شەست ھاوڕێ و دۆستی هەبوو، کە لەبەر خوا خۆشی دەویستن و نزای خێری بۆ دەکردن، لەو بارەوێ پرسیارم لێ کرد، لەوەلامدا پیتی وتم: هەر کەس لە پاشملە نزای خێر بۆ بڕایەکی بکات، خوای گەورە دوو فریشتە رادەسپێریت، لەگەڵ هەر نزایەکیدا دەلێن: هەمان خێر و چاکەش بۆ تۆ بێت. ئێدە ئایا من حەز ناکەم فریشتەکان نزای خێرم بۆ بکەن!!^۲

بینێرە بۆ مالی من

عەلی کوری بەکار دەلێت: پیاویکی هەژار هاتە خزمەت ئیبراھیمی کوری ئەدھەم (رەزەلە) شکاتی حال و گوزەرانی خۆی کرد و وتی: منداڵم زۆرە و مەسروفيان گرانە. ئیبراھیم پیتی وت: ئەی براکەم.. کاتێک پوشتیتەوێ بۆ مال، بە وردی سەیرێک بکە و بزانیە کام لە منداڵەکان تێ رزق پۆزی لەسەر خوا نییە!! یەکسەر بینێرە بۆ مالی من، من بەختیوی دەکەم.

(۱) صفة الصفوة/۴۴۳

(۲) حرمة أهل العلم: ۱۹۵

غافلانه.. به پښگادا نارپوم

موحه ممه دی کوری خالد ده لیت: گوئیستی نه یوبی حه مال بووم
(رگه لښه) ده یگوت: برپارم دا له سهر نه فسی خوم.. که غافلانه به پښگادا
نه پوم، وه هه میسه له پوشتنمدا له یساد و زیگری په روه ردگارمدا
بم، پوژیک.. پوشتنیک پوشتم و توووشی شهل بوونیک هاتم..!!
منیش زانیم هم شهل بوونهم له کوپوه بو هاتووه؟! بوپه
ده ستم کرد به گریان و توپهم کرد و داوام له په روه ردگار کرد به
هانامه وه بیت، ئیدی عیلله تم تیا نه ما و گه رامه وه بو نه و
شوینه ی که توووشی غه فلهت هاتم تییدا!! هر له و شوینه دا..
گه رامه وه سهر زیگر کردن و به ساغله می ده ستم کرده وه به
پوشتن!!

چه ندی لی بهیت کهم ناکات

پیاوینک له به نی عه بس هاوه لیتی سه لمانی فارسی کرد.. هه تا لیوه ی
فیر بیت، له گهل سه لماندا پوشته دهر و نه یوانی له کاریکدا له و
باشتر بیت، نه گهر هه ویری ده شیل.. سه لمان (سولنه) ده هات و
نانه که ی ده برژاند!! وه نه گهر ئالفی به ولاخه کان دابا.. سه لمان
ولاخه کانی ده برد و ئاوی ده دان!! هه تا گه شتنه که ناری دیجله که
ئاوه که ی له حاله تی زور بوون و هه لکشاند بوو.. سه لمان به پیاوه
عه بسییه که ی وت: دابه زه ئاو بخووه.
پیاوه که دابه زی و ئاوی خواره وه. سه لمان وتی: زیاتر بخووه.
پیاوه که ش زیاتری خواره وه! سه لمان پتی وت: به پای تو چه ندت له ئاوه که
کهم کرده وه؟! پیاوه که وتی: ده ی من نه توانم چه ندی لئ کهم بکه مه وه?!
سه لمان وتی: زانستیش ئاوه هایه..!! لی وهرده گری و کهم ناکات، ده ی
توش زانستیک وهر بگره که سوودمه ند بیت لی.

(۱) صفة الصفوة/۴۵۵

(۲) صفة الصفوة/۱۹۷

بۇ چشتىك كۆيان ده‌كه‌يته‌وه؟!

سابتى بونانى ده‌لّيت: كاتىك شه‌وانه نه‌نه‌سى كورى مالىك (ﷺ) نزيك ده‌بوويه‌وه له خه‌تم كردنى قورئان، سوره‌تيكى ده‌هّيلاه.. بۇ نه‌وه‌ى دواتر خاوخيزانه‌كه‌ى كۆ بكا‌ته‌وه و له لاي نه‌واندا.. قورئانه‌كه‌ى خه‌تم بكات و نزاى خيريان بۇ بكات.

بۆنى جگه‌رى برژاو دّيت!

له دواى وه‌فاتي نه‌بوبه‌كرى جينشيني رسول الله (ﷺ) عومه‌رى فاروق ده‌چيته لاي نه‌سماي كچى عومه‌يسى هاوسه‌رى نه‌بوبه‌كر و پّي ده‌لّيت: نه‌بوبه‌كر چۆن خوداپه‌رستى نه‌كرد له سائه‌وه‌خته‌كاني خه‌لوه‌تيدا؟! نه‌سما ده‌لّيت: كاتي به‌ره‌به‌يان.. نه‌بوبه‌كر هه‌لده‌ستا و ده‌ست نوّيزى ده‌گرت و نوّيزى ده‌كرد.. پاشان به‌رده‌وام ده‌گريا.. قورئانى ده‌خويند و ده‌گريا.. كرنوشى ده‌برد و ده‌گريا.. نزاى ده‌كرد و ده‌گريا.. منيش له‌وكاتانه‌دا بۆنى جگه‌رى برژاوم ده‌كرد له ماله‌كه‌ماندا!! ئيدى عومه‌ر ده‌ست ده‌كات به‌گريان و ده‌لّيت: خواپه‌رستى نه‌بوبه‌كر له كوئى و، خواپه‌رستى كورى خه‌طاب له كوئى؟! بۆنى جگه‌رى برژاو له مالى نه‌بوبه‌كردا..!!^۲

له‌هلى ئاگر

ئيمامى عه‌لى (عليه‌السلام) ده‌لّيت: هه‌ر كه‌س ده‌يه‌وئيت پياوئيك له نه‌هلى ئاگر ببينيت، با سه‌يرى پياوئيك بكات كه‌ خوئى دانىشتوو و خه‌لكائىك له‌به‌ر ده‌ستيدا مل كه‌چانه راوه‌ستاون.

(۱) صفة الصفوة/۲۵۸
(۲) خلفاء الرسول / ۷۲

دَلْخُوشَم به فِهو!

پیاوئیک دهلئیت به موهرقی عجلی: دَلَم پر قهسوهت بووه و ناتوانم نه نوئیز بکه، نه پوژوو بگرم! (نوئیز و پوژووی سوننهت). موهرق (رَحْمَةُ اللهِ) پیی دهلئیت: وهك چوَن سست و لاوازیت بوَ خیر، ئاوهها خوت سست و لاواز بکه بوَ شه، من زور دَلْخُوش دهم به خهوتنیک که له خراپه دوورم دهخاتهوه.

فُول بکهَن به سهَرما!

حه بیی کوری ئه بی سابت دهلئیت: پوژئیک عه بدوللای کوری مه سعود (صَلَّیْهِ) پوشته دهره وه و خه لکانیک شوینی که وتن، عه بدوللا پیی وتن: ئایا کاریکتان هه یه؟! وتیان: نه خیر.. ته نها ویستمان له گه ل تودا ری بکهین. عه بدوللا وتی: بگه رینه وه، چونکه ئهم شوین که وتنه.. سوکی و ریسواییه بوَ که سی شوین که وتوو، وه فیتنه یه که بوَ ئهو که سهی شوینی ده که ون.

ههروه ها ئین مه سعود دهلئیت: ئه گهر ئهو شتانهی دهر باره ی نه فسی خوم دهیزانم، ئیوه ش ده تانزانی، خو لتان ده کرد به سه رمدا!!^۲

فه وتن و په شیمانی.. باشتره!

موتهرپی کوری عه بدوللا (رَحْمَةُ اللهِ) دهلئیت: پیم خوشه به دریزایی شه و بخه وم و خه بهرم نه بیته وه بوَ شه ونوئیز و به یانییه که ی که هه ستام په شیمان بم بوَ خه وتنه که م!!^۱ نه وهك به دریزایی شه و عبادت بکه م و سبه ی که هه ستام له خوم رازی بم.

(۱) (حياة السلف/۲۱۶)

(۲) (الأتقیاء الأخفیاء/۶)

گويزيک بو نويزيک

زوبهیدی یامی (رَبِّهِ اللّٰهُ) مندالانی هان ده‌دا بو نويزکردن و پیتی ده‌وتن: ئیوه وهرن نويز بکه‌ن.. من گويزتان ده‌ده‌می...!! ئیدی منداله‌کان ده‌هاتن نويزیان ده‌کرد و ده‌وری زه‌یدیان ئه‌دا، بو گويز وهرگرتن، پیتان وت: بوچی وا ده‌که‌یت؟! زه‌ید وتی: ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر منه ئه‌وه‌یه.. ده‌چم به‌ پینچ دره‌م گويزیان بو ده‌کرم و، ئه‌وانیش رادین له‌سه‌ر نويزکردن.

هه‌رچی له‌ فزمه‌تی تۆوه دیت

موسلمی کوری یه‌سار (رَبِّهِ اللّٰهُ) ده‌لێت: به‌ مه‌به‌ستی بازرگانی چوومه به‌هره‌ین و یه‌مامه، ده‌بینم خه‌لکی پوه‌و مالتیک.. دین و ده‌چن!! بۆیه منیش به‌ره‌و ئه‌و ماله‌ پۆشتم، ده‌بینم ئافره‌تیک له‌ نويزگه‌که‌یدا دانیشتوه‌و و به‌رگیکي ئه‌ستور و زبیری له‌به‌ردایه، که‌م قسه‌ و غه‌مگین و دلته‌نگه...!! کوره‌که‌ی و ده‌ست و پێوه‌ند و کۆیله‌کانی و خه‌لکیش سه‌هرگه‌رمی فرۆشتن و بازرگانی بوون، منیش کاره‌کانم جیبه‌جی کرد و پاشان هاڤه‌ لای و خودا‌حافیزیم لێ کرد، ئافره‌ته‌که‌ وتی: ئه‌گه‌ر پیت که‌وته‌وه تیره بو کاروباریک، سه‌رداڤمان بکه‌.

ئه‌ویم جیه‌پشت و ماوه‌یه‌ک مامه‌وه، پاشان بو کاروباریک پیم که‌وته‌وه ئه‌و شاره‌ی ئافره‌ته‌که‌ی لێ بوو، پۆشتم بو سه‌ردانی، ئه‌وه‌ی پێشتر بینی بووم له‌ حالی ئه‌و ئافره‌ته، بێجگه‌ له‌ ماله‌که‌ی هه‌یجی ترم نه‌بینیه‌وه!! له‌ ده‌رگام دا و بووم کرایه‌وه، گویم له‌ پیکه‌نین و قسه‌ی ئافره‌تیک بوو!! که‌ پۆشتمه ژووره‌وه ده‌بینم ئافره‌ته‌که‌ دانیشتوه‌و و به‌رگیکي ناسک و جوانی له‌به‌ردایه، وه ئه‌وه‌ی که‌ بیستم قسه‌ و پیکه‌نینی ئافره‌ته‌که‌ بوو!! خو‌ی ته‌نیا له‌ مالتیکي چۆل و هۆلدا.. به‌راستی به‌لامه‌وه سه‌ه‌یر بوو...!! بۆیه پیم وت: تۆم له‌ دوو حاله‌تی سه‌یردا بینی، ئه‌حوالی جاری پێشووت و ئه‌م حاله‌ی ئیستات!! ئافره‌ته‌که‌ وتی: سه‌ه‌رت سورنه‌مینیت...!! جارێ له‌ خیر و بیریکی

کاتیک ئافرته کهم جی هیشت.. عه بدوللای کوری عومهرم بینی
 هه وال و به سه رهاتی ئافرته کهم بو گتیرایه وه، عه بدوللا (ﷺ) وتی:
 خودا ره حمی پښ بکات، هیچی نه ماوه بو سه بری پیغهمبر ئه یوب
 (علیه الصلاة والسلام) ئه ندازه کهم نه بیت.

برسیٔتی و.. فوانی فہلکی

هیشامی کوپی حەسان دەئیت: هەركاتێك موحهممەدی کوپی سیرین (عجلو الله فرجه) بانگهێشت دەکرا بۆ داوەتێك یان بۆ زەماوەندیك، دەپۆشتهووە مالی خوێان و دەیگوت: شۆربایەکم بەدەنی با بیخۆم...!!

پێیان دەوت: ئەی ئەبابەکر تۆ ئیستا بۆ داوەتی یان زەماوەند دەپۆیت، ئیتر بۆچی شۆربا دەخۆیت؟! موحهممەد دەیگوت: من پێم ناخۆشە هەموو برستنتیەکم بەرمە سەر سفرە و خوانی خەڵکی.

(١) (تهذيب حلية الاولياء: ج ١/٣٩٦ - ٣٩٧)

(٢) (تهذيب حلية الاولياء: ج ١/٣٨٨)

کۆلتان سوک بکەن

وتیان به عەبدوللای کورێ عومەر (مۆئەممەد): فلان کەسی ئەنساری مرد.
عەبدوللای وتی: خودا پەرحمی پێ بکات. وتیان: لە پاش خۆی سەد هەزاری
جێ هێشتوو. عەبدوللای وتی: بەلام سەد هەزارە کە.. ئەوی جێ
نەهێشتوو!!

زیندانی دنیا

کورێ یەکیک لە پیاوانی سەلەف دەمریت.. پیاوێکە بۆ لە دەستدانی
کۆرەکە ی زۆر دڵتەنگ و غەمبار دەبێت، سوفیانی کورێ عویەینە و
کەسانێکی تر سەرەخۆشی لێ دەکەن.. بەلام ئەو سوکنایی نایەت!!
دواتر فوزهیلی کورێ عەباز (زەینەب) دەچیت و پێی دەلێت: ئەری
براکەم.. ئەگەر خۆت و کۆرەکەت هەردووکتان لە یەک زیندانا بوونایە و،
کۆرەکەت بەر لە خۆت ئازاد بکرایە، ئایا دڵخۆش نەدەبوویت بە ئازاد
بوونی کۆرەکەت؟!
پیاوێکە دەلێت: بێ گومان دڵخۆش دەبـووم. فوزهیل دەلێت: دەی
ئێستاش هەر وایە براکەم، کۆرەکەت بەر لە خۆت لە زیندانی دنیا ئازاد
کرا..!! ئیدی پیاوێکە بەم دڵنەواییە فوزهیل سوکنایی بۆ دیت.

دوور کەوتنەو

ئەبودەرداء (رضی اللہ عنہ) دەلێت: هەر کەس وەک خۆ بەگەرە زانیێک
مۆلەت بدات خەڵکانێک شوێنی بکەون، ئەو کەسە بەردەوام لە خوا
(عزیز) دوور دەکەوێتەو.

(۱) (صفة الصفوة/ ۲۰۹)

(۲) (إصبر واحتسب/ ۱۰۲)

سەرقالی بکە بە یادی فۆتەو

عەلی کورپی عەبدولحەمیدی غەزائری دەلیت: پۆشتم بوو
سەردانی سیری سەقەتی، گەشتمە بەر دەرگاکی و
تەقوالبام لێ کرد.. سیری (رەمەلانی) خۆی هات دەرگاکی بکاتەو،
گویم لێ بوو لەو دیو دەرگاکیوە دەیگوت: پەرورەدگارا.. ئەو
کەسە لە یاد و زیکری تۆم دەکات، سەرقالی بکە بە یاد و
زیکری خۆتەو...!!

منیش دەستی تۆ دەبێم!!

ئەو دەمە لە عومەری کورپی خەطاب، عەمرو کورپی عەص دەکاتە
ئەمیری میسر، پیتی دەلیت: ئەگەر کەسێکیان لەسەر دزیکردن گرت و
هینایانە بەردەستت، تۆ چی لێدەکەیت؟! عەمرو دەلیت: دەستی
دەبێم. عومەریش (عزیز) دەلیت: زۆرباشە.. بەلام ناگاداربە ئەو
عەمرو..!! ئەگەر لەژێر دەسەلاتی تۆدا کەسێک لە برسیتیدا هانای بۆ من
هینا، ئەو کاتە منیش دەستی تۆ دەبێم، بۆیە مەهیلە ئەوێ لەژێر
دەسەلاتی تۆدا بە برسی ببێت.. هەتا پەنا بۆ دزی کردن نەبات.

درۆ و راستی

عامری کورپی شراحبیلی شەعبی (رەمەلانی) دەلیت: هەمیشە راستگووبە،
تەنانت لەو کاتانەدا کە وا دەزانیت راستگوویی زیانت پێدەگەینیت..
چونکە ئاکام سوودت پێدەگەینیت، وە هەمیشە خۆت بە دوور بگرە لە
درۆ کردن، تەنانت لەو کاتانەدا کە وا دەزانیت درۆکردن سوودت
پێدەگەینیت.. چونکە ئاکام زیانت پێدەگەینیت.^۲

(۱) (صفة الصفوة/ ۴۴۶)

(۲) (من روايات افعال الصالحين: ج ۱/ ۳۴)

قورئان.. پښتاني چاوه کانم

ښه بوجه مزه څرغمه تګاري ښه بومعاويه ښه سوهد ده لیت: ښه بومعاويه () ښینای چاوه کانی له ده ست دابوو، هر کاتیک بیویستایه قورئان بخوینیت، به ده سته ماشه قورئانه که ډه ډو زیه وه و ده یکرده وه.. له و ساتانه دا په روه ردگار ښینای چاوه کانی بو ده گیرایه وه، هر کاتیکش لیده بوویه وه دووباره ښینای له ده ست ده دایه وه!!

وه ښه بو زاهیرییه ده لیت: له سه ردانیکمدا چوومه ته رسوس، له وې پوښتمه سه ردانی ښه بومعاويه ښه سوهد که ښینای چاوه کانی له ده ست دابوو، له مال له که یدا قورئانیک له شوینیکي به رزدا هه لواسرا بوو، به ښه بومعاويه وټ: په حمه تی خوات لیتیت تو که چاوانت نابینیت ښه قورئانه ت بو چیه؟!

وتی: ښه براکه م.. به لیتن ده دهیت باسم نه که یت هه تا دوی مردنم؟ وتم: به لیت. وتی: به راستی هه رګات ده مه ویت قورئان بخوینمه وه خوی گه وړه ښینایم بو ده گیریته وه، که لیده بومه وه و قورئانه که داده خه م.. پښتانی چاوه کانیشم ده بنه وه به تاریکستان.

سته می به رپرسان

عه بدولرهمانی کوری مه هدی ده گیریته وه و ده لیت: موحه ممه دی کوری یوسفی ښه سفه هانی () له برایه کی خویه وه نامه یه کی بو هات، که تپیدا گله و گازنده ی سته می به رپرسانی ده کرد، موحه ممه دیش له نامه یه کدا به مجوره وه لامی دایه وه: سه لام ښه براکه م..

نامه که تم پښ گه شت و له گوزهرانتان ښاګادار بووم، به لام باش بزانه گوناوه و سه رپتیچی کردن به بی سزا نابیت، ښه و حاله ی ئیوه ش تپیدن.. ته نها ښاکامی گوناوه کانی خوتانه، خوتان باش بکه ن، هه تا به رپرسه کانیشتان باش ده بن!!

(۱) (صفة الصفوة/۸۴۳)

(۱) (صفة الصفوة/۷۳۹)

دنیا پر له فهم

پیاوړېك ده لیت به نه حمه دی كوری نزار (زمره الله): نهی نه بو مه یسه ره..
نزام بو بکه، هه تا په روه ردگار خه م و خه فه تم نه هیل یت، نه ویش پتی
ده لیت: بیهوده یه..! چونکه هه تا له دنیا دا ب ینیت، ده بیت پشکیک له
خه م و خه فه ت و ناره حه تیت به رکه ویت.^۱

هزم له هه ناره

نه بو حاریسی ئولاسی (زمره الله) له سه ره تای لایو تیدا گورانی بیژ بوو،
خو دی ده گیریت هوه و ده لیت: له سه رده می غه فله تمدا ده رده داریکم بینی له سه ر
رېگاییک که ووتبوو.. لی نزیك بوومه وه و پیم وت: ئاره زووت له چشتیکه
بو ت به ینم؟

وتی: هزم له هه ناره.. منیش رو شتم هه ناریکم بو هی نا و خستمه بهر
دهستی، چاوی بهرز کرده وه و وتی: خوا ی گه وره لیت خو ش بیت. ئیدی هه ر که
ئیواره م لی هات.. دل م گورا و تو به م کرد، پاشان به نیازی حه جکردن له شار
چوومه ده ر، شه و له رېگه دا گه شتم به که سانیک دانیش تبوون
شه رابیان ده خواره وه، له پر که منیان بینی واقیان ورما..! منیان دانیشان د
بو نان خواردن و شه راب خواره وه، به لام من به بیانوی میز کردنه وه
لیان دوور که و تمه وه و جیم هی شتن، هه ر به و شه وه گه شتمه
دارستانیک.. له ناکاو شیریکم لی په یدا بوو!! ده موده س پارامه وه له
په روه ردگار و وتم: نهی ئیلاهی.. به راستی خو ت ده زانیت من چیم جیه یشت
و له چی رامکرد و به نیازی چی له مال ده رچووم؟! لیت ده پاریمه وه له
شه ری نه م شیر قوتارم بکه، ئیدی شیر که تپه ری کرد و رو شت، به
سه لامه تی گه شتمه مه ککه و له وی به خزمه ت که سانیک گه شتم، که زور
سو دمه ند بووم لیان.^۲

(۱) (ترتیب المدارك ج ۶ / ۲۹)

(۲) (صفة الصفوة / ۸۴۸)

فراپی به سهر هیئاوم!!

عومه ری کوری خه طاب ده پواته خزمهت نه بوبه کری صدیق ده بینیت
تونند زمانی خوئی گرتووه و رای ده کیشیت!! عومه ده لیت: وامه که.. خوا
لیت خوش بیت!! نه بوبه کر (ساروس) ده لیت: وازم لی بهینه با رایکیشم،
ئامه.. خراپی به سهر هیئاوم.

فیربوونی عیادهت

پیاویک ده چیتته خزمهت موحه ممه دی کوری سیرین (زگم لیت) و پیی
ده لیت: فیبری عیادهتم بکه. موحه ممه ده لیت: زورباشه.. جاری توو پیتم
بلی: چه نده نان ده خویت؟ پیاوه که ده لیت: هیئنده ده خوم هه تا تیر ده بم.
موحه ممه ده لیت: نه وه خواردنی ئاژه لانه!! ده پیتم بلی: چه نده ئاو
ده خویتته وه؟ ده لیت: ئاویش ده خومه وه هه تا تینونیم ده شکیت.
موحه ممه پیی ده لیت: نه وهش ئاو خواردنه وهی وشتره کانه!! توو برؤ
یه که مجار خووت فیبری خواردن و خواردنه وه بکه، پاشان وه ره با من فیبری
عیادهتت بکه م.

پشوویهک بو له بهد

کاتیک عوتبهی غولام تووبه ی کرد و گه پرایه وه، هیچ دلخووشی و
حه زیکی نه مابوو له گه ل خواردن و خواردنه وه دا.
جاریکیان دایکی پیی ده لیت: پوله گیان.. که میک به زه بیت به خوئا
بیته وه!! عوتبه (زگم لیت) ده لیت: منیش هه ره نه وهم ده ویت دایه گیان..
بهیله با که میک ماندوو بیم، دواتر بو نه بهد پشوو بدهم.

(۱) اقوال السلف/ ۱۶۴

(۲) صفقات رابحة/ ۹۹

(۳) موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۱۶۴

به لاسانی له دهستی مه ده

ئه یوبی کوری نیعمان ده گیرێته وه و ده لیت: له جهنگی به دردا، ئه بوعه زیزی برای موضعه بی کوری عومه یه له ناو ئه سیره کاندای بوو، که و ته دهستی موحریزی کوری فه زله، موضعه بی وتی به موحریز: جوان دهستی پیوه بگریه و هه روا به ئاسانی له دهستی خوئی مه ده.. ئه وه دایکیکی زۆر ده وله مه ندی هه یه له مه ککه. ئه بوعه زیز به موضعه بی وت: براهیم.. ئه مه هه موو قسه یه کت بوو بو من؟! موضعه بی (عومه) وتی: موحریز برای منه، نه وه ک تویه کی بی باوه و خوانه ناس. ئیدی دایکی له مه ککه وه چوار هه زاری نارد بو ئازادکردنی کوره که ی.

بو له وه دروستم نه کردوویت!

یونسی کوری سوله یمانی به لخی ده گیرێته وه و ده لیت: ئیبراهیمی کوری ئه ده هم له خانه واده یه کی پیزدار و به ناوبانگی خوراسان بوو، باوکی خاوه نی سهروه ت و سامان و خزمه تکارێکی زۆر بوو، بویه ئیبراهیم (رگم) له ناز و نیعمه تیکی زۆر دا ده ژیا، پۆژیک به مه بهستی راوکردن له گه ل کۆمه لیک له خزمه تکاره کاندای له مال ده چیته دهر، کاتیک به سوار ئه سه په که یه وه ده بیت، ده نگیک له سه رووی خو یه وه بانگی لیده کات: ئه ی ئیبراهیم.. تو بو ئه و گالته و گه په دروستی نه کراویت.

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾^۲

واته: ئایا ئیوه وا تیده گه شتن که ئیوه مان به بن هه وده و بو گالته و یاری دروست کردووه، وه واتانده زانی که پۆژی دوایی نایه ت و ناگه پینه وه بو لای ئیمه؟! هه تا له سه ر بیروباوه و گوشتار و کرده وه کانتان لپهرسینه وه تان له گه ل بکه ین و سزا و پاداشت وه ر بگرن. ده ی له خوا بترسه و توویشوویه ک بو ئه و پۆژه کو بکه وه، که که س به دادت ناپه سیته! ئیدی ئیبراهیم له سه ر ئه سه په که ی داده به زیت و واز له وه هه موو

(۱) (حیة الصحابة ج ۱۲/۳)

(۲) (سورة المؤمنون / ۱۱۵)

نیعمه ته دههئیت و دهست دهکات به کارکردن بۆ پۆژی ئاخیرهتی.
وه به شیرى کورى مونزر دهئیت: هه رکات ئیبراهیمت دهبینی.. واتدهزانی
پۆحی تیدا نییه، پهنگی تیکچوو بوو، به عه بایهك خۆی داپۆشیبوو،
ئه گهر په شه با لێ بدایا دهتگوت: هه ر ئیستا دهکهوئیت، هئنده لاواز
بوو بوو!!

وه عه لى کورى به کار دهئیت: له شارى مه صیصه له خزمهت ئیبراهیمی
کورى ئه دهه مدا دانیشتبووین، پیاویك له خوراسانه وه هات و وتی: کى
ئیبراهیمی کورى ئه دهه مه؟ دانیشتوان ئاماژه یان بۆ ئیبراهیم کرد،
پیاوه که وتی: براکانت منیان ناردوو به بۆ خزمهت. ئیبراهیم که گوئی له و
قسه یه بوو، دهستی پیاوه که ی گرت و بردی به که ناره وه و پێی وت: چى توێ
هیناوه بۆ ئیره؟! پیاوه که وتی: من خزمهتکار و غولامی تۆم، له ته ره فى
براکانت هه ئه سپ و ولاخى بارکراو و دهه هزار درهه مم بۆ هیناویت.
ئیبراهیم وتی: ئه گهر راست دهکهیت.. برۆ ئه و تۆم ئازاد کرد و
هه رچیه کیشت پیه بیه بۆ خۆت، گهردنت ئازاد بێت، به لام ئه م
هه واله بۆ کهس مه گیره وه.

ئیدی خزمهتکاره که به هه موو باره که یه وه.. به ئازادی پۆشت.^۱

دز هاتۆته ماله کم

پیاویك دهرواته لای سه هلی کورى عه بدوللا و پێی دهئیت: دز هاتۆته
ماله کم و کهل و په له کانی بردووم. سه هه ل (زکریا) دهئیت: دهی
شوکرى خودا بکه.. ئه گهر دزی گه وه (واته شه یتان) هاتبا به نیو دلّت
و یه کتا په رستی لێ شیواند بایت.. ئه و کاته چ کاریکت ئه کرد؟!^۲

دهرگای مه لیک

ئین مه سعود (عزیزه) دهئیت: هه تا له نوێژدا بمینیته وه، ئه وه تۆ له دهرگای
مه لیک ده دهیت، ئه وه ش له دهرگای مه لیک بدات بۆی ده کریته وه.

(۱) صفة الصفوة/ ۷۷۸ - ۷۷۹
(۲) عدة الصابرين/ ۱۴۴ - ۱۴۵ .

سهلام براكهم

عهبدوللای کوری عومهر () دهلئت: ههندی جار بی ئهوهی کاریکم
ههبت له مال دهچمه دهر، بهس تهنها بو ئهوهی سهلام له خه لکی
بکه م و ئهوانیش سهلام لی بکه ن.

دانهوهی لهمانهت و فهلات وهرگرتن

موحه ممه دی کوری عهبدولباقی کوری موحه ممه دی به زازی ئه نسا ری،
ناسراو به قازی ماریستان () دهلئت: له نزیك مه که که ده زیام..
پوژیک برسیتیه کی سهخت پرووی تیکردم و هیچم شک نه ئه برد خومی پی
تیر بکه م!! کیسه یه کی ئاوریشمینم دوزیه وه، که دهمه که ی به په تیکی
ئاوریشمین به ستر بوو، ئیدی هه لمگرت و گه پامه وه بو مال، کیسه که م
کرده وه ده بینم ملوانکه یه کی تیدایه، که له یاقووت دروست کراوه.. له جوانی
و ناوازه ییدا شتی وه هام نه دیوو!! هه لم گرت و له مال پوشتمه دهر.. بینیم
پیاویک بانگه واز بو کیسه وون بووه که ی ده کات و کیسه یه کی دیکه ی پییه،
که پینج سه د دیناری تیدایه و دهلئت: ئهم کیسه پاره بو ئه و که سه یه که
یاقووته که م بو ده گیریته وه.

منیش له دلی خو مدا وتم: من نیستا ئاتاجم به پاره یه و زو ریش برسیمه،
یاقووته که ی بو ده گیرمه وه و پاره که ی لیوه رده گرم، ئیدی ئه و کیسه که ی
ده دوزیته وه و منیش سوودمه ند ده بم.

پیاوه که م برده وه بو مال و پیم وت: ناویشانی کیسه وون بووه که تم پی
بلئ؟ پیاوه که ش به دروستی ناویشانی کیسه که و په ته که ی و ملوانکه
یاقووتیه که و ژماره ی یاقووته کانیشی هه لدا.. منیش ئه مانه ته که م بو
گیرایه وه و ئه ویش پینج سه د دیناره که ی پییه خشییم، به لام من وهرم
نه گرت و پیم وت: ئه وه ئه مانه تیک بوو پیویست بوو له سه ر من که
بیگیرمه وه بو ت، بویه له بری ئه و کاره دا هیچ پاداشتیک وهرنا گرم.
پیاوه که زو ر پیدایگیری کرد و ده یویست به هه ر شیوازیك بیت خه لاته که ی
وهر بگرم، به لام من وهرم نه گرت، ئیدی پیاوه که پوشت!!

پاش موده تیک منیش مه که که م جیهیشت و پوشتم، سواری که شتییه که
بووم، له ده ریادا که شتییه که تیکشکا و خه لکه که ی ناوی نووقم بوون و

کهلوپه له کانیان تیا چوون!! من له سهر پارچه ته خته په کدا مامه وه و، خوی گه وړه پاراستی، ماوه په که له ده ریادا مامه وه و نه مده زانی به سهر نه و پارچه ته خته وه بو کوئی ده چم؟! پاشان گه شتمه دوورگه په کی ئاوه دان، رۆشتمه مزگه وتیکه وه و، ده ستم کرد به قورئان خویندن. ئیدی هه رچی له دوورگه که دا هه بوو هاتن و ده یانگوت: فیتری قورئان خویندغان بکه، پاشان له پال قورئان خویندنه که دا، مندا ل و گه نجه کانیان هینا بو ئه وه ی فیتری نووسینیان بکه، ئیدی منیش به هوئی نه و کاره وه پاره په کی زورم ده ست کهوت.

پاش موده تیک وتیان: کچیکی هه تیوی ده و له مهن دمان هه په ده بیت بیخوازیت، منیش نه مویست نه و کاره بکه، به لام خه لکه که هینده پیدایگیریان کرد هه تا منیان ناچار کرد، کچه یان ئاماده کرد و بویان هینام، کاتیک بینیم.. هه مان ملوانکه یاقوتیه که له ملیدا بینی، که له مه که که دۆزیمه وه و دامه وه به خاوه نه که ی!!! ئیدی له و له حزه دا هیچ کاریکم نه بوو سه یر کردنی نه و ملوانکه نه بیت!! پتیان وتم: یاشیخ.. به راستی دلئی نه م کچه هه تیوه ت شکاند...!! هینده له و ملوانکه وورد بوو یته وه و ته ماشایه کی نه مت نه کرد! ئیدی منیش به سه رهاته که م ————— بوی گپرانه وه، هه ر له دۆزینه وه ی یاقووته که وه، هه تا گه شتم به دوورگه که یان، نه و کاته خه لکه که به ده نگه به رز هاواریان کرد و وتیان: لا إله إلا الله.. الله أكبر، الله أكبر...!!

پیم وتن: بۆچی وا هاوار ده که ن؟! وتیان: نه و پیاوه ی که یاقووته که ی وون کرد و تو دۆزیته وه، باوکی نه م کچه هه تیوه په، که ئیستا بوو ته هاوسه ری تو، نه و هه میشه نه م به سه رهاته ی بو ده گپراینه وه و ده یگوت: هیچ که سیکم نه دیوه هینده ی نه و پیاوه موسولمان بیت. وه ده پارایه وه و ده یگوت: په روه دگارا.. بو جارنکی دیکه له گه ل نه و پیاوه دا کو مان بکه ره وه، بو نه وه ی نه م کچه ی خوم بکه مه هاوسه ری، نه و ته ئیستا له پاش مردنی دوعا که ی هاته دی و کچه که ی بوو یه هاوسه رت...!!

موحه ممه د ده لیت: سالانیک پیکه وه بووین و خوی گه وړه دوو کوری پیبه خشین، پاشان هاوسه ره که م مرد و یاقووته که ی بو من و مندا له کان جیهیشت، پاشان هه ردوو کوره که شم مردن و یاقووته که به ته نیا بو من مایه وه، منیش فروشتم به سه د هه زار دینار.

گوزهرانی هه تیوێک!

سیری سهقه تی ده لیت: ئەم حال و پله و پایهی منی تێدام، به هۆی بهر ده که تی دۆعایه کی مه عروفي کهر خیه وهیه (زگم لێ).
سیری ده لیت: له نوێژی جهژن بوومه وه و هاغه ده ره وه، دیتم مه عروف مندالێکی سه ر و روخسار تۆزاوی له گه لدايه، پێم وت: ئەم منداله کییه؟! وتی: مندالێکم بپنی بوو خویان یاریان ده کرد و، ئەمیشم بپنی له سوچێکدا دووره په ریز و دلشکاوانه وه ستا بوو! پێم وت: کوره جوانه که.. ئەي بوچی تۆش نارۆیت یاری بکهیت؟! وتی: من هه تیوم.. نه جلوبه رگیکی جوانم له بهردایه و نه پاره یه کم پێه هه تا شتی پێکرم!!
سیری ده لیت: وتم: ده ی ده ته ویت چی بوو بکهیت؟! مه عروف وتی: ده یبه م به لکو شتیکی بوو په یدا بکه م، هه تا گوێزی پێکریت و دلی خو ش بییت. وتم: ئەي بوچی نایده یته ده ستی من، هه تا له و حاله رزگاری بکه م و گوزهرانی باش بکه م؟ مه عروف وتی: به لێن ده ده یته که ئەو کاره ی بوو بکهیت؟ وتم: به لێ.. به لێن ده ده م، به پشتیوانی خوای گه و ره گوزهرانی باش ده که م. مه عروف وتی: ده ی که وایه بیبه، خوای گه و ره دلت ده و له مه ند بکات.
سیری ده لیت: ئیدی له و کاته وه، دنیا زۆر بێ ئه رزش بووه له لام و، خوای گه و ره نزا که ی مه عروفي بوو گیرا کردم.

فوا پرسیا ری قهزا و قهدهر ناکات

بیلالی کوپی ئەبی بوورده به موحه ممه دی کوپی واسع ده لیت: چی ده لیت ده رباره ی قهزا و قهدهر؟ موحه ممه د (زگم لێ) له وه لامدا ده لیت: ئەي ئەمیر.. خوا له رۆژی دوا ییدا پرسیا ری قهزا و قهدهر له بهنده کانی ناکات، به لکو پرسیا ری کرده وه کانیان لیده کات.^۲

(۱) (صفه الصفوة/ ۴۲۴ - ۴۲۵)

(۲) (تهذيب حلیه الأولیاء ج ۱/ ۴۱۶)

نرفهکە ی لەو زیاتره

ئومە یە کوری بوستام دەلێت: پوژێک ئافرهتێک جبه یه کی
ئاوری شمی نی هینا بو دوکانه که ی یونس کوری عوبهید و پتی وت:
ئهم جبه یه م لی بکیره. یونس (رگم الله) وتی: به چه ند
ده یفرۆشیت؟ ئافره ته که وتی: به پینج سه د دره م. یونس وتی:
خوشکی من، جبه که ت پاره ی زیاتر ده کات! ئافره ته که وتی: ده ی به
شه ش سه د دره م بیه. یونس وتی: هیشتا له و نرخه ییش زیاتر بو ده کات!!
یونس هه ر به و شیوازه نرخه که ی گه یانده هه زار دره م، پینج
سه د دره م ی زیاتری پیه خشی، ئینجا جبه که ی لی کړی!!، جبه
کپینه که ی کرده به هانه تا ئافره ته که هه ست به به خشینه که ی
نه کات!

مزگه وتیک و.. ئافره تیک مەسیحی

ئافره تیک مەسیحی ده چیته خزمه ت عومهری کوری خه طاب و شکاتی
ئه وه ی لا ده کات، که عه مروی کوری عاص خانووه که ی پروو خاندوو و
زه ویه که ی خستوو ته سه ر زه وی مزگه وت!!
عومهر (عليه السلام) بی دواکه وتن ده ست ده کات به لیکو لینه وه، عه مرو له
وه لامدا ده لیت: ئه ی ئه میری ئیمانداران.. موسو لمانه کان زور بوون و
مزگه وته که ش ته نگ بوو، ئهم ئافره ته ش خانووه که ی به ته نیش
مزگه وته وه بوو، داوام لی کرد که خانووه که ی بفرۆشیت پیمان، بو ئه و
مه به سه ته ش به چه ندين قات پاره م پێدا، به لام هه ر رازی نه ده بوو، منیش
خانوو ه که یم پوخاند و خسته سه ر مزگه وت، وه پاره که یشم خسته
به یتومال، بو ئه وه ی هه رکات ویستی بیت و وه ری بگریت. عومهری فاروق
به و قسانه رازی ناییت و به عه مرو ده لیت: بینا تازه که ی مزگه وت پروه خینه
و.. خانوو ه که وه ک خو ی دروست بکه وه و بیگیره وه بو ئافره ته
مه سیحیه که.

پښگامان وون کردووه

ئه صمه عی (زکریا) ده لیت: خوّم و هاوه لیکم بو گه شتیک چووینه بیابان و پښگامان وون کرد، چادر لیکمان بینی و بهره ورووی پوشتین، سه لاممان کرد و ئافره تیک وه لامی داینه وه و وتی: ئیوه کین؟
وتمان: ئیمه پښوارین.. پښگامان وون کردووه و ورومان کردوته ئیوه. ئافره ته که وتی: پروتان وه رگپښ، هه تا من میوانداریه کی شیاوتان بکه م.
فه رشیک پښداین و وتی: له سهر ئه و فه رشه دانیشن هه تا کوپه که م دیته وه. ئیمه دانیشن و ئه و له ویدیوی چادره که وه زوو زوو لایه کی چادره که ی هه لده دایه وه و چاوه پښی هاتنه وه ی کوپه که ی ده کرد، دواچار که چادره که ی هه لده دایه وه، وتی: خواجه گیان داوای خیر و به ره که ت له تو ده که م.. ئه و وشتره هی کوپه که مه، به لام سواره که کوپه که م نیه...!!
سواره که هاته پښه وه و به ئافره ته که ی وت: ئه ی دایکی عه قیل.. خوا جه زای خیرت بداته وه، عه قیل مرد.

ئافره ته که وتی: هوکاری مردنه که ی چی بوو؟! سواره که وتی: وشتره کان له کاتی ئاو خواردنه وه دا، شلوغییه کیان دروست کرد و کوپه که ت که وته ناو بیره که وه. ئافره ته که وتی: ده ی تو دابهزه و خزمه تی ئه م میوانانم بو بکه.

ئیدی به رانیکی بو سه ربپښ و خواردنی لی ناماده کرد و بو هیانین، ئیمه ش نانمان ده خوارد و سه رمان سوږده ما له و هه موو ئارام گرته ی...!! کاتیک له نان خواردن بووینه وه، به دلشکاوی هاته دهره وه بو لامان و وتی: ئایا که سیکتان شتیک له قورئان ده زانیت؟ وتم: به لی. وتی: ده ی بوّم بخوښه وه هه تا سوکنایم بو دیت. وتم: خوا ی گه وره ده فه رموویت:

﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ * أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾

واته: سوږد به خوا تاقیتان ده که ینه وه به هه ندیک له ترس و برسیتی و که م بوونی مال و دارایی و که سوکار و به روو بووم، جا موژده بده به خوږاگران، ئه وانه ی که له گه ل دوو چاری سه ختییه ک بوون، ده لیت: ئیمه هه ر هی خواين

و ھەر بۆ خزمەتی ئەویش دەگەرئینەو، ئا ئەوانە دروود و بەزەیی
پەروەردگاریان بە سەردا دەبارئیت لەلایەن پەروەردگاریانەو و ئەوانە ئەو
کەسانەن کە ھیدایەتیان وەرگرتوو.^۱
ئافرەتە کە وتی: بلی وەللاھی.. ئەمە لە قورئانە کە ی خوادا ھەینە؟ وتم:
وەللاھی ئەمە کەلامی خواپە و لە قورئانە کە یدا ھەینە.
پاشان ئافرەتە کە پوشت دوو رکات نوێژی ئەدا کرد و سێ جار
وتی: إنا لله وإنا إليه راجعون.. ئارام دەگرم لەسەر مردنی عەقیلی کورم و
چاوەڕپی پاداشت لە خوا دەکەم، ئەو پەروەردگارم.. ئەو ھەوێ فەرمانت
پیکردووم جیبە جیم کرد، تۆش ئەو ھەوێ بە ئێنت پێداوم پیم بەخەشە.^۲

لەناوبەری گەلان

ئەبوموسای ئەشعەری (رحمۃ اللہ علیہ) دەلیت: ئاگاداربین...!! ئەو ھەوێ گەلانی
پیش ئێو ھەلاکەتا برد.. دینار و درھەم بوو، ھەر ئەو دینار و
درھەمە ئێو ھەلاکەتا برد.

فەزڵ و چاکە

وتیان بە عەبدوڵلای کورپی موبارەک (رحمۃ اللہ علیہ): لەخۆ پازی بوون
چی یە؟! عەبدوڵلا وتی: لەخۆ پازی بوون.. ئەو ھەوێ کە وا بزانیت
تۆ شتێکت ھەینە (لە فەزڵ و چاکە) و کەسانی تر ئەو
شتەیان نی یە.^۳

(۱) (پوختە تەفسیری قورئان/ ۲۴)

(۲) (مواقف ایمانیة/ ۳۱۱ - ۳۱۲)

(۳) (این نحن من هؤلاء: ج ۵/ ۱۱۹)

له ی موسمان تینوویان کردیت؟!

عه بدوللای کوری سهلام ده گیریتته وه و ده لیت: کاتیک عوسمانی کوری عه فان ئابلوقه درا بوو، چوومه سهردانی بو ئه وهی سهلامی لی بکه، پیی وتم: به خیر بیت ئه ی براکه م.. ئه مشه وه هر له م ماله دا به خزمه تی رسول الله (ﷺ) گه شتم، فهرمووی: ئه ی عوسمان ئابلوقه یان داویت؟ وتم: به لی قوربان. فهرمووی: تینوویان کردوویت؟ وتم: به لی قوربان. ئیدی جامیکی بو رادیرام که ئاوی تیدا بوو، لیم خوارده وه هه تا تینوویتیم شکا و ئیستاش هه ست به فینکی ئاوه که ده که م له سینگمدا، وه پیی فهرمووم: ئه گهر بته ویت سه ر ده که ویت به سه ریاندا، ئه گهر.. نا، ئه و سبه ی له لای ئیمه رۆزووه که ت ده شکینیت. منیش ئه وه م هه لبژارد که له خزمه تیدا رۆزووه که م بشکینم.

ئیمامی عوسمان (رضی الله عنه) هه ر ئه و رۆژه به زمانی به رۆزووه وه و له خزمه تی قورئاندا شه هید ده کریت و خوینه پاکه که ی ده رژیته سه ر په ره ی قورئانه که ی.

وه ئه نه سی کوری مالیک ده گیریتته وه و ده لیت: کاتیک عوسمان شه هید کرا، ئه که ی وتی: ئیوه که سیکتان کوشت، که هه موو شه وه که ی زیندوو ده کرده وه و.. له یه ک رکات شه ونوئژدا هه موو قورئانی خه تم ده کرد.

وه رینی گونا هه کان

مالیکی کوری دینار (رضی الله عنه) ده لیت: په شیمان بوونه وه و گریان بو گونا هه کان.. خودی گونا هه کان ده وه رینیت، وه ک چۆن په شه با.. گه لا زه رد و وشکه کانی خه زان ده وه رینیت.

(۱) (حیة الصحابة ج ۳۱۶/۵)
(۲) (حیة الصحابة ج ۱۲۰/۴ - ۱۲۱)
(۳) (أقوال السلف/ ۳۸)

پال به دنیاوه ده نیین!

عه مروی کوری موسای کوری فه یروز ده گیریتته وه و ده لیت: بيشري حافيم
بینی پیاویکی له گه لدا بوو، پیاوه که نزیک بوویه وه له بیریک بو ئه وه ی
ئاوی لئ بخواته وه، بيشر (زمره) پتی وت: لیره نا.. ده چین له بیریکی
دیکه دا ئاوه که ت بخوره وه.

رۆشتن هه تا گه شتنه بیریکی دیکه، له ویش هه مان شت
روویدا په وه، هه ر به و شیویه سئ بیریان تیپه راند و بيشر
نه یه یلا پیاوه که ئاوه که ی بخواته وه!

پیاوه که وتی: ئه ی ئه با نه صر.. من زور تینوو مه، بو ناهیلیت
ئاوه که م بخومه وه؟! بيشر پتی وت: بیده نگ به ئه ی پیاو.. نیمه
ئاوه ها پال به دنیاوه ده نیین.

سه ردانیك له بهر فوا

جونه یدی به غدادی ده لیت: له گه ل کومه لیک هاوه لمد رۆشتین بو
سه ردانی ئه بو یه عقوبی زه یات (زمره) کاتیك ته قولبا بمان کرد،
له و دیو ده رگا که وه وتی: هیچ خواپه رستییه ک نه بوو ئه نجامی
بدن و مه شغو لستان بکات، ئه وه نه بیئت که بئن بو لای من؟!
منیش وتم: ده ی ئه گه ر سه ردانه که مان له بهر خوا بیئت و
دامان نه بریت له خوا، ئه و کاته چی ده لیت؟!^۲

ئیدی ئه بو یه عقوب ده رگا که ی لئ کردینه وه و چووینه ژوور.

(۱) (صفه الصفوة/۴۲۹)

(۲) (صفه الصفوة/۴۶۵)

یهکلا بوونهوه

بیلالی کوږی سهعد (رَکَمُ اللّٰهِ) ده لیت: وریابه.. نه که یت به ناشکرا و به دیار چاوی خه لکییه وه و دوستی خوا بیت و.. به نهی دوزمن و سهرپیچیکاری فه رمانه کانی بیت.

بو له و روخساره جوانه ده ګریم!

کومه لیک ګه نچ ویستیان په بیعی کوږی خوسه یم (رَکَمُ اللّٰهِ) تاقی بکه نه وه که له تافی لاویتیدا بوو، ئافره تیکی زور جوانیان تیګه یاند. که بچیت له سوچیکي چولنه وانیدا چاوه پتی بکات، هه تا له مزګه وت دیته وه، نه و کاته خوئی بو دهر خات و به جوانیه ناوازه که ی له خشته ی به ریت.

ئافره ته که به پتی پیلانه که روشت و پتی له په بیع ګرت و روخساره جوانه که ی بو دهر خست، که وه مانگی تابان ددره وشایه وه! وه داوای لیکرد که له ګه لیدا چهند ساتیکی خوش به سهر به ریت.

به لام په بیع کاتیک نه و روخساره جوانه ی بینی دهستی کرد به ګریان!! ئافره ته که تووشی شوک هات و لئی پرسی: بوچی ده ګریه یت نه ی پیاو؟!

په بیع پتی وت: بو نه و روخساره جوانه ده ګریم.. که خاوه نه که ی ریګه یه کی خرابی بو هه لېژاردوو و.. سبه ی له ناو ئاګری دوزه خدا ده بیت که لله سهریکی ترسناکی خه لوزاوی!!

قسه کانی په بیع هینده کاریګه ریان ده بیت له سهر دهر وونی ئافره ته که.. که به یه کجاری واز له کاره خراپه کانی ده هیئت و.. ده بیت ته توبه کاریکی دل وابهسته ی نویژ و خواپه رستی.

(۱) روضة الزاهدین/۵۶)

(۲) مواقف إيمانية/۱۰۱)

لهممه.. نایه وئ شازاده بیت!

عه بدوللای کوری فهره ج ده گپرتته وه و ده لیت: پوژنکیان له مال چوممه
دهر، بو ئه وهی وه ستایه ک ببه مه وه بو مال، هه ندی کارمان بو
بکات، نامازهی پیاویکی پوخسار جوانیان بو کردم، که له بهر ده ستیدا
گوریسیک و زه مبیله یه کی گه وره ی دانابوو.

پوشتم بو لای و پیم وت: ده توانی بیت له ماله که مدا هه ندیک کارم بو
بکهیت؟ پیاوه که وتی: به لئ.. کارت بو ده که م به دره هه م و دانقییک،
به لام به شهرتیک. وتم: باشه شهرته که ت چیه؟! وتی: کاتی نوژی
نیوه پو و عه سر.. واده ی وه ستاغه له حوزوری په روه ردگارمدا، بویه له و
کاتانه دا ده بیت موله تم بدهیت، کاره که م بووه ستینم. وتم: ئه وه ش بو
تو بیت، ده ی ههسته با برۆین.

ئیدی هینامه وه بو مال و کاره که ی بو کردم، پاشان پوژنکی دیکه
پوشتمه وه به شوینیدا، به لام په یدام نه کرد، هه والیم پرسى، پیمان وتم:
ئهو پیاوه له هه فته یه کدا ته نها پوژی شه ممان دهر ده که ویت.

منیش پوژی شه ممه پوشتمه وه و پیاوه که م دیت و پیم وت: کارم بو
ده کهیت؟ وتی: به لئ.. به دره هه م و دانقییک کارت بو ده که م. وتم: نه خیر..
ته نها به دره هه میک. وتی: به دره هه م و دانقییک. وتم: ده ی ههسته با برۆین.

من ئاره زووی ئه وه م نه بوو که دانقه که ی لیبرم، هه ر ویستم بزانه م
ئهو چی ده لیت؟ پوشتینه وه بو مال و هه تا ئیواره کارى بو کردم،
ئهو کات دره هه میکم پيدا، وتی: ئه مه چیه؟! وتم: ئه وه دره هه مه که یه،
هه قی کار کردنه که ت. وتی: ئه ی پیم نه وتیت به دره هه م و دانقییک؟!
هاوار له ده ستی تو..! کاره که ت لیتیکدام. وتم: ئه ی منیش پیم
نه وتیت به دره هه میک؟ پیاوه که وتی: ده ی که وای لیها ت من هیچم له و
پاره یه ناویت!

ئیدی دره هه م و دانقییکم پيدا، به لام وه ری نه گرت و وتی: سبحان الله..!
من ده لیم هیچم له و پاره یه ناویت، توش هه ر واز ناهینیت!
پیاوه که پاره که ی وه رنه گرت و پوشت، ژنه که م هات و پئی وتم:
خوا چیت لی بکات، تو چیت له و پیاوه ویست و کاره کهیت لی تیکدا؟!
پاش ماوه یه ک پوشتم بو ئه وه ی هه والیکى بزانه م، پیمان وتم: ناساغه و

(۱) (پیاوه که ناوی: ئه حمه دی کوری هارون بووه (رحمه الله))

له ماله وه که وتوه.

ناونیشانی ماله که یم وه رگرت و که و تمه ری بو لای، مو له تم وه رگرت و
رو شتمه ژووره وه.. ده بینم به ده ست ئازاری سکیه وه ده نالیتیت و
ماله که ی هیچی تیدا نییه، بیجگه له گورس و زه مبیله که ی نه بیت..!! سلاوم
لیکرت و پیم وت: داوایه کم هیه ده مه ویت بو م جیه جی بکه ییت،
خویشته ده زانیت دلخوشکردنی که سانی تر چه نده خیری هیه، منیش
پیم خوشه بیته ماله که م و خو م په رستاری و خزمه ت بکه م.
وتی: هه ر به راستی نه وه ت پیخوشه؟ وتم: به لی.. زورم پیخوش ده بیت
تو نه و کاره م بو بکه ییت.

وتی: باشه دیم.. به لام سی دانه مه رجم هیه. وتم: قبولمه،
مه رجه کانتم پی بلی. وتی: خو اردنم بو مه هیته هه تا خو م داوات
لیده که م، وه هه رکاتیک مردم هه ر به م به رگ و پو شاکانه ی خو مه وه
کفن و دفنم بکه. وتم: به لی.. ان شاء الله واده که م. وتی: مه رچی سییه م
ناپه چه تهره و له کاتی خویدا پیت ده لیم. وتم: هه رچه ن سه خت بیت به پیی
توانا بو ت نه نجام ده ده م ان شاء الله.

ئیدی هه لمگرت و بو کاتی نیوه رو گه شتینه وه مال، شه ویکمان
گوزهراند و بو به یانییه که ی بانگی کردم، وتم: من له خزمه تتدام..
چیت ده ویت؟ وتی: وا هه ست ده که م نه مه دوا ساته کانی ته مه غه، له
قو لی کراسه که مدا توره که یه کی بچو کی تیدایه ده ری به یته و بیکه وه.
توره که که م کرده وه.. بینیم نه نگوستیله یه کی نقیمداری سووری تیدایه،
پیی وتم: نه گه ر من مردم و دفن کردم، نه م نه نگوستیله یه به به بو
هارونه ره شیدی نه میری ئیمانداران و پیی بلی: خاوه نی نه م
نه نگوستیله یه پیت ده لیت: ئاگادار به.. به و سه رمه ستی و دنیا
ویستییه ته وه مه مره، چونکه نه گه ر به و حاله وه به ریت زور په شیما
ده بیته وه و په شیمانیش سوودت پیناگه یه نیت.

پیاوه که مرد و له سه ر وه سییه ته که ی خو ی کفن و دفنم کرد،
به سه ره اته که یم له په راوینکا نووسییه وه و پوژیک که هارونه ره شید
له کو شککه که ی هاته ده ره وه، به زه حمه ت و کوته ک خو اردن و ئازار
چه شتنیکی زوره وه، نووسراوه که م گه یانده ده ستی هارون و خو م له
ده ره وه چاوه ریم ده کرد.

کاتیک هارون له کو شککه که یدا نووسراوه که ده خوینیتته وه، ده لیت:
برو ن خاوه نی نه م نووسراوه م بو به یتن.

کاتیک بر دمیانه ژووره وه، هارون زور توره بوو له هه نسوکه وته که م،
بو یه منیش یه کسه ر نه نگوستیله که یم بو ده ره ینا، هارون وتی: نه م

نهنگوستيله بهت له کوڅی بوو؟!

وتم: پیاوځی گلکار پییدام.

وتی: گلکار...! گلکار...!!

وتم: نهی نه میری ئیمانداران.. وهسیه تیکیشم پیته بوټ.

هارون وتی: هوار له دهستی تۆ.. بو قسه ناکهیت؟!

وتم: نهی نه میر.. خاوهنی ئهم نهنگوستيله به سهلامی لیده کردیت و داوای لیکردم که پیت بلیم: ئاگادار به.. بهو سهرمهستی و دنیا ویستیته وه مهمره، چونکه نهگه بهو حاله وه بهریت زور په شیمان ده بیته وه و په شیمانیس سوودت پیناگه یه نیت.

لهو کاته دا هارون ههستایه سه رپن و خوڅی خست به سه ر
راخه ره که دا و وتی: نهی کوره کهم ئاموژگارییه کی باشی باوکت کرد.

له دلی خوځدا و تم: پنده چیت نهو پیاوه کورې بوو بیت...!! پاشان هارونه ره شید دانیشت و ئاویان هیئا ده موچاویان پی ته پر کرد، دواتر پیی و تم: چوڅ خاوهنی ئهم نهنگوستيله بهت ناسی؟! منیش به سه رهاته که یم بو گیرایه وه، هارونیش دهستی کرد به گریان و وتی: نه وه یه که مین مندالم بوو...!! له سه رده می خه لافه تی مه هدی باو کمد، (زوبه یده) م بیني و خوڅشم ویست، پاشان به نهی تی هاوسه رگریمان کرد و ئهم مندالمه ی بوو، دواتر ئهم نهنگوستيله به و زور شتی ترم پیدان و په وانیه به سه رهم کردن و به زوبه یده م وت: برپوڅ خوځتان بشار نه وه، هه ر کاتیك هه والت پیگه شت که من چوومه ته سه ر ته ختی خه لافه ت وهرن بو لام، کاتیك بوومه خه لیفه هه والیانم پرسی، پییان و تم: هه ردووکیان مردوون، ئیدی من نه مزانیوه که له ژباندا ماون یان.. نا؟!

پاشان دواي نوڅی شتیوان له سه ر به لینی خوڅی، به جلوبه رگیکی ساده وه هاته ده ری کوڅك و دهستی گیرتم، منیش بر دم بو سه ر گوږی کوره که ی، که له گوږستانی عه بدوللای کورې مالیکدا ناشتبووم، لهوڅی هارون هینده گریا.. هه تا منیش وهك سووز و به زه ییهك بو ئهو دهستم کرد به گریان، زوو زوو به گریان هه ده یگوت: نهی کوره کهم.. ئاموژگارییه کی باشی باوکت کرد.

هه تا به ره به یان لهوڅی ماینه وه، دواتر هارون بهر له وه ی برواته وه بو کوڅك پیی و تم: فه رمانم ده رکردوه که ده هه زار دره مت پیبدریت و به جوانی خوڅ و خیزانه که ت خزمه ت بکړین، وه وه سیه تم نوو سیوو که له پاش مردنیشم باشن بوځان، له پاداشتی نه وه ی که وه سیتی کوره که مت جیبه جی کردوه.

ههروه‌ها پیتی وتم: تو لیره له‌به‌ردهم کۆشکدا بمینه‌وه، هه‌تا من ده‌چمه ژووری، ئه‌وسا بانگت ده‌که‌م بو ئه‌وه‌ی به‌ جوانی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یم بو بگپریته‌وه. منیش وتم: إن شاء الله. به‌لام دواي ئه‌وه‌ی که هارون رۆشته‌وه ناو کۆشکه‌که‌ی، منیش رۆشتمه‌وه بو ماله‌که‌ی خۆم و نه‌گه‌رامه‌وه بو لای هارون.^۱

به‌نده‌یه‌کی هه‌لاتوو

مالیکی کوری دینار (ر.ه.ا) ده‌لێت: هات به‌ خه‌یاڵدا وه‌سیه‌ت بکه‌م کاتیک مردم.. به‌ کو‌ت و زنجیر به‌سه‌رتی‌مه‌وه و فری بدری‌مه‌ به‌رده‌م په‌روه‌ردگارم، هه‌روه‌ک چۆن به‌نده‌یه‌کی تاوانباری هه‌لاتوو.. ده‌هی‌ننه‌وه به‌رده‌م گه‌وره‌که‌ی!!^۲

له‌ی میوان.. فیانه‌ت لی‌کردم!!

ئه‌بوزه‌ری غه‌فاری (ر.ه.ا) چه‌ند وشتریکی هه‌بوو، له‌ نیویاندا وشتریکی تیری به‌هیزی تیا بوو، که خۆشه‌ویستین مالی ئه‌بوزه‌ر بوو، پۆژیک میوانیکی هات.. ئه‌بوزه‌ر پیتی وت: من سه‌رقاڵم، تو هی‌نده‌زه‌حمه‌ت بکیشه.. بچۆ له‌ناو ئه‌و وشترانه‌دا باشت‌ترینان به‌ینه‌ با سه‌ری بپ‌ین. میوانه‌که‌ رۆشت وشتریکی لاوازی که‌مگۆشتی هی‌نا، کاتیک ئه‌بوزه‌ر وشتره‌ لاوازه‌که‌ی بینی به‌ میوانه‌که‌ی وت: وه‌للاهی ئه‌ی میوان خیانه‌ت لی‌کردم!!.. من وتم: برۆ باشت‌ترینان به‌ینه، نه‌ک لاوازترین. میوانه‌که‌ش وتی: ده‌زانم باشت‌ترینان وشتریکی تیر بوو، وتم: با بو ئه‌و رۆژه‌ بیت که خۆتان پ‌یویستتان پیتی ده‌بیت. ئه‌بوزه‌ر وتی: ئه‌و رۆژه‌ی که من پ‌یویستم پ‌یه‌تی ئه‌و رۆژه‌یه‌ که ده‌منینه‌ ناو گۆره‌که‌مه‌وه.^۳

(۱) صفة الصفة/ ۴۱۸ - ۴۲۰

(۲) قصص الصحابة والصالحين/ ۱۱۴

(۳) قصص الصحابة والصالحين/ ۱۱۴

بانگه‌وازی په‌روه‌ردگار

کاتیک په‌بیعی کوری خوشه‌یم (رَکَّعُ اللّٰهُ) تووشی ئیفیلجی ده‌بیت، دوو که‌س لای راست و چه‌پی ده‌گرن و ده‌پهن بـوؤ مزگه‌وت، هاوه‌له‌کانی عه‌بدو‌للا کوری مه‌سعود پیی ده‌لتن: ئه‌ی ئه‌با یه‌زید.. توؤ خوا گیان روخسه‌تی داویت، ده‌توانی هه‌ر له‌ماله‌وه نو‌یژه‌کانت بکه‌یت.

په‌بیع ده‌لـیت: ئیوه‌ راست ده‌که‌ن، به‌لام من گویم لیوو له‌مزگه‌وته‌وه بانگی ده‌کرد: (بِیِّنَاتٍ لِّلَّذِیۡنَ یُؤْمِنُوۡنَ) بۆیه‌ هاتم، ئیوه‌ش هه‌رکات گوستان له‌بانگبـیژ بـوو ده‌یگوت: (بِیِّنَاتٍ لِّلَّذِیۡنَ یُؤْمِنُوۡنَ) ئه‌وا ئه‌گه‌ر به‌خو‌خشاندنیش بووه، بچن به‌دهم بانگه‌که‌یه‌وه.^۱

وه هه‌روه‌ها موضعه‌بی کوری عه‌بدو‌للا ده‌لـیت: عامری کوری عه‌بدو‌للا زۆر نه‌خۆش بوو، کاتیک گوئی له‌بانگبـیژ بوو بانگی مه‌غریبی ده‌دا، وتی: ده‌ستم بگرن با بچم بـوؤ نو‌یژه‌که‌م. وتیان: توؤ زۆر ناره‌حه‌تیت له‌ماله‌وه نو‌یژه‌که‌ت بکه‌.

عامر (رَکَّعُ اللّٰهُ) وتی: گویم له‌بانگبـیژ خوا گیانه‌وه بیت و نه‌چم به‌ده‌میه‌وه؟! ناچار ده‌ستیان گرت و بردیان بـوؤ مزگه‌وت، پکاتیکی له‌گه‌ل ئیمامدا ته‌واو کرد و هه‌ر له‌نو‌یژه‌که‌یدا.. دنیای جیه‌تشت و گه‌رایه‌وه بـوؤ خزمه‌تی په‌روه‌ردگار!^۲

واده‌ی سه‌فه‌ره

حوزه‌یفه‌ی کوری یه‌مان (رَکَّعُ اللّٰهُ) ده‌لـیت: هه‌موو به‌یانی و ئیوارانیـک.. بانگبـیژێک بانگ ده‌کات: ئه‌ی خه‌لکینه.. ئاماده‌بن، کاتی سه‌فه‌ره.. کاتی سه‌فه‌ره!

(۱) (تهذيب حلیه الأولیاء ج ۳۱۱/۱)

(۲) (موسوعة الأخلاق ج ۷۰/۱)

سهرخوشیکی عاشق

موحه ممه دی کوری قودامه ده گپرتته وه و ده لیت: رۆژیک سهرخوشیک
گه شت به بیشری حافی، دهستی کرد به ماچکردنی و دهیگوت: نهی
گه وره، نهی خوشه ویستم.. نهی نه بانه صر. بیشریش له شوین
خوی وه ستا و سهرخوشه که ی له خوی دوور نه خسته وه، دواتر که
سهرخوشه که رۆشت، بیشر (زگم لایه) به چاوی پر له فرمیسکه وه
وتی: نه وه مه ستیک بوو به پیی خه بالاتی خوی پیاویکی باشی
خوشویستوه و عاشقی بووه!! له وه ده چیت عاشقه که رزگاری
بووبیت، به لام منی مه عشوق.. هیشتاکه نازانم حالم چون
ده بیت؟!

به راورد و گومان

سه هلی کوری نه سهلم ده لیت: کاتیک به کری کوری عه بدولای موزنی
پیاویکی پیری ده بینی دهیگوت: نه مامه پیره له من باشتره،
چونکه چهند سالتیک بهر له من خواپه رستی کردوه، وه ههر
کاتیک گه نجیکی ده بینی دهیگوت: نه مامه گه نه له من باشتره، چونکه
چهند سالتیک بهر له نه، من دهستم کردوه به گونا هکردن و.. بی
گومان گونا هم زۆرتره له نه و.

وه ههروه ها سه هل ده لیت: به کر (زگم لایه) وتی: نه کهن نزیکی
کاریک بکه ونه وه، که نه گهر راستیش بکهن هیچ پاداشتیک
وه رناگرن، به لام نه گهر راست نه کهن گونا هبار ده بن!! پییان
وت: دهی پیمان بلتی نه و کاره چیه؟! وتی: گومان بکردنی خراپ به
خه لکی.. چونکه نه گهر راستیش بکهن، پاداشتان نییه، به لام نه گهر راست
نه کهن گونا هبار ده بن و سزا وه رده گرن.

(۱) (صفة الصفوة/ ۴۲۶)

(۲) (تهذيب حلیة الأولیاء ج ۱/ ۳۷۰)

نەزریک بۆ پەرورەدگار

ئەبو عەبدوللای کورێ جەلاء (رەزەلەلە) دەلێت: وتم بە باوک و
دایکم: پێمخۆشە واز لە من بهێنن و بمبەخشن بە اللە!! با هەموو
ژیانم تەرخان بکەم بۆ خزمەتی پەيامەکە. ئەوانیش وتیان: دەي باشە
کورم، برۆ.. ئەوا تۆمان کردە نەزر و بەخشیمان بە اللە عَزَّوَجَلَّ.
مودەتیک لێیان دوور کەوتمەو، پاشان لە شەویکی باراناویدا
هاتمەو بە لایان و لە دەرگامدا، وتیان: کێیە؟! وتم: منم..
کورەکەتان. وتیان: کورێکمان هەبوو.. بەخشیمان بە اللە عَزَّوَجَلَّ..
نێمەش لە قسەي خۆمان پاشگەز نابینەو.
ئیدی دەرگاکیان بۆ نەکردمەو.

لەي لەو کەسەي فۆشت لەویم

زیننونی میسری دەگیرێتەو و دەلێت: پەحمەي نوبی لە
مونا جاتەکانیدا دەیگوت: پەرورەدگارم.. ئەي ئەو کەسەي
خۆشت ئەویم!
لێیان پرسى: تۆ لە کوێ دەزانیت کە پەرورەدگار خۆشیدەوێت؟!
پەحمە (رحمها اللہ) وتی: من لە شارێ نوبە بووم، دایک و باوکم
مەسیحی بوون، دایکم لە باوەشی دەگرتم و دەیبەردم بۆ
کەنيسه، پێی دەوتم: کچەکەم خاچەکە ماچ بکە. منیش پرووم
وەردەگیرا بۆ ئەوێ ماچی نەکەم، هەر بۆیە دەزانم کە
پەرورەدگارم زۆر لە مێژە منی خۆشدەوێت.^۲

(۱) (صفة الصفوة/۴۷۷)

(۲) (سلوة الأحرار/ ۸۷ - ۸۸)

بیگه به بازاریک

عهمروی کوری عاص ههوال ده نیریت بۆ عومهری کوری خه طاب
(ﷺ) که: ئیمه له نزیك مزگه و ته که دا نه خشی مالتیکمان بۆ
کیشاویت. عومهریش به نامه یه که وهلامی ده داته وه و به
سه رسورمانه وه پتی ده لیت: چۆن ده کریت پیاویک له حیجاز بیت و
خانوو یه کی له میسر هه بیت؟!
ئیدی عومهر فه رمانی پیده کات که جیگای خانوو که بکات به بازاریک
بۆ موسولمانه کان.

وه لامه که ی لای فۆمانه

پیاویک پرسیار ده کات له ئیمامی عه لی و پتی ده لیت: ئایا من ئه هلی دنیا م،
یان ئه هلی ئاخیره تم؟!
ئیمامی عه لی (ﷺ) پتی ده لیت: وهلامی پرسیاره که ت لای خۆته نه وه که
من، نه گهر پیاویک هاته لات و پتی به خشیت، دواتر پیاویکی تر هات و
داوا ی لیکردیت که تۆ پتی به خشیت، سه یریکی خۆت بکه و بزانه
پیشوازی گهرم له کامیان ده که یه و کامیانت خۆشده ویت؟!
نه گهر ئه وه یانت خۆشده ویت که لیت ده بات، ئه وه تۆ له ئه هلی
ئاخیره تی، وه نه گهر ئه وه یانت خۆشده ویت که پیت ده به خشیت، ئه وا
تۆ له ئه هلی دنیا یه، چونکه ئه وه ی لیت ده بات.. چاکه کانت
هه لده گریت بۆ ئاخیره ت، ئه وه شی پیت ده به خشیت سامانی دنیا ت
بۆ زیاد ده کات، نه وه که ئاخیره ت.

(۱) (موسوعة الأخلاق ج ۱/ ۱۴۷)
(۲) (قصص الصحابة والصالحين/ ۶۰)

گوئ مەدەیه کە پێم نافۆشه!

جە عەفری کۆری بۆرقان دەلێت: مەیمونی کۆری میهران (رەگمە ﷺ) پێی وتم: ئەهێ جە عەفر.. ڕووبەرۆو ئەو شتەم پێ بلێ کە پێم نافۆشه! چونکە پیاو ناتوانیت نامۆزگاری بڕاکهێ بکات، ئەگەر ئەو شتەهێ پێ نەلێت کە پێی نافۆش دەبێت.

تۆم فۆشناوێت!

ئەبو مەریه می حەنەفی لە جەنگی یەمامەدا زەیدی بۆرای عومەری کۆری خەطابی کوشت، پاشان موسولمان بوو، ئیدی هەر کاتیک بە لای عومەردا تێدەپەری، عومەر پێی دەوت: ئەو ڕوخسارەت دوور بخەوه لێم، چونکە خۆشم ناوێت. ئەبو مەریه می پێی وت: ئایا دەکرێت بە هۆی خۆشەنەویستنمەوه.. مافیک لە مافەکانم پێشیل بکریت؟! عومەر (ﷺ) وتی: نەخیر.. شتی وههنا نابێت.

کەواته: کیت خۆشەدەوێت، خۆشتبووێت و.. ڕقت لە کێ دەبێتەوه ڕقت لێی بێتەوه، بەلام وریابە هەرگیز بو ئەو کەسهێ کە خۆشتەوێت، ستهم لە کەس نەکەیت و، زۆلم لەو کەسه نەکەیت کە ڕقت لێهەتی.

پەشیمانێ

عومەری فاروق (ﷺ) دەلێت: بو تەنیا جارێکیش پەشیمان نەبووم لە بێدەنگیم، بەلام زۆر جارن پەشیمان بووم لە قەسەکردنم.

تۆم بدیایه ده مکوشتیت!

عه بدولره حمانی کوری نه بوبه کر (عنه) پاش موسولمان بوونی.. به نه بوبه کری باوکی ده لیت: له جهنگی ئو حودا من که له ریزی بیباوه ره کاندایا بووم، تۆم بینی به لام پشتم تیکردیت. نه بوبه کریش پی ده لیت: به لام من نه گهر تۆم بدیایه، نه و پشتم تینه ده کردیت و له گه لیت ده جهنگام.

جوانترین دیاری

نه بو عومهری نه نامای ده لیت: نه بو حوسهینی نوری نه خوش کهوت، جونهیدی به غدایش (عنه) کیسهیه کی پر له درهه می بو نارد، نه ویش وهری نه گرت و گهراندیه وه بو، پاشان جونهید نه خوش کهوت.. نوری پرشته سهردانی، دهستی خسته سهر ته ویلی جونهید و نزیای بو کرد، خوای گهرهش ههر له و ساهدا شیفای دا.. نوری وتی به جونهید: نه گهر چوویت سهردانی برایه کی ناساغت، له مجوره دیاریانه یان پی به خسه.

مردن زه فهری پی نه بات

موتهریفی کوری عه بدوللا (عنه) ده لیت: نه مردنه، خوشیه کانی نه هلی دنیای شیواندوو، ده سا تیوه به دووی خوشیه که وه بن، که مردن.. زه فهری پی نه بات.

(۱) (حیة الصاحبة ج ۹/۳)

(۲) (صفة الصفوة/ ۴۷۵)

(۳) (روضة الزاهدین/ ۵۲)

له گهل نه فوشه كاندا پونیت؟!

ئەمەش لە موزیری سەوری یەوێ دەگیرێتەوێ و دەلێت: پەبەیی
کۆری خوسەیم (زەمەلێ) هەلۆی^۱ بە گرفتاریک دەدا.. پێیان وت:
ئەو لە کۆی دەزانیت کە چی خواردوو؟! پەبەیی وتی: بەلام خۆی هەوێ
دەزانیت من چیم پێداوێ.^۲

نۆژداری نه فوش

ئەبو عەمرو کۆری مەتەر دەلێت: ئامادەیی کۆریکی سەعیدی کۆری
ئیسماعیلی حەیری بووم، کە لێبوویەوێ لە کۆرە کە پۆشتە شوێنە کە
خۆی کە تێیدا دادەنێشت بۆ زیکر کردن، ماوێهەکی تۆلانی هیچ
دەنگێکی لێوێ نەهات..! پیاویک بانگی لێکرد و پێی وت: لەگەڵ ئەو
هەموو بێدەنگییەدا بۆچی ئامۆژگاریه کیشمان ناکەیت؟! سەعید
(زەمەلێ) بەم دێرە هۆنراوێه وەلامی پیاوێهەکی دایەوێ و وتی:

وَعَيَّرَ تَقَى يَأْمُرُ النَّاسَ بِالتَّقَى
طَبِيبٌ يُدَاوِي وَالطَّبِيبُ مَرِيضٌ

واتە: کەسێک ئەهلی تەقوا نەبێت و فەرمان بە تەقوا بکات
نۆژداریکی نەخۆشە خۆی، کەچی تیماری بيماران دەکات.
ئیدی خەلکە کە بە یە کجار هاواریان لێ بەرز بوویەوێ و
دەستیان کرد بە گریان.^۳

(۱) (هەلۆ: وشە عەرەبییە کە (الخبیص) هە کە تێکەڵەبە کە لە هەنگوین و ناردی سێ، یە کەم کەس
لە ئێسلامدا عوسمانی کۆری عەفقان دروستی کرد و ناردی بۆ رسول الله (صلی الله علیه
وسلم) کە لە مالی ئوم سەلەمەیی دایکی ئیمانداران بوو.)

(۲) (سیر اعلام ۲۵۹/۴ - ۲۶۰)

(۳) (صفة الصفوة/۷۵۳)

لهی کوپه کمم.. کاتی نویژه

عه ززه ی کچی عه یازی کوپی نه بی قیرصافه ده گیریتته وه و ده لیت: رومه کان کوپیک ی نه بی قیرصافه یان به دلی گرت، ئیدی له کاتی نویژه کاندا نه بی قیرصافه (ﷺ) ده چوووه سهر قه لایه ک له عه سقه لان و بانگی ده کرد: نه ی کوپه کمم.. کاتی نویژه. دواتر پروون بوویه وه که هه موو جاریک کوپه که ی له ولاتی روم گوئی له دهنگی باوکی بووه و نویژه کانی کردووه.

پهرده که ت لاده

نه بو عه بدوللای نییاجی (ﷺ) ده لیت: ههر کهس دنیا بیت به خه یالیدا بو کاریک که خوا فهرمانی پینه کرد بیت، نه وه که سه پهرده ی به پروودا دائه دریتته وه و.. خوا نابینیت. وه ئین نه بی وهرده لیت: رۆژیک نه بو عه بدوللای نییاجی ئیمامه تی بو نه هلی ته رسوس ده کرد، له دهره وه بانگه واز کرا بو غه زا کردن، به لام نه و نویژه که ی کورت نه کرده وه، کاتیک له نویژه که بوونه وه پتیا و ت: تو سیخوریت. نه بو عه بدوللا وتی: بوچی من سیخورم؟! وتیان: له دهره وه بانگه وازیان بو غه زا کرد و تو نویژه که ت کورت نه کرده وه، بو نه وه ی بچین زوو خومان ته یار بکه ین! نه بو عه بدوللا وتی: ده ی من گومانم وا نه بووه که که سیک له نویژدا بیت و بیجگه له و گفتوگویه ی نیوان خو ی و خوا.. گوئی له شتیک ی دیکه بیت!!

(۱) حیاة الصحابة ج ۲۱۳/۵

(۲) صفة الصفوة/۸۴۷

با دوکانداره کان نه مناسن

یوسفی کوری زه که ریا ده لیت: موحه ممه دی کوری یوسفی نه سفه هانی
هر جاره ی ده چووو لای نانه و اچیه ک نانی ده کپی و، هر جاره ی
لای به قالیك میوه ی ده کپی، به به رده وام نه ده چووو لای دوکانداریک
تایهت...!!

له و باره وه پرسیاران لیکرد، موحه ممه د (زکریا) له وه لاما وتی:
نه گهر به رده وام بچمه لای دوکانداریک، نه و دوکانداره که ده بیت
ناشنام و ئیتر پیده چیت به هو دینداریه که مه وه خاترم
بگریت، منیش نامه ویت وه ک مشه خوریک به سه ر
دینه که مه وه بریم!!

کامه یان جیگای لومیده؟!

مهریه می خیزانی نه بو عوسمان ده لیت: ئیمه قسه و پیکه نین و
گالته و گه په کاغان هله ده گرت بو نه و کاتانه ی که نه بو
عوسمان ده چووو خه لوه ته وه بو نویتز کردن، چونکه له
ساتانه دا ناگای له دنیا نه نه ما.

وه هه روه ها موحه ممه دی کوری نه عیم ده لیت: دایکم وتی: مهریه می
خیزانی سه عیدی کوری ئیسماعیلی هیری وتی: پوژیک له گه ل نه بو
عوسمانی میردمدا به ته نیا بووین، منیش به فرسه تم زانی و لیم
پرسی: ئومیدی زیاترت به چ کرده وه یه کت هه یه، که
قبولکرایت لای په روه ردگار؟!

نه بو عوسمان (زکریا) وتی: کاتیک پیگه شتم و ته مه نی مندالیم
تیپه راند، له شاری (ره ی) بووین، که سوکاره کم داویان لیده کردم
هاوسه رگیری بکه م، به لام من نه مده ویست، پوژیک ئافره تیک
هات و پی وتم: نه ی سه عید.. من هینده تو م خوشده ویت که
خه و و ئارام نه ماوه بو، بویه هاتووم داوات لیده کم به و
که سه ی که دلنه کان ده جولینیت، له بهر خوا هاوسه رگیریم

له گه لدا بکه. پیم وت: باوکت ماوه؟ وتی: به لئی.. له فلان شوین خه ریکی خه یاتییه.

منیش پړوخته خزمهت باوکی و خوازیینیم کرد، باوکه که ی زوری پیخو شوو، بویه زوری نه برد شایه تمان بانگ کرد و مارهم بری، کاتیک گواستمه وه و چوومه لای، ده بینم ئافره ته که.. چاویکی کویره و.. قاچی شه له و.. ئه ندامه کانی جه سته ی تیکچوون!! له و ساته سه خته دا وتیم: په روه ردگارم.. پازیم به و به شه ی که به منت به خشیوه. به لام که سوکاره کهم به رده وام لومه یان ده کردم بو ئه و کاره م و ده یانو یست لئی جیابیمه وه و ئافره تیکی دیکه بخوازم، له به رامبه ردا من زیاتر پیزم له هاوسه ره کهم ده گرت و سات به سات باشتر ده بووم له گه لدا، هه تا وای لیهات نه یده هتلا له مال بچمه ده ری، منیش له بهر دلی ئه و وازم له ئاماده بوونی کویره کانیش هیئا و ماوه ی پازده سال به و حاله وه به دیاریه وه دانیشتم، هه ندی کات و امیده زانی ئه وه تام به سه ر پشکو ئی ئاگره وه، به لام بو ئه وه ی دلگران نه بیت.. هیچ له ناره حه تییه کانی خومم بو دهرنه ئه بری، هه تا ئه و پوژه ی وه فاتی کرد، بویه زورترین ئومیدم به و کاره م هه یه، که خوا گیان یارمه تیدام ئه و ئافره ته به پازیم که به دل خو شیویستم.

دل.. بزوینه ری له ندامه کان

عومه ری کوپی خه طاب (زکریا) له مزگه وتدا که سیک ده بینیت نویت ده کات و به دهستی خه ریکی پریشه تی، عومه ر ده کیشیت به دهستی پیاوه که داو ده لیت: ئه گه ر دلت خشوعی هه بووایه.. ئه و هه موو ئه ندامه کانی جه سته یشت ئارام و بن جووله ده بوون.

(۱) (صفة الصفوة/۷۵۲)

(۲) (قصص الصحابة والصالحين/۲۹۸)

وتی به نرفی په ته یهک

ئهبو حامدی غه زالی (زکړه لږه) گه شتیکی زانستی ده کات بو جورجان، بهرهمی گه شته کیشی بریتی ده بیت له چهند کتیبیک به ناوی "التعلیقہ"، له کاتی گه رانه وهیدا بو شاری توس، چه ته دین و ړنگه له کاروانه که ده گرن و هه رچیان پیده بیت ده یهن، به نووسراوه کانی نیمامی غه زالی شه وه.

ئهبو حامد خووی باس ده کات و ده لیت: بو گه راندنه وهی کتیبه کانم که وځمه دووی چه ته کان، گه وره که یان لایه کی لیکردمه وه و پپی وتم: بگه ړیوه به لا لیت بدات، ئه گینا به هه لاکه تا ده چیت! منیش وتم: داوات لیده که م بهو که سهی که داوای سه لامه تی ته نها له ئه و ده که ییت، ئه و ته علیقه م بده وه، هیچی ترم ناویت، چونکه ئه وه شتیک نیبه هه تا ئیوه سوودی لی بینن.

گه وره که یان وتی: ته علیقه که ت چییه؟! وتم: چهند کتیبیکه له ناو توره که یه کدایه، موده تیکه له مال درچووم و کوچم کردووه هه تا ئه و زانستم وه رگرتووه و نووسیومه ته وه. گه وره که یان پیکه نی و وتی: چوڼ بانگه شهی ئه وه ده که ییت که تو زانسته که ی ده زانیت، له کاتیکدا ئیمه ته علیقه که تمان لیبردی، ئیدی تو به بن زانست مایته وه، ئه وه چ زانستیکه تو هه ته؟! پاشان فره مانی کرد به هاوه لیکي که توره که کم بو بگه ړینیته وه.

نیمامی غه زالی ده لیت: له دلی خوځمدا وتم: ئهم پیاوه خوا ناردوویه تی بو من، بو ئه وهی ئهم قسه جوانم بو بکات و ړنگام بو روشن بکاته وه.

ئیدی کاتیک گه شتمه وه توس، بو ماوهی سی سال خوځ مه شغول کرد به درخکردنی ئه و زانسته وه که کوځم کرد بوویه وه، پاش ئه وه بو هه ر کوټیه که ده چووم، زانسته که له درووځمدا بو، ئه گه ر چه ته کان کتیبه کانیشیان ببردمایه، من له زانسته کم دانه ئه برام.

لوم بو بهینه

شهویك دایکی عه بدوللای کوری مه سعود ده لیت: کورم که میك لوم بو بهینه. عه بدوللا (زگم لیل) ده سته جی د پروات بو هینانی ناوه که، کاتیک ده گه ریته وه، ده بینیت دایکی خه وی لیکه وتووه، عه بدوللا دلای نایهت دایکی بیدار بکاته وه، وه ناوه که شی بو دانانیت، له ترسی شه وی نه وه ک دایکی خه بهری بیته وه و ناوه که ی ناماده نه بیت، یاخود نه بینیت.. بویه هه تا به یانی له راسه ری دایکیدا ده وه ستیت، بو شه وی که له خه وه ستا ناوه که ی ناماده بیت.

به شیوه یه کی دروست نه مکیوه!

غولامیکی هه سانی کوری شه بی سینان له شه وازه وه، نامه یه ک ده نیریت بو هه سان و پیی ده لیت: گه وره م.. قامیشی شه کر تووشی ئافات بووه، قامیشه که ی شه وی بکیره، خیریکی باش ده که یهت. هه سانیش (زگم لیل) ده پرواته لای پیاویک و قامیشه که یی لی ده کپیت، پاش ماوه یه کی که م قامیشه که سی هه زار قازانج ده کات، ئیدی هه سان ده گه ریته وه بو لای پیاوه که و پیی ده لیت: قامیشه که م لیوه ر بگروه وه، چونکه من غولامه که م نامه یه کی بو ناردم که قامیشی شه کر ئافات لیتی داوه و تووم له ناوه رۆکی نامه که ئاگادار نه کرده وه. پیاوه که پیی ده لیت: شه وه تا ئیستا ئاگادارت کردم هه وه، منیش پازیم و برۆ نووشی گیانت بیت.

هه سان ده چیتته وه، به لام دلای ئارام ناگریت و دووباره ده گه ریته وه بو لای پیاوه که و پیی ده لیت: شه ی براکه م.. من له سه رتاوه شه م مامه له یه م به دروستی شه نجام نه داوه، بویه پیم خوشه مامه له که هه لبوه شینینه وه. به و جوړه هه سان واز ناهینیت، هه تا قامیشی شه کر که ده داته وه به پیاوه که.

زیندانه.. یان فلهوتی یار؟!

ماویه کی چکی حوجهیری کوری نه بی وه هاب (ﷺ) پاش نه وهی که موسلمان ده بیت، ده گیرته وه و ده لیت: خوبه یب (ﷺ) له ماله که ی مندا زیندانی کرا بوو، ده ست و پی به زنجیر کوټ کرا بوو، له درزی ده رگاکه وه سه یرم کرد. دیتم هیشوویه کی زور گه وره تری به ده سته ویه و لئی ده خوات، نه وه و خته یش وه رزی په سینی تری نه بوو و له هیچ لایه کی مه ککه ش تری ده ست نه ده که وت!!^۱

پاشان کاتیک ده یبه نه ده وه بو نه وهی بیکوژن، خوبه یب ده لیت: پیگام پیبدهن که دوو پرکات نوټر بکه م، نه وانیش ریگای پیده دن، کاتیک دوو پرکاته که ته و او ده کات ده لیت: نه گهر نه تانوتایه: له مردن ده ترسیت و خوټی دوا ده خات، پیم خوټ بوو نوټری زیاتر بکه م. خوبه یب شه هید کرا و بوویه یه که م که سیک.. که بهر له شه هید کردنی دوو پرکات نوټری کرد.^۲

وه عه مروی کوری نومیه (ﷺ) ده گیرته وه و ده لیت: پیغه مبه ر (ﷺ) به ته نیا ناردمی بو چاودیریکردنی قوره یش، له وټی به ترسیکه وه که نه وه ک بیبا و هره کان بمینن، نزیک بوومه وه له تهرمه که ی خوبه یب، که به داریکه وه هه لیانواسی بوو، هه لزنیم به سهر داره که دا و گرگانم کرده وه.. تهرمه که ی خوبه یب که و ته خواره وه و.. خوټ پوټم که میک له دوورتره وه چاودیریم ده کرد، پاشان کاتیک لام کرده وه تهرمه که ی خوبه ییم نه بینه وه!! وه ک بلئی زهوی قووتی داوه، وه هه تا ئیستاش نازانریت تهرمه که ی له کوټیه!!^۳

(۱) (حیة الصحابة: ج ۳۱۵/۵)

(۲) (مواقف ایمانیة/ ۲۴۷)

(۳) (حیة الصحابة: ج ۲۵۴/۵)

ورىابە قورالوى نەبىت

هېشامى كورى حەسان دەلېت: رۇژىك لى دەلى عەللى كورى زىادەو دەپۇشتىم، رېگاكە قور و لىتاو بوو، مېنىش خۇم دەپاراست بو ئەو دەلى قورالوى نەبىم، پىاوتىك پاللىكى نەبە عەلاو و قاچى كەوتە ناو قورالو كەو، ئەوېش كە زانى قورالوى بوو. بى كورى پىدان بە ناوېدا رۇشت.

كاتىك گەشتىنەو لى مال.. عەلا (رۇژىك) پراو سىتا و وتى: بىنىت ئەى هېشام؟ وتم: بەلى. وتى: مەو قى موسولمانىش ئاوەهاىە، خوى دەپارىزىت لى گونا، بەلام ئەگەر كەوتە ناو قورالوى گوناھەو. ئىتر بى كورى پىدان دەروات بە ناوېدا.

نەخەوتووە و.. تازە لى خەو ھەستاو!!

ئەبو بى سختىانى (رۇژىك) ھەموو شەو كەى نەدەخەوت و بە عىبادەت زىندووى دەكرەو و نەىدەھىلا پى بزانن، بوۋى بەيانىان كاتىك رۇژ دەبووۋەو. دەنگى بەرز دەكرەو و وا خوى پىشان دەدا كە تازە لى خەو ھەستاو!!

رېبوارى نامۇ

دەلېن بە ئىمامى شافىعى (رۇژىك): ھوى چىيە زۆربەى كات دارەسايەكت بە دەستەوۋە، لى ھەمان كاتدا تو ھىندە لاواز نىت كە پىويستت بە دارەسا بىت؟! ئىمامى شافىعى دەلېت: بو ئەو دەى ھەمىشە بىرم بىت كە من رېبوارىكم و.. دنيا جىدەھىلم.

(۱) (ابن نحن من ھۇلا: ج ۲/۲۸۶)

(۲) (روضة الزاهدين/ ۶۴)

(۳) (ابن نحن من ھۇلا: ج ۲/۲۸۳ - ۲۸۴)

كەي لىسراھەت دەكەين؟!

كەسك لە ئەھلى خوراسان دەچىتە خزمەت ئەحمەدى كورى
ھەنبەل و پىنى دەلىت: ئەي ئەبا غەبدوللا.. لە خوراسانەو ھاتووم
بۆ ئەو ھى پرسىيارىكت لىيىكەم. ئىمام ئەحمەد (رەزى اللہ) دەلىت:
فەرموو بېرسە. پياوھە دەلىت: چ كاتىك ئىنسان ئىسراھەت
دەكات؟! ئىمام دەلىت: ئەو كاتەي كە يەكەم ھەنگاوى دەنىتە
بەھەشت.

پۇلەكانى دنيا

ئىمامى ەلى (عليه السلام) دەلىت: مرقۇھەكان.. پۇلەي ئەم دنيايەن، كەشىش
لەسەر خوشويستنى دايكى لۆمە ناكرىت.

مەھالم پىن فۇشتەرە!!

ئىمامى ەلى (عليه السلام) دەلىت: شۆردنى دوو بەندەي رەش پىست
ھەتا رەنگيان دەگۆرپىت بۆ سىي...!! و دەردانى ئاوى بىرىك
بە دوو بىژىنگ...!! وە گسك دانى ئەرزی حىجاز لە پۇژىكى
گەردەلوولاويدا بە دوو پەرى بالندەيەك...!! خوشترە لە
لام!! ھەتا لەبەر دەرگای غەيرى خواي (عزىز) دا بوووستم و
ئابرووم بفرۆشم.

ھەموو دەرگاگان دامەفە

سەھلی کوری عەبدوللای توستەری (زەھرا) بە شوین زانستدا لە مآل دەچیتە دەر، لە ڕێگەدا.. دز و جەرەدە ڕێگە ی لێ دەگرن و ھەرچیەکی پێدەبێت دەیبەن، تەنانەت تووشەبەری خواردنەکەیشی دەبەن و دەست دەکەن بە نان خواردن، سەھل تەماشای دەکات سەردەستە ی دزەکان لە خواردنەکە ناخوات، پێی دەلێت: ئە ی تو بوچی ناخویت؟!

سەردەستەکە دەلێت: ئەمڕۆ پێنج شەممە یە و من بەپۆژووم. سەھل دەلێت: سەیرە.. دزی کردن و پۆژوو گرتن؟! سەردەستەکە (دیارە سەھل دەناسیت) دەلێت: ئە ی سەھل.. من ھەموو دەرگاگان لە نیوان خۆم و خوادا داناخەم، بەلکو پۆژیک لە دەرگایەکیانەو بەتوانم بچمە ژوو.

سەھل دەلێت: پاش تێپەر بوونی سێ سآل، لە مەککە پیاویکم بینی بە دەوری کەعبەدا تەوافی دەکرد و دەگریا، پێم وت: ئەری ئەو تو فلانە دز نیت کە پۆژیک لە پۆژان ڕیت لێ گرتم و ئەتوت: بەپۆژووم؟! پیاو کە وتی: بەلێ من ھەمان دزم، ئە ی سەھل.. ئایا نەتزانێو ھەر کەس لە نیوان خۆی و خوادا دەرگایەکی بە کراوێی بەیلتێتەو، ھەر پۆژیک دیتە پێش کە لیوێ بچیتە ژوو، ھەر چەندە گوناھەکانیشمان گەورە بن، با ھەمیشە دەرگایەکی بە کراوێی بەیلتێتەو.

بچۆرە خزمەت پیرەکان

ئەبوعەمرو ی کوری عەلاء دەلێت: لەگەڵ کۆمەلێک گەنجدا بووم، سەعیدی کوری جوبەیر (زەھرا) پێی وتم: چیتداو لە ھاوڕێتی ئەم گەنجانە؟! بچۆرە خزمەت پیرەکان.

زهم کردنی دنیا

کۆمه لێک خواپه رست ده چنه سهردانی رابيعه ی عه ده ويه و باسی
دنیا ده کهن، ئیدی ده ست ده کهن به زهم کردنی دنیا، رابيعه ش بیدهنگ
ده بێت و هیچ نالیت!!
کاتیک زهم کردنه که یان توول ده کیشیت، رابيعه (رحمها الله)
روویان تیده کات و ده لیت: هه مووتان دنیاتان خوشده ویت و
ئه هلی دنیان!! چونکه هه ر کهس هه ر شتیکی خوشبویت زۆر باسی
ده کات، ئه ی نه تانیدیوه پیاویکی ژیر و ماقول.. چۆن سه رسام و
شه یدای مندا له بچووکه که ی ده بیت و هه میشه له نیو خه لکید
باسی ده کات!!؟

له ی فه لکینه .. بگریه ن!

مساوری سه عدی ده لیت: ئه و پۆژه ی که حه سه نی کوری عه لی (ﷺ)
کۆچی دوایی کرد، ئه بوهوره یرهم بی نی له مزگه وتی رسول الله دا (ﷺ)
هه ستایه سه ر پێ، ده گریا و به ده نگی به رز ده یگوت: ئه ی خه لکینه
بگریه ن!! ئه مرۆ خوشه ویسته که ی رسول الله (ﷺ) مرد.

پێزی گه وره کان

له یس ده لیت: له گه ل ته له ی کوری موسه ریف دا (ﷺ) به رێگادا
ده رۆشتین.. ته له ی پێی وتم: ئه ی له یس.. ئه گه ر به زانیایه که تو ته نها
شه وێک له من گه وره تری، ئه و پێشت نه ده که وتم!!

(۱) (مجموعه رسائل ابن الجوزي/ ۲۶۰)

(۲) (منجد الخطيب: ج ۲/ ۱۴۸-۱۴۷)

باسی مہکے.. تا باس نہ کریت!

عہ مروی کو ری عاص (رضی اللہ عنہ) دہ لیت: قہت گلہ یی کہ سیکم نہ کردووه کہ خوم نہینییہ کم بو باس کردبیت و ئه ویش لای کہسانی تر باسی کردبیت، چونکہ ئه ویش وه خوم نہیتوانیوه له دہروونیدا بیہیل لیتہ وه و نہیدرکیئیت.

گورگی و مہر

شوانیک دہ چیتہ خزمہ تی عومہ ری کو ری عہ بدولعہ زیز (رحمۃ اللہ) و پیی دہ لیت: ئه ی ئه میری پاوہ پداران.. له م شہوانہ دہ شتیکی زور سہیر پروویداوہ!! عومہر دہ لیت: دہ ی قسم بو بکہ.. بزائم ئه و شتہ سہیرہ چیہ؟! شوانہ کہ دہ لیت: شہوانہ گورگ دیتہ ناو پہ چہ ی مہرہ کانم، دہ خہ ویت و، ہیچ زیانیان پی ناگہ یہ نیت!! عومہر دہ لیت: ئه وه ہیچ سہیر نیہ.. چونکہ من نیوان خوم و خودام باش کردووه، ئیدی خوداش نیوان گورگ و مہری باش کردووه.

زیاد له توانای خوت

مہیمونی کو ری مہران (رحمۃ اللہ) دہ لیت: ئه گہر میوانت هات.. قورسای می خہرہ سہرشانی خوت و ہہر له و خواردنہ ی پیشکەش بکہ کہ بو خانہ وادہ کەت نامادہ یہ، بہ لام بہ پروویہ کی خوش و دہم بہ خہندہ وه، چونکہ ئه گہر زیاد له توانای خوت مہسروفی بو بکہیت.. پیدہ چیت پروت گرژ بکہیت له گہ لیدا.

(۱) (أنیس المؤمنین/۶۲)

(۲) (من روائع اقوال الصالحين: ج ۱/۱۸۹)

لہہلی بہہشت

مہعازی کوری جہبہل (ﷺ) دہلّیت: لہ پوڑی دواپیدا.. ئەہلی بہہشت
تہنہا بہ حسرہتی ئەو ساتہوہختہوہن، کہ بہ سہریاندا تیپہریوہ و
یادی خواہی (ﷺ) یان نہ کردووہ.

دژیاری نہفام

سہہلی توستہری دہگیریتہوہو دہلّیت: یہحیای کوری مہعاز (ﷺ)
وتی: لہخوشبہختی مروؤف ئەوہیہکہدژیاریہکہی تیگہشتوو بیت، بہلام من
دژیاریہکہم بن ئاوہزہ و فامی نیہ.
پتیان وت: دژیاریہکہت کییہ؟! مہعاز وتی: دژیاریہکہم نہفسی خوّمہ! کہ
بہہشت و ہموو نیعمہتہ نہبراوہکانی دہفرۆشیت.. بہہوہسبازی
ساتیک.^۱

ناہیلّم ددوجار لیّم تورہبیت

یہزیدی کوری ئەبی حەبیب (ﷺ) دہلّیت: ناہیلّم برایہکم ددوجار
لیّم تورہ بیت، لہ دواہ تورہ بوونی یہکہمجاری بہ خوّمدا دہچمہوہ تا
بزائِم چ کاریکم براکہمی تورہ کردووہ، ئیدی ئەو کارہ بہرامبہری
دووبارہ ناکہمہوہ.^۲

(۱) (صفة الصفوة/۷۴۶)

(۲) (رفقاء طریق / ۳۷)

دلی پالفتہ

ٹہ بو سولہ یمانی دارانی (ﷺ) دہ لیت: نہ فسی ئینسان و ہایہ کہ
ٹہ گہر برسی و تینووی بکہیت.. دل ناسک و پالفتہ دہ بیت، بہ لام ٹہ گہر
تیر و پاراوی بکہیت.. دل دہ مریت.

گوٹا پھیام.. میسکہ و گولاو

پیاویک دہ چیتہ خزمہت حسہ نی بہ سری (ﷺ) پی دہ لیت:
نہینی زاہید بوونت چیہ لہم دنیاہ دا!!
حسہ ن دہ لیت: نہینی زاہید بوونم چوار شتہ:
زانیم کہ رزق و رۆزیم، کہس ناببات بیجگہ لہ خۆم.. بۆیہ
دل ئارام بووم، وہ زانیم کہ کارہ کہم، کہس ہ لئاسیت بہ
ٹہ انجامدانی خۆم نہ بیت.. بۆیہ تہ نیا خۆم خہریکبووم پیوہی، وہ
زانیم کہ اللہ ﷻ .. ہمیشہ دہ مینیت و سہ یرم دہ کات.. بۆیہ
شہرمم کرد لہ سہرپیچی کردنی فہرمانہ کانیدا بمینیت،
ہہروہا زانیم کہ مردن چاوہریم دہ کات.. بۆیہ تویشووم
ٹامادہ کرد بو دیداری پـہروہردگارم.

کھ... ہیشتا فرسہ تہ، براکہم.
ہیشتا کات ماوہ، خوشکی من،
کاروانی چاکان زۆر لہ میژہ بہرئ کہ وتووہ و.. من و توئی بئ تویشہ
و زادیش، وہک مہ حوی خواناس (رۆحی شادییت) دہ لیت:

خہیالی پوچی دنیا وا دماغ و دلمی پیچاوہ
قیامت ہہر مہ گہر رۆزی قیامت بیتہوہ فکرم^۲

(۱) (الف قصہ/۴۶۶)
(۲) (دیوانی مہ حوی/۲۲۱)

ساره چاوله كان :

- (١) أبو حنيفة النعمان: وهبى سليمان غاوجى، الناشر دار القلم دمشق، الطبعة الخامسة ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.
- (٢) أبو هريرة راوية الإسلام: عبدالستار الشيخ، دار القلم، الطبعة الاولى ٢٠٠٣ م.
- (٣) أبوبكر الصديق: عبدالستار الشيخ، دار القلم، الطبعة الاولى ٢٠١١ م.
- (٤) أبوداود الإمام الحافظ الفقيه: تقى الدين الندوى المظاهرى، دار القلم، الطبعة الثالثة ١٩٩٦ م.
- (٥) الأتقياء الأخفاء: سعيد عبدالعزيز، دار طيبة الخضراء، الطبعة الاولى ١٩٩٩ م.
- (٦) إحياء علوم الدين: الإمام ابى حامد محمد بن محمد الغزالى، دار الندوة الجديدة.
- (٧) أسد الغابة: ابن الأثير، دار ابن حزم - بيروت، الطبعة الاولى ٢٠١٢ م.
- (٨) اصبر واحتسب: عبدالملك القاسم، دار القاسم للنشر، الطبعة الاولى - ١٩٩٤ م.
- (٩) ألف قصة وقصة من قصص الصالحين والصالحات ونوادر الزاهدين والزاهدات: هانى الحاج، المكتبة التوفيقية.
- (١٠) الإمام البخارى: عبدالستار الشيخ، دار القلم دمشق، الطبعة الاولى ٢٠٠٧ م.
- (١١) أنيس المؤمنين: صفوك سعد الله المختار، الطبعة الاولى ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.
- (١٢) أين نحن من هؤلاء: عبدالملك القاسم، دار القاسم للنشر.
- (١٣) التاريخ الاسلامى ج ٣/الخلفاء الراشدون: محمود شاكر، المكتب الاسلامى، الطبعة الثامنة، ٢٠٠٠ م.
- (١٤) التبصرة: ابوالفرج عبدالرحمن بن الجوزى، دار الكتب العلمية، الطبعة الاولى ١٤٠٦ هـ.
- (١٥) ترتيب المدارك: القاضى عياض بن موسى، الطبعة الثانية ١٩٨٣ م.
- (١٦) التصنيف الموضوعى لتاريخ بغداد: للحافظ أبى بكر أحمد بن على الخطيب البغدادى، جمع و ترتيب د.محمد بن عبدالله الهدان، المشرف العام على مواقع شبكة نور الاسلام. دار ابن الجوزى للنشر و التوزيع، الطبعة الاولى جمادى الاول ١٤٣٠ هـ.
- (١٧) تهذيب حلية الأولياء وطبقات الأصفياء للحافظ ابى نعيم الأصبهاني: اعداد صالح أحمد الشامى، المكتب الاسلامى، الطبعة الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.
- (١٨) پوختهى تهسيرى قورئان: ناماده كردنى محمد مهلا صالح، چاپى چوارهم،

- کتبخانه‌ی وه‌فای/ سلیمان‌ی ۲۰۰۴ز.
- (۱۹) الجلیس الصالح و الجلیس السوء: أبی عبدالله مصطفی بن العدوی، دار ابن رجب.
- (۲۰) حدائق الأولیاء: الامام سراج الدین عمر بن علی بن احمد، تحقیق/السید یوسف احمد، دار الکتب العلمیة - بیروت، الطبعة الأولى ۲۰۰۹م.
- (۲۱) حرمة أهل العلم: محمد بن إسماعیل المقدم، الناشر دار الإيمان، الطبعة الثانية ۲۰۰۰م.
- (۲۲) حلیة الأولیاء و طبقات الأصفیاء: الحافظ ابی نعیم احمد بن عبدالله الأصفهانی، الطبعة الاولى ۱۴۰۹هـ - ۱۹۸۸م.
- (۲۳) حياة السلف بین القول والعمل: اعداد/احمد بن ناصر الطیار إمام وخطیب جامع عبدالله بن نوفل بالزلفی، دار ابن الجوزی، الطبعة الی ۱۴۳۳هـ.
- (۲۴) حياة الصحابة: الكاندهلوی، مؤسسة الرسالة، الطبعة الاولى، ۲۰۱۲م.
- (۲۵) خلفاء الرسول: خالد محمد خالد، دار المقطم، القاهرة، الطبعة الاولى ۱۹۷۰م.
- (۲۶) دیوانی مه‌حوی: لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عبدالکریمی مدرس، چاپی دووهم، انتشارات کردستان.
- (۲۷) الذیل علی طبقات الحنابلة للحافظ ابن رجب، تحقیق و تعلیق د. عبدالرحمن بن سلیمان العثیمین، مكة المكرمة، جامعة أم القرى .
- (۲۸) رجال حول الرسول: خالد محمد خالد، دار المقطم، الطبعة الاولى ۲۰۰۳.
- (۲۹) رفقاء طریق: عبدالملك القاسم، دار القاسم للنشر.
- (۳۰) روضة الجبور و معدن السرور: العلامة شمس الدین محمد بن احمد بن ابی الفتح بن الأطعانی البسطامی، دار الكرز للنشر و التوزیع، الطبعة الاولى، ۲۰۰۴م.
- (۳۱) روضة الزاهدين: عبدالملك علی الكلیب، الناشر/ مكتبة ومطابع دار المطبوعات الحديثة، جدة - المملكة العربية السعودية.
- (۳۲) روضة المحبين: ابن قیم الجوزیة، دار الکتب العلمیة، الطبعة الثالثة ۲۰۰۳م.
- (۳۳) زهرة البساتین: جمع وترتیب/ د. سید بن حسین العفانی، الناشر دار العفانی القاهرة.
- (۳۴) سلوة الأحزان بما روى عن ذوی العرفان: ابن الجوزی، تحقیق وتقديماً/ سهر محمد مختار، آمنه محمد نصیر، مراجعة/ الدكتور علی السامی النشار.
- (۳۵) سير أعلام النبلاء: الإمام شمس الدین محمد بن احمد بن عثمان الذهبي، مؤسسة الرسالة، الطبعة الحادية عشرة، ۱۴۱۷هـ - ۱۹۹۶م.
- (۳۶) الشيخ عبدالقادر الجيلاني الإمام الزاهد القدوة: د.عبدالرزاق الكيلاني، دار القلم دمشق، الطبعة الاولى ۱۴۱۴هـ - ۱۹۹۴م.
- (۳۷) صفة الصفوة: الإمام جمال الدين ابی الفرج ابن الجوزی، تحقیق/ الشيخ خالد

- طرطوسي، دار الكتاب العربي، بيروت - لبنان ٢٠١٢م.
- (٣٨) صفقات رابعة: د. خالد ابو شادي، دار البشير للثقافة والعلوم.
- (٣٩) صور من حياة التابعين: عبدالرحمن رأفت الباشا، دار الأدب الإسلامي، الطبعة الخامسة عشرة ١٤١٨هـ - ١٩٩٧م.
- (٤٠) صور من حياة الصحابة: عبدالرحمن رأفت الباشا، دار النفائس، الطبعة الأولى ١٩٩٢م.
- (٤١) طبقات ابن سعد الجزء الخامس: مكتبة الخانجي بالقاهرة، الطبعة الاولى ٢٠٠١م.
- (٤٢) عائشة أم المؤمنين: موسوعة علمية، اعداد مجموعة من الباحثين، اشرف علوي بن عبدالقادر السقاف، مؤسسة الدرر السنية - المملكة العربية السعودية www.dorar.net، الطبعة الاولى ١٤٣٤هـ - ٢٠١٣م.
- (٤٣) عبدالله بن عمر الصحابي المؤتسى برسول الله (ﷺ) محيي الدين مستو، دار القلم دمشق، الطبعة الخامسة ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- (٤٤) عدة الصابرين و ذخيرة الشاكرين: ابن قيم الجوزية، دار الكتاب العربي، الطبعة الثانية، ١٤٠٦هـ.
- (٤٥) فهره نگی دهريا: پژار كريم، چاپی دووهم، ٢٠٠٧ز.
- (٤٦) فهره نگی سه رچاوه: عه ره بی - کوردی، مه جید ماشانی، ٢٠٠٨ز.
- (٤٧) كتاب البر والصلة: للحافظ ابي الفرج عبدالرحمن ابن الجوزي البغدادي، تحقيق وتعليق وتقديم/ عادل عبدالموجود و على معوض، الطبعة الأولى ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م، مؤسسة الكتب الثقافية، بيروت - لبنان.
- (٤٨) كتاب التوايين: الإمام موفق الدين أبي محمد عبدالله بن أحمد بن محمد بن قدامة المقدسي، تحقيق وتعليق: عبدالقادر الارناؤوط، دار الكتب العلمية - بيروت.
- (٤٩) كتاب الرضا عن الله: الحافظ ابن أبي الدنيا، دار السلفية، الطبعة الاولى ١٩٩٠م.
- (٥٠) مختصر تاريخ دمشق لابن عساكر: للإمام محمد بن مكرم المعروف بابن منظور، دار الفكر، الطبعة الاولى ١٤٠٤هـ - ١٩٨٤م.
- (٥١) مدارج السالكين: الإمام ابي عبدالله محمد بن ابي بكر بن ايوب المشهور بـ ابن قيم الجوزية، دار الكتب العلمية، الطبعة الاولى .
- (٥٢) المستطرف: شهاب الدين الأبهى، الناشر مكتبة الجمهورية العربية - مصر.
- (٥٣) من روائع اقوال الصالحين: الجزء الاول، جمع وإعداد/ محمد بن حمشو معمو.
- (٥٤) من عجائب الدعاء: جمع وإعداد/ خالد بن سليمان الربيعي، دار القاسم للنشر، الطبعة الاولى ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م.
- (٥٥) مناقب الإمام ابي حنيفة: الإمام الحافظ ابي عبدالله محمد بن احمد بن عثمان الذهبي، الطبعة الثالثة، بيروت ١٤٠٨هـ.
- (٥٦) مناقب الإمام احمد بن حنبل: عبدالرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي.
- (٥٧) مناقب معروف الكرخي: عبدالرحمن بن علي بن الجوزي، دار الكتاب العربي.

- ٥٨) منجد الخطيب: أحمد بن صقر السويدي، دار ابن حزم، الطبعة الأولى ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م.
- ٥٩) مواظ الصالحين والصالحات: اعداد/ هاني الحاج، المكتبة التوفيقية - القاهرة.
- ٦٠) مواقف إيمانية: جمع و ترتيب د.أحمد فريد، الدار السلفية للنشر و التوزيع اسكندرية، الطبعة الاولى ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م.
- ٦١) مواقف بكى فيها الرسول و الصحابة: مجدى محمد الشهاوى، المكتبة التوفيقية.
- ٦٢) موسوعة أسماء الله الحسنى: د. محمد راتب النابلسى.
- ٦٣) موسوعة الأخلاق: اعداد/ ياسر عبدالرحمن، مؤسسة اقرأ للنشر والتوزيع والترجمة، الطبعة الاولى ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م.
- ٦٤) نور الأبصار فى مناقب آل بيت النبى المختار: الشيخ مؤمن بن حسن مؤمن الشبلنجى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٦٥) والثلثن الجنة: عبد الملك القاسم، دار القاسم للنشر، الطبعة الاولى ١٩٩٣م.

محمد الله

وللايمان فير دلاوسين

فەخرى عالەم (صلى الله عليه وسلم) خۆرىكە. دىيا بە بوونى ئەو
پۇشن و قەشەنگ و زىندوو و پېرمانايە، ناحەزان و نەيارانىشى
چەند پارچە ھەورېكى تەنك و چلكن و پەرش و بلاو و نەزۆكن. ھەر
زۆر زوو دەپەونەو و ھەرگىز بەرى خۆريان پى ناگىرېت، ياران و
ھاوەلانىشى مانگ و ئەستېرە و ھەسارە بوون، كاتېك ئازىز
(صلى الله عليه وسلم) كارى خۆى تەواو كرد و پەيامەكەى
پەرورەدگارى بە تەواوەتى گەياند و بە جەستەى پېرۆزى بەجىى
ھېشتىن. مانگ و ئەستېرە و ھەسارەكان دەرکەوتن و شەوى
ئەنگوستەچاوى پاش كۆچى خۆريان كرده چراخان و بە نورى
وەرگىراوى ھەزرەتى خۆرەو، دىيايان پووناك كىردەو و بەيەك
دەنگ لە دواى مانگەو گوتيان: خۆرى ئېمە ھەرگىز ئاوا نابېت،
ئەگەر موخەممەدېش بمرئ. ئەوا خوداى موخەممەد زىندوو و
ھەرگىز نامرئ، ھېچ شتېكىش ھەرگىز ناتوانى شوين پى
پېرۆزەكانى موخەممەد گيان (صلى الله عليه وسلم) بسپرېتەو.